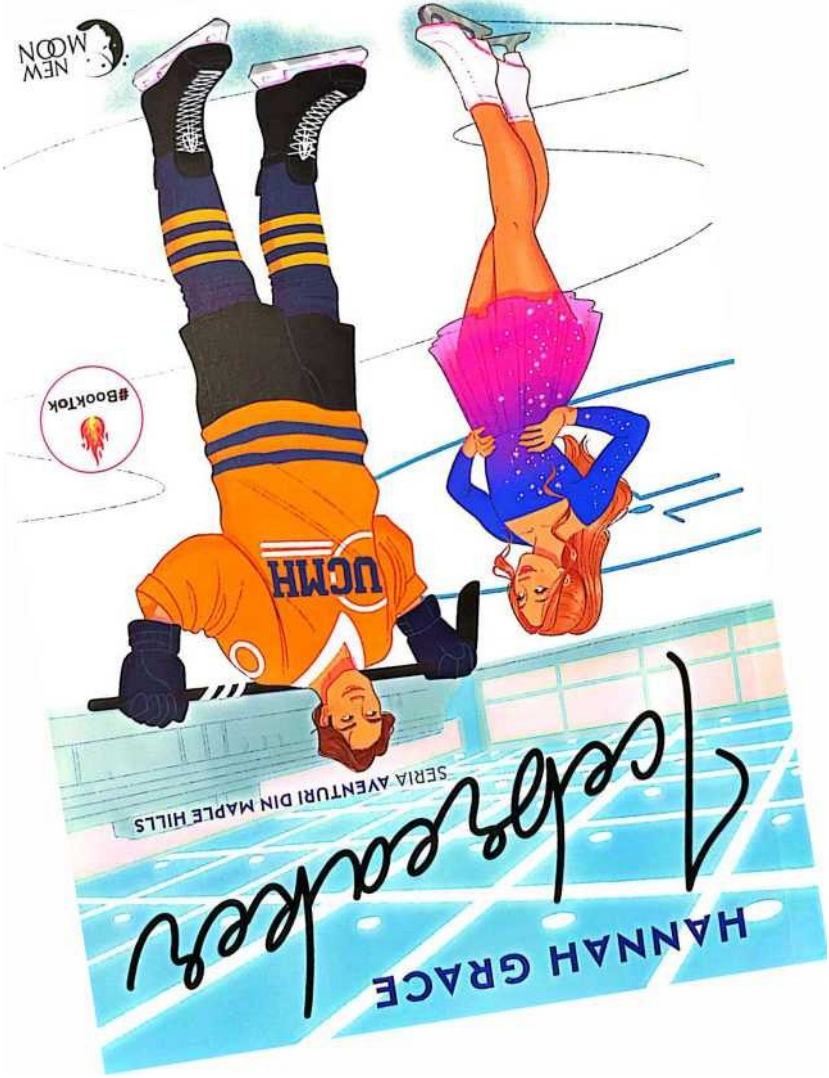

HANNAH GRACE

SERIA AVENTURI DIN MAPLE HILLS ICEBREAKER

Traducere din limba engleză de
IRINA FULGER

EDITURA LITERA
Bucureşti

Am o teorie: că Aubrey este un spion sovietic. N-am nici o dovadă şi n-am dezvoltat bine teoria. De fapt n-am dezvoltat^ deloc Dar uneori, când ţipă la mine să-mi îndrept spatele sau să ridic bărbia, jur că aud un pic de accent rusesc în vocea ei.

Ceea ce-i ciudat la o femeie din Philipsburg, Montana.

Tovarăşa Brady a fost o vedetă a patinajului artistic pe vremea ei. Chiar şi acum are mişcări delicate şi controlate şi se mişcă cu atâta graţie, încât ţi-e greu să crezi că poate să ţipe atât de tare.

Părul ei încărunţit e mereu strâns la spate într-un coc, lucru care-i accentuează pometii, şi este întotdeauna înfăşurată în blana ei neagră artificială. Aaron glumeşte, spunând că acolo îşi ţine ea toate secretele.

Se zvoneşte că trebuia să meargă la olimpiadă cu partenerul ei, Wyatt. Dar Wyatt şi Aubrey exersau cam des ridicările, iar ea s-a trezit cu un copil în loc de o medalie de aur.

Din cauza asta este prost dispusă de când s-a apucat de antre- norat acum 25 de ani.

***Sonata lunii* se stinge, în timp ce eu şi Aaron terminăm programul nas în nas, gâfâind unul lângă altul, încercând să ne tragem sufletul. Când auzim în sfârşit o singură bătaie din palme, ne despărţim şi patinăm spre ceea ce, fără dubii, îmi va provoca următoarea durere de cap.**

Nici măcar nu m-am oprit din patinat când îşi îndreaptă ochii ei verzi spre mine şi mijeşte privirea.

- Când o să-ţi iasă aterizarea la Lutz? Dacă nu-ţi iese, trebuie să-l scoatem din programul lung.

rizez în fund este actualul blest ştie de când mă antrenez, dar r îl poate face fără greşeală, de as introducă în programul nostru Mândria este o prostie. Şi es

vorba de patinaj artistic, pentn faţa pe gheaţă. Prefer să cad cu plictisita şi dezamăgirea falsă a sugerează să scoatem sărituri

în afară de Brady, să-mi iasă un cvadruplu Lutz şi să nu ate- al existenţei mele. Dumnezeu >rea îmi iese aterizarea. Aaron un convins-o pe coregrafa să-l

prostie şi mai mare când

vine > dacă nu-ţi iese, te trezeşti cu [1] Pe gheaţă decât să văd figura Aaron de fiecare dată când se

-O sănii iasă, doamnă antrenoare, zic eu cu cât de mult entuziasm fals posibil. Lucrez; încă nu-i perfectă, dar voi continua să mă antrenez.

Este o mică minciună, una nevinovată. *Lucrez.* Am uitat să menţionez că lucrez la săritură când nu sunt pe gheaţă, mai ales când port echipamentul care mă ajută să fac săritura.

- Lucrează, minte Aaron, punând un braţ pe umerii mei. încă puţin AB.

Este drăguţ din partea lui Aaron că e de partea mea şi facem front comun în faţa lui Aubrey de la KGB. în privat, îmi spune că singura cale să-mi iasă săritura este să mă dopez şi să construiesc o maşină a timpului ca să-mi recuperez corpul de dinainte de pubertate.

Ea mormăie ceva imperceptibil şi ne expediază lejer.

- Ne vedem mâine. Şi ar fi grozav dacă nu aţi fi amândoi mahmuri Sunt destul de sigură că nici unul dintre voi nu va ajunge în echipa olimpică daca mâncaţi de la În-N-Out înainte de antrenament Ne-am înţeles?

La dracu!

-Da, doamnă antrenor, zicem la unison.

Când în sfârşit ies din vestiarul fetelor, Aaron se uită la telefon, aşteptându-mă pe hol.

-Ţi-am zis că o să-şi dea seama, mormăi balansând geanta spre el imediat ce sunt suficient de aproape ca să-l lovesc în stomac cu ea. Eu nici măcar n-am mâncat!

El geme la impact, smulgându-mi geanta din mâini şi aruncând-o peste umăr.

- Femeia are nasul unui câine de vânătoare.

Ca majoritatea lucrurilor în viaţă, patinajul este mult mai uşor când eşti bărbat, pentru că nimeni nu te ridică şi nu te lansează prin încăpere de două ori pe zi.

în primul an, am pus cinci kilograme. Mă rog, au fost mai mult de cinci kilograme, dar Aaron a spus că devenisem prea grea ca să mă ridice, aşa că de atunci n-am mai pus un gram pe mine.

încerc să-mi respect cu religiozitate planul de

alimentaţie, cu câte o petrecere pe ici, pe colo ca să rămân lucidă. Aniversarea

dezlânh an*3 ^Une Pr*etene a f°st ocazia perfectă să mă o mahmur111 ^aC3 3 *nsemnat sa 0 ,n^runt Pe Brady cu

Urcăm în noua maşină G-Wagon a lui Aaron, cel mai recent ca ou din vinovăţie de la tatăl lui desfrânat, dar bogat, şi ne în- reptăm spre casă. La finalul primului an, eu şi Aaron am hotărât ca ar fi grozav să locuim împreună cu cea mai bună prietenă a mea, Lola. Programele noastre sunt similare, iar vieţile noastre se învârt în jurul patinajului, aşa că era rezonabil.

Aaron o ia pe Maple Avenue şi se uită la mine cât eu cotrobăi prin poşetă după cel mai de preţ lucru al meu.

- Ce scrie în agenda ta că faci în seara asta?

îmi dau ochii peste cap, ignorând tonul lui provocator.

-Sex.

- Bleah, face el, încreţindu-şi vârful nasului într-o grimasă. Este suficient de rău că ai program de somn şi de mâncare, dar şi sexul trebuie să-l planifici?

Nu minte în privinţa dormitului şi mâncatului – fiecare minut al vieţii mele este programat meticulos în agenda mea de încredere, lucru care prietenilor mei li se pare la fel de hilar şi ridicol. N-aş zice că sunt obsedată de control, dar sunt o femeie care trebuie să deţină controlul.

Clar este o diferenţă.

Ridic din umeri şi-mi reprim impulsul de a sublinia că eu măcar fac sex, spre deosebire de el.

- Ryan este ocupat, eu sunt ocupată. Vreau să-l văd cât mai mult posibil înainte să înceapă sezonul de baschet.

Ryan Rothwell are doi metri de perfecţiune atletică. Coordonator de joc şi căpitanul echipei de la UCMH, tratează sportul cu aceeaşi seriozitate ca mine, ceea ce este perfect pentru o relaţie fără obligaţii. în plus, Ry este cel mai drăguţ tip, aşa că am devenit prieteni prin aranjamentul nostru reciproc avantajos.

- Nu-mi vine să cred că te mai culci cu el. Este dublu faţă de tine, cum nu te striveşte? Nu, stai! Nu vreau să ştiu.

-Ştiu că-i dublu. Chicotesc, ciupindu-l de obraji până ce mă îndepărtează. Cam ăsta-i motivul.

Majoritatea oamenilbr cred că eu şi Aaron suntem mai mult decât parteneri, dar suntem mai mult ca nişte fraţi. Nu că n-ar arăta bine, doar că niciodată n-am fost interesaţi romantic unul de celălalt.

Aaron este mult mai înalt decât mine şi e suplu ca un dansator – are corpul sculptat, musculos. Părul negru este tuns scurt şi jur că se dă cu rimei pentru că ochii lui de un albastru-deschis sunt încadraţi de cele mai negre gene provocatoare de gelozie, contrastând din plin cu pielea lui palidă.

- Anastasia, oficial ştiu prea multe despre viaţa ta amoroasă.

Aaron nu se poate decide dacă-l place sau nu pe Ryan. Uneori,
se înţeleg, iar Ryan îl vede pe Aaron pe care-l ştiu eu – cel amuzant. în restul timpului, ai crede că Ryan i-a distrus viaţa lui Aaron sau ceva de genul ăsta. Aaron poate să fie aşa de nepoliticos şi de dur, încât devine jenant. Este imprevizibil, dar Ryan trece peste asta şi-mi spune să nu-mi fac griji.

- Promit să nu mai vorbesc despre asta până acasă dacă pro- miţi că mă duci la Ryan mai târziu.

Se gândeşte un minut

- Bine, ne-am înţeles.

Lola ridică privirea de la salata pe care o înjunghie agresiv cu furculiţa şi pufneşte.

-Eu doar mă întreb cui îi face sex oral Olivia Abbott ca să obţină rolul principal pentru al treilea an la rând!

Nu mă pot abţine şi mă înfior la cuvintele ei dure, dar ştiu că nu vorbeşte serios. Era afectată de azi-dimineaţă după cantitatea de alcool pe care am consumat-o azi-noapte la ziua ei de naştere, aşa că n-a fost cea mai bună zi să afle că nu a obţinut rolul pe care şi-l dorea.

Am fost la fiecare piesă din ultimii doi ani, iar Lo ştie la fel de bine ca mine că Olivia este o actriţă excepţional de talentată.

-Nu se poate să fie doar foarte talentată? Şi să nu facă aşa ceva?

-Anastasia, poţi să mă laşi să fiu meschină cinci minute şi să te prefaci că nu ştiu că-i mai bună decât mine?

Cu cine suntem meschini?

Olivia Abbott, răspundem la unison eu şi Lola pe un ton de evident dezgust.

- **Este grozavă. S-ar putea să fie cea mai tare fată din campus, zice el cu nonşalanţă, fără a fi atent la felul în care Lola rămâne cu gura căscată. Este singură?**

-Eu de unde să ştiu? Nu vorbeşte cu nimeni. Intră plutind, obţine rolul pe care-l vreau eu şi continuă să fie o anomalie.

Lola este studentă la actorie şi probabil există vreo regulă nescrisă că trebuie să ai o personalitate exuberantă, pentru că toţi de la cursul ei pe care i-am întâlnit sunt ca ea. De obicei, se dă o luptă obositoare pentru captarea atenţiei, chiar şi ca spectator, dar Olivia este reţinută şi, din cine ştie ce motiv, asta pare să-i deranjeze pe ceilalţi.

- **îmi pare rău, Lols. Mereu există alte ocazii, zic eu. Ştim amândouă că nu înseamnă nimic, dar ea oricum îmi trimite un sărut. Dacă te face să te simţi mai bine, află că mie tot nu-mi iese aterizarea la Lutz. în curând, Aubrey o să-l scoată din program şi o să mă alunge în Siberia.**

- **Oh, nu! Oficial eşti un eşec. Cum o să mai poţi păşi vreodată pe gheaţă? Rânjeşte, iar ochii îi sclipesc cât eu mă încrunt la ea. O să-ţi iasă, scumpo! Munceşti din greu. Privirea ei se îndreaptă spre Aaron, care tastează pe telefon, complet neinteresat de conversaţia noastră. Hei, Prinţesa Gheţii! Mă ajuţi?**

- **Hm? Scuze, da, şi tu eşti tare, Lo!**

Sunt surprinsă că nu văd cum iese abur din urechile Lolei când ea urlă la el că nu o ascultă.

Mă retrag încet spre dormitorul meu, nedorind să atrag atenţia asupra mea şi să fiu prinsă în mijlocul certei dintre colegii mei de apartament. Să locuieşti cu Aaron şi cu Lola este ca şi cum ai sta cu fraţi care-şi doresc mereu să fie doar copii.

Aaron, la fel ca mine, este singur la părinţi. Copilul-miracol pentru părinţii lui în vârstă din Vestul Mijlociu, disperaţi să-şi salveze căsnicia. Să locuiască împreună cu alţi oameni după ce a fost mândria şi bucuria părinţilor lui timp de optsprezece ani a fost o tranziţie importantă pentru el, dar şi pentru noi, cele care trebuie să locuim cu el şi cu toanele lui.

Acum, când el nu este în Chicago, relaţia dintre părinţii lui nu e grozavă şi mereu ştim când lucrurile stau foarte prost, pentru că Aaron primeşte un cadou insuportabil de scump şi de inutil. Cum ar fi un G-Wagon.

Spre deosebire de noi doi, Lola provine dintr-o familie numeroasă. Să fie cea mai mică şi singura fată i-a garantat locul principal în casă şi n-are nici o reţinere când vrea să-l pună la locul lui pe Aaron.

încă stau ascunsă în camera mea când îmi vibrează telefonul, iar pe ecran apare numele lui Ryan.

Ryan: „Băieţii vor să dea o petrecere în seara asta. Ne vedem la tine? Trebuiau să meargă la o întâlnire sau ceva de genul ăsta, dar acum rămân acasă. Vreau să fiu singur cu tine".

Eu: „Sigur, dar colegii mei de apartament sunt aici.

Va trebui să nu facem gălăgie"

Ryan: „Ha! Ar trebui să-ţi oferi sfaturile astea în oglindă. Acum eşti liberă?

Eu: „Da, vino!**

Ryan: „Am plecat Aduc de ronţăit"*

-Toată lumea s-a calmat? strig eu cu precauţie,

ieşind din dormitor spre camera de zi

Amândoi sunt concentraţi la reluarea serialului *Minţi criminale* de la televizor, dar aud un vag „Da" drept răspuns, informân- du-mă că mâ pot apropia în siguranţă.

Mă aplec peste canapea ca să iau un pumn de floricele din castronul dintre ei, spunându-mi să adaug asta în tabelul meu cu mâncare când mă întorc în camera mea.

-Deci echipa de baschet dă o petrecere. Mă întrebam...

- Dacă mergem cu tine? mă întrerupe Aaron, părând neobiş- nuit de plin de speranţă.

-Nu?

Lola se întoarce spre mine, cu buclele ei roşcate săltându-i în jurul umerilor şi cu încântare pe toată faţa.

- Dacă ne deranjează că Ryan vrea să vină aici?

-Da. Cum ai...

- Scoate banii, Carlisle! Râde, întinzând mâna, iar el îi pune în palmă câteva bancnote de 20, mormăind ceva în timp ce ea numără banii. Am auzit de petrecere şi nu cred că aveai chef să te freci de boboci beţi care se sărută de partea cealaltă a uşii. Ne ducem acolo.

Casa noastră este unul dintre cadourile mai bune de *iertare* din partea tatălui lui Aaron. I l-a făcut fie după aventura lui cu secretara, fie înainte să decidă să se culce cu designerul de interior. Maple Tower este un bloc frumos la marginea campusului, iar apartamentul nostru are o privelişte grozavă şi multă lumină naturală.

în clădire nu sunt doar studenţi, aşa că e un loc liniştit, dar suficient de aproape de toţi ceilalţi, deci este uşor să te întorci acasă de la petreceri.

Eu şi Aaron n-ar trebui să mergem la petreceri, dar pe Aubrey nu o poate afecta ceva ce nu ştie.

Mă uitam la Lola cum probează zece ţinute diferite, când Ryan îmi trimite un mesaj să-mi spună că, în sfârşit, urcă, oferindu-mi o scuză să o las cu cele zece rochii negre aproape identice.

La început, mi se păreau ciudaţi fluturaşii pe care-i simţeam când se auzea un ciocănit şi ştiam că Ryan era de partea cealaltă, dar acum este plăcut.

Când îi deschid, umple cadrul uşii. Părul lui blond ciufulit încă este umed şi miroase puternic a portocale şi a ceva ce nu pot să identific, care acum în mod ciudat este reconfortant pentru mine. Se apleacă şi-şi lipeşte uşor buzele de obrazul meu.

- Bună, frumoaso!

îmi dă punga cu gustări pe care mereu insistă să o aducă pentru că se pare că eu nu mănânc suficient şi n-am nimic bun de mâncare cât el e aici. Ryan mănâncă mai mult decât orice **persoană pe care o cunosc, iar versiunea lui de mâncare bună este plină de zahăr.**

Din cine ştie ce motiv, Aaron şi Lo se uită la noi din camera de zi de parcă n-au mai văzut fiinţe umane. Ryan râde când îi vede; din fericire, s-a obişnuit cu glumele lor şi îi salută liniştit în timp ce îl conduc spre dormitorul meu,

- **Hei, Rothwell? strigă Lola când ajungem la**

uşa mea.

El îmi dă drumul la mână şi se întoarce spre ea.

-Da?

Ea stă aplecată peste speteaza canapelei şi-mi dau seama după expresia ei răutăcioasă că nu vreau să aud ce are de zis.

-Cum dormitorul meu este lângă al lui Stassie şi o să-ţi aud gemetele şi alte sunete toată noaptea – din spatele lui, eu fac ochii mari –, îmi dai codul de la camera ta ca să nu trebuiască să mă lupt pentru baia comună de la petrecere?

Din motive de siguranţă, cazările din campus au încuietori cu cod electronic la uşile dormitoarelor. Camera lui Ryan are o baie privată, aşa că cererea lui Lo este o idee bună din moment ce cozile la baie devin ridicole pe măsură ce lumea se îmbată tot mai tare.

Trebuie lucrat serios la modul cum cere ea asta.

- **Sigur, ţi—1 trimit prin SMS. Să nu-ţi bagi nasul, Mitchell! O să-mi dau seama dacă o faci.**

Ea fiice un semn de pace.

- **Pe cuvânt de cercetaş. Să vă bucuraţi de partida de amor!**

- **Dumnezeule, Lols! mormăi suficient de tare ca ea să mă audă când îl trag pe Ryan în camera mea, departe de ea. îmi cer scuze!**

- **îmi place de ea. Este amuzantă.**

Chicoteşte, cuprinzându-mi faţa în mâini şi înclinându-mi capul ca să mă sărute.

La început este delicat, apoi mai apăsat pe măsură ce limba lui se mişcă pe a mea. Mâinile lui coboară pe corpul meu până când ajung pe coapse, ridicându-mă cu o mişcare rapidă. îmi petrec automat picioarele în jurul taliei lui, corpul meu fiind familiarizat cu al lui după ce am făcut asta de aşa de multe ori.

Dincolo de uşa mea se aud zgomote, ceea ce mă face să cred că ies colegii mei de apartament, dar Ryan îmi fură atenţia cu fiecare sărut fierbinte presărat pe gâtul meu. Ar trebui să verific dacă ei se aud, dar brusc asta ajunge la finalul listei de lucruri din mintea mea când Ryan mă coboară pe pat şi se urcă peste mine.

-Cum ţi-a fost ziua? mormăie el la urechea mea.

Mereu face asta. Mă sărută perfect, îşi aşază corpul între picioarele mele, pune suficientă presiune ca eu să mă

foiesc, îmi amestecă gândurile şi *apoi* mă întreabă ceva banal cum ar fi cum mi-a fost ziua.

în clipa în care încerc să articulez un răspuns, îşi bagă degetele pe sub tricoul meu şi îşi trece nasul peste curbura maxilarului meu. Simt cum fiecare centimetru de piele vibrează şi nici măcar nu mi-a făcut ceva.

- A fost, hm... Am patinat...

Corpul lui se zguduie de râs.

-Ai, *hm,* patinat? Pare interesant. De ce nu-mi spui mai multe, Alien?

îl urăsc. Chiar îl urăsc.

Mormăi ceva incoerent despre gheaţă şi despre ruşi în vreme el ne dezbracă pe amândoi până ce rămânem în lenjeria intimă. Ryan ar face şi un zeu grec să plângă lângă corpul lui – are pielea bronzată de la casa lui de vară din Miami şi un trunchi cu mai mulţi muşchi abdominali decât pot să număr.

Uit de zeul grec, pentru că îmi vine să ţip.

Prinzându-mi chiloţii în părţi, aşteaptă ca eu să încuviinţez

rr 7ttr3r entînÎ0S pe picioare >aruncându-iîn spate şi deschizându-mi larg picioarele.

-Stas.

-Da?

Are fruntea încruntată.

- hola chiar poate să aud cum ţi-o trag?

CAPITOLUL 2

NATHAN

Lângă penisul meu este o mână care nu-i a mea.

Ea a adormit repede, sforăind zgomotos cu mâna pe talia mea şi băgată în chiloţii mei. O scot uşor şi o examinez – unghii lungi, inele Cartier şi un Rolex pe încheietura suplă.

„Cine naiba este?"

Chiar şi după o noapte de naiba ştie ce, ea miroase a parfum scump, iar pe umărul meu sunt şuviţe de păr lung blond-auriu întinse pe umărul meu, ea stând întinsă în spatele meu.

N-ar fi trebuit să merg la petrecerea de azi-noapte, dar Benji Harding şi restul echipei de baschet ştiu să te convingă. Oricât de mult îmi place să dau o petrecere, nimic nu se compară cu a merge altundeva şi a te întoarce la o casă liniştită, care să nu fie plină de mizeria făcută de alţii.

Doar dacă nu cumva este vorba de genul ăsta de dezordine. în care în patul tău este o femeie şi nu-ţi aminteşti cine naiba este.

Partea raţională a creierului meu îmi spune să mă rostogolesc şi să mă uit la ea, dar altă parte, care-şi aminteşte toate situaţiile idioate în care am nimerit, îmi spune că Nate, când e beat, este un nesimţit.

***Acea* parte din creierul meu îşi face realmente griji că ea ar putea fi sora sau, mai rău, mama cuiva.**

-Poţi să nu te mai mişti? se răsteşte oaspetele meu misterios. Care-i treaba cu voi, sportivii, şi trezitul dis-de-dimineaţă?

Vocea aia. Este o voce pe care mi-aş dori să nu o recunosc.

„Oh, la dracu'!"

Mă întorc uşor ca să-mi confirm cea mai groaznică temere: că azi-noapte m-am culcat cu Kitty Vincent.

Şi aşa este.

Pare liniştită când încearcă să doarmă; trăsăturile ei sunt moi şi delicate, buzele sunt rozalii şi strânse. După cât de calmă arată acum, n-ai crede că-i absolut furioasă...

- De ce te holbezi la mine, Nate?

Deschide ochii şi mă dezintegrează cu o singură privire, ca un dragon blestemat, aşa cum este.

Kitty Vincent este tot ce-i greşit la fetele cu bani care au cârdul de credit al lui tati, o subspecie de femei de la UCMH pe care se întâmplă să o cunosc foarte bine. Experienţă pe care practic am căpătat-o făcând sex cu toate.

Cu excepţia acesteia.

N-ar fi trebuit niciodată să fac cu ea.

Nu-i nimic în neregulă la felul în care arată. Ca să fiu sincer, este o bombă. Doar că-i o fiinţă umană execrabilă.

-Eşti bine? o întreb eu cu grijă. Ai nevoie de ceva?

-Vreau să încetezi să te mai holbezi la mine de parcă n-ai mai văzut o femeie goală în patul tău, se răsteşte ea, rezemân- du-şi corpul de tăblia patului. Ştim amândoi că ai mai văzut. Şi mă sperii.

-Sunt şocat, Kit. Eu... nu-mi amintesc cum s-a întâmplat asta...

îmi amintesc că am fost la petrecere şi că încercam să obţin numărul lui Summer Castillo-West, dar am fost refuzat în mod tragic până pe 4 septembrie. îmi mai amintesc că am jucat ping-pong cu Danny Adeleke şi că am pierdut, lucru pe care aş prefera să nu mi-l amintesc, dar tot nu-mi amintesc cum s-a întâmplat *asta.*

- Oh, la dracu'! Stai, tu nu te vezi cu Danny?

Ea îşi dă ochii peste cap şi se întinde după poşeta aflată pe noptiera de lângă pat, înjurând când descoperă că i s-a descărcat **bateria de Ia telefon. Dându-şi părul de pe faţă, se uită în sfârşit la mine. în viaţa mea n-am văzut o femeie mai iritată.**

-Ne-am despărţit.

-Bine, bine. Nasol, îmi pare rău. Ce s-a întâmplat?

Unii ar zice că încerc să fiu o gazdă politicoasă, elegantă, dar ea îşi ridică una din sprâncenele perfecte şi se încruntă la mine.

- **De ce te interesează?**

îmi frec nervos maxilarul cu palma, încercând sa mă gândesc la un motiv. Are dreptate. Nu-mi pasă, urăsc persoanele care în- şală şi m-am panicat, dar

cum ei sunt despărţiţi, n-am de ce să-mi fac griji.

- **încerc doar să fiu amabil.**

îmi oferă cel mai fals zâmbet pe care l-am văzut vreodată, îşi coboară picioarele de pe pat şi se îndreaptă în fundul gol spre baia mea, Mi-e greu să mă concentrez la cât de bine arată pentru că, aruncând o ultimă privire neinteresată peste umăr, se încruntă la mine.

- **Dacă vrei să fii amabil, cheamă-mi un Uber!**

„Slavă Domnului!“

-Sigur.

- **Doar Select, Nate. Este suficient ca o să fiu văzută plecând de aici. Nu mă face să sufăr şi mai mult fiind zgârcit.**

După ce trânteşte uşa de la baie şi aud duşul pornind, ştiu că pot să urlu în pernă toate înjurăturile pe care le ştiu.

Stau în faţa uşii, privind cum Kitty se urcă în Uberul ei – Select, evident, din cauza potenţialei ruşini.

Trecându-mi mâna prin păr, nu-mi pot da seama cum am ajuns aici după ce am jurat că anul ăsta va fi diferit.

îmi amintesc clar cum i-am spus lui Robbie, cel mai bun prieten al meu, pe drumul din California spre Colorado, că ultimul an de colegiu va fi diferit. Cred că am zis-o de cel puţin douăzeci de ori pe drumul nostru de două zile alimentat cu cafea.

A durat trei săptămâni.

Ies repede din starea în care-mi plâng de milă când în spate aud o mormăială. Robbie şi ceilalţi colegi ai mei, J.J. şi Henry, stau în camera de zi, bând din cănile lor de cafea precum actorii din *The View.*

- Măi, măi, măi, zice cu aroganţă Robbie. Ce s-a întâmplat, târfă mică?

Robbie mă terorizează de când aveam cinci ani. Tatăl lui, căruia după şaisprezece ani încă-i spun domnul H, a fost antrenorul echipei noastre locale de hochei pe gheaţă din Eagle County, unde am crescut. Acolo ne-am cunoscut şi ne-am împrietenit, iar de atunci este un ghimpe în coasta mea.

îl ignor şi mă duc direct spre bucătărie, trecând de privirile lor curioase, îmi torn o cană de cafea, iar lui îi

arăt degetul mijlociu în loc de satisfacţia unui răspuns.

în timp ce înghit cafeaua în două secunde, încă le simt privirile asupra mea. Asta-i cea mai proastă parte când locuieşti cu coechipierii tăi – nimic nu este secret.

Eu, J.J. şi Robbie suntem. în ultimul an şi am locuit împreună de când am împărţit o cameră de cămin în primul an, dar Henry este nou în echipă şi ni s-a alăturat la începutul semestrului.

Omul este incredibil la hochei, dar are de lucru la presiunea socială creată de faptul că faci parte dintr-o echipă sportivă. Nu i-a plăcut să stea la cămin şi s-a chinuit să-şi facă prieteni în afara echipei, aşa că ne-am oferit să-l primim aici.

Mereu am avut un dormitor de rezervă, pentru că garajul nostru a fost transformat într-un dormitor cu acces special pentru scaune cu rotile pentru Robbie, iar Henry a fost mai mult decât recunoscător pentru ofertă.

După numai trei săptămâni de când este aici, vedem deja că este mai încrezător – probabil de asta nu mai are nici o reţinere în a-mi arunca invective împreună cu J.J. şi Robbie.

- De ce te-ai culcat cu Kitty Vincent? mă întreabă Henry peste marginea cănii de cafea. Nu-i prea drăguţă.

Oh, da, omul n-are nici un pic de tact!

- O să mă prefac că nu am făcut-o, amice. Nici ea n-a fost prea entuziasmată. Şi nu-mi amintesc nimic, aşa că nu contează. Ridic din umeri, intru în camera de zi şi mă aşez într-un fotoliu. Cum naiba aţi permis voi trei să se întâmple asta?

Sunt suficient de matur să nu dau vina pe ei pentru greşeala mea? Evident. O să mă oprească asta? Nu.

- Frate, eu am încercat să te opresc să nu pleci cu ea, minte pe faţă J.J., ridicând defensiv din mâini. Ai zis că miroase bine şi că are fund grozav. Cine sunt eu ca să mă bag între tine şi iubirea vieţii tale?

Gem puternic, iar capul îmi bubuie din cauza zgomotului. Dacă Jaiden pretinde că a încercat să mă oprească, probabil el a chemat Uberul şi m-a urcat în maşină cu Kitty.

J.J. este copil unic, din mijlocul pustietăţii din Nebraska, aşa că singura sursă de distracţie în copilărie era să-şi bată joc de cei din jur.

Părinţii îl vizitează mereu în iunie ca să se poată alătura marşului Pride din L.A. împreună cu J.J.,

purtând cu mândrie insignele cu steagul pansexual. I-am cunoscut mai bine în timpul pe care-l petrec în casa noastră, deci ştiu că tatăl lui J.J. este la fel. Şi nu ştiu cum le-a făcut faţă amândurora mama lui J.J.

Doamna Johal este o femeie uimitoare, cu răbdarea unui sfânt Mereu se asigură că frigiderul nostru este plin cu diferite feluri de curry şi de garnituri înainte ca ei să plece şi are gust în privinţa filmelor de groază. Probabil de asta o iubesc aşa de mult

Ea s-ar putea să fie singurul motiv pentru care încă nu l-am omorât pe Jaden.

Robbie se fâţâie pe lângă mine şi îmi pune pe umeri un braţ care ar trebui să fie reconfortant.

-Concentrarea ta la şcoală şi hochei a durat mai mult decât mă aşteptam. Acum, haide, rezolvă-ţi problemele! Trebuie să ne duci la cursuri!

Când am fost acceptat la Maple Hills, habar n-aveam ce voiam să studiez. Peste un an voi absolvi şi tot nu sunt sigur că medicina sportivă este alegerea corectă.

Când am terminat liceul, am fost recrutat de Vancouver Vipers şi mi-a fost greu să pun educaţia pe primul loc, mai ales că visul meu de când eram copil era să joc în NHL. Nu-mi doresc decât să joc, dar ştiu că lucrurile mereu merg prost în hochei – o accidentare urâtă sau inevitabilă, şi ţi s-a terminat cariera.

Chiar şi cu un loc care mă aşteaptă în echipa visurilor mele imediat după absolvire, tot îmi doresc să-mi fi rămas în minte *ceva* din ce am învăţat în ultimii trei ani, pentru ca planul meu de rezervă să merite.

Tatălui meu nu i-a plăcut că am plecat la colegiu în afara statului, dar şi mai puţin i-a plăcut că am semnat cu o echipă de hochei, ca să nu mai zic că a fost una din Canada. Voia să *preiau afacerea de familie* şi să gestionez staţiunea de schi până când aveam să ajung un bătrân ca el. Ideea de a ajunge ca tata a fost mereu suficientă ca să mă pună în mişcare şi să-mi ating obiectivele.

Aş înţelege mai bine structura celulară dacă n-aş fi constant extenuat de antrenamente, ca să nu mai zic de obligaţia de a-i feri de belele pe colegii mei fantastici. Când Greg Lewinski a absolvit anul trecut şi mi-a predat

ştafeta de căpitan, nu m-a pregătit pentru dădăceala de care e nevoie pentru ca ei să fie gata de joc.

Robbie mă ajută pentru că e asistentul antrenorului Faulkner. După un accident la schi în primul an de liceu, Robbie nu şi-a mai recăpătat mobilitatea picioarelor şi acum foloseşte un scaun cu rotile. Şi-a schimbat abilitatea de a-mi striga prostii pe gheaţă la a le striga de pe marginea gheţii.

Nimic nu-i face mai multă plăcere decât să-şi vânture clipboar- dul uriaş în direcţia mea şi să-mi spună să joc mai bine. Băieţilor din echipă le place că eu încasez apostrofările lui Robbie, pentru că aşa nu se ia de ei.

Un exemplu perfect este o zi ca asta. Vinerea, eu şi J.J. avem cursuri în clădirea de ştiinţe, aşa că avem o tradiţie de respectat: mergem la patinoar pentru antrenament, dar mai întâi luăm nişte gogoşi de la Dunkin.

Este micul nostru secret, dar J.J. ştie că, dacă suntem prinşi, tot pe mine o să cadă vina, aşa că nu-l deranjează riscul. Vinerea, ultimul curs este ultimul lucru care-mi place, aşa că nici pe mine nu mă deranjează riscul.

Mă uit leneş pe Insta, aşteptându-l pe J.J. în afara laboratorului, când îi aud tonul vesel ridicându-se pe măsură ce se apropie de mine.

-Eşti gata să iei bătaie după mahmureală?

- **Nu e nimic ce nu poate fi rezolvat de o gogoaşă cu bomboane curcubeu. Oricum e bine să transpiri alcoolul. Mă pregăteşte pentru diseară.**

Sprâncenele lui se unesc.

- Despre ce vorbeşti? Tb n-ai văzut conversaţia de pe grup?

Ultimul lucru pe care l-am văzut a fost că Robbie decisese
că seara urma să dăm o petrecere. Primul nostru meci va fi abia peste două săptămâni, iar la noi este o tradiţie să întâmpinăm sezonul cu una sau cinci petreceri.

în clipa în care mă uit pe grup, văd mesajele pe care încă nu le-am citit.

IepuraşiiPuc

Bobby Hughes: „Cred că mor Kris Hudson:
„Drum bun, amicei Robbie Hamlet: „Bem la noi în seara asta?“
Bobby Hughes: „Cum ar zice Michael Scott> sunt pregătit
să fiu rănit din nou“.
Joe Carter: „Aduc tabla de ruletă pentru tequila“
Henry Tumer: „E-mailul de la Faulkner zice să mergem
în sala de festivităţi, nu la patinoar“
Jaiden Johal: *„Ce naiba?“*
Henry Turner: „L-a trimis acum o oră“.

Sala de festivităţi este un spaţiu comun în zona centrală a clădirii de sport. Cei mai mulţi dintre noi nu prea petrec timp acolo decât dacă dau de belele; este locul unde antrenorii lucrează în afară de antrenamente şi de meciuri. Acolo au loc ceremoniile la sfârşit de an. Dacă suntem chemaţi acolo, asta înseamnă că unul dintre noi a dat-o rău în bară – şi sper că n-am fost eu.

-Nu ştiu ce se întâmplă, zice J.J. când urcă în maşina mea. îl ştii pe Josh Mooney, tipul de la

baseball de la cursul meu? A zis că şi antrenamentul lor a fost anulat. Şi ei trebuie să se ducă în vSala de ceremonii, dar lor li s-a zis să meargă la treizeci de minute după noi. Foarte ciudat, omule!

Este a treia săptămână din semestru. Ce poate fi atât de rău?

Suntem în mare belea.

Când intrăm pe uşă, antrenorul nici măcar nu se uită la noi. Jumătate din echipă este deja în faţa lui, fiecare având aceeaşi expresie pe care o recunosc: teama. J.J. se aşază lângă Henry şi se uită la mine cu o expresie care zice „Stai să vezi, căpitane!.

Pe Neil Faulkner nu vrei să-l enervezi. A câştigat de trei ori Cupa Stanley, apoi un şofer beat l-a accidentat pe şosea, distru- gându-i braţele şi piciorul drept, punând capăt pe loc carierei lui din NHL. M-am uitat de nenumărate ori la înregistrări cu vechile lui meciuri. Şi chiar a fost – nu, încă este – un nemernic de temut.

Aşa că faptul că stă pe scaun în faţa întregii echipe, cu faţa roşie de parcă e pe cale să facă implozie, dar nu zice nimic, îmi declanşează instinctul de „luptă sau fugi“. Dar echipa mea are nevoie de mine, aşa că împung cu reticenţă ursul.

- Domnule antrenor, noi ne...

-Stai jos, Hawkins!

-Noi...

-Nu-ţi mai spun o dată!

întorcându-mă la coechipierii mei cu coada între picioare, îi văd că acum arată mai rău decât în urmă cu un minut. îmi storc creierii, încercând să nu mă gândesc la ce am făcut, pentru că n-are cum să fie furios din cauza petrecerii la care am fost azi-noapte.

în afară de Henry, majoritatea bobocilor nu au fost acolo. Nu au vârsta la care pot să bea, aşa că nu i-am invitat la petreceri cu noi. Nu că n-ar fi ieşit să se îmbete luând fraternităţile la rand, dar măcar nu le dau eu berea când ar trebui să fiu liderul lor responsabil.

[a](un8 ^ J°e» §* Bobby şi se aşază, antrenorul se mişcă în [r]Şi – ma rog, pufăie, dar măcar face ceva.

-în optsprezece ani de când sunt la şcoala asta, niciodată nu mi-a fost aşa de ruşine ca în dimineaţa asta.

„La dracuT

- înainte să continui, are cineva ceva de zis?

Se uită la fiecare dintre noi de parcă aşteaptă să se ridice cineva şi să mărturisească, dar eu chiar nu ştiu ce ar trebui să mărturisim. Am auzit de multe ori discursul cu *niciodată nu mi-a fost aşa de ruşine* de când am intrat în echipă – este discursul special al lui Faulkner dar niciodată nu l-am văzut aşa de furios.

Cu braţele încrucişate la piept, se reazemă de scaun şi clatină din cap.

- în dimineaţa asta, când am ajuns la patinoar, l-am găsit distrus. Deci cine a făcut probleme?

Sporturile de colegiu sunt pline de tradiţii. Unele bune, altele proaste, dar oricum ar fi, sunt tradiţii. Maple Hills nu-i diferit, iar fiecare sport are ciudăţeniile şi superstiţiile sale, care sunt transmise din an în an.

Ale noastre sunt glume. Glume nesăbuite, copilăreşti. Unii împotriva altora, împotriva altor echipe, împotriva altor sporturi. Am auzit destule mustrări verbale din partea lui Faulkner de-a lungul anilor ca să nu permit să se întâmple asta cât timp sunt căpitan. Tipi egoişti se luptau să se întreacă unul pe celălalt şi chiar pe ei înşişi, până în punctul în care şcoala era obligată să intervină.

Asta înseamnă că, dacă arena noastră a fost făcută praf, cineva nu m-a ascultat.

Mă aplec un pic în faţă ca să mă uit mai bine la coechipierii mei şi nu-mi trebuie mai mult de 0,2 secunde ca să-l văd pe Russ – un student din anul doi, care joacă cu noi de anul trecut – că arată de parcă ar fi văzut o fantomă.

Faulkner ridică vocea până în punctul în care se face ecou.

-Directorul este furios! Decanul este furios! Eu sunt furios! Credeam că am încetat cu glumele astea proaste. Ar trebui să fiţi bărbaţii Nu copii.

Vreau să zic ceva, dar gura mi-e uscată. îmi dreg vocea,

lucru care nu mă ajută, dar reuşesc să atrag atenţia. Iau o gură de apă şi reuşesc în sfârşit să vorbesc.

-Nu am depăşit măsura, domnule antrenor. N-am făcut nimic.

- Deci, cineva a decis brusc să distrugă generatorul şi sistemul de răcire? Patinoarul meu este pe cale să se transforme într-o piscină, iar tu vrei să cred că voi, clovnilor, n-aveţi nici o legătură?

Asta-i foarte-foarte rău.

- Directorul ţine o şedinţă cu toţi studenţii sportivi în cinci minute. Pregătiţi-vă, domnilor! Sper că nici unul dintre voi nu doreşte să urmeze o carieră în hochei.

Am zis deja *la dracu* ?

CAPITOLUL 3

ANASTASIA

Agenda mea este într-un haos total, ireparabil, iar eu sunt groaznic de iritată.

Este opusul senzaţiei de vineri care place lumii aşa de mult. Ziua asta trebuia să fie fără probleme; m-am trezit sub un bărbat frumos, şi restul zilei mele era perfect planificat. Sală, cursuri, antrenament cu Aaron, cina şi, în sfârşit, să dansez până ce mă dor picioarele la ce petrecere părea mai distractivi

Aveam până şi opţiunea să-l văd din nou pe Ryan şi să ne concentram la ce ne interesează pe amândoi cât mai are timp.

Dar, după e-mailul foarte pasiv-agresiv pe care l-am primit, lui David Skinner, directorul sportiv de la Maple Hills, prea puţin îi pasă de agenda mea sau de programul de antrenamente şi cu siguranţă nu-l interesează viaţa mea amoroasă.

Altfel de ce ar anula toate antrenamentele şi ar cere tuturor studenţilor sportivi să vină în cel mai rău colţ al campusului?

Este clădirea unde mişună şi complotează toţi antrenorii pentru a ne face tuturor zile amare. în dimineaţa când am postat o poză cu textul *Doar bucură-te de locul unde eşti acum*, nu mi-am dat

seama că unde urma să fiu era o coadă imensă de studenţi care încercau să intre în sala de festivităţi.

Sunt pierdută în gânduri furioase, la un pas de crimă, când două braţe musculoase mă iau de talie de la spate şi simt buze lipindu-se pe creştetul meu. îmi dau seama imediat că e Ryan şi mă las în îmbrăţişarea lui, dând capul pe .spate ca să mă uit la el. Mă sărută pe frunte şi, desigur, mă simt un pic mai bine.

- Bună, frumoaso!

- **Sunt stresată, mormăi eu, privind în faţă la rândul care avansează cu paşi mici. Şi tu te bagi în faţă. O să ai probleme.**

Prinzându-mă de umeri, mă întoarce cu faţa spre el. Degetul lui lung este sub bărbia mea, înclinându-mi capul ca să mă uit la el cât e de înalt. Când mă gândesc că nu poate să fie mai drăguţ, îmi dă părul laoparte de pe faţă şi-mi zâmbeşte.

- **Tu controlezi agenda, Stas. Nu te controlează agenda pe tine. -Tot te bagi în faţă.**

Chicoteşte, ridicând din umeri.

- î m i ţineai locul. Asta le-am spus tuturor când am trecut pe lângă ei. Haide, ce citat motivaţional ai postat astăzi? Trebuie să-l revedem?

Eu şi Ryan am început să ne vedem anul trecut, când ne-am cunoscut la o petrecere şi am fost parteneri la ping-pong cu bere. Evident că am câştigat, pentru că suntem cei mai încăpăţânaţi şi competitivi oameni pe o rază de 150 de kilometri de Maple Hills. A doua zi mi-a dat un mesaj privat, glumind că nu se aştepta să dea peste cineva care să joace aşa de agresiv jocurile cu alcool şi să posteze *doar energie pozitivă* pe reţelele sociale.

De atunci, când sunt morocănoasă sau plictisită, el îmi aminteşte că ar trebui să fiu o rază de soare.

Idiot!

- **Deci? mă întreabă el, conducându-mă mai aproape de intrare.**

- **Era vorba despre a te opri pentru a te bucura de momentul prezent.**

Zâmbetul i se lărgeşte când îşi dă seama că m-a prins.

- **Bine, da, pot să accept asta. Este neplăcut că**

antrenamentele au fost anulate, *dar*, dacă te bucuri de moment, petreci timp cu mine, iar eu sunt grozav.

Cu braţele încrucişate la piept, încerc să nu afişez zâmbetul care-mi stă pe buze, continuând să mă prefac că n-are nici un impact asupra stării mele.

Dumnezeule, ce aglomeraţie! Imediat ce ieşim de aici, te scot i mâncăm, iar mai târziu este o petrecere la echipa de hochei, *nde putem să mergem ca să scapi de toată energia negativă.

_ Şi mai ce?

Acum, când mai avem câţiva oameni în faţă, ca apoi să intrăm în sfârşit **în** sală, 11 **las** să mă întoarcă, iar mâinile lui rămân pe **umerii mei.**

-Te duc acasă şi te las să scoţi restul de energie negativă cu corpul meu?

-Cu o bâtă?

Degetele lui **se** afundă în muşchii mei tensionaţi, masându-mă ritmat **în** timp **ce** eu rotesc capul dintr-o parte în alta.

_ Pervers. **Şi** te îmbraci ca **Harley Quinn?** Geme tare când îi dau un cot în coaste, ceea ce-i ridicol de dramatic, pentru că l-am lovit puternic.

După o aşteptare de o viaţă, ajungem în sfârşit la intrarea în sala de festivităţi. în loc de mesele rotunde, sala are rânduri de scaune orientate spre scenă.

„**Ce** naiba **se** întâmplă?“

Ryan insistă să mă bucur de moment, ignorând îngrijorarea mea imediată, ceea ce se traduce prin a fi pbligată.să rămân alături de echipa de baschet. Aşa că acum sunt înţepenită între Ryan şi Mason Wright, colegul lui, ceea ce-mi face respectabilul corp de 1,60 metri să arate ca al unui copil crescut peste măsură.

-Chipsuri?

Mă chinuiesc să privesc punga de Lays ce-mi este

băgată sub nas, dar au aromă de barbeque, iar Ryan ştie că-i preferata mea.

-Nu, mulţumesc.

Se apleacă pentru a căuta în geanta de la picioarele lui, foşnind zgomotos, fără şă-i pese că oamenii se holbează la noi. Lăsându-se înapoi pe scaun cu un pufăit, întinde un pachet.

-Biscuiţi?

- Nu, mulţumesc. Nu mi-e foame. încerc să nu atrag iarăşi atenţia asupra noastră, dar mi-e greu să ignor expresia dc dezamăgire de pe faţa lui. Nu te uita aşa la mine! **Concursul** regional e după colţ; nu pot să mă îngraş.

Ryan se pleoştește în scaun ca să avem capetele la acelaşi nivel şi se apropie ca să avem mai multă intimitate. Respiraţia lui dansează pe pielea mea în timp ce buzele lui planează sub urechea mea. Pielea de pe întreg corpul mi se face de găină.

~ Fiind cineva care te aruncă de colo-colo destul de des, simt sa sunt calificat să zic asta: dacă dobitocul ăla nu-i în stare să facă faţă dacă-ţi oscilează greutatea cu câteva kilograme, ceea ce-i perfect normal, apropo, n-ar trebui să-ţi fie partener.

-Nu purtăm din nou conversaţia asta, Ryan!

- Stas... începe el, oprindu-se când pe scenă urcă în sfârşit directorul Skinner, mijind ochii sub reflectoare. Ryan se îndreaptă în scaun şi-şi pune mâna pe coapsa mea, strângând delicat. Poate că mai târziu ne trebuie o bâtă.

Sunetul ascuţit al microfonului produce ecou în încăpere, făcându-ne pe toţi să tresărim. Skinner se aşază în spatele podiumului, dar încă nu reuşeşte să zâmbească.

A îmbătrânit mult de când învăţ eu la UCMH. înainte părea abordabil şi deschis, dar acum, cu dispreţul ridurilor de pe frunte, numai aşa nu mai pare.

- Bună ziua, tuturor. Vă mulţumesc că aţi reuşit să veniţi într-un timp aşa de scurt. Sunt sigur că vă întrebaţi cu toţii de ce vă aflaţi aici.

Nu ştiu de ce se preface că în e-mailul lui nu scria *obligatoriu* cu litere îngroşate şi mari.

Skinner îşi dă jos sacoul, aşezându-l pe scaunul din spatele lui şi oftând când se întoarce din nou spre noi toţi. îşi trece o mână prin părul grizonant şi rărit, care jur că era des şi negru când eu eram boboc.

- Când ai de-a face cu studenţii de colegiu, există anumite aşteptări. Este de la sine înţeles că va exista un anumit nivel de haos pentru că vă începeţi viaţa de adult departe de casă. Oftează din nou, oboseala lui fiind evidentă. Dacă adaugi sportul competiţio- nal la asta, balanţa se înclină când încerci să gestionezi abilitatea şi experienţa autentică de colegiu.

Ce condescendent este! Pare că şi-a pus secretara să-i scrie acest scurt discurs şi l-a exersat de câteva ori în oglindă. Dacă Lo ar fi aici, i-ar critica din plin interpretarea.

-Unii dintre voi au cam exagerat cu experienţa de colegiu.

„Hai că începem!”

-în cei cinci ani de când sunt director sportiv, am avut de-a fece cu nenumărate situaţii ce puteau fi evitate. Petreceri scăpate de sub control, cheltuieli medicale din cauza studenţilor care s-au purtat nesăbuit în campus, mai multe farse decât pot să număr, sarcini neplanificate...

Răsună zgomotul făcut de scaunul lui Michael Fletcher zgâriind podeaua când el sare în picioare.

-Domnule Fletcher, te rog ia loc!

Fletch îl ignoră, aplecându-se pentru a-şi lua geanta de pe podea. Porneşte spre ieşire, împingând în ambele uşi pentru a le deschide în forţă, şi iese din sală.

Nu ştiu prea multe despre fotbal, dar toată lumea spune că Fletch este cel mai bun fundaş pe care l-a avut vreodată acest colegiu şi va avea un loc garantat în NHL după ce va termina colegiul.

Mai important, este un tată incredibil de mândru de fetiţa lui Diya, născuta anul trecut de prietena lui, Prishi.

. Prishi era în echipa de patinaj înainte să rămână însărcinată din greşeală la începutul primului ei an. Gând am întrebat-o dacă se va întoarce, mi-a zis că vezica ei nu mai e la fel după ce a născut un copil de patru kilograme şi nu i-ar plăcea să facă pipi pe gheaţă în faţa publicului.

Locuiesc împreună cu prietenii lor şi toată lumea are grijă pe rând de copil, permiţându-le lui Fletch şi lui Prishi să meargă la cursuri. Mi se pare urât faptul că Skinner îi foloseşte drept exemplu în intenţia lui de a mustra studenţii delincvenţi.

Vorbeşte de douăzeci de minute. îmi pun capul pe umărul lui Ryan şi închid ochii, acceptând biscuitul pe care mi-l pune pe ascuns în palmă.

~ •*. ca să

concluzionez.
sfârşit!

-De acum înainte, vom avea o politică de toleranţă zero în faţa comportamentului nepotrivit în acest campus.

Simt ca îmi lipseşte o parte imensă din puzzle pentru că – în ciuda discursului lui interminabil – n-am idee ce a provocat această întrerupere necioplită a programului meu.

- Seniorii care speră sa se alăture echipelor profesioniste la sfârşitul acestui an şcolar ar ii bine să ţină minte acest mesaj.

Ryan pufneşte lângă mine, băgând alt biscuit în gură. Când deschid gura ca să întreb ce-i aşa de amuzant, bagă unul în gura mea, rânjind ca un prost pentru că n-am de ales şi trebuie să-l mănânc.

Skinner rămâne în sfârşit fără energie. Se sprijină de podium, iar umerii i se lasă.

-Nu-mi pasă ce potenţial aveţi. Dacă nu respectaţi regula, veţi ajunge pe bancă. Aş vrea ca echipele de patinaj şi de hochei să rămână. Restul sunteţi liberi.

Ryan îşi ia geanta de pe podea şi se ridică, întinzându-se şi căscând exagerat.

-Te aştept afară. Mâncare?

încuviinţez din cap, ridicându-mă pe vârfuri ca să-i şterg firimiturile de biscuit din colţul gurii cu degetul mare.

- Să sperăm că nu durează mult.

Toată lumea, mai puţin noi, care suntem în jur de cincizeci, iese din sală. Ironic, de Vreo cinci ori mai repede decât au intrat.

Brady şi Faulkner, antrenorul echipei de hochei pe gheaţă, se alătură directorului Skinner pe scenă.

-Veniţi mai aproape cu toţii, am obosit cu microfonul ăsta.

în vreme ce ne îndreptăm spre partea din faţă a sălii, cum ni s-a cerut, îl zăresc în mulţime pe Aaron cu o expresie supărată, şi mă duc lângă el.

-Eşti bine? întreb eu încet, în timp ce ne aşezăm în primul rând.

-Da.

Nu-i nevoie să fii geniu ca să-ţi dai seama că nu este într-o **dispoziţie** grozavă, dar pare a fi din cauza mea, nu a lui Skinner.

- **Eşti sigur?**

Buzele îi formează o linie încordată şi încă nu se

uită ia mine.

-Da.

Skinner iese de după podium şi-şi bagă mâinile în buzunarele pantalonilor de costum. Este obosit, iar ochii înfundaţi îi scanează pe cei care pleacă.

- O să fiu rapid. în urma a ceea ce poate fi etichetat doar ca o situaţie de rahat colosală, arena a doua este scoasă din funcţiune în viitorul apropiat.

„Oh, Dumnezeule!“

-Are loc o anchetă pentru a determina cum s-au produs daune aşa de mari, dar mi s-a spus că vor fi întârzieri semnificative din cauza reparaţiilor şi a lipsei unor părţi pentru echipamentul nostru special.

Revelaţia nu doar că trece peste mine, ci mă dărâmă. Se ştie că echipa de hochei le provoacă necazuri echipelor rivale, dar şi unii altora. Conducta de băieţi răsfăţaţi şi bogaţi se varsă din plin în echipa de hochei în această şcoală şi aş paria că unul dintre ei a provocat problema.

- Pentru voi, asta înseamnă, continuă Skinner, că va trebui să împărţiţi un patinoar în viitorul apropiat şi mă aştept să lucraţi împreună pentru ca lucrurile să funcţioneze.

Pentru că ştie numărul de întrebări pe cale să-i fie adresate, Skinner dovedeşte că nu-i pasă de noi şi pleacă imediat. Nici măcar n-a coborât de pe scenă, aşa că mă duc valvârtej la antre- noarea Brady.

-Noi avem campionatul regional în *cinci* săptămâni!

- îţi ştiu foarte bine programul de competiţii, Anastasia, spune antrenoarea Brady, îndepărtând nişte boboci care încearcă să se înghesuie în jurul ei când eu mai am puţin şi am o cădere nervoasă. Nu avem nici o opţiune, aşa că nu merită să te enervezi.

„Serios?“

- Cum o să ne calificăm dacă nu putem să ne antrenăm?

La zece paşi distanţă, antrenorul Faulkner este flancat de propria echipă, contracarând aceleaşi îngrijorări, îmi imaginez. Nu că mi-ar păsa – este evident că ei au provocat problema, iar acum noi suntem cei care suferă.

încerc să nu fac din ţânţar armăsar, să nu exagerez în mintea mea. Mă concentrez să respir şi să inspir şi să nu urlu în faţa unor străini cât timp îmi ascult colegii exprimând aceleaşi îngrijorări. Când îmi îndrept privirea spre echipa de hochei, văd că majoritatea au plecat. Un tip discută cu Faulkner şi probabil simte că-l privesc, pentru că privirile ni se întâlnesc. Se uită la mine cu o expresie ciudată – o grimasă de milă forţată, aş zice eu.

Sincer, n-are decât să-şi ia compasiunea falsă şi să şi-o bage undeva.

- O să discutăm despre asta la antrenament, Stassie, zice Brady, oferind un zâmbet rar – aproape prietenesc. Bucură-te de o seară de vineri liberă! Ne vedem luni.

După alt mic protest, accept în sfârşit rugăminţile lui Brady de a o lăsa în pace şi mă îndrept spre ieşire. Merg după Aaron, târându-mi picioarele şi plângându-mi de milă, când aud:

-Hei!

Şi simt o mână pe bicepsul meu.

Este Domnul Compasiune, încă având – aţi ghicit – o grimasă de milă.

-Ascultă, îmi pare rău! Ştiu că situaţia e neplăcută pentru noi toţi. O să fac tot ce pot ca lucrurile să meargă cât mai uşor posibil.

îmi dă drumul braţului şi face un pas în spate, oferindu-mi ocazia să-l privesc de aproape pentru prima dată. Este mai înalt decât mine cu cel puţin treizeci de centimetri, are umeri laţi şi muşchi încordaţi în mânecile tricoului Henley. Chiar şi sub barba nerasă se vede maxilarul ascuţit.

- Ştiu că probabil te stresezi, dar în seara asta dăm o petrecere, daca vrei să vii.

calm? tU dne e?U? într6b 6U incercând să ,mi **P^trez vocea**

neleNpen?urfr?°ţiu?eÎÎcuPndăar€ °

amuzamentul ^ ^ repede’,ar ln ochii lui căprui-închis se vede

-Nate Hawkins. Sunt căpitanul **echipei de hochei.**

îmi întinde mâna, dar mă uit la ea, apoi din nou la faţa lui, încrucişându-mi braţele la piept.

-Tu n-ai auzit? După cum a zis Skinner, s-a terminat cu petrecerile.

El ridică din umeri şi întinde mâna pentru a-şi freca stânjenit ceafa.

-Oamenii oricum vor veni, chiar dacă încerc să opresc petrecerea. Uite ce e, vino şi adu nişte prieteni! Sau nu. Ar fi bine dacă ne-am înţelege. Şi jur că avem o tequila bună! Ai un nume?

Refuz să mă las fermecată de o faţă frumuşică. Nici măcar de o faţă cu gropiţe şi pomeţi frumoşi. Situaţia este tot dezastruoasă.

- Cunoşti mulţi oameni care nu au nume?

Spre surprinderea mea, începe să râdă. Un sunet greu, bogat, care mă face să mă îmbujorez.

- Bine, aici m-ai prins.

Se uită în spatele meu când un braţ îmi aterizează pe umeri. Ridică privirea, aşteptându-mă să-l văd pe Ryan, dar este Aaron. îi resping îmbrăţişarea din moment ce din cauza unor chestii de genul ăsta crede lumea că suntem împreună, când eu aş prefera mai degrabă să-mi mănânc patinele.

-Vii? se răsteşte el.

încuviinţez din cap şi mă mai uit o dată la noul meu *prieten* de patinoar. Nu se deranjează să facă cunoştinţă cu Aaron, însă mimează spre mine „Nu uita de petrecere“.

Dumnezeule, Lola o să adore toată drama asta!

CAPITOLUL 4

NATHAN

întreaga echipă de hochei intră pe uşa principală şi se îndreaptă imediat spre dulapul cu alcool.

Aştept până când Russ este pe cale să treacă de dulap şi-l prind de braţ, oprindu-l din mers.

-Camera mea. 3993.

Se schimbă la faţă şi se forţează să râdă nervos.

-Nu eşti genul meu, căpitane.

îl strâng mai tare când încearcă să plece spre restul echipei, care-şi pasează beri în camera de zi.

- A fost o zi lungă. Nu mă face să vorbim în faţa întregii echipe.

Umerii îi cad în semn de înfrângere şi urcă treptele precum copilul obraznic de la şcoală, cu capul lăsat. Acum chiar este copilul obraznic de la şcoală.

Este un coşmar logistic să împărţi un patinoar chiar înainte de începutul de sezon – ca să nu mai zic că avem meciuri acasă. La dracu! Simt cum deja începe să mă doară capul şi nici măcar n-am încercat să facem un program.

Patinatoarea cu părul şaten fierbea mai devreme. Sunt surprins că nu i-a plesnit o venă în cap când antrenoarea ei i-a spus să nu-şi facă griji. încercam să ascult cu discreţie, ceea ce nu a fost greu, pentru că urla.

îmi vine sa fac la fel când mă gândesc la partea cu „nu vă faceţi griji" aşa că măcar avem asta în comun. Iubitul ei părea impasibil, deci poate că o va calma el – sau poate că nu, dacă judecăm după cum l-a dat laoparte.

Este o micuţă amuzantă. A fost impertinentă cu mine, mândră, dar *cred* că mă place. Acum câteva

minute, îi venea clar să plângă. Sper să-mi accepte oferta şi să putem bea ceva, să închegăm o prietenie, ceva. Asta va face situaţia mai uşoară.

Decid să-l las pe Russ să aştepte douăzeci de minute, sperând că va fi ros de vinovăţie şi că aşa nu-mi va fi greu să aflu ce s-a întâmplat. O să fie sus, auzind cum oamenii râd şi glumesc fără el, dar nu-şi va da seama că oamenii râd Ia gândul cât de îngrozitor va fi sezonul ăsta.

îmi pare rău pentru ei.

Aşa de mult, că nici măcar nu-i gonesc pe bobocii care-şi îneacă amarul în sticlele de bere. Simt că trebuie să ţin un discurs motivaţional să-i îmbărbătez pe toţi, dar mai întâi trebuie să aflu de ce suntem în această încurcătură.

Russ stă pe scaunul de la biroul meu, învârtindu-se când eu în sfârşit apar. Mă aştept să-l aud fâcând o remarcă răutăcioasă, plângându-se ca a aşteptat aşa de mult – ceva ce eu aş fi făcut când eram un rahat cu ochi arogant dar nu zice nimic. Stă tăcut, aşteptându-mă să fac prima mişcare.

-Ce ai făcut?

El îşi freacă mâinile, aplecându-se în faţă pentru a-şi pune coatele pe genunchi. Se simte incomod. Are faţa palidă şi pare ca-i este rău.

-Amice, nu te pot ajuta dacă nu-mi spui cu ce să te ajut.

-N-am fâcut nimic.

îmi trec mâna peste faţă, încercând să nu-mi pierd răbdarea.

***- Ştiu că ai fâcut ceva şi nu pot să repar dacă mă minţi.**

Când am început să joc hochei la Maple Hills, căpitanul nostru era un idiot, şi toată lumea îl ura pentru asta. Niciodată nu m-am aşteptat să devin căpitan, dar ştiam că, dacă urma să devin unul, nu aveam să fiu ca el. Russ are o viaţă de rahat acasă şi ştiu

că nu a muncit pe brânci ca să iasă din acea situaţie ca să vină aici şi să fie tratat cum am fost eu tratat.

Poate că n-aş fi atât de răbdător cu alt tip din echipă, dar a fi un lider bun înseamnă să ştii cum să

ajungi la oamenii tăi.

Mă aşez pe pat, vizavi de el, şi privesc cum vreo zece emoţii diferite îl lovesc concomitent.

- N-a fost o farsă, jur!

- Bine, continuă!

- Este vorba de o fată de la UCLA. Am cunoscut-o la o petrecere în urmă cu vreo două săptămâni. Am început să ne facem de cap, apoi la orice petrecere eram eu, era şi ea. Am crezut că e singură...

îşi priveşte mâinile, cojindu-şi căluşurile din palme.

-Dar?

- Dar are un iubit. A aflat cumva şi mi-a trimis un mesaj în care zicea că o să regret că m-am uitat la ea. Apoi s-a întâmplat asta, deci probabil asta este, nu?

- încă vorbeşti cu fata asta?

Clatină din cap.

-Am blocat-o peste tot imediat ce am aflat că avea iubit.

- Să nu spui nimănui despre asta, bine? O să te dea afară din echipă, zic eu serios. Vorbesc serios, puştiule! Când o să te întrebe de ce ai fost aici sus, spune-le că ai probleme acasă şi ai vrut să stai de vorbă cu mine.

- Bine, căpitane.

Arăt spre uşa mea.

- Du-te să-ţi iei o bere!

Aştept până ce iese din camera mea şi coboară tropăind pe scări înainte de a urla în pernă toate înjurăturile pe care le ştiu pentru a doua oară pe ziua de azi.

La câteva ore după cea mai bună încercare a mea de a fi un căpitan responsabil, casa este plină de oameni, de sticle goale şi de pahare roşii. O parte din mine se aşteaptă ca David Skinner să intre pe uşă sau, mai rău, Faulkner.

Mă îndoiesc că antrenorul ar fi prea încântat că am hotărât să terminăm cea mai îngrozitoare zi cu o petrecere despre care ni s-a zis să nu o organizăm. în mod normal, petrecerile de vineri sunt pline de sportivi obosiţi, pe care-i doare tot

corpul de la meciurile de vineri sau de la antrenamente, care vor să se de- tensioneze şi să se uite cum alţi oameni fac alegeri dubioase. Dar în seara asta, în aer este ceva diferit. Este ca şi cum faptul că ni s-a amintit că n-ar trebui să ne purtăm urât ne face pe toţi să o luăm razna.

O văd pe Briar, colega de cameră a lui Summer, turnându-şi ceva de băut pe blatul din bucătărie, lucru care mă face imediat să mă simt mai bine. Fetele alea sunt inseparabile, aşa că, dacă B. este aici, Summer este pe undeva. Nu mă poate refuza de două ori într-o săptămână, nu?

Pe Summer o amuză că singurul motiv pentru care o vreau este că nu-i interesată şi e singura femeie care m-a refuzat vreodată. Când o aud spunând că nu-i interesată, o vreau şi mai mult, aşa că, logic, probabil are dreptate. Oricât de mult mi-aş dori o şansă cu ea, suntem buni prieteni, ceea ce face ca refuzul ei să doară mai puţin.

Trec pe lângă masa de oameni şi îmi afişez faţa *vreau să mă însor cu cea mai bună prietenă a ta.* Este aşa de absorbită de alcoolul pe care-l amestecă haotic, încât nici nu mă observă când mă sprijin de blat lângă ea.

- **O să vomiţi mai târziu pe gazonul meu, Beckett**

Ea îşi înalţă capul, părul lung şi blond foşnind când mă vede lângă ea.

- **Atunci e bine că nu beau singură, nu-i aşa? zice cu un amestec neobişnuit de accent englezesc şi american. Ochii ei verzi sunt sticloşi, iar zâmbetul este mai mult o strâmbătură leneşa, beată, îmi face cu ochiul şi împinge paharul în direcţia mea, întinzân- du-se imediat după altul. Am auzit că ai avut o zi de rahat. Şi eu, deci putem să ne simţim rău împreună.**

Aştept până ce amestecă altă băutură dezgustătoare, apoi ciocnesc paharul de al ei.

- **Pentru boboci idioţi!**

Ea pufneşte.

- Pentru foste idioate!

Dau băutura pe gât şi mă arde.

- Dumnezeule! Mă înec, în timp ce lichidul mă arde în jos pe gât. Cine naiba te-a învăţat să amesteci băuturile?

-Unchiul meu James. El îi zice cocktail magic. O cauţi pe Summer? îşi dă ochii peste cap când eu încuviinţez din cap. Joacă ping-pong cu bere cu Cami în camera de distracţii.

- îmi voi aminti de acest moment frumos când voi ţine discursul la nunta mea cu Summer.

Dau pe gât restul otrăvii, încercând să nu mă înec, dar nu-mi iese.

- Ba nu o s-o faci! strigă ea după mine. Ştie că azi-noapte te-ai culcat cu Kitty!

La dracu!

Summer este aplecată peste masă, pregătind o lovitură, când eu îmi fac loc prin mulţime ca să ajung lângă ea. Ea joacă cu Ryan, iar C.J. din echipa de baschet, cu cealaltă cea mai bună prietenă a ei, Cami.

- Câştigi?

- Pleacă, Nathan! Râde fără să se uite la mine. O să-mi distragi atenţia.

-Nepoliticos. Dacă eu sunt talismanul tău noroc...

Nici nu apuc să termin fraza, pentru că îmi înghit cuvintele când ea trimite mingea din greşeală prin cameră.

Ridică în sfârşit ochii la mine, aruncându-mi o privire criminală într-un mod care mi se pare ciudat de sexy. îmi dreg vocea.

-O să te încurajez de aici.

Ea îşi dă ochii peste cap, mormăind ceva în şoaptă, ştiind că nu o voi înţelege.

-Es buen cosa que eres atractivo.[1]

Scanând camera ca **să** văd cine a apărut, o zăresc imediat pe domnişoara fără nume. Arată mult mai relaxată decât era mai devreme; părul lung şi **şaten este ondulat, săltând în** jurul feţei **când îşi dă capul pe spate şi râde de ceva ce îi spune prietena ei. Obrajii îi sunt îmbujoraţi, iar ochii de un albastru ca oceanul sunt luminoşi; pare fericită.**

îmi place.

Mă vede înainte să ajung la ea şi, poate mi se pare mie, dar jur ca mă verifică.

-Ai ajuns! zic eu vesel, deşi ea nu reacţionează.

încerc cu prietena ei, care se uită la mine cu o expresie curioasă.

1 Noroc că eşti atrăgător. (în limba spaniolă, tn original)

- Eu sunt Nate.

- Lola. Mişcă degetul între noi, mijind ochii. Voi vă cunoaşteţi?

-Ne-am cunoscut mai devreme, confirm eu, privind-o cum
îmi ignoră încercarea de a o face să se uite la mine. Ia o înghiţitura dintr-un pahar gol – lucru pe care-l pot vedea datorită înălţimii mele. Din păcate, nu ţi-am reţinut numele.

Ea se opreşte din a se preface că bea şi se uită în sfârşit la mine. Acum pare că vrea mai puţin să mă lovească cu o crosă de hochei, ceea ce este o îmbunătăţire majoră faţă de mai devreme.

-Anastasia. Sau Stassie. Oricare, nu contează.

- Să vă aduc ceva de băut?

-Pot să-mi iau singură, nu-i nevoie.

Lola pufneşte şi apoi îşi dă ochii peste cap spre prietena ei, zâmbindu-mi.

- Ignor-o, nu ştie cum să se joace frumos cu alţii. Chestie de copil singur la părinţi.

-Dumnezeule! Bine, o sa te ajut, zice Anastasia, luând-o spre bucătărie şi târându-şi prietena după ea cu mâna liberă.

Alerg după ele, luându-i paharul gol din mână.

- Să ştii că o băutură nu o să mă facă să-mi treacă supărarea din cauza patinoarului.

Pot să cred asta. Nimic la fata asta nu-mi spune că va fi uşor să o fac să cedeze, lucru ce face toată situaţia cu patinoarul un pic mai interesantă.

- Nici măcar n-ai văzut cât de fermecător pot să fiu, o tachinez, rânjind larg. Observ că un colţ al gurii ei se ridică. O să fii impresionată.

îmi ia paharele din mâini şi vine în faţa mea pentru a le pune pe blat, apucându-se să pregătească două băuturi.

-Sunt imună la farmecul jucătorilor de hochei.

Robbie vine cu scaunul lângă mine şi mă loveşte în picior, mimând „Ce naiba?“ în spatele fetelor cu ochii mari. îşi drege vocea, iar amândouă se întorc spre el.

- Dar la asistentul fermecător al antrenorului de hochei?

-Oh, la ăla *clar* este imună, dar eu, nu. Bună, eu sunt Lola.

- Robbie.

Lola îi dă un cot lui Stassie, care mormăie:

- Bună.

- Ea este Stassie. Se preface că e morocănoasă, dar, de fapt, este foarte drăguţă.

- Mulţumesc că aţi venit la petrecerea mea, zice el fără să-şi ia ochii de la ea.

Nu ştiu dacă să mă înfior ori să privesc uimit cum ea flutură
din gene spre el şi chicoteşte.
Incredibil!
Pe faţa Anastasiei este acelaşi amestec de confuzie şi amuzament când se uită la prietenii noştri.

- Lols, mă duc să stau la coadă la baie. Vii?

Lola se uită la ea, apoi iar la Robbie, după care clatină din cap.

- Bine, ne vedem aici.

întind mâna ca să o conduc spre scări.

- Haide, poţi să foloseşti baia mea!

Se uită o dată la mâna mea, apoi la faţa mea, mijind ochii bănuitoare.

- Am uşă cu parolă şi baie privată. Poţi să te alături cozii dacă vrei, zic eu, arătând spre oamenii beţi căzuţi pe scări.

Oftează înfrântă şi pune mâna în palma mea, petrecându-şi degetele printre ale mele.

-Asta nu înseamnă că te iert.

- Evident.

O conduc prin mulţime, ţinându-i **corpul** aproape de al meu, iar mâna ei liberă se **odihneşte delicat pe talia mea până** când ajungem la scări. Mă **ocoleşte ca să urce prima şi-mi dau seama imediat că este o greşeală să o las în faţa mea, pentru că, imediat ce urcă primele trepte, fundul ei ajunge direct la nivelul privirii mele, balansându-se dintr-o parte în alta la fiecare pas.**

Intru cu ea în camera mea şi-i arăt baia. Am o senzaţie ciudată de déjà-vu privind-o după întâlnirea de azi-dimineaţă. Măcar este îmbrăcată. „Stai, de ce zic asta ca şi cum este un lucru bun?“

Iese din baie după câteva minute, oprindu-se din mers când mă vede aşteptând-o pe pat. Ridic defensiv din mâini.

- **N-am vrut să te pierzi.**

- **E în regulă. îşi încrucişează braţele la piept şi înclină capul într-o parte într-un mod care pare**

aproape jucăuş. Sunt dezamăgită că eşti aici; voiam să cotrobăi.

Este plăcut să văd altă latură la ea decât cea întâlnită în acea dimineaţă. Nu că ar fi ceva greşit în a-ţi arăta emoţiile, doar că prefer să o văd mai relaxată.

Pentru prima dată văd bine cu ce este îmbrăcată. Pantaloni de piele mulaţi care arată de parcă ar fi fost pictaţi pe ea şi un top din dantelă neagră, arătându-i corpul într-un fel pe care nici măcar eu nu sunt sigur cum să-l descriu. Este atrăgătoare şi poate că a o cunoaşte mai bine nu e un lucru rău.

- **Nu te lăsa descurajată de faptul că sunt prezent, glumesc eu. Aştept chiar aici.**

Sunetul tocurilor ei răsună prin cameră cât ea merge încet spre biroul meu, fără să-şi ia ochii de la mine. îşi trece degetele peste teancul de cărţi de biologie înşirate pe birou.

-Ce studiezi?

-Medicină sportivă, tu?

-Afaceri. Ia o poză de pe biroul meu, analizând-o bine înainte de a se uita iar la mine. De pe coasta de vest?

-Munţi.

- **Wyoming? întreabă ea, punând poza la loc şi ridicând-o pe următoarea.**

- **Pe aproape. Mă ridic şi mă duc la birou, luându-i poza din mână şi înlocuind-o cu una cu mine şi Robbie la primul nostru meci de hochei când aveam cinci ani. Colorado. Eagle County. Tu?**

- Eu sunt din Seattle. Asta-i în Vail, corect? Băiat bogat, vedetă de hochei din Eagle County. Este un pic cam previzibil, nu-i aşa?

Mă aşez pe birou ca să avem ochii la acelaşi nivel, încrucişân- du-mi braţele pentru a copia poziţia ei.

- Cam banal?

Nu-mi pot reţine rânjetul când ochii ei de un albastru ca oceanul se uită în ai mei.

- Mă crezi vedetă?

întorcându-se repede, traversează camera, aşezându-se pe patul meu. Vreau să o urmez ca un căţel, dar mă forţez să stau pe loc, privind-o cum se sprijină în mâini şi se lasă pe spate, cu părul şaten mătăsos căzându-i peste umăr.

-Nu te-am văzut niciodată jucând, zice ea un pic mai veselă decât mi-ar plăcea. Nu-mi place deloc hocheiul.

- Sunt ofensat, Anastasia. Va trebui să-ţi

cumpăr bilete în primul rând al patinoarului la următorul nostru meci acasă.

-N-am nevoie de bilete pentru un eveniment în propria arenă. Asta dacă voi, băieţii, nu o daţi în bară înainte, iar echipa voastră nu ajunge pe bancă.

În tonul ei este un pic cam mult optimism când spune cuvântul *pe bancă.* Este ca şi cum aş fi abuzat verbal de Clopoţica.

- Pe cine aţi terorizat aşa de mult ca să vi se facă praf patinoarul?

Asta nu va fi ultima oară când voi primi această întrebare, aşa că trebuie să mă pregătesc pentru ea, chiar dacă nu-mi place să mint oamenii. Este o minciună nevinovată, dar nu sunt dornic să încep o prietenie cu o chestie negativă.

- N-am făcut nimic, aşa că nu sunt sigur. Mijeşte ochii, pentru că evident nu mă crede, aşa că intru în panică. Garantez, Anastasia.

Ochii ei se îmblânzesc şi mă simt imediat de rahat. *De ce naiba am zis că garantez?*

- Mergem jos?

-Sigur. Probabil Robbie a fermecat-o pe prietena ta până ce i-a dat pantalonii jos.

Ea chicoteşte şi este aproape jenant cât de fericit mă simt că în sfârşit o fac să râdă.

- Crede-mă, Lola este mai mult decât fericită să fie fermecată de un tip atrăgător.

De data asta sunt suficient de inteligent să o iau înaintea ei în jos pe scări, punând mâinile noastre împreunate pe umărul meu pentru ca ea să îşi ţină echilibrul. Abia când ajung pe ultima treaptă îl văd pe iubitul ei – de care uitasem că există – stând acolo, uitându-se la mine de parcă o furtună este pe cale să se dezlănţuie.

CAPITOLUL 5

ANASTASIA

Nate se opreşte brusc în faţa mea, aproape făcându-mă să cad pe scări.

- Ce faci? întreb eu confuză când el îşi smulge

practic mâna din a mea.

Păşeşte în lateral şi, imediat ce corpul lui mare nu mai este în faţa mea, văd ce vede el.

- Iubitul tău pare că vrea să mă omoare.

- Păi, asta-i ciudat, cuget eu, coborând pe aceeaşi treaptă cu el. Eu nu am iubit.

Dar are dreptate. Aaron pare gata să omoare pe cineva. Lucrurile nu se schimbă când se apropie de mine şi de Nate când coborâm ultima treaptă.

- Bună, zic eu. Credeam că rămâi acasă în seara asta.

Aaron încă se uită fix la Nate chiar şi când pun mâna pe braţul
lui şi-l strâng. Ochii lui Aaron, cu sprâncenele ridicate, se întâlnesc în sfârşit cu ai mei.

- Ce faceai sus cu el?

îl simt pe Nate lângă mine, fantoma atingerii lui plutind pe spatele meu. Decid să mă port frumos în loc să mă iau de Aaron, aşa cum vreau, pentru că se poartă ciudat şi ca un bădăran de faţă cu lumea.

- Aaron, el este Nate. Nate, el este Aaron, partenerul meu la patinaj.

Testosteronul care se scurge din ei este practic palpabil când îşi strâng mâinile. Mâna fiecăruia se face albă când încearcă să-şi strivească oasele unul altuia. *Patetic.* Când, *în* sfârşit, îşi dau drumul Ia mâini şi sângele le revine în degete, mă întorc spre Aaron şi mă forţez să zâmbesc fals, chiar dacă nu merită.

- **Eşti bine? Unde ai fost?**

-Eu am întrebat primul.

- **Am fost să foc pipi, este suficient ca răspuns? mă răstesc eu, pierzându-mi în cele din urmă cumpătul.**

A fost o zi lungă şi a trebuit să tolerez o dată rahaturile lui Aaron, când, după şedinţă, a hotărât că Ryan era inamicul public numărul unu.

Ryan voia să mergem să mâncăm – o activitate normală între prieteni. Aaron a scrâşnit din dinţi, amintindu-mi că am un costum în care trebuie să intru la regionale. De parcă aş putea vreodată să uit, mai ales în preajma lui. Ryan s-a enervat, aşa că i-a zis lui Aaron că, dacă nu mă poate ridica, trebuie să lucreze mai mult la sală.

Evident că lui Aaron nu i-a convenit, aşa că i-a dat replica. Până la urmă m-au obosit cu dramatismul lor, iar Ryan m-a dus acasă. Din

păcate, salata mea de pui n-a avut acelaşi gust ştiind că Ryan m-ar fi convins să mănânc un burger.

Acum sunt iritată şi mi-e foame, un pic beată şi din nou îl văd pe Aaron purtându-se ca un nesimţit şi făcându-mă de ruşine.

Aaron ridică dintr-o sprânceană, clar necrezând că am fost la baie.

- **Credeam că aduni căpitani de echipă precum Pokemoni. Unde-i Rothwell? EI este de obicei în preajma ta.**

Cuvintele lui mă lovesc în piept aşa cum intenţionase şi nu-mi pot opri nodul ce mi se formează în gât. Nate îşi aşază mâna pe spatele meu şi face un pas mai aproape.

- **Dacă ai de gând să te porţi ca un idiot, va trebui să pleci, omule. Lumea încearcă să se distreze.**

- **Te bagi într-o conversaţie privată, *omule*, răspunde Aaron foră menajamente.**

-Eşti în cavsa mea şi tc porţi ca un bădăran cu invitata mea Ori te calmezi, ori pleci.

Nate este un tip mare, mult mai mare decât Aaron. Este cu vreo cincisprezece centimetri mai înalt, mai lat, mai musculos. Ca să nu mai zic că-i jucător de hochei. Aaron este construit ca un dansator dc balet, puternic şi el, dar suplu. în plus, nu s-a bătut niciodată în viaţa lui privilegiată, călduţă. De asta este surprinzător pentru mine că începe să se certe cu oameni care au făcut asta.

- îmi pare rău, Stas, zice el, pocindu-mi un pic numele. Bănuiesc că sunt supărat pentru că acum ştiu de ce a fost distrus patinoarul.

-Nimeni nu ştie ce s-a întâmplat, răspunde repede Nate.

Prea repede.

Aaron râde, dar fără umor.

- Eu, da. Un boboc nu şi-a putut-o ţine în pantaloni. A lăsat-o gravidă pe sora mai mică a cuiva. Şi a dispărut. Se întoarce spre mine, şocul de pe faţa lui fiind clar fals. Cât de rău este, Stas? S-o abandonezi pe boboaca pe care ai lăsat-o gravidă? Şi acum *noi* avem de suferit.

-Nu s-a întâmplat asta, zice Nate cu răceală.

Dumnezeule, acum mă simt ca o proastă! N-ar fi trebuit să-l cred; normal că ştie. Corpul îmi devine rigid sub mâna lui Nate, şi el şi-o retrage repede,

îndepărtând-o pentru a-mi oferi spaţiu.

- Păi, a fost amuzant, zic eu categorică, încercând să nu arăt vreo emoţie, pentru că asta speră Aaron. Eu mă duc acasă.

- Super, putem merge împreună. Mă duc să o caut pe Lo.

În câteva minute, a devenit alt tip. Uneori, este ca şi cum aş fi prietenă cu Jekyll şi Hyde, partea urâtă din el ieşind mai ales după ce bea ceva. Este dezamăgitor, pentru că în mare parte a timpului este grozav, dar se pricepe aşa de bine să-şi ascundă partea drăguţă.

Nate îşi prinde podul nasului între degete, oftând frustrat, în vreme ce amândoi ne uităm la Aaron cum dispare în mulţime.

- Nu am vrut să te mint.

Mă întorc cu faţa spre el, lăsând distanţă între noi. Acum pare că are greutatea lumii pe umerii lui – şi aşa ar putea să fie din câte

ştiu eu. Dar şi eu am obiective. îmi iubesc sportul, iar timpul meu pe gheaţă este la fel de valoros ca al lui.

îşi trece mâna peste faţă şi se forţează să zâmbească.

-Nu vreau ca asta să afecteze prietenia noastră, adică prietenia pe care am putea să o avem.

- Crezi că o prietenie bună începe cu o minciună?

- Nu, păi, zice el, poticnindu-se în propriile cuvinte. Nu am vrut să te mint. Dar echipa mea nici măcar nu ştie şi jur că nu s-a întâmplat asta! Şi partenerul tău minte,

îmi doresc să nu fi venit la petrecerea asta.

- Grozav, deci toată lumea mă minte. *Fantastic,* zic eu cu sarcasm. Las-o baltă, nu-i nimic. Echipa de hochei poate să-şi poarte singură de grijă, iar noi, restul, nu ştiu, o să ne ducem dracului sau ceva de genul ăsta.

Mă îndoiesc că doctorul Andrews, terapeutul meu de mult timp, ar fi impresionat de mine acum. „Comunicarea este cheia", asta-mi spune la fiecare şedinţă de mai bine de zece ani. Teoretic vorbind, comunic, nu prea bine, dar tot comunic. Nu ştiu cum să-i spun lui Nate cât de stresantă este întreaga situaţie pentru mine fără a părea că dramatizez. Poate că nu încerc suficient de mult să nu reacţionez cum spera Aaron, dar dau vina pe alcool şi pe lipsa de mâncare decentă.

Nate ma prinde de braţ când mă întorc să plec. Privindu-l peste umăr, văd că faţa i s-a îmblânzit.

- Garantez, doar s-a combinat cu ea. Fata are iubit, dar el nu a ştiut. Nimic legat de sarcină.

Pare să fie sincer, dar şi mai devreme a părut. întorcându-mă cu faţa spre el, fac un pas în spate ca să păstrez suficientă distanţă între noi, dar mâna lui rămâne pe braţul meu.

- Fără supărare, dar promisiunile tale nu valorează doi bani. N-ai idee ce presiune resimt, sacrificiile pe care a trebuit să le fee. N-ai idee cum te simţi ştiind că totul este în joc pentru că un băiat nu şi-

a putut ţine scula în pantaloni.

Sprâncenele lui se unesc. Poate că e confuz.

-Totul este în joc? Faci din ţânţar armăsar. Dacă nu exagerezi şi ne înţelegem...

Simt cum îmi fierbe sângele. Este clar că el n-are idee de impactul greşelii echipei lui. El are o echipă întreagă să-l ajute să câştige, eu sunt doar cu Aaron. Dacă nu ne antrenăm suficient, nu câştigăm. Dacă nu câştigăm, nu mergem la olimpiadă. Dacă nu mergem la olimpiadă, care naiba mai este scopul?

Maple Hills are două patinoare dintr-un motiv. Produce unii dintre cei mai buni sportivi din ţară dintr-un motiv. Pentru că şcoala se asigură că avem suficient spaţiu pentru a avea timp să fim cei mai buni.

- Crezi că dramatizez? Ştii ceva, Nate, zic eu tăios, dându-i mâna laoparte. Las-o baltă! Nu-mi sta în cale, iar eu nu voi sta în calea ta.

- Stassie! strigă el după mine când eu intru în mulţime.

Dar îl ignor – începutul a ceea ce va fi ignorare din partea mea
faţă de el.

La finalul unei zile care este posibil să fie cea mai proastă zi, nivelul meu de iritare continuă să crească pentru că a o găsi pe Lola în casa asta este ca şi cum ai încerca să-l găseşti pe Waldo.

Nici Aaron nu-i de găsit, deşi nu pot să mă decid dacă asta-i bine sau rău după mica lui scenă.

Pe Ryan îl găsesc uşor; n-a fost greu, pentru că e în camera de distracţii cu prietenii lui din echipa de baschet. Dar nu mă aşteptam să-l găsesc pe canapea, şoptind la urechea Oliviei Abbott.

în mod ciudat, primul meu gând este „Mă întreb dacă Lola ştie că duşmanca ei de moarte este aici“, dar, după ce alung gândul, sunt şocată.

Nu cred că am văzut-o vreodată pe Olivia la vreo petrecere. De aproape este şi mai frumoasă decât pe scenă, cu părul lung de un blond-auriu aranjat ca al unui idol din vechiul Hollywood, dermatograf – mie mi-ar lua trei

săptămâni să-l aplic bine – şi buze roşii perfecte. Arată de parcă ar trebui să meargă pe covorul roşu, nu să fie la o petrecere de colegiu.

- Hei, îmi pare rău că vă întrerup, zic eu apropiindu-mă de ei, moment în care Ryan **se opreşte din şoptit şi se** uită la mine. Aţi văzut-o pe Lola?

Ryan pare imediat îngrijorat, deşi nu trebuie. Mă rog, doar dacă nu-l omor pe Aaron în seara asta, iar el trebuie să mă ajute să ascund cadavrul.

- Este totul în regulă?

-Aaron care se poartă ca Aaron. Plecăm acasă.

- Am văzut-o intrând în camera lui Robbie cu el acum ceva timp, zice încet Olivia. Pot să mă asigur că ajunge bine acasă dacă trebuie să pleci. Eu nu beau şi am maşina chiar afară.

-Ai nevoie de ajutorul meu cu Aaron? întreabă cu precauţie Ryan.

-Olivia, dacă ai putea, te voi iubi etern, promit eu, oftând uşurată acum, când ştiu că m-am ocupat de Lola. Aaron o să fie bine după ce a scos toată răutatea din el. îmi pare rău că n-am avut ocazia să vorbesc cu tine în seara asta, Olivia. Eşti frumoasă, data viitoare ne putem cunoaşte cum trebuie. Dar Uberul meu este afară, aşa că trebuie să plec.

îmi zâmbeşte timid.

-Ar fi drăguţ. Ne mai vedem.

- Trimite-mi un SMS când ajungi acasă, bine? strigă Ryan când plec. Vorbesc serios, Stas. Să nu uiţi!

Ştiu că poate fi ciudat să-i vezi împreună pe tipul cu care faci sex fără obligaţii şi pe duşmanca prietenei tale, dar o relaţie între Abbott şi Rothwell ar fi genul care le-ar face pe adolescente să plângă gândindu-se cât este de perfectă.

Eu şi Ryan ne înţelegem aşa de bine, pentru că eu nu vreau o relaţie, iar lui nu-i pasă. Dacă şi-ar găsi pe cineva cu care să vrea să iasă, nu i-aş sta niciodată în cale. Merită să fie iubit şi să fie fericit, pentru că-i un tip grozav.

Ar fi cel mai mare suporter al Oliviei şi poate că ar scoate-o un pic din carapacea ei. Nu o cunosc încă pe Olivia, dar chiar

şi când obţine rolurile pe care le vrea Lola, prietena mea nu poate să nege că Olivia pare o fată de treabă.

Abia aştept să văd încotro se îndreaptă lucrurile.

Am început să muncesc la patinoarul lui Simone în primul an de colegiu când Roşie, prietena unui prieten, a menţionat că mama ei vrea să angajeze un ajutor.

Costul manualelor creştea şi nu puteam să le cer bani părinţilor, pentru că ei deja plătesc pentru patinajul meu. Simone, proprietara, m-a plătit să ţin cursuri, ceea ce însemna că sâmbăta puteam să ţin cursuri pentru copii de sub 10 ani.

-Toate bune? mă întreabă Simone, intrând în sala de relaxare unde stau şi mă gândesc ce aş putea să mănânc.

- Da, grozav. Cred că mă duc să-mi iau ceva de mâncare înainte de următoarea oră.

- La recepţie este un tip foarte frumos care întreabă de tine, zice ea făcând cu ochiul. Pare că are mâncare la el.

Ieşind la recepţie, văd că Simone are dreptate – acolo este un tip foarte frumos.

Ryan arată ciudat înconjurat de copii de şase ani care ţipă plini de energie. în clipa în care mă vede, ochii lui obosiţi se înmoaie şi i se ridică colţul gurii. Ridică pungile de hârtie din fiecare mâni

-Vrei să iei prânzul cu mine?

-Am altă clasă de la ora 13.00; poţi să mănânci tot ce ai acolo în treizeci de minute?

- Pot să fac multe în treizeci de minute, Anastasia, ar trebui să ştii asta deja.

Ne aşezăm la o masă într-un colţ liniştit lângă standul de concesiune şi începe să scoată mâncarea.

- înainte să ţipi la mine, ţi-am luat o salată Cobb, dar ţi-am luat şi o porţie de cartofi prăjiţi cu bacon şi nuggets, pentru că ţi-am văzut postarea din dimineaţa asta despre cât de important este echilibrul.

Rotesc ochii pentru că nu sunt sigură care dintre noi este mai previzibil.

- Echilibrul este important, nu mă mai tachina! Oricum, mulţumesc. Nu trebuie să-mi aduci prânzul, mă rog, două prânzuri, dar apreciez. Unde ai ajuns azi-noapte?

Ryan muşcă din cheeseburgerul lui şi baeă nişte cartofi prăjiţi, suspinând fericit.

-West Hollywood la The Honeypot. Am exagerat.

- Cu Olivia.

Jur că se îmbujorează un pic.

- Nu, Liv s-a dus acasă, din păcate! Nu te mai uita aşa la mine!

-Oh, acum îi zici *Liv?* Sunt bucuroasă pentru tine. Am voie să mă bucur, deci nu mă poţi opri. N-ai ieşit cu nimeni de mult timp, iar ea pare o persoană de treabă din puţinele pe care le ştiu.

-Nu ies cu ea, regina dramelor! Am făcut schimb de numere de telefon.

- Primul pas în orice căsătorie.

Pufneşte, ridicând din umeri şi ştergându-şi mâinile cu un şerveţel.

- O să vedem. Tu de ce nu te poţi mărita cu mine, Allen?

- De ce am sărit de la a fi iubita ta direct la căsătorie?

- De ce să mai fim iubiţi când deja suntem cei mai buni prieteni? întâlnirile sunt înfricoşătoare. Sex uimitor şi cineva care nu se supără din cauza programului meu? Mă bag, pun inelul pe deget chiar acum. Accepţi un inel de ceapă în loc de unul cu diamant?

- Eu nu mă supăr din cauza programului tău, pentru că sunt prea ocupată să observ că eşti ocupat, zic eu, aplecându-mă pentru a-l înghionti în braţ. Olivia e drăguţă, Ry. Ieşi cu ea şi vezi- cum merg lucrurile! în cel mai rău caz, poţi să le spui viitorilor tăi copii că ai avut o întâlnire cu o vedetă de film faimoasă sau cu o stea de pe Broadway, orice va deveni.

-Crezi că-i o idee bună să accept sfaturi de la tine? Cea care are o fobie imensă de angajament?

S-ar putea să aibă dreptate aici.

-O s-o invit în oraş, dar, dacă lucrurile merg îngrozitor de prost, Anastasia, pe tine dau vina.

-Mi se pare corect.

- **Vrei să-mi spui ce s-a întâmplat cu Aaron?**

îmi dau seama din tonul lui că încearcă să pară calm şi neinteresat. De fapt, în baza celor douăsprezece mesaje pe care mi le-a trimis de-a lungul nopţii, ştiu că-i foarte interesat.

-M-a întrebat dacă colecţionez căpitani ca pe Pokemoni, zic eu, desfacând nuggets-urile şi băgând unul în gură. M-a văzut că am coborât cu Nate Hawkins şi a presupus că m-am culcat cu el.

- Care-i problema lui? mormăie Ryan, băgând agresiv cartofii prăjiţi în ketchup. Nu ştiu cum petreci aşa de mult timp cu el. Chiar dacă te-ai fi combinat cu Hawkins, nu-i treaba nimănui. Eşti o femeie singură şi poţi să faci ce vrei.

- Ştiu, ştiu. Dar apoi Aaron a zis că a descoperit ce s-a întâmplat cu patinoarul, iar cu câteva minute înainte Nate îmi garantase că nu ştia nimic, aşa că a ieşit o mică ceartă.

- Aaron este un idiot. Nu-i bine că Hawkins a minţit, dar în acelaşi timp trebuie să-şi pună echipa pe primul loc. Nu-i acelaşi lucru dacă te-aş minţi eu, între voi încă nu există încredere. Sigur înţelegi?

- Da, normal că înţeleg, dar când încercam să-i explic cât de mult mă afectează, el a zis că dramatizez. Şi indiferent dacă dramatizam sau nu, asta nu contează. Cum putem să fim egali când el nici nu încearcă să-mi vadă punctul de vedere?

-Este un angajament dificil să fii căpitan, crede-mă! Trebuie să te gândeşti la mai bine de douăzeci de oameni şi la tine. Cu toţii se aşteaptă ca tu să-i aperi, indiferent de prostiile făcute. Uneori este neplăcut. Hawkins e un tip de treabă, nu-i purta pică!

Mă uit intens la nuggets-urile mele, pentru că nu mă pot uita la Ryan când are sens ce spune.

Chicoteşte, aplecându-se pentru a-mi atrage atenţia.

- **O să-i porţi pică, nu-i aşa?**

-Clar. fără nici un dubiu. Pentru totdeauna. Chiar si mai mult daca reuşesc. Au aruncat o provocare cu boltă hr distanţa faţă de toţi. U 0 sa Pastfez

El râde înainte de a spune ceva

-Şl" iâ mingea c. bohă esie U bas.ball, nu la hochei, da?

CAPITOLUL 6

NATHAN

Ultimele trei săptămâni au fost unele dintre cele mai stresante din viaţa mea.

Aaron Carlisle – Dumnezeule, până şi numele lui sună idiot! – le-a spus tuturor care l-au ascultat. Inclusiv antrenoarei lui, care i-a povestit antrenorului nostru, care apoi ne-a ameninţat că smulge membre dacă nu-i explică cineva ce naiba se Întâmplă.

în ultima vreme, am petrecut cu echipa mai mult timp în care s-a urlat la noi decât jucând hochei. Băieţii care au distrus patinoarul erau din echipa de hochei de la UCLA, colegiul rival cel mai apropiat. Aaron nu a minţit întru totul; fata este gravidă, dar nu cu Russ.

Bietul băiat nu ştia despre asta; el a crezut că s-a cuplat cu iubita cuiva. Când fratele ei mai mare a aflat, ea s-a panicat şi a dat vina pe el. Bănuiesc că era mai uşor să dea vina pe un străin şi mă îndoiesc că se aştepta ca el să vină aici ca să ne distrugă arena.

Russ a îmbătrânit cu zece ani de când a început asta. Uşurarea de pe faţa lui când i-am spus povestea reală a fost incredibilă. Eu şi Faulkner ne-am văzut cu antrenorul şi cu căpitanul echipei de la UCLA şi ne-a putut relata întreaga poveste. îl ştiu pe Cory, căpitanul, de ani întregi, A fost supărat de treaba asta, la fel ca mine.

M-am simţit ca doctorul Phil care dă rezultatul unui test de paternitate – mă rog, Jerry Springer este mai potrivit pentru adunătura asta. Pot să spun că suntem

cu toţii ca pe ace cu Faulkner.

A zis că următorul care face ceva iresponsabil o să stea pe bancă tot sezonul. A zis că nu-i pasă de perspectivele noastre de după colegiu; că ar pierde fiecare meci până ce am învăţa să ne purtăm.

Mă comport exemplar tot restul anului pentru că nu sunt sigur că Vancouver mă mai vrea dacă sunt exclus şi n-am de gând să mă întorc în Colorado după ce plec de aici.

Este banal că sunt un tip care a crescut cu privilegii imense şi că am probleme cu tata? Da. Dar, în apărarea mea, tatăl meu este un adevărat nemernic. Sunt destul de sigur că în copilărie nu a fost îmbrăţişat suficient, iar acum face din asta problema mea şi a surorii mele.

Din fericire, eu am reuşit să mă mut la peste 1500 de kilometri distanţă, dar biata Sasha încă este blocată cu el pentru că are doar 16 ani. Chiar şi când va împlini 18 ani, mă îndoiesc că o va lăsa să plece. Va rămâne blocată ca un copil-minune al schiului, neapreciată şi suprasolicitată.

Tata este pregătit să arunce cu bani în orice antrenor din emisfera nordică dacă asta înseamnă că Sasha va fi următoarea Lindsey Vonn. Ideal fără accidentări, dar oricum nu sunt sigur că-şi face griji pentru siguranţa ei; vrea doar ca ea să câştige.

Din fericire, el detestă hocheiul. „Un sport imprudent, violent, pentru oameni fără disciplină şi care tânjesc după haos“, zice el. Mama m-a înscris în echipa domnului H în urmă cu mulţi ani. Era însărcinată cu Sasha şi avea nevoie de ceva care să-i obosească copilul de cinci ani plin de energie.

Nu mi-a plăcut schiul, cum sperase tata, şi pot să zic cu mândrie că de atunci l-am tot dezamăgit. Nici măcar n-ar fi surprins dacă i-aş povesti ce s-a întâmplat în ultima vreme, dar asta ar însemna să-i răspund la telefon şi nu-i ceva ce am tendinţa să fac.

în plus, doar ar găsi o cale să mă scoată pe mine vinovat.

Simt că privirea lui Robbie îmi arde pielea prin intensitatea ei, ceea ce mă scoate din gândurile mele.

Să-l enervez este treaba mea preferată şi **îmi** dau seama de ce lui **j.J.** îi place aşa de mult să fie un **nemernic.** Rob **tot scapă** lucruri pe podea, loveşte telefonul de

telecomanda televizorului
pentru a scoate un zăngănit, iar după vreo zece minute în care n-a existat nici o reacţie, a început să tuşească zgomotos.

Rămân cu ochii la televizor şi-mi înăbuş dorinţa de a rânji. Mike Ross este pe cale să termine alt caz când Henry îmi dă un cot în coaste.

- Robbie încearcă să-ţi atragă atenţia. Il ignori intenţionat?

-Bună întrebare, Henry, mulţumesc, strigă dramatic Robbie.

Mă ignori intenţionat, Nathan?

Când în sfârşit mă uit la el, se holbează la mine ca o mamă neimpresionată.

-Scuze, amice. Vrei ceva?

Robbie mormăie ceva în şoaptă, apoi pufneşte zgomotos.

-Mi-ai organizat petrecerea pentru ziua de naştere?

-Vrei să spui petrecerea-surpriză de ziua ta de naştere? Cea despre care ai spus în mod *specific* că nu vrei să ştii? Ca să fie, ştii tu, o surpriză *pe bune?*

În urmă cu şase săptămâni, Robbie mi-a zis că vrea o petrece- re-surpriză de ziua lui, pretinzând că a organiza petreceri este foarte stresant şi îi consumă timpul. Nu voia să aibă de-a face cu problemele propriei zile de naştere, aşa că trebuia să o fac eu. I-am zis că, dacă-i aşa de mare deranjul, nu mai trebuie să ne organizeze petrecerile.

Mi-a zis că sunt un idiot şi să mă maturizez.

- Dacă surpriza este că n-ai aranjat nimic, atunci nu vreau să ştiu.

Henry se ridică imediat, mutându-şi privirea de la mine la Robbie şi o ia la goană spre scări. Robbie se uită după el cu ochii mijiţi, apoi revine la mine. Eu ridic din umeri, prefacându-mă că nu ştiu că Henry îşi face griji de săptămâni să nu strice surpriza. Băiatul nu are o faţă inexpresivă şi, cu doar câteva zile rămase până atunci, s-a convins că o s-o dea în bară pe ultima sută

de metri.

- **Robert, trebuie să te relaxezi, zic eu, ştiind că, dacă-i spun pe numele întreg, o să-l mai scot un pic din sărite. Stresul nu-i bun la vârsta ta înaintată.**

Eu cred că ăsta-i finalul, dar el îşi freacă maxilarul şi scoate un *hm.* Domnului încredere nu-i stă în fire să rămână fără cuvinte, aşa că acum mi-a atras atenţia, aşa cum voia.

-Ai invitat-o... pe Lola?

„Oh, asta-i amuzant!“

- Pe cine?

Abia evit perna pe care o aruncă spre mine.

- Nu face pe prostul, *Nathaniel!* Ştii cine este.

Acum trei săptămâni, când eu o dădeam grav în bară cu Stassie, Robbie se cunoştea mai bine cu prietena ei cea mai bună. Nu a vrut să-mi spună ce s-a întâmplat, pretinzând că el este un domn, dar e greu să nu tragi propriile concluzii când ea a plecat sâmbătă după-amiază purtând unul dintre tricourile lui.

N-am văzut-o de atunci, aşa că am crezut că a fost o aventură de-o noapte, dar după expresia emoţionată de pe faţa lui, poate că n-a fost.

- Ai vrea să fie aici? în ipotetica situaţie în care aici ar avea loc o petrecere?

-Am tot vorbit, deci da. Ipotetic.

Robbie n-are o problemă cu femeile, dar nu pot să mă prefac că nu le schimbă când se plictiseşte. Este un semn bun că stă de vorbă cu ea, nu doar că s-a combinat.

- Am înţeles. Gata de antrenament? îl întreb, schimbând cu grijă subiectul înainte să dezvălui secretele petrecerii.

- Da, stai să-mi iau hanoracul.

La dracu! Acum n-am idee cum să o aduc pe Lola aici.

J.J. vine în fugă pe strada noastră în timp ce eu pun scaunul lui Robbie în portbagajul maşinii. Apăs butonul pentru a coborî portierele în stil vultur, urc pe locul şoferului şi bag maşina în marşarier, blocând automat portierele.

Bate la geam, gâfâind şi mormăind ceva ce nu se aude. Cobor geamul un pic ca să-l aud.

- Nu pleca fără mine, dobitocule!
- Grăbeşte-te! mă răstesc eu, privindu-l cum aleargă ca un disperat spre uşa de la intrare pentru a-şi lua lucrurile.

Mi-ar părea rău de el dacă n-aş şti că a fost cu o majoretă de la fotbal de azi-noapte.

întreaga situaţie cu împărţitul patinoarului înseamnă că în fiecare zi ne antrenăm la alte ore. Cum arena este a lor, antre- noarea Brady a cerut ca noi să lucrăm în funcţie de programul de antrenament al patinatorilor. Pentru mulţi dintre ei se apropie competiţiile, iar ea a susţinut că nu va funcţiona altceva în afară de acordul nostru total.

Aubrey Brady este o femeie înfiorătoare şi l-a prins pe Faulk- ner într-o menghină de fier. Imediat ce a aflat de ce ne-a fost distrus patinoarul, s-a folosit de asta pentru a-l intimida pe Skinner, făcându-l să se plece la toate cerinţele ei, iar acum suntem la cheremul ei.

Nu pot s-o învinuiesc, are grijă de sportivii ei. M-am obişnuit repede să trec jenat pe lângă Stassie în fiecare zi. M-am obişnuit să văd cât e dc atrăgătoare în echipamentul ci de patinaj. M-am obişnuit, aţi ghicit, sâ o văd glumind cu idiotul ei partener dc patinaj.

Repede.

De cele mai multe ori, se uită la mine de parcă vrea să-mi dea foc sau nu se uită deloc la mine. Fata ştie cum să poarte pică – cu toată lumea, mai puţin cu Henry.

Săptămâna trecută, Henry a văzut-o pe Anastasia învăţând singură în bibliotecă. I-a cumpărat o cafea, spunându-i că înţelege perfect de ce este aşa de supărată, iar acum este singurul dintre noi care i-a intrat în graţii.

- De ce vrei mereu fetele care nu te plac? m-a întrebat Henry când ea a trecut într-o după-amiază pe lângă noi, reuşind să-i zâmbească dulce. Summer, Kitty, Anastasia... De ce?

- La dracu', Hen, a pufnit J.J., înecându-se cu apa. Loveşte-l cât e la pământ!

- Nu ştiu, băiete, am mărturisit, punându-mi braţul în jurul umerilor lui în timp ce el s-a înroşit, iar băieţii au râs de el. Găseşte-mi o fată de treabă care să mă placă şi o să încerc.

J.J. a pufnit.

- Hawkins, băiatul nu face miracole!

Robbie pretinde că şi el ar putea să-i intre în graţii dacă ar vrea, iar Jaiden spune că oricum preferă să fie băiatul rău misterios. în ce mă priveşte, aş putea să mă plec la

picioarele ei şi să-mi cer iertare, dar cred că s-ar folosi de asta drept scuză ca să-mi dea una în cap.

Parchez lângă patinoar şi le spun băieţilor că ne vedem înăuntru, coborând repede pentru a alerga spre uşă. Ea îşi aruncă patinele în geantă când intru. Ridică ochii auzind zgomotul, dar face o grimasă când îşi dă seama că sunt eu.

Fermecător.

Mă aşez pe banchetă lângă geanta ei şi-mi dreg vocea.

- Anastasia?

Se uită în ochii mei, bosumflându-şi imediat buzele pline.

- Ce vrei?

- Am nevoie de o favoare.

-Nu.

- Nici măcar n-ai auzit despre ce vorba.

-N-am nevoie. Răspunsul este nu.

- Dacă ţi-aş spune că este foarte important pentru fericirea prietenilor noştri cei mai buni?

Oftează, un sunet pe care m-am obişnuit să-l aud, punându-şi mâinile în şolduri.

- Cedez. Dă-i drumul!

-Robbie împlineşte 21 de ani sâmbătă şi-i organizez o pe- trecere-surpriză. I-ar plăcea să vină şi Lola. I-ai putea transmite mesajul? Şi tu eşti invitată, evident.

- Bine.

Succes, poate.

- Super, mulţumesc. Este cu tematică Vegas, deci la patru ace. Bar gratuit, mese de poker, toate chestiile distractive. Sper să veniţi. Robbie va fi foarte fericit.

-Bine.

O ia spre uşile de la intrare, băieţii intrând în acelaşi timp. îl mângâie pe Henry pe mână şi-i murmură, trecând pe lângă el: -Salut.

Obrajii lui se înroşesc din nou.

-Nu încerc să mă văd cu ea, zice repede Henry, scărpinându-şi cu nervozitate maxilarul. încerc să mă port frumos, să ştii, ca să ne placă din nou. Oricum are iubit.

- Este partenerul ei de patinaj, nu iubitul ei. Nu are iubit, chiar ea mi-a zis.

Henry clatină din cap.

-Nu el, Ryan Rolhwell. I-am văzut îmbrăţişaţi săptămâna

trecută.

- A îmbrăţişa pe cineva nu-i semn de relaţie, Hen. Kris şi Mattie ar fi într-o relaţie cu jumătate din campus dacă ar fi cazul, zice Robbie pufnind.

-Se sărutau, iar el îi pipăia fundul, adaugă Henry.

„Grozav!“

Aaron încă se învârte pe gheaţă când noi suntem gata să începem antrenamentul. Este un nemernic nesuferit şi chiar nu pot să-l suport. N-are legătură cu Stassie, dar pur şi simplu îmi dă cea mai groaznică stare imaginabilă şi este suficient să-l urăsc. Evident, nu ajută faptul că ne-a pârât peste tot cu gura lui mare.

Ştiu că am zis că nu-i vorba despre ea, dar e un lucru care nu-mi place la el: cum vorbeşte cu Anastasia când patinează. La petrecere i-am acordat prezumţia de nevinovăţie pentru că era beat. Dar din cauza orarului, mare parte din sesiunea lor de antrenament este înainte sau după a noastră.

Când ajungem devreme sau când terminăm, îl aud când îi spune să fie atentă la antrenament, altfel într-o zi o s-o păţească, iar asta pe cel mai superior ton.

Este de rahat, dar nu-i treaba mea. Nu-i genul de fată care are nevoie să fie apărată, şi dacă aş încerca, probabil aş urca pe lista ei de crime necesare.

Când ne aude venind, patinează în sfârşit spre margine. Are cel mai arogant rânjet când mă vede. Deja îmi pune din greu răbdarea la încercare şi nici măcar n-a deschis gura. Sunt sigur că, dacă l-aş pocni, m-aş simţi mai bine. Dar gândindu-mă la ce a zis Faulkner despre comportament, inspir adânc. Vedeţi? Pot să fiu adult.

- Nu o să se culce cu tine. îţi pierzi timpul.

- Poftim?

„Nu-l pocni! Nu-l pocni! Nu-l pocni!“

- M-ai auzit.

Se aşază pe banchetă şi începe să-şi desfacă patina, fără să se deranjeze să se uite la faţa mea şocată.

Băieţii trag plasele pe gheaţă, iar Robbie vorbeşte cu Faulkner, altfel aş căuta confirmarea că l-am auzit bine pe dobitocul ăsta.

- S-ar putea să crezi că face pe inabordabila, dar nu-i aşa. Cel mai rece lucru la ea este inima. O să te târască după ea cum face cu Rothwell, aşa că nu te deranja.

„Idiotul ăsta!“

- Eşti un dobitoc, ştii asta? îi spun cu neruşinare.

Aruncă o patină în geantă şi trece la cealaltă, ridicând privirea la mine cu un rânjet.

- Adevărul doare, amice.

- Nu sunt amicul tău. încleştez pumnul, încercând cu disperare să mă controlez. Şi dacă mai vorbeşti despre ea aşa, o să-ţi aduni dinţii de pe patinoarul ăla.

îmi zâmbeşte greţos de amabil. Strâng pumnul aşa de tare, încât îmi trosnesc degetele, dar el este suficient de calm ca să mă lovească în umăr când trece pe lângă mine. Când ajunge la ieşire, se întoarce spre mine.

- O să mă amuz privind cum te transformă într-un prost care rânjeşte, doar ca apoi să renunţe la tine cum face cu toată lumea. Spor la patinat!

CAPITOLUL 7

ANASTASIA

Teambuilding.

Un cuvânt. Douăsprezece litere. Două ore de iad.

- O să facem nişte activităţi de spart gheaţa[2], anunţă Brady în sală.

2 *Icebreaker* (În limba engleză, În original)

Pare la fel de entuziasmată ca mine; ştiu că nu vrea să facă asta, pentru că s-a plâns pe drum. Antrenorul Faulkner stă lângă ea, părând că ar vrea să fie oriunde altundeva.

David Skinner – care devine un ghimpe în coastele mele – vrea să vadă o îmbunătăţire în dinamica dintre grupurile noastre. Brady mi-a zis că Skinner a trecut când Ruhi, una dintre patinatoarele mai tinere de la individual, se certa cu unul dintre băieţii de la hochei care-i Intrerupsese programul de patinaj. Skinner a văzut cum Ruhi a folosit creativ insulte din hochei.

Aşa că acum facem activităţi de teambuilding.

Ce utilizare grozavă a timpului când aş putea să fac *orice* altceva! La fel de bine aş putea să-mi arunc agenda din moment ce nimănui nu pare să-i mai pese de programul meu.

Faulkner îşi drege vocea, uitându-se la Brady pentru orientare. Pare dezorientat când nu-i la patinoar. Dacă nu m-aş simţi aşa de mizerabil pentru că sunt iarăşi în sala de festivităţi, probabil mi s-ar părea amuzant.

-Sunt sigură că aţi auzit cu toţii de întâlniri rapide, zice Brady. Patinatorii mei, veţi sta fiecare la o masă! Echipa de hochei, vâ veţi muta de la o masă la alta la fiecare cinci minute.

-Ţineţi cont ca astea nu sunt întâlniri pe bune, strigă Faulkner, spunând în sfârşit ceva. Scopul este să vă cunoaşteţi mai bine. Discutaţi despre aspiraţii, hobby-uri, numele câinelui vostru, nu-mi pasă, dar să vă respectaţi! Hughes, Hudson, Carter şi Johal, ca să fie clar, la voi patru mă refer!

Cei patru băieţi se prefac şocaţi, făcându-i pe restul coechipierilor să râdă.

- Este o glumă, geme Aaron. Nu suntem copii.

Oricât nu-mi convine să fiu de acord cu Aaron, cam aşa este. în ultimele trei săptămâni, s-a purtat frumos şi a fost o plăcere să fii în preajma lui. Ba chiar ne-a invitat pe mine şi pe Lola la cină la Aiko, un restaurant japonez pe care altfel nu mi l-aş permite.

Pare să se fi schimbat şi sunt recunoscătoare. Nu prea l-am văzut pe Ryan, pentru că petrece mult timp cu Olivia, dar când rine, Aaron se poartă frumos. încerc să văd partea

pozitivă, pentru ca Aaron să nu mai fie morocănos.

- S-ar putea să fie amuzant. Unii dintre ei sunt drăguţi.

Am o slăbiciune pentru Henry Turner, unul dintre bobocii din echipa de hochei. Mă stresam cu eseul de responsabilitate socială în afaceri la bibliotecă când m-a abordat, afişând o expresie de îngrijorare. S-a prezentat, explicând că este în echipă şi că a auzit ce s-a întâmplat. Mi-a spus că nu-mi poate povesti prea multe, dar voia să-mi explice.

Apoi s-a apucat să-mi povestească totul despre toţi.

Henry a început prin a-mi zice că Nathan a pus capăt tradiţiilor cu farse 111 clipa în care a devenit căpitan. Mi-a garantat că echipa – inclusiv Nathan – n-ar fi putut face nimic pentru a preveni acest dezastru.

Russ, fecundatorul – sau nefecundatorul, cum s-a dovedit are o viaţă grea acasă, de care a reuşit să scape muncind din greu ca să obţină o bursă completă.

Nathan ştia că, dacă s-ar fi aflat, Russ şi-ar fi putut pierde bursa şi, cum părinţii lui nu i-ar fi putut plăti taxa, n-ar fi avut

de ales şi ar fi trebuit să se întoarcă la viaţa de care a scăpat cu greu. Nathan n-a avut încredere nici măcar în echipa lui în ce priveşte informaţia, aşa de protector a fost cu Russ, în ciuda indiscreţiei lui.

Henry a vrut ca eu să ştiu că Russ nu-i vreun băiat de bani gata, ci este tăcut şi încearcă să nu intre în necazuri, iar Henry poate să înţeleagă asta pentru că el este la fel. Nu şi-a făcut prieteni în primul an; chiar dacă e din Maple Hills, pentru el colegiul a fost copleşitor.

Nu i-au plăcut căminele, dar fără prieteni la care să stea, trebuia să rămână acasă ori să se mute. Nathan i-a oferit o cameră în casa lor, chiar dacă în echipă nu s-a mai auzit de un student de anul doi care să locuiască împreună cu seniorii. Atunci a început să-mi spună ce tip de treabă este căpitanul lui şi, deşi acum sunt supărată, ar trebui să-i ofer o şansă.

După ce mi-a spus bârfe despre toţi membrii echipei pe care nu-i cunosc, şi-a terminat discursul spunându-mi că sunt cea mai frumoasă patinatoare pe care a văzut-o vreodată. Apoi a zis repede că se referea la felul cum patinez, nu la cum arăt şi că, atunci când nu aterizez în fund sau nu arăt ca un pui de girafa, numărul meu este excepţional.

Şi ca şi cum nu m-aş fi amorezat suficient de el, mi-a cumpărat o cafea şi m-a ajutat să învăţ.

Brady bate din palme ca să ne pună în mişcare. Mă aşez în partea cealaltă a încăperii, departe de Aaron. Poate că pe moment este prietenos, dar nu înseamnă că vreau să-mi audă conversaţiile.

Pot să port conversaţii de cinci minute, corect? Asta înseamnă doar două minute şi jumătate de fiecare. Pot să vorbesc atât despre mine. O să fie bine.

Cred.

Primul meu *partener* se aşază în faţa mea, făcându-mă imediat să mă relaxez cu un zâmbet imens. Părul tuns scurt este blond decolorat, pielea arămie a braţelor este acoperită cu tatuaje negre complicate, pe care le pot vedea pentru că, în clipa în care s-a aşezat, şi-a suflecat mânecile şi mi-a făcut cu ochiul. Maxilarul îi este acoperit de fire scurte de barbă şi are un mic inel de argint
la nas. Pare genul de băiat cu care poţi intra într-o
grămadă de belele, dar la modul pozitiv.

întinde mâna ca eu să i-o strâng, ceea ce mi se pare

ciudat de formal.

- Jaiden Johal, dar poţi să-mi spui J.J.

Mi se pare ciudat, dar încerc.

- Anastasia Allen. Şi Stassie este bine.

- Oh, ştiu foarte bine cine eşti. Am grijă să ştiu orice femeie care-l pune la locul lui pe Nate Hawkins. Sunt mare fan.

Mă înroşesc. *Grozav!*

- Mulţumesc? Cred. Spune-mi despre tine! Trebuie să umplem cumva cinci minute.

Camera se umple cu sunetul oamenilor care vorbesc, ceea ce-i un semn pozitiv. J.J. îşi întinde picioarele, aşezându-se confortabil în scaun.

-Am 21 de ani. Sunt în zodia Scorpionului cu soare, lună şi ascendent. Sunt din Nebraska şi, dacă ai fost vreodată în Nebraska, ştii că acolo nu-i nimic de făcut. îşi freacă palma de faţă, oprindu-se pentru a se gândi ce să mai zică. Joc în apărare, după ce termin, merg la San Jose Marlins, urăsc murăturile. Faulkner a zis că n-avem voie să vorbim despre chestii sexuale, aşa că nu mai ştiu'ce să zic.

Mă uit la ceasul de la telefon – au trecut peste nouăzeci de secunde.

-Eu am 21 de ani. Sunt din Seattle, sunt singură la părinţi, lucrez la patinoarul lui Simone. Fac patinaj artistic de când eram copil, mereu la perechi, şi patinez cu Aaron din primul an de colegiu. Mă foiesc inconfortabil pe scaun, dorindu-mi ca J.J. să continue să vorbească despre el. Scopul nostru este să ajungem în echipa naţională, vrem să participăm la următoarea olimpiadă. „De ce este aşa de greu?“ Studiez afaceri. Vrei să ştii zodia? încuviinţează entuziasmat din cap.

-Evident.

-Soarele e în zodia Fecioarei, luna e în Rac.

Şuieră şi clatină imediat din cap.

-Ce?

-Luna în Rac. Semnal de alarmă.

-De la un scorpion sadea?

Jaiden ridică mâinile defensiv, mărind ochii căprui.

-Să ştii că suntem teribil de neînţeleşi.

Mă uit din nou la ceas – mai avem un minut.

-60 de secunde. Altceva?

îşi freacă mâinile într-un fel care mă îngrijorează, gândin- du-mă ce va întreba.

-Ai prefera să... ai capul unui peşte, dar corpul tău sau ai prefera să ai capul tău, dar corpul unui peşte?

***Trec* cel puţin treizeci de secunde cât mă holbez la el, incapabilă să formulez un răspuns. Loveşte în ceasul de la încheietură.**

-Tic-tac, Stassie. Aproape că a expirat timpul.

-Nu ştiu.

-10,9,8,7...

-Cap de peşte cu corpul meu. Cred. Dumnezeule, ce scârbos este când îmi imaginez!

-Grozavă alegere, mă laudă el, părând satisfăcut de răspunsul meu. Brady suflă în fluier, indicând ca toată lumea să schimbe locurile. El îmi face din nou cu ochiul, iar eu clar mă Înroşesc. Sper să te văd în curând.

Timpul zboară în vreme ce fiecare tip se aşază la masa mea înainte de a trece mai departe. Trei boboci îmi cer numărul de telefon, un băiat pe nume Bobby şi-a petrecut timpul vorbind despre o fată, nu despre el, iar când un tip pe nume Mattie şi-a dat seama că suntem la acelaşi curs, şi-a petrecut cele cinci minute cerându-mi să-i explic ultima temă şi scriind răspunsurile pe telefon.

Robbie se apropie de masa mea când se aude fluierul şi mă bucur să văd pe cineva pe care-l cunosc oarecum.

-Anastasia.

-Robbie. Mă bucur să te văd aici.

S-ar putea ca între Lola şi Robbie să fie ceva. Eu nu sunt sigură. Nici ea. în clipa în care a aflat că vom fi în teambuilding împreună, mi-a dat nişte instrucţiuni stricte, spunându-mi ce să aflu.

-Ce mai faci?

-Sunt bine. Sper să ne petrecem următoarele patru mi$_{nu}$

te şi – se uită la ceas – 28 de secunde vorbind despre colega ta de apartament.

Lola o să-şi piardă minţile când o să ajung acasă. Sunt cele mai uşoare patru minute din viaţa mea; Lo este o carte deschisă – ce vezi, aia primeşti. Este uşor să vorbesc despre ea cu altcineva, pentru că ei îi place orice şi este cea mai iubitoare şi înţelegătoare prietenă care a existat vreodată.

Mi-e ruşine să o zic, dar Joe şi Kris sunt amuzanţi şi m-au făcut să-mi acopăr gura ca să nu mai râd, ceea ce-i enervant pentru că n-aveam de gând să adaug alţi jucători de hochei *pe lista* mea de aprobaţi.

Urma să fie doar Henry, pentru totdeauna.

Zece minute de râs au trecut bine, pentru că sunt binedispusă când la masa mea se aşază Russ.

Mi se pare inutil să-i mai descriu acum pe jucătorii de hochei, pentru că singurul cuvânt care-mi vine în minte este *mare.* Russ nu-i diferit, dar chestia care-l scoate în evidenţă faţă de prietenii lui este faţa de copil. Spre deosebire de restul echipei, el nu are barbă nerasă. Ochii lui sunt mari şi delicaţi – ca ai unui căţel.

N-am mai observat, dar nici nu l-am văzut vreodată de aproape. Pare şi foarte emoţionat. îmi amintesc ce mi-a spus Henry despre el, că e un tip liniştit.

-Eu sunt Stassie. Russ, corect?

încuviinţează din cap şi i se înroşesc vârfurile urechilor.

- Da. Mă bucur să te cunosc. Vrei să vorbeşti despre tine? Eu n-am nimic interesant de spus.

„Oh, Russ, de ce trebuie *să fii* ca un animal timid când eu vreau să fiu furioasă pe tine?“

Mă lansez în acelaşi discurs pe care i l-am ţinut fiecărui tip; el mai pune întrebări care mă fac să vorbesc, iar când se aude fluierul şi el se mută, eu tot nu ştiu nimic despre el.

-Mi-a făcut plăcere să te cunosc, zice el delicat când pleacă. Activitatea aproape că s-a terminat, iar eu sunt incredibil de enervată pentru că a cam avut efectul dorit. Este greu să le porţi

pică băieţilor cu care împărţi patinoarul după ce ai auzit despre aspiraţiile şi motivaţiile lor.

Am zis că e greu. Nu imposibil.

Prin procesul de eliminare, ştiu că mi-au rămas doar doi oameni. Bateria mea socială şovăie, dar încerc să trec peste asta, pentru că ştiu că merită când pe scaunul din faţa mea se aşază Henry.

-Asta este inutil, nu-i aşa? mormăie el, punându-şi coatele pe masă ca să-şi sprijine capul în mâini. De ce trebuie sa ştiu cum se numeşte animalul de companie din copilăria cuiva sau când este ziua lui de naştere? Singura persoană căreia îi pasă de informaţiile astea este un hacker. Şi mie nici măcar nu-mi plac calculatoarele.

Sunt şocată.

Pe durata celor câteva întâlniri pe care le-am avut, Henry a fost calm şi aşa de relaxat, încât era aproape la orizontală. Se pare că Skinner a ştiut cum să-l enerveze – socializare forţată.

- **Anastasia, te rog să nu-mi povesteşti despre animalele tale de companie, mă imploră el, trecându-şi mâna peste buclele scurte şi arămii şi oftând din greu. Nu am energia să mă prefac că-mi pasă.**

-Vrei să stăm în tăcere? Mai ai doar o persoană după mine. Poţi să-ţi iei o mică pauză înainte să terminăm.

-Este o idee bună, mulţumesc.

Henry închide ochii şi n-am de ales decât să mă uit la el cum trage un mic pui de somn. Mă simt ca o ciudată, dar ce ar trebui să fac? Ar putea să devină manechin dacă nu merge cu hocheiul. Faţă perfect simetrică, piele măslinie, netedă, lucioasă, cel mai bine definiţi pomeţi pe care i-am văzut la un bărbat. Este frumos.

- **Simt că te uiţi la mine. Poţi să nu o mai faci?**

Mă bucur că ţine ochii închişi, aşa că nu vede cât de tare mi s-a înroşit faţa. Se aude fluierul lui Brady, iar Henry pleacă doar cu o privire în direcţia mea.

Mai este o singură persoană pe care n-am văzut-o şi este persoana de care mă temeam, li ia o eternitate să se aşeze – sau mi se paie mie o eternitate. Poartă tricoul echipei Tltans Maple Hills

CAPITOLUL 8

NATHAN

Robbie avea dreptate; este greu să organizezi o petrecere.

) Dar azi cel **mai greu** a fost să **am** de-a face **cu el.** Aranjasem ca **joe şi Mattie** să-l ţină ocupat toată ziua, în **vreme ce** noi, restul, **aşteptam** ca totul să **fie livrat** şi **aranjat.**

Era planul perfect.

Până când Robbie a hotărât că trebuie să rămână acasă pentru a primi un colet. Nu a fost suficient că eu am rămas acasă, trebuia să rămână şi el.

După Joe, Robbie este cel mai deştept tip pe care-l cunosc, de asta ştiu sută la sută că o face ca să ne streseze pe toţi. Până la urmă, a plecat cu băieţii, şi treizeci de secunde mai târziu şoferul de la livrări a parcat cu mesele. Livrarea pe care o aştepta Robbie n-a sosit niciodată.

Idiotul!

De fiecare dată când cred că ştiu tot ce este de ştiut despre prietenii mei, facem ceva de genul transformării casei într-un cazino şi aflu cât de enervanţi sunt cu adevărat.

Casa arată fantastic. Nu m-am zgârcit la bani şi nu regret deloc. Oricât mă enervează, Robbie merită.

Cea mai inteligentă decizie a fost să angajez un bar complet aprovizionat şi cu personal. S-au aranjat pe terasă, dincolo de uşile franţuzeşti ale

bucătăriei, şi arată grozav. Bobby şi Kris s-au distrat botezând cocktailurile şi cred că Robbie va fi fericit *când va auzi pe cineva cerând Obsedata de sportivi sau Judecă- toarea Judy.*

Am fost cu toţii de acord să nu explicăm originea cocktailului *Judecătoarea Judy*: Este mai amuzant să laşi oamenii *să* ghicească, dar adevăratul răspuns este că, atunci când Robbie a fost în spital după accident, săptămâni întregi s-a uitat doar la *Judecă-toarea Judy*.

Acum, când este mahmur, stă întins pe canapeaua din camera de zi şi se uită la emisiunea lui preferată. Nimeni nu are voie să vorbească în timpul emisiunii şi nimeni nu are voie să nu fie de acord cu decizia ei.

Când Henry s-a mutat la noi, nu şi-a dat seama ce se întâmpla – nu sunt sigur că acum îşi dă seama, dar ştie să tacă la fel ca noi, restul.

- Arătăm foarte bine, ne laudă J.J., privindu-ne pe fiecare în smoching.

Băieţii trebuie să se întoarcă înainte să înceapă petrecerea, deci vor avea timp de un duş şi să se schimbe în smoching. Cu toţii am vrut să avem efectul Vegas când se întoarce Robbie.

- Crezi că Lola şi Anastasia vor veni? mă întreabă Henry, ju- cându-se cu papionul.

-Aşa sper, amice. Robbie îşi doreşte ca Lola să fie aici şi nu vreau să-l dezamăgesc de ziua lui.

- Deci n-are nici o treabă cu faptul că tu vrei să te săruţi şi să te împaci cu Stas? râde Bobby.

Ridic sprâncenele.

-De când este Stas?

-Acum suntem prieteni. Exerciţiul ăla de spart gheaţa a funcţionat; îmi place de ea.

Grozav!

Din fericire, băieţii se întorc şi, în scurt timp, petrecerea este în plină desfăşurare, ceea ce nu-mi dă timp să stărui asupra ideii că prietenii mei sunt

aşa-zişi *prieteni* cu Anastasia.

Una dintre *cele* mai inteligente idei ale mele a fost accesul la petrecere pe bază de invitaţie. în primul rând, nu rosteşti niciodată cuvintele *băutură gratis* în acest campus decât dacă vrej să dai faliment.

în al doilea rând, am putut să-l pun pe *Tim*, unul dintre boboci, la uşă cu lista de invitaţi. Acum nu trebuie să-mi fac griji că ar intra scandalagii şi ar strica petrecerea.

Succesul lui Tim ca paznic depinde în mare măsură de prezenţa lui la uşa de la intrare, aşa că n-am prea mari speranţe cu privire la siguranţă când îl văd traversând camera cu clipboardul.

- Ce s-a întâmplat?

-Nimic rău, căpitane. Oarecum. Fetele alea de care mi-ai zis să fiu atent când vin. Lola Mitchell şi Anastasia Allen.

Slavă Domnului!

- Da, care-i problema?

-Păi, le-am zis să vină să te caute, cum mi-ai zis, şi...

-Zi odată, Tim!

-Lola mi-a zis să-ţi transmit că, dacă vrei să-i dai ordine, ar trebui să o bagi în echipă.

- Mesaj primit. Unde sunt acum?

- La bar, căpitane.

îl trimit pe Tim înapoi la locul lui şi sunt cu ochii pe uşile de la curtea din spate cât îmi continui partida de poker.

Casa e plină de oameni adunaţi pe la diferitele mese de joc, bând, râzând. Mi-am dat silinţa ca nimic să nu arate vulgar, chiar şi când J.J. a încercat să mă convingă să angajăm un imitator al lui Elvis care poate face şi nunţi. Mi s-a părut un risc prea mare să mă trezesc însurat din greşeală cu J.J., aşa că am pus piciorul în prag şi am zis nu.

Nu i-am văzut revenind înăuntru şi a trecut mai mult de o oră. Când în sfârşit mă duc la bar, văd că Henry, Robbie şi Jaiden deja le-au găsit pe fete.

Arăţi foarte bine astăzi. Nu semeni deloc cu un pui de gi* rafii, îl aud pe Henry spunându-i lui Stassie când mă apropii de cei cinci.

ra ia rn* băutura> dar ea nu -parederanjatădecompa
ra ia cu un animal uria , nesigur.

- Te simţi mai bine acum, când nu mai poţi strica surpriza? mă întreabă ea, mutându-şi privirea Ia mine când mă opresc lângă el, apoi înapoi la Henry.

Simt că toată lumea, mai puţin Robbie, ştie câte griji şi-a făcut Henry, ţinându-i pumnii.

-Mă simt mult mai bine, mulţumesc.

Acum, când sunt mai aproape, văd cât de uluitor arată. Părul este aranjat în bucle perfecte pe spate, rochia e din mătase bleumarin cu decolteu adânc şi cu spatele gol, cu o crăpătură până sus spre coapsă. Dar, mai presus de toate, are un zâmbet de la o ureche la alta. Fericirea radiază practic din ea când vorbeşte cu prietenii mei.

Nu mă *pot* abţine să nu o privesc cu un zâmbet tont pe faţă şi ştiu că probabil a observat, pentru că din când în când privirea ei pluteşte spre mine, dar mi-e prea teamă să spun ceva şi să stric momentul

Când mă uit Ia ea, îmi doresc să fiu cel mai amuzant tip din cameră, să fiu eu cel care o face să râdă. Dar pentru *moment* va trebui să mă mulţumesc cu faptul că nu se încruntă la mine.

Ideea a fost să o aduc pe Lola aici pentru Robbie şi am reuşit Ea şi-a tras un scaun lângă el şi-şi vorbesc şoptit, în propria lume. Mă bucur pentru el, chiar dacă sunt un pic gelos.

Anastasia îşi freacă braţele şi-mi dau seama repede că, pentru cineva care poartă doar o rochie, afară este frig.

-Poftim, zic eu, dându-mi haina de smoching jos. Ia asta! Deschide gura şi recunosc acea expresie: se apropie un protest Dar, spre surprinderea mea, o închide, acceptându-mi oferta.
0 pune pe umeri şi o strânge în faţă.

-Mulţumesc, Nathan.

-Hai să luăm ceva de băut, Hen, zice J.J., bătându-l pe spate.

- Dar eu am de băut şi tu Ia fel.

J.J. oftează, târându-l pe Henry spre cel mai

apropiat chelner, mormăind ceva despre discreţie.

Niciodată n-am avut emoţii când am vorbit cu o fotă. Ştiu că uie să încerc din greu cu Anastasia dacă vreau să fim prieteni

Nil mAl i sau luni cu tensiunea

asta ciudată dintre noi. Mai ales acum, când toţi coechipierii mEj fac progrese cu ea.

în plus, a zis că sunt în perioada de probă, aşa că trebuie să încerc ceva.

-Arăţi bine. „Slab început, Hawkins.“ Te distrezi?

- Da. Păcat că a trebuit să organizezi tu asta! Singura mea critică este că trebuie să o recunosc.

Cuvintele ei par mai dure decât sunt de fapt. Sunt sfidătoare, dar nu arată cum îi sclipesc ochii şi felul în care îşi înfige dinţii în buză cât timp aşteaptă ca eu să-i răspund.

„Doamne ajută!“

-Credeam că avem un armistiţiu. Sunt în perioada de probă, ar trebui să fii drăguţă cu mine.

Chicotesc, privind-o cum încearcă să nu râdă.

- Sunt drăguţă!

-Asta-i versiunea ta de a fi drăguţă? Nu te pricepi deloc, Allen.

-Am zis că tu eşti în perioada de probă, nu eu.

Pufnesc dezaprobator în glumă.

- O să te învăţ eu cum să fii drăguţă.

- Sunt sigură că poţi să mă înveţi *destule* lucruri, Nathan, dar *a fi drăguţă* nu-i unul dintre ele. Sunt o încântare.

-Mm... Cred că *încântare* este cam exagerat. Zâmbeşte – un zâmbet real, care-i luminează toată faţa şi în sfârşit simt că ajung undeva. Ce ai vrea să te învăţ?

Ea arată cu capul spre casă.

- Ce ai zice să începem cu poker?

Henry apare înainte să pot răspunde. Acum are câte o băutură în fiecare mână.

- Eu vreau să joc poker.

- Grozav! Zâmbesc forţat, încercând să nu fac de-a dreptul o grimasă din cauza întreruperii. Hai să pregătim o masă!

Toată lumea se aşază la o masă în camera de distracţii şi sunt împărţite cărţile. Sărbătoritul ne părăseşte în vreo douăzeci de minute, timp-record – evident, nu singur.

Eu sunt recunoscător pentru că înseamnă că nu vede cum mă uşurează Anastasia de 200 de doîari. *Jnvaţă-mâ să joc poker* dracuT Pe lista ei de abilităţi o sa adaug actoria, pentru că eu chiar am crezut că nu a jucat niciodată. A numit trefla trifoi, pentru numele lui Dumnezeu, şi a *fost* foarte convingătoare! Mă rog» până când a arătat cărţile şi a şters podeaua cu mine.

- Unde te duci? o întreb pe Stassîe când se ridică de Ja masă. -La baie, mă întorc.

Mă *ridic* şi eu şi-i dau *jetoanele* mele lui Bobby.

-Coada va fi uriaşă. Poţi să foloseşti baia mea, haide! îmi acceptă mâna întinsă fără ezitare şi totul pare familiar. Sper *că noaptea* asta se termină cu noi fiind prieteni, nu cum s-a terminat acum câteva săptămâni.

Se pare că nu mi-am învăţat lecţia ultima dată şi acum iarăşi am în faţa mea fundul Anastasiei cât urcăm scările. Tocurile cu care reuşeşte cumva să meargă sunt imense, aşa că mi-a pus mâinile pe curbura taliei ei ca să o ajut să urce treptele în siguranţă.

Mătasea rochiei este moale sub *degetele* mele, iar corpul e cald. Cu fiecare pas pe care-I face, părul îi foşneşte în faţa mea şi mirosul puternic de miere şi căpşune al şamponului ei îmi invadează nasul Pot apărea probleme mai grave. ;

Ajungem în sfârşit la camera mea, bag codul şi îi deschid uşa. Într-un fel, îmi place că sunt singur cu ea ca să-i vorbesc în sfârşit. Băieţii sunt ca nişte

pui de golden retriever, toţi se luptă pentru atenţia ei.

Probabil este extenuant pentru ea. Este extenuant să priveşti; în plus, e neplăcut pentru mine, întrucât clar sunt ciudatul grupului pentru ea.

Oprindu-se când iese din baie, mă vede stând pe pat şi îşi pune mâinile în şolduri.

"Nu voiam să cotrobăi,

Vfei *nişte* JW»*e «* Pace de la lan« tăi.

-Im' i corpuI i se relaxează.

[1] Place, dar uneori mă epuizează socializarea.

- înţeleg. Sunt mulţi, obişnuicşte-tc! Sau pot să te ajut oricând să scapi de ei.

-Şi dacă încerc să scap de tine?

- Clar n-ai nevoie de ajutorul meu. Eşti la nivelul de expertă acum.

Râde. Dumnezeule, acel sunet! Niciodată nu mi-a plăcut să fac pe cineva să râdă aşa cum mi se întâmplă cu ea. Pentru că mă face să muncesc pentru fiecare râset şi zâmbet, latura mea competitivă vibrează când reuşesc. Se aşază la biroul meu şi-mi povesteşte despre numerele pe care le-a făcut când era mai mică şi cât de obositor era să fie înconjurată de sute de copii entuziasmaţi.

Stau şi o ascult, încuviinţând din cap şi râzând, fascinat de încrederea şi pasiunea ei, de felul cum vede lucrurile şi cum le explica.

Când termină, chiar şi ea pare să nu-şi dea seama de unde a venit asta. Se concentrează asupra lucrurilor de pe biroul meu, împungând un manual despre Dumnezeu ştie ce.

- Să ştii că nu mă deranjează dacă cotrobăi. Data trecută n-ai verificat tot.

- N-am nevoie să cotrobăi. Ştiu tot ce trebuie să ştiu.

Nu-mi pot opri oftatul când se ridică şi se duce spre uşa dormitorului. întinde mâna spre clanţă şi mă aplec instinctiv înainte, prinzându-i uşor braţul.

întorcându-se cu faţa spre mine, are spatele lipit de uşă.

-O să mă ierţi vreodată?

-Ţi-am spus, eşti în perioada de probă.

îmi trec mâna prin păr şi îmi scapă un geamăt de pură frustrare.

-Ăsta nu-i un da. Trebuie să mă las în genunchi şi să te implor, Anastasia? Asta vrei?

Ea clatină din cap şi râde.

- Vreau să văd un bărbat adult în genunchi în faţa mea doar când are faţa între picioarele mele, Nate. Deci nu, nu vreau sa mă implori.

La dracu'!

Mă ridic de pe pat şi văd cum îşi schimbă imediat

atitudinea. Respiraţia i se intensifică, strânge coapsele, îşi umezeşte buzele cu vârful limbii. Nu mă pot abţine să nu zâmbesc cu superioritate, pentru că tocmai ini-am dat seama că atracţia s-ar putea să nu fie doar de partea mea, aşa cum credeam eu.

-Nu mă urăşti, aşa cum te prefaci de fapt, nu-i aşa? Dacă mă vrei în genunchi, Anastasia, putem să facem asta.

Mâinile mele apasă pe uşă de o parte şi de alta a capului ei; mă aplec ca să avem ochii la acelaşi nivel. Ochii ei de un albastru precum oceanul sunt acum întunecaţi După cum înghite, bănuiesc că, dacă mi-aş lipi gura de gâtul ei, i-aş simţi pulsul bubuind pe buzele mele.

-Număprefoc.

-Ba da. Este aşa de excitant să o văd cum se luptă cu ea însăşi! Chiar dacă se ţine tare, voi pleca din camera asta fericit. Mă aplec şi zăbovesc cu gura lângă urechea ei, gâdilându-i gâtul cu respiraţia. Roagă-mă frumos! Lasă-mă să-ţi arăt cât de mult îmi place când eşti drăguţă!

- De ce aş face asta când nu te plac?

Cuvintele ei sunt puternice, dar le spune încordată şi cu glas subţire, dându-se de gol.

- Nu trebuie să mă placi ca să-mi ţipi numele, Anastasia, îmi trec uşor nasul peste maxilarul ei, savurând felul în care

i se taie respiraţia.

-*Ţi-aş* putea da o hartă către punctul meu G şi tot nu m-ai duce la orgasm, Hawkins.

-N-am nevoie de o hartă.

-Ba da.

Gura mea este la câţiva milimetri de a ei, dar nu voi face prima “nşcare. Nu trebuie; dacă mă vrea, trebuie să-mi arate.

***(*eea 3111 nevoie de o hartă, ca să o fac să aibă orgasm este ^nzantă. Să creadă că nu mi-aş petrece fiecare**

moment înde am U”* Cor*>u* mai k*ne decât pe al meu este un gând la fel

îmi place că e competitivă, dar şi eu sunt competitiv; mereu am fost. Aşa am ajuns să mă pricep atât de bine să câştig, jar acum concurăm ca să vedem cine rezistă mai mult.

Coborându-mi vocea la nivel de şoaptă, îi mai dau o şansă.

- Hai să testăm teoria asta, da?

CAPITOLUL 9

ANASTASIA

Există *o* şansă reală să explodez în flăcări în orice moment Vocea lui Nate abia este o *şoaptă* când sugerează *să testăm* teoria lui, dar îi simt fiecare silabă pe piele şi mi se face pielea de găină pe gât şi pe piept. Am fost trădată de corpul meu din clipa în care şi-a pus ambele mâini pe lângă capul meu şi s-a apropiat.

Abia m-a atins şi sunt gata să mă topesc la picioarele lui.

Nu ştiu dacă e apropierea, adrenalina pură sau tequila, dar toate gândurile raţionale dispar şi-mi lipesc gura de a lui.

Nu pierde timpul şi îşi bagă mâna în părul meu de la ceafă, strângând bine. Mâna liberă îi alunecă în jurul corpului meu şi-mi cuprinde fundul, făcându-mă să gem în gura lui.

Nate este peste tot dintr-odată; nu pot decât să mă agăţ de el şi să accept şi când gura lui coboară pe gâtul meu, sugând şi ciugulind, eu practic gemând.

Când l-am urmat aici, n-am crezut că se va întâmpla asta, jur! Arată aşa de bine în smoching şi a fost oarecum înduioşător să-l văd cum toată noaptea a verificat că totul este în regulă la petrecere. Şi este teribil de atrăgător – am mai zis asta?

Cu părul negru, ochii negri şi muşchi peste muşchi, peste muşchi.

Se lasă în genunchi în faţa mea, trăgând de papion şi deschi- fond primul nasture al cămăşii. Cu părul ciufulit de mine şi cu rajfi roşii, mă priveşte. îşi urcă mâinile de la gleznă la genunchi, [a]poi coboară – şi, da, tot aproape de topire sunt.

- **Eşti sigură?**
- **Ai un pix şi o hârtie ca să-ţi desenez o hartă?**

„Glumesc. De ce fac glume? De ce mi se pare amuzant că nu-j impresionat de mine? Şi atrăgător?“

- **Eu nu glumesc când vine vorba de consimţământ, Anastasia, zice încet, aplecându-se ca să mă sărute pe interiorul genunchiului.**

-Sunt sigură.

Nu ştiu de ce sunt sigură. Sunt sigură că n-ar trebui să fiu sigură. N-ar trebui să-mi placă cum arată cu piciorul meu peste umărul lui. Şi sunt sigură că n-ar trebui să-mi placă cum limba lui urcă pe interiorul coapsei mele.

Trage materialul rochiei deoparte. Mai devreme, când m-am îmbrăcat cu rochia asta, nu am văzut eu seara desfaşurându-se aşa. Aud un geamăt de aprobare când gura lui se apropie de locul dintre coapsele mele şi-şi dă seama că nu port chiloţi.

Nerăbdarea mă omoară. Ştiu că o face dinadins, apropiindu-se tot mai mult, dar fără a face ceva serios.

Tocmai vreau să deschid gura ca să-i spun să se grăbească puţin, când limba lui trece printre faldurile mele, ocolind lent clitorisul. Un geamăt zgomotos, disperat răsună în cameră. Nici măcar nu-mi dau seama că sunetul a provenit de la mine până ce nu-i simt umerii mişcându-se pentru că nemernicul râde.

Degetele mă gâdilă pe dosul coapselor până când nu mai au unde urca. Mâinile lui imense se înfig în fundul meu, strângând, în acelaşi timp el sugându-mi clitorisul într-un fel care mă face să plutesc.

Sunt o epavă. O epavă ce se zvârcoleşte, geme, tremură. Nici nu trebuie să mă uit la faţa lui ca să-mi dau seama cât de arogant este acum; nu că aş putea – faţa lui este îngropată adânc între coapsele mele.

îmi înfig mâinile în părul lui ca să mă ţin de ceva. Un

gea- se mukiplică[1] ^ ^ ^ ^ ^utura$ii ^în stomacu]l meu

Tuncer? inteligent> obraznic într-un fel. Să nu-i tele arcuit oe i -* *T* * ^ °Ut pra ^în câteva secunde. Cu spa- pe uşa, ochii daţi peste cap şi părul ciufulit.

îşi ia una din mâini de pe fundul meu, şi când cobor privirea, o pereche de ochi căprui se uită la mine. Rămân lipiţi de mine, arzându-mă. Mă priveşte atent în timp ce două degete intră în mine, găsindu-mi punctul G în 2,5 secunde.

Jocul s-a terminat.

Ritmul degetelor cane intră şi ies din mine se înteţeşte, coor- donându-se perfect cu limba. Şi dacă nu mi-ar ţine tot corpul cu gura, deja m-aş fi prăvălit.

Senzaţia continuă să crească, mâinile mele trag mai tare de părul lui în vreme ce ţip, înfig tocurile în muşchii tari ai spatelui lui şi încerc cu disperare să-mi mişc şoldurile În degetele lui.

-Nathan... scâncesc eu. Sunt înfăşurată de el aşa de strâns, încât nu pot să respir. Nathan, o să...

Nici măcar n-apuc să rostesc cuvintele pentru că fiecare parte din mine are spasme şi ţip, totul mă gâdilă şi pulsează, mă încordez în jurul lui, cambrându-mă şi lovind. Plăcerea şi căldura îmi inunda tot corpul.

îşi retrage degetele şi gură, apoi se dă în spate ca să se uite la mim» cu cea mai arogantă expresie pe care am vazut-o vreodată, îşi suge degetele fără să întrerupă contactul vizual.

La naiba!

Au trecut zile întregi de la petrecere şi în fiecare zi aflu câte ceva nou despre mine.

Asta atrage un dezastru asupra unei persoane.

Primul lucru pe care l-am aflat este că mă pricep să

fug pe tocuri; am aflat asta când am luat-o la goană din camera lui Nate. Am aflat că nu mă pricep să fiu discretă, chiar şi când încerc să evit pe cineva. Am aflat că aş fi o infractoare îngrozitoare; aş fi prinsă. Sunt prea sperioasă şi paranoică, de aceea instinctul îmi spune să mă alarmez imediat când mă trezesc cu bătăi puternice În uşa dormitorului meu.

Ryan îşi strânge braţul în jurul taliei mele, îngropându-şi cap mai adânc în gâtul meu. Geamătul lui gros de enervare „brează pe pielea mea.

Fă-o si 6o opreasc!

Doar o persoană în casa asta are suficientă încredere ca să d_{ea} cu pumnul în uşa altcuiva aşa devreme dimineaţa.

-Ce vrei, Lola?

- Sunteţi ocupaţi sau pot să intru?

Azi-noapte, eu şi Ryan nici măcar n-am încercat; ne-am uitat la un film şi am adormit. Am căzut de acord că beneficiile prieteniei noastre s-au terminat acum, când vrea să-i ceară Oliviei să fie doar cu el. Nu sunt tristă pentru că mereu am ştiut că se va termina. Mă bucur că am reuşit să câştig un prieten dintr-o situaţie uimitoare.

Ryan se desprinde de mine şi se rostogoleşte pe spate cu un pufăit.

-Dacă am fi făcut sex, tocmai ne-ai distrus cheful.

-Bine, intru! Bagă-ţi penisul la loc, Rothwell!

Cu două cutii pe fiecare şold, Lola dă buzna pe uşă şi se aruncă pe pat. Îşi acoperă ochii dramatic când vede pieptul gol al lui Ryan.

El se uită la mine ca şi cum nu-i vine să creadă şi trage pătura pentru a se acoperi. Că facem sex sau nu, mi-aş pune o poză cu corpul lui Ryan ca poster pe perete dacă aş putea. Lola este ridicolă.

- Ce face non-cuplul meu preferat în dimineaţa asta? întreabă ea veselă, aruncând una dintre cutii spre mine. Avem cadouri!

Ryan cască, asigurându-se că are corpul acoperit în timp ce se întinde.

-Mai bine mă trezeai cu micul-dejun decât cu o durere de cap.

Lucrul preferat al lui Ryan când rămâne peste noapte este că Lola face micul-dejun. Minunat, nu-i aşa?

Lo exclamă dezaprobator.

-Nimănui nu-i place o regină a dramei, Rothwell.

De la cine sunt cadourile? întreb eu, analizându-mi prenumele de pe cutia cu litere mari.

viHpn^r *$^{a}_{k}$ Nate? tastează pe telefon şi se aude sunetul de apel

-Lo, stai...

- Bună dimineaţa, zice Robbie. Eşti frumoasă dimineaţa

- Are public, mormăi eu înainte să înceapă sexul prin telefon -Şi eu, spune el.

Lola se întoarce ca să fie cu spatele la mine şi]a Ryan, ridica telefonul şi reuşeşte să ne prindă pe toţi trei în cadru.

Robbie face Ia fel, arătându-i pe Nate şi J.J. de o parte şi de alta mâncând ceea ce par a fi cereale. *J.J. ridică ochii* din castron spre cameră şi se îneacă. Nathan ridică şi el ochii, expresia lui fiind goală. Robbie îl ignoră şi vorbeşte tare.

- Acum deschideţi-vă cadourile!

- Poftim, Rothwell, zice Lo, întorcându-se şi aplecându-se pentru a-i da telefonul lui Ryan. Fă-te util şi fii cameraman!

Deschid în sfârşit cutia, după ce mi s-a părut că au trecut ore de când Lo a dat buzna. Mă simt ciudat deschizând ceea ce ar trebui să fie un cadou de la Nathan în timp ce stau cu Ryan în pat. N-am nici un motiv să mă simt ciudat, dar aşa mă simt.

Oh, stai, poate simt asta din cauză că l-am evitat pe Nate de când mi-a făcut cel mai bun oral din viaţa mea în urmă cu cinci zile, iar prima dată când mă vede după asta, eu sunt în pat cu altcineva. Poate de aceea.

Bag mâinile în cutie şi scot conţinutul – un tricou al echipei de hochei Tltans.

Lo ţipă entuziasmată, ridicând tricoul, la fel ca al meu. Pe spate este imprimat *Mitchell,* iar când îl întorc pe al meu, văd că pe *spate* scrie cu litere mari şi albe *Allen.*

-Mulţumesc, Nate!

-Mi s-a spus că doar de asta-i nevoie ca voi două să mă ascultaţi. Bine aţi venit în *echipai*

Bietul boboc de serviciu la uşă la petrecerea lui Robbie clar a raportat *mesajul Lolei.*

-Puneţi-le, zice Ryan din spatele camerei. Nu-mi vine să cred că sunt în pat cu două vedete de hochei,

mă simt aşa de norocos! -Aţi fi putut fi trei dacă-mi spuneai, zice J.J. pufnind.

-Taci din gură, dobitocule, vorbeşti despre iubita mea!

Lo lini face cu ochiul chiar înainte să îmbrace tricoul. Am citit amândouă suficiente romane de dragoste şi ne-am uitat la destule me dra goste proaste ca să ştim că ne place genul de bărbat care spune *este a mea.*

- Îl ador!

-Trebuie să plecăm la antrenament. Vorbim mai târziu, da?

- Sigur, pa.

- Pa, băieţi! adăugăm cu şi Ryan.

Chiar înainte ca Ryan să închidă apelul, îl auzim pe Henry:

- Era Anastasia? Credeam că te evită, Nathan.

Reuşesc să nu reacţionez la cuvintele lui Henry şi scot doar un lung urlet zgomotos intern, dar asta nu le opreşte pe cele două perechi de ochi să mă ardă. Este amuzant cum Lola şi Ryan au început să se holbeze intens la mine, dar acum, câteva minute mai târziu, este un pic sinistru.

- Ce nu mi-ai povestit? zice Lo pe o voce foarte serioasă.

Expresia Ce se întâmplă în Vegas rămâne în Vegas ar trebui să
fie ceva real. Ştiu că a fost o petrecere cu tematică Vegas în Maple Hills, dar regula tot se aplică. Ar trebui să am voie să fiu un pic iresponsabilă şi un pic uşuratică, dar să nu trebuiască să împărtăşesc asta cu prietenii. Din nefericire pentru mine, păstrătorii de secrete din Vegas n-au cunoscut-o pe Lola.

- Spune-ne sau îl sun pe el să-l întreb!

Mă cufund în pat, trăgând pătura peste cap ca să nu trebuiască să mă mai uit la cineva.

-Mi-a făcut sex oral la petrecerea zilei de naştere a lui Robbie, iar eu am fugit.

-Ce? zic amândoi la unison.

Oftez şi mă agăţ de pătură în timp ce Ryan încearcă să o tragă în jos. Este mai puternic decât mine, aşa că într-un final cedez.

-Mi-a făcut sex oral la petrecerea dată pentru ziua de

naştere a lui Robbie, bla-bla-bla. Ignor exclamaţiile lor, cea autentică a Lolei şi cea falsă a lui Ryan, care se preface pentru a-i face jocul cu dramatismul. A fost un accident, un moment de slăbiciune şi-l evit.

_ Pe mine nu mă iei cu *bla-bla-bla*. A trecut aproape o săptămână! strigă ea, agitând dramatic din braţe. îşi îndreaptă atenţia spre Ryan. Tii ştiai despre asta?

-Nu, eu sâmbătă am avut Întâlnire cu Liv, aşa că n-am putut să ajung la petrecere, zice el, ratând complet felul cum faţa ei se schimonoseşte când o menţionează pe Olivia. Dar sunt interesat să aflu cum doi oameni fac sex oral accidental, Stas. împărtăşeşte cu grupul!

- Eşti un nesimţit. Gem şi-l lovesc în piept cu perna. Am fost la el la baie. încerca să mă facă să recunosc că vreau să fim prieteni, m-a întrebat dacă trebuie să se pună în genunchi şi să mă implore.

- Clasic, zice LoI, dându-şi ochii peste cap.

- A zis că doar mă prefac că-I urăsc.

-Da, pare începutul oricărei partide bune de dragoste, zice ea sarcastică, încreţindu-şi enervată nasul. Treci la partea interesantă!

-Păi, când m-a întrebat dacă trebuie să se lase în genunchi, am fost sinceră. I-am zis că vreau să văd un bărbat În genunchi doar dacă are capul între picioarele mele.

Lola nu poate să respire, aşa de tare râde. Şi Ryan face aproape la fel Sunt surprinsă că Aaron n-a apărut, pentru că ar fi *perfect,*

- Sunteţi enervanţi, mormăi eu, lovindu-i din nou pe amândoi cu o pernă. Oricum, el a luat-o ca pe o invitaţie. Mi-a zis să-l rog frumos şi m-a luat cu „eu nu glumesc când vine vorba de consimţământ, Anastasia", foarte sexy şi visător, aşa ca, da, practic mi-am distrus corzile vocale ţipând.

-A luat-o ca pe o invitaţie? repetă Ryan cu gura căscată. Stas, i-ai spus că vrei să i-o tragi în gură!

-Ba nu!

Clar nu i-am spus. Eu doar subliniam că nu văd

nimic bun un bărbat la picioarele mele care mă imploră. Nu ştiu cum s-a [mter]Pretat greşit în conversaţie.

?[a] ^[iar e vina] lui Ryan pentru situaţia asta. Dacă el ar fi fost a s i i î u r i [8] ^P&ut cu Robbie, aş fi avut pe cineva care să se atrâgâto*[111] ∗[UCfUrî nes^u∗te] cu jucători de hochei nesăbuiţi

-Anastasia. îmi ia faţa în mâinile lui şi-mi întoarce capU| să mă uit doar la el, nu şi la Lola, care-şi şterge lacrimile. Da,j o femeie îmi spune că singura dată când mă vrea în genunchi este când faţa mea este între picioarele mele, cu tot respectul, eu nu stau. Şi eu te-aş fi sărutat.

- Păi, teoretic vorbind, mormăi eu, eliberându-mi faţa, ca să fiu exactă, eu l-am sărutat.

- Paraşută mică, zice Lola încântată. Nu-mi vine să cred că nu ne-ai spus! Se uită la Ryan, iar încreţindu-şi nasul. Mă rog, mie. Voi doi sunteţi nişte ciudaţi. Nu ştiu cât vă povestiţi, dar nu-mi vine să cred că nu mi-ai spus!

- Nu se mai întâmplă, Lola, aşa că calmează-te!

Ryan geme lângă mine şi îşi trece mâna peste faţă.

- Stas, ştii că te iubesc, dar trebuie să încetezi să mai fii aşa de încăpăţânată. Hawkins este un tip de treabă, fa sex cu el sau nu, dar de când eviţi oamenii cu care te combini?

- Clar ar trebui să te culci cu el, zice Lo, mult mai entuziasmată decât mi-ar plăcea mie.

- Sunt de acord. Ar trebui să testezi măcar o dată, Stas. Pentru ştiinţă.

Cele două persoane cel mai puţin înclinate spre ştiinţă pe care le cunosc, una studiind actoria, cealaltă literatura engleză, se uită la mine, încuviinţând în acelaşi timp din cap şi vorbind.

- Pentru ştiinţă.

CAPITOLUL 10

NATHAN

Aţi văzut vreodată o femeie fugind pe tocuri? Eu, da.

Săptămâna trecută. Nici n-am apucat să mă ridic din genunchi, că Anastasia şi-a îndreptat rochia şi s-a întins spre clanţă. S-a mai uitat o dată la mine, cu obrajii luminaţi de căldura de după orgasm, apoi a tulit-o ca Road Runner.

S-a mişcat aşa de repede, încât am rămas surprins că n-a ieşit fum în urma el Tot ce am putut să fac a fost să o las să plece, altfel aş fî ieşit cu erecţie într-o casă plină de oameni.

Ştiam că asta avea să se întâmple când am urcat cu ea? Nu. în cel mai bun caz, ar fi crezut că am grijă de ea, poate că ar fi fost în sfârşit de acord să fim prieteni. Credeam că există vreo şansă să-mi ţipe numele, iar eu să-i sug gustul de pe degete? Nu cred că vreun bărbat normal ar fi crezut asta date fiind circumstanţele.

Amintirea asta se repetă de fiecare dată când mi-o frec? Evident.

Ea clar regretă, pentru că, de fiecare dată când mă vede, o ia în direcţia opusă. La început, am crezut că s-ar putea să fie ruşine, dar după ce ieri am văzut-o în pat cu Rothwell, cred iarăşi că doar eu am fost cel interesat.

Am crezut că poate se vede cu Rothwell, cum pare să creadă Henry. Poate că am fost o greşeală, un moment de slăbiciune,

^ ar a trebuit să mă opresc pentru că îmi făceam rău. Urăsc oamenii care înşală, dar instinctul îmi spune că nu a fost şi cazul ei.

M-am simţit imediat mai bine când l-am văzut pe Ryan apropj$_{at}$ dc Liv Abbott.

Nu ştiu ce fel de relaţie au Stas şi Ryan, dar orice ar fi, exclusivistă clar nu este.

Am hotărât că astăzi discutăm despre asta. Se pricepe să-şi arate sentimentele, a dovedit-o de câteva ori. Nu se pricepe însă la a da ochii cu bărbaţii pe a căror faţă termină.

Planul este să o prind chiar după antrenament, din moment ce vinerea se antrenează cu Cap Pătrat înaintea noastră. J.J. este furios că nu avem timp să ne oprim la Dunkin, mormăind ceva despre drepturi constituţionale. I-am promis că săptămâna viitoare îi voi cumpăra două gogoşi, şi asta a părut că l-a domolit. Este entuziasmat să o prindem în ambuscadă – cuvintele lui, nu ale mele – pe Stassie şi să se uite cum o prind.

Curajos din partea lui să creadă că mă voi apropia suficient ca să o prind.

Am fost destul de distras, gândindu-mă cum să o câştig pe Anastasia, aşa că nu m-am mai întrebat de ce tata m-a sunat încontinuu trei zile la rând şi nu dă semne să se oprească.

Bănuiesc că sună pentru gaura semnificativă din fondurile mele disponibile după ce am plătit petrecerea lui Robbie, dar nu vreau să vorbesc cu el. Sunt sigur că un tip cu un tată normal ar presupune că este un telefon prin care i se urează succes, din moment ce primul nostru meci din sezon va fi mâine. Dar, din păcate, tatăl meu nu este normal.

Domnul H. mi-a fost tată mai mult decât al meu şi a fost grozav că soţii Hamlet au venit în oraş la ziua lui Robbie. Grozav pentru mine, poate nu şi pentru Lola, care a avut o întâlnire neaşteptată cu ei duminică dimineaţă, purtând doar tricoul lui Robbie.

Doamna H. părea că exploda de fericire, în vreme ce domnul H. i-a arătat aprobator ambele degete mari în sus. Lo părea o căprioară prinsă în faruri – şi Robbie la fel.

M. avea o expresie pe care n-am mai văzut-o niciodată. Arăta *de* parcă era cel mai bun moment din via|a lui. lucru ce s-a amplificat

când Henry a întrebat-o pe Lola în gura mare dacă regretă că nu şi-a pus nişte pantaloni.

Prezenţa soţilor Hamlet mi-a amintit de casă, dar au fost amintiri pozitive, cele înainte să moară mama. Când discut strategii cu ei, îmi amintesc de ce iubesc hocheiul. Iar acum sunt entuziasmat de începutul acestui sezon.

Ştiu că am mai zis-o, dar acum vorbesc serios. Anul acesta va fi diferit

Mereu ştiu dacă se întâmplă ceva, pentru că telefonul îmi vibrează încontinuu. Ignorând recapitularea dureros de plictisitoare despre metabolismul macronutrienţilor a profesorului Jones, scot telefonul din buzunar.

IepuraşiiPuc

Robbie Hamlet: *„Sunt mort“*
Bobby Hughes: „Cam ciudat mod să anunţi, dar dâ-i drumul“
Kris Hudson: „îmi dai mie camera ta?“
Joe Carter: „îmi dai numărul Lolei?“
Robbie Hamlet: „Taci dracului Carter“
Nate Hawkins: *„RIP“*
Robbie Hamlet: „Iatâ-l! Bărbatul orei“
Nate Hawkins: „Ce ai prizat?
Robbie Hamlet: „Ştiai că Stassie, Summer şi Kitty locuiesc toate în aceeaşi clădire?“
Nate Hawkins: *„Glumeşti“*
Robbie Hamlet: „N-aş glumi cu ceva aşa de amuzant“ Jaden Johal: „Maple Tower? La dracul S-ar putea să mă mut“.
Henry Turner: „Nu văd care-i problema“
Kris Hudson: „Sunt vecine»Hen“ cu e, ^y ^ner: „Da... Dar nici una nu vrea să se culce P[e] acolo“
[1 tCe 60] P[r°]blemă? Nu e ca şi cum ar fi invitat

Uu: „S-au tras focuri“
Kris Hudson: „Ştiu doar că Hawkins este obosit“
Joe Carter: „Obosit să aştepte ca Turner să spună că-i doar o glumă. LOL“.

Jaiden Johal: „Mai aude cineva cum plânge?“

Nate Hawkins: „Mă mut la baschet. ***Idioţilor .***

Henry Ttirner: „S-ar putea să ai o şansă la Stassie dacă te muţi”.

Nate Hawkins: „Şi de ce zici asta?“

Henry Tlirner: „Cu Ryan Rothwell clar o face. Poate că-i plac baschetbaliştii“.

Nate Hawkins: „Nu ştii asta“.

Henry Thrner: „Ba da. Ea mi-a zis .

Nate Hawkins: „Şi de ce naiba ţi-ar spune asta?“

Henry Tbrner: „Pentru că am întrebat?“

Jaiden Johal: „Nu că aş vrea să pun sare pe rană, căpitane... Dar Rothwell i-a tras-o şi lui Summer“.

Nate Hawkins a părăsit grupul IepuraşiiPuc.

Joe Carter l-a adăugat pe Nate Hawkins în grupul IepuraşiiPuc.

Nate Hawkins a părăsit grupul IepuraşiiPuc.

Mattie Liu l-a adăugat pe Nate Hawkins în grupul IepuraşiiPuc.

Nate Hawkins: *„Idioţilor!“*

Mereu mi-a plăcut de Ryan Rothwell. Până acum.

Iau decizia strategică, dar facilă de a pune telefonul în buzunarul din spate şi încerc să mă concentrez ca să învăţ ceva sau măcar să învăţ ceva care să *nu* fie despre Ryan Rothwell şi unde-şi bagă p...

Ora pare să treacă mai repede dacă mă concentrez, dar îmi doresc să fi rămas în urmă imediat ce îl văd pe J.J. A râs de mine din clipa în care m-am întâlnit cu el în afara laboratorului său până când am parcat la patinoar.

Din fericire însă, alege să mă lase să eşuez în privat şi-mi pro- mite să aştepte în maşină până ce ajung ceilalţi băieţi.

Când intru pe uşile duble, din difuzoarele arenei se aude *Sonata lunii*. Sunt şi alţi patinatori pe margine, dar numai o pereche pe gheaţă, ceea ce înseamnă că am ajuns ia timp. Las geanta de hochei pe banchetă şi mă îndrept spre marginea patinoarului, salutând-o politicos cu un „Bună" pe Brady când ea mă vede şi se încruntă.

N-am mai văzut-o pe Anastasia patinând până acum. De obicei, unul din noi soseşte când celălalt pleacă, aşa că n-am văzut-o niciodată lucrând, dar *astăzi* am venit cu douăzeci de minute mai devreme.

Este fascinantă. Sunt pe gheaţă dinainte să-mi amintesc şi niciodată nu m-am mişcat cum se mişcă ea acum. Nici nu pare că patinează, pare că pluteşte; nu-mi pot lua ochii de Ia ea.

întinde braţele spre Cap Pătrat, nici măcar nu se uită unul la celălalt, dar tot sunt perfect conectaţi. înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, ea este sus în aer, susţinută într-o mână de el, rotindu-se, apucând Iama patinei pentru a-şi ţine piciorul deasupra capului.

Mi se pare că este pe cale să o *scape* văzând cât de repede o coboară, dar ea se roteşte cumva prin aer – o combinaţie de membre pe care nici nu le pot urmări. îmi şterg transpiraţia de pe frunte când patinele ei sunt iarăşi pe gheaţă şi expir aerul pe care nid nu mi-am dat seama că-I ţin.

Perechea prinde viteză, zburând fără greşeală pe patinoar. îmi dau seama că este pe cale să se întâmple ceva după cum se schimbă postura lui Brady; se prinde cu degetele de mantinelă şi-şi ţine respiraţia.

Stas şi Aaron se mişcă într-un ritm perfect şi amândoi se întorc ca să patineze cu spatele. Lovesc gheaţa cu vârful patinei, învârtindu-se cu o viteză pe care creierul meu nici măcar nu

o Înregistrează. Ochii mei nici măcar nu-şi dau seama ce se petrece când Aaron aterizează, piciorul lui plutind graţios pentru a termina mişcarea, iar corpul Anastasiei alunecă pe gheaţă, Jovindu-se puternic de mantinela din partea cealaltă a patinoarului.

La dracu'!

M-am lovit dc mai multe mantinele decât îmi pot aminti, d_{ar} aveam echipamentul de hochei din cap până în picioare. Ea este în colanţi şi cu o bluză de sport mulată, care nu o protejează deloc, chiar dacă nu s-a lovit cu forţă.

Muzica se opreşte brusc, Aaron o ridică în picioare, verifi. cându-i fiecare centimetru într-o frenezie, uitându-se în creştet, unde-i arată ea. îl împinge când el încearcă să o ia în braţe, ac- ceptându-i însă mâna şi permiţându-i să o conducă, patinând împreună spre locul unde stăm cu şi Brady.

Simt că ar trebui să plec, dar îmi iese inima din piept. Trebuie să o aud că e bine, chiar dacă nu mi-o spune mie.

Scurtul drum pe gheaţă pare să dureze o eternitate. Ajung în sfârşit la margine, iar ea se uită la mine, dar este aproape ca şi cum nu şi-ar da seama că sunt eu, pentru că pe faţa ei nu-i nici o emoţie. Nici măcar dezgust.

Probabil e rănită tare dacă nici măcar nu-i enervată de prezenţa mea. La naiba!

Brady ii cuprinde faţa aproape protector, într-un mod matern, înclinându-i capul în fiecare direcţie până ce e satisfăcută.

- Scoatem săritura, Anastasia. Faci o săritură triplă.

-*Poftim?* strigă ea, realmente confuză. E bine! Lasă-mă un

minut şi încercăm din nou. O să-mi iasă aterizarea. Ştii că poate să-mi iasă.

- Anastasia, tocmai te-am privit cum te-ai lovit puternic de o structură solidă! Nu stăm la discuţii.

Stassie se uită la Aaron, cu maxilarul moale şi lacrimi În ochi. ii cuprinde umărul cu braţul, trăgându-i corpul spre al lui când ea începe să plângă.

la *cva^* fc*1 trÎ^U CSte ^rCU* ÎSÎU›i nici ° ru?ine să renunţăm* **tău este perfect.*1*”1 *** ^ mUl,‹ “** reUŞeSC nici tri plu> iar ** p**

gă lacrimile taL” dUCe mâinile la ochi să-şi ştear-

care a suferii i m p a t f u l ^ k™*“1S›ân8 „ parteâ corpului

- Dar pot să fac săritura cvadruplă. Muncesc la ea de aşa de mult timp! TVebuie să încerc din nou; n-am pornit cum trebuie. Pot să repar asta.

Ochii ei cad iarăşi pe mine în timp ce-şi şterge lacrimile cu mâneca. încerc să-i zâmbesc cu compasiune, dar mă apucă groaza când văd un fir întunecat, roşu ce-i curge de la baza părului spre tâmplă.

Este ca şi cum cu toţii vedem asta în acelaşi moment. Aaron o trage spre ieşire, unde suntem eu şi Brady. Plonjăm cu toţii spre ca în acelaşi timp, iar confuzia se intensifică pe faţa ei când toţi trei o inspectăm.

-Doamnă antrenoare, am făcut un curs de prim ajutor, zic eu repede. Trebuie să meargă lâ spital, dar rana deschisă trebuie curăţată şi bandajată înainte de a merge oriunde.

Buzele lui Brady formează o linie dură, îngrijorată, dar încuviinţează scurt din cap.

-Stas, zic eu moale. O să te ridic şi o să te duc la camera de prim ajutor, bine?

- De ce-mi vorbeşti de parcă aş fi un copil?

Lângă ea, Aaron pufneşte şi-şi şterge faţa cu mâna, uitându-se la tavan cu un amestec de amuzament şi disperare. Omul este un nesimţit, dar acum n-ai cum să negi că ţine la ea. Pare teribil de îngrijorat şi nici măcar nu se ceartă cu mine pentru a o verifica.

^Mă bucur că lovitura aia Ia cap nu te-a lăsat fără fermecătoarea ta personalitate, zic eu în glumă. O să te duc pentru că n-ai apărători. în plus, mi-e teamă că, dacă mergi şi te prăbuşeşti, când te prind, o să te rănesc în locul unde vei avea vânătaia aia imenşi Pot să te ridic?

Mormăie nişte înjurături în şoaptă şi încuviinţează fără prea mult entuziasm, dându-şi ochii peste cap.

- Sunt grea, bombăne când braţele mele trec pe sub picioarele d şi în jurul taliei.

îi las pe Brady şi pe Cap Pătrat în urmă şi o iau spre vestiare, Unde " află camera de prim ajutor.

-Taci din gură, Anastasia! N-ai nici măcar jumătate din greaca care mă încălzesc.

Ea se foieşte în braţele mele şi-mi dau seama că încearcă să dea un cot în coaste. Sunt prea ocupat încercând să deschid ^ cu fundul ca să-mi fac griji că ea se enervează. O aşez pe medical, fac un pas în spate şi imediat ce corpurile noastre despart, ea mă loveşte direct în braţ.

-Nu poţi să-mi spui să tac, sunt rănită.

- Acum eu sunt rănit. Gem, prinzându-mă de biceps. Dumnezeule! Cine te-a învăţat să dai cu pumnul?

- Tatăl Lolei. Predă box.

Iau din dulap materialele de care am nevoie – soluţie salină, pansament şi un pachet cu gheaţă fiind destul până ce ajunge la spital. Mă spăl bine pe mâini, le şterg şi iau nişte mănuşi.

- Nu ai alergie la latex, nu?

Ea mijeşte ochii, formând o linie încordată cu buzele.

-Nu, Nathan. Nu sunt alergică la latex. înăbuşindu-mi râsul, trec peste conotaţiile evidente ale late- xului pentru care se uită urât la mine.

- Mă bucur să aud. Nu vrem să adăugăm o faţă umflată la lista ta de accidentări.

Cred că a zâmbit, dar se poate să-mi fi imaginat.

Mă apuc să-i şterg sângele semiuscat de pe faţă, curăţ bine zona, mai ales linia părului. Probabil am ajuns la tăietură pentru că tresare şi ridică mâna ca să mă prindă de hanorac.

- îmi pare rău, mormăi, încercând să o ating cât se poate de repede şi de uşor.

Sângele i-a intrat în păr şi, de fiecare dată când tamponez, se lipeşte de pansament. Mâna ei încă mă ţine, mişcând piciorul în sus şi în jos în aer. Este clar că nu-i place să fie îngrijită aşa.

Trebuie să-i distrag atenţia, dar nu-mi vine să zic nimic care să nu o facă să-şi amintească faptul că mă evită.

- Eşti o patinatoare fenomenală, Stas.

Nu mi-am putut lua ochii de la tine.

- Până când m-am lovit de patinoar ca la popice şi am încercat să dărâm mantinela cu corpul,

nu?

Ridică privirea spre mine, cu un zâmbet sută la sută confu* mat – pe ăsta clar nu mi-l imaginez.

-Da, până la partea cu popicele umane, ai fost uluitoare.

- Mulţumesc, mormăie ea, privindu-şi mâinile. De ce ai venit *aşa* devreme?

Strâng pansamentele folosite după ce i-am curăţat rana cum am putut şi le arunc în coşul pentru deşeuri medicale. Nu ştiu cum să-i răspund la întrebare fără să stric acest moment semi- normal pe care-l avem acum.

- Voiam să te văd. M-ai evitat şi voiam să văd dacă eşti bine. poţi să ridici braţul stâng? Pe partea aia ai căzut, da?

- Da, repetă ea, ignorând restul din ce am zis.

Se strâmbă un pic, dar mişcarea este în regulă per ansamblu, nu e nimic rupt din ce mi-am dat seama. îi pun pachetul cu gheaţă la umăr, unde este inflamaţia, şi mă mai uit o dată la ea.

-Pachetul cu gheaţă se pune la intervale cel mult de zece minute, bine? Eşti ameţită?

Clatină din cap.

-Ţi-e râu? Te doare capul? Ameţită şi/sau confuză?

Clatină din nou din cap, de data asta cu o sprânceană ridicată sceptic.

îi desfac patinele, scoţându-le pe rând, apoi le aşez în spatele ei.

-Vreau să mergi la spital. Trebuie să te consulte ca să fim sigur. Şi restul weekendului trebuie să te odihneşti.

Ea pufneşte sonor, ducând mâna la gură ca să-şi reprime sunetul

- Scuze, asta a fost nepoliticos. Doar că mâine am competiţie, au mă pot odihni.

-Anastasia...

-O să fie bine. Ai terminat, doctor Hawkins? zice ea, dân- du-mi drumul şi încercând să sară de pe pat.

O prind instinctiv de şolduri ca să o ţin pe Joc, dar îi dau dru- *de* parcă e din lavă. Ochii noştri se întâlnesc, în privirea ei dotând ceva incert.

-Nate, eu...

Uşa se deschide în spatele nostru şi intră Cap Pătrat, aducând franţă sport roz. De parcă nu aveam deja suficiente motive

să-l strâng de gât. Pune geanta în spatele ei, dându-i adidaşii, pe care ca îi încalţă. îi examinează capul de parcă are habar la ce sj se uite.

Dobitoc! Cred că studiază istoria sau ceva de genul ăsta.

De dragul lui Stassie, las problemele deoparte pentru o vreme şi sunt politicos.

- Poţi să o duci la spital?

încuviinţând din cap şi mormăind un *hm* neinteresat, nu se deranjează să se uite la mine când îi ia iarăşi geanta, scoţând un hanorac cu UCMH.

- Să nu o laşi să adoarmă înainte să ajungeţi la spital. Şi trebuie să-i spui Lolei să vadă ce face când o să doarmă mai târziu.

-O să văd eu, zice el cu nonşalanţă, aruncându-i patinele în geantă şi trăgând fermoarul.

- Adică noaptea, când se culcă.

- Da, zice el, apăsând cuvântul de parcă nu-l înţeleg. O să văd eu. Ştii că locuim împreună, da? Dormitorul meu este la fel de aproape de al ei ca al lui Lo.

„Ce naiba?“

- Bine. încerc să-mi ascund şocul din voce. Să te faci bine, Stas! Succes mâine amândurora!

-Şi ţie, spune Cap Pătrat.

„Ciudat!“

Anastasia se uită peste umăr şi mă mai priveşte pentru ultima dată înainte de a pleca. După ce curăţ încăperea şi ies unde aşteaptă băieţii, mi-e clar că au aflat ce s-a întâmplat şi cu toţii se uită la mine cu compasiune.

- Biata fată preferă să-şi provoace o contuzie decât să vorbească cu tine, Hawkins. Asta-i greu, amice, zice Robbie, provocând un cor de râsete în restul echipei.

- Hei, amuzantule, replic eu. Ştiai că tatăl iubitei

tale este boxer?

Păleşte.

-Te rog, spune-mi că glumeşti!

Oh, n aş glumi cu ceva aşa de amuzant ca asta.

CAPITOLUL 11

ANASTASIA

Dacă există o zi în care sunt extrem de recunoscătoare pentru Aaron, sunt zilele de competiţie.

în contrast cu mine – eu mă agit şi mă alarmez Aaron este fiţlm şi relaxat, asigurându-mă cu blândeţe că o sa fie bine. între timp, eu vomit din cauza anxietăţii.

Deloc surprinzător, după cum zice el, a fost bine şi vom merge la competiţia statală. Brady chiar a glumit că am patinat mai bine decât de obicei, punând asta pe seama rănii mele de la cap.

Ca să vezi!

Aşa sunt de fiecare dată; cu cât mă maturizez, cu atât sunt mai multe în joc şi cu atât mai rea devine anxietatea. Aaron este la fel de calm, dacă nu mai calm, decât atunci când am început să patinăm împreună în primul an. Cred că diferenţa este că Aaron nu s-a mai calificat înainte, n-a căzut niciodată, nu a zburat peste patinoar şi, din fericire, nu m-a *scăpat* niciodată.

Niciodată nu mi-a dat un motiv să nu am încredere.

Am trecut de ziua de astăzi, dar presiunea este şi mai mare *Pentru* competiţia statală de luna viitoare. Dacă trecem de asta, roergem la

competiţia naţională din ianuarie.

Brady a fost nervoasă pe mine din prima zi pentru că în anii I eram mai tânără n-am trecut mai departe. Spune că am ta- nai* *n^e8e de ce n-am mai fost Ia competiţii internaţio- e* sPunsul sincer *este* că partenerul meu de atunci, James,

nu era pregătit, iar eu n-am vrut să găsesc pe cineva nou ne că îl iubeam. tru

Felul ei preferat de a descrie asta este *absurd.*

-Ai fost uimitoare astăzi, spune Aaron, privindumăden locul şoferului. De obicei, mergem cu Aubrey, dar astăzi a condj Aaron de vreme ce competiţia a fost în apropiere. Abia aştept ca Lo să vadă filmarea!

După ceva de genul ăsta, Lola asistă mereu la expunerea detaliată a programelor noastre. Spusese că avea să vină să ne vadă **în** acţiune, fiind aşa de aproape, dar Robbie i-a cerut să vadă **primul** meci din sezonul echipei Tltans acasă.

Mă aşteptam ca Aaron să reacţioneze urât când Lo ne-a zis asta de dimineaţă, dar a fost surprinzător de înţelegător şi i-a spus că poate oricând să vină la următoarea competiţie.

- Şi tu. N-aş fi putut să fac asta iară tine.
- Suntem o echipă reuşită, Stas. Ne certăm uneori, dar nu putem face ce facem cu alţi oameni. N-ar mai fi la fel.

Enervant, dar are dreptate.

- Ştiu.
- Dăm totul. Simt asta. Dacă ţinem pasul, tu trebuie să te ţii de planul de alimentaţie. Putem să reuşim.
- Vrei să luăm cina sau ceva? Mă îndoiesc că Lola s-a întors deja de la meciul celor de la Titans.

-Nu pot, scuze! Am planuri cu Corey şi Davey; mergem să bem.

îmi vibrează telefonul în suportul pentru pahare, îl ian ^ numele Lolei.

Lols: „Iubitul tău arată bestial, soro!"
*Eu: „Nu-i iubitul meu**
Lols: „Ar trebui să fie. Tocmai a trântit pe cineva în p[e]' rete şi jur că am palpitaţii".
Eu: „Ce se întâmplă?"
***un „[N]u** }IIU' ,ncănu in <ele S >>ochei,*
costum din treipiese fi ţ i p ă /fl gamenj
Lu' dumnezeule! Câştigă?"

îl. Robbie
poartă deşi J
''

Lols: „Da! Nate tot alunecă pe lângă ei, cum a făcut cu pisicufa ta”
Eu: „Te urăsc”
Lols: „ Lasă-I să ţi-o tragă, Stassie”
Eu: „Îţi Şterg numărul”
Lols: „Vrei să ieşim să sărbătorim în seara asta?”
Eu: „Nu dacă ieşim cu echipa de hochei”
Lols: „Abia aştept să te fac să te răzgândeşti © *

O cunosc destul de bine pe Lola ca să ştiu că nu are sens să-i evit pe băieţi în seara asta. Din păcate, s-ar putea să fie amuzant pentru că îi plac pe mulţi dintre ei.

Săptămâna trecută, i-am spus că nu merg sub nici o formă cu ea la petrecerea de ziua lui Robbie şi apoi a trebuit să stau acolo, uitându-mă Ia rânjetul ei arogant, în timp ce ea mă machia pentru petrecerea la care clar nu mergeam.

Dacă ea iese, Aaron la fel, n-are sens să stau singură acasă, nu?

-Nu-i nici o problemă. Lo mi-a trimis SMS că oricum vrea să iasă, îi spun eu, băgând telefonul înapoi în suportul pentru pahar.

-Numai Lola putea să se încurce cu un tip de la hochei, zice el, uitându-se în oglinda retrovizoare înainte de a o lua pe aleea noastră. Măcar Rothwell nu-i un idiot absQlut.

îmi spun să ţin minte asta. Ryan va fi încântat că e doar parţial idiot, nu absolut.

Indiferent ce sentimente am sau am avut faţă de jucătorii de hochei, Robbie se poartă grozav cu Lola. Este atent şi amabil, dar, cel mai important, o tratează cu respectul pe care ea îl merită. Chiar şi părinţii lui au fost foarte drăguţi cu ea pe durata întâlnirii

^aşteptate cu ei, dovedind că Robbie a fost crescut bine. »Spre deosebire de alţi oameni pe care-i cunosc.“

0 face fericită şi nu-i treaba noastră.

-■V» fi când o s-o lase gravidă ţi o să dispară. -Ar #*k' /eartaas*ă nu are «>st. Sunt sigură că va fi bine.

-Nu .. C

-re..ui să stai departe de ei, Stassie. Sunt de rău aug

Să ştii că nu trebuie să te duci mereu unde îţi zice Lola. ur.

Cuvintele îmi stau pe vârful limbii, dar le înghit, disper nu stric ceea ce a fost o zi grozavă. s*

- Bine.

Nu mă deranjez să-i spun că-mi voi petrece seara exact oamenii pe care el mi-a zis să-i evit. în ciuda faptului că nu vrea să petrec timp cu mine însămi, nici el nu vrea asta.

- încerc să am grijă de tine, Stassie. Ţin la tine. Suntem par. teneri, asta e peste patinaj. Ştiu că şi tu ai face la fel pentru mine.

Las de la mine pentru Aaron, disperată să mă agăţ de acele momente minunate pe care le împărtăşim. Chiar ţine la mine şila Lola. Dar uneori, ca acum, spune ceva care mă face să mă întreb ce motiv real are.

Există momente când mi se pare imposibilă ideea că el ar spune ceva rău despre una dintre noi. Când este fioros de loial şi protector, fără a fi toxic, şi când noi trei suntem împreună în camera de zi, uitându-ne la filme şi râzând.

Apoi există momente ca acum, când iese la iveală partea urâta din el. Uneori, apare aşa de nicăieri şi se simte ca un bici, facân- du-mă să mă întreb dacă-l cunosc.

Aştept să parcheze maşina în faţa clădirii noastre, apoi mă aplec şi-l îmbrăţişez.

- Şi eu ţin la tine, Aaron.

Sunt pe jumătate gata când Lola dă buzna în dormitorul meu, plină de energie de la bere şi de la

bomboanele Jolly Ranchers.

-Ador hocheiul! Pare de acolo cu tricoul ei cu numele Mitchell şi fesul Titans şi sunt un pic geloasă că n-am putut met ge. Nu la fel de mult cum iubesc patinajul artistic, evident. Darl[a] hochei este mai mult dramatism; a fost ca la operă, dar cu beţe- Sunt obsedată. Se uită în jur, dându-şi seama că sunt singura a# să. Unde-i Prinţesa Gheţii?

- La băut cu prietenii. L-am întrebat dacă vrea să luăm ci·[ia]' dar a zis că nu. Oh, şi băieţii de la hochei sunt nesuferiţi» ia[r] * nu trebuie să mă duc unde-mi spui tu, ceea ce-i o veste groza'

Suspină, aruncându-se pe canapea lângă mine.

- jur, băiatul ăsta este aşa dc dramatic! Mergem la The Honey- pot, nu ne căsătorim.

The Honeypot este cel mai popular club de noapte din Los Angelcs. Este exclusivist; noi intrăm doar pentru că Briar, vecina noastră, lucrează acolo. Lola şi-a făcut o misiune din a se împrieteni cu ea când a aflat că locuim în aceeaşi clădire.

Lo detestă să meargă la sală. Nu, ăsta-i un eufemism. Lo dispreţuieşte să facă sport cu toată fiinţa ei, dar s-a dus la sală în fiecare zi până când a fermecat-o pe Briar.

A fost sinceră de la bun început şi, din fericire, lui Briar i s-a părut amuzant. De fiecare dată când suntem în club, Lo mă pune să-i cumpăr de băut pentru sacrificiul ei.

-Nici o nuntă? Deci, nu trebuie să-mi iau rochia de domnişoară de onoare? o tachinez eu, împungând-o în coaste, unde se gâdilă.

-Nu! mă imploră ea, rostogolindu-se de lângă mine. Sunt prea plină de bere ca să mă împungi Se întinde, se descalţă şi ia pătura de pe speteaza canapelei. După un minipui de

somn, mă pregătesc. Jur!

Minipuiul de somn al Lolei s-a transformat într-un pui de *ti* somn pe bune, iar de 45 de minute o ascult cum aleargă prin apartament înjurând, încercând agitată să fie gata.

Dă vina pe mine, dar nu-şi aminteşte abuzul la care m-a supus în cele cinci minute cât am încercat să o trezesc, i# Sunt singură cu gândurile mele cât aştept şi nu pot să scap de 5, conştientizarea că am emoţii pentru că îl voi vedea pe Nate. L-a jelt Pus Pe Robbie să-i dea un SMS Lolei de dimineaţă pentru a ne $ transmite succes, ceea ce a fost drăguţ din partea lui.

^ ^ Este momentul să îngropăm securea. Clar e un tip de treabă,

$ Z*S t0ată ^umea* Acum, după ce am avut o săptămâ-

nlA? ?andesc la asta> nu mă mai simt ruşinată pentru lipsa

Aivom ă săp,ămâna,recută

/ dovedească '"„J6"1 aJul(i' Uneori' adulţi» lasă alţi adulţi să le

¡,f▷ găsi punctul qU Este"U ^ neV◦ie de unelte de navigaţie pentru

,/ ~ Bine. sunt gata!6 n◦rmal'

Lola arată incredibil în rochia neagră, fără bretele şi cu c de la Max Morgan. Este rochia ei preferată când nu ştje ^ poarte; spune că trebuie să-şi merite banii, pentru că a costai ** de mult. A cumpărat-o anul trecut într-un drum rar pe R0(^a Drive. Este frumoasă, dar tatăl ei n-a fost mulţumit când a p:j^|j extrasul de cont.

Are părul strâns drept la spate, un contrast cu buclele ei obiş. nuite, iar ochii şi i-a conturat perfect cu dermatograf. Zâmbeşte când se uită la mine.

-Ştiu că sunt atrăgătoare, dar trebuie să

plecăm. Stevene aşteaptă deja de cinci minute.

Traversăm holul către Uberul care ne aşteaptă, iar Lola chicoteşte pentru ea, ceea ce mereu este suspect.

-Cee?

- **Nimic.**

-Lola...

-Mă întreb doar dacă o să ţi-o ţii în chiloţi în seara asta, dar mi-am dat seama că oricum nu-i porţi.

-Eşti aşa de copilăroasă!

- **îmi pare rău?**

- **Nu-ţi pare deloc rău.**

îmi face cu ochiul, ţinând portiera maşinii deschise ca să urc.

- **Vrei să mă pun în genunchi şi să-ţi cer iertare?**

-Te urăsc.

- **Sigur că da. Cum l-ai urât pe Hawkins când ai terminat pe faţa lui.**

Steve, şoferul de Uber, începe să tuşească, dar nu spune nimic* ceea ce pentru mine este suficient ca să-i dau cinci stele când ne lasă la destinaţie.

The Honeypot este la fel de plin cum te-ai aştepta într-o sâmbătă seară. Discutăm cu Briar câteva minute, înainte să-i spună cineva în căşti că a apărut o problemă, iar ea pleacă să o rezolve-

Băieţii au rezervat unul dintre separeurile din zona VIE să sărbătorească prima lor victorie din sezon. Mă bucur să-l vă pe Henry; în acest moment, nu simt că ar trebui să explic asta- fCFiftIUîA fCRR /t (f 5

I Separe*că* nu suntem *singurii* care au parte de beneficii din

partea lui Briar. Când Lola mi-a zis mai devreme despre separeu[1] mi-a *zis şi că* Nate a cerut favoarea ca Henry *să* nu fie legitimat' Nu voia ca Henry *să stea acasă* singur, ştiind că n-ar fi vrut să meargă la o petrecere în campus fără ei.

încerc să nu fac o obsesie din *faptul* că este

atât de drăguţ gestul lui.

Îi cumpăr lui Lo băutura ei, mulţumindu-i pentru a milioana oară pentru cele şase săptămâni în care a făcut cardio. Stomacul îmi este plin de o energie nervoasă în timp ce ne îndreptăm spre separeu.

Bobby ne vede primul, strivindu-ne *pe amândouă într-o îmbrăţişare care* ne iasă fără aer.

-Aşa de tare mă bucur că *aţi* venit! strigă el peste *muzică.* Următorul este Mattie, aratându-mi mândru ochiul umflat, *care paie să se coloreze în* mov-închis. îmi *strigă detaliile* bătăii, privind spre Lola pentru confirmarea că a fost aşa de grozav cum ziceeL

Majoritatea stau în separeu; restul discută cu oamenii, încercând evident să nu plece singuri acasă în noaptea asta. O persoană lipseşte - n u c a *mi-ar* păsa. Singura persoană cu care mă *întorc acasă în* noaptea asta este Lola – i-am zis *şi ei* în Uber. Mi-a răspuns cu un *„Bine" sarcastic şi* a revenit Ia mesajele ei cu Robbie.

Sunt într-o parte mai liniştită a clubului cu Joe şi Kris, privin- du-l pe *Henry vorbind* cu două femei. Singurul mod de a descrie cum mă simt acum *este că sunt* uimită. Amândouă sunt foarte atrăgătoare, fluturându-şi părul, dând capetele pe spate pentru a râde ia orice zice el. „Ce le spune? Uhde-i Henry cel tăcut *şi* timid pe care-l ştiu şi-l iubesc?"

Joe râde la expresia mea uluită.

- Aşa-i de fiecare dată când îl luăm. Femeile II adoră.

»Serios?"

Kris pufneşte, inghiţindu-şi ¡ack-ul cu coca-cola. " ar vreau sâ ştiu cum o face ca să *iac* şi eu.

îi ascult cum îşi dezbat teoriile când două mâini aterizează r> talia mea pe la spate şi simt o respiraţie pe gât.

-N-ar trebui să bei! Te-ai rănit la cap.

Mă întorc cu faţa în timp ce el se îndreaptă şi văd imediat tăietura urâtă din obrazul lui. Mă apropii, ridic mâna, trecând delicat cu degetul mare pe sub ea.

-Şi tu ai încercat să faci un cvadruplu Lutz?

Nate chicoteşte, corpul lui vibrând pe al meu.

- Da, l-ai făcut să pară aşa de uşor. M-am gândit să încerc.

Corpul meu vibrează la apropierea de el. Nu, este alcoolul.

Clar alcoolul. Nu mă deranjează apropierea. Cum nu mă deranjează felul în care îmi zâmbeşte.

Anastasia Nederanjată Allen.

- Ce s-a întâmplat? întreb eu, ţinând conversaţia în desfăşurare ca să nu am timp să o iau razna.

Duce paharul la buze, rânjind când bea.

- Se pare că oamenii din Washington nu sunt prea prietenoşi.

- O minciună sfruntată, Hawkins. Suntem faimoşi de prietenoşi.

El ridică din umeri, încă rânjind.

-Va trebui să-mi arăţi, pentru că mi-e greu să te cred.

- Pregăteşte-te să fii uimit!

- Sunt deja uimit de tine, Anastasia, zice el făcând cu ochiul.

Şi cu asta, mă ocoleşte şi se duce spre separeu.

„Ce s-a întâmplat?“

CAPITOLUL 12

NATHAN

Nimic nu se compară cu a câştiga primul meci de

acasă din sezon pentru a te face să te simţi fantastic.

Am jucat fenomenal. M-am simţit bine *revenind* pe gheaţă cu băieţii şi conducându-i spre victorie. Până şi Faulkner a fost fericit, iar el nu-i niciodată fericit, deci Înseamnă că am jucat la fel de bine cum ştiu că am iacut-o.

Cu toţii eram disperaţi să-i demonstrăm, în ciuda rahaturilor din ultimele câteva săptămâni, că meritäm un loc în echipa asta.

Antrenorul şi Robbie ne-au pus imediat la masă, analizând meciul cât îl aveau proaspăt în minte. Asta-i partea pe care de obicei o urăsc, mai ales după o victorie, când vreau să sărbătoresc cu o bere sau zece.

Adrenalina care pompează prin corpul meu nu vrea să treacă peste fiecare pasă şi gol stând blocaţi într-o cameră. Aşa s-au simţit băieţii în clipa în care s-au aşezat; mi-am dat seama după cum ascultau, *se* foiau şi se conformau la fiecare cuvânt ieşit din gura antrenorului.

Măcar o dată am fost *perfect calm.* fcperfecr ** ^ V0*e ^ ^re^; ^ecare mi?care trebuie să CeaS_uJ $_S$m 3 VjUt lnc^e*e rePede lucrurile, ochii îi zburau la 3rt e ^ecare dată când se aprindea. Ştiam că Lola** era pe undeva în clădire, purtând cu mândrie tricoul p$_{e\ c}$ i l-am trimis. re

Ieşirile în nopţile de după meciuri au fost mereu *crème de l$_a$ crème* a ieşirilor de noapte. începem la o petrecere de la frăţjj „ nu e locul meu preferat, dar cum jumătate din echipă n-are 21 d$_e$ ani şi nu poate merge în club, este drăguţ să bem ceva împreună înainte să ne despărţim.

Apoi mergem la The Honeypot, care este, după umila mea părere, cel mai bun club din West Hollywood. B, colega de apartament a lui Summer, şi cea mai nepriceputä la a amesteca băuturi, lucrează acolo şi ne

aranjează mesele.

Acum, când Henry locuieşte cu noi, am făcut un aranjament secret cu B ca să-l lase să intre fără să-l legitimeze pentru că n-are 21 de ani. A trebuit să promit că nu voi spune niciodată cuiva ca să nu se trezească cu jumătate din studenţii de la UCMH la uşa ei şi, la schimb, că eu voi obţine pentru ea, Summer şi Cami cele mai bune locuri la meciurile noastre de acasă.

Este o promisiune uşor de ţinut pentru că, dacă restul echipei ar şti că trag sfori pentru Henry, n-aş mai avea niciodată pace.

La câteva minute după ce ajungem, separeul e plin de sticle şi, deloc surprinzător, după câteva băuturi, jumătate din echipă este beată.

J.J. şi Robbie par să fie angajaţi într-o discuţie foarte intensă, sinceră, plină de bătăi pe spate şi îmbrăţişări cu afecţiune. Tot ciocnesc pentru felicitări, deşi n-am idee ce sărbătoresc.

Joe şi Kris încă îl urmăresc pe Henry de parcă ar fi de la Disco- very, încercând cu disperare să afle cum face.

Bobby, Mattie şi unii dintre băieţi au dispărut să se împrietenească cu fetele de la o petrecere de burlăciţe din partea cealaltă a ringului de dans.

J.J. şi Robbie se despart, în sfârşit, şi se uită la mine, dar eu continui să mă uit la oameni în timp ce beau din pahar. J.J- râde* încuviinţând din cap spre locul unde dansează Anastasia şi L°^a'

- **Deja ai dat-o în bară cu ea?**
- Probabil.

Mu mă *deranjez* să-i spun *dc* planul meu de a o câştiga sau cât *dc* surprinsă a fost mai devreme când am trecut pe lângă ea, lăsând-o cu prietenii mei. De acum înainte, ea va veni la mine.

Au trecut câteva ore, şi eu nu mă pot gândi decât la pielea ei fină bronzată, lucioasă. Poartă o rochie lila care-i aşa de strâmtă, ţopi$_n$du-se perfect pe fiecare centimetru din ea de parcă-i a doua
ei piele.

**Se cufundă între sânii ei, iar acolo se termina capacitatea mea dc a descrie cu ce este îmbrăcată, pentru că imediat ce ochii mei trec peste materialul întins ce-i acoperă sânii, tot sângele mi se
duce direct ¡11 erecţie.**

Pârul ei şaten-deschis este ondulat, plutind pe spate pana aproape de curbura fundului, un fund care ştiu că se simte uimitor. îşi unduieşte şoldurile în ritm cu muzica, zâmbind şi ducând băutura la gură.

Melodia în sfârşit se termină; o văd cum o atinge pe Lo şi arata spre separeu, ceea ce înseamnă că în sfârşit pot să nu mă mai uit la ea ca un ciudat. M-aş fi alăturat dansului, dar nu voiam să fiu tipul care intră în spaţiul unei femei când ea încearcă să se distreze cu prietena ei. Trebuie să-mi respect planul şi să nu fiu distras. Ca să nu mai zic că nu ştiu să dansez.

Când băieţii şi-au dat seama că majoritatea fetelor de la petrecerea de burlăciţe erau măritate, s-au retras în separeu cu coada între picioare, şi acum sticlele se golesc mult mai repede.

Lola dă prima buzna în separeu, cu obrajii roşii şi un zâmbet beat, siropos pe faţă. Se uită la Robbie de parcă-i cel mai bun lucru pe care l-a văzut vreodată în viaţa ei, plonjând înainte ca să-l

sărute şi lăsându-se în poala lui.

El o mângâie cu blândeţe pe tibie, mormăindu-i ceva ce o face *Şi îngroape capul în gâtul lui.

umoasă Sr eSte în Spatele ei " de a Pr<> pe este şi mai ntându-se dUpă UIÎ 0C Unde să se a?eze> în" kÎQgrame. Da * ^ ?te p în cu jucatori de hochei de 90 de Parâ ruşine. a01 e* ater*?eazăă pe mine şi mă măsoară

îşi înfige dinţii în buza de jos, lovind cu degetele în pahă din mână în timp ce mai scanează o dată separeul. Tocmai să-i spun să stea cu mine, dar se apleacă şi-i şopteşte ceva lui J j

îi arunc lui Kris o privire care-i spune că-l omor după ce-| prind că-i face semn lui Mattie ca să-i atragă atenţia, apoi arăt spre ea.

Rochia abia-i acoperă fundul şi sunt la 0,1 secunde de la a o acoperi cu haina mea. Stând dreaptă, râde când aude ce-i spune Jaiden, dându-şi părul după ureche şi aruncându-mi o privire peste umăr.

J.J. îşi deschide larg picioarele, lăsând-o să vină între ele şi să se aşeze pe genunchiul lui. îi cuprinde gâtul cu braţele şi sunt surprins că paharul din mână nu mi s-a spart, aşa de tare îl strâng.

La naiba cu planul! Gelozia mă sufocă. Dau pe gât restul de băutură, lăsând alcoolul rece să liniştească arsura din piept.

Mă ridic şi trec peste picioarele coechipierilor înainte să am măcar timp să mă gândesc la această etalare beată, nesăbuită de invidie. Ori încearcă să-mi intre pe sub piele, ori nu-i pasă de mine, dar oricare ar fi, acum sunt la un pas de ea.

Mă aplec, cu gura la câţiva milimetri de urechea ei.

- Dansezi cu mine?

Mi se împrăştie căldura prin corp când ea se cutremură, pentru că-mi place cum reacţionează la prezenţa mea. Mă dau în spate, făcându-i loc să se ridice. Ea se uită însă peste umăr, ume- zindu-şi buza de jos cu limba. Se uită la mine cu ochii sticloşi.

- Putem să facem asta. Doar cere-mi frumos!

Ea rânjeşte când din gâtul meu iese un râset de şoc. întind mâna, pe care ea o acceptă, lăsându-mă să o ridic în picioare.

Ştiu că echipa se uită la noi ca la o telenovelă, dar nu mă interesează. Corpul ei se mulează pe al meu, faţa este mult mai aproape, cu vreo doisprezece centimetri mai sus datorită tocu-

r ei- Sunt sigur că sunt aceiaşi pantofi care mi-au lăsat urme şu pe spate, iar când îmi tresare penisul, îmi dau seama că ou-i momentul potrivit să-mi amintesc asta.

sta sunt eu întrebându-te frumos. Vrei să dansezi cu miue-

- Doar pentru că astăzi aţi câştigat, răspunde ea cu o sclipire vicleană în ochi.

Ia mâinile noastre unite şi le pune chiar deasupra fundului ei, navigând prin mulţimea de pe ringul de dans.

Eu nici măcar nu ştiu să dansez. Ştiu doar că vreau să-i simt corpul lipit de al meu şi că, dacă ar mai fi trebuit să mă mai uit un minut la ea cum îl atingea pe J.J., i-aş fi smuls lui J.J. capul de pe umeri.

Ajungem la mijlocul ringului de dans, unde luminile sunt intermitente, dar ea continuă, trăgându-mă printre cei din club beţi, neatenţi într-o zonă a ringului de dans unde luminile nu prea ajung.

- Publicul nostru va trebui să găsească pe altcineva la care să se uite.

în ciuda alcoolului care îmi curge acum prin vene, sunt foarte conştient de senzaţia corpului ei lipit de al meu.

- Eu nu ştiu să dansez.

-îţi arăt eu.

Melodia se schimbă în ceva mai lent, mai misterios, mai senzual. Corpul ei se învârte în braţele mele, cu fundul lipit de mine aşa de tare, încât între noi nu-i spaţiu. Capul îi cade pe umărul meu şi-mi trage mâinile pe corpul ei până când îmi înfig degetele în şoldurile ei.

Balansându-ne dintr-o parte în alta pe muzică, fundul ei se ondulează şi se freacă până când am o erecţie dureroasă pe care n-are cum să nu o simtă. Capul îmi cade pe umărul ei, inspirân- du-i imediat parfumul dulce.

- Mă omori, Stas, gem eu pe gâtul ei.

Ea întinde mâinile în spate până ce îmi cuprinde capul, şi când mă uit în jos la corpul ei, văd sfârcurile tari proeminente prin materialul subţire al rochiei.

îmi doresc să nu fim într-un club de noapte aglomerat. îmi ^ oresc să fi fost acasă ca să-i pot prinde sfârcurile între degete sau ^gjnâna între coapsele ei, sperând că iarăşi nu poartă lenjerie.

cari l%*C *n*ma ™ ^ate Pulcrnic, corpul îmi este în flă- u credeam că după victoria de astăzi aş putea să mă simt mai bine, dar auzind oftatul satisfăcut al lui Stas când îmi trec mâinile peste talia ei, şoptindu-i la ureche cât de bine se simte corpul ei peste al meu, înseamnă că sigur este mai bine.

Mă port de parcă niciodată nu s-a mai frecat o femeie de mine, de parcă n-am mai fost în colţul întunecat al clubului cu o fată frumoasă în braţe. Dar atenţia Anastasiei este ca o răsplată.

Melodia se termină, iar ea îşi desprinde corpul de al meu. Când se întoarce, are obrajii roşii, respira greu, pielea îi străluceşte. îmi trec degetul peste obrazul ei, simţind cum căldura mă arde, şi văd cum ochii ei se măresc când se uită în ai mei.

O prind din lateralul gâtului, cuprinzându-i ceafa cu mâna şi frecând cu degetul mare pulsul neregulat. Sunt dependent de ea când este aşa. Când uită de jocul ăsta pe care-l jucăm, când mă soarbe din priviri şi când mă prinde de cămaşă cu mâinile de parcă îi este teamă să nu dispar.

Feţele noastre sunt periculos de aproape, îi simt respiraţia pe buze.

- Hei, porumbeilor! Sunteţi gata să plecăm? strigă Lo din spatele meu.

Fruntea mea cade peste a lui Stassie, iar în aer

atârnă regretul că nu am profitat de moment.

Ea îmi dă drumul la cămaşă şi se dă înapoi, atingându-şi buzele cu degetele.

- Da, hai să mergem!

Dacă răsplata mea a fost să simt corpul Anastasiei frecându-se de al meu într-un club de noapte, pedeapsa mea este că îmi stă în poală în Uber în drum spre casă.

I-am dat şoferului 50 de dolari în plus ca să le lase pe fete să urce cu noi. Altfel, ar fi trebuit să luăm altă maşină doar pentru oi oameni. Henry şi Robbie sunt pe bancheta din faţă cu şoferul; *l-l,* Kns şi Robbie sunt pe rândul din mijloc, cu Lola între ei; eu sunt în spate cu Stas pe genunchi.

oia să stea pe genunchiul lui Henry, dar el a refuzat politicos. Acum se foieşte, aplecându-se în faţă ca să stea de vorbă cu Lola pe rândul din fa|a noastră, şi eu sunt blocat, privind la felul în care taba ei se înclină de la fund, încercând să nu mă gândesc

cât de bine s-ar potrivi mâinile mele acolo dacă aş fi... Nu mai contează.

-Stassie, trebuie să te laşi pe spate! Trebuie să mă Iaşi să-ţi pun centura de siguranţă, zic eu încet, trăgându-i lent umerii înapoi.

Nu se împotriveşte; se Iasă pe pieptul meu şi mă lasă să-i trag centura de siguranţă. Nu ştiu unde să-mi pun mâinile, aşa că apuc scaunul în încercarea de a nu complica lucrurile şi mai mult.

- Ce foci? întreabă ea, ridicând capul până ce nasul ei mă atinge pe sub maxilar.

-La ce te referi?

Chiar dacă maşina este plină de oameni care strigă şi râd, din dne ştie ce motiv, vorbim în şoaptă.

Mă împunge iarăşi cu nasul.

-Nu mă atingi... Mă apucă de antebraţe şi coboară unde degetele mele sunt înfipte în scaun, îndepărtându-le şi punându-le în jurul corpului ei. De pe buze îi scapă un chicotit răutăcios. Eşti tare.

Nici măcar nu-mi pot reţine geamătul de jenă.

-Da, erecţia mea pricepe greu că foiala ta nu este pentru beneficiul nostru.

Dacă este posibil, îşi relaxează şi mai mult corpul pe al meu, iar mâinile noastre se împletesc, ea punându-le într-o poziţie confortabilă pe coapsele eL Mi se pare uşor de gestionat. Fără foit sau zvârcolit; pot să ajung în Maple Hills aşa. Ţinându-ne de mâini şi cu corpurile relaxate. Plăcut, n-am de ce să mă stresez aşa.

Dacă asta te face să te simţi mai puţin jenat... şopteşte ea, mişcând mâinile noastre de-a lungul interiorul coapsei ei până «nd simt căldura ce radiază dintre picioarele ei. Sunt aşa de udă. eschizându-şi genunchii, mişcă mâinile noastre mai aproape. S[1] nu port chiloţi

CAPITOLUL **13**

ANASTASIA

întunericul din spatele Uberului îmi oferă mai multă încredere decât ar trebui.

Poate e alcoolul, poate este entuziasmul pentru calificare, poate este modul în care corpul lui Nathan reacţionează la al meu şi acum îmi gâdilă egoul spunându-mi că sunt cea mai sexy femeie pe care a văzut-o vreodată în viaţa lui.

Mâna lui este la câţiva centimetri distanţă de la a face acest drum spre casă mai interesant, dar, în apărarea mea, am încercat să evit asta. Am încercat să stau cu Henry, care ştiu că s-ar da peste cap să se asigure că corpurile noastre se ating cât mai puţin posibil.

La dracu, probabil m-ar fi forţat să stau pe podeaua de lângă locul pasagerului, şi eu aş fi fost mulţumită cu asta. Dar acum am de-a face cu consecinţele acţiunilor mele, singura vinovată pentru vaginul meu dornic şi umed fiind doar eu.

Şoldurile mele trădătoare se mişcă după placul lor, iar de pe buze îmi scapă un scâncet disperat când Nate îşi unduieşte lent şi deliberat şoldurile înainte, cu mâna încă prinsă de a mea şi între picioarele mele.

îşi ia cealaltă mână de pe coapsă, şi mâna mea se ridică în- stinctiv pentru a-mi petrece degetele în părul lui des, negru, si*ncet*ne$te c ând el îşi lipeşte palma de corpul meu

P im a peste abdomen, peste curbura sânilor, încercuind

sfârcul, dar fără să adauge suficientă presiune pentru ca eu să

fiu satisfăcută.

_Nathan... scâncesc cu nerăbdătoare. Chicotitul lui este întu- necat şi diabolic, spunându-mi fără cuvinte

că nu-l interesează ce vreau cu. Mâna lui trece la celălalt sân, cu aceeaşi atingere uşoară, frustrantă, care mă face să mă arcuiesc în mâna lui doar ca să simt mai mult. Nathan, te rog...

îmi trag mâna care e încă în părul lui, încercând să ignor faptul că mi se face pielea de găină de fiecare dată când respiraţia lui fierbinte dansează pe gâtul meu.

Mă ciupeşte în sfârşit de sfârcurile încordate, înghiontindu-mi capul cu nasul într-o parte. Barba nerasă de pe maxilarul lui îmi zgârie pulsul agitat, iar cu dinţii îmi ciuguleşte lobul urechii.

- Mă placi doar când eşti beată şi excitată.

- Nu-i adevărat. Dau în sfârşit drumul mâinii dintre picioarele mele, lăsând-o pe a lui acolo în timp ce el mă mângâie delicat pe interiorul coapsei. Mă întorc să-l privesc peste umăr, iar când privirile ni se întâlnesc, el are ochii negri şi grei. Nu te plac deloc.

Buzele lui le strivesc pe ale mele, şi mâna lui se mişcă pentru a mă prinde de partea din faţă a gâtului. Este dur şi pasional, copleşitor şi fierbinte – un val de cuvinte pe care creierul meu nici nu le poate procesa acum. Mă strânge de gât, în timp ce limba îmi explorează gura, gemând când îmi înfig dinţii în buza lui.

Nu-i suficient; îl vreau mai aproape, am nevoie de el mai aproape. Relaxează strânsoarea, trecându-şi gura peste maxilarul meu, sărutându-mă şi sugându-mă de gât. Vocea lui este aspră când îmi ondulez şoldurile pe el.

-Nu-mi spune că nu mă placi când simt cât eşti de udă pe coapse, Anastasia.

-Ar fi pe mâna ta dacă ai face *ceva.*

Sunt incredibil de aproape să rezolv problema singură, deşi niyTT[1] [si]8[ură] [ca]> dacă m-aş masturba în poala lui, am ajunge la Pentr[1] ^[e] [prieteni_i]*[ku]$[man]i- O persoană normală şi-ar face griji ril[e>] **J^[11]** ^[c]* **^[ar eu]** [a]Ş putea să urlu până ce s-ar sparge geamu- [r] Pnetenii noştri extrem de beţi n-ar observa. Lăsând beţia

Iaoparte, la radio se aude *CruelSummer* a lui Taylor Swift, i_{ar} $K_{t}j_{s}$ dă volumul la maximum.

Aici, în spate, suntem în propria lume; temperatura a crescut, aerul e mai dens, tensiunea îmi fură fiecare fărâmă de oxige^ din plămâni.

Nici măcar nu-mi dau seama cât de departe de Maple Hills suntem sau câte minute au trecut de când am urcat în maşină ş| m-am aşezat în poala lui Nate. Genunchii lui i-au deschis pe ai mei, gura i-a coborât mai agresivă, mai dominantă peste a mea. Nasul lui îl atinge pe al meu.

- Poţi să fii fată cuminte şi să nu faci zgomot?

încuviinţez din cap, pregătită în sfârşit să-i simt degetele
lungi, groase alinând dorinţa dintre picioarele mele. El, în schimb, îşi trece un deget peste clitorisul meu umflat şi nu-mi pot reţine frustrarea care îmi scapă.

- Sunt aşa de aproape să o fac singură. Spune-mi dacă nu ştii ce să faci, Nathan!

Ultima dată când l-am întărâtat spunându-i că nu era în stare să ofere plăcere unei femei, mi-a dovedit că m-am înşelat foarte tare.

Mâna lui liberă intră în părul meu de la ceafa, trăgându-mă ca să mă uit în sus la el. Măreşte presiunea pe clitorisul meu, apoi din gât îmi iese un geamăt satisfăcut şi maxilarul mi se relaxează în timp ce plăcerea mi se rostogoleşte prin corpul foarte tensionat şi frustrat sexual.

Schimbând cu podul palmei, cealaltă mână se strânge în părul meu.

-într-o zi o să-ţi posed gura aia frumuşică şi nu o să mai poţi sa fii aşa de autoritară, puşlama mică şi nerăbdătoare!

mi acoperă gura cu a lui, absorbindu-mi geamătul satis- mo^delic61101^11^11 mă CU ^e^ete ^ întinzându-mă în

Zaom !rf f 85 Promit Vă VOi fi linişStită.
şind srsn umed al degetelor lui Nate întrând ?i ie;

spun măcar vre Cnl ca toată lumea să ştie fără ca eu să
P c“vâ”t.Muzica urlă în continuare, prietenii noştri sunt atenţi Ia orice numai Ia noi nu, iar plăcerea fierbinte, roşie şi cunoscută explodează pe şira spinării.

_ păsărică ta este perfectă, geme el în urechea mea. Aşa de udă şi de strâmtă!

îmi cambrez şoldurile în mâna lui şi de pe buze îmi ies rugăminţi incoerente şi gemete. încerc să strâng genunchii, corpul încercând să ascundă senzaţia care creşte în mine.

EI îmi ţintuieşte picioarele deschise cu ale lui şi sunt aproape să cad în neant cu capul înainte.

-O să termini pentru mine? Termină pe degetele mele, Anastasia, arată-mi cum va fi când o să te penetrez.

Dându-mi drumul la păr, îmi pune mâna peste gură pentru a-mi înăbuşi ţipetele când mă cutremură orgasmul şi înţeleg că ţip aşa de taie, încât s-ar sparge geamurile Ia cea mai bună încercare a mea.

Tot corpul îmi tremură, plăcerea mi se împrăştie peste tot până ce îmi dau ochii peste cap şi-mi arcuiesc spatele. El continuă să îşi mişte degetele până când spasmele se opresc şi cad lipicioasă şi satisfăcută pe pieptul lui.

Scoate delicat degetele şi-şi lipeşte buzele de fruntea mea udă.

-Deschide gura, îmi spune el cu o sclipire curioasă în ochi când eu ridic curioasă privirea.

Fac cum îmi spune, prea mulţumită să mă cert, şi aştept cu gura deschisă. îmi pune cele două degete ude pe limbă, iar eu simt imediat gustul ameţitor dulce-sărat.

-Suge. Vezi ce gust incredibil de bun ai, şopteşte el.

-Na...

Muzica se întrerupe brusc, corpul meu

încremeneşte, eu fac mea ce Nathan îşi retrage repede degetele din gura

P-nu eliberează picioarele ca să le pot strânge 'Vrea cineva McDonald's?

^ Manie Hai Urm^°rele zece minute în spatele maşinii fără even imente. boară geamul. ^ ° privire bănuitoare peste umăr când co-**

-Este, hm... prea cald. Am nevoie de nişte aer proaspăt.

Uitându-mă la Nathan, simt un amestec de beţie, somn, Sa. tisfacţie. Aştept până când el se uită la mine înainte de a şoptj;

- Miroase a sex?

Pufneşte şi-şi lipeşte cu afecţiune buzele de nasul meu.

- Eu nu simt decât mirosul şamponului tău. O să am erecţie de la miere şi căpşune pentru că o să-mi amintească de asta. Foarte nepotrivit, Allen.

Nate are dreptate; este foarte nepotrivit, dar acum nu mă deranjează. Mă trage aproape, ţinându-mă de vorbă şi făcându-mă să râd până ce ajungem în faţa casei lui.

Toată lumea o ia spre uşă, unii ducând pungile pline de McDonald's şi ceilalţi încercând să se care unii pe alţii.

O urmez pe Lola în casă, în timp ce Nate îi ajută pe Robbie şi J.J., care sunt aşa de beţi, încât au adormit. Imediat ce nu ne mai aud băieţii, Lola mă trage de braţ şi mă duce în colţul bucătăriei

- Aţi făcut sex în Uber?

Vocea îi este contrariată, dar pe faţă i se citeşte mândria. Aşa de multă mândrie!

- Nu, n-am făcut!

Teoretic vorbind, nu mint.

-Ai făcut ceva, Anastasia Allen.

Braţe mari îmi cuprind talia de la spate şi-i simt gura sărutân- du-mi umărul.

- Lo, Robbie mi-a zis să-ţi spun să te duci să-

ţi iei nuggets-uri- le de pui.

Ea face ochii mari – după cum o ştiu pe Lola, probabil uitase complet de ele. Când ea pleacă în direcţia camerei de zi, Nate nia întoarce în braţele lui ca să fim faţă în faţă, cu un rânjet mulţumi[1] pe chip. îmi dă părul după urechi.

- Vrei să te duci la culcare?
- Foarte mult.

Luând două sticle de apă din frigider. îşi petrece degetele p»„

Ş e mele, luând•0 spre ^ ^ |uj beţ• !n,**prfS**

tla li Pnn camera de zi.

Mă iasă să urc prima, prinzându-mă bine dc talie ca să se asigure că nu-mi pierd echilibrul pe tocurile astea ridicol de înalte.

_ Nu te mai uita la fundul meu, Hawkinsl

-Atunci să nu mai ai un fund care arată aşa.

Ajungem în sfârşit Ia uşa lui şi tastez codul, încruntân- du-mă când tastatura arată roşu în loc de verde. U tastez din nou. Roşu.

-Uşa ta e stricată, mormăi eu, mai încercând o dată.

-Acum câteva ore funcţiona. Introduci codul corect?

-Da! Tastez iarăşi numerele. 2539... Este roşu.

-Ala nu-i codul meu, zice el, dându-mă Iaoparte pentru a introduce patru cifre diferite.

Tastatura devine imediat verde.

-Cum adică nu-i codul tău? L-ai schimbat?

Clatină din cap, băgându-mă pe uşă. Eu sunt convinsă că am dreptate, până când trece ceaţa de Ia tequila pentru o fracţiune de secundă şi-mi dau seama că n-am dreptate.

-Nu, scuze, tequila în creier. Este codul de Ia camera lui Ryan.

Aproape toate emoţiile trec dintr-odată peste faţa lui, ca şi cum temperatura în cameră a scăzut. Deschizând una din sticlele de apă, ia o gură mare, încuviinţând către el însuşi ca şi cum ar purta o conversaţie la care nu simt invitată.

Se descalţă, îşi dă şosetele jos şi-şi desface blugii, trăgându-i iu jos de pe coapsele musculoase, apoi se întinde ca să tragă şi tricoul

Mi se pare nedrept să fiu martoră la asta pentru prima dată fită să fiu complet trează. Mi-e teamă că am pierdut un muşchi un abdomen, poate vreun pistrui undeva pe

pieptul lui Este incredibil şi nici măcar nu reacţionează în timp ce mă uit fără neruşinare la el cum umblă prin cameră în boxeri mulaţi, gri.

Ia un tricou negru dintr-un sertar, logoul Titanilor fiind vizi- şi mi-l dă. Oftează, spunând în sfârşit ceva.

Ryan, am uitat cumva de Ryan. Tipul cu care te culci trebuit să anticipez conversaţia asta. suntem împreună.

Urmărindu-l cu privirea, îl văd cum se aşază pe pat, cu muşchii umerilor tensionaţi.

- Lui Henry i-ai spus că te culci cu el. Chiar l-am văzut în patul tău.

Nu pare supărat. Pare, nu ştiu. Nu ştiu cum pare; nu ştiu ce-i trece prin cap.

-Am avut o relaţie de prieteni cu beneficii de ceva timp. Vrea să iasă cu Olivia, aşa că ne-am oprit. Ridic din umeri, sperând că scurta mea explicaţie este suficientă, dar nu-mi dau seama după faţa lui. Noaptea trecută nici măcar n-am făcut ceva; ne-am uitat la un film şi am adormit. Este cel mai bun prieten al meu, Nate, şi nu-i treaba ta. De ce eşti gelos?

îmi ignoră întrebările, trăgându-mă de şolduri până când sunt direct în faţa lui. Mă aştept să spună ceva, dar, din nou, nu o face.

Intinzându-se după picioarele mele, îmi *desface* fiecare pantof şi-mi dă ordin să-i descalţ. Uşurarea de a păşi cu picioarele pe podeaua tare, plată după ore de tortură este probabil mai bună decât orgasmul de mai devreme oferit de Nate, dar nu cred că-i momentul potrivit să spun asta.

îşi urcă delicat mâinile pe spatele coapselor mele.

- Sunt gelos pentru că te vreau doar pentru mine, Stassie, şi sunt gelos pe orice tip căruia îi acorzi gratuit atenţia ta. Sunt gelos până şi pe Henry, pentru Dumnezeu, şi-l iubesc pe băiatul acela!

-Cu Ryan a funcţionat aşa de bine pentru că nu ani fost geloşi. Nu ne păsa ce făcea celălalt în afara aranjamentului nostru...

- Asta-i grozav, zice el sarcastic. Dar eu nu sunt Ryan.

Mă prinde de spatele coapselor şi mă trage în faţă, în aşa fel meat *genunchii mei* ajung de o parte şi de alta a şoldurilor lui, ª a „ •U ^ ^ev]n Per^ecî conştientă de faptul că nu am chiloţi îmi »f<*C ^ SC fidică' °Prindu-Se doar când mâinile lui mari S rang fundul şi se foloseşte de asta ca să mă frece de el.

să te sau Vfeau *e ,mPart cu aHi tipi. Ştii că sunt perfect

capabil să te satisfac singur, în orice fel ai nevoie.

Este periculos de aproape de teritoriul exclusivităţii, ceva ce nu-mi doresc. îi dau laoparte părul de pe faţă şi-mi lipesc delicat buzele de gura lui.

-Nu te mai gândi atât şi hai să o facem! Nu-i ceva aşa de serios. Rostogolindu-mă pe spate, Nate se urcă Între picioarele mele, aplicând presiune exact unde vreau eu. îmi înfig degetele în spatele lui pentru a-i trage corpul peste mine ca să-i simt fiecare respiraţie. Am nevoie de mai multă frecare, mai multă presiune, mai mult din el. Ai un prezervativ?

Nasul lui îl atinge pe al meu o dată, de două ori. Din pieptul lui se aude un geamăt când îmi ondulez şoldurile spre locul erecţiei din boxeri.

- Mă urăsc acum, dar nu facem dragoste.

Dintre toate lucrurile pe care mă aşteptam să le spună, asta era undeva spre capătul listei.

-Poftim?

-Nu vreau să fac dragoste cu tine. Nu. La dracu', vreau, dar nu acum. îşi lipeşte fruntea de a mea, coborând vocea. Vreau să mă doreşti când eşti trează, Anastasia. Nu mai suport altă *săptămână* în care să mă eviţr. Urăsc asta.

înţepătura respingerii îmi cade în stomac şi simt că nu pot să respir.

-Oh, bine. Nu-i nimic. Poţi să *te dai jos de pe* mine, te rog? -N-am vrut să sune aşa, îmi pare rău. Nu vreau să fie sex la beţie, la tricoul pe tine; putem să stăm de vorbă sau să dormim, orice vrei să faci.

Are sens ce spune, dar cumva asta nu alină stânjeneala pe care [0] rimt. îmi tremură buzele, în ciuda încercărilor de a mă concentra asupra lui când spune că mă doreşte. Mi se pare *că mă* vrea oo*r dacă îi ofer mai mult, ceea ce nu pot. Nevoia de a-i face pe cea de [a] evada se luptă în creierul meu, sufocându-mă.

~ Stassie, te rog, nu plânge! Te doresc aşa de tare! Doar că nu ca prima dată când facem dragoste să fie ceva ce al regreta, nbnic, iau tricoul Tîtans şi mă duc la baie. După ce toare î roc^e*cu obrajii încă roz şi cu lacrimi amenință- ocrn, el este deja în pat, aşa că mă urc lângă el.

Se apropie şi-şi lipeşte buzele de tâmpla mea, sârutându mâ repetat.

-Vrei să ne îmbrăţişăm? îmi pun capul pe pernă.

- Eu nu mă îmbrăţişez.

Chicoteşte, mai sărutându-mă o dată.

-Noapte bună! înainte **de, a chema un Uber.**

Aştept până ce adoarme repede maint

CAPITOLUL 14

NATHAN

Uneori, nu-mi folosesc creierul pe care l-am primit Este jenant, o să-mi asum asta şi o să spun că merit runda de tratament silenţios care mă aşteaptă.

Sunt un idiot. Probabil cel mai mare idiot care a existat vreodată. Ce fel de om are o femeie sub el, o femeie la care visează de săptămâni şi-i *spune* că nu vrea să facă sex când ea îi cere un prezervativ?

N-aş fi putut să aleg un moment mai vulnerabil să o resping; nici măcar n-am vrut. Sper că înţelege asta. Chiar dacă înţelege, tot am rănit-o, chiar şi cu cele mai bune intenţii.

Eram doar beat şi gelos după ce a încercat să intre În camera mea cu codul lui Ryan. Am stricat totul pentru că am fost meschin.

»Grozavă treabă, Hawkins!“

Voiam să-i arăt că nu o doresc doar când sunt beat, ci o vreau tot timpuL îmi place scânteia ei şi vreau să o cunosc, dar am dat-o rău în bară.

Mi-am dat seama că nu-i acolo când m-am rostogolit, pe jumătate adormit, ca să o iau În braţe. Clar a aşteptat până ce am ormit – nu că i-aş căuta vreo vină.

0 sun de când m-am trezit, dar îmi intră mesageria vocală.

[1] a dat numărul ei abia azi-noapte, iar eu practic am murit din [1123] $[ocu]îui. După ce a avut orgasm, era drăguţă, somnoroasă

şi docilă, cuibărită în poala mea, bolborosind prostii, punân du-mi o grămadă de întrebări şi uitându-se la mine cu ochii ei mari, albaştri.

Am scos telefonul din buzunar să văd cât era ceasul, iar ea a mormăit să nu i-l bag în ochi ca să nu vadă toate pozele nud care le primesc. L-am deblocat şi i l-am dat, spunându-i să-şi facă de cap, apoi ea a intrat la contacte şi şi-a trecut numărul de telefon.

- Cum să mă trec?

- Numele tău ar fi bun pentru început, am tachinat-o eu.

Ea a chicotit, bătând cu unghiile pe dosul telefonului meu. -Mmm... Este plictisitor... Vreau să fiu... Uşuratica din Uber... Nu, este cam lung. Uşuratica Uber. Perfect.

Nu m-am putut abţine să nu pufnesc.

- Doar nu vorbeşti serios, Anastasia, am provocat-o, dar ea deja tasta fericită.

Aşa că acum încerc să dau de Uşuratica Uber.

Uşuratica Uber

„Răspunde la telefon Stas!“

„Te rog!“

„Răspunde la telefon sau îţi schimb numele!“

„O să fii ceva plictisitor, ca Stassie sau Anastasia.“

„Gata cu Uşuratica Uber!“

Sper că erai suficient de trează ca să-ţi aminteşti conversaţia aia.“

Ultimul lucru de care am nevoie este să creadă că îi zic uşuraticã.

Drim« nlhm „am| h°lbat ° °ră la tavanul din doritor şi n-am 11 D$_0$kuj f ?* nic‹un *SMS,* mă dau în sfârşit jos din pat.

vede cărunt mah în bucă,ă™ când ajung eu jos. Se £5£3r^{a} dar râd “*•Mă «* ce apar eu, **iar**

-Paiul rece. Hawkins?

sprijin coatele de ÎÎkT ^^{a}' ‘„drept jenat spre ei. *titt*> de msula dm bucătărie şi $_{mă}$ pregătesc de tortură.

-Ştiu, Lols, ştiu. Cum ştii aşa de repede? Nici măcar n-ai fost acasă.

-Pentru că am văzut-o când încerca să se strecoare în tricoul tău la o oră după ce v-aţi furişat sus.

Măcar o dată *J.J.* şi Robbie nu spun nimic; se holbează în holurile lor cu cereale de parcă sunt cel mai excitant lucru pe care l-au văzut vreodată.

-Am tot sunat-o, dar nu-mi răspunde. Ce număr aveţi la apartament? Mă duc acolo.

- Te-ai lovit de prea multe ori la cap, hocheistule? Este sus. îşi ia cana de cafea şi o duce Ja buze, încă uitându-se urât la mine peste margine. Doar nu o lăsam să se urce în Uber beată şi tristă, purtând doar un tricou. A dormit în camera lui Henry.

- Şi unde a dormit Henry? întreb eu cât pot de calm.

-Nu ştiu, probabil cuibărit lângă ea. Zâmbetul ei este imens, aproape sinistru. încă n-au coborât. Ştii ce spun bărbaţii, că dimineaţa e glorioasă. El e aşa de dulce şi de bun. Mereu e tăcut, ştii? Henry o va trata frumos.

încă o aud cum râde când sunt la jumătatea scărilor, clar prea mahmur ca să alerg în orice direcţie.

-Nu eşti amuzantă, Lola!

Camera lui Henry este lângă a mea, aşa că faptul că n-am auzit nici un sunet este semn bun. Bat la uşă şi aştept să-mi spună cineva să întru. Acum, când stau în faţa uşii, o aud cum râde. Bat din nou, dar nu răspunde nimeni.

La dracu'!

De patru zero – pentru că Henry este prea speriat că ar rămâne pe din afară şi că nu şi-ar putea lua lucrurile.

Este sub pături, nemachiată, cu păru! ud, cu o cană de cafea între mâini. Chicoteşte la ceva ce-i spune Henry, dar când mă vede, se schimbă un pic la faţă înainte să zâmbească forţat.

Spre încântarea mea, Henry stă pe o saltea gonflabilă pe jumătate umflată pe podea. Se uită la noi doi şi se ridică.

- Mă duc să iau micul -dejun.

frece jenat pe lângă mine, şi când îl aud pe scări, intru în ca- meră Şi mă aşez la marginea patului Ea se îndreaptă şi se sprijină

de tăblia patului. încă poartă tricoul meu şi, al naibii să fj$_u$ e frumoasă!

-Stassie, îmi pare rău!

îmi zâmbeşte din nou forţat.

-Nu trebuie să-ţi ceri scuze, Nathan. Ai voie să-ţi retragi consimţământul în orice moment. Nu m-aş supăra niciodată pe tine pentru că te-ai răzgândit. Inspiră adânc, aplecându-se să pună cana pe noptiera de lângă pat. Eu doar.

- Stas, încetează, o întrerup eu, apropiindu-mă de ea. Sunt aşa de bucuros că ştii asta! Şi ai dreptate, dar nu-i cazul de data asta. Nu am retras nimic, doar eram gelos. Dumnezeule, mă simt ca naiba recunoscând asta! Am crezut că, dacă facem dragoste, o să te trezeşti în dimineaţa asta şi o să dispari. Nu-mi place că eşti supărată pe mine, iar de fiecare dată când par să sparg fortăreaţa de gheaţă construită de tine, se întâmplă ceva şi sunt iarăşi la început.

Ascultă tot ce am de zis: fără să mă contrazică, fără să-şi dea ochii peste cap, fără să mă ia peste picior.

-Nu-mi place respingerea, zice ea încet. Nu mi-a plăcut niciodată, nici când eram mică. Azi-noapte m-am simţit respinsă şi copleşită, eu voiam doar să ne-o tragem, dar tu ai început să spui că nu vrei să mă împărţi. Se foieşte pe pat, jucându-se cu vârfurile şuviţelor şi-mi dau seama că discuţia este inconfortabilă pentru ea. Simt că vrei o relaţie sau ceva mai mult decât ofer eu. Eu chiar sunt atrasă de tine, Nate, dar abia ne cunoaştem. îmi pare rau că am plecat. Doar că nu mi-a plăcut şi am vrut să ies din acea situaţie.

Are dreptate. îmi place de ea şi nici măcar nu m-am gândit la ce vrea ea.

Îl Că ?"!CUm să_*f exprimi **sentimentele,** a se îmbrăţişa strâns!*"3 8<mUnChii la piept> trăgând tricoul pen,ru

place respingerea"! Docî*,le 1^4' J lUa' an‹ între8*să spun „Nu-mi

reuşit să o aplic într *n* î*™ ews 0 să fie aşa de fericit că am aplic într-o situaţie din viaţă reală.

- Poţi sl fii pacienta lui vedetă. Ascultă, îmi

pare rău că te-ai simţit respinsă. Nu era intenţia mea.

-Este aşa de ciudat! Voiam să ţi-o trag, Nathan, nu să provoc drame. Trebuie să fiu sinceră, eu nu sunt pentru chestia asta cu exclusivismul. Nu-mi plac angajamentele. Nu am timp. Programul meu este şi aşa plin.

N-ar fi putut să fie mai directă şi mai clară. Nu-mi place nimic din ce zice, mai puţin partea că voia să mi-o tragă pentru că aia mi-ar plăcea» dar nu pot să dau vina pe ea că nu a comunicat.

-Te-am ascultat, Allen. Ai fobie de angajamente, am înţeles. Ca sa ştii, acum, când suntem de acord, poţi să mi-o tragi oricând vrei.

-Oh, Nate, gângureşte ea în cel mai drăguţ şi condescendent mod posibil, zâmbindu-mi larg. Nu mai sunt beată. Eşti iarăşi pe lista neagră, amice. O să mă gândesc să te scot când îmi redai patinoarul.

- Credeam că sunt în perioada de probă. Când am intrat pe lista neagră? Măcar sunt în capul listei? Sunt numărul I ?

-Clar eşti numărul 1.

Sa fiu numărul 1 pe lista neagră a lui Stassie este cel mai uşor lucru pe care l-am făcut vreodată.

în fiecare zi din această săptămână ne-am antrenat înaintea ei şi a lui Aaron din cauza unor rahaturi pe care Brady îi pune să feca pentru *a învăţa din greşelile lor de la regionale*.

Problema este că în fiecare zi din această săptămână am început târziu şi am terminat târziu din cauza unor critici din partea lui Faulkner, Ea a stat fierbând tăcută cu braţele încrucişate la piept, încercând să mă omoare cu privirea,

-Stassie... am încercat imediat ce am ieşit de

pe gheaţă, fiind Nevoit ^ trec pe lângă ea.
"Nici măcar nu începe, Nathan, doar dacă nu cumva vrei să cu crosa de hochei.
A spus-o aşa de calm, că a fost mai înfiorător decât dacă ar fi *lmi «-ar fi fccut pielea de găină.

Ieri, am fost ocupaţi să câştigăm meciul în San Diego, aşa c$ a avut patinoarul doar pentru ea, dar astăzi nu cred că ies întreg de aici. O văd cu coada ochiului în timp ce patinez. Astăzi poartă un costum de un albastru-deschis; culorile calde şi delicate mi se pare ciudat de nepotrivite pentru cineva plin de furie.

Deşi nu-i pot vedea corpul, aş paria că se întinde pe fiecare curbură a ei, aşa că măcar va fi ultimul lucru pe care îl voi vedea când mă va omori.

O zăresc certându-se cu Aaron, ceea ce mă încântă mai mult decât ar trebui, dar îmi distrage atenţia suficient ca J.J. să intre în mine, trimiţându-mă în mantinelă.

- Fii atent, dobitocule!

Mă uit la ceas, ştiu că am depăşit programul de vreo cincisprezece minute. Faulkner a zis să nu ne oprim până ce nu zice el şi, atât timp cât Brady nu bate nerăbdătoare din picior, el este pregătit să-şi încerce norocul.

Mă dor toţi muşchii pentru că ne munceşte ca la armată şi...

„Ce naiba face?"

Ea e în mijlocul patinoarului cu o expresie de pură hotărâre şi se pare că... *îşi începe programul?* O să fie făcută una cu pământul.

„Unde naiba sunt Aaron *şi* Brady?"

- Stassie, ieşi de pe gheaţă!

Nici măcar nu se uită la mine, doar îmi arată degetul mijlociu şi continuă să patineze în timp ce băieţii sunt în jurul ei.

Bobby vine lângă mine.

-O să fie rănită, căpitane! Trebuie sa faci ceva.

Pluteşte pe patinoar printre băieţi şi simt că încerc să prind un fluture. O imagine în albastru ce se învârte şi

alunecă, nederan- jată de pericolul în care este. Jumătate din băieţi nici măcar n-au văzut o, aşa că n-au încetinit şi, pus într-o situaţie jenantă, eu nrâ chinui să o prind din urmă.

to f[ăpilan ec]hiP[e]* de hochei şi nu pot să prind o patina* aşadle jo[s][d PaUna^artistic de] f»60 metri – niciodată nu o să ajung

încetineşte în sfârşit din cauza mea pe rute elegante şi recuperez distanţa şi o iau pe umăr, ignorând ţipătul ei de groază. Mă loveşte cu pumnul în spate – este o zi bună de purtat echipament protector.

Nici măcar n-am zis ceva, dar ştie că sunt eu.

-Nate Hawkins, lasă-mă jos acum?

Îi ţin coapsa pe loc şi o strâng.

-Taci, Anastasia! încerci să te răneşti iarăşi la cap? încearcă să se foiască, dar o strâng aşa de tare, că poate doar să mă lovească – sincer, am avut parte de lovituri mai rele. -încetează să-mi spui să tac! Lasă-mă jos, Nathan!

Furia se prelinge prin fiecare silabă şi ştiu ce mă aşteaptă imediat ce o las jos.

***Când o* pun la loc pe pământ, după mantinelă, unde va fi în siguranţă, în ochii ei sunt flăcări, obrajii îi sunt roşii, pumnii sunt strânşi în lateral.**

Mâinile îi zboară în păr, degetele se unesc în timp ce clatină exasperată din cap, respirând greu. încerc să mă concentrez pe furia ei, nu pe sâni, dar este greu.

- Anas...

-Dacă mă mai atingi vreodată – ochii ei se uită în ai mei, eu sunt încremenit, vocea ei fiind periculos de joasă Nathan Hawkins, mă voi asigura că singurul loc de muncă pe care-l vei avea va fi ca şofer Zamboni. M-ai înţeles?

îmi muşc limba pentru că, la dracu', acum vreau aşa de tare să o sărut! îşi duce mâinile la buze, fiind aşa de atrăgătoare când e supărată pe mine.

-Am înţeles.

- Aţi depăşit ora şi-mi daţi programul peste cap. Am planuri în seara asta şi voi întârzia dacă nu ieşiţi de pe gheaţă şi nu mă "«aţi să mă antrenez!

-Ce planuri ai?

Pufneşte, încrucişându-şi braţele la piept.

-Nimic în care să fii implicat. tCERREAKF.R | |₂9
mr» ⁱ?ᵃʷ^ⁱⁿˢ! strigă antrenorul, atrăgându-mi atenţia înapoi ᵖʳᵉ gheaţă. Terminaţi!

Mă mai uit o dată.

-Eşti foarte frumoasă astăzi.

Deschide gura şi o închide – clar nu se aştepta la asta. F_{Ur}- de pe faţa ei începe să se ducă, ochii i se îmblânzesc şi aproa^ ca prin magie, o fracţiune de secundă după aceea, dispare totul

-Du-te dracului, Nathan! strigă ea, plecând de lângă mi_{ne}

Mă simt ca un detectiv încercând să aflu unde se duce în seara asta.

- Poliţia foloseşte cuvântul obsedat, Nate, mă informează Henry din partea cealaltă a camerei.

Nu m-ar mira ca el să ştie unde se duce; probabil a întrebat-o iar ea i-a spus. Aşa funcţionează lucrurile cu ei doi, nu-i aşa?

Scot telefonul şi sper că i se face milă de mine acum, când e obosită după antrenament.

Uşuratica Über

„Unde te duci în seara asta?“

„Cine eşti?“

„Ştii cine sunt. “

„Cred că ai greşit numărul. “

„Hm... Nu cred. Te duci la o petrecere?“

„Mă văd cu nişte motociclişti. Mari. Plini de spermă.“ „Grozavă referinţă de film. Ce răzgâiată eşti!“

„Hai să-ţi spun ceva, Hawkins. Găseşte-mă înainte de miezul nopţii şi poţi să mi-o tragi, în sfârşit, în gura asta frumuşică. Aşa nu o să mai pot fi o puşlama nerăbdătoare, autoritară. Ne-am înţeles?“

„O să-ţi stea aşa de bine când o să-mi faci sex oral!“ „Vânătoare fericită!“

Anastasia are darul de a-mi folosi propriile cuvinte împotf[tva]
mea, dar acum mi-a :a, dar acum mi-a oferit motivaţia
oferit La dracu’! perfectă să o găsesc.
La dracu’!

Henry are dreptate – parcă aş fi un obsedat.

CAPITOLUL 15

ANASTASIA

Sunt extrem de mulţumită de mine acum.

Nate este la zece minute de locaţia mea şi mai sunt cincisprezece minute până la miezul nopţii. Toată noaptea m-a sunat, im- plocându-mă să-i dau indicii. Nu am cedat nici eu, nici ceilalţi care au jurat să ţină secret

Cu fiecare petrecere la care nu mă găseşte, este tot mai enervat pe el însuşi A petrecut prea mult timp verificând petrecerile de Ja frăţii, lucru care i-a zădărnicit şansele, şi acum aştept să treacă minutele.

Douăsprezece minute.

Accept apelul *lui video* şi zâmbesc când faţa *lui morocănoasă* îmi umple ecranul -încă eşti În L.A., corect?

-Tic-tac, Hawkins. Rămâi fără timp. îşi trece mâna prin păr şi oftează înfrânt.

- Asta-i pedeapsă, nu-i aşa? Pentru că am jucat până târziu toată săptămâna? încă eşti supărată, nu-i aşa?

Mă ridic din pat şi mă plimb prin cameră, cu ochii pe faţa lui, ţtoând telefonul la distanţă de corp.

-1b ce crezi?

-Normal că eşti încă supărată. Oftează. Ştiu asta.

Mă plimb prin cameră, urmărind cum *pe* faţa lui se vede că-şi unde sunt.

-Ar trebui să ştii că nu trebuie să-ţi baţi joc de timpul meu pe gheaţă, Nathan.

Nouă minute.

- Eşti în dormitorul meu, zice el monoton. De ce

m-ai spus să alerg prin tot Maple Hills când tu erai în dormitorul meu?

-Nu ţi-a zis nimeni că la tine acasă este o petrecere? Ciudat!

- O să-i omor!

-Păcat că eşti prea departe şi n-ai cum să te întorci până la miezul nopţii. Oftez dramatic, savurând fiecare secundă. Cred că mă duc jos să găsesc pe cineva cu care să fiu răsfăţată. Drum bun, Hawkins!

-Anastasia, st...

A fost uşor să-i conving pe prietenii lui Nate să ne batem joc de el.

J.J.

„Am nevoie de o favoare. O să-i strice noaptea lui Nathan. “

„Ascult.“

„S-ar putea să-i fi spus că poate să facă anumite lucruri cu unele părţi din mine. Părţi cu care chiar vrea să facă anumite lucruri. Dar doar dacă mă găseşte în campus înainte de miezul nopţii. “

»Şi eu ce rol am în asta?“

„Ce-ai zice să dai o petrecere după ce pleacă el? Una despre care să afle abia după miezul nopţii. “

„Eşti malefică. Mă bag. A trimis mesaj pe grupul nostru ca să întrebe dacă vrea cineva să iasă diseară. LOL. “

En şi J.J. avem un parteneriat neobişnuit, cu rădăcini în bucu- trecută[311^11^3] [3enerva] P[e] Nathan. A început săptămâna brăcânH [nU 3Veam unde să stau]- [Nate] se uita la mine, *dev* Pic cu el [ma practic cu] P[r]ivirea, aşa că am decis să mă joc [afl]

faiden m-a lâsaţ ş̦â stau pe genunchiul lui. glumind că, dacă Nate nu avea să fie lângă mine în 90 de secunde, avea să achite el toată nota. Au fost 27 de secunde.

Tot el nu m-a lăsat să plec după faza cu gelozia, băgându-mă în camera lui Henry ca să dorm acolo. După el, Nate şi-ar fi folosit creierul în continuare dacă m-ar fi găsit în camera lui, dar i-ar fi dat băiatului şansa să explice.

J.J. este o ameninţare pentru Nathan pentru că este un amant excepţional – explicaţia lui, nu a mea.

A fost amuzant să stau în camera lui Henry. În baie are o cutie cu lucruri esenţiale precum şampon, şerveţele umede, elastice de pâr şi tampoane. L-am întrebat dacă i le-a lăsat vreo fostă, dar el a zis că le-a cumpărat în caz că rămânea o femeie la el. Voia să se asigure că ea ar fi avut tot ce i-ar fi trebuit, mai ales pentru că femeile n-au niciodată propriile şosete.

îmi doresc să fi avut o soră ca să o mărit cu Henry, pentru că mă face să-mi explodeze inima.

Mă duc în bucătărie să mă alătur celorlalţi şi e evident că starea de spirit este bună. E un miracol că au reuşit să păstreze secretă petrecerea. Apare Mattie cu o sticlă de şampanie. -Treiminutei

Robbie împarte pahare de plastic, iar Mattie deschide sticla.

- Un minut până la miezul nopţii, zice Henry uitându-se la ceas.

în ciuda faptului că suntem în octombrie, parcă ar fi Anul Nou datorită entuziasmului inexplicabil şi numărătorii inverse.

În bucătărie este o atmosferă vibrantă şi nimeni din afara grupului nostru n-are idee ce se petrece. Mă bucur pentru că este aşa de prostesc, dar băieţilor le place. Din câte-mi dau seama, s-au săturat ca Nate să aibă orice fată

vrea.

Trei.

Doi.

Unu.

Băieţii izbucnesc în urale, dând şampania pe gât şi bătând paleta unix cu alţii. Un braţ greu cade pe umărul meu şi mă uit la faţa ^bitoarealuiJ.J.

- Facem o echipă grozavă, Allcn? E la vreo treizeci de secu$_{n}$(j$_{e}$ distanţă. Eşti gata de distracţie?

Bobby şi Kris au fost cu Hawkins toată noaptea, trimiţi, du-ne în secret actualizări cu locurile unde mergeau şi cu nivelul frustrării lui. Aparent, nu-i pasă de propunerea mea; nu vrea $â piardă în faţa mea pentru că aş fi insuportabilă.

Şi s-ar putea ca ăsta să fie singurul lucru cu care o să fim vre-
odată de acord.

De la insula din bucătărie, unde suntem toţi adunaţi, se vede direct uşa de la intrare. Când intră pe uşă, primul lucru pe care îl face este să clatine din cap, scanând camera plină de oameni.

- Pare supărat, chicoteşte Lola.

- Da, asta-i pentru mine, zice J.J., golind paharul dintr-o înghiţitură şi neputând să-şi ascundă zâmbetul. Dacă n-ar reacţiona aşa, n-aş face-o. Este aşa de uşor cu el!

Hotărăsc să mă întâlnesc cu el la jumătatea drumului, oarecum speriată că, dacă ajunge în bucătărie, o să-l omoare pe Jaiden, când o fată păşeşte în faţa mea, petrecându-şi braţele în jurul taliei lui.

El pare surprins, chiar mai mult decât noi, restul. Lola se apleacă, mijind privirea.

-Aia este Summer Castillo-West?

Summer locuieşte în aceeaşi clădire cu noi împreună cu prietena noastră de la The Honeypot, iar acum este pe vârfuri, şoptin- du-i ceva la ureche lui Nate. Ochii lui mă găsesc, iar după ce-mi zâmbeşte arogant, îmi face cu ochiul.

Dau pe gât restul băuturii.

-Da, este Summer.

Un sentiment ciudat, fierbinte mi se strecoară pe şira spinării, *ref^osc'* doresc să-l mai simt; se întinde spre sto-

l ;T^Ca.dU.Se/ând îl văd pe Nath an luând-o pe Summer de conducând-o spre scări.

nitor, mă^prindlVT ^ profund de atât* Agonizant şi înnebu-

LJ. se scarm * ? ° d că este 8e^oz?e- Rahat!

ându-se conf. „ c *Cea^'* pe iniile delicate ale feţei lui vă- confuzia. Se uită la băieţi pentru sprijin, dar toţi *

examinează paharele, evitând contactul vizual. îşi drege vocea şi
se uită Ia mine.

-Nate umblă după ea din primul an, dar mereu l-a refuzat. Eu... nu ştiu ce se întâmplă acum.

Suntem doi care nu ştim.

Nu cred că am clipit cât timp Nate şi Summer au fost sus împreună. După vreo zece minute, o zăresc în sfârşit pe scări, dar este singură. Se alătură grupului ei pentru a continua să bea, dar nu arată ca şi cum tocmai ar fi făcut sex.

în timp ce mă îndrept spre scări, mă gândesc că poate nu-i o idee bună. Sunt alimentată de alcool, gelozie şi poate ceva neîncredere. Care-i cel mai rău lucru care s-ar putea întâmpla?

O parte din mine se aşteaptă să mă lovesc de el coborând pe scări, închizându-şi şliţul sau ceva Ia fel de scârbos, dar nu. Tastând codul, cel corect de data asta, privesc cum se face verde.

Nate stă pe pat în acelaşi loc unde eram eu mai devreme În apelul video cu el. Pare mult mai fericit decât când a intrat pe uşă, ceea ce mă irită instantaneu.

- Ce naiba a fost asta? întreb eu cât pot de calm, dar, când mă aud vorbind, nu-i calm.

- Eşti geloasă, Anastasia?

-Sunt enervată.

Se îndreaptă, zâmbind arogant când mă apropii de el.

-M-ai făcut să par o proasta în faţa prietenilor noştri!

Mă sfidează.

- M-ai pus să alerg prin tot campusul când tu erai, de fapt, chiar unde voiam eu să fii. Imaginează-ţi cât de prost mă simt eu!

-Te-ai culcat cu altă fată aici, la petrecerea la care sunt şi eu!

Se ridică, trupul lui copleşindu-I imediat pe al meu, mirosul dulce al parfumului înnebunindu-mi toate simţurile. Se întinde şi-

mi dă părul după ureche, ignorându-mă când încerc să-i înlătur mâna.

-N-ara atins-o niciodată. I-a venit menstruaţia şi avea nevoie să folosească urgent baia. Am stat aici, aşteptând să vii şj să te înfurii pe mine. îmi prinde delicat bărbia, trecându-şi degetul

mare peste buza de jos. Am fost interesat să văd cum funcţion$_{ea}$. ză chestia asta fără gelozie.

-Eu... La dracu'! Păi, sunt supărată pe tine, Nathan.

-Bun.

- Aşa de supărată.

- Perfect.

Gurile noastre se strivesc într-o demonstraţie nebună, beată şi disperată de frustrare sexuală acumulată. Prinzându-m* de coapse pe la spate, mă ridică, lăsându-mă să-mi petrec picioarele în jurul taliei lui. Mâinile mele pătrund în părul lui, iar corpurile noastre se mişcă la unison pentru a ne apropia cât mai mult posibil.

Nu-i nimic romantic în ce se întâmplă. Corpul meu este făcut sendviş între al lui şi uşă, limbile noastre se luptă pentru dominaţie şi mâinile i se cufundă în fesele mele. îmi scapă un scâncet de tortură când îşi freacă pelvisul de mine şi simt cât de tare este.

Trecând cu gura de-a lungul maxilarului meu, îmi ciuguleşte locul de sub ureche, făcându-mi întreg corpul să se cutremure.

-Spune-mi că vrei să te culci cu mine, Anastasia!

- *Tu* să-mi spui!

Cuvintele mele dure îşi pierd impactul când el îmi suge gâtul şi practic le gem. înainte să-mi dau seama ce se întâmplă, el mă aşază pe marginea patului şi se lasă pe vine la picioarele mele, descălţându-mă.

Mă uimeşte cum poate să treacă de la a fi dur la blândeţe în câteva secunde. După ce mă descalţă, îmi bag picioarele sub fund 51-I privesc cum se ridică. Este un scurt moment de linişte în care doar ne uităm unul la celălalt. Inima încă îmi bate puternic, sângele mi[illegible] sub piele, totul este hiiwr»n ikilderedui când întind mâinile spre cureaua lui.

-roii

-Da.

Mă ajută să-l dezbrac până ce rămâne în faţa mea doar în boxeri, moment în care îmi dau seama că sub nici o formă nu o să-l pot lua în gură sau oriunde altundeva.

Nate zâmbeşte arogant, în timp ce eu sunt impresionată. Alung senzaţia pentru că nu renunţ şi dar nu-i dau satisfacţia de a-i spune cât de mare o are.

- Am fost testat recent şi n-a fost nimic de raportat, dar pot să pun un prezervativ dacă vrei? mă întreabă el, în timp ce urc cu mâinile pe partea din faţă a coapselor lui.

Clatin din cap şM privesc cum o scoate, încordând pumnul în jurul bazei şi frecând-o de câteva ori. Se apleacă şi mă sărută pe creştet.

-îmi spui să mă opresc dacă sunt prea dur, bine?

Cu o mână mă ţine de gât şi cu cealaltă îşi ghidează erecţia spre mine.

-Scoate limba, iubito!

Fac cum îmi spune, spre încântarea lui imediată, rotind-o în jurul capului, simţind gustul ameţitor şi sărat pe limbă.

-Aşa, fotă cuminte!

Cuprind capul cu buzele şi sug delicat. Mâna lui îmi lasă gâtul şi se înfige imediat în părul meu.

-La dracul Stas!

Geme puternic şi uite aşa îmi pierd capacitatea de a aştepta ordine.

Pun mâinile pe faţa coapselor lui şi mă aplec, înghiţindu-l până ce ajunge în fundul gâtului şi mă înec.

Prin cameră răsună o serie de înjurături. Cealaltă mână a lui intră în părul meu când eu preiau controlul. Cuprind baza penisului cu mâna şi o mişc în ritm cu gura, gemând şi înecându-mă, uitându-mă la el cu ochii înlăcrimaţi.

Capul îi cade pe spate, muşchii stomacului i se încordează, geme adânc, satisfăcut în timp ce continuă, pompând mai adânc. -Este aşa de bine, iubito. Eşti al dracului de bună!

Mişcările lui sunt mai dure şi dezordonate, spunându-mi cât aproape este, iar când li prind delicat testiculele cu mâna U- ^ el termină.

-Oh, la dracu, Stassie!

Mâinile lui se încordează în părui meu în timp ce are spas iar eu înghit tot ce-mi oferă, cu ochii încă înlăcrimaţi şi gâtll| ^ mă doare.

îmi curăţ colţul gurii cu degetul mare, lingându-l apoi.

- Eu tot mă simt neastâmpărată, îl tachinez. Şi nerăbdătoare Râde adânc, ţintuindu-mă într-un fel în care nu sunt obişnui- tă Obrajii i s-au înroşit cu o sclipire mulţumită de după orgasni Ochii îi sunt ceţoşi şi sălbatici şi este frumos.

-Eşti incredibil.

Nathan mă ridică de la subraţ în picioare, trăgând de breteaua
rochiei mele.

-Asta trebuie să dispară.

-Cine-i autoritar acum?

Mă întorc pe loc ca el să poată trage de fermoar. Buzele lui îmi ating umărul, sărutându-mă peste tot în timp ce trage bretelele, iar materialul cade la picioarele mele.

Simt că întregul corp îmi este plin cu o energie frenetică, neîmblânzită. Se controlează aşa de mult şi este aşa de lent, tor- turându-mă intenţionat, tergiversând plăcerea inevitabilă. Când mâna îmi cuprinde sânii de la spate şi degetele lui îmi rotesc sfârcurile, fundul mi se curbează instinctiv în el.

- Roagă-mă frumos, şopteşte el în urechea mea. O să ţi-o trag aşa de bine!

Cu cât îmi spune mai mult să-l rog frumos, cu atât mai aproape sunt să-l trimit la naiba, li dau laoparte mâinile de unde-mi explorau corpul şi mă caţăr în mijlocul patului, proptindu-mă în perne. Genunchiul lui se lasă pe pat, urmându-mă, dar eu apăs cu P'eioru în pieptul lui ca să-i opresc înaintarea.

-Stai la capătul patului!

ginea Datuhi^n C_Ur!°S* mi^ind ochii* dar Juând-o spre mar- pe picioare egetele lmi alunecă pe sub chiloţi, coborându- i

iute a prinde «drtTnah^f dă Seama ce fac ?i se aPleacă îna* oferindu-i privelkt r *' des fec picioarele cât pot de larg- vad a cum mă penetZ? T* CU Cat de uda sunt" a ?a poate * ez cu două degete.

_Mmm, Nathan...

Sunetul de alunecare umedă este singurul din

cameră, în afară de ţipetele şi gemetele mele şi câte un *Dumnezeule* dinspre el.

penisul lui este iarăşi tare, ieşind mândru în relief pe pelvis cu sperma sclipind la cap. Incercuiesc clitorisul umflat şi bag şi scot degetele din mine în vreme ce Nathan pare că explodează.

Cred că este efectul geamătului pe care îl scot când îi rostesc numele şi al felului în care mi se arcuieşte spatele şi mă frec în mână.

-Roagă-mă frumos, il tachinez eu. Şi te las să mă ai.

-Eşti o femeie rea, mormăie el, frecându-şi faţa cu mâna. Lasă-mă să te foc să te simţi bine, Stas.

Se duce la sertar şi scoate un prezervativ, rupând învelişul şi rulându-l pe eL Târându-se lent spre mine, se aşază între coapsele mele şi se întinde după o pernă liberă, instruindu-mă să ridic şoldurile ca să o poată pune sub mine.

Nu mă pot concentra la ce ar trebui să-mi fac pentru că el este în genunchi, între picioarele mele, cu un corp ce pare sculptat de zei şi un penis gros, lung şi tare.,

-Nu vrei să ţi-o trag, Anastasia?

-Ba da.

Da, vreau.

Nathan îşi lasă corpul peste al meu, sprijinindu-şi trupul pe un braţ şi cu celălalt cuprmzându-mi blând capul. Bag mâna între noi, frec capul de deasupra clitorisului meu, făcându-ne pe amândoi să *ne* cutremurăm şi-l ghidez.

- 0 să fiu delicat, murmură el, înehiontindu-mi nasul cu afecţiune cu al lui

îmi înfig dinţii în buza lui de jos, apoi îmi trec imediat cu Răpeşte aceiaşi loc.

Nu fi delicat! Fă sex cu mine ca şi cum m-ai urî!

CAPITOLUL 16

N A T H A N

Asta se va întâmpla de fiecare dată când voi fi singur cu ea în camera mea?

îmi convine, dar e prea frumos să fie adevărat. De săptămâni întregi mă gândesc cum ar fi să o am pe Stassie goală sub mine.

M-am gândit cum ar fi să i-o trag când mi-a spus că sunt vedetă de hochei şi băiat de bani gata şi a continuat spunându-mi că nu-i place hocheiul.

Ar fi trebuit să-mi dau seama ce necazuri aveau să-mi apară în cale.

Nu ştiu cum voi ieşi viu din asta, pentru că imaginaţia mea nu i-a făcut dreptate, nici măcar un pic. Aş zice că va distruge toate femeile pentru mine, dar nu mă gândesc decât la ea.

imediat ce Summer mi-a ieşit în cale, am ştiut că Anastasia va fi nemulţumită. M-a zis pe bună dreptate că eram gelos. Aşa ca, atunci când mi s-a oferit ocazia să-i plătesc cu aceeaşi moneda fără să o resping, n-am putut să o ratez.

Ştiu cum a părut din bucătărie. Am văzut cum le-au căzut feţele cu groază. Băieţii ştiu de când umblu după Summer, dar Pentru prima dată nu eram interesat. Da, şi eu am fost şocat. I-a«[1]
si am! [1] 6 tam Poane cu*ia cu prostii de sub chiuveta lui Henry Şi am trimis-o jos.

Mă aşteptam ca Anastasia să reziste mai mult. Probabil Summer abia ajunsese la baza scărilor când ea urca precum o furtună.

Poate că de Rothwell nu i-a plăcut aşa de mult ca de mine şi mă place chiar dacă neagă.

A fost ideal că s-a aflat aici tot timpul. Acum pot să o ţin toată noaptea şi să facem sex până ce iese gelozia din ea. O înghiontesc cu afecţiune cu nasul peste nasul ei.

-0 să fiu delicat.

îşi înfige dinţii în buza mea inferioară, luându-mă pe nepregătite, apoi limba ei trece peste aceeaşi zonă.

-Nu fi delicat! Fă sex cu mine ca şi cum m-ai urî! *Dumnezeule!*

- **Nu o să mă prefac că te urăsc, Anastasia.**

Corpul ei se foieşte, căutând cu disperare ceva care să-i atenueze dorinţa. Mijeşte ochii şi se apleacă pentru a fi nas în nas. -De ce?

- **Pentru că nu te-aş putea urî niciodată. O ţin de ceafa ca să-i ţin gura lângă a mea, absorbind ţipătul puternic, satisfăcut când intru în ea, întinzându-o lent. O să ţi-o trag ca şi cum păsărică asta strâmtă este a mea. O s-o iei ca o fotă cuminte, nu-i aşa?**

Am amuţit amândoi. Se mai aud doar gâfâielile şi gemetele ei delicate când îmi ondulez şoldurile. Este udă toată şi mă strânge aşa de bine, încât mi-e greu să cred că ar trebui să mai fac altceva vreodată.

îmi consum tot autocontrolul ca să stau nemişcat şi să o las să se ajusteze, ştiind că fundul ei, autoritar îmi va da de ştire când va fi pregătită. Abia când planez deasupra ei îmi dau seama de mare sunt faţă de ea.

"Trebuia să o bagi toată, nu-i aşa? Să te dai mare.

Degetele ei umblă pe spatele meu, şoldurile încep să se mişte, ^mn că trebuie să mă retrag şi să pompez iarăşi.

"Am băgat-o doar pe jumătate, eschide ochii mari

şi se ridică pentru a se uita unde se unesc opurile noastre.

Dar cred că intră mai mult.

Mă retrag, intru din nou cât de mult pot, până ce Intâni rezistenţă. Unghiile ei mi se înfig în umeri îşi arcuieşte spatei" împingându-şi abdomenul spre mine.

- Oh, Dumnezeule!
- Ce bine este în tine, Anastasia, ce păsărică perfectă!

Picioarele ei sunt în jurul şoldurilor mele, gleznele se încru.
cişează pe spatele meu, încordându-se să mă ţină acolo, adânc în ea.

- Nate, şopteşte ca o rugăciune, este aşa de mare! Mă umpli. *Ah!*

încearcă să mă termine cu vorbele şi, la dracu, ar putea reuşi dacă ar continua. Capul îmi cade pe umărul ei; îmi lipesc buzele de clavicula ei, apoi în sus pe gât până când gurile noastre se strivesc una pe alta într-o bătaie disperată de limbi şi de buze.

O mână mă trage de păr, iar cealaltă îmi zgârie spatele. Este aproape; îmi dau seama după felul cum se agită sub mine, după cum i se adânceşte respiraţia când capătul penisului meu îi atinge punctul G, după felul în care pe faţă i se citeşte extazul când intru mai adânc.

îmi retrag mâna cu care îi ţin capul şi o strecor între noi, fre- cându-i cu degetul mare clitorisul umflat până când întregul ei corp se arcuieşte şi rămâne cu gura căscată.

- Termină pe erecţia mea, Stas. Dă-mi-o!

întregul ei corp se încordează în timp ce-mi strigă numele pe umăr, iar unghiile i se afundă aşa de adânc, încât sunt surprins că nu mi-a dat sângele. Cu faldurile ei pulsând în jurul meu în timp ce încetinesc ritmul, îmi lipesc buzele de fruntea ei şi[ne] rostogolim pentru ca eu să fiu pe spate, cu corpul ei fin şi moale pe pieptul meu şi penisul adânc îngropat în ea.

-A fost... gâfâie ea. Eşti... Ai terminat?

- Nu încă. Vreau să te văd cum mă călăreşti.

Stassie deasupra mea a fost gândul-vedetă la fiecare du? 0[fUt] săptămâna trecută. Numai la asta mă gândesc de când a zis-o [c]“ voce tare. Felul în care ii scânteiază ochii când se uită la fitţ* [n,e]

cu un zâmbet timid pe buze Îmi spune că o vreau.

***Se* Îndreaptă, alunecând lent pe erecţia mea până când intră toată. Mă uit la locul dintre picioarele ei unde suntem uniţi şi nu mai este nici un pic de spaţiu.**

Dumnezeule!

-Aşa? întreabă ea uşor, dându-şi părul de pe faţă.

încuviinţez din cap şi îmi înfig mâinile în şoldurile ei, nefiind în stare să articulez vreun cuvânt. Şoldurile ei se ondulează şi coboară şi mi se taie respiraţia.

-Sau aşa?

-Da, iubito, aşa, îi spun cu vocea încordată.

Ştiu că Stassie este flexibilă pentru că am privit-o patinând. Aşa că nu ştiu de ce sunt aşa de surprins când îşi întinde picioarele în lateral, făcând sfoara.

-Dar aşa?

Nu pot să vorbesc sau să gândesc. Intru mai adânc; nu ştiu cum sau de unde vine ori unde se duce. îşi pune mâinile pe pieptul meu, ridicându-se şi coborând. Fulgerul de plăcere mă loveşte cu putere şi o prind de şolduri aşa de puternic încât va avea semne zile întregi,

- **Eşti incredibilă, incredibilă!**

Fiecare mişcare a şoldurilor ei este într-un ritm perfect îmi pterd minţile. Ridic şoldurile când ea le coboară, iar capul îi cade Pe spate.

- **Acolo, da, chiar acolo...**

t J^Wfodu-se pe pieptul meu, degetele ei îmi prind părul.

alansându-se în mişcarea mea, sunetul satisfăcător al pielii ^ ** *[0Ve]ste <k piele răsună prin cameră şi brusc mă bucur că

Wea cealaltă a uşii este o petrecere zgomotoasă.

f[Un]j ^ [Sta]s«e este perfecţ; puternic şi flexibil, cu un

contează^â \[cârnos ^ cu sâni] P^ni. Nimic din toate astea nu

[Vine vor^a] cât de bine este când simţi că o peşte orgasmul.

i v * - * [m] * [n] e > [^nastas]laî o tachinez eu în timp Mormăi j^[l0arele] ^ degetele [!i] [sunt] înfipte în pielea mea.

[114] din dormim [a,mcoercnt]» pielea ei bronzată sclipeşte în lumi- [ru meu>] ^[re] «curte de păr îi sunt lipite de frunte,

pe faţă are o expresie de epuizare şi de satisfacţie în timp ce acceptă în ea cu fiecare centimetru ca o campioană.

îi cuprind talia cu braţul ca să o ţin şi strecor cealaltă mână între corpurile noastre unite. Aplic o presiune uşoară pe clitoris, iar ea se cutremură.

Merit o medalie că n-am explodat pe loc pentru că întregul ei corp se încordează, ceea ce acum câteva secunde aş fi zis că era imposibil. Tremură, cambrează şoldurile în timp ce călăreşte orgasmul, strigându-mi numele.

-Eşti un demon. Se întinde, lipindu-şi buzele de ale mele, corpurile noastre încă fiind unite în cel mai bun fel. Un adevărat demon.

-Nu te-am crezut niciodată o persoană care renunţă, Allen. îi dau părul ce-i atârnă pe faţă pe după urechi, cuprinzându-i faţa cu mâna. Mă uit o secundă la ea – obraji roşii şi un zâmbet leneş în timp ce întoarce capul ca să-mi sărute podul palmei. Eşti aşa de frumoasă, ştii?

-Hawkins, deja mi-o tragi. Nu trebuie să mă mai perii.

„Iat-o![w]

Iubita mea docilă, afectuoasă după orgasm a dispărut şi a reapărut atitudinea ei tipică de răzgâiată. îi dau o palmă peste fund, rostogolind-o iarăşi pe spate. Ies din ea şi chicotesc la scâncetul ei de dezamăgire şi la ţipătul de surprindere când o întorc pe burţi

-Nu mai pot să o fac, geme ea. Nu pot.

O trag de şolduri până când are fundul în aer – la

privelişte a asta voi visa în fiecare noapte.

-Vrei să mă opresc?

Se uită la mine peste umăr şi clatină din cap.

- Bine, ţine-te de pat!

întinde mâinile şi se prinde de barele cadrului, sprijinind capul pe o pernă şi încercând să se uite la mine în timp ce mă ^ în spatele ei.

Nu cred că am fost vreodată ^ ^ ^

nu frec penisul în sus şi în jos, incercuindu-i fără grabă &⁰'ju supe **sibii,** fâcându-i corpul să se cutremure. Când*

P na nerăbdătoare, mă aşez în sfârşit şi intru din nou în &

întâmpină fiecare mişcare împingându-se în mine, fundul îi saltă şi devin mai tare. Mâinile mi se potrivesc perfect pe curbura taliei ei, iar sunetele pe care le scoate nu mă lăsa să continui mult.

-Ti-am zis că o să-ţi posed păsărică asta de parcă-i a mea, Anastasia, pentru că este a mea.

-Nathan.... Geme, dar tot reuşeşte să fie obraznică. în visele tale.

- Dă drumul patului!

Mi se umflă satisfacţia pe sub piele când ea mă ascultă imediat, făcând măcar o dată ce i se zice. Trăgând-o iarăşi în faţa mea – o vreau mai aproape, am nevoie de ea mai aproape îmi trec limba de-a lungul umărului ei până la gât, gustându-i transpiraţia sărată de pe piele.

Cu una din mâini urc pe corpul ei la sâni şi cu cealaltă între picioarele ei, simţind cum mi se mişcă penisul, intrând şi ieşind în timp ce ea se mişcă într-un ritm înflăcărat. întregul ei corp tremură, gâfâie, pulsează în jurul meu.

-Este prea mult Este prea bine, nu mai pot.

-Nu renunţa, Anastasia!

îi tachinez lent clitorisul cu degetele, în mod deliberat şi controlat, iar ea aproape că termină. Ridică gura spre mine, îşi cambrează şoldurile şi se freacă, dându-şi ochii peste cap. îi strivesc gura cu a mea în timp ce ea ţipă, strângându-mă aşa de tare, încât nu mă mai pot reţine şi mă vărs în prezervativ.

Simt ca şi cum un foc mi se întinde prin tot corpul, con- sumându-mă şi înghiţindu-mă, sufocându-mă în flăcări. Am *pume şi convulsii în ea mult după ce ne-am oprit, iar plăcerea inundă.

j A fost mai bine decât sexul cu ură? mormăi eu, cu fruntea pe umărul ei.

****corPu^ scuturându -i-se în braţele meîe.**

■ dumnezeule, taci din gură, Nathan!

p*riea
tul că e C*IU***0 casă **pBnă de oameni, în afară**

de fep-
oameni, este să încerci să te strecori.

După ce m-am convins în sfârşit să ies din ea, arunc pr$_{ezer}$. vativul şi iau nişte pantaloni de trening pe mine. Ea priveşte din pat, cu nasul încreţit când îşi dă seama ce vreau să fac.

- Mi-ai topit toate oasele, zice Anastasia.

Este goală în patul meu, iar stomacul i se contractă în timp ce respiră controlat. Arată incredibil. Este de necrezut că, după cât am făcut-o, erecţia mea tresare, dar dacă îi sugerez să o mai facem o dată chiar acum, mă omoară. Se uită la mine cum traversez camera spre uşa dormitorului.

- Unde te duci?

O sărut pe frunte şi trag pătura peste ea, ignorându-i încruntătura.

- O să deschid uşa. Vrei să rişti ca oricine ar putea să fie afară să te vadă în fundul gol?

Ea ridică din umeri.

- O să fur nişte chestii de la Henry. Mă întorc imediat.

în noaptea asta Henry este vedeta şi cred că mâine mă voi duce la Target să cumpăr o cutie cu chestii pentru fete. Tastez zerourile şi intru, având parte de şocul vieţii mele când îl văd pe Henry în boxeri, sărutându-se cu o fată pe jumătate goală în patul lui.

-Oh, la dracul strig eu, acoperindu-mi ochii. îmi pare rău, amice, am nevoie să iau cutia cu chestii din baia ta. îmi pare foarte rău...

- Daisy, spune fata misterioasă.

Ţin mâna la ochi şi mă îndrept spre baie, închizând uşa ia urma mea şi găsind imediat ce-mi trebuie. Fur gel de duş, şampon, balsam, un elastic de păr şi o perie. Mă mai uit o dată, hotărând să iau şi nişte şosete. Le pun sub un braţ şi pe celălalt îl o osesc ca să-mi protejez ochii când mă aventurez înapoi în ceea

ce ar trebui clasificat drept ţara nimănui.

p ecat. Ioţi să-ţi iei mâna, zice categoric Henry.

_ i^{01} E$^{are\ rau>}$ băiete. Nu credeam că vei fi aici. Cine-i fata?

0ftea7r?e Care o cunosc- Este sora mai mică a lui Bria[r*
nu o lac?1 m Slmt vinovat- Data viitoare când ai o fată, căpit[a,ie, n« o lasa singură, altfel ţi-o iau.

Grozav!

- **Probabil ai putea, amice. Nu mă întorc, promit! Du-te şi cau- tă-ţi fata!**

Când intru în cameră, Anastasia este unde am lăsat-o. -Tocmai i-am distrus şansele lui Henry din greşeală. Nu mai vorbim cu el, Allen. A zis că, dacă te las singură, te ia el.

încă râde după ce pun proviziile în baie şi mă întorc în pat ca sa o iau în braţe.

-Ar putea, să ştii. Are aerul ăla misterios, dar dulce, parcă n-aş şti! Femeile îl adoră pe Henry. Dau drumul la duş la presiunea şi temperatura potrivite şi intrăm, aşezând-o cu blândeţe din nou pe picioarele ei. Mă întind după şampon, iar ea pufneşte.

-Nathan, pot să mă spăl singură. '

- **De ce ai face asta când eu sunt aici ca să o fac pentru tine? Nu se ceartă cu mine în timp ce îmi mişc metodic degetele prin părul ei, acoperind fiecare şuviţă cu spumă, ca apoi s-o spăl Degetele mi se afundă în umerii ei, corpul îi este calm şi se sprijină de pieptul meu, oftând mulţumită. Avem parte de linişte şi pace, un contrast puternic faţă de mai devreme, mă rog, până ce iau stida de balsam, mijind ochii la instrucţiuni.**

-Ăsta unde naiba se pune?

Ha se apleacă râzând.

~ Pe vârfuri.

0 frec din cap până în picioare, iar când terminăm, o înfăşor în cel mai mare şi pufos prosop pe care îl am. Stassie trece de la blândeţe şi pasivitate la iritare mai repede decât oricine, dar după cum s-a cuibărit la pieptul meu, nu mi-aş da seama.

ku un tricou cu Titans din sertar şi i-l trag peste cap, scoţând ^Şteboxeri pentru mine, apoi o întind

pe pat şi mă urc lângă ea.

uşă Sb DU mî ^ asă Petrecerea zgomotoasă de dincolo de luminile şi stau întins lângă ea, cuprinzând-o în braţe adoarmă imediat spre mine. Mă acoperă cu corpul ei şi gâdilându-mi pieptul cu sforăiturile ei uşoare.

în loc să adorm, stau întins în întuneric, ascultându-i respi$_{ra}$ ţia şi încercând să fac un plan prin care ea să nu mai vrea să fa$_{ç}$j asta cu altcineva.

Şi nu-mi vine nimic în minte.

CAPITOLUL 17

ANASTASIA

Este greu să fii fericită când ai avut cea mai grozavă partidă de sex din viaţa ta, dar tipul cu care ai făcut-o este imposibil de enervant

- Uită-te la gâtul meu, Nathanî fumeg eu, văzându-mi reflexia în oglindă când *ieşim de* la duş. Azi-noapte nu m-am gândit să mă uit dar vânătăile sunt incredibil *de* mari şi urâte în dimineaţa asta, ieşindu-mi în evidenţă pe gât Parcă m-au atacat lipitorile! Cine eşti? Dracula?

- O să-ţi cumpăr o eşarfa când mă duc la Target, zice el cu nonşalanţă, examinându-şi opera.

Mâ uit la el în oglindă, văzând expresia inconfundabilă de mândrie de pe faţa lui.

-Nu mai dramatiza atât!

-Să nu mai dramatizez atât? Dacă îmi dai o eşarfa, te voi strangula cu ea, răspund eu, desfâcând prosopul ca să mă şterg.

În dimineaţa asta am cursuri cu copiii. Ştii *ce* observă copiii? Absolut orice.

-Eşti aşa de plină *de furie* pentru o fată aşa de

mică şi de driguţâ, mă tachinează el, sărutându-mi semnele urâte de pe gât -Te urăsc.

-Ba nu.

Mâinile lui călătoresc peste abdomenul meu gol şi-mi trag rpul aproape de al lui. Prosopul de pe şoldurile lui nu ascunde

cât de dornic este ca eu să nu mă duc la muncă. Vocea îi este j0as$ şi misterioasă când îmi şopteşte la ureche:

- Te vreau din nou.

-Mm...m

- Demisionează ca să ne putem întoarce în pat.

„De ce mă ud de la câteva cuvinte? De ce pentru o fracţiune de secundă m-am gândit să demisionez? Aşa te simţi când eşti posedată de mădular?“

- Hawkins, n-avem toţi un fond fiduciar, zic eu, revenindu-mi şi ieşind din îmbrăţişarea lui, mormăind înjurături.

încă mormăi ameninţări că-I acopăr de vânătăi când urc în maşina lui, iar el încă zâmbeşte ca un prost.

Noaptea trecută a fost altceva. Nu ştiu dacă a fost frustrarea sexuală acumulată sau excitarea jocului, dar omul ştie cum să-şi folosească dotarea pentru binele suprem.

Nu cred că am dormit. E posibil să fi leşinat de oboseală pentru că a fost aşa de bine să fac sex. în dimineaţa asta, când am intrat amândoi la duş şi am menţionat durerea surdă dintre picioare, m-a întrebat dacă o poate săruta ca să treacă.

Şi a făcut-o. De două ori.

- Vrei să vin şi eu? mă întreabă când parchează lângă clădirea unde locuiesc ca să mă pot schimba înainte de muncă.

Clatin din cap.

- O să mă distragi. Nu-mi ia mult.

Adevăratul motiv este că nu am energia să

gestionez reacţia Aaron dacă apar cu Nate şi plină de vânătăi de la sărutări.

Din fericire. Aaron încă doarme când intru în apartament. Cand ajung în dormitor, hotărăsc că singurele haine potrivi- 3StăZi trebuie să includă 0 helancă. Când monstruo- la Nate & ^ ^ ^ mCU SUnt aco perite cum trebuie, mă întorc

•a pahnaj! ^ ** COncentrez dacă tu mi-ai **fi profesoară**

Pe coapsa m e m a n ? f'cste consola centrală pentru a o pu,lt' P a mea> „„««„d degetele tot drumul până la Simone-

Când În sfârşit parchează lângă patinoar, se întoarce spre mine *cu* o expresie de speranţă.

_p0t să mă uit Ia tine cum predai?

-Sub nici o formă, zic eu, coborând din maşina *şi* luându-mi geanta. Mulţumesc că m-ai adus.

-Stassie! strigă el când eu vreau să închid portiera. Ne vedem mai târziu?

Caut în geantă şi scot agenda, dând Ia 23 octombrie. Muncă, învăţat, sală, cină.

- **Nu, îmi pare rău, sunt ocupată. Pa, Nate.**

-Stas! strigă el din nou, oprîndu-mă din mers. Dar mâine?

Mă uit Ia 24 octombrie.

- **Nu, ocupată. Trebuie să plec şi, dacă mă mai strigi o data, îţi lovesc maşina. Nu pot să întârzii, pal**

Nici măcar n-am trecut de uşile de la intrare, că îmi vibrează telefonul în buzunar.

Nate

„Luni?"
„Ocupată. "
„Marţi?"
„Ocupată fP. "
„Miercuri? Mă omori, Allen „

„Ai meci în Arizona.[w]

„Pentru Dumnezeu! De unde ştii asta?“

„De la Lola Mitchell – expertă în hochei. “

„Joi? Ai antrenament după noi Te aştept „I°i trebuie să merg la mall după un costum de Halloween“

„©S'Ce coincidenţă ciudată! Hai să mergem împreună!“

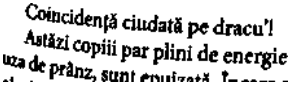

, aşa că, atunci când vine pa- teiefo i [w*'“'*W4a*] **«iccrc să mă hotărăsc ce să mănânc,** [Imi] **brează pe masă şi apare numele lui Nate.**

Nate

„Pot sâ te iau âc la muncă?“

„Nu-i nevoie. Iau un Uber.“

„Nu are sens Hai cft te iau!“

„Tu nu ai sens.“

„Doar pentru r/î mi ai terminat creierii.

„IM naiba!“

„La 15.00?“

„Mda. Sa nu întârzii! Trebuie sâ tnâ duci direct aca- să. Fără prostii.“

„Pe cuvânt de ccrcetaş.“

„N-ai cum să fi fost la cercetaşi.“

„Am fost, dar m-au dat afară.“

„De ce?“

„I-am dat foc din greşeală lui Robbie când aveam opt ani

Aşa cum a promis, mă aşteaptă în parcare când ies de la muncă fix la 15.00.

- Hei, piromanule! il tachinez eu, urcând pe locul din dreapti Se apleacă şi*mi cuprinde faţa cu mâna, dându-mi un **sărut**

pasional care îmi cutremură întregul corp.

încerc să nu mă gândesc prea mult la asta. Dacă m-ar

săruta Ryan, nu m-aş gândi la nimic, dar acest bărbat a făcut **lucruri** perverse cu corpul meu azi-noapte... şi azi-dimineaţă. Probabil n-ar trebui să-mi fac griji pentru un sărut.

- Bună, spune el, pornind maşina şi plecând din parcare Apropo de incendii, dă-mi agenda ta, AUen!

Strâng geanta la piept şi-i lovesc mâna.

- Nu. De ce ai glumi cu asta?

" Chestia aia îmi strică săptămâna. De ce eşti aşa de ocupai' Mana se aşazâ pe coapsa mea, distrăgându-mă pentru mon#** Ce ai putea să faci ca sâ nu ai timp pentru mine?

Pot **să** fac faţă mâinii pe coapsă. Nu pot să fac faţă **tiparelor jj** °ca"nale- Chestiile alea **Îmi** fac vaginul să urle *f* £ gura că este din nou pregătit pentru **consecinţele** excit

-Nu Ştiu, Nate. Poate că învăţ? Mă antrenez ca să-mi împlinesc visul de **a** fi în echipa olimpică de patinaj artistic? Treburi? **Pregătirea** meselor? Munca? Degetele lui se înfig jucăuş în coapsă i mă foiesc. O să mă vezi înainte sau după antrenament – joi am **«eara** liberi; de obicei, atunci mă... am timp pentru prieteni.

«Nu spune că ţi-o tragi, Stassie!

- **Bănuiesc că, dacă e vorba de visurile tale de-o viaţă, aş putea să găsesc o cale să fiu de acord cu asta. De când ai un stil de viaţă aşa de meticulos planificat?**

-De la nouă ani.

-Nouă ani? îngaimă el. Ai fost un copil de nouă ani cu un planificator în culori?

_Nu chiar.

Este greu să ştii când să începi să-ţi dezvălui detaliile vieţii într-o prietenie. Nu este un secret şi nu este ceva de care să-mi fie ruşine, dar...

- **Pot să-ţi explic, dacă vrei, dar poate că e un pic cam profund pentru o sâmbătă după-amiază.**

Mă strânge din nou de coapsă, privindu-mă în timp ce ne oprim. Încuviinţează din cap, încurajându-mă.

-Mă pricep la profunzime. Închide ochii. Nu aşa!

Credeţi-mi, ştiu, dar asta-i o conversaţie foarte-foarte diferită.

Xoncentrează-te, Anastasia!“

-Bine, deci am ştiut întotdeauna că sunt adoptată. Părinţii mei sunt nişte oameni foarte iubitori. Mereu şi-au dorit ce-i mai bun pentru mine, »Bun început.“ M-au înscris la toate activităţile în afara şcolii pentru că au vrut să-mi ofere cele mai bune oportunităţi. Am început să patinez şi am tot avansat până când «observat cineva că sunt bună. îmi privesc mâinile, trăgând de

unghiilor. În fiecare zi mi-au spus ce mândri erau. Cum voi o vedetă, o patinatoare faimoasă, o olimpică. p uiNâte şi coboară delicat pe coapsa mea. „7“ ^ mult pentru un copil, inud^ Pres mnea asta copleşitoare, dar acum, ca adult,

mult si vnu anxietate severă.Însăiubeam patinajul prea

***V*y oiam să fiu cea mai bună pentru ei.**

Degetele lui se împletesc cu ale mele.

-Am crezut că ei nu mă vor mai dori dacă voi da greş.

-Oh, Stas! oftează el.

- Privind ca adult, este ridicol, pentru că mă iubesc mult Dar mi-a fost aşa de teamă că aveau să mă respingă dacă nu mă descurcam, încât am scăpat de sub control în această obsesie intensă.

El nu spune nimic, lucru pe care îl apreciez.

-Nu puteam să **explic** cum mă simţeam şi am devenit furioasă şi frustrată, aşa că m-au dus la terapie. Din motive întemeiate, pentru că deveneam un coşmar. Doctorul Andrews m-a învăţat cum să-mi comunic emoţiile.

- Şi agenda?

- A început ca o activitate de terapie. Simţeam că nu deţin controlul, ceea ce pare incredibil pentru un copil aşa de mic. într-o duminică seară, a trebuit să stau cu părinţii şi să scriu ce trebuia să fac în acea săptămână.

- Inteligent.

-Trei categorii. Ce trebuia să fac, ce mi-ar plăcea să fac dacă aş avea timp şi ce urma să fac pentru mine, lucruri care nu aveau de-a face cu şcoala şi cu patinajul.

. Mă foiesc şi mă simt inconfortabil pentru că, fără îndoială, deja spun prea multe, dar el se uită la mine şi încuviinţează din cap, îndemnându-mă să continui.

- Când eram mai mică, aveam un tabel sclipitor cu stickere. Mă făcea să simt că puteam face orice fără să o iau razna, iar pe măsură ce a trecut timpul şi am crescut, s-a metamorfozat într-o agendă.

-Deci...

- Deci, sa nu ma întrebi dacă-mi cunosc părinţii naturali, întrerup eu. Sunt fericită cu părinţii mei şi nu doresc să fac săpături în trecut.

- Să te întreb asta? Stassie. îmi duce dosul mâinii la alea riHirni A Pe gete. Voiam să te întreb dacă citatele sau doar îti I Pe postezi au de-a face cu terapia |

Place să păcăleşti lumea să creadă că nu eşti cea ma»

temperamentală, autoritară şi înspăimântătoare femeie pe care au cunoscut-o vreodată?

- **Poftim? Nu sunt *temperamentală sau* autoritară.**

Râzând de faţa mea şocată, îmi sărută din nou degetele.

- **Simt că dovezile cântăresc în favoarea *mea.* Ajungem în sfârşit la clădirea mea, iar el găseşte un loc mai departe de locul normal de parcare. Mulţumesc că mi-ai povestit.**

-Mulţumesc că ai ascultat. Ştiu că a fost... mult.

_ Pot să *fac faţă.* Şi apoi îmi place să aud ce te face să vibrezi. Este important pentru mine să fiu prezent pentru prietenii mei, bănuiesc că ajută când ştii anumite lucruri. Când deschid gura să răspund, *mi-o acoperă* imediat cu o mână mare. Nu-mi spune că nu suntem prieteni! Suntem.

Îi ciugulesc palma, făcându-l să şiro retragă, râzând.

- Nu voiam să spun asta.

Mă ţintuieşte cu o privire sceptică.

-Bine, nu era singurul lucru pe care voiam să-l spun. Voiam să spun că prietenii tăi şi-au pierdut mult timp convingându-mă că eşti un tip de treabă, deci orice ai face, funcţionează.

Un zâmbet larg se întinde pe faţa lui.

-Tocmai ai recunoscut că sunt un tip de treabă? M-ai... *complimentat?*

-Oh, Dumnezeule! Plec. Mulţumesc că m-ai adus. însă Nate nu mă lasă să plec, se apleacă şi

mă sărută pasional. Şi-l las să o facă. Douăzeci de minute, în scurtul drum cu liftul până la etaj încerc să-mi recapăt controlul asupra trăsăturilor faciale, pentru că niciodată n-am arătat •f» de fericită după muncă. Intru în apartament. Aaron şi Lola sunt acasă, certându-se pentru nimicuri, ca de obicei.

Anxietatea creşte *în mine când* mă vede Aaron, privindu-mă 'mediat cu o expresie ciudată. Las geanta pe podea şi iau un pahar [08] beau ceva.

'Bună.

^jjgnorându-mi salutul, vine spre mine şi îşi foloseşte degetul mic „1? aparte materialul ce-mi acoperă un pic gâtul. Acel face să-mi dau seama că a alunecat. La dracuT

-Trebuie să-i spui lui Rothwell să mănânce bine înainte s§ laşi să se apropie de tine, Stas. Se încruntă. Arată al dracului de rău. Nu patinez cu tine la regionale dacă le ai.

- Las-o în pace, Prinţesa Gheţii! strigă Lo la el de pe canapea Nu fi rău doar pentru că tu nu faci sex, iar Stassie în sfârşit a pri^ trendul de hochei.

-Trendul de hochei? Se uită cu frenezie de la una la alta, iar inima mi se strânge. Te culci cu Nate Hawkins, nu-i aşa?

Ochii Lolei se măresc, dându-şi seama de greşeală.

- Nu-i treaba ta.

Nu-i treaba lui. Sunt adultă şi pot să fac ce vreau, dar asta nu mă opreşte să văd că Aaron o să-şi verse nervii pe mine, ceea ce mă înspăimântă. De-a lungul anilor, am învăţat ce lupte pot si câştig. Dar cele în care el a decis deja ce crede despre cineva nu sunt lupte pe care le-aş câştiga.

-încetează!

-De ce faci alegeri aşa de îngrozitoare? Dumnezeule! Este ca şicumnurespec...

-Termină fraza aia, mârâie Lo, venind ca o furtună spre noi Te provoc, Carlisle. Termină fraza aia şi o să vezi ce alegeri fac *eu!*

Pufneşte şi-şi dă ochii peste cap, plecând de lângă noi în direcţia dormitorului, mormăind în şoaptă ceva despre locuitul cu femei.

Când trânteşte uşa, Lola se aruncă la mine, sufocându-mă într-o îmbrăţişare strânsă.

-Scuze, scuze, scuze, scuze!

-Hm... O să-ţi pară rău, Mitchell.

Vine ziua de joi şi, la cinci zile după ce Aaron s-a bosumW- pot să confirm că-i în continuare supărat. Abia mi-a adresat don cuvinte de când am ajuns sâmbătă acasă de la muncă, ceea ce îⁿˡ convine, dar atmosfera în casă este rece.

M am ţinut ocupată şi, după ceea ce eu numesc *tnag*^{ie}*P* . ica *oare*, am reuşit cumva să o iau înaintea agendei şi$^{s'}$ eliberez timpul până duminică.

-Lasă telefonul! Henry nici măcar nu ridică ochii din caietul de schiţe când se răsteşte la mine. Sau îl iau iarăşi.

Fac cu reticenţă cum îmi zice, băgând telefonul la loc în buzunar. Henry a fost partenerul meu de studiu toată săptămâna, t nându-mi companie la bibliotecă şi confiscându-mi telefonul când eram distrasă de mesajele de la jucătorii plictisitori de hochei. Plural, pentru că J.J. îmi asaltează telefonul mai mult decât oricine altcineva.

Momentan, Henry nu învaţă, pretinzând că el preferă să amâne până în ultimul minut, apoi învaţă sub presiune şi senzaţia de dezastru iminent, dar m-a desenat ca girafa, ceea ce a fost drăguţ.

Aproape că mi-am terminat tema eând îl aud cum loveşte cu creionul în masa la care lucrăm.

- **Ştii că Nathan nu te-ar abandona, da?**

-Poftim?

- **Ieri Ai zis că ai fi fericită să te îndrăgosteşti, pentru ca eu nu te-aş abandona. Nici Nathan nu ar face-o.**

Ca majoritatea conversaţiilor mele cu Henry, cuvintele lui mă iau prin surprindere, lucru trădat de râsetul ce-mi scapă de pe buze, un râset

distorsionat, care sună un pic ca şi cum m-aş îneca.

-A fost o glumă, Hen.

în schimbul unei ciocolate fierbinţi cu bezele, ieri Henry mi-a povestit foarte detaliat cum m-ar face să mă îndrăgostesc de el dacă Nate i-ar mai strica şansele de a face dragoste. Evident că reacţia mea imediată a fost sâ-i spun că eram cu totul de acord ^ mă îndrăgostesc de el, adăugând ca proasta că n-ar exista nici o şansă ca el să mă abandoneze vreodată, aşa că ar fi bine să-mi când va veni momentul. Este dar că l-a preocupat asta.

- u trebuie să mă minţi, Anastasia. O fată drăguţă ca tine Jjeste singură fără motiv, nu trebuie să-mi povesteşti despre

voiam să ştii că el nu te-ar abandona. Pare aşa de sincer niciodatăUne> m°^ vine P^g*Pe roîne nu m-a abandonat asudarăf U $Unt ^oar Prietenul lui. Pe tine te vede goală şi tneij este chil atr^tor înainte să spui că nu, dormitorul ** 0rgasm. ^ ^ ^tu incredibil de zgomotoasă când

Simt cum mi se scurge sângele de pe faţă.

- Asta-i... bine de ştiut. Şi pe această notă edificatoare momentul să mergem la patinoar.

’estţ

Eu şi Henry ne strângem lucrurile şi traversăm împ$_{r}$ campusul spre arenă. Discutăm lejer, din fericire despre subie^ care nu au legătură cu sunetele pe care le scot când am orgas^ Mi-e uşor să fiu prietenă cu Henry; ştiu că spune adevărul, ft$_{r}$- viclenie sau ocolişuri. Săptămâna asta, genul acesta de sinceritat fără filtre a fost o alinare imensă în faţa tensiunii create de Aaron aşa că sunt mai mult decât dezamăgită când ajungem la patinoar iar el mă lasă imediat.

„El de ce nu a vrut să fie patinator artistic?“ încerc să mă concentrez pe încălzire şi nu la cât de atrăgător arată Nathan urlând instrucţiuni către echipa lui. Când ies p$_{e}$ gheaţă, sunt un pic mai mult decât îmbujorată, dar Aaron mă trezeşte imediat – cu atitudinea lui te face să te simţi ca şi cum ai fi prins într-un viscol.

-îţi distrage atenţia, Anastasia. Eşti neatentă. încetează să-mi pierzi timpul dacă nu depui efort pentru asta, se plânge Aaron, gesticulând spre Nate, care priveşte de pe margine.

Astăzi, eu şi Nate mergem la mall, aşa că i-am spus că mâ poate privi cum patinez. Ştiu că a fost o greşeală, anticipând ci Aaron se va purta ca un dobitoc, dar mi-a cerut-o aşa de frumos, încât nu l-am putut refuza.

-Nu sunt distrasă!

Singurul lucru care mă distrage acum este atitudinea lui Aaron. Mişcările lui sunt încordate şi tăioase, nu suntem sincronizaţi, şi când vrea să mă ridice, mă prinde cu mâna un pic ^{mal} tare decât de obicei. Este frustrant şi confuz, iar până ce termi năm, simt că trebuie să mă încui şi să plâng.

în clipa în care terminăm, pleacă grăbit spre vestiare, ^{i} Nate vine lent la mine – nici măcar nu trebuie să-i spun; &nt^{r} namentul acesta dezastruos a fost evident

pentru toată lu[nie] Am fost groaznici.

~ îl bat dacă vrei.

îmi cuprinde obrazul, şi eu mă cuibăresc în confortul mâinii lui.

- **Dacă-I răneşti, nu voi putea concura la competiţia statală de peste două săptămâni.**

-Am înţeles.

-Dar, dacă nu ne calificăm şi-l loveşti din întâmplare cu maşina, nu-i treaba mea.

-Am înţeles şi asta.

Chicoteşte, aplecându-se să mă sărute pe frunte. Sunt sigură că Brady pândeşte pe undeva, judecându-mă şi ea, dar în timp ce-mi petrec braţele în jurul lui şi mă las cuprinsă de calmul lui, nu găsesc forţa în mine să-mi pese de ce ar putea crede ea.

îi urmez respiraţiile adânci, simţind imediat cum se diminuează nevoia de a plânge.

-Mulţumesc că m-ai aşteptat.

- **Pot să fac o sugestie pentru planurile noastre? zice el cu atenţie, îndinându-mi capul în sus. Nu vreau să-ţi încurc agenda, dar am senzaţia că, după cum te simţi acum, este nevoie de nişte schimbări.**

Este aşa de atent cu mine, aşa de blând, de parcă m-aş putea frânge. Aplecându-se, se apropie la câţiva centimetri de faţa mea, aşteptând ca eu să acopăr distanţa.

-Nu te sărut până ce nu ştiu care e propunerea.

Zâmbetul lui este aşa de frumos, Încât aproape mă copleşeşte, dar rezist, concentrându-mă să respir, ca să arăt ca o fiinţă normală în faţa acestui bărbat dureros de atrăgător. ,

-în loc să mergem la mall, comandăm mâncarea ta preferată ţi luăm un costum online. Poţi să rămâi la mine pentru că sâmbătă, după ce te-am

dus la muncă, am cumpărat o grămadă de T^tii de fete de la Target şi cred că un pic de distanţă faţă

Aaron s-ar putea să fié ce ai nevoie acum. cu tin ^rCSllpus ^ ve* Putea convinge altă persoană să doarmă ? îl tachinez eu, simţindu-mă imediat mai bine. auj- '.ai ry â2ut ce lucruri bune am luat. Cutia lui Henry pare de T 0 s â r a i implori să te las să rămâi, un plan bine gândit, Hawkins.

l60 l*''1" aCasidimineaţi*4-V'>A\^

» Te - du

Este un ? , c\a curs« 1 '- s ar y

U ;ne\c5iap° u U ' s i.m»'ipesc Wedeak^

ÍaCW u fnú^ tCSC ¿s desprinde.

wi_e Cï^eanve

CAPITOLUL 18

NATHAN

Am parcat în faţa casei mele acum trei minute şi, până acum, ea nici n-a încercat să coboare din maşină, aşa că stăm într-o tăcere semiconfortabilă.

Strânge curelele genţii, se uită în depărtare şi corpul îi este vizibil rigid Ştiu că-i pierdută în gânduri, aşa că o las să mai fiarbă o virme, pentru că nu vreau să mă bag.

Mai trec câteva minute şi buzele îi sunt în continuare strânse tntr-o linie încordată, aşa că

întind mâna şi-i ating uşor obrazul cu degetele, dregându-mi vocea ca să-i atrag atenţia. Rulez o şuviţă de păr în jurul degetului, iar ea întoarce capul ca să audă ce am de spus.

- Vrei să ne jucăm de-a casa?

-Cum? Pare confuză, dar nu o pot învinovăţi. Sub ochii ei *P^{ar} riduri fine când îmi aruncă o privire amuzată. De-a casa?

-Cum ne jucam când eram copii.

încruntătura ei se pierde lent şi colţurile gurii i se ridică uşor.

-Şi ce Înseamnă să ne jucăm de-a casa? Ne vom preface că ^{,Uji}km mama şi tata pentru băieţi?

~ Uităm de lumea de afară până mâine. Dacă J.J. Îţi zice mami,

® bat, dar atât Cum zici tu când păcăleşti? Doar energie pozitivă.

-Eu nu păcălesc oameniii *Sunt* o persoană pozitivă, insis- «a.mmţmdu-ne pe amândoi. Pufneşte, îşi încrucişează bra- ^{e} sfidătoare, dar nu o ţine mult, şi expresia ei de enervare prefăcută se înmoaie. Mereu ai fost aşa de blând? Nu eşti deloc $_{CUn}$, mă aşteptam.

- Da, exact cum m-a crescut mama. Dacă te plac, te pl$_{ac}$. s$_{Unt}$ genul de persoană hotărâtă, mereu am fost.

Un mic fior de panică mă străbate când mă gândesc că ar p_{u}. tea să-mi înţeleagă greşit cuvintele după ce înainte am discutat despre ce caută ea, dar din fericire râde.

- După statutul tău în campus, aş fi crezut că te-ai culcat deja cu jumătate din Maple Hills. Titlul de căpitan garantează că $_{0}$ faci, nu?

- Am făcut-o şi, da, cam aşa este.

Nu sunt sigur că e răspunsul pe care îl aşteaptă, pentru că ochii i se măresc şi doar se uită la mine.

-Oh!

-Mă faci de ruşine pentru că m-am culcat cu mai multe femei, Anastasia Allen? Regina non-angajamentului? Rămâne cu gura căscată şi vrea să mă contrazică, dar nu-i las ocazia, savurând faptul că rămâne fără cuvinte. A face sex cu cineva şi a-ţi plăcea de cineva sunt lucruri diferite. Dacă-mi place de cineva, vreau să fiu în preajma persoanei ca să o cunosc. Rareori doresc ceva mai mult de la cineva, aşa că, atunci când vreau, persoana respectivă devine o prioritate.

- Dumnezeule, ce sâcâitor! mormăie ea cu obrajii înroşiţi- Mâna îi atinge mânerul portierei, iar cealaltă este pe geantă. Haide să intrăm în casă înainte să se revolte copiii!

Este grozav când cei mai buni prieteni ai tăi o plac pe făta care îţi place, dar abia intrăm pe uşă înainte ca ei să o vadă pe Anastasia în spatele meu şi se transformă în golden retrieveri. Dacă n-aş fi văzut cu ochii mei, n-aş fi crezut niciodată, li cunosc pe băieţii ăştia de ani întregi şi niciodată nu i-am văzut purtându-se cum o fac când Stas şi Lola sunt prin preajmă.

Henry este primul care începe.

!T?.Yrei să vezi un film cu noi? Rămâi peste noapte? mine, îmi'TâmbLeTnainte d™ ' „k S? sPri?inindU?SC

- – Nathan m x a Se Ulta fără?‘ la Henry.

/ hă” „„a riP” Pentru că vrea să ne jucăm de-a casa.

-Poţi să-mi spui tati oricând, Stassie! strigă J.J. la ea de pc canapea.

-Sus. O lovesc uşor cu şoldul în direcţia scărilor. Nu mai fi **sâcâitor,** Johal! Nu te vrea.

).). râde cu gura până la urechi.

-Nu cred asta. Toată lumea mă vrea.

Henrv se încruntă când Stassie o ia spre scări, mormăind
în şoaptă.

- Eu nu te vreau, J.J.

A fi cu Stassie complet trează s-ar putea să fie noua mea activitate preferată.

îmi place să vorbesc cu ea. Pare evident, şi este, dar îmi place să o ascult cum se aruncă într-o poveste. Felul în care trebuie să-şi reţină râsul când îmi povesteşte ce a spus Lola sau zâmbetul trist când vorbeşte despre Seattle. Râd în hohote când o imită pe Brady cu un îngrozitor accent rusesc, chiar dacă am auzit-o de douăzeci de ori.

Are opinii şi interese, iar dincolo de natura ei obsedată de organizare şi de competiţie, este o femeie care vrea doar să se descurce. Mă face să mă simt ca naiba faptul că am etichetat-o drept dramatică – nu mă înţelegeţi greşit, are momentele ei, dar până la urmă este devotată, iar atunci era doar speriată.

Un alt lucru amuzant pe care l-am descoperit la Stassie nebăută este că, pentru cineva care se opune atât de mult comportamentului lipicios, este al naibii de lipicioasă.

Adică se lipeşte de mine.

Ca un koala.

Sau un leneş.

întregul ei corp este în jurul meu. Cu faţa îngropată în gâtul meu, cu păru i gâdilându-mi nasul, cu picioarele în **jurul** taliei, utând nC*U ^ Să k^ansez laptopul pe fundul ei, cu o mână că-

Orf ‘ S*tC costume cu cealaltă gâdilând-o pe spate, este supă[1]

6h”11^ a? Vrea sa nu se şiltă Pros L mai ales ca Aaron

mă îndepărtez” °aUZa ^ucur este cu m*ne *n ^oc sa

- TU ai grăsime corporală? Se mişcă în jos pe corpul meu pân* când îmi încalecă şoldurile, ridicându-se un pic ca să fim f"a faţă. Este ca şi cum aş sta întinsă pe trotuar. Eşti tare ca piatra

închid laptopul şi-l pun pe podea, apoi îmi îndrept toată aten. ţia spre frumoasa femeie de pe mine.

Tricoul meu o acoperă toată, alt lucru care îmi place. Ciudat ştiu. Mă întreb dacă există un motiv psihologic pentru faptul ci sunt excitat când poartă hainele.

- îmi pare rău că acest corp pentru care am lucrat aşa de **mult** nu-i o saltea bună pentru tine. îmi trec degetul mare peste buza ei de jos, şi când îşi înfige dinţii în el cu o expresie răutăcioasă pe faţă, tot sângele din corp mi se duce direct în mădular. Dar sunt destul de sigur că-ţi place corpul meu din alte motive.

Şoldurile ei se ondulează peste erecţia care se luptă să iasă din boxeri şi, jur pe Dumnezeu, fata asta mă face să-mi pierd minţile cu o mică mişcare.

- Ştii ce vreau? cugetă ea, trasând cu degetul fiecare muşchi abdominal în timp ce mâna îi coboară spre buricul meu.

-Spune-mi, Anastasia, ce vrei?

- Mâncare. Chicoteşte, întinzându-se la loc pe pieptul meu, proptindu-se în antebraţe. Mor de foame.

De când am ajuns acasă, încerc să o fac să aleagă ceva de mâncare. A fost o sarcină imposibilă şi frustrantă, posibil cea mai enervantă din viaţa mea.

M-am oferit să comand de mâncare. M-am oferit să gătesc.

M-am oferit să aleg pentru noi, dar mi-a răspuns cu un m°r' mait ci nn J- . *

mai şi un c ătinat din cap. Aşa că încerc din nou,

aplecându-mâ d^drăguţ"^ ° S^FUtnasului,pentrucăacum

arată aşa

- Burgeri?

-Prea multe calorii.

-Pizza? ,sugerez mâncare thailandeză pentru a nu Ş^ c J °nul în spatele nostru, răspund... Bună, Ry.

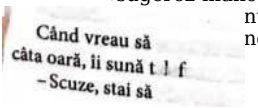

•Jţne telefonul departe de corp in timp ce faţa lui umple ecranul.

„Grozavi"

-Care-i treaba?

- Bună, tocmai am luat-o pe Liv de la repetiţie şi am văzut-o pe Lo. A zis că Aaron este supărat pe tine, voiam doar să văd cum eşti. încerc să nu mă uit în telefonul ei peste umăr pentru că nu sunt sigur că mă aflu în cadru. Mergem la Kennys după aripioare, vrei să vii?

În fundal se aude un murmur încet, iar el chicoteşte.

-Liv te salută, se pare că sunt prea înalt, iar ea nu se vede. -Bună, Oliviaî Da, este fermecător, ca de obicei, dar este în regulă. E doar stresat, crede că sunt iresponsabilă când vine vorba de... nişte chestii.

„Eu. Sunt chestii."

-Şi el este mereu prost dispus înainte de competiţie, dar o să fie bine în ziua respectivă. Doar de asta am nevoie. Aş omorî pentru nişte aripioare de la Kennys, dar nu pot. Dar mulţumesc mult pentru ofertă.

-Am sugerat aripioare şi ai zis nu, mormăi eu încet.

Ea îşi dă ochii peste cap, coborând vocea.

-Calorii

-Tocmai ai zis calorii? rosteşte dur Ryan. încearcă iar să controleze ce mănânci? Stai... Cu cine eşti?

-Sunt cu Nathan, zice ea, mutând telefonul în lateral ca să o vadă întinsă pe pieptul meu gol. Şi nimeni nu controlează nimic, aşa că nu începe! în două săptămâni am competiţia statală, Ryan. Nu putem să trăim toţi cu o dietă cu grăsimi saturate şi carbohidraţi.

Spre surprinderea mea absolută, când mă uit în telefonul ei şi ^ut politicos încuviinţând din cap, el are cel mai mare zâmbet pe feţi

-Mă bucur că mi-ai urmat sfatul, Allen. Nu, nu vă mai deranjez în seara ta. Pa-pa! Să-mi spui dacă vreţi să veniţi.

Stassie Închide apelul şi lasă telefonul lingă noi, fără să sPUI*â nimic.

-Ce sfat ai urmat?

-Cum? Oh, el... Ryan mi-a zis să nu mai fiu aşa de dură tine şi să-ţi dau o şansă. A zis că eşti un tip de treabă şi că trebui să mai fiu încăpăţânată.

Am spus mereu cât de mult îmi place Ryan. Mereu am spus că-i un tip de treabă, înţelept, de care trebuie să asculţi. Retrag toate celelalte prostii pe care le-am spus.

- Şi apoi a zis că ar trebui să mă culc tine. Pentru ştiinţă. Şi Lo
a fost de acord.

îmi plac prietenii Anastasiei. Sunt oameni buni.

- Şi acum îmi dau o şansă?

Sunt pregătit pentru orice răspuns mi-ar da. Este încă aici, în patul meu, orice ar spune. înţeleg care e limita ei şi sunt fericit că acum sunt în graţiile ei.

-Da, bănuiesc că da. Deşi, dacă nu primesc ceva de mâncare în curând, o să mă enervez de foame şi cine ştie ce o să-ţi spun sau o să-ţi fac.

- Comand de la Kenny's. Vrei aripioare, deci o să primeşti aripioare.

îşi îngroapă capul în pieptul meu şi geme, mormăind nişte prostii despre îngrăşat.

-Oh, taci din gură, Anastasia! Râd, tresărind când mă loveşte în coaste pentru că i-am zis iarăşi să tacă. Oricum caloriile nu există în realităţi alternative. Este o masă, iar tu arzi sute de calorii în plus pe zi. Bine?

Se joacă cu vârfurile părului, rulând nervoasă o şuviţă între degete. Până la urmă, încuviinţează din cap

- Bine.

Nu trebuie să discutăm despre asta acum, dar vreau să ştiu la

atuiu, uar vreau »a

***Ce* vrei „*I* yan Cjnf.ka SpUS că Aaron controlează ce mănânci. Ce vrei sa-ţi comand?**

elemde°ră âr2iU am 0 iubită mult mai fericită în brt- Un boi imc~ ' ză, iar ea are

ns de aripioare dezosate şi cartofi prăjiţi cu brân-
un zâmbet imens pe faţă, privindu-mă de parcă

fi creat soarele. N-am făcut decât să plasez o comandă şi să o iau de la uşă, dar este suficient ca ea să fie în extaz.

Henry n-a ştiut în ce direcţie să se uite când ea a trecut pe lângă el în tricoul meu. Nimeni n-a ştiut unde să se uite când ea a suspinat, muşcând din prima aripioară. J.J. a deschis gura, dar până şi el a ştiut că era mai bine să nu zică nimic, ceea ce a fost

0 uşurare, pentru că avem meci sâmbătă şi aş prefera să nu-mi lipsească un om din apărare.

Dar nimic nu-l poate opri pe Henry şi îngrijorarea de pe faţa lui. încearcă din răsputeri să nu scoată pe gură primul lucru care îi trece prin cap, dar nu îi iese mereu.

Stassie muşcă din altă aripioară, iar încruntătura lui se adânceşte.

-Stassie, ştiu că va trebui să te aud făcând acel zgomot mai târziu. Nu mi se pare corect că trebuie să-l aud şi la cină.

-Pentru Dumnezeu, Hen! zice J.J., împroşcându-şi băutura peste insula din bucătărie.

Ea rămâne cu gura căscată şi nici măcar eu nu sunt sigur cum va răspunde. Ăsta e semnul să o iau de lângă prietenii mei. După ce termină de mâncat şi se spală pe mâini, o iau sus.

în clipa în care închid uşa dormitorului, îmi împinge corpul pe uşă şi-şi petrece braţele în jurul gâtului meu, trăgându-mi faţa în jos spre a el

Corpul moale al lui Stassie se mulează pe al meu, iar degetele

1 se cufundă în părul meu.

treni^6 * ^ra k^a' *ntre b> dându-mi oricum jos pantalonii de

înt^k^ ?entru ca nu sunt suficient de prost să pun prea multe

m rebari când ea mă sărută aşa.

Vf eau spus că fac zgomot când termin, aşa că acum să înainte ca el să se culce.

burţii motivele la care m-am gândit, ăsta nu era pe

Dinţi

sta mea ^re încă *j D ^"ecă Pe su b materialul subţire al tricoului pe

e P^te chiloţi, s între Picioarele ei Şi trecând dege-

reacă de mâna mea, în căutarea presiunii,

apucându-ină cu degetele de bicepşi **în** timp ce-şi mi5că,i(1)b pe a mea.

Scurtele ei sunete şi mişcări mă înnebunesc. Geme şi Sezba(respirând greu când îmi mişc gura în jos pe gâtul ei şi 0 prinJ între coapse ca să o trag în jurul şoldurilor mele, împjngând.0 mai mult în uşă.

Sunt disperat să fiu în ea. De sâmbătă noapte, doar la a$ta m-am gândit. Şoldurile ei se mişcă pe mine şi mi se face pje|ea de găină pe tot corpul.

-Şi dacă-mi place că eşti zgomotoasă?

-Atunci fă ceva ca să ţip, Hawkins!

O las pe picioare şi o prind de o parte şi de alta a chiloţilor, trăgându-i până la glezne când ea încuviinţează din cap. Urmează tricoul, rămânând goală, cu coapsele frecându-se, cu obrajii roşii şi ochii sticloşi. Este cea mai sexy femeie pe care am văzut-o vreodată şi nici măcar nu-şi dă seama de asta. O las acolo, arun- cându-mă pe pat şi întinzându-mă.

-Ce faci?

Are mâinile în şolduri şi-şi înclină capul într-o parte – confuză şi neimpresionată în aceeaşi măsură.

-Aştept să-ţi mişti fundul, să vii aici să te aşezi pe faţa mea, Anastasia. Ce ţi se pare că fac?

Ador să mă joc de-a casa.

CAPITOLUL 19

ANASTASIA

îmi place la nebunie Halloweenul când sunt mulţumită de costumul meu.

Chiar dacă eu şi Nate n-am reuşit să comandăm nimic, ştiam ce voiam să fiu când m-am trezit ieri-dimineaţă în patul lui.

Când am deschis ochii, Henry stătea la capătul patului lui Nate cu o expresie de vinovăţie. Nate stătea lângă el doar în boxeri, cu braţele încrucişate peste pieptul musculos, încruntându-se ca un părinte neimpresionat.

- Spune-o, mârâie Nate.

Henry se foieşte jenat, învârtind telefonul în mâini.

-îmi pare rău, Anastasia.

- **Pentru ce?**

Mă uit la Nate, care încă îmi dă senzaţia de tată supărat, care începe să mă excite.

-îmi pare foarte rău că te-am făcut să te simţi jenată de activităţile tale sexuale şi de felul cum mănânci aripioare. Sonorul este relativ, bănuiesc, şi tu eşti mult mai puţin zgomotoasă decât Kitt...

-Bine, bine, taci din gură, ai terminat, îl întrerupe Nate, tră- gan u-l de jăngă pat ^ împingânc_] spre Uşă. Ieşi afară!

să vr*111^_11^ trCi> CU am ^0st cea mai îenata* ceea ce m»a ^cut **ftcuulta[8]^** r^Z^un Pe b^rbatu^ exagerat de protector care **a**

Nate nu a părut deranjat şi urcă la loc în pat, co imens acoperindu-l pe al meu când se aşează între picioarele J' încă mă gândesc cât m-a enervat, când începe să se unduia Scâ p'e mine şt mă sărută pe gât.

-Cum poţi să te gândeşti Ia sex când m-ai făcut de **râs** în **fa[a celui mai bun prieten al tău? Corpul i se opreşte imediat, mişcând capul ca să-i văd faj,** nedumerită.

-Mai întâi, eu mereu mă gândesc să fac dragoste cu tine. Au! scânceşte el. Nu mă ciupi! îmi pare rău dacă te-ai simţit jenata, nu a fost asta intenţia mea. Nu mi-a plăcut ce ţi-a zis. Vreau sa te simţi confortabil când eşti aici.

-Mă simt confortabil când sunt aici... Nu acum... Acum vreau să mă ascund pentru totdeauna.

Rânjetul i se întinde de la o ureche la alta.

-Asta mă face fericit, în afară de treaba cu ascunsul. îmi pare rău că te-ai simţit jenată, dar nu scapă doar că-i simpatic.

- Este simpatic. încuviinţez din cap. îl iubesc, Nathan, aşa că e o problemă. Nu vreau să creadă că l-am băgat în belele.

- Este adorabil. Mă sărută delicat pe vârful nasului, distrăgân- du-mâ pe moment. Dar, dacă nu învaţă, într-o zi va supăra pe toată lumea. îmi fac griji, mă gândesc cum se va descurca după ce vom absolvi toţi, aşa că trebuie să-l învăţ.

- Oricât de mult nu-mi place să mă trezesc cu fata vinova-
tă a lui Henry, îmi place aerul ăsta de tătic sexy, dar grijuliu care-l ai. *no*
dinea^w- mâcar nu 8h*mi, Anastasia! îşi schimbă complet atitu-
copil chiarV nUa Să SC ^eCe mine> ^entru că voi săc*i *n tine ^
a ” — - ***
le în piept şi ionorânT eU în glumă> împingându-l cu mâini* anticoncepţională ° * geam^tu]- Trebuie să-

mi iau paştii

hmea lui de l,9o <je colrf6 minC> Stânil pe călcâie cu toată liliJ re
U1 s* primesc un premi,6 gr°ase 5* muşchi proeminenţi- ^ Pentru că Nathan arată atât de bine
fără haine, dar eu reuşesc totuşi să plec din dormitorul lui a r mai mult decât greu să găsesc motivaţia să-I dau ios d* «
Până şi ovarele mele urlau. mme

Când intru după tura de sâmbătă, Lola stă în fundul ffoJ î" camera mea, căutând prin dulap.
6

-Hei, sexy, ciripeşte ea. Cum a fost la muncă?

Arunc geanta pe podea şi mă aşez la capătul patului.

-Bine, mulţumesc. Nu zic că nu-mi place să-ţi văd fondul rozaliu, dar de ce eşti goală în camera mea?

-Fur din dulapul tău. Am nevoie de ceva de purtat diseară. The Honeypot organizează o mare petrecere de Halloween şi, datorită vecinei noastre preferate, toţi avem bilete.

Pentru că vor să fie o surpriză costumele lor, băieţii ne-au cerut să ne vedem la club, ceea ce mie îmi convine, pentru că şi al meu este o surpriză. Mă uit la ceasul de pe telefon şi văd un mesaj de la JJ., care-mi *spune* că este pe drum.

- J.J. îmi aduce costumul în curând.

-Probabil ar trebui să aştepţi la uşă, zice ea, scoţând o rochie verde de pe umeraş şi Jipindu-şi-o de corp. Dacă vede Aaron că apare vreun jucător de hochei aici, în apartamentul ăsta, s-ar putea să dea foc dădirii.

Nu se înşală.

-Nu-i aici. Nu ştiu unde este. Nu-mi răspunde la apeluri. Lucrurile cu Aaron merg mai prost ca niciodată. Pentru că suntem prieteni de atât timp, sunt obişnuită fu schimbările lui de dispoziţie. La un moment dat îi trece, îşi cere scuze şi-şi petrece câteva săptămâni revanşându-se faţă de mine şi de Lola.

A trecut o săptămână de când a aflat că am făcut *sex* cu Nathan şi tot supărat este, dar nu pot să-mi dau seama de ce. foi-dimineaţă, Nate m-a lăsat la patinoar, dar Aaron a ajuns ^ $1 nici măcar n-a vorbit cu mine. La antrenamentul de du- Pă-amiază, când şi-a dat seama că nu plec cu Nathan, a părut că [86] înmoaie un pic.

[mi y]îne să ţip de fiecare dată când sugerează cineva că se [tă] aşa pentru că e îndrăgostit de mine, dar nu se convinge,

în ciuda obiecţiilor mele. Când zic cineva mă refer la toată lu[mea] din echipa de hochei a lui Nate. inclusiv la Nate _

Teoria mea este că Aaron n-a învaţat niciodată sa împartă. i[ar] lucrurile doar s-ar putea înrăutăţi.

Ar trebui să fie imposibil să ne găsim prietenii într-un club de
noapte plin de oameni.

Ei bine, ar fi fost dacă, atunci când ne-am uitat peste balcon, n-am fi văzut un grup de corpuri galbene unde sunt mesele private.

J.J. ne vede primul pe mine şi pe Lo mergând prin mulţime. Judecând după expresia de entuziasm din ochii lui, este mai mult decât pregătit pentru ce urmează să se întâmple. îl loveşte pe tipul de lângă el, care îl loveşte pe următorul până când avem o duzină de băieţi îmbrăcaţi în salopete de minioni uitându-se la noi.

Ultimul minion are gluga trasă, aşa că-mi dau seama că este Bobby. îl bate pe Nate pe umăr, întrerupându-i conversaţia cu Robbie.

Nate poartă pantaloni negri, o geacă cu fermoar şi o eşarfa în dungi în jurul gâtului. îl apucă pe Robbie de piept, fără să-şi ia ochii de la el. Robbie poartă un halat alb de laborator, un tricou galben şi ochelari cu rame groase. Cu abilele mele puteri de deducţie, influenţate de vodcă, aş zice că băieţii ăştia sunt distribuţia din *Sunt un mic ticălos.*

Ochii lui Nathan sunt lipiţi de mine în timp ce traversăm ultimii metri până la separeu, oprindu-ne chiar la intrare. Ochii lui încep să mă studieze de la picioare, urcând pe cizmele negre şi ina te până pe coapse. Stiu că a ajuns la partea de piele expusă

is^urnp[Um] [S]R [mi] [şcă] [maru]l Adăm când înghite şi după cum Ş umezeşte buzele cu limba.

ului cu Titans^dp[113] ^ alunece dincol° de coapse, de tivul trico-

« ajung la ai mei. Expiră'trecând[5'16] — ^ ^ ^ ^ Este o experienţă .t . [dU'?1] [mana] **P«te faţă.**

uitându-se la mine *da* * [reptu]^ [int]iniidantă cu toţi aceşti băieţi [zam]beşte mai larc derl^[0™] eSte prea târ2iu ca [s]ă dau înapoi. JJ- bucurie peste sunetul muzi^ ***** [bă]leti ?i inCepe să Stdge ^**

_ Pă-nc o piruetă, Stassie!

îmi dau părul peste umăr şi mă întorc încet, oprindu-mă două secunde când sunt cu spatele la echipă. Este suficient ca să înceapă râsetele şi uralele. Când termin pirueta, faţa lui Nathan este încremenită.

Degetele îi sunt albe, atât de tare strânge paharul. Nu zice nimic, aşa că n-am o confirmare, dar îmi imaginez că reacţionează aşa pentru că nu se aştepta ca eu să fiu J.J. de Halloween.

_ Aj avut dreptate, este amuzant. Este foarte enervat, zice veselă Lola, intrând în separeu.

Chiar când vreau să o urmez, mă lovesc de un perete de muşchi de 1,90.

-Vino cu mine!

Nu sunt sigură că pot să clasific drept mers ceea ce fac, pentru că picioarele mele nu ating constant pământul.

Nate mă trage – foarte atent – prin mulţime, dar nu mi-a zis unde mergem. Nu a zis nimic. Chiar şi în furia lui, strânsoarea asupra încheieturii mele este totuşi tandră şi îşi foloseşte corpul ca scut uman în timp ce îşi face drum prin marea de Jokeri şi Iepuraşi Playboy beţi, făcând să-mi fie uşor să-l urmez.

Măcar costumul meu este original.

Nate murmură un „Mulţumesc“ către un bodyguard înspăimântător, în timp ce o luăm în jos pe un hol întunecat. Ne oprim în faţa unei uşi negre, iar el arată spre ea.

- înăuntru!

Poate că aici mă omoară şi ajung în podcasturile.cu crime pentru totdeauna. îmi încrucişez braţele, clătinând din cap. -Obligă-mă!

-Alegerea ta.

Mă ia pe umăr înainte să am şansa să mă gândesc la ultimele ^vinte. Intră pe uşă, apoi pe altă uşă, după care mă lasă pe P^o^priile picioare.

că si.n?eSC ∗n ^Ur ∗n timP ce eî încuie uşa şi-mi dau repede

seama ntr-o baie fo^ elegantă.

-Di . P ce să faci pipi singur? Puteai să mă întrebi frumos.

Uă-'JOS. Anastasia!

Acum mi-e greu să nu zâmbesc ca o pisică de Cheshire. Ado. Sâ-l scot din sărite; înţeleg de ce o fac băieţii – pentru că e *atât* de satisfăcător!

-Ce să dau jos?

Nathan vine spre mine, şi cu fiecare pas pe care îl face, eu fac unul în spate până ce spatele meu se loveşte de perete. Excitarea începe să crească în vreme ce mă concentrez la faţa lui furioasă şi, dintr-un motiv masochist, nu există alt loc mai excitat decât punctul dintre picioarele mele care pulseaza.

Îşi aşază câte o mână de o parte şi de alta a capului meu şi sc apleacă la nivelul ochilor mei.

-Dă jos tricoul lui Jaiden sau ţi-l smulg de pe tine!

-Pari supărat, Nathan, îl tachinez, urcând şi coborând cu degetul pe eşarfa lui. Cu faţa la câţiva centimetri de mine, îmi frec nasul de al lui, savurând cum îi încetineşte respiraţia când şoptesc: Cred că ai nevoie să găseşti o cale de a-ţi canaliza furia în ceva satisfăcător.

- Sunt aşa de furios pe tine, zice el, capturându-mi gura cu a lui.

Mă ridică, lipindu-mă dur de perete. Dacă n-aş fi deja udă, m-aş fi udat acum.

Nu ştiu la ce să mă concentrez, la mâinile ce îmi umblă pe corp sau la şoldurile lipite de mine. Şi lui i se pare la fel de excitant. Este tare, erecţia împinge în fermoarul pantalonilor, iar când îmi ondulez şoldurile, din gât îi iese un geamăt.

Eu ar trebui să am atuul în această situaţie. Dar nu-l am, nici măcar un pic. Sunt neajutorată şi disperată, suspinând când dinţii ui trec peste pulsul meu care bubuie

- Ultima şansă, iubito! Care dintre noi îl dă jos?

7Nu, hî eSt, eJUCă,°rul meu Prefera‘ de hoch... cadă pctr fraza.că îmi desface cureaua, lăsând-o să **aruncându-l departe deCf ^^ “PCU °** cam, InnebMft^Nj”^ ™ 6ı ™ di” C°rpul meu arde: esle S“7 macar nu sunt beată, dar mă simt amd[1]“

(Je *cî* dc atingerea lui, de mirosul lui. Este incredibil, e îmbrăcat ca Gru, pentru Dumnezeu, dar jur că după o atingere iau foc!

Se uită la corpul meu şi se încruntă. Costumul meu minuscul de majoretă Titans este vizibil acum pentru că m-am dezbrăcat brusc de primul costum. îmi ciupeşte bărbia cu degetele, înclinându-mi **capul** pe spate.

-Cât de mult îţi place să nu poţi merge drept?

îmi încordez picioarele în jurul taliei lui, nerăbdarea fiind aproape de punctul de fierbere.

N-am fost niciodată fan.

-Bun.

Sunetele care urmează sunt un amestec de gemete şi foşnete, zăngănit de curea şi ruperea unei folii până când este protejat şi mâ tachinează cu capul penisului.

Stiu ce face; vrea să-l implor, dar el este cel păcălit pentru că eu nu implor pentru nimic.

-Lasă-mă să pun tricoul pe mine ca să te uiţi la numele lui J.J. în timp ce mă...

Nu apuc să-mi termin provocarea pentru că mă penetrează cu o mişcare dură, lăsându-mă fără aer în plămâni şi icnesc.

Degetele lui Nate se înfig în fesele mele, folosindu-se de strân- soare ca să mă posede şi mai tare, iar eu nu pot decât să mă agăţ de el de parcă viaţa mea depinde de asta.

Fiecare mişcare este la fel de delicioasă şi de dură ca precedenta. în jurul nostru răsună pielea lovindu-se de piele, iar el îşi înfige dinţii în buza mea în timp ce geme şi gâfâie, împingându-mă tot mai tare în perete.

Orgasmul apare de nicăieri şi mă loveşte ca un tren de marfa, ^se °Preşte; nici măcar nu încetineşte, în sfâr ^

^ înfig în umerii lui şi, când
ridirT?lt Sî>asme^e se °presc, îşi pune un braţ sub un picior
şi mi-l ^Ui> a^0i rePeta mişcarea cu celălalt, unde sPriPninc^u-
nii întreaga greutate în mâinile lui.
gur l$_{UC}$ru; -Ut °mU^ asta*M Nu mă pot gândi decât la
un sin-
ava tronului că sunt flexibilă şi că el este puternic!“

- Ce păsărică strâmtă, Anastasia. Doar a mea. El gâfâj$_{e}$ p$_{e}$ gura mea. Crezi că poţi să mă enervezi, hm? Crezi că nu văd jocul pe care-l faci? Cu erecţia mea termini. Chiar şi când vrei să $_{pui}$ numele altui tip pe spatele tău... numele meu îl strigi.

Fiecare cuvânt mă face să-l strâng mai puternic. Dar şi un- ghiul, frustrarea, controlul. El mă striveşte. Mă cambrez şi mişc pe el. Fiecare celulă din corpul meu este încordată şi pregătită ca el să mă dezintegreze.

încerc să mă abţin, să nu-i dau satisfacţia de a crede că micul lui discurs are vreun impact asupra mea, dar apoi îmi geme numele pe gât şi este aşa de erotic, încât întregul corp mă trădează.

Jur că văd stele. Corpul mi se tensionează, se topeşte. Şi izbucnesc în flăcări pentru că se simte aşa de bine, încât nici nu ştiu ce simt.

Mişcările lui devin mai neglijente, gemetele mai puternice, iar când gura lui o striveşte pe a mea, încetineşte, cutremurându-se şi înjurând, pulsând în mine şi vărsându-se în prezervativ.

Fruntea îi cade peste a mea şi-mi dă drumul la picioare, lă- sându-mă pe propriile picioare foarte-foarte instabile. Respirăm greu. îşi lipeşte buzele de fruntea mea şi inspiră.

-îmi place costumul tău de majoretă.

-Mm...

Nici măcar nu-i un răspuns. Este doar un sunet vag, care seamănă cu o oarecare confirmare. Nu glumea când m-a întrebat dacă îmi place să nu merg drept, dar n-a zis nimic despre neputinţa de a articula cuvinte.

Braţul lui Nathan este în jurul taliei mele, iar când ridic privire. la el. are rânjetul ăla arogant şi enervant. Când **ajungem** la separeu, Nate ii aruncă tricoul lui J.J., lovindu-l direct în faţă

NKm« ^ P,aCe patinajul ftră Puc, idiotule!
¡ncemasă "ă^^{rPăr}!'^{1} i™ ^{M}«^{du}P^{ăsex}-^{da}'„"-mipasă. Am am încercat să-mi7rec d ^{aiC,}.$^{dar\ după\ vreo\ două}$ minute în

care

Băieţii ki aruncă i ^ păr' am 'enunţat.
paharele de băutură. 011 * PnViri cunoscâtoare când luâni
Cu foţii, mai puţin unul.

- Ar **fi** trebuit *si* (ii un minion ca noi, zice Henry „ir coslumul meu *dc* sus în jos, cu un total dezinteres pe ch A tc-ai simţi mult mai confortabil şi „ ar exista riscul ca n -Um vedem fundul. 1 sa'ţ'

Are dreptate, iar anul viitor o să port o salopetă de minion în club. Nathan mă trage în poala lui, punându-mi o băutură î mână şi sărutându-mi umărul cu afecţiune.

- Nu-ţi vede nimeni fundul, Allen, şopteşte el la urechea mea fieându-mi tot corpul să se cutremure. Sunt destul de sigur că ai semne de Ia mâinile mele pe ambele fese.

Cu coada ochiului o văd pe Lo intrând în separeu, iar când mă întorc cu faţa spre ea, văd că Aaron e chiar în urma ei, ţinând-o de braţ. Ea face ochii mari când mă vede şi-mi aruncă o privire care, după mai bine de doi ani de prietenie, ştiu că spune că lucrurile sunt pe cale să se înrăutăţească.

Mă uit la Aaron, zâmbindu-i de bun-venit, dar nu-mi răspunde la zâmbet

-Hei! Ce mă bucur că eşti aici! Eşti bine? Ochii mei se întorc la braţul pe care îl strânge şi simt că mi se face rău când îmi dau seama că nu-i un costum. Aaron, ce ai păţit la braţ?

Mijeşte ochii şi se uită la mine cu aşa de multă ură, încât nu pot să respir.

- întreabă-l pe iubitul tău, Anastasia!

CAPITOLUL 20

NATHAN

Am o migrenă de mai bine de 24 de ore.

A început cu Aaron Carlisle stând în faţa mea cu braţul lovit şi şoldul vânăt şi dând vina pe mine. Atunci am simţit junghiul la baza craniului, urmat la scurt timp de o fierbinţeală înăbuşitoare intinzându-se în cap până când a devenit aşa de dureroasă, încât o simţeam în spatele ochilor.

Întregul dezastru s-a transformat într-un haos. Lola a urlat la Robbie, J.J. i-a zis lui Aaron că-i un mincinos, iar eu am prins-o frenetic pe Anastasia, încercând să-i spun că nu l-am atins niciodată.

Ea a zburat lângă el, fără să-i pese de altcineva, analizându-i
cu grijă braţul, şi i-a rostit numele cu cea mai rănită şi sfâşietoare voce.

-Nu vom putea concura la statale.

Nu i-am putut vedea faţa, dar mi-am dat seama. Cu toţii ne-am dat seama. Angoasa, conştientizarea, suferinţa. A fost şocată, iar când s-a lăsat la pieptul lui, a Început să plângă. Nu-mi

seama cum au putut lucrurile să o ia razna aşa de repede. Rlumii!t[lam “ 6â'‘SpU”'Nu ''am atins niciodată, chiar dacă am pericol S,r[as,a * i_am SPUS * ei- Nu i-aş pune niciodată în

Mâna lui Aaron îi mângâia capul, liniştind-o. Voiam să o smulg de lângă el şi să-i spun că n-am făcut-o eu, dar el a scos-o din separeu, cu Lo în urma lor, iar eu i-am lăsat să plece.

Echipa a fost la fel de confuză ca mine, fiecare garantându-mi că n-a avut de-a face cu el. Fără farse, fără prostii, cu toţii au păstrat distanţa faţă de el, aşa cum le-am zis. Nimic nu avea sens.

Jn clipa în care am ajuns acasă de la club, am sunat-o pe Anastasia, dar nu a răspuns. Nici prima dată, nici a doua oară. A treia oară a răspuns Lola şi mi-a spus că doarme. Am încercat să-i explic că n-am făcut nimic, dar mi-a zis că nu pe ea trebuie să o conving.

Duminică, Stassie mi-a trimis un SMS spunând că are nevoie de spaţiu pentru că nu ştie ce să creadă. Este blocată între partenerul de patinaj şi mine, amândoi garantându-i că spunem adevărul şi că ea trebuie să se gândească la faptul că va trebui să se retragă din competiţie.

I-am spus că mi-e dor de ea, dar nu mi-a răspuns.

Mi-am petrecut toată duminica dintr-o casă în alta pentru a-i întreba pe băieţi unde au fost noaptea trecută şi toţi mi-au jurat că n-au fost ei. Spuneţi-mi că sunt naiv, dar îi cred.

Stăteam pe o canapea dezgustător de lipicioasă într-o casă a frăţiei cu trei boboci în faţa mea. Aveau ochii roşii şi toţi trei arătau de parcă nu dormiseră adunat cinci minute. Cum ar fi trebuit să arăt şi eu dacă noaptea de sâmbătă n-ar fi fost distrusă în cel mai groaznic mod.

-N-am făcut nimic, căpitane. Johal ne-a zis să nu ne luăm de patinatori – chiar dacă ei sunt nişte idioţi. A zis că nu trebuie sa-ţi supărăm iubita, altfel tu şi Robbie o să ne ţineţi pe bancă.

iubita. Nici că ar putea fi mai departe de a fi iubita mea acum. [a] simţit mai aproape de a fi iubita mea noaptea trecută, dar [ácu]® [n*c*] roăcar nu m-am întors la zero. Nici măcar sub zero. pre ă[Um’Cân<* wee^cen^ s_a] terminat, de o oră încerc să mă *[>entiu cursur]i» dar nici întunericul din cameră nu

Tei f ****'i***** [alin durerea] ascuţită de cap, [me]Uk■dela *[nCe^e]

Să mi v^reze> dar în loc de Stassie, găsesc

IepuraşiiPuc

Robbie Hamlet: *„E-mail de la Faulkner: sala de festivi- tăţi la 7.30“*

Bobby Hughes: *„Păi, mi-a făcut plăcere sa va cunosc băieţi. Zburaţi“*

Mattie Liu: *„Ar fi trebuit să joc baschet.*

Henry Tlirner: *„Nu poţi să-ţi coordonezi mâna şi ochii pentru baschet, Liu|*

Nate Hawkins: *„îmi simt creierul de parcă vrea să se transforme în mâzgă şi să ia foc în acelaşi timp.*

jaiden Johal: *„Ai nevoie de Tylenol, amice,* ***T ^***

Nate Hawkins: *„Am nevoie de o lopată în cap“*

Kris Hudson: *„Sunt sigur că nu trebuie să-i ceri de două ori lui Faulkner“*

M-am aşteptat mereu la asta, aşa că nu mă pot preface surprins. Aaron i-a spus antrenoarei lui că era ceva pe podea lângă dulapul lui, iar el a alunecat. „Echipa de hochei face iarăşi farse“, i-a zis el.

I-a spus Anastasiei că m-a văzut cineva făcând-o, după care i-a spus lui. Dar nu ştie cine era acel presupus martor şi nu i-a zis lui Brady că am fost eu. Nu, partea aia a păstrat-o pentru Anastasia, pretinzând că nu voia să mă bage în belele pentru că are grijă de *ea.*

Ştiu asta pentru că Robbie o are pe Lola distrusă în braţele lui. Ea este prinsă la mijloc, nefiind în stare să ţină partea cuiva sau să îmbunătăţească lucrurile. Toţi prietenii ei suferă.

Ea ştie că n-aş face niciodată ceva ca să o rănesc pe Anastasia. Sunt numai prostii.

Ora 7.30 vine repede şi cumva reuşesc să mă târăsc la şedinţa spontană a lui Faulkner. Este o tăcere totală în încăpere. Faulkner se uita la noi toţi şi. pentru prima

dată. nu-i pot citi starea.
care să *smini* [a]?[teap]*[5]' Mărturisirea unei vinovăţii? O
expresie spună că am fost eu?

[s] a simţit toată lumea bine în weekend? întreabă
Faulkner-

Am participat la suficiente şedinţe de genul ăsta de-a lungul anilor ca să ştiu că nu-l interesează weekendurile noastre şi nu-i o întrebare la care trebuie să răspunzi.

Henry se uită la mine pentru încurajare şi clatin uşor din cap. -Al meu a fost grozav, continuă Faulkner. Mi-am petrecut sâmbăta la meciul de volei al fetei mele, zice plin de mândrie. Au câştigat şi n-aş fi putut fi într-o dispoziţie mai bună. Chiar am planificat o zi cu familia duminică pentru a sărbători.

Dacă am învăţat ceva în aceşti peste trei ani de când joc în echipă, acest lucru este că nu trebuie să-ţi baţi joc de Faulkner şi de timpul cu familia lui.

Cât a jucat pentru profesionişti, a călătorit mult prin natura muncii, stând departe de soţie şi de nounăscuta lor fetiţă, Imogen. Accidentul l-a obligat să o ia mai uşor, iar acum nu preţuieşte nimic mai mult decât timpul cu fetele lui.

- Duminică m-a sunat decanul. Duce cafeaua la buze, privind peste margine la băieţi cum se foiesc jenaţi. Oh, da, chiar puteţi să vă simţiţi inconfortabil toţi. Nu directorul Skinner, oh, nu, a fost de mai sus! Decanul a vrut să ştie de ce echipa mea bine antrenată, cu sportivi de primă divizie, a rănit cu intenţie alt student sportiv.

-Domnule antrenor, noi...

-Taci din gură, Johal! se răsteşte el, trântind cana pe masă. Decanul a fost sunat de mama unui student, care a ameninţat că-şi retrage donaţia considerabilă pentru noua clădire de arte. Este de înţeles că-i foarte supărată nu doar pentru că i-a fost rănit copilul pe proprietatea colegiului, ci şi pentru că în două săptămâni are o competiţie.

Nu trebuie să ne spună. Ştim cu toţii de statale. Numai asta urlă Anastasia la noi când încearcă să ne scoată de pe gheaţă.

Kris i-a zis că va bea un shot de fiecare dată când ea

va rosti cuvântul *statale,* făcându-i pe băieţii din jur să râdă. Eram pre- Sătit să intervin, dar ea l-a ţintuit cu o privire aşa de rece, încât
?[m] un fior pe şira spinării, iar ea nici măcar nu s-a uitat la mine.

L-a măsurat lent cu privirea de sus până jos, apoi l-am cum se foia pe loc, dar apoi i-a zâmbit orbitor şi l-a mânea*[11]* pe braţ.

-Şi eu aş bea câte un shot de fiecare dată când ratezi un go i dar n-am timp să intru în comă alcoolică săptămâna asta.

De aia o iubesc băieţii, chiar dacă îşi petrece mare parte din timp spunându-ne că suntem blestemul existenţei ei şi că trebuie să învăţăm să citim ceasul. Se apără singură şi este amuzantă când e morocănoasă.

- Te plictisesc, Hawkins? aud vag, abia înregistrând că vorbeşte cu mine când Mattie îmi dă un cot în coaste.

- Nu, domnule. Am o migrenă, dar ascult.

Mijeşte ochii în timp ce mă măsoară ca să vadă dacă mint, dar sunt alb ca varul şi cu cearcăne imense sub ochi. I-ar fi greu să spună că nu mi-e rău.

Când locuiam acasă, aveam migrene provocate de stresul de a petrece aşa de mult timp cu tatăl meu. Erau insuportabile, de unde ştiu că, dacă iau pastile contra durerii, pot să funcţionez. Dacă las ca lucrurile să-mi scape de sub control, vomit şi mă ascund de lumină ca un vampir înainte să-mi dau seama.

-Atunci, înţelegi că suntem într-o situaţie dificilă. Acum spu- neţi-mi, cine a făcut-o?

în încăpere încă este tăcere pentru că, aşa cum am spus, toată lumea a zis că n-a făcut-o. Lucrul normal ar fi să se vorbească, să **i** se explice lui Faulkner că a înţeles greşit şi să lucrăm **împreună** ca să aflăm adevărul.

Dar Titans nu aşa fac.

El a decis că suntem vinovaţi pentru că nu i-am dat nici un motiv să aibă încredere în noi că spunem adevărul.

A suportat ani întregi de prostii meschine, extenuante, când vinovat s-a dovedit a fi de fiecare dată cineva din echipă. Nu ne acordă prezumţia de nevinovăţie pentru că nu am câşti' gat-o niciodată.

Tăcere» din încăpere se sparge într-un haos în timp ce fieca

" persoană încearcă să se în|eieagă cu el. Zgomotul se măreşte durerea mea de cap la fel, până când el urlă Într-un final şi toată lumea se opreşte instantaneu.

- Mâ doare undeva că pierdem meciurile voastre. O să terminaţi ultimii dacă nu începeţi să vă comportaţi ca nişte bărbaţi!

Am mai zis-o că-i un tip înspăimântător. Furia lui fierbe aşa de tare, încât n-ai cum să nu o observi, dar, dacă vezi dincolo de faţa roşie şi vocea ridicată, e dezamăgit. Robbie s-a tot ciupit de podul nasului şi s-a uitat în poală în ultimele cinci minute, dezamăgit şi el, pentru că nu poate antrena o echipă care nu există.

- **Hocheiul este un *privilegiu! Colegiul este un privilegiu!* urlă Faulkner. Când voi avea răspunsul, veţi putea juca din nou.**

îmi dreg vocea şi evit contactul vizual cu coechipierii mei. -Eu am fost, domnule antrenor.

Ştiu că efectul Tylenolului se duce în clipa în care greaţa mă loveşte ca un autobuz.

Antrenorul vorbeşte la telefon cu decanul, rostind *hm* şi *da,* faiă să spună prea multe. Deja am primit vreo douăzeci de SMS-uri în care mi-au adresat tot felul de insulte creative, pe care le merit, aş zice.

Faulkner nu mă crede. îmi dau seama după cum se uită la mine în timp ce mormăie la telefon, dar are mâinile legate şi i-am *oferit o* ieşire de care avea *nevoie ca* disperare.

Şi-ar putea pierde echipa cine ştie pentru cât timp pentru că nimeni n-ar spune vreodată că a făcut-o. Alternativa ar fi să mă piardă temporar şi să mă recapete înainte ca sezonul să fie în plină desfăşurare. A fost un risc din partea mea, recunosc, din moment ce nu ştiu care va fi pedeapsa, dar cu cât amânam, cu atât mai mult suferea echipa şi cu atât mai mult voiam să-l batpeAaron.

Dacă îl bat pe Aaron, măcar să am de ce să mă simt vinovat. Pune telefonul la Joc.

-Nu joci până când el nu patinează din nou. Aşa a zis de- canul. Poţi să vii la meciuri în echipament, dar stai şi te uiţi.

Nu te antrenezi cu echipa şi nu poţi să iei parte Ia nici o activiţat legată de echipă în afară de călătorit.

- Se ştie cât nu poate patina?

-Nu. în seara asta merge la specialist şi o să aflăm atunci. După vânătăile de la încheietură şi şold, vor fi minimum două săptămâni. Nu şi-a rupt nimic, aşa că odihna şi câteva exerciţii de mobilitate ar trebui să fie de ajuns, dar părinţii lui solicită a doua părere ca să fie siguri. îşi trece mâna peste faţă, iar când mă uit atent la el, pare Ia fel de bolnav şi de extenuat ca mine. Este clar că îşi ridică iubita când patinează, deci nu doresc să o pună în pericol dacă nu va fi suficient de puternic în două săptămâni.

- Nu este iubita lui.

Cuvintele îmi zboară din gură înainte să le pot opri, şi el închide imediat ochii. La dracul

- Hawkins, dacă descopăr că-i vorba de o femeie, Dumnezeu mi-e martor, te omor cu mâna mea! Nu sunt picat din lună. Ştiu că asta nu ajută, dar ce ar trebui să fac când îmi spui că tu ai fa- cut-o? Se ciupeşte de podul nasului şi îmi doresc să-i pot oferi o explicaţie. N-am energia să urlu la tine acum, sunt prea dezamăgit. Sugerez să vorbeşti cu tutorele tău despre rahatul ăsta pentru că nu vreau e-mailuri amenințătoare când nu o să joci. Acum ieşi dracului din biroul meu! Te sun mai încolo în timpul săptămânii.

Drumul până la maşină pare un maraton, dar până la urmă ajung, luând imediat medicamentele şi o sticlă de apă băgată în torpedou.

Telefonul îmi vibrează în continuare şi fac în sfârşit efortul de a ma uita la el pentru că băieţii merită răspunsuri.

IepuraşiiPuc

iJmplar ter: „ Hawkins- e diun dob "oc. Ce naiba se

aflai că ntaifo aşa stresal de când ani

***i&SESS 2S-*"**

Nate Hawkins: „Nu mă pot antrena cât timp nu poate patina Aaron"
Mattie Uu: *„Cât timpV*
Nate Hawkins: „©. Mă duc la Stassie să încerc să vor- be$c cu ea. Ne vedem mai târziu".

încă îmi bubuie capul şi niciodată n-am fost mai recunoscător pentru o maşină care se conduce singură.

JJ. mi-a trimis numărul apartamentului ei printr-un SMS pentru că n-am fost niciodată invitat şi nu-l ştiu. El a fost sâmbătă aid pentru a-şi lăsa tricoul, aşa că reduc riscurile şi ii dau numele lui tipului de la intrare, pentru că sigur nu l-a scos de pe lista vizitatorilor. Merge şi, din fericire, nu-mi cere actul de identitate. Îmi dă un cod temporar pentru lift şi-mi spune că va funcţiona timp de 24 de ore.

Sunt fericit că locuieşte într-o clădire aşa de sigură. Când nu o să mai fie supărată pe mine şi nu o să mai intru prin efracţie, o să-i spun că am minţit ca să intru aici.

Dar acum nu-i momentuL

Despre Maple Tower se spune că oferă cea mai bună cazare din Maple Hills şi înţeleg de ce – întregul bloc este luxos şi frumos, O parte din mine se întreabă cum îşi permite Stas pentru că mă îndoiesc că munca ei la cursurile de sâmbătă este plătită Îndeajuns şi ştiu că bursa nu acoperă cazarea. Dar apoi ajung la uşa ei, apartamentul 6013, şi chiar sub numere scrie cursiv *Reşedinţa Carlisle.*

Inspir adânc şi bat de câteva ori la uşă tare, dar nu frenetic. Nu vreau să creadă că am venit să mă bat pentru că nu-i aşa.

Nu-mi dau seama dacă învolburarea din stomac e de la anxietate sau pentru că trupul şi creierul

îmi cedează. Dar impulsul de a vomita se intensifică atunci când uşa se deschide şi de partea cealaltă apare Aaron doar într-un şort de baschet.

■"Sunt aici să o văd pe Anastasia. Poţi să-l transmiţi» te rog? ^treb eu cu calm.

. f Vreau a urlu k el» sâ-i zic că-i un mincinos, să-i dau un pumn "ta nesuferită, dar nu o fac.

Îmi zâmbeşte. Jur că nu-mi imaginez zâmbeşte, se dă i_{ao} şi deschide uşa mai larg, întinzând braţul bandajat ca eu să i_{m}"'

- Este în camera ei, zice el, închizând uşa în urma mea.

- Nu ştiu care este, spun eu ridicând o sprânceană. N-$_{am\ mai}$

Ridică din umeri şi zâmbetul fals dispare.

- Uşa din mijloc. Cea de lângă masa cu flori.

-Mulţumesc, murmur eu, îndreptându-mă spre uşă.

Este prea amabil, prea calm şi tot corpul meu este stresat. Aştept să apară motivul pentru care e aşa de mulţumit.

Bat uşor la uşă, dar nu mi se răspunde. Aşa că încerc din nou, iar de data asta aud un suspin.

- Pleacă, Aaron!

îmi asum riscul, deschid uşa şi văd de ce Aaron a fost aşa de fericit să mă lase să intru. Ryan este proptit de tăblia patului, cu un braţ în jurul ei şi cu celălalt mângâind-o pe păr, iar ea stă între picioarele lui şi îi plânge la piept. Asta a vrut Aaron ca eu să văd, dar singurul motiv pentru ca mă doare inima este că ea pare frântă.

Se uită amândoi la mine în acelaşi timp, cu expresii complet diferite, dar a ei este inconfundabilă.

Trădare.

- Ieşi! zice ea cu vocea spartă. Se întoarce în braţele lui Ryan şi-şi şterge lacrimile cu dosul

palmei. M-ai minţit din nou! Ai promis că nu o să faci nimic şi ai minţit, Nathan.

Stassie, te rog! Putem vorbi? Îţi garantez că n-am făcut

|f*

nimic

încetează să-mi promiţi lucruri! ţipă ea, întregul corp cutre- murandu-.-se de hohote de plâns. Ryan îşi îngroapă capul în

mine" Dec™ n *** nU POt Sa aut*' c*ar ea răm^ne cu oc*lii ^

Aaron_Nate!

'esc cu disperare *tot ceT-a M f doare C¡pul şi VreaU să'' Po'| centra decât la iunvhi i P cut astăzi, dar nu mă pot œspatele ochilor. al durerii din cap şi la arsura d"[1]

Ryan o ridică pe Stas şi o aşază pe pat lângă el.

-Eşti bine, Hawkins? întreabă el, dându-se *jos din* pat Nu arăţi prea grozav, amice. Ai nevoie să stai jos? Ai nevoie de apă?

începe să mi se învârtă capul şi simt braţele lui Ryan pe umeri conducându-mă cu spatele până când picioarele mi se lovesc de un scaun şi mă aşez,

-Ce se întâmplă cu el? întreabă ea panicată, îmi duc palmele la ochi şi las capul între picioare, inspirând adânc. Nu mai suport alte pastile, aşa că n-are sens să cer.

A trecut prea mult timp între ultima doză şi efectul noii doze pentru că am fost în biroul antrenorului, iar acum plătesc pentru asta şi mă foc de râs.

Grozav!

Când mâinile ei moi mă apasă pe frunte, nu mă pot abţine şi mă las sub atingerea ei. Niciodată nu o să mă lase să mă mai apropii de ea. Doar că-mi doresc ca momentul să nu fie distrus de junghiul fierbinte din creier şi de întregul corp care simte că e strivit puţin câte puţin.

-Migrenă, O să mă duc acasă. Revin când putem vorbi, reuşesc eu să şoptesc.

-Nu poate să conducă, este ultimul lucru pe care-l aud.

CAPITOLUL 21

ANASTASIA

Mi-am aşezat iPadul în faţă pentru a zecea oară, dar nu mă pot abţine să nu-l mai mişc un pic spre dreapta.

Tot ce-mi trebuie este în faţa mea, aliniat în ordinea priorităţilor. Agenda, apa şi Kleenex – cea mai mare

cutie care există

Am făcut asta de sute de ori, aşa că nu ştiu de ce am emoţii, dar senzaţia de nelinişte mă râcâie. Lola şi Aaron s-au dus la Kenny's să ia aripioare şi să-mi ofere intimitate, dar liniştea din apartament îmi sporeşte agitaţia.

Exact la timp, numele doctorului Andrew apare pe ecran **când** îmi sună iPadul.

Accept apelul video şi mi se strânge inima când **ecranul** se umple cu fundalul familiar din Seattle şi decorul mut din cabinetul doctorului Andrew.

Stă la biroul lui, cu un caiet aşezat pe picioarele încrucişate şi cu un pix între degete.

-Bună ziua, Anastasia. Cum te mai simţi astăzi?

„Mi-e dor de casă" sunt cuvintele care îmi stau pe limbă* Pentru prima dată de când am plecat la facultate, îmi doresc să mă întorc în Washington.

Am văzul de nenumărate ori Seattle în filme sau în seriale
Şi niciodată n-am fost afectată. Când văd oraşul printr-un g*»„[1]
pe care m-am uitat aproape zece ani, îmi vine să sar în urnii««' rut avion.

îmi şterg palmele transpirate pe pantaloni şi zâmbesc spre
carnet-

-Sunt bine, mulţumesc.

-Eşti sigură că âsta-i răspunsul pe care vrei să-l scriu? Doctorul Andrews are în jur de 40 de ani, dar când i-am devenit pacientă abia îşi luase diploma. N-a îmbătrânit – faţa are aceleaşi linii fine în jurul ochilor, iar părul mereu a fost şaten-deschis cu şuviţe grizonante.

„Pâr grizonant de la Facultatea de Medicină" a spus el când |-am întrebat pe la nouă ani, probabil foarte nepoliticoasă, ce erau acele fire de pâr. într-un fel, cred că mă alină faptul că sfidează semnele timpului. Mi se pare ceva ce ar trebui să discut cu el cândva.

Nu spune nimic cât mă gândesc ce să mai

zic. Nu cred că e bine să-i ascunzi anumite lucruri terapeutului. Doar că acum nu ştiu cum să-mi exprim sentimentele şi de asta am revenit la terapie.

-Mă întristează faptul că te văd.

- Poţi să-mi spui ce anume te întristează?

Se aude sunetul pixului scriind pe hârtie, un sunet cu care de-a lungul anilor m-am obişnuit.

-N-am mai fost acasă de aproape un an. Mi-e dor de Seattle. Se îndreaptă în scaun, se roteşte uşor, blocându-mi parţial, cu ştiinţă sau fără, priveliştea. îmi descleştez pumnii, gest pe care nu «ram conştientă că-l făcusem până când palmele nu au început « mă înţepe din pricina unghiilor,

-Părinţii te vizitează la Los Angeles?

-Niciodată. Mă întreabă, dar mereu sunt ocupată, iar lor nu le place să zboare, aşa că nu vreau să-i pun pe drumuri. Sunt prea ocupată ca să-i vizitez.

■Anastasia, am vorbit mult despre părinţii tăi. Mi-ai spus că k simţi copleşită de nevoia de a avea succes mai mult pentru ei decât pentru tine, îşi împinge ochelarii pe podul nasului şi se uită cameră. Presiunea şi sentimentul copleşitor pe care-l descrii 'au iminua t când nu l-ai văzut?

-Niciodată nu dispare complet. Când mă sună, primul i$_{u}$ cru despre care mă întreabă este patinajul. Mi se pune u” $_{m}$ în gât şi mă chinuiesc să-l înghit. Când nu mă sună, mă simt... $_{mi}$ simt uşurată.

încuviinţează din cap, luând notiţe.

- Uşurarea te face să te simţi vinovată?

„Oh, Dumnezeule! De ce am ochii înlăcrimaţi?“

-Da.

-Ce alte interese ai în afară de patinajul artistic, Anastasia?

încerc să răspund imediat, dar când deschid gura, îmi dau seama că n-am nimic de spus; patinajul este toată viaţa mea.

-Nu am altele.

- Şi dacă ai pierde o competiţie sau ai hotărî că nu mai vrei să patinezi, crezi că părinţii s-ar supăra? Gândeşte-te un moment la asta!

N-am nevoie de un moment. Imediat ce m-a întrebat, răspunsul mi-a venit în minte.

- Nu, cred că la început ar fi nedumeriţi, dar ar vrea să fiu fericită.

-După şedinţele din trecut împreună cu părinţii tăi şi şedinţele pe care le-am avut noi doi, ştiu că ai o părere foarte bună despre ei. Ar fi corect să spun că ei încă te sprijină foarte mult la terapie, la şcoală sau cu sportul?

- Absolut. Sunt grozavi.

- Părinţii – ei bine, părinţii buni ca ai tăi – care au copii de înaltă performanţă cu interese specifice uneori se chinuiesc să abordeze alte subiecte în afară de aceste interese. Îşi împreunează

ini e, apoi şi le pune pe abdomen, lăsându-se pe spate în sca- părinţii tăi au SPUS că ei înţeleg că patina- £ed$^{P}{}_{a}{}^{r}$;r'^{P}1$^{a}{}^{,a}$ f^{0}ritate'Poate că te întreabă despre asta de

Parinţh măTpSv^{1111} ~.^{Vinovăîie}- Vinovăţie pentru că ştiu ^{cJ} pentru că nu i $_{am}$ ^{lnovă}i‘^{e} pentru că nu i-am văzut. Vinovil $^{lu\ 1\ aiT}$> apreciat.

Rămân cu ochii pe ecranul iPaduiui, holbându-mă Ia acul lui ¿*C* cravată; dacă mă uit la faţa lui, o să plâng.

-Ştiu că îmi vor doar binele.

- Este normal să înţelegi un lucru logic, dar emoţional să simţi altceva. A iubi pe cineva, dar a simţi uşurare pentru că nu vorbeşti cu acea persoană duce la un conflict imens în mintea cuiva, dar asta nu înseamnă că eşti rea, ci te face om.

„Asta e o afirmaţie dură."

-Revenind la privelişte, Anastasia. Crezi că privelişte a de aici te întristează nu pentru că ţi-e dor de Seattle, ci pentru că ţi-e dor de părinţii tăi?

încuviinţez din cap, fără să-mi iau privirea de la ac chiar când ochii mi se umplu de lacrimi.

-Poate.

-Precum copiii, adulţii au nevoie de limite. Aş vrea să le spui părinţilor tăi că nu vrei să discuţi despre patinaj. Chiar dacă o faci într-un apel, într-o vizită, vezi cum te simţi ştiind că nu se va deschide subiectul. Se poate?

Clipind ca să înlătur lacrimile ce ameninţă să cadă, mă uit Ia faţa lui şi mă forţez să zâmbesc.

-Sigur.

Acum doi ani, când m-am mutat în L.A., am oprit şedinţele de terapie regulate. Am fost aşa de prinsă de toată experienţa colegiului, încât n-am avut nevoie. Dar, dacă se întâmpla ceva, aveam o şedinţă ad-hoc şi-mi promiteam că aveam să merg din nou regulat, dar n-am făcut-o niciodată.

ba terapie nimic nu devine mai uşor. înveţi doar să accepţi că merită să ai acele conversaţii dure, pentru că sentimentele tale devin mai gestionabile. La jumătatea sesiunii, pot să respir din nou, dar, din experienţă, ştiu că totul se poate schimba din nou uainte să se termine sesiunea.

n săptămâna trecută, mi-ai explicat că nesigu-sâ- a CU ^r*v*re k competiţie îţi provoca o anxietate severă.

Poţi 1 sPui cum te simţi săptămâna asta?

-Mă simt bine, răspund eu cu sinceritate. Este pi$_{ăcut}$ ceva pozitiv de spus măcar o dată. Aaron a primit liber d$_{e}$ *^{ani} dic ieri, deci mâine putem participa la competiţie. $^{3\ n*t}$-

- Sunt încântat să aud asta. Cred că ţi s-a luat o mare $_{greutat}$ de pe suflet.

Eu şi Aaron am sărit peste cursuri ca să ne antrenăm şi, ^ fericire, totul a mers bine.

-Şi cum merge relaţia cu Aaron? Săptămâna trecută ai me$_{n}$. ţionat că te simţeai sufocată.

Sufocată este puţin spus. De două săptămâni, Aaron nu s-$_{a}$ mişcat de lângă mine şi asta a fost mult. Apreciez că, în ciuda faptului că el e cel accidentat, şi-a făcut timp să jelească împreună cu mine. Pentru că asta am simţit în ultimele două săptămâni, jale. Am jelit lucrurile pe care le-aş fi putut avea.

Dar chiar şi cu cele mai bune intenţii, bunătatea lui Aaron se simte ca un control. Lacrimile îmi erau înţelese, dar numai dacă erau pentru patinaj. Anxietatea pe care o simţeam se putea diminua, dar numai cu el alături ca să mă ajute.

- Aaron s-a retras, îi explic eu. I-am spus că am nevoie să procesez singură, mai ales acum că am dubii cu privire la ce s-a întâmplat La început s-a enervat, dar acum, când a primit acceptul să patineze, se pare că a uitat totul.

-Ti se pare că se enervează des pe tine?

- Hm, cel mai drăguţ mod de a o spune este că lui Aaron i-ar prinde bine terapia.

Mă lupt cu impulsul de a râde nervos, pentru că nu ştiu de unde să încep.

- Părinţii lui Aaron tot timpul se manipulează reciproc, lucru foarte nesănătos, iar Aaron a crescut văzând că aşa obţii ce vrei. Vrea să fie mai bun decât ei şi încearcă asta. De cele mai mul'^{e} ori, este un prieten minunat.

- Dar se enervează des pe tine?

-Clar suport consecinţei*

-Pare dificil.

-Este. De Ia mine are alte pretenţii... Nu ştiu cum să explic Ceva ce fece Lola este În regulă, dar, dacă eu fac acelaşi lucru, s-ar putea să nu fie.

-Simţi că regulile sunt diferite pentru tine?

-Da, exact. Când este într-o dispoziţie bună, nu contează, dar, dacă lucrurile stau rău, este greu să

fii în preajma lui. Dar n-aş abandona-o pe Lola dacă ar avea probleme,* nu vreau să-l abandonez nid pe el.

-Admirabil, Anastasia. El notează ceva – uneori îmi doresc să-i pot citi notiţele. Te-aş încuraja să-ţi aminteşti că, deşi toţi avem drumul nostru, este important să-ţi pui bunăstarea pe primul loc Prieteniile sunt importante, dar şi să trăieşti Într-un mediu sănătos.

-Am Înţeles.

-Aş vrea să vorbim despre Nathan, dacă poţi. Aş vrea să ştiu impactul lui asupra vieţii tale.

Ştiam ca va urma asta, dar tot nepregătită sunt. Terapeutul nu uită că ai terminat o şedinţă mai repede pentru că nu te puteai opri din plâns din cauza unui bărbat pe care îl ştii doar de doua luni

Săptămâna trecută, i-am povestit pe scurt doctorului Andrews evenimentele care au dus la prietenia neobişnuită cu Nathan. Am început să plâng când am început să vorbesc despre jocul de-a casa.

-N-am mai vorbit cu el de două săptămâni. Am ţipat urât la d şi cred că, orice era între noi, s-a terminat.

Frunzăreşte paginile scrise şi bate într-o pagină.

-Erai furioasă pentru că a mărturisit că a fost responsabil de accidentul lui Aaron după ce ţi-a garantat că nu a fost el de vină. -Da.

-Şi a mai spus o dată ceva, lucru care s-a dovedit a fi o min- CIUn^ca să protejeze un coechipier, corect?

„Corect crezi putea să spună adevărul şi de aceea te tntris-^ «ă vorbeşti despre ei?

în urmă cu două săptămâni, după ce Ryan a refuzat să-l Jase pe Nathan să conducă până acasă, Bobby şi Joe au venit să-J ia. Nate a leşinat după ce a vomitat violent de mai multe ori – îmi doresc să fii leşinat şi eu. Bobby s-a uitat o dată la faţa mea plânsă şi a încercat să mă

convingă că n-a făcut-o Nate, chiar dacă a recunoscut. Apoi Joe a sărit în apărarea lui Nate, explicând că antrenorul Faulkner a vrut să le anuleze toate meciurile de hochei dacă nu mărturisea cineva.

Amândoi mi-au spus că Nathan n-ar face niciodată ceva care să mă rănească, ceea ce mi-a fost greu să aud, dar şi mai greu să accept.

Doctorul Andrews are un deget pe buze, aşteptând cu răbdare sâ-i explic. Tot ce vreau e să termin apelul, dar continui:

- Nate este împăciuitor. Are grijă de prietenii lui; ştiu cât de mândru se simte că i s-a încredinţat titlul de căpitan. Pentru mine are logică faptul că şi-ar asuma vina dacă echipa ar avea de suferit

- Par nişte momente dificile pentru toţi. Ce anume te-a întristat? Că ai fost minţită?

Şi eu m-am întrebat acelaşi lucru. Oftând mai tare decât intenţionam, încerc să exprim asta în cuvinte.

- Cam da. Mai mult decât orice, mă simt naivă. Nu se poate ca şi Nathan, şi Aaron să mintă. Aaron n-are nimic de câştigat; n-are motiv să mintă.

-Şi Nathan?

-Nathan... „Oh, Dumnezeule! De ce mă enervez?“ Când sunt cu Nathan, simt că are grijă de mine. Mă face să înă simt dorita. Nu cred că mi-ar pune în pericol competiţia, dar n-am în* **pentru^jH^11^313 ***** *>entru am ‘nce P ut ^ sentiment** -1-ai spus şi lui asta? dopă Kleenex^n ^ reCUnosc ln s^rşit înfrângerea şi mă în^

demSToriTr™’ „,'am mai vorbit cu«*● M'am gâx> ditd<;

-DeOH . 'dar mi-eteamă.

-Că e prea târziu. Va asculta ce voi avea de zis şi mă va respinge pentru că nu l-am crezut.

Mâ doare să o recunosc cu voce tare. Mă doare că îl doresc când el s-ar putea să nu mă mai vrea. Mă doare că n-am avut încredere în mine să îndrept lucrurile. Mâ doare dorul de el.

Am reuşit să evit pe toată lumea antrenându-mă pe patinoarul de la muncă. Lui Brady nu i-a convenit, dar nu i-am dat de ales. Mattie m-a salutat cu tristeţe când m-a văzut Ia unul dintre cursurile noastre comune, dar nu s-a apropiat de mine. Lola are instrucţiuni stricte să nu mă ţină la curent.

- Respingerea sperie, dar şi să trăieşti fără să ştii ce s-ar fi putut întâmpla dacă ai fi fost sinceră. Cred că trebuie să-i comunici sentimentele pe care le ai faţă de el. Orice relaţie, de prietenie sau mai mult, nu va supravieţui cu toată această lipsă de onestitate.

-Mi se pare nedrept că eu trebuie să fiu cea onestă. Pufnesc, tamponându-mi obrajii cu un şerveţel. Nu sunt eu cea care spune minciuni Toţi ceilalţi o fac. Sunt prinsă la mijloc, ca o proastă.

Doctorul Andrews zâmbeşte, înăbuşindu-şi râsul cu o mâni

- Da, văd ironia, dar nimeni nu te consideră proastă, Anastasia. Cum se spune? Fii schimbarea pe care vrei să o vezi sau ceva de genul ăsta. Alege onestitatea. Mi se pare că ai oameni de treabă în jurul tău şi este important să ţii minte că oamenii fac greşeli

-N-am probleme cu greşelile. Nu mă aştept să fie cineva perfect...

-În afară de tine.

îmi dau ochii peste cap, pentru că aici m-a prins, dar şedinţa nu mai are suficiente minute ca să discutăm şi despre asta. Sunt mai bine de zece ani şi tot n-au trecut suficienţi.

-În afară de mine, dar nu cu prietenii mei.

Sună timerul, amintindu-ne că şedinţa se apropie de sfârşi Abia când am o şedinţă îmi amintesc cât de epuizantă este terapia. Te lasă cu senzaţia de mahmureală. Mereu am nevoie să rni după aceea, dar

când mă trezesc, mă simt mai bine,

~ Am trecut prin multe, dar să recapitulăm. Cu ce lucruri ră-

din această conversaţie?

Simt că am trecut prin multe, dar, în realitate, probabil putea petrece câteva ore vorbind obsesiv despre asta. 3? ^

- Trebuie să stabilesc limite cu mama şi tata ca să mă bu timpul petrecut cu ei şi nu să-mi fac griji.

-Bun. Altceva?

- Trebuie să mă pun pe primul loc când Aaron este dificil. P$_{ot}$ *$* fiu o bună prietenă, dar şi să-mi pun bunăstarea pe primul loc

-Şi?

-Trebuie să stau de vorbă cu Nathan. Trebuie să fiu onestă şi să spun ce simt.

-Şi în sfârşit?

- Oamenii greşesc.

închide caietul şi-mi zâmbeşte pieziş.

-Premiantă, bravo! Competiţia este mâine, nu?

-Da, la ora prânzului.

-Te-am văzut la multe competiţii şi ştiu că perspectiva dea pierde nu este una pe care tu sau orice sportiv competitiv sâ o aştepte cu nerăbdare. Cum te simţi să treci mental prin asta? Eşti pregătită de posibilitatea de a nu te califica?

-Da, mint eu. Pentru că am făcut tot ce am putut şi prefer să concurez şi să pierd decât să nu concurez.

- îmi spui asta de fiecare dată, Anastasia, şi, trebuie să recunosc, nu eşti mai convingătoare acum decât atunci când aveai nouă ani. Lasă caietul şi pixul pe birou şi-şi îndreaptă cravata, chicotind. Sper să obţii rezultatul pentru care ai muncit aşa de mult. mai ales după toată această nefericire.

-Şl eu, doctore.

CAPITOLUL 22

NATHAN

Ultimele paisprezece zile au fost cele mai lungi din viaţa mea. Două săptămâni am stat bosumflat şi trist, gelos pe coechipierii mei, suspinând după o fată care mă urăşte.

Pe scurt, două săptămâni am fost un ratat.

Aproape că am plâns de fericire când m-a sunat Robbie ca să-mi spună să-mi mişc fundul la antrenament pentru că, în sfârşit, Cap Pătrat primise liber să patineze.

Cât n-am jucat cu echipa, mi-am dat seama ce mult iubesc hocheiuL Ştiu că sună scandalos pentru că aţi crede că ştiu, nu? Credeam că ştiu. Dar timpul fără hochei mi-a oferit o nouă per- spectivâ şi daritate.

Următorul meu gând a fost către Anastasia şi faptul că visurile ei sunt iarăşi realizabile. Dumnezeule, aşa de tare îmi doresc să o văd!

Baia este plină de sticluţe care miros bine, cum miroase ea. Pentru că n-am văzut-o, niciodată nu mi-a plăcut mirosul de roiere şi de căpşune atât de mult ca acum.

Dar nu mă vrea în preajma ei, Am văzut-o pe faţa ei când a crezut că iar am minţit-o. Vreau să o sun, m-am gândit de zeci de ori să o sun, dar mi-e teamă că voi înrăutăţi lucrurile.

Mattie mi-a zis ce tristă era la cursuri şi urăsc că eu sunt mo- pentru asta. Probabil ţine un pic la mine, chiar dacă nu-şi seama. Când am simţit că sunt în pragul morţii din cauza

nu'erenei şi am vomitat violent şi urât de mai multe ori, e, fosf alături, frecându-mă pe spate.

Când am leşinat în patul e., .ar ea **s-a** urcat ş â-mi v temperatura, mi-am forţat norocul ş. m.-am îngropa, poala ei. Voiam să mă ascund de lumma care .mi prăjea erei J dar ea m-a mângâiat pe păr o eternitate. Am încercat să rămâ. treaz ca să apreciez gestul, dar n-am putut.

Lola s-a săturat să o tot întreb ce face cea mai bună prie,eni a ei. De fiecare dată când o menţionez pe Stassie,

îmi spuneţi LAPD are tone de crime nerezolvate pe care le pot mărturisi ¡i să-i enervez pe ei, nu pe ea.

Sunt multe cuvinte, deci ai crede că după două săptămâni a mai cedat, dar nu, este foarte dedicată discursului ei. Oricât de mult îi place să se ia de mine, ştiu că e prinsă ia mijloc şi este foarte supărată. Robbie mi-a spus că Anastasia i-a interzis Lolei să ne menţioneze pe vreunul dintre noi, ceea ce mă face să mă simt şi mai rău.

Am vrut să-i trimit un SMS ca să-i urez succes la statale, dar mi-a fost teamă când m-am gândit că aş putea să o stresez. Vreau ca lucrurile să revină la normal mai mult decât mi-am dorit vreodată ceva.

Să ies din Maple Hills şi să-i zdrobim pe cei de la *UT* Austin cu scorul de 8-3 a fost o metodă excelentă de a nu mă mai concentra la drama mea.

în af[l]* *f[cut]8[ri]R [că] aş fi putut rugini, dar totul a fost ***perfect,*** de eil f [Şi.ƒJ' sus]P[enda]tl- O să-l las pe Robbie să se ocupe Oricum[0] ^ [CU SUnt] *[ntr'°] dispoziţie prea bună. cor p[e] lâne/r^ [PUtea Să nu dureze] mult pentru că mă stre- [12] magazin [hote,u,ui] cu două pungi de băutură de

[nu] o să fi^rf[l]?-- [că] am 21 de ani, dar FauUaf lagermeister. *f[Q]ƒ* Î [rer"e] ^[acă ma] prinde pasând sticle [e] raf[11] [dat°r>] [deoar]ece cât rT ^ [m* aSUm riscu^] băieţii au zis că [e] [lat]uril[e] l[a Ç]ar[e] Robbie [°St CU ei> au tre^]uit să îndure to3[te] "'[,c']„Supune de obicei.

iutnina verde. Majoritatea băieţilor sunt deia 'tn 19 Prinde 0 împart 9 cu Robbie şi Henry, punându-şi picioarele ^ P pe patul meu. P re,e,ranspirate

ICE BREAKER

Lipesc cârdul de acces de uşă şi apăs pe dantă c4”H

**”

Mă simt de parcă am intrat la o înmormântare „„ în unei echipe care tocmai a câştigat un meci. ’ ncanera

-Cine a murit?

Se întorc cu toţii spre mine. cu aceleaşi feţe **sumbre**

- Glumeam, dar acum nu mai sunt sigur. De ce vă uitaţi tor
Ia mine aşa? **

Se uită unii la alţii, iar Kris este primul care îşi drege vocea. -Te caută Faulkner, amice.

- încă n-am deschis nici o sticlă. Râd, punând punga pe birou. Cum pot să am deja probleme?

-Nu-i asta, zice Robbie, trecându-şi o mână peste faţă. Nathan, Aaron iarăşi nu poate sa patineze. Eşti din nou pe banei -Ce naiba vrei sa spui, cum nu poate să patineze? urlu. „Iar o să mă ia migrena.“ Au participat la competiţie? Tăcere. Poate să-mi spună cineva ce naiba se întâmplă?

-A scăpat-o, spune categoric Henry, ducându-se spre pungi ca sa scoată o sticlă. I-a cedat încheietura în timpul numărului şi a scăpat-o.

De treizeci de minute stau în faţa Maple Tower şi tot n-am reuşit să intru.

Cincisprezece minute am stat la telefon cu Lola, încercând să o conving să-i dea portarului numele meu ca să primesc un cod la lift În celelalte cincisprezece minute m-am pregătit mental ca Anastasia să mă dea afară.

Când l-am găsit, Faulkner mi-a confirmat ce au spus băieţii, încheietura lui Aaron a cedat când erau pe gheaţă; a încercat să o Prindă în cădere, accidentându-se şi mai rău.

-îmi pare rău, Hawkins, zice Faulkner, dându-mi o bere

din minifrigider. O să ştim mai multe luni, dar din ce mi s-a zis până acum> Skinner te vrea pe bancă.

Nu-mi pasă de mine acum. Mi gândesc la echipă aşa cu m f,c mereu, dar cel mai mult mă gândesc la ea. Ş, o sa ma gândesc, ea până ce văd cu ochii mei că c bine.

În lift simt o durere în stomac. D.n iertare. Lo n-a cerut să fiu dat afară cu forţa şi am fost lăsat să intru m clădire. Bat de ,rei ori în uşă şi fac un pas în spate. Durerea se mtens.fica ş, simt cJ

inima îmi bate în ritmul greşit. ... .

De partea cealaltă a uşii. răsună accentul dur şi distinct de Brooklyn cu care sunt obişnuit să mi se vorbească. Uşa se deschide, iar Lola se sprijină de cadru.

- Nathan, dacă o faci să plângă, jur că penisul ta va trăi într-un borcan în camera mea şi o să fie misiunea vieţii mele ca tu să nu fii niciodată fericit.
- Am înţeles.

Trăgându-mă înăuntru de hanorac, pufneşte când închide uşa în urma mea.

- Este în camera ei şi nu ştie că eşti aici. Ai răbdare cu ea, este dură, dar acum e vulnerabilă.

În spatele ei, Aaron scoate capul din dormitor, apoi trânteşte uşa când mă vede.

- Nate, totul i-a scăpat de sub control. Este o fată căreia îi place să deţină controlul.
- Am înţeles. Vreau să o văd, pentru că mi-a fost dor de ea şi-mi lac griji.

- Şi ei raTsrdwCdePtineaUţle ^ ^ " dă N-am nici un drept să imi H

noscător că am ajuns până aici n0^ aCUm; SUnt reCUi

mine speră să nu dea de Rua D 'ir ° mică şi egoistă parte din tei uşi. yanRo*hwellde **partea cealaltă a aces-Bal uşor şi aud** Un **i**nfr.,... .

twtatai* CaPU' **de două ori ^se aş«!** de " ° deschide' **»Poartă tricoul meu " ma, dreaptă în pat,**

- Salut.

Clipeşte spre mine, apoi o face din nou de narea „ pricepe că sunt eu. Intru în dormitor şi închid uşa în ui?

[0]"'® Ltrând distanţa. ♦ '„"rmamea,
-Bună, şopteşte ea.
.Ştiu că nu mă vrei **aici,** dar am auzit ce s-a întâmnlat **rv** dacă-mi **smulgi capul, trebuia** să te văd. Anastasia. Trebuiai
cu **ochii mei că eşti bine.** avaa
Ducându-şi genunchii la piept, îşi trage tricoul peste ni cioarele goale şi încuviinţează din cap. Arată oricum, numai bine nu.
- Arăţi mai bine decât ultima dată când ai fost aici. Nu ştiam **că ai** migrene; a fost înspăimântător.
Fac un pas mai aproape de pat şi nu reacţionează rău, aşa că mai fac unul.
_N-am vrut să te sperii şi... îmi pare rău că am vomitat Uitasem complet că vomitasem. Şi îmi pare rău şi pentru restul. Am dat-o rău în bară, dar nu aşa cum crezi tu.
-Ştiu.
-Ştii?
îşi sprijină bărbia pe genunchi şi oftează.
-Ştiu, Nathan.
Pare frântă. Cu faţa palidă şi umflată, ochii roşii de la atâta plâns ori frecat – sau de la ambele. Părul ei, de obicei strălucitor şi lăsat liber pe spate, este prins într-un coc în vârful capului şi întreaga ei înfăţişare este tristă.
- Stassie, pot să te îmbrăţişez? Mi se pare că ai nevoie, iar mie, ei bine, mi-a fost foarte dor de tine.
-Mi-ar plăcea asta, zice ea aşa de încet, încât abia o pot auzi.
Mă descalţ şi mă urc lângă ea. întinde picioarele şi văd imediat vânătâile de ieri. Neştiind unde să stau, mă aşez lângă ea, proptit pe milioanele de perne, suficient de aproape ca picioarele noastre **&** se atingi
. Este ca şi cum în cele două săptămâni în care am stat despâr- j'ti am Uitat cum esâ fim unul în preajma celuilalt.
d"c^d° "„to braţe, se caţără între picioarele mele şi-şi cufundă faţa pie Ptul meu.
Corpul meu ştie ce să facă mai bine decât creierul lent mai aproape, cuprinzând-o în braţe. **Toată** tensiu °tra& corp

îmi dispare şi pot să respir cum trebuie. Până când** ^ ei tremură şi degetele i se agaţă de hanoracul meu. fn^' buzele de fruntea ei în timp ce plânsetul începe să i se audT* mai tare.

-Ştt, iubito! O să fie bine.

-Totul este un dezastru, se sparge vocea ei printre hohote Cuprinzându-i gâtul cu mâna, îi şterg obrazul cu degetul mare până ce se opreşte din plâns şi încremeneşte pe pieptul meu.

Rămân cu braţele în jurul ei, fără să spun nimic, ţinând-o până ce e pregătită să vorbească. Ascult cum respiră delicat când în sfârşit vorbeşte.

-îmi pare rău că am plâns.

- Hei, eu am vomitat şi am leşinat aici, Stas. Pot să fac faţa unei scurte crize de plâns. Vrei să vorbim despre ce s-a întâmplat?

îmi dă drumul şi pentru o secundă îmi imaginez că vrea să fuga, dar în schimb se aşază în poala mea cu faţa spre mine.

O frec pe coapsele goale, iar ea îşi şterge ochii cu palmele, îndepărtând lacrimile rămase.

- Ai fost scăpat vreodată de la mare înălţime în faţa a sute de oameni?

- Am căzut o dată la teleschi.

Ea pufneşte şi clatină din cap.

-Normal că ai căzut. Se joacă cu şiretul de la pantalonii mei e trening, fără să se uite la mine. Totul era bine. Ne-am tot an- ridicare *•*Eram aPr°ape de finalul programului, 0c<an>

r;';arinchdetura_^'.

Pumn în stom^Och-"111_5_ V°Cea când spune asta eSt* **, plini de lacrimi ***' înt^nesc în sfârşit pe ai mei – s

de repede! Aaron rn Spar8 caPul. Totul s-a întâmpin*«» C.and ">» întors Are „* ,n c4der e. dar i-ant lovit pic'ofd ^vinovată! Ar® nişte tăieturi şi vănătăi urâte; mă sini* ai

Ocolesc uşor **cu** degetul **o** vânătaie urâtă **de** pe **interiorul coapsei***

-Nici tu n-ai scăpat ieftin.

.Am aterizat în picioare, nu în cap, Nate. Ar fi putut si fie multmai rău. întregul ei corp tremură şi nu ştiu cum să rezolv asta. M-a adus cu picioarele pe pământ, mi-a spus să continui să patinez şi am reuşit să terminăm.

-Apoi ce s-a întâmplat?

- Am vomitat şi am plâns. Se încruntă. Ne-am aşteptat nota şi printr-un miracol am reuşit să ne calificăm. Până în acel moment, am mers perfect, apoi nu ştiu...

Râde, dar fără să fie amuzată. Se metamorfozează pas cu pas în lacrimi până când plânge şi râde în acelaşi timp. Ridică din umeri. Cred că nici ea nu ştie ce se întâmplă.

Trăgând-o spre mine, o frec pe spate în timp ce plânge din nou. îşi petrece braţele în jurul gâtului meu şi-şi sprijină capul pe umerii mei. Suspinele şi oftaturile mă gâdilă pe gât şi nu mă simt în largul meu.

Obrazul i se lipeşte de al meu şi respiraţia i se adânceşte. Apoi îşi lipeşte nasul de al meu şi-şi pune mâinile de o parte şi de alta a feţei mele, unde le ţine până ce îşi lipeşte buzele de ale mele.

Totul decurge mult mai lent decât de obicei. Nu este valul obişnuit, grăbit de frustrare sexuală sau de ceaţă beată, excitată. Suntem doar noi doi, treji, cu corpul ei moale sub mâinile mele şi limba ei mişcându-se pe a mea.

Ha se desprinde şi îşi trece afectuos mâna peste barba mea, în timp ce eu văd cum în ochii ei frumoşi şi albaştri se învârt o mie
^întrebări.

-Nathan, te joci de-a casa cu mine?

'Mereu.

Bânuittc că spălatul pe cap la femei nu durează aşa de mult,

Anu mă Îndur să mă opresc. . , dat

*rn încercat să nu icnesc sau să nu mă holbez c n nl jos şi a intrat sub apa care curgea. Mi se face u vânătăile mov de pe coastele şi de pe abdomenul ei apărute

d impactul cu Aaron în momentul în care a prins-o.UP&

Sunt obişnuit să văd oameni bătuţi şi cu vânătăi. Asta vinei pachet când eşti jucător de hochei şi când ai un grup de p,i,e,te,n- clovni. Dar niciodată aşa. Mi-a zâmbit trist, întinzându-mi mâna ca eu să intru la duş cu ea.

-Nu-i aşa de rău cum parc, să ştii.

A fost cea mai bună idee să ne jucăm de-a casa ca să uităm de viaţa reală pentru câteva ore. Gândindu-mă la ce a zis Lola despre control, am întrebat-o pe Anastasia ce vrea să facă. A vrut imediat să-şi spele părul, pretinzând că nu se putea vedea cu părul încurcat.

Mă pricep să-i masez chestia aia pe scalp. La început am fost cam aspru, dar acum o fac cum trebuie şi scot tot clăbucul.

Este fascinant să fiu la duş cu ea; sunt în plus tone de chestii parfumate despre care nu ştiam că există. Am aflat că există exfo- liant de corp, iar asta m-a şocat.

- De aia eşti mereu aşa de moale?

Mă simt aşa de bine când o aud că râde!

-Da, poate.

După ce am stat amândoi sub duş, corpul ei s-a relaxat pe ^ meu, unde a şi rămas. Acest duş n-are nimic sexual şi nlC1 nu vreau să aibă. Vreau să am grijă de ea şi sunt recunoscător c ea îşi doreşte asta.

întorcându-se cu faţa spre mine, se ridică pe vârfurile dege lor şi-mi freacă scalpul.

-Pot să te spăl pe cap?

Ochii ei sunt mai luminoşi, obrajii roşii, aducându-i c ° rea Înapoi pe chip. în ultimele cinci minute, am încercat sâ ' păru să stea drept.hotărât să i-l aranjez în stilpunkrock* prea ung, şi de fiecare dată când pun suficient şampon ca * spuma, cade şi o loveşte peste faţă. îmi dă un cot în stomac
a*cge cu o gură plină de şampon.
du-mi :rr7'-a'un«i bine *a °a'Pui meu> °,achinez'
g le de mâinile ei lacome. Ai nevoie de ajutor.

Parc gata să facă pc încăpăţânata, dar probabil îşi dă seama că n-arc de ales pentru că încuviinţează din cap.

o ridic cât pol dc delicat, iar ea îşi petrece picioarele în jurul taliei melc. tmi ţin mâinile sub ea ca să o sprijin; mă rog, ca să o ţin departe de erecţie. Penisul meu nu înţelege că femeia goală si udă încolăcită în jurul meu nu vrea să stea pe el.

îşi pune şampon în palme, apoi şi le bagă în părul meu, iar eu jur că gem.

- Mulţumesc, Nathan. Aveam nevoie de asta.

-Şi eu.

L

CAPITOLUL 23

ANASTASIA

Când m-am trezit de dimineaţă, mi-am promis că nu voi plânge săptămâna asta.

Şi aşa intenţionam. La acel moment mi se părea realizabil; am şi postat *Săptămână nouă, început nou.* Aşa de încrezătoare eram că lucrurile aveau să meargă grozav. în ultimele două săptămâni, am plâns aşa de mult, încât sunt surprinsă că n-am inundat dă- direa. Dar azi-noapte am marcat sfârşitul plânsului.

Aşa credeam, oricum.

N-am început bine, când a trebuit să trag de mine ca să mâ dau jos din pat. Capul lui Nate era îngropat în gâtul meu, iar corpul lui cald, lipit de al meu. Merita să plâng la gândul de a mâ desprinde de el.

Azi-noapte a fost aşa de grijuliu! Nu, el *este* aşa de grijuliu. Să mă aşez în pat cu el, după ce m-a spălat pe cap şi mi'a P^en^ , părul, a fost cea mai relaxantă experienţă din viaţa mea. n at moment, ne-a fost uşor să discutăm despre ce s-a întâmp a •

- Anastasia, nu-mi vine să cred că te-ai gândit că te-aş r ge vreodată, mi-a zis el şocat. N-ai idee, nu-i aşa? Ce aş *w^ce^* m-ai lăsa. Ce aş face să te văd fericită.

Inima mea a reacţionat într-un mod ciudat,

cum d°& ^
tit. Un amestec între un zgomot surd şi o tresărire, 8[C] **cîe**
m-a făcut să mă întreb dacă avea să
continue să *[UIIC] cum trebuie.

Simt o mare satisfacţie când sunt cu Nate – orice problemă anl, cl **o** rezolvă. într-o lume în care simt că aş putea fi luată de valuri oricând, el este ancora mea. Apreciez asta, îl apreciez pe el.

-îmi pare rău că am ţipat la tine, am mormăit la pieptul lui, pc care îmi sprijineam capul.

_0 meritam, a recunoscut el, sărutându-mă pe creştet. Aş fi putut să fac mai multe. Te-aş fi putut suna înaintea părinţilor lui Aaron ca să-ţi explic. Aş fi putut să nu mărturisesc ceva ce n-am făcut. A râs. îmi pare rău că a trebuit să trăieşti şi o secundă crezând că eu aş face ceva care să-ţi pună în pericol visurile.

-Nathan, eu te plac, am zis, ridicând privirea spre chipul lui. Şi mă doare că acum sunt o persoană căreia îi place un jucător de hochei. Dar îmi place. Este greu pentru că Aaron e convins că ai fost tu, dar am încredere în instinctul meu.

-Şi eu te plac. Ultimele două săptămâni au fost groaznice.

Conversaţia noastră a fost întreruptă de Aaron lovind prin apartament, nefericit probabil că Nate încă era acolo.

Şi Aaron suferă fizic şi mental, dar n-a găsit o cale sănătoasă de a mi-o comunica. M-a scăpat, iar asta îl înnebuneşte. Şi-a cerut scuze de mai multe ori decât pot să număr şi a făcut o obsesie din cauza unei mici greşeli care n-a fost din vina lui şi nu reuşesc să-l fac să depăşească momentul.

Nu pot să dau vina pe el; a fost un accident pe care nici unul din noi nu l-a anticipat. în afară de câteva semne, sunt bine. I-am spus ce

recunoscătoare sunt că m-a prins, dar pentru el nu-i suficient.

Mă sperie felul în care ne va afecta asta când se va întoarce, pentru că acum pe mine mă înspăimântă ideea de a fi ridicată.

iar ^ k duş, când Nathan a vrut să mă ridice ca să fiu mai [a]Proape de capul lui, inima mea a vrut să se oprească un moment, strâ Unt.surPrins* °a nu l-am strivit; am avut picioarele aşa de să-i p^11 ^Urul lui> încât Prob[a]bil i-am lăsat semne. N-a părut Cu Penisul feC* S a concentrat nu mă împungă din greşeală ajuţi p[e] °^nuită să-mi fac griji din cauza lui Aaron, dar poţi să CVa ^0ar dacă îţi spune ce este în neregulă cu el.

tn dimineaţa as.a m-am trezi, cu uşi trântite -

,

tot Aaron – şi am ales să stau treaza, ascultându-l

p[e] N, *

rând, în loc să adorm la loc.

Aud cum ţi se învârt rot.ţele m creier. Spune-mi, l[a ce] putea gândi aşa de dimineaţă?

A căscat, sărutându-mi umărul cu afecţiune.

Declarasem deja o săptămână fără lacrimi, aşa că n-am^, să mă lansez într-o discuţie despre Aaron.

- încerc să mă hotărăsc dacă ai pus o crosă de hochei între noi sau dacă eşti într-adevăr fericit să te trezeşti lângă mine.

S-a frecat de fundul meu, gemând lângă urechea mea. £[s]t[e] un tip vocal, iar asta are efect asupra mea. Este ca şi cum apasă pe un buton undeva şi brusc între picioarele mele se formează cascada Niagara.

-Dacă zic crosă de hochei, te joci cu ea?

-Oh, Dumnezeule! Eşti aşa de scârbos! Urăsc hocheiul,iţi vine să crezi?

-Te-aş putea face să te îndrăgosteşti de hochei, Anastasia, mi-a şoptit el, făcându-mi pielea de găină. Cu instrumentele potrivite de educaţie, desigur, şi cu suficiente antrenamente.

Nu cred că se referea la penisul lui.

Presărându-mi săruturi în jos pe gât, mâna i-a coborât spre chiloţi, trecând delicat cu degetul peste materialul dintre coapse.

Voiam să gâfâi ca un câine. Jenant, dar total justificat. Undeva în mintea mea ştiam că trebuia să mă dau jos din pat şi nu să mă rostogolesc lângă el.

- Eu învăţ foarte bine prin practică, dar mă tem că n-avem timp de antrenamente, *căpitane.*

tp r ^J¹* L\dracu' lui mi-au înclinat capul pe spa-

»»căpitane“^0 ∘ imediat gura cu a lui_ Mai spune-mi o datâ

ţnfcpărfându-mădeel, am mijit ochii.

-Sumf« ,Cm “trebuie să exPÎ°răm.

S“!i 1* acord cu exPÎoratul.

Blarâţu PSih∘l0giC_

, pervers. îmi place.

Al, a fost momentul în care ar fi trebuit si anulez ziua H, ,#ni şi si rămân în pat L-aş fi putut lisa pe Nathan si ,e urc! « mine, si ne arătăm cât de dor ne-a fost unul de celălalt ,j să „„ ascundem împreună toată ziua.

Dar am fost imprudentă şi naivă, crezând că ziua de luni nu putea să mă dea peste cap.

- Mai vreau o vodcă cu cola fără zahăr, te rogi Când nu ai voie să plângi ca să faci faţă problemelor, alcoolul este următoarea cea mai bună soluţie. N-am crezut niciodată că îmi voi dori să mă îmbăt singură, dar se poate întâmpla asta când n-ai un partener

la patina; timp de opt săptămâni.

Barmanul îmi pune un nou suport în faţă şi aşază paharul ped.

-Mulţumesc,

Duc paiul la buze şi închid ochii când iau o gură de vodcă.

Opt săptămâni. Partea cea mai rea? Nici măcar nu mă gândesc cât de bine se va simţi el după opt săptămâni; îmi fac griji pentru mine. îmi fac griji pentru noua mea aversiune faţă de ridicări şi capacitatea de a ţine pasul cu el. Aaron îşi poate lua un an de pauză; nu mi-l pot imagina altfel decât spectaculos când se va întoarce.

Etapa naţională este peste opt săptămâni, eu n-am idee dacă vom fi suficient de buni ca să concurăm, iar asta mă înspăimântă. Aaron nu-mi răspunde la telefoane şi n-a venit la antrenament, nici măcar să vorbim, deci asta-i *minunat.*

Nate m-a sunat să-mi spună că n-are voie să joace până când Aaron nu poate patina, iar în clipa în care am terminat apelul, am iernat un Uber.

I-am zis lui Lo că mă duc la patinoarul lui Simone să mâ an- tenez în plus, dar de fapt m-am dus Ia barul care e la două străzi de Simone.

e v«o oră, îmi văd ***de*** treaba mea şi n-am avut ***P*** * gropul **de** băieţi aflat la câteva locuri mai Încolo **e** e băutură tot mai zgomotos şi mai enervant.

De fiecare dată când se duce unul la baie, se aşază mai apr de mine când se întoarce. Pas cu pas, au ajuns chiar lângă Mirosindu-le disperarea, dau pe gât restul băuturii şi cer n^

- Dă-mi voie să-ţi fac cinste, iubito, se bâlbâie cel mai apr0p* at, aplecându-se spre mine. Pari singură.

- Nu, mulţumesc. Mă gândesc că nu sunt nici prea drăguţă nici prea necivilizată. Aşa cum am citit în articolele despre femei care au de-a face cu bărbaţi beţi şi indiscreţi. Plec.

- încă nu pleca. Distracţia abia înce...

- Eşti gata de plecare, iubito?

Recunosc vocea înainte să-l văd şi uşurarea pe care o simt când zăresc chipul de copil al lui Russ privindu-mă este copleşitoare. Mă aplec să-mi iau geanta de pe podea, dar el o aruncă peste umăr, întinzând mâna spre mine.

- îmi pare rău că am întârziat.

-Nu-i nimic... gogoşică, zic eu, acceptându-i mâna.

Lăsând nişte bancnote pe bar, sar de pe scaun, fără să-mi dau seama cât de beată sunt până când picioarele mele nu ating podeaua.

Deloc surprinzător, tipii beţi nu mai zic nimic. Statura lui Russ este intimidantă; îmi imaginez că n-ar avea nici o problemă dacă ei l-ar provoca.

îmi ţine uşa deschisă, iar aerul rece de noiembrie mă loveşte când ies pe stradă la braţul lui.

- Ei bine, a fost ciudat.

- Scuze, eu sunt Russ. Ne-am cunoscut acum câteva săptămâni la chestia aia pe echipe. Sunt în echipa de hochei.

-Ştiu cine eşti, Russ.

I se înroşesc vârfurile urechilor.

- Tipii ăia sunt groaznici. Mereu sunt acolo, beau şi se

MÎro“ **Când 31SPUS** ∗ **

- Apreciez, serios, chiar apreciez.

W r^i'e urechUor 1 se ∗knr<>şesc şi mai mult.

-Cu plăcere, mormăie el încet.

- Trebuie să-mi chem Uberul.

-D"Pă co1« esteo cfcn"' Pot să ^tep, CU tine dacă vrei m oferi eu să te duc, dar de obicei alerg până acasă

.Eşti binevenit să vii cu mine, dar să nu te simţi obliga,

După colţ este Kiley, o cafenea liniştită, cu doar câţivaL, • ^ bcau şi mănâncă. Ne aşezăm la una dintre mesele de afJ"' cerem două cafele. arS?1

.Deci, Russ. Ce te-a motivat să petreci seara de luni într-un bar singur când eşti minor şi locuieşti la kilometri distantă?

îmi împreunez mâinile, aplecându-mă pentru a-mi sprijini coatele pe masă de parcă îl interoghez.

Se scarpină la ceafă, foindu-se.

Chelnerul ne aduce cafelele şi pleacă; probabil părem un cuplu pe cale să se despartă. Eu am ochii sticloşi şi el pare foarte stânjenit.

Russ ia o gură din cafea, prelungind tăcerea până ce nu mai poate.

-Lucrez acolo serile. Lucrez la bucătărie, zice el, părând jenat

-Eu lucrez la Simone, câteva străzi mai încolo.

Din câte ştiu, ceilalţi băieţi din echipă nu muncesc. Ca în alte colegii din America, diferenţele sociale sunt destul de mari.

-Nu sunt bogată, dar am prieteni bogaţi, aşa că am nevoie de bani Le place să mănânce chestii scumpe, iar munca mă ajută să-mi plătesc partea. Sunt foarte norocoasă că părinţii îmi plătesc pentru echipamentul de patinaj, dar pentru restul trebuie să muncesc.

Umerii i se detensionează şi se relaxează, iar reticenţa pe care o simţeam se mai risipeşte.

f•

-Da, băieţii din frăţia mea au bani de la

părinţi* ursa acoperă mare parte, dar prin muncă pot să-mi p tesc p Cuni ai zis tu.

-înţeleg, îi spun cu sinceritate.

„ De ce eşti singură într-un bar Într-o zi de uni.

-Bănuiesc că ştii că Nate stă pe bancă?

Bl încuviinţează din cap.

-Partenerul de patinaj nu-mi răspunde la telefoane, iar$_{eil}$ trebuit să-mi interzic să plâng. Alcoolul este cea mai bună soluţj nu-i aşa?

-Eu nu beau des. Câteva guri de bere din când în$_{n}$ câ$_{n}$j dar ta...

Se opreşte, luându-şi imediat cafeaua şi folosindu-se de J$_{n}$. ghiţitura lungă pentru a nu mai vorbi. Când cana i se goleşte, $e uită la mine.

- îmi pare rău de partenerul tău, chiar dacă-i dobitoc cu tine.

Ce o să faci acum?

- Nu este un dobitoc cu... Mijesc ochii. Ţie nu-ţi place să vorbeşti despre tine, nu-i? Aşa ai făcut la activitatea pe echipe. M-ai ţinut de vorbă, dar eu n-am aflat nimic despre tine.

-Nu-i nimic interesant de aflat despre mine, Anastasia.

Mi se frânge inima când aud cum o zice. Cu încredere, exersat De parcă a zis-o de un milion de ori.

- Refuz să cred asta. Eu sunt interesată de ce ai de împărtăşit —Ţî-ai chemat Uberul? întreabă el, schimbând conversaţia.

La dracu!

- Nu, am uitat Din nou pare jenat, şi când ochii i se îndreaptă spre ecranul telefonului, înţeleg de ce. I-ai zis lui Nathan, nu-i aşa?

- I-am trimis un SMS când te-am văzut la bar. îmi pare rău.

- Vine încoace, nu-i aşa?

-în apărarea mea, nu i-am spus unde suntem. Ne obligă să olosim aplicaţia Găseşte-mi Prietenii. Zice că, dacă avem probleme, trebuie să ne găsească.

$_{n}$?^{h,}..^{Russ}' ^{nce}P^{ea} să-mi placă de tine. Trebuia să mă torni, rajii i se aprind iarăşi şi se scufundă Ia loc în scaun.

a lui ^{decât}căpitanul. Tesla alb*

Pe masă. Cred zice el n0I> ^ RUSS RUne n^tC ^ancno

se lase dus acasă d ^ N a r f 3-l convin8e Pe RusS
nă, Nathan rămâne tăr f*1' C^n(* *n s^âr?it este în
u > n timp ce eu încerc să-l fac pe RuSS

-Mulţumesc pentru drum, căpitane.

-Nici o problemă, zice lejer Nate.

Aplecându-mă spre spatele maşinii, ¡1 îmbrăţişez pe Russ

- **Pa, gogoşicâ. îmi pare rău că relaţia noastră s-a terminat Râde nervos, privind repede la Nate, apoi la mine, clătinând** din cap.

-Pa,Stassie,

După ce coboară Russ şi mă aşez la locul meu, Îmi dau seama că Nathan este foarte confuz.

-Gogoşică? Relaţie? Jur că, dacă următorul tricou pe care-l porţi este al lui Russ, mă transfer la UCLA.

- Iubirea noastră a fost scurtă, dar importantă. Oftez. Legătura dintre mine şi Russ va dăinui după noi, dar sunt fericită că a existat, în loc să fiu tristă că s-a terminat.

- Eşti beată. Zâmbeşte, dându-mi părul de pe faţă. De ce te-ai îmbătat singură, iubito?

- N-am voie să plâng.

încuviinţează din cap, porneşte maşina şi-şi pune mâna pe coapsa mea.

-Nu-mi dau seama care-i legătura între cele două, dar bine. Vrei să vorbim despre asta?

- Eu ar trebui să te întreb, mormăi, trasându-i conturul mâinii. Ştiu că ai zis că eşti bine, dar chiar eşti?

- Simt consecinţele propriilor acţiuni, Anastasia. Skinner mâ foloseşte drept exemplu. Este în regulă. Echipa joacă şi ftrămine, o să mă întorc în vreo două luni. Haide, spune-mi ce se întâmplă în mintea ta!

- Aaron **poţi să joci hochei. Eu nu pot să mă** ridicată. îmi muşc obrazul pe mă evită. Tu nu antrenez şi mi-e mte- frică să fiu **-ai. „.iJ nnate înlocui pe** r»or, amintindu-mi să nu plâng, nnmcx.* r— ,pnj>ri Aar°n, pentru că toată lumea are deja angajamente sau p fcreu...

-Voi fi eu partenerul tău.

Mă înec cu propriile vorbe, la propriu. El mă mângâie del cât încerc să respir. ,Cat

- O zic cât se poate de respectuos. Drumul de acasă de la RUss la mine este scurt, iar Nathan se opreşte în parcare. Se răsuceşte ca să se uite la mine cu o expresie serioasă. Am zis că-ţi v0j fi partener. Oricum trebuie să patinez şi să mă antrenez, doar că o fac cu tine. Voi fi plecat la meciurile din deplasare, dar în restul timpului sunt al tău.

îmi trec mâna prin păr şi nu mă pot abţine să nu clatin din cap, gândindu-mă imediat la toate motivele pentru care asta ar fi o idee îngrozitoare.

- Patinajul artistic nu-i ca hocheiul; nu poţi să faci trecerea aşa. N-ar funcţiona niciodată, Nate.

- Sunt opt săptămâni, Stas. S-ar putea să nu pot sări ca Aaron, dar te pot ajuta să te antrenezi şi să te ridic.

-Nu mă poţi ridica. Nu ai antrenament.

Sprijinindu-şi mâna pe gâtul meu, îmi mângâie cu tandreţe obrazul.

-Va trebui să-mi arăţi ce să fac, dar sunt mai mult decât în stare să te ridic. Oftează, iar bătăile ciudate de inimă revin. Sunt un patinator excelent şi sunt puternic. Sunt mult mai puternic decât Aaron. M-aş face saltea umană înainte să te las să te loveşti de gheaţă.

îmi ronţăi buza, gândindu-mă la ce a zis.

- E frumos din partea ta, dar n-ar funcţiona niciodată.

- Dă-mi un motiv bun pentru care n-ar funcţiona. îmi duce mâna la gură, sărutând-o delicat, şi-mi dă adevăratul motiv. Doar unul, zice el.

- De asta, răspund încet. Nu pot să amestec patinajul cu ce o n sau ce este între noi. Te plac şi mă doare foarte mult să spun asta cu voce tare, dar te-ai băgat pe sub pielea mea şi m-ai făcut să-nu placa să

petrec timp cu tine. Acum mă port frumos cu tine. AŞ* dovedeşte cât de mult am decăzut, e un dezastru, ar spune uni»;

^ncotește, uitându-se cu adorație la mine, și mi re&m rația

jpții multe cuvinte, fată beată, dar nu spui nimic care să

aibă sens.

„Pare corect.

. Trebuie să mă concentrez, Nate. Nu pot să fac asta dacă sunt în patul tău în fiecare noapte.

-Daria două nopți?

îmi dau ochii peste cap, reprimându-mi zâmbetul care încearcă să mă trădeze.

-Nathan...

-Dacă tu crezi că nu pot să-mi țin erecția în pantaloni, te înșeli. Acum două luni, am crezut că o să mi-o smulgi și o să mi-o dai s-o mănânc. Uite ce departe am ajuns!

Ochii mi se umplu de lacrimi. Trădători.

-Îți place să faci pe șefa cu mine. Gândește-te ce bine o să fie să mă înveți patinaj artistic. Te rog, spune da!

- Nu cred că-i o idee bună...

- Dar spune da oricum.

Oftând exasperată și tensionată, încuviințez din cap.

- Bine. Hai să fim parteneri! Da.

CAPITOLUL 24

NATHAN

Când m-am trezit în dimineața asta, să-i iau pe

Stassie şi pe Russ de la o întâlnire la o cafenea mică şi drăguţă părea la fel de probabil cu a deveni patinator artistic.

Trec treizeci de secunde înainte să se instaleze panica. Apare linia dintre sprâncenele ei, cum se întâmplă de fiecare dată când este adâncită în gânduri.

- E greu de lucrat cu mine, Nate, zice ea cu voce tremurând! Ştiu că ai impresia că Aaron face ce vrea cu mine, dar nu-i aşa. Uneori, începem să ne certăm în mijlocul patinoarului.

Mă întind spre ea şi-i dau părul după ureche, cuprinzându-i obrazul cu blândeţe.

-De ce-mi spui că e greu de lucrat cu tine de parcă n-aş

Linia se adânceşte, dar îi scapă un râset. Pentru mine, ziua de luni a început grozav, a mers ca naiba şi acum pare să se termine minunat. Nu ştiu de unde a ieşit oferta mea; cred că m-am săturat să o văd supărată.

Nu sunt sigur că va ieşi ceva util din asta, dar nu o voi scăpa - şi de asta are nevoie.

L – Nu pricepi în ce te bagi. Îmi adulmecă palma şi oftează. Dacă nu mă mai suporţi după ce terminăm?

– Anastasia, n-am de ce să-mi fac griji că în opt săptămâni nu o să te mai plac. Dar, dacă vreodată o să am un om lipsă,

fmă aştept să vii să joci hochei. Cred că ostilitatea ta ar fi un plus grozav pentru echipă.

Reuşesc să prind braţul care vine în direcţia mea şi-l trag uşor până ce Stas se urcă peste consolă în poala mea.

-Când o să cobori din maşina asta, o să fim parteneri şi nu o să te mai pot atinge până în ianuarie. Dacă de dimineaţă aş fi ştiut că era ultima oară când te puteam săruta, aş fi făcut-o mai bine. Un ultim sărut?

- Doar nu vorbeşti serios.

-Ba sigur că sunt serios. Dacă n-ai fi băut, ţi-aş fi

cerut să o fecem pe bancheta din spate. Deci un sărut este calea de mijloc.

Dându-şi ochii peste cap, se apleacă, oprindu-se la un centimetru de buzele mele.

-Farmecul tău este infinit, Hawkins.

Băgându-mi mâinile în părul ei, o sărut cu pasiune. Este un moment ciudat, în care parcă amândoi începem şi terminăm ceva, iar când îşi ondulează şoldurile pe mine, nu ştiu dacă să plâng sau să mă bucur.

-Am voie să mă gândesc la tine când mă masturbez, da? întreb repede când ea vrea să coboare. Sau asta-i împotriva regulilor?

„Te rog, să nu fie împotriva regulilor!"

Ea pufneşte. Ca un purceluş.

- Sunt corectă dacă eşti corect. Eu doar la tine mă gândesc. Ne-am înţeles?

„La dracu' cu viaţa mea!" încuviinţez din cap, nefiind în stare să vorbesc în timp ce creierul meu zugrăveşte o imagine foarte nepotrivită.

Următoarele opt săptămâni vor fi un iad.

Când ajung acasă, toată lumea ştie ce se întâmplă pentru că iassie i-a spus Lolei printr-un SMS. L-am sunat pe Faulkner din Răşină; el zice că-mi va ajuta reputaţia şi-mi va face un regim ca .jjărnân în f°ʳmă. Patinajul artistic va contribui la timpul meu cred S ar Putea mulţumit de planul meu. Doar

»nu ştiu, pentru că apoi mi-a zis că sunt cel mai bizar puşti

pe care a trebuit să-l tolereze vreodată şi mi-a urat să p0rt plăcere colanţi.

Lo i-a adunat pe toţi băieţii în jurul mesei din camera de distracţii pentru a îndoi fluturaşi pentru spectacolul *Hamilton* al trupei de teatru. îmi e mai uşor să le spun tuturor întreaga poveste dar râsetele pe seama mea sunt de zece ori mai zgomotoase.

- Dacă tot te pricepi aşa de bine la a-i ajuta pe alţii să-şi rezolve problemele, ia loc, te rog! îmi dă un teanc imens de hârtii şi-mi arată scaunul de lângă Mattie. Abia aştept să-ţi văd fundul în colanţi, Hawkins!

- Eu îmi fac mai multe griji că o să aibă o erecţie, adăugă Henry, concentrat la împăturirea fluturaşilor. Este ca un câine în călduri pe lângă Stassie.

-Vai, mulţumesc. Nu, fără prostii! Vrea să fie sigură că nu-i distrasă. Doar prieteni.

Iar încep râsetele; îmi imaginez că în următoarele două luni se va râde mult pe seama mea.

Prima descoperire din această experienţă cu patinajul artistic este că orarul meu de marţi se aliniază cu al Anastasiei şi amândoi terminăm la ora 14.00. Amândoi ar trebui să învăţăm, dar tocmai am ajuns la mallul din Maple Hills.

Ştiţi că în filme este un buton roşu, dar nimeni n-are voie să-l atingă, iar tu urli la televizor când cineva în mod inevitab îl atinge? Anastasia este butonul meu roşu. Ştiu că n-ar trebui să o ating, dar o doresc şi o să ţipe la mine dacă o fac.

E atât de frumoasă acum, explicând cu pasiune importanţa [6] a patina în echipamentul potrivit.

-Nu te mai uita la buzele mele şi fii atent, zice ea.

Sunt atent. Eu tot nu înţeleg de ce nu pot să port pantalon[1] de trening.

-Nu poţi, bine? Cumpărăm ***colanţi.***

Atat de frumoasă!

-Da, doamnă.

Primul magazin în care intrăm nu are nimic pentru bărbaţi, al doilea n-are nimic care să-mi intre pe coapse, dar al treilea este perfect.

-Ce zici de ăştia? mă întreabă ea, ţinând o

pereche mărimea mea.

-Sunt cu imprimeu de leopard, Anastasia.

-\fcd asta. Ce zici de ei?

Ridicând sprânceana, mă sprijin de raft.

-Adică, faptul că sunt cu imprimeu de leopard nu-i suficient ca răspuns? De ce nu eliminăm toate imprimeurile ca să scutim timp?

Tocmai vrea să mă contrazică, dar suntem întrerupţi de telefonul meu, care sună.

Tata. **Respins.**

Bag telefonul la loc în buzunar, iar ea ridică altă pereche când o privesc

-Deci nu imprimeul zebră?

-Nu.

-Eşti *absolut* sigur? Ăştia ţi-ar arăta grozav coapsele.

-Dacă vrei să-mi vezi coapsele* patinez în chiloţi. Problemă rezolvată. Mâncare?

Nici măcar nu se deranjează să-mi răspundă.

-O iau ca pe un nu.

Căutând printr-o mare de opţiuni negre, fără imprimeuri cu animale, găsesc câteva perechi de mărimea mea. Ea mormăie se încruntă în timp ce plătesc ţinutele „plictisitoare" şi ieşim din magazin.

Vreau să o iau de mână, dar mă opresc imediat şi, chipurile, o mişcare de stretching. Mergem în tăcere spre zona cu mân- ^a Şi văd că o deranjează ceva după expresia neliniştită. Chiar vreau si o întreb, îmi sună iar telefonul.**

Respins,

aşezăm la o masă departe de alţi oameni, unde e mai liniş- * ea arc aceeaşi expresie.

~NHL SUpără* moro cănoaso?

Neaşteptat.

- Eu sunt pentru diversitate în sport, Stas, dar cred că eşti Ca mică pentru a fi jucătoare de hochei, o tachinez. De ce te gândeşu la NHL?

- Mă gândesc cât de liniştit va fi ultimul meu an, pentru câ tu o să te duci în Canada să te lupţi cu elanii. Ridică din umeri şi zâmbeşte forţat. Este o prostie; nu contează.

- Sunt impresionat că tu crezi că mă pot lupta cu

un elan, dar nu sunt sigur că frecventează Centrul Vancouver. Râd. Nu sunt sigur că ştii, dar sunt zboruri din L.A. în Vancouver. Dacă vrei să-ţi întrerupi liniştea şi să mă vizitezi.

Vrea să-mi răspundă, dar telefonul meu sună din nou. Iarăşi *tata. Iarăşi* respins. Ea îşi trece mâna prin păr şi oftează.

-Poţi să răspunzi la telefon în faţa mea.

-Ştiu.

-Nu o s-o iau razna dacă ai o conversaţie cu altă fată. îşi pune coatele pe masă şi-şi sprijină capul în mâini. Doar pentru că nu o poţi face cu mine, nu înseamnă că nu poţi să faci sex cu altcineva, îmi dau ochii peste cap şi împing telefonul pe masă.

-3993.

Clatină imediat din cap şi încearcă să împingă telefonul înapoi.

- Nathan, n-am ne...

Tastez chiar eu numerele, din moment ce pare să-mi respecte intimitatea. Mă uit la ea cum se luptă înainte să întoarcă în sfârşii privirea spre ecranul telefonului şi vede că pe lista mea de apelun apare *Tata.*

-Este complicat.

să bine> zice ea- Dar vorbesc serios, apropo. Nu mă aştep sa stai cuminte două luni.

- A^na«? °bserv cum face ochii mari, nesigură. cale să blorh^{S}!^{a} ' V°m petrece a§^{a} de mult timp împreună. Sun p°t> să faci ce °riCe PCniS Care se aproPie de tine clin oriCe ^ a face sex cu ahr^*' *evil ,kent'* Dar mult succes în încercarea OchiU^$_{u}$ lneVa,nafarădemine!

minează şi obrajii i se înroşesc instantaneu-

Aşta ar trebui să fie înduioşător? Mi se pare un pic cam posesiv şi toxic.

Colţurile gurii mi se ridica – acum îmi place cum decurge ziua.

_Nu mă lua cu de-astea, Am văzut ce ai pe raftul de obscenităţi. Rămâne cu gura căscată. Ce vrei să mănânci?

_ Sunt bine. O să mănânc când ajung acasă, dar tu ia-ţi ce vrei!

- Ai ceva împotriva mâncatului în oraş?

_Nu, dar trebuie să-mi respect dieta.

-Dietă?

Pentru oricine petrece timp cu Anastasia este clar că are o relaţie complicată cu mâncarea. Jur că jumătate din stările ei proaste le are pentru că-i e foame.

- Eu şi Aaron avem un plan de mâncare. Eu pregătesc mâncarea pe durata săptămânii; trebuie să fim organizaţi.

- Este grozav că eşti aşa de disciplinată, zic eu cu precauţie. Nutriţia este printre cursurile mele, deci şi eu fac multe în privinţa asta. Mi-ar plăcea să mă uit la planul tău de alimentaţie, dacă este în regulă.

Caută în geantă şi scoate duşmanul: agenda. O frunzăreşte până când găseşte o bucată de hârtie pe care mi-o întinde.

- Poftim!

Oh, la naiba! Legume. Legume. Câteva proteine. Legume. Iau telefonul şi caut calculatorul, adunând în grabă caloriile.

-Cine ţi-a făcut planul ăsta alimentar?

-Aaron.

Răspunsul este unul nesurprinzător, dar dezamăgitor. Măcar o dată rămân iară cuvinte. Sentimentele mele faţă de Aaron Carlisle sunt, lucru de înţeles, nu prea bune şi simt că merită asta. Dar e de-a dreptul ciudat. Ori n-are idee ce face când vine vorba de nutriţie, ori o face cu intenţie.

"Anastasia, tu te subalimentezi. Nu mănânci suficient, nici P^{e} departe.

Nu vreau să pară că o cert sau că nu o apreciez; nu-i vina ei. Ia ^{art}ia înapoi, trecându-şi ochii peste pagină.

"Ce vrei să spui?

- Corpul tău arde calorii doar pentru că respiri. Deci t$_{re}$b ie să-ţi alimentezi corpul ca să

trăiești. Cineva care arde atât d multe calorii ca tine, prin patinaj şi antrenament de forţă, ar* nevoie să mănânce mai mult ca să asigure recuperarea muşchi^

- Sunt bine.

- Când nu mănânci suficient, eşti înclinată spre accidentări şi probleme serioase de sănătate. Mereu ai vânătăi aşa de urâte precum cele de acum?

Mintea ei probabil lucrează în mare viteză. încremeneşte pe loc, fiind clar că încearcă să înţeleagă ce spun.

- Poate? Nu ştiu.

Am observat de ceva vreme că mereu este plină de vânătăi. Am crezut că sunt din cauza căzăturilor, dar acum, când le-am văzut de aproape, ştiu cât de grave sunt.

- învineţirea gravă poate să fie semnul unui deficit nutriţional. Eşti prea obosită? Anxioasă? Iritată fără motiv? Ciclu menstrual neregulat?

- Doamne, Nate! Fumegă, privind în jur ca să se asigure că nu ne ascultă nimeni. Coboară vocea. Sunt obosită, anxioasă şi iritată pentru că muncesc din greu. Sigur ştii mai bine decât oricine că face parte din meserie.

-Stas...

- Iar în ce priveşte menstruaţia, care nu-i treaba ta, iau pastile anticoncepţionale care o opresc complet. N-am mai avut de ani întregi.

îşi încrucişează braţele la piept şi se lasă pe scaun. Sfidare, enervare, un pic de nesiguranţă. N-a fost intenţia mea să o enervez, dar nici nu o s-o las să mănânce aşa.

- în planul ăsta nu prea ai carbohidraţi.

-Şi?

-Stassie, ai nevoie de carbohidraţi. Nu-ţi cer să te îndop1 ^ar trebuie să mănânci mai multeca^rl!

vedem 0t ^Un ^an nOU; * Pe amfiefe ^ ^ vedem pe care-l preferă.

-Bine. Ridică din umeri. Mă rog.
S‹a Ultat la Planul tău de nutriţie?
Sprâncenele ei se unesc.

Poftim? Nu. De ce?

Itni amintesc apelul video de acum o lună, când voiam să desfid subiectul despre ce a spus Ryan atunci, dar n-am avut ocazia
după tot ce s-a petrecut.

_ Ryan a zis odată că Aaron încearcă să controleze ce mănânci Ea îşi dă odúi peste cap.

—Nu-l băga în seamă pe Ryanl El m-ar pune să mănânc de la KFC în fiecare seară, ceea ce nu-i realist Eu n-am metabolismul lui de superom. Aaron zice că uneori se chinuie să mă ridice, iar asta 0 enervează pe Ryan.

„Ladracu'!"

- A zis că *se chinuie* să te ridice?

-Dacă nu respect planul, da. Uneori îmi fluctuează un pic
greutatea.

Trecându-mi mâna peste faţă, îmi reprim furia care fierbe. Arena la comun nu înseamnă doar patinoarul, ci şi sala. L-am mut pe Aaron cum ridica fără probleme dublul greutăţii Anastasiei Poate că nu-i un tip masiv, dar e puternic.

-E un dezaxat, Stas.

- Dramatizezi

-Nu vreau să ne certăm pe tema asta pentru că nu-i vina ta. Dar omul te controlează, iar dacă-i arătăm asta lui Brady, o vom dovedi Pufneşte, frecându-şi tâmplele cu ochii închişi.

-îmi provoci o durere de cap.

-Pentru ca-mi pasă.

-Poate să-ţi pese într-un mod care să nu-mi provoace o tonă probleme?

„ O s-o rezolvăm împreună, promit!

k ^nzându"se Peste masă* W ^azâ mâinile Peste e Şl

"•Mă duc să iau ceva de ntâncare. Mă întorc. Încerc să nu mă concentrez la vocea ei frântă când o spune.

CAPITOLUL 25

ANASTASIA

- De ce a durat atât?

îl aud cum tropăie de partea cealaltă a uşii vestiarului, dar încă n-a ieşit. Este primul nostru antrenament şi o să ieşim târziu pe gheaţă, ceea ce este de bun augur pentru următoarele doua luni sau pentru ca Nathan să rămână în viaţă.

-Nathanî urlu, bătând la uşă.

- Eu nu ies.

Stau încruntată la uşă, ştiind că arăt ridicol, dar nu mă pot încrunta la el dacă n-a ieşit.

- De ce?

- Colanţii. Sunt prea strâmţi. Se vede *totul.*

- Dacă nu ieşi tu, intru eu!

Scoate capul, dar corpul îi este protejat de uşă.

- Vorbesc serios. Sunt... Se vede *totul*

- Da, am înţeles cu toţii. Ai un penis mare. Bla-bla-bla. ajuns? Suntem în întârziere. Haide să începem! ,

Brady se apropie când Nate trage uşa, purtând cei [naa\reV^ j tori colanţi pe care i-am văzut vreodată. Par pictaţi pe el şi[se] contururile. Nişte contururi foarte-»foarte detaliate.

- Oh, Dumnezeule!

Brady îl studiază din cap până în picioare, apoi îl mai m o dată. îşi pune mâinile în şolduri şi clatină din cap. [t]j.

- îmi pare rău, domnule Hawkins, dar nu te pot lăsa s [1]

Nate arată ca un iepure în lumina farurilor, ascunzându-se iarăşi după uşă.

_Ai altceva la tine?

- Atn nişte pantaloni scurţi în dulap, i-[a]ş putea pune peste?

_ Cred că ar fi o alegere înţeleaptă.

Nate dispare în vestiar şi simt cum antrenoarea

planează în urma mea. Mă întorc cu faţa spre ea şi clatină din cap.

-Este o pantă alunecoasă, Anastasia.

_Nu ştiu la ce vă referiţi. Minciună. O minciună mare. *Imensă* Să mă încălzesc?

- Foloseşte protecţie. Intreab-o pe Prishi! Vezica ta nu va mai
fi niciodată la fel.

-Noi nu...

Mă întrerupe fluturând superficial din mână.

-Suntem amândouă adulţi. Nu-mi insulta inteligenţa; am văzut cum se uită la tine. Eu vreau să-mi văd cea mai bună patinatoare pe podium, nu într-o sală de naşteri. Ne-am înţeles?

-Nid că se putea mai clar, doamnă antrenoare.

La ce nu s-a gândit când a ţinut micul discurs este probabilitatea ca, de fapt, *cea mai bună patinatoare* să moară de ruşine.

Şi de ce-mi spune că sunt cea mai bună patinatoare când n-am martori?

Ieşind în sfârşit din vestiar, Nate mă înghiontește uşor în coaste.

-Eşti gata s-o facem, Allen?

-Nu, să nu cazi pe mine.

-Nu cad pe tine, fără săli de naştere... Aşa de multe reguli, Anastasia!

Fac ochii mari când ridic privirea şi-i văd zâmbetul arogant. Fericirea lui înseamnă alinare şi dovada că nu are emoţii, la fel ca mine. Dovada că nu-şi dă seama că, dacă acest mic experiment eşuează, s-ar putea în sfârşit să cedez.

Sunt pierdută În gânduri când îşi petrece degetele printre ale mele.

-O să fie bine, şopteşte în timp ce ne apropiem de zona de ncălzire. S-ar putea sâ fie distractiv.

Plescăi zgomotos.

- Dacă-i amuzant, nu munceşti suficient.

Râde, câştigând un şuierat dinspre Brady.

- Ai vorbit ca un adevărat tiran.

După ce ne încălzim, este în sfârşit momentul să afl* J
a fost o idee oribilă. **m ac***

- Ca să funcţioneze, am nevoie să ţii minte programul Nathan.

Antrenoarea îşi strânge blana falsă, împreunându-şi braţele Niciodată nu mi-a dat prin cap că nu cu mine s-ar putea să aibă Nate probleme.

-Nu sunt sigură cu ce prostii scapi la antrenorul Faulkner, dar în arena mea faci ce-ţi zic eu.

El încuviinţează din cap, rânjetul arogant de mai devreme fiind acum o amintire îndepărtată.

- Am înţeles.

- Daţi o tură amândoi! Se concentrează asupra lui Nate. Concentrează-te să fii graţios, nu rapid, dar ţine pasul cu Stassie!

-Graţios. Lent. Am înţeles... Au! De ce mă ciupeşti mereu? Geme, frecându-şi stomacul.

-Eu nu sunt lentă! Am dovedit deja că sunt mai rapidă decât tine. Trebuie să o fac din nou?

Nate deschide gura, dar, înainte să răspundă, Brady bate din palme.

- Ce parte din *graţios* v-a făcut să credeţi că vreau să vă cursă? Faceţi ce v-am cerut acum!

Pornim, iar Nate reuşeşte să ţină pasul. Când suntem suficien de departe să ne simţim în siguranţă, vine mai aproape.

- Care-i faza cu bătutul din palme?

^ Este amuzant să vezi alţi oameni observând gesturile
Brady. După peste doi ani de antrenament cu ea, eu nici nu mai observ.

- îmi place să-mi imaginez că într-o viaţă anterioară a t dresoare de câini.

Ne întoarcem de unde am pornit şi imediat recunosc mu ţumirea lui Brady. Mi-e foarte uşor să o recunosc

cC ani văzut-o şase zile pe săptămână. Bietul Natc parc mulţumit de el şi, spre nlcritul lui, a reu?u să Una ritmul.

-Cum a fost?

El rânjeşte.

Ea scrâşneşte din dinţi.

-Ca o căprioară beată, care a călcat nechibzuită pe un lac îngheţat.

-Aveţi multe căprioare bete în Montana, doamnă antrenoa- re? întreb eu, amintindu-mi în ultimul moment să zic Montana, nu Rusia.

-Anastasia, nu fi obraznică! Mai faceţi o tură! *Cu graţie.*

Am făcut mai multe ture decât sărituri până ce Brady a fost în sfârşit mulţumită de versiunea de graţie a lui Nathan.

-Mult mai bine, Nathan. Acum nu joci hochei. Nu o să te atace nimeni pe gheaţă.

-Cu tot respectul, doamnă antrenoare. Se uită repede la mine. Nu cred că îmi puteţi garanta asta.

După ce mă obişnuiesc, mă bucur de antrenament pentru prima dată în viaţa mea şi *cred* că şi Brady s-ar putea să se bucure.

Mergem în centrul patinoarului şi stau lângă Nate ca să-i arăt sărituriile simple. Nu trebuie să facă nimic complex ca să mă ajute, dar este esenţial ca el să se asigure că e în locul potrivit şi cu faţa în direcţia corectă atunci când execut partea cu adevărat tehnică.

Mai mult decât orice, am nevoie ca el să recunoască numele elementelor ca să ştie ce fac şi să nu-mi stea în cale din greşeală.

-Voi face să fie uşor pentru tine. Doar fii atent la picioarele mele!

- Stassie, zice el. Sunt destul de sigur că am patinat înainte să merg. Nu trebuie să-mi uşurezi lucrurile. Probabil ştiu mai bine decât crezi tu.

Aroganţă. Ce-mi place să am de-a face cu ea!

- Bine, isteţule. De pe ce parte te desprinzi când faci un Lutz? Vine în faţa mea şi văd pe faţa lui că habar n-are. Păcăleală, mi-ai dovedit că trebuie să taci şi să mă asculţi.

~ Păcăleală pentru tine. Se încruntă. Nici măcar nu ştiu ce-i un Lutz.

- Eşti cel mai enervant om pe care l-am cunoscut vreod

- Nu-mi pasă cum îmi spui atât timp cât sunt

primul

„Cum naiba ar trebui să trec prin asta timp de şas pe săptămână?“

Chiar şi când este enervant, tot vreau să sar pe el. Tricoul mânecă lungă pe care l-am cumpărat mai devreme se mulează pe fiecare muşchi, obrajii îi sunt roşii şi, de fiecare dată când se uită la mine şi are colţul gurii ridicat, uit tot.

Am fost complet dezechilibrată de un bărbat. Sunt dezgustată de mine însămi că sunt distrasă, că las cu bună-ştiinţă ca fiecare bucăţică de feminism să se ofilească şi să moară din cauza unor gropiţe şi a unor coapse groase.

- De ce arăţi de parcă ai o criză?

„Pentru că am una?“

- Fii atent! Nu mai explic asta o dată.

- Hei, eu nu visez cu ochii deschişi!

- în patinajul artistic sunt şase tipuri de sărituri: toe loop, flip, Lutz, Saichow, loop şi Axei. Sunt împărţite în două categorii: salturi pe vârf şi salturi pe margine. Poţi să ghiceşti ce sunt salturile pe vârf?

- Sunt săriturile în care foloseşti chestia asta inutilă din vârful lamei?

Singurul lucru de care Nate nu e mulţumit sunt noile patine. Spre deosebire de patinele de hochei, cele pe care le folosim au dinţi în vârful lamei. Am făcut o sesiune rapidă de antrenament la patinoarul lui Simone după ce am fost la mall şi am pier " numărul de câte ori a căzut. Ca să nu mai zic că a purta patine noi poate fi groaznic.

- Nu este inutilă; o să ai nevoie de ea. Dar, da, te ^eS^in lovind gheaţa cu chestia inutilă din vârful lamei. La salturi e ^ margine te desprinzi de pe interiorul sau de pe exteriorul pa 11 Simplu, nu-i aşa? j.

Mormăie ceva ce seamănă vag cu un da, privind atent cioarele mele când mă întorc, întinzând piciorul stâng îu *sP* lovind cu vârful în gheaţă.

-Toe loop simplu.

Imitându-mi mişcările şi, spre meritul lui, ieşindu-i destul de cu excepţia aterizării nesigure, trecem mai departe.

- Ce mişcare făceai când te-ai lovit acum câteva săptămâni? mă **întreabă** el, ridicându-se şi ştergându-şi gheaţa de pe fund.

-încercam să sar un cvadruplu Lutz, *încercam* fiind cuvântul de bază. Lutzul este un salt pe vârf.

-Părea greu.

-Este greu.

- Simt că nu vrei să discuţi despre asta.

_Nu-i nimic de zis. Oftez. Brady ne-a pus să scoatem săritura după ce m-am lovit la cap. Nu-i ceva obişnuit în patinajul artistic la fete şi e chiar nemaiauzit la perechi. I s-a părut ca era un risc inutil.

- Atunci de ce să-l faci?

Nu este obraznic; cred că e realmente interesat.

-încerc doar să-ţi înţeleg mentalitatea, Stas. Nu să te fac să te simţi prost

Nu ştiu cum să explic. Pare un subiect pentru terapie, nu ceva dintr-o discuţie spontană în mijlocul unui antrenament. Dar sunt datoare să fiu sinceră cu el.

-Am pierdut ani întregi patinând cu cineva care nu avea aptitudinile mele pentru că era iubitul meu. „Clasic." Nu mă înţelege greşit, eram foarte buni, doar că nu eram grozavi. Cu un partener diferit aş putea realiza mai multe. Nu vreau să fiu asta pentru Aaron.

- Şi lui Aaron îi iese, nu-i aşa?

'Normal că da. Pufnesc. A petrecut ore întregi încercând să mă ajute să-mi iasă, chiar dacă n-a crezut niciodată că aş reuşi Există un motiv pentru care nu-i un salt comun, dar eu simt încăpăţânată. O să continui să încerc, dar nu se va întâmpla în acest sezon.

~Ştiu ce hotărâtă eşti, zice el moale.

- Dacă vreţi să vă uitaţi ca doi porumbei unul la celălalt, fa- ^-o pe timpul vostru! urlă antrenoarea la noi, amintindu-ne că ** ^ui

patinăm, nu să stăm de vorbă.

oftează apăsat, punându-şi mâinile în şolduri.

- Mă sperie îngrozitor. Care-i faza cu haina? Sr
în California? ' v ie că su$_{ntern}$
- Etalonul ei estetic este Cruella de Vil. O să t*» ^k-
$^{0C>}$iŞnuieştt
Nathan geme şi oftează zgomotos când urcăm în maşi
- Eşti aşa de dramatic! Râd, aruncând geanta la
N-a fost aşa de rău. ^{lci}<>are.
- Eu nu sunt construit pentru balet şi yoga, Stas, morm" băgând maşina în marşarier. Mă dor picioarele.
-Nu eşti deloc flexibil, nu-i aşa? Parcă ai fost o scânduri Privind de pe locul şoferului, ridică din sprâncene.
- Nu trebuie să fiu flexibil pentru că eşti tu, de aia ne potrivim perfect.
- Te-ai descurcat bine, Nathan. Serios, sunt recunoscătoare. Mulţumesc.
- Jumătate din timp mi l-am petrecut în genunchi sau pe gheaţă. Niciodată nu m-am concentrat aşa de tare ca atunci când am făcut turele alea. Am fost îngrozit că o să mă împiedic. Eşti sigură că nu pot să port patinele mele?
- O să te obişnuieşti cu ele.
- Sau tu o să te obişnuieşti să mă vezi în genunchi. Se încruntă. Nu aşa. Sau aşa, dacă vrei. Aşa prefer şi eu.
- O zi. Pufnesc. Ai rezistat o zi. $_{v}$ ^
Tot drumul înapoi la apartamentul meu, Nate mă face sa ra >
în mare parte glumind pe seama lui, dar tot contează. Cobor din maşină şi luându-mi geanta, mă aplec.
-Ne vedem de dimineaţă.
- Adu cafea! strigă el când închid uşa.
^ în sinea mea, mi-a fost teamă să ajung acasă, iar $^{acum'}_{să}$
mă uit la numerele etajelor din lift cum urcă, îmi doresc oriunde, numai aici nu. Nu i-am spus lui Nathan, dar ignoră de când i-am povestit aseară, când am ajuns acasa, noul meu aranjament la patinaj. $_{efl2}$is

De parcă n-ar fi fost de ajuns, mi-a rămas în minte Nathan despre planul meu de alimentaţie în această dup ' *nVjţ îmi recunosc vina, niciodată nu m-am arătat interesat

^csPre nutriţie. Când stăteam acasă, mama se ocupa de asta, iar la colegi« l-a«1 lăsat Pc Aaron sâ se ocupe şi am avut încredere că ştia ce focea.

Ştiu că Lola este la repetiţii, ceea ce înseamnă că Aaron ar trebui să fie singur şi sper că-mi oferă ocazia perfectă să vorbesc CV1 el. Subliniez că *sper.*

Intru în apartament şi-l văd imediat pe canapeaua din camera de zi, uitându-se la un film.

-Bună.

întoarce capul, se uită la mine, dar nu-mi răspunde. înghit nodul din gât şi-mi şterg palmele transpirate pe abdomen când mă apropii de el.

-Putem să vorbim?

Din nou nu-mi răspunde, dar pune pauză la film şi se uită la mine când mă aşez pe canapea, lăsându-mi geanta de antrenament la picioare.

-Hm, mă întrebam... Crezi că am suficiente calorii în planul de alimentaţie? Este suficient de variat ca să fiu sănătoasă?

-De ce naiba mă întrebi pe mine asta? se răsteşte el.

Inspir adânc, ridicând din umeri.

-M-am gândit azi, când mi s-a sugerat că mănânc prea puţin. Voiam să discut cu tine, deci...

-Cine ţi-a sugerat? Hawkins? Felul în care rosteşte numele lui Nathan este aproape veninos. îi faci sex oral de două ori şi brusc ştie de ce ai nevoie mai bine decât mine?

Cuvintele lui mă lasă fără aer. Mă bâlbâi şi mă înec cu vorbele, surprinsă. Stupefiată este un cuvânt mai bun pentru ce simt acum. în timp ce acel sentiment se stinge, se instalează suferinţa.

• Poftim? De ce eşti aşa de rău? Voiam doar să vorbesc cu tine casă...

Mă întrerupe din nou şi se ridică de pe canapea, trecându-şi

mâna peste faţă.

~Şfii ceva, Anastasia? Du-te dracului! Dacă Nate Hawkins li je *nteligent, du-te şi bazează-te pe el pentru orice! errură mâinile şi mă arde cu privirea. Dar când se va plictisi

L
2 32I hannah grace
de tine, să nu vii plângând la mine, pentru că tu eşti cea care.5i
dă jos chiloţii pentru oricine poartă jachetă!
Inima îmi bate tare în piept când se duce valvârtej în camerj
lui, trântind uşa aşa de tare, de parcă toată clădirea se zgudUie
Mă las pe canapea, caut în geantă şi scot telefonul.
- **Deja** ţi-e dor de mine?
Râde când apelul se conectează.
Ştergându-mi lacrimile cu dosul mâinii, îmi dreg vocea.

- Poţi să vii să mă iei?

CAPITOLUL 26

NATHAN

-Un pic de sare. *Nu,* un pic. Un pic, Robbie! Aia nu-i un pic!

Anastasia inspiră adânc, zâmbind forţat în timp ce scoate muntele de sare pe care Robbie tocmai l-a adăugat

-Greşeala mea, mormăie el, de data asta luând chiar un pic.

-Nu-i nid o problemă. Scuze că am ţipat!

Stassie îl învaţă pe Rob să gătească. De fapt,

încearcă este mai potrivit Am pariat 10 dolari cu Stas că o să-şi piardă calmul cu el înainte să se îndngă tigaia. Ea pretinsese că avea să fie uşor, dar eu cred că el transpiră din cauza stresului, iar de fiecare dată când ea vrea să spună ceva, se uită mai întâi la mine şi o spune calm.

-Trebuie să le laşi pe toate şă se cunoască în tigaie, explică Stassie oarecum răbdătoare. Dar nu le poţi lăsa să se ardă.

-Să nu se ardă. Prieteni în tigaie. Am înţeles.

Ocolind tejgheaua, Stassie se aşază pe scaunul unde lucrez eu, Îşi ia manualele şi reia învăţatul.

În mod ciudat, acum, când sunt nevoit să mă aplec în faţa agendei, văd că sunt la zi cu toate temele pentru prima dată de când am venit la Maple Hills. Ne antrenăm împreună, ne ţtflăm pe dinţi unul lângă celălalt şi gătim aceleaşi mese. N-am *dee ce suntem, dar îmi place. Am dus jucatul de-a casa la următorul nivel

Nu zice nimic despre cei 10 dolari când se aşază lâ concentrându-se la treaba ei; doar îşi sprijină delicat „ngân% Priorul p« àl meu.

Aici am ajuns – recunoscător pentru atingerea pi$_{ci}$ A fost greu să se afle aici tot timpul, dar să nu o pot atinp^11*11' nuă să fie dificil şi probabil va deveni tot mai dificil. Conti-

Au trecut două săptămâni de când Aaron a reacţionat i mai caracteristic fel al lui, înjurând-o şi insinuând că e o parale Era un dezastru când am luat-o în acea zi, plângând în faţa $_{c}$j^a rii şi strângând o geantă mică.

Promiţând că avea să fie o singură noapte, am făcut o baricadă de perne pentru a ne respecta înţelegerea şi să nu trecem p$_{es}$t$_{e}$ prietenia noastră. Asta a fost acum două săptămâni, iar eu încă dorm pe partea cealaltă a baricadei de perne. Fiecare pe partea lui, începem să ne cunoaştem cum trebuie. Noaptea, când stăm de o parte şi de alta a

baricadei, vorbim despre orice până când unul din noi adoarme primul. Mereu adoarme ea; eu nu o sâ obosesc niciodată să o aud vorbind despre ea.

în mod ciudat, mă bucur. Dacă lucrurile ar fi fost diferite, mi-aş fi petrecut ultimele două săptămâni îngropat în ea în loc să aflu ce o face să vibreze. N-am fi realizat nimic. Aş fi putut chiar să renunţ la colegiu ca să stau acasă şi să aflu exact câte metode există să o fac să-mi ţipe numele...

Dar acum nu mă pot gândi la asta, pentru că suntem prieteni şi singurele dăţi când îmi urlă numele este când ne aflăm pe gheaţă.

- Stassie? strigă Robbie. Cred că acum sunt prieteni. Ce fac?

Sărind de pe scaun, îşi plimbă degetele pe partea de jos a spª'
telui meu când trece pe lângă mine, transmiţându-mi un fiorp* şira spinării. Se uită la mâncare, încuviinţând mândră din cap.

- Arată bine. Ţî-a ieşit.

efida^plkusifm' ^ 'ntreb 6Ü glumet'închizând manualul'

lui Aaron^A aU ^°St corecte: ea era subnutrită după planU' când am det ^intresingurelemomentedinviaţa
am detesta, că am dreptate. Brady a aprobat planul

, „.¡nc, nedumerită în primul rând de ce Ana«,.-

JS* ^ P>*"- St- n-a vru,

^iniind că tot va trebui să pa,ine,e cu el, iar dacă l-,r S antren°areî' doar i ar fi îngreunat viaţa În viitor. P 1

*** Anastasia şi Lo nu cred că Aaron ar fi aşa de dezaxat Inri. a faci intenţionat, susţinând că este prea încăpea, si «cunoatj (aptul că nu ştie ce face, dar asta e o ceartă pentru altă zi**

Schimbarea planului alimentar îi oferă lui Stassie mâncare m ■ bună decât salată şi pui. A învăţat să gătească pe rând diferi,", ^ de mâncare sau găseşte online ceva care li place cum araţi ¡ar eu adaptez reţeta ca să se potrivească pentru ea. Nu cred *a* vreunul dintre noi a anticipat teama pe care a dezvoltat-o prin modul ăsta dezordonat de a mânca.

Poate să accepte până la un anumit punct să trişeze cu o masă, dar este de înţeles, pentru că a fost extrem de copleşitor să proceseze că i-am schimbat 99% din alimentaţie. Am încercat să planific lucrurile încet, dar ea a zis ca n-are timp să o ia încet şi sa-i dăm drumul. Ştiu semnele de avertisment când le aud, dar a promis că va discuta cu terapeutul ei despre asta, aşa că n-am ce să mai zic.

Nu înseamnă că nu-i place cu ce se hrăneşte, ci are această teamă fermă de a nu se îngraşa şi de a fi prea grea ca să fie ridicată sau de a nu mai încăpea în costumele de patinaj. Este înspăimântător, practic, e o condiţionare, ceea ce mă face să mă întreb de câte ori a auzit asta.

- J.J. vrea să mă înveţe să gătesc curry indian autentic. I-am spus fără sâ vreau că n-am gătit niciodată unul care să nu fie din

borcan şi mi-a zis ceva despre ofensatul strămoşilor lui. Scoate telefonul din buzunar şi ştiu că verifică aplicaţia de calorii fără [8]& mă uit. Se uită la mine pentru încurajare. O putem face să Acţioneze, nu?

'Mâncarea tradiţională indiană este bună pentru tine. Sunt kgume, mirodenii, carne, linte sau ce mai pui în ea. Din punct ** vedere nutritiv, este foarte echilibrat, explic eu, subliniind mm *ntâi beneficiile nutriţionale. Versiunea vestică din magazm

plină de prostii. Undeva *pe* drum, *întreaga bucătărie* a fost de^ nizată. Clar o putem face *să funcţioneze.*

- Bine. Ar trebui să se *întoarcă de la sală în* curând. Bao* telefonul la loc şi întinde *mâna spre mine. Hai să te* întinzi, mj.J meu patinator artistici

Gem, punând mâna în mâinile *ci şi o las să mă tragă în* camera de zi.

Au trecut două săptămâni cu *coapse* dureroase, salturi cu degetul şi balet afurisit. Două *săptămâni în care* i-am dovedit că e o patinatoare mai bună decât mine. Două săptămâni în care Brady s-a holbat la mine de *parcă se uit a în* sufletul meu şi-mi *afla* toate secretele. Totul mă *doare: fundul, coapsele, gambele.* Poate ca sunt puternic, dar am *aflat că nu sunt suplu.*

întins pe podea, ridic ambele picioare. Folosindu-şi greutatea corpului, îmi ţine picioarele lipite de ea şi se apleacă, întinzându-mi tendoanele.

Când eu gem cu picioarele în aer este momentul perfect ca J.J. şi Henry să ajungă acasă. Mie greu să le judec expresiile din poziţia de pe podea, dar îl aud pe J.J. râzând.

-Eu urmez, *Stassie.*

Henry stă lângă noi, cu capul într-o parte, în timp ce analizează ce facem.

-Ţi se pare ciudat să fii de partea asta a corpului aplecân- du-te, Anastasia?

si °? p,c:*focându-mi*tendoanele să urle. îmi place atent la ce zice H* a?, tlrnP- *dar* din cauza disconfortului nu sunt atent i ceztce Henry decât când ea *îi* răspunde.

O&T03' —ciul. trag pe Stas suficient Pf Seama ™ ea ı mă b“cur că băieţii o dis-

I-a tot asaltat telefonul cu scL? 8 a” r*““ prea mu” *k* Aar°«

2 scris el, spunând că n-a *Un moment de*

Pune *sub semnul întrebări*^ *Să Jipe* ea- Dar este rănită şi-$i . »Prieteniile sunt fiZ ?' Pm,udecată- sănătos este important“ ani au-^i ^ 5ı Să trăie 5M

într-un mediu 3 apel. *„ToM* luZaTb'° spunându-fi când i-a respins

Ule să progreseze.“

în fiecare zi H «Pun că Poate să stea cât vrea. În mod egoist, îmi |flCe ^ o ani în preajma mea tot timpul şi la fel simt şi băieţii Sunt de acord ca ea să stea, la fel ca mine, şi mi-au zis să nu mai L idiot când m-am oferit să iau o cameră la hotel pentru noi doi. Nici ei nu vor ca ea să se întoarcă la Aaron.

' După ce se întoarce acasă Lola şi mănâncă ce a gătit Robbie, ea d Anastasia spun că sunt înconjurate de aşa de mult testosteron, încât le putrezeşte creierul, aşa că le las la film pentru nişte timp intre fete.

Nu aş **vrea să îngreunez lucrurile cu agenda defăimătoare, dar Stassie şi-a umplut timpul cu lucruri inutile. Trăitul aici a fost un şoc cultural pentru ea, pentru că nimic nu se face când trebuie.**

\ăd cât de neplăcut este când simte că rămâne în urmă, aşa că fee tot ce pot ca să-i respect orarul, dar amintindu-i că uneori ebine să mai schimbi planurile – cum ar fi o plecare inopinată pentru a vedea un film romantic.

Oprind pe aleea de acasă după ce le-am lăsat pe ele, observ că e parcată pe locul meu o maşină pe care nu o recunosc. îmi sună telefonul când răsucesc cheia în uşă, iar când se deschide, n-am nevoie să întreb cine mă sună sau de ce.

-Nathaniel, zice tăios tata. Nu-i frumos să nu confirmi că eşti înviaţi

- Ce naiba cauţi aici? zic eu.

- Adică în casa pe care o plătesc, unde locuieşte singurul meu

fiu? Sau în California?

Mi se ridică bila în gât la superioritatea tonului său. Chiar nu îtiu cum am fost crescuţi eu şi Sasha de cineva aşa de enervant şi n'*tn ajuns ca el.

Vizual este ca şi cum m-aş uita într-o oglindă care îmi ara

Storul Acelaşi păr, aceiaşi ochi, aceeaşi faţă. Din ne eri J!' n'am «ici o îndoială al cui fiu sunt. Dar persona a Du«mezeule! Ar fi ca şi

cum aş avea personalitatea lur A
“Ambele.

ii răspund la telefoane? Pe bune?

ră băieţii sunt acasă până
când n" Nici măcar n-am observ ândtl.se toţi spre camera de
¡-am văzu, cu coada «***# ^ mine, pe",ru că părinţii
distracţii. Mereu a fost stă j trâiesc ¡n Map|e H
lor **sunt toţi amabili.** Mamele lui*
nici măcar ele nu vin neanunţa^^ ^ Ca|jforn|a> Sunt aici pen.
-Am venit pentru'd tatS grijuliu afost mereu unul
tru că vreau sa te vad. u tii cstc aproape convingător.
dintre prefera,elelui;dacănujcunj^iurj

Cum spuneam, nu nu ai poziţia în care stă el pe scaunul Mă aşez pe canapea, c p ¡nstinctul urlă la mine că
devizavi de Cevaestesuspec,

este ceva în neregula. ,,cuj cj ajci nu ninge, da?
-ce afaceri ai putea afacerea de famili lie.
" N" !a ¿ad ă C, NTte deranjează să cheltuieşti banii familiei

dolari. Doar că nu-ţi place să contribui cu nimic.

Oftez, aplecându-mă ca să-mi sprijin coatele pe genunchi, refuzând să particip la aceeaşi conversaţie pe care o avem de când am terminat liceul şi i-am zis că nu voi studia afacerile la Colorado State.

- De ce eşti aici, tată?
- Sora ta este nefericită.

„Serios?"

- Vreau să vorbeşti cu ea. Spune că vrea să renunţe la schi. Sasha nu vrea să renunţe la schi. Este singurul lucru despre care poate să discute pentru ca el să o asculte.
- Şi ce mai spune?

Cu sprâncenele încruntate, îşi freacă maxilarul. La dracu, până şi mişcările noastre sunt la fel!

-Ce vrei să spui?

ienori? r VenU îl”6 Să_îi Spună doar că anunţă. Ce-ţi cere şi tu
trebui să te învăţ eu cumsi

-A,gr,jăi a ton Nathâniei!

„Hi măcar o ascultă? Ridic vocea, iar furia Imi fierbe în nient

este un cal de curse, este o fetiţă. Nu există ca să-ţi câşJe L Are nevoi! Ai noroc că n-a depus cerere pentru emancipare

Vreau **să** urle la mine, sa ne certăm, dar el doar **mă** priveşte cu o expresie goală.

„Adoră să schieze, ştii asta. Nu ar fi aşa de bună dacă nu i-ar plăcea să Iacă asta. Dar are nevoie de pauze, tată. Are nevoie de Ljă şi de atenţie şi să ştie că iubirea ta pentru ea nu depinde

de **cât** de bine schiază.

-Vrea sa meargă într-o vacanţă de Crăciun.

Ştiam că aflase; n-aş fi fost surprins dacă ea ar fi cerut asta de luni întregi, iar el ar fi ignorat-o.

-Vezi? Uşor. Du-o la St. Barts sau undeva! Să stea la plajă, să citească o carte, să bea una, două pina colada fără alcool.

Fără să clipească, ignoră ce am zis şi încuviinţează din cap spre scări.

- Se pare că în dormitorul tău stă o femeie. Unde este?

Mă ia pe nepregătite – evident, asta fiind intenţia lui. Singura lui intenţie de obicei, lucru demonstrat şi de sosirea lui aici neinvitat După ce-mi trece şocul iniţial, îmi dau seama şi, pentru prima dată, mă bucur că Anastasia nu este aici.

- Cum ai intrat în camera mea?

Ridicându-se de pe scaun, îşi îndreaptă sacoul de la costum.

- Pentru că ţin minte data de naştere a soţiei mele.

Aerul se schimbă. Se răceşte. Mă sufocă. Nici măcar nu ştiu.

- Bine, este clar că eşti ocupat şi nu vrei să fiu aici. Stau la Huntmgton, dacă decizi că poţi tolera pe durata unei mese un om care ţi-a dat tot ce ţi-ai dorit vreodată. Peste două zile plec acasă.

Şi cu acel act final de autocompâtimire, după ce a obţinut ce a wut, mă uit la el cum pleacă.

CAPITOLUL 27

Pentru ceva creat să te facă să te simţi mai bine, afirmaţiile pozitive sunt grele. Nu funcţionează. Nu mă simt mai pozitivi Nu mă simt mai hotărâtă. De ce mă mat obosesc?

Venind în spatele meu, corpul lui se conturează peste al meu. Mâinile lui Nate mă prind bine de talie, căldura degetelor lui ar- zându-mi pielea abdomenului expus. Cu corpul lângă al meu, gura lui îmi găseşte urechea, şoptindu-mi:

-Eşti gata pentru asta, Allen?

Inima e gata să-mi sară din piept, gândurile sunt într-un haos iremediabil. Au trecut săptămâni întregi şi nu ştiu dacă sunt pregătită. Nu. Ştiu că nu sunt. Nu vreau.

-Trei, doi, unu...

-Nu! ÎI prind de încheieturi şi nu-mi ia mult să-l îndepărtez. Nu, nu pot!

îmi dă drumul şi mă lasă să patinez mai departe. Mă scutur de tensiunea incomodă ce mă furnică la baza gâtului. Devine ridicol îi ştiu asta. li simt frustrarea când mă opresc înainte să mă ridice.

icio ată nu-şi varsă nervii pe mine, niciodată nu spune nimic, dar ştiu ca-i acolo.

gându-şi sufletijţ[3] d'reCtla °PUSă' CU mâinile în $°lduri,[tră']
-Nate, îmi [parerău,] ^ ^ [#] ^

E1 glunecă spre mine ş, vreau să cedez instinctului. Să-l las * ffiJ ia în braţe, să mă ducă departe pentru a mă copie* cu afec« ane. Vreau să-l iau m braţe *şi* să-l las să-mi şoptească promisiuni " piele, spunându-m. că nu o sa mă dezamăgească niciodată F Două mâini îmi cupnnd faţa, dându-mi capul uşor pe spate vltau să se aplece şi să mă sărute, dar nu o va face, pentru că i-am zis că nu poate.

Alt lucru din cauza căruia sunt furioasă pe mine.

-De ce n-ai încredere în mine? Tonul lui este delicat, ceea ce doar îngreunează lucrurile. Stas, nu o să te scap!

-Eu...

N-am un răspuns pentru el De fiecare dată când mi se învârte anxietatea în stomac, nu pot să respir. Ne-am antrenat la sală şi ştiu că mă poate ridica, dar, din cine ştie ce motiv, aici pe gheaţă, când o facem pe bune, este prea mult.

-Am încredere în tine. Nu ştiu ce-i în neregulă cu mine.

Ne îndreptăm spre Brady, care are expresia obişnuită de iritare.

-Trebuie să rezolvaţi asta. Anastasia, dacă vrei să fii patinatoare la perechi, trebuie să poţi lucra în pereche.

O spune de parcă asta n-ar fi obsesia mea de moment

- Ştiu, doamnă antrenoare.

'Cu cât te laşi mai mult guvernată de frica asta, cu atât mai mult suferi Rezolv-o şi repede!

Reţinându-mi lacrimile, eu şi Nate ieşim de pe gheaţă şi ne punem protecţiile pentru patine. Cel mai rău este că mă strez antrenându-mă cu Nathan, iar acum, când s-a obişnuit cu păunele, învaţă repede. , * .

Chiar dacă e aici să mă ajute, sunt ciudat de

mânilr îi iese un salt. Nu mă înţelegeţi greşit, a aterizat m fun de ori, de fiecare dată mai amuzant decât înainte, ^ după ce cade, îmi împinge picioarele dacă încerc

Iubire» mea pentru patinaj a fost •* datoriţi lui. tmi pune un braţ pe umeri cina Pre vestiare.

-O să reuşim. O să fac un plan. O să trecem împreună peste asta.

Se opreşte, şi eu îi urmăresc direcţia privirii spre ultima persoană pe care mă aşteptam să o văd.

- Aaron, ce faci aici?
- Putem să vorbim? Se uită la Nate şi postura îi devine rigidă. Singuri.
- Sub nici o formă! se răsteşte Nate.

-Nathan... Ultimul lucru de care am nevoie este o bătaie.

Aaron, n-am nimic să-ţi spun.

- Atunci nu spune nimic, zice el încet. Doar ascultă şi apoi plec!

Braţul lui Nate se strânge în jurul meu şi nu-mi place senzaţia de a fi prinsă între ei. Este cea mai lungă perioadă în care eu şi Aaron n-am vorbit; nu pentru că nu vreau să-l aud spunându-mi ceva care să mă ajute să înţeleg situaţia, ci pentru că sunt sătulă să fiu sacul lui de pumni verbali.

- Mai întâi lasă-mă să mă schimb, îi zic eu. Ne întâlnim în birou în câteva minute.
- Anastasia, spune Nathan cu fermitate.

Îi simt anxietatea, dar nu-l pot evita pe Aaron mereu. Îi strâng de mâna de pe umărul meu În încercarea de a-l linişti.

- O să fie bine şi nu va dura mult.

Intru în vestiar şi imediat mi se îmbunătăţeşte dispoziţia când aud câteva patinatoare mai mici bârfind înainte de antrenament.

- Este aşa de sexy!

-Este căpitanul echipei de hochei.

-Ce norocoasă este!

-Şi-o trag fără să ştie Aubrey.

- Am auzit că el l-a aranjat pe Aaron. -Credeam că ea este cu tipul de la baschet.

-Bine. Aaron este un ciudat.

-Nu, îl urmăresc Şi mereu postează ceva cu o fată blondă *pe* nume Olivia.

Clar şi-o t$_{ra}$g p$_{ac}$ Pariu că Aubrey s-a prins deja.

.AŞ risca şi eu furia ei dacă cl s-ar uita aşa la mine. Aţi auzit ci a trebuit să-şi pună pantaloni scurţi pentru că e prea mare...

.Fetelor? zic eu, încercând să nu râd. Antrenoarea Brady vă aşteaptă- . .

S-a făcut aşa de linişte, incat ai auzi un ac cum cade. Nu mai scot nici un ciripit în timp ce trec toate înspăimântate pe lângă mine.

0 parte din mine nu se grăbeşte să se schimbe, temându-se să-l înfrunte pe Aaron. Cealaltă parte vrea să termine. Nathan mă aşteaptă când, în sfârşit, ies din vestiar.

-Nu-mi place asta, este primul lucru pe care mi-l spune. îmi cuprinde delicat obrazul, iar eu nu mă pot opri să nu mă bucur de căldura lui. Vreau să faci propriile alegeri, dar te rog să ţii minte că nu-i eşti datoare cu nimic! Să nu-l laşi să te învinovăţească.

-Mă aştepţi în maşină?

încuviinţează din cap, aplecându-se, apoi se răzgândeşte şi se dă pe spate, iar într-un final mă sărută repede pe frunte, după care o ia spre ieşire.

Drumul spre birou mi se pare de două ori mai lung ştiind cine mă aşteaptă, dar oricum înfrunt furtuna, deschizând uşa.

Aaron stă la masă, cu încheietura accidentată legată la piept făcându-l să pară foarte serios. închid uşa în urma mea şi mă aşez în faţa lui, concentrându-mă asupra respiraţiei.

- De săptămâni întregi am vrut să vin aici, zice el încet, uitân- du-se la mâna liberă aflată pe masă. Dar am fost supărat pe tine Şi n-ar fi fost bine pentru nici unul din noi.

Sunt surprinsă că nu mi-a căzut faţa. Aaron practic m-a hăituit, implorându-mă să mă întorc acasă, dar tot el era supărat Pe mine?

- De ce ai fi supărat pe mine?

'Glumeşti? Te-ai mutat fără să-mi spui şi exact cu tipul care-i Vlnovat pentru că eu nu pot să patinez?

«ni tremură maxilarul în timp ce mă lupt să-mi

păstrez calmul.

zice că n-a avut de-a face cu asta.

L.

-Tu ai crede orice-ţi spune. Asta-i problema ta, St_{as} • încruntă, uitându-se fix la mine. Eşti naivă, le dai drept *b* nişoara Pozitivitate şi vrei să comunici, dar sunt numai p^.' Eşti doar o mincinoasă. „•

„Ăsta-i un vis din cauza febrei?“ Sigur n-aud eu bine. N_u... ce să spun mai întâi. Ar trebui să plec şi să nu mai vorbesc nici^ dată cu el, dar, din păcate, nu pot.

- Dacă ai de gând să mă ataci, o să plec.

-Nu te atac. Vreau să vorbim. Vreau să îndreptăm lucrurile între noi.

- Cum poţi să spui că nu mă ataci? Eşti supărat pe mine că m-am mutat, dar mi-ai zis să mă duc dracului. încerc să nu mă enervez din cauza lui, dar creierul meu vrea să urle şi inima mea vrea să plângă. Aaron, am fost subnutrită. Riscam să mă accidentez de *luni* întregi, dar tu eşti ăla cu probleme? Am avut încredere în tine!

-Ce mai dramatizezi! De ce te porţi de parcă eu te-am înfometat? Geme sonor, privind spre tavan, apoi iar la mine. Eu credeam că e bine! Nu te-ai plâns niciodată şi eşti adult, Anastasia. Poţi să mănânci mai mult dacă ţi-e foame. De ce este vina mea că nu-ţi asculţi corpul?

- Oh, ca apoi să-mi aduci aminte că am un costum în care trebuie să intru? Sau să oftezi când mă ridici?

- Deci eu sunt ăla rău pentru că te trag la răspundere?

- Nu este tragere la răspundere, Aaron, este obsesie! îţi P^{asa} prea mult de ceea ce fac şi cu cine o fac. Mi se frânge vocea şi urăsc asta. Urăsc că-şi poate da seama ce-mi face. Vrei să mă controlezi şi distrugi prietenia noastră, parteneriatul nostru!

-Când te întorci acasă? zice el brusc. Mi-e dor de tine!

în i . . de subiect ma Plesneşte şi-mi aminteşte că, în adancul lui, Aaron **este pierdut.**

când nu tel? pâ”ă când nu înlelegʻ ai făcut şi până

PW să am incredereVltof l'' ™ *pun geanta Pe umărʼ f
că ne place sau nu acumıAaron. Darsuntem o
pereche.

Cu cS tu crezi tot ce-ţi spune el, dar de ce te-aş pune în Hcol Anastasia? Oftând, îşi incovoiază umerii. Dacă nu crezi C la tine. bine. Dar ştii că ţin la mine. deci de ce mi-as risca i-iile obiective dacă tu te-ai accidenta?

'"'pacâ situaţia n-ar fi aşa de mizerabilă, ar fi f amuzante ^rbele lui. Nu greşeşte: primul la care ţine Aaron Carlisle este | UŞi.

.Eu nu ştiu de ce faci multe din lucrurile pe care le faci. Dar nu înseamnă că nu le faci.

.Nu rni-a plăcut sâ te văd patinând cu altcineva. Vreau să asta, Stas. Promit!

Te cred, dar în acest moment promisiunea ta nu este suficientă.

Când am urcat mai devreme în maşina lui Nathan, explodând de prea multă adrenalină, l-am întrebat dacă are chef să facă ceva iresponsabil.

A da o petrecere cu o săptămână înainte să înceapă sesiunea este versiunea mea de iresponsabilitate, la fel şi a face un concurs de băut cu un bărbat cu treizeci de centimetri mai înalt decât mine şi cu 45 de kilograme mai greu. Ca să echilibrăm şansele, băutura lui Nate este de două ori mai tare decât a mea, nu că el ar fi observat Din fericire pentru mine, jocul ales este *Niciodată n-am* şi se pare că Nate şi-a petrecut destul de mult din timp Ia colegiu acumulând noi experienţe.

Mattie îşi drege vocea ca să atragă atenţia tuturor că-i rândul lui.

-Niciodată nu... l-am sunat din greşeală pe Faulkner când făceam sex

'Oh, pentru Dumnezeu! mormăie Nate, ridicând băutura la buze. Nici nu se deranjează să se uite la mine. Nu vrei să ştii.

'Bine, bine. J.J. îşi freacă mâinile. Niciodată n-am... plecat din dub cu o femeie mai în vârstă – câţiva băieţi ridică paharele, oprindu-se când J.J. le cere să aştepte –, ca apoi să aflu că mi-am tras;o şi cu fata ei când am văzut pozele de familie de pe perete h dimineaţa următoare.

Nathan înjură în şoaptă, clătinând din cap spre cel prieten al lui, şi ridică din nou paharul la gură.

- Oh, Doamne!

Rămân cu gura căscată, Lola râde lângă mine şi Jaid foarte mulţumit de el. Este rândul meu şi nu-mi vine în nimic scandalos precum declaraţia băieţilor, dar ştiu un care îl va face să bea.

-Niciodată n-am... căzut din telescaun.

Nate pufneşte, ridicând paharul. Lângă el bea şi Robbie.

- Şi tu? râd eu când el încuviinţează din cap, tresărind când bea.

Lola a pregătit băutura, deci Dumnezeu ştie cât o fi de tare.

-Da, nemernicul m-a tras după el.

Jocul continuă şi, evident, băieţii îl folosesc pentru a scoate la iveală indiscreţiile. Eu şi Lola ne mutăm pentru a o pune la curent cu evenimentele zilei, iar după o oră în care am schimbat teorii şi m-am plâns practic de Aaron, îl caut pe Nate.

îl găsesc în camera de distracţii, ignorând complet două fete care încearcă să-i vorbească. Imediat ce mă apropii, mă ia în poală şi-şi îngroapă capul în gâtul meu.

-Unde ai fost? Mi-a fost dor de tine.

- Cu Lo. Cum poate să-ţi fie dor de mine? Mă vezi în fiecare zi.

Nu se deranjează să-mi răspundă şi-l simt că-mi ciuguleşte
o ureche.

- Nu-mi aduc aminte de ce n-am voie să te mai sărut, dar chiar vreau. Este aşa de beat, încât se bâlbâie, dar nici eu nu-mi amintesc. Eşti aşa de drăguţă, Stassie!

întorcându-mă în poala lui ca să fiu cu faţa spre el, geamătul lui îmi dă de înţeles că n-a fost cea mai bună decizie. Îmi pune mâna pe faţă şi se bosumflă.

- Ne simţim aşa de bine! Haide, o să-ţi amintesc! Vreau să-l duc în pat, dar clar nu pentru asta.

- Haide, băiat beat!

j b, baeii/în^ ^ CUn>1 ^,ncerca controlez un bebeluş
fr foarte zur- Nathan Jil CerC Să urc scări**e cu el.
Intrând în camera lui»
7 rac imediat, aruncându-şi hainele la întâmplare-

, rin* « „ rii1iC h<,inelC›aU<> duŞHI›că,eva momente mai târ- 1 Jste ap» «re curge r_{ss}"nS o interpretare foarte zgomotos ftlsS» melodiei *losl Chmtmas.*

***' Apare câteva minute mai târziu, mirosind puternic a miere fi dpşune, aşa că ştiu că mi-a folosit şamponul. Prosopul ti atârnă Lier pe şoldtiri şi picături de apă ii alunecă de pe pieptul tare ' pUnczcuW**

Fâră sâ-i pese că picură apă, traversează camera, oprindu-se în fei[8] mca'

.Vrei să facem dansul fără pantaloni?

_Nu. Vreau să te urci în pat şi să te culci.

part realmente şocat.

-De ce nu?

II împing spre pat şi cade, aterizând într-o poziţie care numai a poziţie de somn nu seamănă.

-Tu de ce crezi?

Se gândeşte la asta şi-şi dă seama.

-Tu eşti beată, eu sunt treaz, deci asta înseamnă... cântă el, făcând un X cu braţele. Nu dormim goi.

Nu neapărat corect, dar părţile importante sunt corecte.

- Bingo! întinde-te cum trebuie, te rog!

Mă ignoră, cască şi închide ochii.

-Oamenii beţi nu pot sa consimtă, Stas.

-Corect, amice, gâfâi eu, ridicându-i picioarele alar- ®ant de grele în încercarea de a-l mişca. Nate, poţi să... bine, dormi! Grozav!

Lo strâmbă din nas când mă duc jos.

- De ce eşti aşa de transpirată?

- Nathan este beat şi greu.

-]i-ai dat seama că deja te îndrăgosteşti de el?

-Lols, il ştiu de două minute. Nu mă îndrăgostesc, nici măcar nu ie?im k întâlniri, zic eu, privind peste umăr ca să mă asigur nu «cultă nimeni prin jur. Cr *recu* aProaPe trei luni, iar de o lună locuiţi

impreun . re ^ partea cu întâlnirile este redundantă.

Lola mă bate la cap de o oră şi-mi dă sugestii de nuntă. Br u ţipă, speriindu-mă.

- Am uitat să-ţi spun pentru că mă grăbeam. Aaron se culcă cu Kitty Vincent!

Mă simt ca unul dintre personajele din desenele animate cărora le ies ochii din cap.

-Spune-mi că glumeşti!

-N-aş glumi niciodată despre ceva aşa de oribil. Am văzut cu ochii mei. E irelevant, dar când te întorci acasă, trebuie să ardem canapeaua. Roşie este în continuare cea mai drăguţă, dar Kitty este mai rea. Mult-mult mai rea.

Kitty a fost prietenă cu noi în primul an şi începuserăm să o cunoaştem şi pe Roşie, colega ei de cameră. Roşie este fiica lui Simone, şefa mea, şi ea m-a recomandat la muncă.

Cum a spus Lola, Roşie era drăguţă, dar Kitty e o târfa rea şi încrezută, iar eu n-aş spune uşor aşa ceva despre o femeie. Oamenii de ştiinţă ar trebui să studieze prietenia lor, pentru că au trecut doi ani şi eu tot nu o înţeleg.

Este enervant că locuiesc în clădirea noastră, deci uneori le vedem şi nu putem să o cunoaştem pe Roşie mai bine şi să o evităm pe Kitty, pentru că sunt inseparabile.

înainte să apuc să procesez informaţia de la Lo, în jurul nostru se aud urale. Lola face ochii mari şi mâna îi zboară la gură în timp ce scoate un râset amestecat cu un pufnet.

întorcându-mă pentru a vedea sursa haosului, îl văd pe Nathan în boxeri trecând prin mulţime. Prietenii lui apar din camera de distracţii, căutând şi ei sursa zgomotului, şi toţi îşi scot telefoanele.

Nate tropăie apăsat prin cameră şi îmi doresc să se îndrepte spre prietenii lui.

Chiar îmi doresc să o ia spre ei.

Dar nu o face. ci se opreşte în fa|a mea. îmbufnat, adormit şi ou ochii pe jumătate închişi.

- Nu erai acolo când m-am trezit.

-Dumnezeule, unde-ti sum hainele?

.Hai înapoi în pat, se plânge el suficient de tare ca .a „ ax ceilalţi. Fără prostii. Doar în braţe la mine [51]

-Asta-i prea tare, zice Lola din spatele meu, iar când mă ui, peste umăr, vad ca şt ea şi-a scos telefonul.

Toţi băieţii se uită, iar câţiva mor de râs. Unul dintre ei pare să se hiperventileze. Fără tragere de inimă, mă las târâtă de Nathan spre scări, uitându-mă urât la toţi.

-Mulţumesc pentru ajutor, băieţi!

-Dar faci o treabă aşa de bună! strigă Robbie.

Când ajungem în camera lui, Nate se aruncă în pat şi văd că a hotărât să demoleze baricada de perne. Deja sforăie când sunt pregătită să urc în pat, dar tot mă simte acolo şi mă trage mai aproape.

După trei săptămâni în care am stat despărţiţi de perne, mă simt aşa de bine lângă el! Nu încerc să ţin ochii deschişi.

CAPITOLUL 28

NATHAN

Telefonul meu este plin de mesaje şi nu trebuie să le deschid pentru că am deschis unul şi restul garantat sunt la fel. Vor fi despre mine, umblând beat şi aproape gol prin camera de zi, încercând s-o trag pe Anastasia sus ca un bebeluş neputincios şi beat.

Este cuibărită lângă mine, respiraţia ei delicată îmi gâdilă pieptul, şuviţele şatene îmi decorează bicepsul. Văd rămăşiţele baricadei de perne înşirate pe podeaua din dormitor.

Nu-mi amintesc, dar pot să-mi imaginez a cui este vina pentru asta.

Aş zice că tot vina mea este că acum suntem îmbrăţişaţi, dar după expresia de mulţumire de pe faţa ei în timp ce doarme liniştită, cred că e la fel de fericită ca mine de apropierea asta.

De obicei, nu mă îmbăt atât de tare, pentru că prietenii mei sunt prea iresponsabili în preajma altor oameni şi trebuie să fie supravegheaţi de un adult. Dar azi-noapte am fost întărâtat să intru într-un joc cu băutură de o femeie care presupun că a trişat.

Ea a avut grijă de mine, nu invers, şi numai asta îmi confirmă bănuielile. încerc să înfrunt răul cât încă doarme şi **deschid**

'cpuraşiiPuc

Jaiden Johal: „ © ***Nate***
*bească cu altcineva în afară de el"iiZ*ieşte °ă*
Joc Carter: „ ® Când ea nu-i ocnln rA j Kris
Hudson: *Când zice fitl ffŢ*'*
în braţe" *J Sex ' do «rluat*

Următorul mesaj este de Ia **sora** mea, Sasha

Sash Hawkins
„Dumnezeule, ce jenant! O să scot UCMH de t>e lut , şcoli potenţiale." aë Pelista de
„Tu de unde ştii?"
Am văzut pe pagina de bârfe a UCMH. Acum am ne- voie de terapie, mersi. "
„Grozav!"
„Deja eram supărată pe tine că m-ai abandonat de Crăciun. "
„Oh, cred că-i groaznic pentru tine. Cum o să faci faţă pe o plajă în St. Barts? Cu plăcere, apropo."
„Mă rog. Sărbători fericite singur, ciudatule!"

Tata mi-a ascultat sfatul şi s-a oferit să ne ducă în vacanţă de Crăciun la St. Barts. Nu ştiu cine a fost mai şocat: Sasha că a obţinut ce a vrut sau eu că mi-a ascultat sfatul.

Mi-ar plăcea să petrec Crăciunul cu Sasha, dar aş prefera să Înot în ape pline cu rechini în costum de focă decât să stau două săptămâni cu tata în altă ţară.

Telefonul îmi vibrează cu alt mesaj de la echipă.

».Grozav! Acum sunt o memă."

. Uneori le-o servesc la tavă, dar acum a fost şi mai **uşor** pentru ei'De când sunt la colegiu, n-am avut iubită. Nu că ar iu Jfiea. >}De ce -ntru ^ panjcă *de* parcă mi-ar putea auzi g le? Când i-am zis că sum 0 persoană care vrea totul sau mmte.

am glumit în mare parte. Chiar nu mă aşteptam ca ea – cu mine. S Semute

Acum mi se pare ciudată ideea ca ea să nu locuiască * ună cu mine şi cu băieţii şi mă îngrijorează ce va urma A^« după ce rezolvă treburile cu Aaron, vrea să se mute înapoi iVn * greu să pricep, mai ales că se referă la locul ăsta ca ***acasă.*** * Anastasia crede că s-ar putea să eşuăm dacă ne începem relaţia – da, a zis

relaţie – aşa de intens. Apoi mi-a amintit că la sfârşitul anului şcolar eu mă voi muta în Canada şi ea va rămâne aici singură. Are dreptate, dar tot nu mă convinge că ar trebui să locuiască din nou cu Aaron.

Se mişcă în braţele mele, aşa că mi se pare un moment bun să mă prefac că sforăi, dar deschide ochii şi nu pare deloc impresionată.

- De ce te uiţi la mine, ciudatuie? Nu-mi oferă ocazia să răspund. Nici măcar nu încerca să-mi spui că sunt frumoasă! Simt o bală uscată pe obraz.

-Ador când îmi vorbeşti vulgar.

- Eşti în nişte necazuri aşa de mari, domnule, zice ea cu un căscat, întinzându-şi membrele.

Nu ştiu dacă stomacul mi-e agitat de la mahmureală sau de la anxietatea că aştept să ţipe la mine, dar mi-e greaţă.

- Ce-ţi face capul? Vrei să-ţi fac clătite?

Măi să fie! La asta nu mă aşteptam.

- Te-am făcut de râs şi tu vrei să-mi faci clătite?

- Te-ai făcut de râs pe tine. Chicoteşte. Şi ştiu sigur că prietenii te vor teroriza astăzi. Probabil pentru tot restul vieţii, daca mă gândesc. Ai putea zice că sunt clătite de milă. Vrei fulgi de ciocolată?

Se ridică de lângă mine, cu părul ciufulit precum coama unu» leu şi cu ochii somnoroşi, dar calzi. Nu mă pot abţine, întin mâna şi-i cuprind faţa, trecând-o cu grijă peste obrajii **îmbujoraţi-**

- Ce am făcut ca să te merit?

îmi sărută repede palma şi se caţără peste mine ca să se dea jos din pat.

- Eşti foarte bun şi foarte frumuşei.

.Dacă mă atacă o pumă şi-mi mănâncă faţa. tot o să mă Dufi ovSd cum încearcă să nu râdă, în timp ce buzele îi for LJ* olin,**c încordată.**

.petreci prea mult timp cu].). Mereu mă întreabă prostii din ,stea. Hm, o să fii în continuare bun când nu o să ai faţă?

Mă gândesc.

-Da.

_0 să te plac în continuare.

Reluăm conversaţia **în** bucătărie, unde toată lumea aşteaptă cu nerăbdare clătitele pe care le face Stassie.

- Daca-l muşcă un rechin, dar supravieţuieşte şi are o cicatrice grozavă, dar la fiecare lună plină se transformă în rechin, o sâ-l placi şi atunci? întreabă J.J., tresărind când încearcă să fiire o clătită din grămada la care tot adaugă Stassie, dar ea îl loveşte oricum peste mână.

-Când este rechin, locuieşte în mare sau în cada de baie pe care eu trebuie să o umplu?

J.J. răspunde fără ezitare:

-în mare. Trebuie doar să-l laşi pe plaja Venice înainte să apună soarele.

- Da, tot o să-mi placă de el.

Aranjează clătitele şi le împarte, acoperindu-şi farfuria cu sirop şi căpşune. Clătitele proteice sunt noua ei obsesie, pentru că înseamnă că nu mai trebuie să tolereze gustul dezgustător al shake-urilor.

Henry a fost ciudat de tăcut, ascultându-i pe Robbie, J.J. şi Lola înşirând scenariu după scenariu ca să testeze unde e limita. Henry n-are tendinţa să tacă prea mult.

- Deci ce aud eu, Stassie, este că, atât timp cât Nathan se po & frumos cu tine, nimic nu te-ar face să nu-l placi?

Ea ridică din umeri.

- Hm, bănuiesc? Nu . Nu-mi fac prea mari griji că ar intra ştiu poarte toată viaţa doar un costum de ln mahe sau că ar trebui ___ clovn, deci, nu-i real, nu-i aşa?

- Mie mi se pare că eşti îndrăgostită de el. Ochii petele tuturor se întorc spre el în acelaşi timp, iar cu^ ?i Ca' de clătite, Henry se uită la noi confuz. Ce e? gUra PHnă

Mă simt bine că Stas m-ar plăcea şi dacă aş avea * crab? Desigur. Vreau ca Henry să o pună într-o situaţfe d'fi de în timp ce ea face clătite când noi încercăm să aşteptăm '– ianuarie? Nu. ^aiia*n

Luând o gură de apă, Henry îşi drege vocea.

-Judecând după cum vă uitaţi toţi la mine, simt că ăsta s- putea să fie unul dintre acele lucruri pe care n-ar trebui să le *zic*

- Clătitele astea sunt grozave, Stassie, zice tare J.J.
- Cele mai bune, mormăi eu, băgând altă furculiţă plină în gură.

Ea se concentrează Ia căpşune, dar nu-şi poate ascunde obrajii roz.

„Interesant!"

-Nate, ăsta nu-i drumul spre patinoar.

- Nu mergem la patinoar.

Brady a zis că trebuie să ne rezolvăm problemele cu încrederea, aşa că asta mergem să facem. Le spunem *probleme cu încrederea* pentru că suntem o echipă. Dacă spun că e teama lui Stassie, dau vina pe ea şi-i mai ofer un motiv să se pedepsească.

-Nu putem să sărim peste antrenament pentru că eşti ma mur, zice ea.

- Am mâncat trei gogoşi cu J.J. mai devreme, nu mai sunt mahmur. Şi nu o să sărim. Brady a fost de acord.

-Şi ce facem?

- O să învăţăm să avem încredere unul în celălalt.

Restul drumului cu maşina este liniştit, pentru că stă bosum- îmi ni °aUZj că nu'' sPun unde mergem. Ea pierde, pentru ca când este eCnervatâb0SUmflată * " *" î?' înCrete5'e **virea asupra . P*sc'ne*UCMHşi îi simt imediat pr'**

-înotăm? Glumeşti, da?

Toată echipa de înot este la Philadelphia la un concurs Avem ,".tj piscina doar pentru noi; o să-ţi dovedesc că mă descurc cu orice arunci în mine.

În principiu este un plan bun. dar mi se strânge inima când rid cont se schimbă la feţă.

.Nici măcar n-am costum.

.Am dus-o pe Lola acasă la prânz şi mi-a dat toate lucrurile tale Ai*tot* ce" ^ tre ^ uie totu l va fi bine.

-Dacă zici, mormăie ea, desfacându-şi centura de siguranţă. De 15 minute aştept în faţa vestiarelor, dar nu apare. M-am gândit că a chemat un Uber, dar într-un final îi apare capul.

-I-ai specificat ceva anume Lolei când i-ai cerut să-ţi dea un costum de baie?

-I-am cerut să-mi dea ceva cu care să poţi intra în piscină, de ce?

Pufneşte şi-şi dă ochii peste cap.

-Păi, să ştii că acest costum de baie a fost purtat ultima oară* în vacanţa de primăvară din Palm Springs.

îi dispare capul, apoi iese toată, iar eu mă înec cu nimic. Aer? Salivă? Nu ştiu, dar mă chinuiesc să respir.

Este o exagerare să spună că poartă costum de baie. Este o bucăţică de material care nu acoperă nimic. Se întoarce şi, da, tot fundul e pe afară, printre fese trecându-i cea mai mică bucată de aţă roz.

-Tu chiar ai crezut că Lo o să-mi dea ceva practic?

Gura mi-e ca un deşert şi mă chinuiesc să înghit. S-a dezbră- **1 în baie de când a început colaborarea noastră, aşa că n-am ^aşade multt piele de când am făcut duş împreună ultima * ? urta mai mult de atât ultima dată când am făcut dragoste. "Gh! „Grozav!" Să intrăm în piscină? Încearcă sa nu râdă, iar eu încerc să nu mă holbez ostentativ ^ dar nici unuia nu-i prea iese. Sunt aşa de fericit că echipa e 0 nu-i aici! Nu sunt sigur că i-aş putea pocni pe toţi tipii care **■ uita Ia ea. deşi aş încerca. f .

înot are două piscine, aşa că lucrăm în cea Scopul este ca Stassie să creadă că nu o voi *s*

Cadâna

beneficiind de siguranţa că în cel mai rău caz se alege cu o gur plină de apă cu clor.

-Oh, grozav! geme după ce aude planul, intrând în **apâp,j** lateral. Deci nu doar că trebuie să-mi fac griji că mă scapi, acurj trebuie să-mi fac griji şi că mă înec.

-Nu o să te scap şi nu te-aş lăsa niciodată să te îneci. R$_{epet|}$ ca să ştiu că asculţi, zic eu, venind lângă ea.

-Nu o să mă scapi.

- Şi mai ce?
- Nu m-ai lăsa niciodată să mă înec.
- Bun. Acum, ce o să facem mai întâi?

Niciodată nu m-am concentrat aşa de mult la ceva. Chi$_{ar}$ şi în apă, fiecare mişcare de până acum pe care am exersat-o de cel puţin zece ori a fost foarte uşoară.

Adâncimea piscinei este suficientă pentru a-i oferi siguranţa de care are nevoie, dar permiţându-ne să lucrăm fără diferenţă de înălţime. Mi-a spus că acum trecem la elementele grele, şi entuziasmul i s-a domolit imediat.

- Mă aplec şi-mi împing corpul de pe şoldurile tale, zice ea, punându-şi ambele mâini pe oasele şoldului meu. îmi pun obrazul pe umărul tău aşa! Prinde-ţi braţele sub cutia mea toracică şi lasă-te pe spate! Este ca la contragreutăţi.

Fac ce-mi spune, lăsându-mă lent pe spate în timp ce corpul ei se ridică din apă, cu picioarele întinse perfect. Acum am o privelişte perfectă asupra fundului ei, dar mă bucur pentru ridicare.

Îşi coboară corpul şi eu rămân în poziţie până ce îmi spune ca pot să mă opresc. Zâmbetul ei este molipsitor şi sunt uşurat a va ca merge. O mai facem de câteva ori până ce e mulţumii- -Ce urmează, doamnă antrenoare?

din cap ^{U} ^e^ete*e buze, ^{c}u obrajii îmbujoraţi, clatină

-Nu vreau să-ţi arăt.

„Promit că nu te scap!

mine nu. Vinile în apă, uitându-se oriunde numai l^{a}

,N«'i $^{doar\ asta}$_ $^{\circ h,\ mă\ cam\ în}$8^{ri}jorează că o să vezi ^{între} picioarele mele. Trebuie să-mi extind larg picioarele cât s ^

or—^attictatsunt deasupra capului tau.

$_{Am}$ văzut-o făcând asta; aş zice că îngrijorarea ei este îndreo tăţită, ţinând cont de mărimea aţei slipului.

-Nu poţi să-mi arăţi ceva ce n-am văzut deja. Te-ai aşezat pe faţa mea, Anastasia. Sunt un mare fan – probabil cel mai mare fan al tău.

-Pentru Dumnezeu, mormăie ea în şoaptă şi se întoarce cu spatele la mine. Eşti gata?

îşi petrece degetele printre ale mele şi numără de la trei în jos. 0 ridic în aer, asigurându-mi braţele în timp ce picioarele ei se întind. Tremură un pic şi mă strânge mai tare cu mâinile.

-Nu te panica, te ţin! Te-aş prinde înainte să atingi apa, iubito. Concentrează-te!

0 aud cum vorbeşte, dar nu înţeleg ce spune, dar după câteva secunde, tremuratul se opreşte, iar ea începe să râdă. Picioarele îi cad şi o cobor lent înapoi în apă.

-Este bine, te descurci aşa de bine.

Mai exersăm de câteva ori până ce e mulţumită că ne iese, iar de fiecare dată când îi cobor spatele în apă, simt cum se risipeşte frica.

- Eşti foarte puternic, zice ea, aproape surprinsă.

Nu o contrazic, pentru că ştiu că probabil s-a cântărit în dimineaţa asta şi nu-i momentul să comentez. ?

~De ce nu facem ridicarea pe care o faceai când te-a scăpat. Aia este cea care te îngrijorează cel mai mult?

Pluteşte în apă în faţa mea, explicându-mi intrările Şi ieşir e mişcării, dar nu mă lasă să o ating. Mă scufund pana la ga şi ascult unde trebuie puse mâinile. îi aud anxietatea m nu-mi pot imagina cât de rău ar fi dacă s-ar lovi de g ea ´ ^ ^

“Anastasia, ascultă-mă! Nu o sa te .scap şi. c 1 ¡n_
,Capıcazi în apă. Ăsta-i cel mai rău lucru care >1S P djn
HUI** um plc gura cu apa scârboasă **dmtr-o** p>

L

-Ştiu că mă prostesc, îmi parc foarte rău! Am încrede* ,n tin – Hai, **gata cu prostăria! Hai** să o facem!

Ne poziţionăm şi, înainte să aiba timp sa se răzgândească, deasupra capului meu, în balans mtr- una din mâinile mele. C|,iar 5i cu mâna doar pe şoldul ei, simt cum .. tremura corpul şj.ţ ^ respiraţia neregulată.

- Respiră adânc! **-Lasâ-mă jos!** Nu-mi place.
- încearcă să cazi, Stas. Agitâ-te! Mişcă-te cât poţi! -Eşti ridicol!
- Fă-o!

Mormăie nişte înjurături în timp ce începe să se foiască deasupra capului meu. îmi ia o secundă să-mi pun cealaltă mână pe celălalt şold, dar nu contează cât de mult se mişcă, fiindcă nu se duce nicăieri. O mai las să se agite zece secunde, încercând să se elibereze, apoi o cobor lent cu spatele în apă în faţa mea, cu mâinile în continuare pe şoldurile ei.

-Vezi? Eşti în siguranţă.

Stomacul îi este lipit de al meu, are braţele strânse în jurul gâtului meu şi respiră greu.

-Ce am făcut ca să te merit?

îmi lipesc buzele de fruntea ei, gândindu-mă la cel mai bun cu atâ^ 3 răspunde, N1am unuE aŞa că va trebui să mă mulţumesc

Ş iu, dar şi eu te-aş plăcea dacă ai avea mâini de crab.

CAPITOLUL 29

ANASTASIA

Niciodată n-ara fost aşa de fericită să termin cu învăţatul

ţi examenele.

Casa băieţilor trece printr-o transformare pentru a deveni ate- jicrul lui Moş Crăciun din Maple Hills, visul

lui Robbie. Pentru cineva calm în mod normal, este foarte stresat de toată situaţia asta a atelierului – de care el singur este responsabil.

J.J. are un bătrân în corpul lui de tânăr şi are voie să fie morocănos. Henry zice că Robbie are nevoie de o scuză ca să facă pe şeful şi în afara meciurilor de hochei. Lola spune că are o personalitate dominantă, iar asta e foarte sexy.

Nu ştiu care dintre ei are dreptate, dar când azi-dimineaţă a sosit suficient vâsc cât să umple toată casa, am decis să nu mă bag când s-au întrebat unde să-l pună.

Eu şi Lola am dansat pe muzică de Crăciun în timp ce încercam să ne dăm seama unde să punem totul. Până la urmă, a trebuit să renunţ, pentru că erau prea multe. Am hotărât să mă întorc la cealaltă sarcină, holbatul la laptop şi hotărârea de a re- Zerva un zbor spre Seattle de Crăciun.

Intrând pe uşă, Henry se opreşte şi se uită la noua şi îmbună-
lă lita cameră de zi.

-Sunteţi lente amândouă. Eu şi J.J. am fi terminat până acum.

Abia reuşeşte să evite ornamentul cu care Lo aruncă sp re dându-se laoparte. Cel lovit în piept este Robbie, care intră t uşă. îl aruncă înapoi la ea.

- Mulţumesc, iubito. Şi mie mi-a fost dor de tine.

-Iubito, am ajuns! strigă J.J., intrând pe uşă în costum.

Au fost cu toţii în Utah la un meci, deci a trebuit să doarmă acolo. Chiar dacă Nathan n-are voie să joace, poate să călătorească şi să se uite la meciuri. Dar a împărţit camera cu Mattie şi Bobby, deci cred că-şi dorea să nu se fi dus. Au încercat să aducă fete în cameră, iar Nate a fost trezit de Faulkner, care s-a luat de ei.

îmi zâmbeşte frumos când intră, cu rucsacul aruncat peste umăr. „Mi-e dor să-mi fie aruncate picioarele peste umerii lui.“ Are umeri laţi şi îi stă bine în costum. Arată

bine în costum cu totul. Mă gândesc ce strâmt îi vine pe coapse când aterizează pe canapea lângă mine, cu un zâmbet în colţul gurii.

-Nu mă mai dezbrăca din priviri, Allen!

Are dreptate, practic salivez şi nici măcar nu sunt discretă.

- îmi pare rău, doar că arăţi excepţional de bine în costum, îmi imaginez nişte lucruri.

- Le putem transpune în realitate dacă vrei, mă tachinează, ridicându-mă şi aşezându-mă în poală. Se uită la ecranul lapto- pului meu şi-mi aruncă o privire de compasiune. Tot nu poţi să faci pasul?

- De o oră încerc.

Mâna lui urcă şi îmi coboară delicat pe tibie în timp ce-i explic pentru a milioana oară cum vreau să mă duc acasă, dar mă împiedică toate scuzele de doi lei. Ştie ce simt, pentru că am discutat
pe în elete şi înţelege că trag de timp, dar din fericire nu mi-o spune în faţă.

înşir uf-s“ „U Vii în Colorado cu mine? mă întreabă când în» nâm ne lIVT, ' m e a nu va fi ^olo; putem să Pa«'
schi cât vL CUrıe Şi Să folosim spaıul ^ la complex»*
pentru competiţie! părinıilor tăi că te Pregâ‹e?“
-De ce cauţi zboruri din Seattle?

-Hai să vorbesc cu mama mai întâi, bine?

- Credeam că putem merge la părinţii tăi câteva zile, apoi să zburăm în Eagle County prin Denver. Sau ai putea să te duci tu, apoi să vii cu avionul şi să ne întâlnim. Cred că ar trebui să-ţi vezi părinţii. Cred sincer că o să fii supărată când va veni Anul Nou fără să-i vezi.

- Bine, dar nu amâna prea mult! Vine Moş

perspectiva de a sta la ai mei cu Nate mi se pare foarte seri oasă, dar într-un fel mă eliberează de anxietatea pe care o simt

[AM ouiie Ic<sn

.T • .St ..ArliAer /*n m<imo meii 1.!. «

Crăciun!

Dintre toate motivele pentru care agenda mea este minunată, în vârful listei e faptul că sunt organizată de Crăciun.

Tot anul îmi notez chestii pe care oamenii menţionează că le plac, iar de Crăciun scurtez lista. Mă rog, toată lumea mai puţin o persoană.

- Ce vrei de Crăciun?

-Nimic.

-Nate, mă răstesc eu. Spune-mi ce vrei de Crăciun sau vei primi o nuia!

-Nu vreau nimic.

-Nathan!

Purtăm discuţia asta de zile întregi, dar se scurg zilele în care îi pot cumpăra ceva. Cu ceilalţi a fost aşa de uşor, dar Nate nu dezvăluie nimic, deci niciodată nu am ceva de notat.

Lui Henry i-am cumpărat creioane de desen şi culori tem pcra, lui Robbie i-am luat chestii de hochei. J.J. nu sărbătoreşte Crăciunul, aşa că am cumpărat un curs de bucătărie vietnam să continuăm educaţia culinară în noul an, pentru că ne p a *1® de mult să gătim împreună,

Dar Nathan - nimic.

fost reconstruită, aşa că nu mi-e greu să mă urc pe el şi să-i solicit întreaga atenţie.

- Spune-mi, te rog, ce vrei! Vreau să-ţi iau ceva care să te facă fericit.

am!

-ma iaci deja fericit. Lasă-ma s* - ^

Dar mă ai deja, mă plâng eu. Şi nu mă p t

Baricada noastră de perne

n-a mai

-Te-aş **putea** despacheta dacă m-ai lăsa... zice el, stre$_{CUrâ}$ du-şi mâinile pe sub tricoul **meu** ca să mă gâdile pe burtă.

II simt cum se întăreşte între coapsele mele şi toate gând$_{Uri|e}$ despre distragere şi conflict de interese ies brusc din mintea $_{mea}$

În general, patru săptămâni nu par mult, dar cu cât l-am $_{cu}$. noscut mai bine, cu atât mai mult am vrut să mă caţăr pe el $_{ca\ pe}$ un copac. E straniu să afli că filmul preferat al unui jucător d$_{Ur}$ şi musculos de hochei este *Coco.*

Ţi se întâmplă lucruri ciudate pe interior.

Când ridic braţele, el îmi trage tricoul de pe cap. Ochii lui căprui se întunecă şi căldura privirii circulă pe mine, transmi- ţându-mi un fior de anticipare pe şira spinării. Urmează sutienul, apoi limba lui trece imediat peste sfârcul meu deja tare. Urcându-mi pe piept, ajunge cu sărutările până la gură, cuprin- zându-mi faţa între mâini.

- încălcăm regulile? mă întreabă pe gura mea.

între noi nu mai este spaţiu şi jur că nu m-am simţit aşa de mulţumită de săptămâni bune.

-Clar.

Gura lui o întâlneşte în sfârşit pe a mea, limba explorând cu înflăcărare în timp ce şoldurile mele ştiu ce vor şi se freacă de el. Fiecare unduire a şoldurilor transmite cel mai captivant val de plăcere prin mine.

- Dumnezeule, ce dor mi-a fost de tine! îmi ciuguleşte buza de jos cu dinţii, având vocea joasă şi tensionată. Nu o să mai $_{rezist}$ dacă îmi faci asta în continuare.

- Spune-mi ce vrei de Crăciun, altfel nu te las să termini» îl tachinez eu, băgând mâna între noi ca să-l prind prin boxeri. Chicotitul lui şocat este înlocuit instantaneu de un geamăt jos în timp ce îl frec. Haide, Hawkins, un mic cadou de Crăciun.

-Nu ştiu!

venind $_{mi\ Se\ l}$?$_{veşte\ de\ saltea\ cand}$ ne întoarce pe amândoi, du-
sesălineăs'^{U} -°!^$_{PCSte\ a}$∗ $_{meu}$” $_{c}$°b°$_{ar4}$ P$_{e\ m}$ine, oprin-
chiar deasupra Jocului$_{U,\ ^eCare\ 'oC\ P}$∗$_{nÎ\ o}$$_{ând\ ^\ 'U'}$ privirea de
la locul r $_{U\ 6\ me}$f Se încruntă, ridicân $_{Ul\ ln}$tre coapsele mele
şi trăgând de dantelă.

, Ăştia Îmi stau în cale.

în clipa în care gura lui este pe mine, îmi arcuiesc spatele, frecându-mă de faţa lui. Nu pare să-i pese de ţipetele disperate dornice, pentru că nu se grăbeşte, sugându-mi clitorisul care ulsează. Nu mai rezist. Plăcerea se rostogoleşte prin mine; un Mormăit mulţumit îi vibrează în gât în timp ce mă străpunge cu limba, făcându-mă să am orgasm şi să-i strig numele.

Ai crede că este suficient ca să cedeze, dar nu e aşa. îşi petrece braţele în jurul picioarelor mele, ţintuindu-mă şi strângându-mă mai tare când încerc să mă zvârcolesc din cauza senzaţiei intense şi stimulate de dorinţă. Senzaţia este prea puternică, iar dacă îmi arcuiesc spatele mai mult, jur că mă frâng. De săptămâni întregi am folosit doar capul de la duş, aşa că să-l văd îngropat cu capul între picioarele mele devorându-mă, gemând fericit, este mai mult decât pot să suport.

-încă o dată, iubito!

Şi, evident, corpul meu face orice zice el.

-Fată deşteaptă, spune, urcând înapoi pe mine şi dându-mi părul laoparte de pe fruntea umedă.

îi dau boxerii jos şi îi eliberez penisul, frecându-l cu mâna şi privindu-l cum îşi dă ochii peste cap.

-Nathan, spune-mi ce vrei de Crăciun!

Se freacă lent de mâna mea.

-Cum poţi să te gândeşti la Crăciun când eu tocmai te-am &cut să termini de două ori?

'Pentru că-i important pentru mine să fac ceva drăguţ pen- tru tine.

Te vreau doar pe tine, Anastasia. Orice mi-ai cumpăra, nu P fi mai bun decât ultimele patru săptămâni cu tine. Dă-mi ^jmulte şi voi fi fericit!

ira8 8Ura peste a mea, gustându-mă de pe limba lui. Nu mai °ric$_{e}$U^nte' ^Um s* nu m* se întâmple asta? Omul ăsta alungă te. ne^a^v Pe care î'ani avut vreodată despre exclusivita

a? vrea să mă împart, să-l împart?

Mă sărută, îmi cuprinde faţa şi îmi oferă toată a,en tia ?i lui. întinde mâna spre ser.arul de langa pat şt cuvmtele

d,n-Trebuie sâ folosim un prezervativ... doar dacă

vrei. Eu anticonceptionale şi nu mai fac dragoste cu altcineva. Am ¡n. dere în tine – inspir adânc – şi sper ca şt tu a, încredere în Nu cred că l-am văzut vreodata fira cuvinte. În sfârşit îşi vocea, după ce se uită ia mine vreo treizeci de secunde.

-Vorbeşti serios?

- Da N-am făcut-o niciodată fara, dar nu te simţi presat!

- Nici eu. Oh, Ia naiba! El se opreşte, iar nerăbdarea mă ucide.

Eşti sigură?

- ***Te rog,* am aşteptat suficient.**

Când Nate intră în mine fără protecţie este cu totul diferit; totul este de zece ori mai intens şi simt fiecare parte din el. Gâfâie în umărul meu, lăsându-mă să mă obişnuiesc după ce a intrat în mine.

-Oh, Dumnezeule! Ce bine este, Anastasia! Dumnezeule, eşti aşa de udă şi de pregătită pentru mine!

Îşi retrage şoldurile şi pompează, prin cameră răsunând pielea lovindu-se de piele. Simt că pielea e gata să-mi ia foc şi fiecare nerv este întins. Vreau mai mult.

-Tare şi repede, şoptesc eu, petrecându-mi picioarele în jurul lui şi încrucişându-i-le pe spate.

-Nu o să dureze. Geme. Ce bine este! Am nevoie de tot autocontrolul ca să nu termin acum.

fo,osesc de picioare ca să-mi ridic şoldurile şi alunec în *IZ*!°:^ee •' ondu*ându-mi şoldurile când ajung la vârf.

dar Domnul c?"tUiaSCă *" Pa¡ 5‹ *M* Văd Cum Pierde

***^s^zr_DTjr* enttatsă nu mă transforme**

Alunecând oi rnâi" ? CU *inceritate* D ă-mi tot ce ai!

umeri. încerc să-mi ITcu ^ minC' mă Prinde cu de getele *dc* buzele îi formează n_n/ u exPresia extaziată, dar el o vede

'Pune-timS* nbetar°8anL

'n **jurul meu şi ţi_ne minte că tu ai cerut-o!**

Nimeni nu poale sâ spună vreodată că Nathan Hawkins nu . si **pună** instrucţiunile m practică.

5,1 Mă trage în jos în timp ce intră în mine, iar eu Ia fiecare mi, ¡i p numele şi-mi înfig unghiile în umerii lui. ! picioarele, şî de fiecare dată cand intră adânc, spat

ele mi se arcu- ic te şi picioarele mi se încordează în jurul lui.

-Nathan..-

.Ştiu, iubito. Ştiu. Fruntea îi cade pe a mea. nasurile ni se ating Şi g disperare. Uită-te la tine cum o iei

pe toată ca o fată cuminte!

-Sunt aşa de aproape! strig, apucându-l strâns de ceafa cu o mână şi frecându-mă frenetic între picioare cu cealaltă.

_A cui este păsărică asta, Anastasia? gâfâie el, pompând tot

ai dur şi mai adânc.

-Oh, Dumnezeule! A ta. Este a ta.

-Termină pentru mine. Să te simt.

-Nathan, oh, la dracu...

întregul corp mi se zbate, se încordează, încremeneşte şi se topeşte în acelaşi timp. Nu ştiu ce senzaţie să aleg, aşa că mă mulţumesc cu dezintegrarea. Corpul lui se prăbuşeşte peste al meu, pieptul gâfâind, corpul tremurând în timp ce-l simt pulsând şi vibrând în mine.

-La dracul

Rămânem întinşi minute în şir, uimiţi în tăcere, el încă tare în mine, sărutându-mă leneş. Nu ştiu cum poate fi mai bine decât cum aş putea să mă mulţumesc vreodată cu mai puţin.

Când în sfârşit îmi revin şi trece ceaţa de după orgasm, îmi

trec degetele prin părul lui.

-N-am reuşit să te fac să-mi spui ce cadou vrei de Crăciun, mormăi dezamăgită că m-am lăsat hipnotizată de penis şi am uitat.

El pufneşte, iar respiraţia mă gâdilă pe gât.

„Cred că tocmai mi-ai dat cadoul de Crăciun.

»»Crăciun fericit, bănuiesc!“

CAPITOLUL 30

2
6
1

NATHAN

-Nu-i cumpăr lenjerie, zic pentru a milioana oară.

- Bună, pot să vă ajut?

Ne întoarcem cu toţii în căutarea vocii politicoase care tocmai a întrerupt discuţia cea mai inutilă din lume. Vânzătoarea se uită de parcă ar fi văzut o fantomă şi bănuiesc că suntem cu toţii un pic cam intimidanţi când ne holbăm.

I s-au înroşit obrajii, dar face tot ce poate ca să păstreze contactul vizual, cu un zâmbet prietenos pe buze. Nu invidiez pe nimeni care lucrează cu clienţii în perioada asta a anului.

- Da, poţi. Ajută-ne să terminăm discuţia asta, te rog, zice J.J., dându-mă laoparte. Este o idee groaznică să-i cumperi pijama partenerei ocazionale de sex?

Ea face ochii mari, dar îşi revine repede.

- Nu crezi că ar prefera ceva de genul ăsta?

El ridică un corset din dantelă din cauza căruia ne certăm de 15 minute şi se uită la vânzătoare, aşteptând ca ea să fie de partea lui.

îl lovesc în biceps cât pot de tare.

-Nu spune despre ea că-i parteneră de sex! Nu este asta. î • ^rePtate» JaHen, zice Henry cu un rânjet enervant, care *Tel* ?ţeleS Că CSte Pe cale să ™ enerveze. Nu poţi să spui lună Acum^T^C SCX Cân(⁎nU ^ʼa ^ăsat să se aproPie de ea ^ °

luna. Acum este doar prietenă.

Evident că n-am povestit nimănui despre no,«... despre dimineaţa asta. Mi-am petrecut dimineaţa ci™»"'1 Sau ei ca să nu trezească pe toată lumea şi simţind?,?«1?' ¡ U* de energie Faptul că Henry crede că m l scald 1 prieteniei imi dovedeşte că ne pricepem să fim discreţi

După ce ne-am petrecut toată noaptea – ,i dimineaţa as ta recuperând săptămânile în care ne-am purtat frumos, sunt sur prins că am energie să umblu prin mal]. SUr*

Fata pufneşte zgomotos şi îşi duce îngrozită mâna la gură însă îşi revine repede şi afişează iarăşi zâmbetul pentru clienţi. '

-Îmi cer scuze! Lenjeria este un cadou destul de intim! aşa că, dacă eşti nesigur, aş zice că pijamaua este cea mai sigură opţiune pentru tine.

-Şi dacă-i cumpăr eu lenjerie? Atunci ce? mă tachinează J.J., ridicând chiloţii asortaţi cu corsetul şi punându-i pe corpul Jui Hen.

Henry este cu ochii pe vânzătoare de când s-a apropiat de noi, iar acum cred că ea o să se chinuie să-şi şteargă din memorie imaginea cu lenjeria lipită de el. Se înroşeşte şi-l împinge pe J.J., spunându-i în şoaptă ceva nu foarte în ton cu spiritul de Crăciun.

Mă scarpin prin miriştea de pe maxilar şi pufai, în mare parte pentru ca acum aş putea să fiu în pat, îngropat în Stassie, dar sunt aici, în mallul din Maple Hills, cu dobitocii ăştia doi.

-Cred că Faulkner o să fie şi mai supărat pe mine dacă-ţi smulg membrele.

Mă uit la raftul cu pijamale din spatele nostru şi cred că acelea pe care le-am ales sunt cele mai drăguţe. A zis că vrea nişte pijamale drăguţe pe care să le poată purta în preajma ăieţuor- Se simte confortabil cu ei în casa mea, dar uneori, cân co ia ceva de băut în tricou, unii dintre ceilalţi jucători e o ^e nu-i cunoaşte aşa de bine sunt la noi şl joac

c a tresărit sau ceva de genul ăsta.

-Las-o în pace, Hen, mormăi cu, alegând o pijama

eu flori şi PU îflas în pace în^imp «[6]colorez alte opţiuni

prin apropiere.

Cândmâ *nt0^|da jd cokgd X'apartamem cărora" ifcă fieincentrul atenţiei, ceea ce mă face să pufnesc, dar jaîden pare ofensat, ceea ce este şi mai amuzant.

Ea oftează adânc.

-*ml* adică ne vedem mai târziu? zice el cu o voce ciudat
de veselă. „

Mă uit discret la J.J., care deja ma priveşte cu o expresie surprinsă. în mod normal, nu-l vedem fermecat pe Henty, ci vedem cum se aruncă femeile pe el.

Fata asta e drăguţă, aşa că văd de ce este interesat; înaltă şi suplă, cu părul brunet mătăsos şi lung, ochi mari căprui, buze pline şi piele măslinie lucitoare. Aş zice că-i genul lui Henry, dar nici măcar nu sunt sigur care e genul lui, pentru că nu l-am văzut niciodată cu aceeaşi fată de două ori – şi toate arată diferit.

-Cum te cheamă? strigă el când ea încearcă să scape.

-Ohi

„Acum probabil biata fată inventează ceva."

-Gen.

-Pa, Gen! strigăm eu şi J.J., ignorând privirile ciudate ale celorlalţi oameni din magazin.

După încă vreo zece minute, hotărăsc că nu mă pot decide, aşa că le cumpăr pe amândouă, spre enervarea lui J.J.. Îi pun pe amandot să stea afară în timp ce mă duc la casă să plătesc. I-am
la teiahea u principale_deci cred ci am terminat. Ajung
per ota I PUn_ de j0S_având imediat u" ?°c cand văd că persoana care ma serveşte este Summer.

nând etichetele.npemru sora"!'?'"3"' träSâ"d pijamalele

ÎS ' ^ar nu mi-am dat seama că sunteţi împreună.,, zice ea, bătând în castul:

marcat.

-Suntem... Este uimitoare. îi dau cârdul de credit nefiind încă sigur cum să mă refer la ea. Vii mai târziu la petrecere? Cred că Henry tocmai a invitat-o pc una dintre vânzătoare.

-îmi pare rău, dar nu în seara asta. Pune pijamalele în pungă şi mi le dă, dar mi se pare ciudat. Nu-i deloc ca Summer pe care o cunosc eu. Mergem la slujbă la biserica lui Cami cu familia ei, iar Briar vine mâine din New York pentru Crăciun. Are zbor devreme, aşa că nu bem.

-Credeam că B. este din Anglia.

- Este. Părinţii ei s-au mutat anul trecut la New York. Doi dintre fraţii ei merg la şcoală acolo. Sora ei Daisy este în Maple Hills.

-Uau! Nu mi-am dat seama că are o familie aşa de mare.

încuviinţează din cap, forţându-se să zâmbească.

-ţî-am pus chitanţa în pungă, sper să-i placă. Crăciun fericit, Nate!

-Şi ţie la fel, Summer.

A fost inutil de stânjenitor.

Când ajungem acasă, am senzaţia că Moş Crăciun a vomitat prin casă.

Cred că Lola a îmbogăţit lichiorul de ouă, pentru că Stassie este foarte săltăreaţă în timp ce dansează prin camera de distracţii în costumul ei de spiriduş. Ea zice că-i costum de spiriduş, dar de fapt poartă o rochie minusculă verde cu nişte pantofi de spiriduş pe care i-a cumpărat de la magazinul de costume.

Robbie m-a pus să aşez pahare la întâmplare pe o saltea de Twister, iar Henry, în loc sa ajute, a stat la palavre cu Stas şi Lo. Mai devreme, am făcut ceea ce acum consider o greşeală: le-am zis fetelor că Henry s-a dat la o fată când am făcut cumpărături de Crăciun; acum sunt obsedate.

Anastasia a început imediat să întrebe de cineva pe nume Dais/> o fată cu care Hen nu şi-o tras-o din cauza mea. A fost a doua oară în după-amiaza asta când am auzit numele Daisy. »Henry a avut o legătură cu sora lui Briar?“ Nu-mi amintesc să ° cunoscut. Apoi mi-am adus aminte că s-a întâmplat acum teva lunj> când Henry m-a ameninţat că-mi ia iubita.

J.J. apare cu noua fată plus o prietenă, apoi o văd pe Stassie încercând să nu arate că se holbează. Rob se aşază la capătul sal. telei şi-şi drege vocea într-un fel tipic lui pentru a atrage atenţia tuturor.

Luând o gură de bere, mă uit cu plăcere la el, observând că Se simte în largul lui când este în centrul atenţiei.

-Bine aţi venit la primul joc oficial de Twister beat. Regulile jocului sunt foarte simple: îl atingi, îl bei.

Bobby îmi dă una în coaste.

-Numele casetei tale porno! strigă el, făcându-l pe Rob

să-i
arate degetul mijlociu.

-Jocul se termină când cineva cade, ia mana sau piciorul de pe saltea sau refuză băutura. Stassie, J.J., Joe joacă. Mai avem nevoie de doi, continuă Robbie.

Henry îşi lasă paharul pe pervaz, lângă mine.

-Mă bag eu.

Stassie arată spre mine şi spune pe muteşte „Tu“, dar înainte să mă ofer, J.J. strigă:

-Joacă Gen!

Biata fată se ruşinează când toată lumea se întoarce să se uite la ea. îi aud pe Mattie şi Kris şoptind că-i atrăgătoare, dar ochii ei se uită la o singură persoană – şi el se uită Ia ea. Nu mă pot hotărî dacă J.J. face pe peţitorul sau speră ca Gen să se încurce cu el pe saltea ca să-l enerveze pe Henry.

Robbie bate din palme şi, la dracu', este ca şi cum aş fi la antrenament cu Brady. N-am observat niciodată, decât după ce am petrecut ceva timp departe de Faulkner, dar Robbie este o mini- versiune a lui Faulkner. Şi este clar că are un pic de Brady în el.

- Stas, Joe, voi doi staţi Ia acest capăt! Henry, du-te acolo cu J.J. şi Gen! Toată lumea se descalţă şi, oh, poate vă întindeţi? Nu ştiu.

Stassie ţopăie la mine cu un zâmbet mare şi beat. Se descalţă de pantofii de spiriduş şi-şi petrece braţele în jurul gâtului meu, lipindu-şi gura de a mea şi chicotind.

- Păzeşte-mi pantofii cu viaţa ta!

palmaciHn^n[1111]"[1fi]^ ^ Să_i răsPund> că ţopăie înapoi şi bate . aca vreunul nu ştia ce a fost între noi, află în seara

asta. Din clipa în care a început petrecerea, am fost lini,; ,, celălalt Prietenilor noştri nu le pasă, deşi cred f bani daţi dintr-o mană în alta pentru plata unor pariuri

Îmi îndrept atenţia înapoi Ia Robbie.

-Tu ştii să nu fii tiranic?

-Taci dracului din gură, Hawkins! se răsteşte el, dându-si **ochii** peste cap.

Enervarea lui Robbie e principala mea sursă de distracţie de cincisprezece ani încoace şi n-am de gând să mă opresc.

Până Ia urmă, începe să se certe cu mine şi începe jocul. Fetele primesc doar mişcări de picioare, dar Joe şi J.J. sunt foarte-foarte împletiţi.

-Stas, mâna dreaptă pe galben, strigă Robbie peste J.J. şi Joe, care se ceartă între ei,

în clipa în care ea se apleacă, îmi dau seama de ce toţi prietenii mei se uită la mine de când Robbie i-a strigat mişcarea.

Henry pufneşte imediat ce mâna ei aterizează pe galben.

-Anastasia, te rog să-ţi iei fundul din faţa mea!

-Nici măcar nu-i în faţa ta!

Fundul ei este clar în faţa lui. Ca lucrurile să fie mai rele, rochia abia îi acoperă fundul; dacă se mai ridică, întreaga echipă de hochei, plus oricine se mai uită, o să vadă toate vânătăile pe care i le-am lăsat pe interiorul coapselor.

-Nathan! strigă el, întorcând capul în căutarea mea prin mulţimea de privitori. Ce tensiune arterială ai acum?

Da, băiatul mă cunoaşte.

- **Destul de mare, amice.**

- Vezi! Pentru că fundul tău este în faţa mea. O să-l omori.

Jocul continuă până când Henry ridică mâna de pe s tea ca

să flirteze cu Gen, iar Anastasia ţopăie imediat la mine, luăn- fl^-şi pantofii, ..

Se ridică pe vârfuri, atingându-mi uşor buzele cu ale ei şi coborând vocea.

~ Mă doare între picioare, dar te doresc aşa de tare.

Henry are dreptate. O să mă omoare.

Mi-am pierdut spiriduşul.

Cât am fost la baie, băieţii şi-au băgat nasul în treburile Henry, care dispăruse misterios în spălătorie cu Gen. Pânda lo* indiscretă a speriat-o pe biata fată şi i-a distrus şansele lui Hen *iar el a jurat să se răzbune pe toţi. Niciodată n-am fost aşa de uşurat că n-am fost implicat.

N-am ce trebuie ca să-l înfrunt pe Henry pentru Anastasia. Dacă aş fi fost acolo când l-au blocat pe Henry, luând-o pe Gen pe sus şi nu aş fi găsit-o pe Stas, primul loc unde aş fi căutat ar fi fost dormitorul lui Henry.

Relaţia lor n-are nimic sexual, dar chiar cred că Anastasia ar fi fericită într-un mariaj platonic cu el.

Salut nişte persoane pe care nu le-am văzut de ceva vreme şi evit să răspund când sunt întrebat de ce nu joc, căutându-mi în tot acest timp iubita.

Apare într-un final la baza scărilor, scanând camera. Rochia ei verde nu mai este vizibilă, pentru că poartă un tricou cu Titans care îi acoperă corpul.

Mă simt ciudat privind-o din partea cealaltă a camerei, dar este aşa de frumoasă, că nu-mi pot lua ochii de la ea chiar dacă aş vrea. Mă vede până la urmă în bucătărie, îmi zâmbeşte răpitor, iar satisfacţia pe care o simt când îmi dau seama că pe mine mă căuta este inegalabilă.

Este la jumătatea drumului prin camera de zi când o cuprind nişte braţe, oprind-o din mers. Am o senzaţie ciudată în stomac.

El îşi îngroapă capul pe gâtul ei, iar tensiunea îmi creşte iarăşi. Am dreptul să fiu gelos? Nu-i iubita mea, dar este ceva pentru mine. Mereu o să fiu un pic gelos pe Ryan Rothwell? Poate, dar sper că nu.

Ştiu că Olivia s-a despărţit de el. Ieri s-a văzut cu Anastasia la cafea şi i-a spus că Olivia a plecat şi că mereu a fost cu gândul la despărţire. Crede că acum

o va recupera pe Anastasia?

încerc să nu-i întrerup, dar mi-e greu să stau pe loc. Este greu **să** mă lupt cu instinctele, dar n-a ieşit nimic bun când am încercat **să** fiu posesiv. Cred că îi vorbeşte la ureche, pentru că ea se desprinde din braţele lui şi face un pas mare, îndepărtându-se de el.

t să aud din cauza muzicii, dar văd că el este beat rău, cu fiecare ocazie. Ea îl îmbrăţişează – prieteneşte! * pentru că termină conversaţia, iar el se apleacă să o sărute „'tet. Când ea mai face un pas în spate, el ridică privirea şi P^{tcre}^$_{r}$inde uitându-mă la ei; îşi scarpină jenat maxilarul şi-mi

¡ţii surp

^¡¡cămă uit la Ryan foindu-se, părând stânjenit, când simt

hntele ei în jurul taliei.

-Deci m-ai văzut. De ce nu m-ai salvat? mormăie ea, ridicân- du-se pe vârfuri pentru a mă săruta în colţul gurii.

-Nu ştiam că aveai nevoie să fii salvată. Ochii ei mari şi al- se holbează la mine, iar sprâncenele i se unesc. Ştiu ca ţi-e prieten. Nu voiam să crezi că mă bag.

-Oh, bine, Domnule Diplomat. îşi petrece braţele în jurul gâtului meu. Data viitoare, salvează-mă! Ţin la Ryan, este un prieten grozav, dar singurul bărbat pe care-l vreau atârnat de mine eşti tu.

La dracu!

-Am înţeles.

- E o persoană tactilă şi acum e beat, dar l-am pus la locul lui. Sănu-i porţi pică; cred că e trist din cauza lui Liv.

Mă simt uşurat acum. Aş fi putut să o iau razna din dipa în care a atins-o sau, mai rău, să mă duc la ei şi să încep o dramă. Aş fi putut să trag concluzii şi să stric totul. îi dau părul de pe faţă, sprijinindu-mi mâinile de o parte şi de alta a gâtului ei, frecându-l ^{cu} blândeţe în timp ce ea se uită la mine.

"Ce i-ai zis?

~ham spus că sunt cu tine şi că nu poate să mă atingă peste ^ pentru că nu vreau ca tu să-ţi faci

idei greşite. A fost în regu- ‘ * P^e rău, n-am ştiut ce să spun.
Mâ l? nervoasă⁎mc⁎ având în picioare pantofii de spiriduş.
ei ^Pesc buzele de ale ei, savurând felul în care limba
^Prneamea.
** **Pare perfect.**

CAPITOLUL 31

ANASTASIA

Când sunt lângă un foc de tabără, îmi amintesc că am fost cu
cortul când eram mai mică.

Părinţii mei au băgat fiecare *dolar* în plus în patinaj, aşa că nu ne permiteam să mergem în vacanţe exotice sau de lux când eram copil. Dar în fiecare vară mergeam câteva nopţi cu cortul în Snoqualmie Pass, iar mie îmi *plăcea.*

***îl* ajutam pe tata să facă focul *de* tabără *şi pe* mama să *pregătească* diverse chestii, *apoi* stăteam în faţa focului toată noaptea, jucând cărţi**

Un foc de tabără în curtea din spate a unei case din Maple Hills nu-i chiar la fel ca în sălbăticia din Washington, dar compania este *plăcută.* Evident că petrecerea a devenit tot mai zgomotoasă pe măsură ce oamenii s-au îmbătat tot mai tare, aşa că băieţii s-au *gândit* că ar *fi un* moment grozav să ieşim

afară şi să *ne* aşezam în scaunele imense şi confortabile de camping, să bem here şi să vorbim nimicuri ca nişte babe.

devr[u] am înce[P]ut să mă trezesc după excesul de shoturi de mai *este fnart* , [mă] [Simt] [doar] [so]mnor$_{0}$a$_{S}$ă şi neajutorată. Robbie va lua nahTfr [de] noul lui joc, dar a hotărât că data viitoare persoană pe saltea Ni” *1* Jocul şi va mai pune o

[eu] »-am primit decât tequifc* „ ^ ?t‹Ut ^ S “ C ’ * *

Sunt recunoscătoare că Henry a renunţat la joc, pentru că îmi venea să vomit. Când am reuşit să dau de el, după întâmplarea cu Gen, a zis că a luat intenţionat mâna de pe saltea pentru că ¡si făcea griji că ea s-ar expune din greşeală. Eu l-am întrebat cum rămâne cu mine şi riscul de a mă expune. Iar el a zis că era doar o chestiune de timp până când se întâmpla asta şi că probabil ar trebui să investesc în nişte pantaloni.

Acum este prost dispus pentru că a încercat să-şi găsească iubita sub vâsc, dar ea şi prietena ei nu erau de găsit. Nu s-a gândit sâ-i ceară numărul de telefon sau tot numele.

Trosnetul lemnelor de pe foc este aşa de relaxant, încât aş putea să adorm afară. Nu ajută că sunt cuibărită în poala lui Nathan, sub o pătură, cu mâna lui urcând şi coborând pe piciorul meu, iar cu cealaltă mână ţinându-mă în braţe ca pe un copil. Pare ciudat, dar mă simt ridicol de confortabil. El râde cu prietenii lui, vorbind despre sport şi bând bere. Tot amintesc numele unor sportivi de care n-am auzit niciodată, ceea ce mă ajută să rămân deconectată.

Din când în când, îşi coboară privirea şi mă sărută pe frunte, verificând dacă stau suficient de confortabil şi dacă mi-e cald. Apoi strânge pătura mai bine în jurul meu şi se asigură că nici unul din noi nu-i expus.

Am un sentiment de căldură, de plin în inimă când sunt în preajma acestei echipe. Este un sentiment familiar şi nefamiliar m acelaşi timp; o contradicţie, ştiu, dar este aşa de intens, încât simt că a fost creat special pentru mine. Este sentimentul de care °u ştiam că aveam nevoie până când aceşti băieţi nu au dat buzna ln viaţa mea în urmă cu trei luni.

Cu fiecare secundă care trece, mi-e tot mai greu să ţin oc n deschişi, iar inima lui bate încet ca un

cântec de leagăn unde se ^dihneşte obrazul meu, aşa că într-un final nu mai pot lupta ş [inc]hid ochii.

nnl^¡SUnt Sigură cât am dormit când sunt tfCZit¡ l Masare [a]dânc de tipete, dar mă trezesc complet cân a

[n] PKioare.

Este ca atunci când visezi şi simţi cum cazi, aşa că iar adrenalina îţi pluteşte prin sistem. Simt cum îmi**^[1]*
pielea în vreme ce Nate mă coboară repede [p e]
scaunul*[2]*
tocmai l-a eliberat. Arunc o privire rapidă în jurul focul[u]* [Care]
că toţi băieţii sar în picioare şi aleargă spre casă. [1]
[Şl v]*d

-Stai aici şi nu te mişca! zice Nate, înainte de a al*-
[d,er]ga şi [e]i
[1]
spre casa.

Desfac pătura din jurul meu şi mă ridic să-l urmez, dar câ ajunge la uşa din spate, Nate se întoarce ca să se uite la mine ^

- Stai dracului jos, Anastasia!

încremenesc pe loc, pe jumătate gata să alerg înăuntru şi n[e] jumătate nedorind să-l ignor pe Nate, ambele pentru că ştiu că s-a întâmplat ceva rău. începe să-mi sune telefonul şi bâjbâi în căutarea lui, luându-l în sfârşit de sub scaun.

-Unde eşti? strigă Lola peste zgomotul de lângă ea.

-în curtea din spate. Ce se întâmplă? întreb eu, alergând spre uşa din spate.

- Se bat. Rămâi afară, te găsesc eu când se opresc!

-Cine se bate?

„Te rog, nu spune Nathan!“

-Nu ştiu! Eu sunt în camera lui Robbie, pot doar să aud.

Când intru pe uşile dinspre curtea din spate, nu mai este nimeni în camera de distracţii; sunt cu toţii adunaţi sub arcada dintre bucătărie şi camera de zi.

Mi se face rău când aud urlete şi lovituri, dar nu pot să-l văd pe nici unul dintre băieţi, ceea ce înseamnă că toţi sunt de partea cealaltă a

mulţimii. Există unele avantaje când ai 1,60, dar acum sunt zero avantaje când trebuie să-mi fac loc printr-o mulţime de oameni beţi.

Până ce îmi fac loc prin mulţime, încep să gâfâi. Când ajung în sfârşit la sursa zgomotului, îmi ajunge inima în stomac.

Kris şi Joe îl trag pe Bobby de pe un tip într-un colţ, iar Mattic Şi JJ. îl trag pe Henry de pe altcineva în alt colţ. îmi simt sângele alergandu-mi prin corp în timp ce inima îmi bate haotic.

canez camera într-o frenezie şi îl văd pe Nathan ţintuind.pe Cineva pe perete de gât. De pe feţele lor curge sânge. Faţa lui Nai«

tc dură în timp ce-i spune celuilalt ceva scrâşnind din dinţi. fbia când JJ. îl l^ă pe Henry ca să-l tragă pe Nathan de pe tip îmi dau **seama** că tipul ţintuit de Nathan este Aaron.

1 Nu nlă pot mişca.

Faţa lui Aaron este umflată şi tăiată; nici măcar nu mă vede **când** tipul cu care se bătea Henry îl trage afară pe uşă.

_Toată lumea afară! strigă J.J., când cineva opreşte muzica.

leşiţi dracului afară acum!

Mă simt ca leul Mufasa călcat în picioare când toată lumea trece pe lângă mine ca să plece. Trebuie să mă mişc, dar nu pot. Cum naiba s-a întâmplat asta? De ce era Aaron aici?"

Simt că sunt trasă de mână şi mă mişc, lăsându-mă dusă de Lola spre locul unde se află Robbie, care stă cu capul în mâini.

Niciodată n-am văzut o petrecere terminându-se aşa de repede. Ultima persoană pleacă şi uşa se trânteşte, ceea ce-i oferă lui Robbie intimitatea de care are nevoie.

-Ce naiba a fost în capul vostru? urlă el. Aveţi noroc că n-a venit poliţia!

J.J. ridică din umeri şi se aşază pe canapea, ştergându-şi sângele de pe buză cu dosul mâinii.

-O căuta.

Sunt prea ocupată să mă holbez la feţele şi mâinile lor bătute ca să-l văd pe Nathan păşind în faţa mea.

~Tî-am zis să aştepţi afară, zice el furios.

-Mi-am făcut griji.

Pe lângă atelierul lui Moş Crăciun, acum scena pare una din- tr-un coşmar. Bradul este căzut, cu globurile pe podea, iar jumă- tate din instalaţiile de pe pereţi au fost date jos. Joe apare cu un bfaţ de sticle de bere şi începe să le împartă, ceea ce mă enervea Pentru că nu berea ar trebui să fie prioritatea.

-Aveţi o trusă de prim ajutor?

-Anastasia, ai fi putut fi rănită! strigă Nate, făcându-mă să tresar.

n ., ^ Nu faţa mea sângerează! îmi spune, vă rog, cineva ce 1 a Se întâmplă? urlu şi eu.

L

- **Aaroii era beat şi comenta aiurea cu nişte tipi pe care cunosc, zice Nate, luând berea rece de la Joe şi ţinând-o la „ J Iar. Prostii de-ale lui Aaron.**

-Aşa că l-ai bătut măr? Pe bune, Nathan? Cu Skinnerca rete urmăreşte, te-ai gândit cum *sa faci situaţia asta şi mai rea?* *

Robbie vine lângă mine, punându-mi trusa de prim ajutor în
mâinile care-mi tremură.

- Stai jos! mă răstesc Ia Nate pe un ton suficient de înspăimântător, pentru că se aşază iară să se contreze.

Se pare că sunt pregătiţi pentru situaţia asta, pentru că Robbie îi dă altă trusă de prim ajutor lui Lo, iar ea începe să şteargă sângele de pe faţa lui Bobby. El tresare la fiecare atingere şi ea pufneşte.

-Oh, mai taci, bebeluş mare!

-Urli la bărbatul nepotrivit, Stas, zice Nathan, şuierând când îi şterg tăietura de pe obraz cu alcool. Eu opream bătaia. De asta ar fi trebuit să stai afară, unde te-am lăsat.

-N-ai dreptul să te superi pe mine acum!

- Ba mă supăr când mă ignori şi te pui în pericol!

Vreau să-l sărut şi să-l sugrum. Să urlu la el şi să am grijă de el. Om nesăbuit, imprudent! Mă prinde uşor de încheieturi cu fi- ecare mână, coborându-le uşor. Abia când mâinile lui ferme sunt ne îmi dau seama că mâinile mele tremură.

Poate °Vit Aaron* Po P să tipi la mine, Stassie! asta

era Hen^îT^ persoana la care nu mă aşteptam să aud
un pachet deThrT™ bând dintr_o bere *Şl h Pmdu'^*
n'ci urmă de rem &Nu Pare să sesimtă
vinovat, nu-i
că el **l-a lovit** pe *A-lron* ^ VoCea Pur 5* simplu, m-a **informat**

^e ineearcâ să mă CU' dând iao**Parte mâinile lui Nate,**
«lʲLT'up ™» £'h> umert

_e^uh«mn,ad A|, 5 „U sca**Pă doarpentru câ**

Henry vrea

U0SS'ni_«CUM.

. M-am ales cu faţa spartă pentru prostia provocata a ..
... Mate la el, lipindu-i un **lenrnnla,,** de bne!

strig[illegible] pe obraz. O să-ţi ceri
scuze dacă ea vrea scuze.
- Vrei să repet ce a zis despre ea? Că să înţeleagă de ce o me-
rită? zice Henry, uitându-se direct la Nathan fără vreo emoţie pe
faţă. Este un nemernic şi nu-mi pare rău. Tu eşti supărat doar
[illegible] ar fi trebuit să o faci acum [illegible]

nenuu«*..... "acvium.

.Ai grijă, băiete! se răsteşte Nate, iar eu simt un gol în stomac

.Măcar statul pe bancă ar fi meritat. A venit aici în căutare de
necazuri. A reuşit. Sfârşitul poveştii.

- **Ce** vrei să spui? Ce a zis despre mine? Poţi să nu mai vorbeşti despre mine ca şi cum nu aş fi aici?

Ochii tuturor sunt aţintiţi asupra mea, dar nimeni nu spune nimic. Parcă aş urla în gol. Este ca şi cum există un secret uriaş, dar eu sunt singura care habar nu are.

-**Nu**contează, Stassie, mormăie Robbie. Hen, nu poţi să te iei la bătaie cu oamenii doar pentru că spun prostii.

-Eu nu sunt de acord, zice J.J., ridicându-se de pe canapea pentru a mai lua o bere. Data viitoare anunţă-mă, Hen! Tocmai eram pe cale să marchez, dar mica ta dramă mi-a stricat combinaţia. Consideră că suntem chit pentru faza cu Gen.

-Poate să-mi explice cineva ce se spune despre mine? urlu eu peste ei, pentru că discută de parcă situaţia asta este normală.

Lola este total netulburata în timp ce examinează

rănile fiecăruia, trecând la următorul după ce curăţă toate tăieturile.

-Lols, tu cum de eşti aşa de calmă?

Adrenalina s-a dus; mă simt epuizată, dar n-am făcut altceva d®cât să fiu confuză şi să urlu.

^ Ea ridică din umeri şi-l loveşte pe Nathan cu piciorul până el pricepe mesajul şi se dă laoparte suficient ca ea să se aşeze

i. r—
lângă mine.

-Am fraţi. Casa noastră arăta aşa în majoritatea zilelor - acum este o nimica toată. Se uită la Nathan şi se încruntă. Fă-te util şi adu-i ceva de băut, Rocky! Îşi petrece un braţ în jurul meu şi mă sărută pe frunte. Uneori, este mai bine să nu ştii ce vorbesc oamenii pe la spate, scumpo! Cred că amândouă ştim că Aaron

este un rahat alunecos, iar când o să te întorci din Colorado putea să fie momentul ca noi două să discutăm despre situ ** noastră locativă. a^a

îmi înclin capul ca să-l sprijin pe umărul ei.

-Nu fi prea dură cu el, şopteşte ea. îl proteja pe Henry.

Nathan reapare cu două sticle de apă într-o mână, întinzân du-mi una.

- **Hai la culcare!**

Nu mă întreabă, mi-o spune şi, oricât de mult aş vrea să rămân jos, simt că am mai multe şanse să primesc răspunsuri de la el când suntem singuri.

Lo mă sărută din nou pe cap.

- **Du-te, ne vedem dimineaţă!**

CAPITOLUL 32

NATHAN

Cum naiba am necazuri mai mari decât Henry?

Calcă apăsat goală, pregătindu-se de culcare, ignorând că erist Pot doar să-mi imaginez cum se simte ştiind că Aaron este din nou în centrul altui dezastru.

Nid măcar nu ştiu ce a zis de data asta. Dar Henry are dreptate, sunt supărat pentru că ar fi trebuit să fee ceva de săptămâni întregi înţeleg de ce Anastasia vrea să-i acorde prezumţia de nevinovăţie, să-i lase timp şi să fie prietenul care crede ea că poate fi.

Din poveştile pe care mi le-a spus despre prietenia lor şi despre vremurile bune cu el, pot sâ-i înţeleg reticenţa de a tăia orice legătură cu el Problema este că ştiu ce spune el despre ea pe Ja spate, iar ea nu ştie. Am ales ceva, corect sau greşit, şi am păstrat esta pentru mine.

Sunt egoist; nu vreau să fiu cel cu care va asocia suferinţa pe care o va simţi. Nu vreau să văd cum se va schimba la faţă când îţi va da seama ce imbecil este tipul.

Stassie aţipise în poala mea când am auzit sunetul care anunţa «întâmpla ceva. Bătăile nu sunt ceva ce se întâmplă în mod Vroiai la petrecerile noastre; avem destule în timpul meciurilor, n'avem nevoie de genul ăsta de prostii şi în timpul liber.

Acum, când le avem pe Anastasia şi pe Lola tot timp Pe aif> ^ţa de a avea linişte este mult mai mare. Când am *yun ta ţrt înăuntru, Henry îl lovea cu pumnul tu Pe**

Bobby Şi **J.J.** smulgea.1 doi tip. de pe el **Nu** cred **că** Henry. . servat că erau pe el, iar în clipa m care l-am dat jos de pe
s-a **luat de** alt tip ca **un** prost.

L-am cules pe Aaron de pe podea, fără să mă iau de el d0 vrând să plece, şi el a sărit la mine. Loveşte ca un copil care nu " bătut în viaţa lui, dar m-a nimerit în faţă şi a reuşit să-mi spargă un pic obrazul.

Lola m-a lovit mai tare când i-am mâncat restul de cereale preferate.

Tentaţia de a-mi vărsa toată ura pe el a fost incredibilă când l-am ţintuit la perete de gât. I-am simţit pulsul cum bătea nebuneşte sub degete, am strâns mai tare, iar ochii lui s-au uitat în ai mei. S-a agitat cât l-am ameninţat, spunându-i că, dacă urma să mai vină vreodată aici, aveam să-i fac ceva pentru care să am, în sfârşit, probleme.

Chiar şi în vâltoarea momentului, nu sunt atât de nesăbuit să nu văd capcana întinsă de Aaron. Skinner abia aşteaptă să mă excludă; nu pot să-i ofer muniţie.

Stas pufneşte, făcându-şi de lucru în jurul biroului, mutând cărţile din calea ei. Are o anumită rutină, deci ştiu că-şi caută peria de păr, pentru că-şi perie părul după ce se spală pe dinţL Este uimitor când ai cea mai previzibilă iubită de pe planetă.

-Nu mă deranjează dacă mă ignori, Anastasia, îi zic, privind cum îşi fâţâie fundul drăguţ de colo-colo. Pentru că şi eu te ignor. O aud pufnind, dar nu muşcă. Şi ştiu unde ţi-e peria de păr, dar nu pot să-ţi spun pentru că te ignor.

Mă aştept să vină fuga şi să sară pe mine, să mă ţintuiască şi sa-m, ceară să-i spun. Poate să o obţină printr-un sărut? Nu ştiu. o sa sper. Dar nu o face, nici pe departe; îmi arată degetul mijlociu şi continuă să caute.

- e™XeisTu!,eâPCă ,r38 dC,imP, a?tep,ând „ rÎbd/I
cedează, dar îsi dă mmC oUm StaU întinS pe pat ?1 ^
ÎŞ» pune mâinile'ªT^ Unde CSte peria vine ca 0 ^urtună, **sold în**
lateral.
' Bună, iubitoi Mi i ° * *ă s^n' „me* S> arată-mi mâinile ut>ito. Mă bucur să-ţi aud iarăşi vocea.

ICE BREAKER | JS3

.Ştiu Că o ascunzi şi te uiţi la mlne cum q ştiind că-i la tine, mormăie ea, luptându-se să nu ,T i „U,e infruntă amuzamentul cu frustrare, pentru că stiT^ 1,1
li,.o. Te urăsc! 5le că **păcă-**
.Nu pot nici să confirm, nici să neg, pe" tru că pe te ignor.

Mai face un pas spre mine, fiind suficient de aproane prind şi s-o trag ca să cadă peste mine.
F 0

-Este sub pernă, nu-i aşa? îmi înfig degetele în şoldurile ei până ce începe să se foiască, ţipând şi râzând, şi ştiu că m-am răzbunat. Eşti *atât* de enervant!

Corpul ei este cald şi moale pe al meu. Se uită la mine cu obrajii roşii şi un zâmbet relaxat. îi dau firele rătăcite de pe faţă, sărutând-o pe vârful nasului.

Oftează şi mă atinge uşor sub leucoplastul de pe obraz. -N-am nevoie să mă aperi, şopteşte ea.

Am ajuns să-i cunosc felul de a fi obraznic, încăpăţânat, dar uneori mă orbeşte cu vulnerabilitatea ei.

-Ştiu că n-ai nevoie, dar meriţi să te apăr. Fiecare tăietură, vânătaie, fiecare junghi de furie sau frustrare. Totul merită. Aş da ultimul pumn apărându-te, pentru că meriţi să ai pe cineva care să fie acea persoană pentru tine şi nimeni nu-i mai bun pentru treaba asta decât mine.

Ochii i se umplu de lacrimi, amenin ţând să cadă, dar clipeşte să le îndepărteze, inspirând tremurat.

- Sârută-mă[1]

N-am nevoie sâ mi-o spună de două ori, ş i c â n d n « * -

tre se întâlnesc, lucrurile nu mai par aşa de r

h noi, ceva mai profund, mai real. Nu'mi ^crederea.

***um ştiind că o persoană la care ţine i-a trădat încreder**

- Promit că de dimineaţă îţi povestesc to „Bine, amice.

*** ii întreb de când**

Când deschid ochii, **ea este deja** trează şi[m] ^ gândeşte.

Si eu **mă** gândesc că i-am promis sa-, povestesc

totul. Are ca- **PU,** ngropaHn pieptul meu, picioarele **.mplet.te printre** ale mele Îu" **unt sigur** cum o să mă mai trezesc vreodata smgur.

-La ce te gândeşti?

- La capul de duş din baia ta.

Ridic din sprâncene.

-De ce?

-Presiune mare. Este preferata mea.

Îmi dau în sfârşit seama despre ce vorbeşte ş, ma dau ,os din pat luând-o după mine. Râzând zgomotos, îi trag o palmă peste fund în timp ce ea chicoteşte. Azi-noapte nu s-a deranjat să-şi ia haine pe ea, aşa că o bag direct la duş, sub apa caldă, în timp ce eu îmi dau boxerii jos, intrând lângă ea.

-Piciorul, zic eu, bătând sub pieptul meu. Ea se sprijină de perete şi se uită la mine cu o sclipire perversă în ochi, ridicând fără efort piciorul. Iau capul duşului de pe perete şi-i dau drumul, asigurându-mă că jetul de apă este cel mai puternic. Pregătită?

încuviinţează din cap, înfigând dinţii în buza de jos şi alune- cându-şi mâinile pe pieptul meu. îndrept jetul de apă între coapsele ei, propriul piept gâfâind de anticipare când ea îşi dă ochii peste cap.

-Oh!

Geme, înfigându-şi degetele în pielea mea. Nu-i ia mult pentru ca presiunea este intensă. începe să-şi arcuiască spatele şi mă

r[86] — [t] are' ^tiu că este [a]proape, aşa că îndepărtez capul de

şi ma uit a ea cum se schimbă la faţă când nu vine orgasmul.

sum de^r[C Upă] "-| iese un sus P'[n] de pe buze, de care la loc un Dic m'® H[f] ** *leS"involuntar_ [a]$[a] pun capul de duş

N2Z **depar'e de data asta' 51 fee mici cercuri.**

- Da, iubito?

P[e] Şiră spinării. CaDul"^ ^ ^[ric]> făcându-mă să simt un fior ™ea. O prind de „^[S A]te cazut P[e] spate, gura o caută pe a [t] 7[tu]*Este Iarăşi aproane H ^ [ă tra]S buza j[0S CU u] meu, vocea îi [es]te disperau[835"1'] pici[o]rul !i tremură P[e] P[iep']

Te rog, lasă-mă să termin!

'0h! Iar îndepărtez capul de duş. Nu.

„Mă torturezi, se plânge când îndrept iarăşi capătul duşului spre clitoris şi o las să se apropie de orgasm. în sfârşit, nerăbdător, îi las piciorul jos, şi ea scânceşte. Nate, te rog, fa dragoste CU mine!

- Dar credeam că duşul este preferatul tău?

îşi petrece braţele în jurul gâtului meu şi se ridică pe vârfuri.

-Nimic nu-mi place mai mult decât de tine. Tu eşti preferatul meu.

O ridic şi opresc duşul, luând prosopul ca s-o înfăşor în el când iese. în secunda în care o las pe pat, se rostogoleşte pe burtă, cu fundul în aer şi obrazul pe pat şi cu capul întors spre mine. „Cum naiba sunt aşa de norocos?“

-Sunt la zece secunde distanţă să mă întorc la duş, Hawkins. Singură, murmură ea, mişcând nerăbdătoare din fund dintr-o parte în alta.

Mă urc încet în pat, fără să mă grăbesc, ignorând braţul care se întinde pentru a mă face să mă mişc mai repede.

-Ce păsărică frumoasă, Anastasia, o laud eu, trecându-mi erecţia printre faldurile ei şi privind cum i se face pielea de găină pe spate când o împung cu capul.

-Atunci grăbeşte-te şi hai să facem dragoste! Oftează când o ating. *Te rog!*

- Ce nerăbdătoare, zic eu, ţinând-o bine de şolduri când intru lnea, gemând când simt cât e de udă.

îmi dau ochii peste cap când mă strânge aşa de tare. începe să se mişte spre mine, fundul ei lovindu-se de şoldurile me e, amândoi suspinând neregulat.

~ La dracu', eşti perfectă, gem eu cu capul pe spate.

Mâ las pe călcâie şi îi trag corpul spre mine,

lăsân o sa ia [nec]*re centimetru.

~ Bşti aşa de mare!

du-teH [aproa]Pe- Sunt a «a de a Proa Pe! nu lafel
a mea este cel care mă duce pe cu

de repede ca atunci când o aud gemându-mi numele Sa văd jucându-se cu sânii. îmi strecor mâna între picioare^^ °
frec clitorisul umflat, folosind cealaltă mână ca să-i C Ci ?i''

0rc capuj

spre mine.

-O să termini pentru mine.

-Ah!

- A cui iubită eşti tu?

Se uită în ochii mei, tăindu-mi respiraţia.

-A ta.

- Aşa-i, iubito, zic eu cu mândrie. Aproape că am terminat..

Probabil o vede ca pe o provocare, pentru că mişcările ei devin apăsate şi dure în timp ce se mişcă tot mai puternic şi mai tare. Îi tremură corpul, întinde mâinile în spate ca să le bage în părul meu şi trage. Apoi fiecare centimetru din ea se încordează şi practic ţipă.

-*Nathan,* oh, vai, oh, la naiba...

Asta-i tot ce-mi trebuie de la ea ca să termin; testiculele mi se strâng şi explodez în ea. Fruntea transpirată îmi cade pe umărul el

Nu vreau să-i dau drumul, dar trebuie, pentru că, oricât de incredibil este să termin în ea, se face mizerie şi cam strică momentul.

- îmi aduci o cârpă caldă ca în romanele de dragoste? mă tachinează ea.

Pot să-ţi ofer nişte hârtie igienică şi poate un şerveţel umed
dacă am.

Plescăind jucăuş, se ridică stânjenită din pat şi se îndreaptă
spre aie în timp ce sperma alunecă pe interiorul coapsei ei.

f

-O sa-ți cer să-ți pui iarăşi prezervative. Devii prea mare pentru mine.

– Nu-mi mai spune ce mădular mare am dacă nu vrei să am un ego mare! strig după ea, zâmbind la râsetul care se aude din baie.

După ce s-a spălat, Stassie a vrut să revină în pat şi să ne luăm în braţe. Cine sunt eu să refuz asta?

cc înseamnă să fiu iubita ta? întreabă cu precauţie, fc- . d desene cu degetul pe pieptul meu.

Mi gândeSC un minut' ?ţiind cu câtă grijă trebuie să joc asta şi nu stnc totul.

păi tot ce înseamnă deja, doar că pot să mă refer la tine ca la •ubita mea fără să-mi fie teamă că te sperii.

' şj eu cum îţi spun? Nu pot să-ţi zic băiatul meu, sună ciudat!

-Poţi să-mi spui aşa... sau iubitul tău. Sau cum vrei, orice-ţi frce inimioara aia cu fobie de angajamente să se simtă confortabil.

Rămâne tăcută un pic mai mult decât mi-ar plăcea.

-Nu contează cum îmi spui, Stassie. Apelativele nu contează, pentru că oricum te am. Ştiu că sunt un pic cam plin de mine şi glumesc, dar vreau să ştii că n-am mai făcut asta niciodată. N-am avut niciodată o iubită şi nu mi-am luat niciodată angajamente faţă de cineva. Trei luni nu par mult, dar sunt un tip care ştie când este sigur. Sunt sigur în privinţa ta.

-Şi eu sunt sigură în privinţa ta, şopteşte, trecându-şi degetul mare peste tăietura de pe obrazul meu. Ştiu că lucrurile au fost alandala şi haotice şi sunt recunoscătoare că mi-ai rămas aproape.

Mi scarpin jenat în barbă.

-Cred că e şi vina mea pentru mare parte din haos şi dezastru, a să fiu sincer, iubito. Aşa că sunt recunoscător că şi tu ai rămas diîuri de mine.

Este tăcută şi gânditoare, dar o las, oferindu-i timp cu gândurile el Aţipesc când ea îşi drege vocea.

-Sunt pregătită să aud ce s-a spus despre mine. Putem să-l ««mini pe Henry?

M-am temut de asta, de aceea eram dispus să mă prostesc fcd devreme. Şi ea era în căutare de distracţie, dar poate că îi va bine să ştie.

„Sigur, mă duc după el. Poate iei nişte pantaloni pe tine ca să, ^sâfecâfaţl

JZ **uşor în braţ şi râde.**
o j subestimăm cu toţii pe Henry.
că are dreptate.

CAPITOLUL 33

ANASTASIA

'pnând cont de faptul că Henry s-a luat la bătaie cu trei tipi noaptea trecută, este surprinzător de vesel şi, din câte văd, n-are nici o zgârietură.

Henry intră în cameră băgând cereale în gură şi se aruncă la baza patului. Faţa i se schimbă când se uită de la mine la Nate.

-Aici miroase a sex.

-Ai grijă pe unde calci, Turner, zice Nate morocănos, urcând înapoi în pat lângă mine.

-Ai zice că sexul te-ar calma, dar se pare că nu, morocănosu- le, mormăie el, mai luând o lingură de Lucky Charms.

- Bănuiesc că ştii de ce i-am cerut lui Nathan să te cheme, zic eu, întrerupând ceea ce probabil ar escalada într-o ceartă absurdă.

Pune castronul gol lângă el şi-şi încrucişează picioarele, sprijinindu-se de cadrul patului.

-Sper că nu pentru o partidă în trei, pentru că nu eşti genul meu.

Nate îşi lasă capul pe spate, frecându-şi fruntea cu privind în tavan şi gemând. Sper că nu-i o migrenă, dar daca u provoacă cineva una, acela va fi Henry. Nate se uită la el.

-Frate! *_ Prnto!*

-Cum adică nu sunt genul

tău? şuii iau; şuier eu.

- 11 prea scundă, zice el pe şleau. Cât ai? 1,60?

Trebuie să ai

1,7 D Săli rnni mul? — ...ăgeni ca să călăreşti.

Recenl. s a» întâmplat multe lucrurile rele şi ăsta e de departe a mai rău. Teoretic vorbind, acum am un iubit, deşi cuvântul mă cant indispune momentan.

_ vreau să depun o plângere. Asta-i discriminare.

.Iubito, sunt chiar aici, zice Nate, ridicând o sprânceană.

Henry chicoteşte, făcându-i cu ochiul lui Nate.

- **Asta-i** bine. Cred că Anastasia mă vrea.

_ Mai ţii minte când nu vorbeai? zice Nate. Mi-e dor de vremurile alea.

Dându-mi ochii peste cap, îl înghiontesc pe Nate în umăr.

-Deviem de la subiect. Hen, trebuie să-mi spui ce naiba s-a întâmplat azi-noapte.

îmi transpiră palmele şi mi se strânge stomacul de nerăbdare. Vreau să ştiu, dar în acelaşi timp nu vreau să ştiu.

-Nu vreau să-ţi spun, Anastasia, zice Henry. Nu pentru că vreau să te mint, ci pentru că nu văd ce câştigi dacă ştii. Vorbea prostii, l-am pocnit şi a plecat. Nu trebuie să mai locuieşti vreodată cu el, iar anul viitor, când Nate şi J.J. vor pleca, eu voi fi aici ca să am grijă de tine.

Mă simt ca Grinch când îi creşte inima de trei ori, iubirea faţă de Henry fiind copleşitoare. Nici măcar nu cred că-şi dă seama cât de dulce este. Dar, dulce sau nu, creierul meu va continua să creeze scenarii până când aflu.

- Eu tot aş vrea să ştiu, Hen. Te-ai luat la bătaie cu trei tipi; trebuie să fi fost rău. Nici măcar nu ştiam că poţi să te baţi.

Se uită la mine de parcă am două capete, tăcând o grimasă.

-Sunt jucător de hochei, student la Arte şi am două mame. Crezi că n-a trebuit să lovesc pe nimeni niciodată?

- Bine, durule, zice Nate. Hai să ne prefacem că n-ai crescut »n suburbiile confortabile din Maple Hills! Spune-i, are dreptul

să ştie!

Henry oftează şi încuviinţează din cap.

~0 căutam pe Gen când l-am văzut intrând cu doi tipt beţi. Aaron a întrebat unde eşti. aşa că i-am spus să plece.

zi8 nu pleacă, iar eu l-am pocnit. . . u

Mijesc ochii în vreme ce el se uită oriunde numa. la nune

-Mă minţi.

Eu nu mînt, Anastasia.

ctiu că nu minţi, deci de ce minţ. acum? Spune-mi ce a

NaÎhan oftează şi mă trage ma. aproape de el,

de tâmpla mea.

l.pmdu-şi

început pe la începutul lunii octombrie. Chiar după c rugat să o aduci pe Lola la petrecerea pentru zlua de na rere a lui Robbie. A zis că o să-i facă plăcere să vadă cumosăm

-A te-am tere a

Abandonezi, aşa cum fed cu toată lumea.

Mă mângâie delicat cu degetele pe spate. Henry stă tăcut vizavi de noi.

^ ,

- De fiecare dată când aveam antrenament după voi, iar tu te duceai la vestiar, el rămânea cu Brady, spunându-i că eşti distrasă, că la petreceri eşti scăpată de sub control, că bei şi ţi-o tragi cu străini. A ţinut-o aşa săptămâni întregi, până când într-o zi Brady şi-a pierdut răbdarea cu el.

-Noi n-am auzit ce spunea, intervine Henry. Dar ea i-a zis că, dacă are aşa probleme cu felul în care patinezi, ar trebui să-şi caute o parteneră nouă. Asta a fost chiar înainte să se accidenteze.

Antrenoarea Brady s-a purtat mult mai frumos cu mine anul ăsta, dar am crezut că din milă, după toate rahaturile prin care am trecut. Este în continuare la fel de înspăimântătoare, dar am observat că nu se mai ia de mine aşa repede ca înainte. Niciodată nu mi-a trecut prin cap că nu voia să-i ofere muniţie lui Aaron.

- Bine, deci a vorbit prostii până la Halloween. Şi-a petrecut două săptămâni lipit de mine, eu m-am împăcat cu Nate şi am început să locuiesc aici. Suntem aproape de Crăciun, deci ce nu-

mi spui?

Henry oftează, frecându-şi maxilarul cu mâna. de la Tita Un • ^ ec^P a> a fost la un meci de baschet al celor a“„- “ * * -—

«-Şi f«â Prieten! lui Aar0n merg la UCLA- că nu s‘a derania! ei> dar a fost acceofI’^110 CU* Ar trebuit să meargă acolo C a aici.

Aşa am ajuns împreună, amândoi erafl[1]

„.¡natori 1» Perechi a,e căror Perechi n au Primit o ofertă de „ UC S M a fp«tc» SJ fi fost ci, nu ştiu. Dar Ttm l-a auzit cum vorbea r«ore tine. Le-a spus că Ryan te-a părăsit, pentru că şi-a dat sea că eşti o vânătoare de sportivi. nia Original, fac eu haz de necaz. Ce a mai zis?

Henry se uită la Nathan pentru confirmare. îl văd cu coada ochiului cum încuviinţează din cap spre Henry. Henry se foieşte pe pat. Mă dor palmele din cauza unghiilor înfipte în ele.

-Tun l-a auzit spunând că părinţii tăi au dat faliment, aşa că tu te agăţi de băieţi ca o profesionistă. A zis că eşti o paraşută, ca mereu ai fost şi că încerci acelaşi lucru cu Nate.

„Nu plânge!“

-Bine. Mai este altceva?

Henry încuviinţează din cap şi inima îmi bubuie în piept.

-A zis că o să pui mâna pe Nate făcându-i un copil. N-ai talent să mergi departe în patinaj, şi asta ţi-ar oferi o scuză fără să trebuiască să recunoşti că nu eşti suficient de bună. A zis că probabil aşa a făcut şi antrenoarea Brady.

Mi se opresc cuvintele în gât. Nici măcar nu cred că tot ce simt este durere. Aaron mi-a zis chiar mie lucruri mai urâte. Este ruşinos faptul că oamenii ăştia, prietenii lui Nate, oameni care îl respectă, au trebuit să audă că sunt o persoană îngrozitoare, care vrea să pună mâna pe el.

-Am ajuns la zi?

- Azi-noapte a zis că a venit să te ia acasă, unde ţi-e locul, l-am spus că nu pleci nicăieri, iar el a întrebat: „Deci Şİ tu te culci Cu ea? I-am zis să iasă, dar a continuat.

Henry se uită din nou la Nate, părând stânjenit.

„Continuă, îl îndemn eu. «

Mâna lui Nate alunecă într-a mea, frecându-mi e îca getu Imare semnele lăsate de unghii. . ~t

'A zis ca te foloseşti de noi ca să ai unde să stai, cu ^ ^
'Că Nate Se înşală crezand câ tU A chiar 1 pestefaţă
alsă. Apoi a zis... La dracu! Henry îşi trece ă
tre buie „ Se uit* la pat. îmi pare rău, Stassie. îmi pare rău că
d repet asta... A zis câ nimeni nu te va putea iubi – CUni ar când nici părinţii tăi n-au putut? Te-au cumpărat şi te vor do?'
să **le umpli** vitrina de trofee. «

-La dracu'! se răsteşte Nate.

-Şi atunci l-am pocnit.

-Nathan, mă doare, şoptesc eu, uitându-mă la degetele m e|e unde mă strânge prea tare. Mulţumesc că mi-ai spus, Hen, zic Cu voce tremurată. Şi mulţumesc că m-ai apărat. îmi pare rău că am adus toată drama asta la uşa voastră.

Se simte inconfortabil şi o simt şi eu.

- Lola a zis că n-am voie să spun dacă voi doi vă iubiţi sau nu, dar eu te iubesc, Anastasia. Am vorbit serios când am zis că vreau să locuieşti aici. Indiferent dacă sunteţi sau nu împreună. Dacă te plictiseşti de Nathan, poţi să dormi în camera mea. Scot iarăşi salteaua gonflabilă.

Un hohot zgomotos, dramatic ameninţă să iasă din mine, dar îl înghit, încuviinţând în schimb din cap.

- Şi eu te iubesc, Henry.

îşi ia castronul gol şi iese din cameră. Când se închide uşa, Nathan mă trage deasupra lui şi se lasă pe spate, aşezându-mi capul pe pieptul lui în timp ce eu îl iau în braţe.

-Dă-le drumul! Eşti în siguranţă. Sunt aici.

Aşa că las barajul să se rupă şi-l ţin strâns, în timp ce toate emoţiile pe care le-am reprimat mă lovesc în acelaşi timp. m- , at an plâng până la epuizare, iar când în s ^
ma lmi s Pune ce voia să aud când eram pregătită.
min P î Ca nU mă folose Şti. Ştiu că nu încerci să pui manaP împreună CC Să locuiesc cu tine. Băieţilor le place să l°cU1f^ gr-ine' te vrem aici. Ştiu că mă placi, chiar ^ frunt n£Ce ^ adau Să * Picotind şi

lipindu-şi buzele *

-Chiarnu-mi $_{p}$i$_{ace}$

‘“‘edibil de t$_{a}$! **¦**pasă de** P^{ăre}rea mea, dar eşti ^{0}P$^{aU'1}$“[$^{\circ}$$_{ng}$t obiectivele M,, ^{enlat}^' $^{Pu\ am}$ încredere în tine că îţi -p$_{dăci\ ña}$Ş crede”?^{5} ^{fo}r|a COrpul imobil în ,oale p0Z'' $_{ca}$ ^{tu} Şi

talentul tău nu meriţaţi asta.

M am terminat. Eşti un om bun, Anastasia. îmi pare rău că spun în fiecare zi. Mă faci să simt că ţii la mine, că sunt nU *itat Şi celelalte chestii pe care nici nu ştiu cum să le exprim 3SCU trebuie în cuvinte. Mă faci să mă simt preţuit pentru cine sunt eu, nu căpitanul de echipă sau pentru altceva.

S _ Chiar te preţuiesc.

-Ăsta-i un sentiment pe care nu l-am avut de mult. De când **trăia** mama. **îi** iubesc pe băieţi, dar nu-i acelaşi lucru. Nu ştiu cum să **descriu** asta... Este ca şi cum în viaţa ta există un loc pe care-l **păstrezi** doar pentru mine. Un loc pe care nu trebuie să-l împart, **în care** tu nu te aştepţi la nimic de la mine. Ştii cât de uimitor **este?** Cât de norocos mă simt că te cunosc? Mă faci să vreau să **fiu cel** mai bun.

-Oh...

-Eşti inteligentă, hotărâtă şi meriţi să fii iubită, Anastasia. Meriţi *aşa de mult!* Eşti înconjurată de oameni care te iubesc, toţi suntem de partea ta. Aaron nu este şi de aceea încearcă să te rănească. îmi pare rău că a trebuit să asculţi asta.

-Mulţumesc pentru tot ce ai spus. Şi tu mă faci să mă simt preţuită.

-Este adevărul şi-mi doresc să-ţi fi spus asta mai înainte. Uite, sunt că nu-i treaba mea să vorbesc despre părinţii tăi, dar din ce mi-ai povestit despre ei, mi se pare că eşti cel mai bun lucru care " sta întâmplat.

încuviinţez din cap fără să mai spun nimic. A răspuns la fi- ecare întrebare sau dubiu din mintea mea. Nu-i de ajuns ca să °preascâ zgomotul, dar a micşorat sonorul un pic. ş. Vrenie, rămânem întinşi în tăcere, iar când îi spun că mă mtUn pic mai bine, Nate îmi oferă spaţiul după care tânjesc j*ntru a procesa ce am aflat. Se duce la sală cu Robbie şi Henry, sandumâ acasă cu J.J. şi Lola, care susţin că *mersul la sală este J"u r ^ta ţl-* în viziunea lor supremă, au hotărât să mă distragă *nuând educaţia mea culinară. aiim° a s'a simţit vinovată pentru dezastrul legat de tot planul de

entaţie, mustrându-se că n-a fost mai atentă. La fel ca mine,
nu crede că Aaron a făcut-o dinadins, dar crede că ea să fie mai atentă ca să prevină tot dezastrul. **putut

De atunci a încercat să mă înveţe unele dintre felurile ferate de mâncare. Mă rog, a încercat până când J.J. a a]Un ^ din bucătărie şi i-a zis să stea de partea cealaltă a insulei CTH a început să critice felul în care tai puiul. J.J. i-a zjs că, dacă nul joacă frumos, nu se mai joacă.

Facem pui cu unt pentru că – îl citez pe J.J. – „fetele albe adoră puiul cu unt". J.J. mi-a zis deja că s-ar putea să nu iasă bine, pentru că n-am marinat puiul suficient, dar oricum îl facem pentru că Johal-Mitchell-Allen nu renunţă.

M-a urmărit cum am adăugat praf de copt în ingredientele uscate pentru pâinile naan, verificând dacă îmi aduc aminte ce m-a învăţat săptămâna trecută. Acum o întorc pe a cincea în tigaie, dar el nu mai este interesat şi a intrat pe o aplicaţie de întâlniri.

Să învăţ să gătesc noi reţete îmi vindecă relaţia cu mâncarea. Aş minţi dacă aş zice că, atunci când m-am uitat la smântână pe care am pus-o peste pui, nu mi-au tresărit degetele pentru a deschide aplicaţia de calorii, dar încerc să mă bucur de moment.

A fost o mare lovitură că m-am îngrăşat trei kilograme; evident că am plâns, pentru că în zilele astea nu fac decât să plâng, dar Nate mi-a zis repede că-i masă musculară. Sunt mai suplă, iar la fiecare antrenament îmi bat propriile recorduri, pentru ca devin mai puternică. Pentru prima dată după mult timp, îmi mentez corpul cum trebuie şi, oricât ar fi de greu, încerc să uit e numere. Niciodată nu mi-am dat seama ce imagine toxică aveam despre mâncăruri, dar cu fiecare zi încerc să fiu mai bună, hră nindu-mi corpul cu ce are

nevoie, nu cu ce cred eu că are nevoie.

J.J. își ridică în sfârșit ochii din telefon când pun ultima pâi«e naan pe farfurie.

- Voi două vă mutați aici? întreabă el direct.

- Johal, tu n-ai filtre? Nu vrei să o iei mai ușor? râde Lo.

-Sunt un om ocupat. Trebuie să trec la subiect.

- Nu știu ce vom face. Oftez. O să discutăm când o să ntă întorc din Colorado.

păi, S«nt si^ur că Hawkins ^'a ținut un discurs și ți-a pro- * *cH** Pune ***** lui la Picioare *sm* ceva*<lar* ca*să* ș*»> eu nimic împotrivă să locuiți aici amândouă. Instinctul meu Ltde bărbați *este* impecabil și-ți spun că Aaron este o amenințare ambulantă.

Se deschide ușa de la intrare și intră băieții, toți transpirați cj obosiți.

-Dumnezeule, ce bine miroasei ne laudă Robbie, alăturân- ău-se În bucătărie și întinzând imediat mâna după o pâine naan.

Îi împing mâna înainte *să* ajungă la farfurie.

-Ai răbdare!

După ce lovesc o eternitate mâinile băieților înfometați care încearcă să fure o bucată, pun În sfârșit mâncarea pe farfurii și-i așez pe toți la masă.

-Arată bine, Stassie, zice Henry, fără ca eu să simt vreun pic de maliționizitate.

-Sunt așa de mândru de tine, zice Nate, aplecându-se să mă sărate pe tâmplă. Miroase uimitor!

la naiba cu aplicația de calorii!

CAPITOLUL 34

NATHAN

Sunt surprins că prietena mea – da, am voie să-i spun aşa acum – este cea mai enervantă persoană cu care să călăto- reşti? Nu.

Este aşa de trează, că mi se face un pic rău. Avem primul avion spre Washington, ceea ce înseamnă că nici măcar nu s-a luminat, dar ea ţopăie.

Pe de o parte, este bine să văd că este fericită după criza post-Aaron în care a fost. Pe de altă parte, ne trezim împreună în fiecare zi şi niciodată n-am văzut-o purtându-se aşa înainte de ora prânzului, aşa că sunt confuz. Sunt la a doua cafea şi încă am senzaţia aia de greaţă care apare când te trezeşti prea devreme.

Nu-i fericită că zburăm la Seattle, am putea merge oriunde. De fapt, îi place să se organizeze pentru călătorie. Preferata mea este Anastasia Autoritară; este hotărâtă şi obraznică, de-a dreptul amuzantă când nu ascult şi începe să se încrunte. în pat, când preia controlul, Doamne, sunt un om norocos. Aş fi fericit să ani de-a face cu Anastasia Autoritară în fiecare zi.

Anastasia Călătoarea este cea mai groaznică/Aşa de multe liste! N-are încredere în nimic din ce fac; toate valizele au trebuit verificate din nou de ea, pentru că verificările mele nu sunt la fel de bune ca ale ei.

Aiâstasia Călătoarea m-a obligat să folosesc huse pentru or- g mzarea bagajelor, ceea ce înseamnă că ml-am petrecut o oră torfnd W* I" ««*»• ^ ª >^ª încercare de a le potrivi, eşuând j*işi. «n aruncat husele inutile prin cameră. Simţind că sunt un pic frustrat, s-a lăsat în genunchi în faţa mea, întinzând mâna Le curea, şi mi-a arătat ce mult îi place să călătorească. A fost singur« chestie care m-a oprit să anulez zborurile.

Dând pe gât restul de cafea, mă las pe spate În scaunul şubred din aeroport, simţind imediat ochii ei asupra mea.

-Eşti o broscuţă morocănoasă în dimineaţa asta, ciripeşte ea, luând din salata de fructe pe care a dat vreo 15 dolari la magazinul din aeroport.

-Este devreme. Sunt obosit, mormăi eu.

-Bietul de tine, zice ea sarcastic, chicotind şi ciupindu-mă de obraz. Vrei să dormi pe sânii mei în avion?

-Evident că vreau să dorm pe sânii tăi, mormăi, aplecân- du-mă să fur o bucată de ananas din furculiţa ei. Cum de eşti aşa de trează? Şi fericită?

-Ador aeroporturile. Oamenii care urmăresc, se organizează, fac cumpărături şi diverse lucruri. Este grozav. În plus, urmează si petrec aproape două săptămâni fără să-ţi împart atenţia, cum si nu fiu fericită?

Oh, frate! Parcă ştie ce să spună ca să mă facă să o cer de soţie, întinde furculiţa spre mine, permiţându-mi să mai fur o bucată de ananas. Oftând, îi dau o şuviţă rebelă după ureche.

-Eşti enervantă, dar drăguţă.

"Oh, cred că urmează poarta noastră! strigă ea. aiˢ ■nergem!

Sărind în picioare, încearcă să adune frenetic cu o jojele şi să-şi balanseze castronul cu fructe în ceai t . se ^tru iminent. 4 * • mân_

'Stai pe loc, îi zic eu, luându-i bagajele din

bind

jk'le pe umăr, iar ea se uită la mine cum adun lucruril ᵃʳS> hai să mergem!

"Să trăiţi, căpitane! ■ pntuiStassie.

este mult mai scăzută decât în L.A. **Sărind într-un taxi,** Stassie **dă** adresa şi plecăm.

Stăm aici doar două nopţi, apoi o luăm spre Co orado, unde petrecem Crăciunul şi Anul Nou. Este un eufemism să spUn că sunt îngrozit să-i întâlnesc părinţii. **Vorbeşte** respec uos «spre ei, iar eu am apucat să-mi fac doar o primă ,m^r

rN .,, r |. mesajele lor entuziasmate începp

Deschide telefonul, iantoate mesaj^ ^ ^ să sosească. împletindu-şi degetele mâinii la buze şi-l acoperă cu sărutări.

- Eşti bine, amice?

iSÎTdÎ N"than. Şi dacă fad cumva o primă impresie

*•. *xă„ ne* an, aşa că oricum nu contează, îngrozitoare, eu **11** văd o dată pe an, ? Eu te plac suficient pentru toată lumea.

-Mai ţii mintecă acum o Junâ ai zis că te-ar distrage sa dormi în patul meu în fiecare noapte?

-Da.

- Mă bucur că m-ai lăsat să te distrag. Mulţumesc ca nu m-ai lăsat să petrec sărbătorile singur.

îmi oferă zâmbetul pe care îl iubesc. Este un zâmbet moale, care îi face ochii să sclipească – şi cred că e zâmbetul care îl are pentru mine.

- Cred că mai degrabă m-ai făcut mai bună decât m-ai distras. Restul drumului stăm într-o tăcere confortabilă şi mă simt calm până când taxiul intră pe o stradă înfundată şi se opreşte în faţa casei. Stassie mă mai strânge o dată de mână, apoi coboară. Acum nu mai este drum de întors.

După ce în primele 15 minute simt că leşin de emoţii, pot să spun cu sinceritate că Julia şi Colin Allen sunt cei mai primitori oameni pe care i-am cunoscut vreodată.

or /Il°fl k?it' ^ 'ntr'Un mod Plicut- DeJa ?tiu cate ceva des' desprefamn- ?aStasia' dar mi'a ®cut plăcere să aud povestind STÎSil''„'"r — ^uisămi-Jspunăniciodată:

° 'Ubesc Pe Anastas'a. pentru că a fost evident după

u li în cal« s*au ultat la ea când au deschls u?a Şi ne-au văzut And pe verandă. Julia nu i-a dat drumul vreo cinci minute.

UrC Mi-aU arătat rcpede CaS9ʼap0i neʻaU lăsat să ne ducem ^gaje- Întreaga casă este plină cu poze ale Anastasiei. Zile de naştere, mers cu cortul, Crăciun, toate cu aceeaşi faţă poznaşă în ele, Dumnezeule, copiii noştri vor fi adorabili!** julia îmi dă a treia turtă dulce, apoi se întoarce spre Stassie

şi-şi drege vocea.

-Nu mi-ai spus dacă să rezerv ore la patinoar, draga mea. N-amştiut ce să fee...

Atmosfera din încăpere se schimbă imediat, se răceşte sau poate mi se pare mie, pentru că ştiu că patinajul este şi raza de soare, şi norul negru al acestei familii.

îmi strecor mâna liberă în mâna Anastasiei, strângând-o încurajator. Mă strânge şi ea.

-N-am de gând să patinez şi, uf, dacă-i în ordine, aş vrea să nu vorbim despre patinaj cât sunt aici. Am avut nişte şedinţe cu doctorul Andrews luna trecută; consideră că mi-ar prinde bine să găsesc alte lucruri despre care să vorbim.

Colin se apleacă în faţă, părând realmente şocat.

-Serios?

Ea încuviinţează din cap, privindu-şi ambii părinţi. Julia încarcă din răsputeri să-şi ascundă şocul, dar nu prea reuşeşte. "Ajută la diminuarea presiunii. Crede că-i bine să mă odih- ŞÎ fizic, şi mental. Aşa că, dacă nu mă întrebaţi, mă ajută, t să vă spun pe viitor dacă se întâmplă ceva nou sau interesant.

. "Sigur, Annie. Noi întrebăm doar pentru că ştim cât este de ^portant pentru tine. Nouă ne pasă doar de fericirea ta, scumpo, u mai întrebăm, nu-i aşa, Col? Doar dacă vrei tu. so cuin tensiunea din corpul Anastasiei se risipeşte, strân- cemCa ∗SC reIaxează> iar ea, la fel. Schimb subiectul ca să tre- ai,y peste asta, întrebând despre diminutivul de care n-am auzit niciodată.

“Annie?

-D *i Uţtă ^ mine cu 0 expresie serioasă. a* mi spun Annie pentru că eram orfană.

Colin izbucneşte în râs, iar falia exclamă, încrucişând«-* br,_

te,C-AnSasia Rcbecca Allen! zice ea. Îţi spunem Annie pcntru că tu n-ai putu. să zici *Anastasia* până la vars.deoptan,! Privind spre mine, clatină din cap. Te rog sa n-o asculţ, pe fata mea!

Nu mă pol abţine şi râd. x, . ,

-Trebuie, doamnă. E destul de înspăimântătoare când vrea. Până şi echipa mea de hochei este înspăimântate de ea.

-Mereu a fost aşa, zice cu mândrie Colin. Când avea 13 ani un băiat din clasa ei era tiranizat de câţiva bateţ. mai mari Am fost chemaţi la director pentru ca Anastasia i-a Scut pe toţi

^ -Mm, îngână Julia. Uiţi, se pare, că a fost pedepsită două săp- tămâni pentru că i-a spus directorului că, dacă are nevoie de o adolescentă să-i facă treaba, atunci nu-i bun să conducă o şcoală Obrajii lui Stassie se îmbujorează un pic, dar trece peste asta.

- Dar am greşit? Şi nu s-au mai luat niciodată de el.

- Brady mă terorizează de săptămâni întregi, dar nu m-ai apărat nici măcar o dată, o tachinez eu.

Ea mă înghionteşte jucăuş, râzând.

- Sunt eu curajoasă, dar nu *atât* de curajoasă!

La câteva ore după ce am ajuns, Julia a scos două salopete de Crăciun – una cu un ren pentru mine şi una cu un om de zăpadă pentru Stas. Este cea mai confortabilă haină pe care am

purtat-o vreodată. Simt că o cunosc mult mai bine pe Anastasia acum, după ce am auzit fiecare poveste jenantă din repertoriul părinţilor ei.

Cum ziua de astăzi a fost aşa de plină, Anastasia a sugerat să Sătească nimeni. Se pregăteşte de o imensă confortabil pe patul ei cu o pungă dată matele - mi-au ghiorţăit o avea 22 ne, hrănindu-mă cu tot ce îmi place să mă uit la c* părul şuviţă cu şuviţă J îşi ondulează în buza de jos Î ' ntr ân du-se pe fiecare. îşi înfige dinţii ntrează, studiind fiecare buclă. pin când în când, se apleacă spre oglindă, şi pielea bronzată; nu mă pot abţine şi Pe «liei, pe curbura şoldurilor...

-Eşti aşa de bună!

Se uită la mine prin oglindă, zâmbind arogant.

-Vorbeşti despre mine sau despre chipsurile tale?

. Despre tine. Chipsurile sunt bune, dar evident că tu eşti mai bună. Poţi să mă ajuţi să mă dau jos din pat? îşi mijeşte ochii bănuitoare.

- De ce? Ca să mâ poţi trage pe pat imediat cum îţi dau mâna?

-Nu, mint eu.

Oprind placa de păr, vine lent spre lateralul patului,

-De ce eşti aşa de departe? Vino mai aproape!

Schiţează un zâmbet, făcând un pas mic spre mine, dar este suficient ca să plonjez spre ea şi să o trag pe pat. Ea ţipă când îmi înfig degetele în şoldurile eî, gâdilând-o până ce abia mai poate respira.

Se sprijină de pieptul meu, buclele perfecte decorându-mi pielea,

- Trebuie să te pregăteşti.

Ştiu că trebuie, dar ea pare aşa de mulţumită, încât nu vreau să pierd nici un minut.

-Putem să ne petrecem următoarea săptămână aşa? Dar goi, adaug eu. Mă rog, tu goală. îmi place salopeta asta, testiculele mele sunt foarte calde.

- De vreme ce sunt calde, *evident*

-Putem să ne prostim vreo zece minute? Apoi măpreg *

^ eu, înfaşurând o buclă în jurul degetului.

-Nu.

-Cinci minute?

Pufnind, îşi dă ochii peste cap. pregăteşti-

-Ai trei minute pentru pipăit, apoi trebuie sa p -Bine.

Am greşit când am negociat timpul în care să ne prostim. Ar fi trebuit să negociez purtarea salopetei cu ren la restaurant. După o după-amiază confortabilă, cămaşa este sufocantă.

Singura calitate a cămăşii este că Anastasia se uită la mine de parcă îşi imaginează ceva mai mult decât o pipăia ă.

-Nu te mai uita la mine de parcă vrei să mi-o tragi, mor- măi eu în timp ce părinţii ei merg înaintea noastra, urmând-o pe

hostess la masă.

-Dar eu vreau. Cred că e de la mânecile suflecate. Eşti aşa

de sexW

îmi iese un râset din gât, dar nu zic nimic. Mânecile suflecate sunt mişcarea clasică a lui J.J. Insistă că e cea mai perversă chestie pe care o poate face un tip şi are sută la sută succes. Urăsc când are dreptate.

Eu şi Anastasia nu mâncăm des în oraş când suntem acasă, pentru că muncim din greu la noul ei plan – mi se pare un pic contraproductiv, pentru că e fericită când descoperă o reţetă nouă.

în seara asta, e o ocazie specială, pentru că Stas este prima dată acasă după un an, aşa că e drăguţ să vezi ce fel de restaurant se află pe lista preferatelor ei.

Pot să spun că este un restaurant prea elegant pentru salopetă. Atmosferă liniştită, lumină slabă, intim. Mă uit la meniu şi mă prefac că-J văd pentru prima dată, fără să le spun lui Colin şi Juliei că Stassie m-a pus să-l studiez în detaliu timp de 15 minute înainte să plecăm de acasă.

După toate pregătirile, ea tot nu ştie ce vrea.
Mă apropii, ui- tându-mă la meniul ei.

-Ce-ţiiei?

oh™ ?tiU> ZiCC Ca> con^rmându-mi bănuielile şi muşcându-şi

Zz]/:zr*n ,imp ce îmoarce meniu* _s*studieze

-Ce opţiuni ai?
Iar îl întoarce.

«te ciudat? SaU PÎ2Za Cu pui* Eu a? vrea ravioli pe pizza,

pjrinţii ei ne and, amândoi uitându-se la noi p este mar g
^¡urilor» încuviinţând dm cap la unison.
*-D**

_Ce-ar fi să comand eu p\zza şi tu ravioli? Putem să le schimbăm când vine mâncarea dacă te răzgândeşti.

Punând meniul pe masă, se uită la mine, în ochii ei înotând ceva,

-'ţl-am spus că astăzi eşti omul meu preferat?

-Bunăseara... Oh, salut!

Mă întorc şi văd că tocmai s-a apropiat chelnerul de masa noastră. Parc ciudat de familiar, în ciuda faptului că n-am mai fost niciodată aici.

Mă uit la Stas pentru a mă lămuri – este evident că îl cunoaşte după cat de jenată arată. Julia se ridică de la masă şi se apleacă să-l sărute pe băiat pe obraz.

-James! zice ea veselă. Ce mă bucur să te văd, dragule! Nu ştiam că lucrezi aici.

Este aşa de amuzant să o văd pe Julia zâmbind forţat, pentru că este identic cu zâmbetul forţat al lui Stassie – groaznic. Imediat ce zice James, îmi dau seama cine este tipul. M-am uitat la poze cu el toată după-amiaza – era mai tânăr, dar are aceeaşi faţă şi acekşi păr blond-nisipiu.

James a fost partenerul de patinaj al lui Stassie înainte ca ea să meargă la colegiu, A fost şi iubitul ei, prima iubire, primul în tot Ce mă bucur că-i aici!

Colin îi strânge mâna lui James şi amândoi arată la fel e st)enţi ca mine.

-Sun, aici câteva săptămâni, cât sunt »cas^d*s4t,b°"' ivirea lui trece peste mine şi ajunge la femeia de g Care n~a zis nimic. Mă bucur să te văd, Stassie,

Auzmdu-şi numele, pare să iasă din starea ciu at n ^ ^ , eu, James. El este Nathan, iubitul meu. * t î n

^le H'l]*St *,erec*lea raea *a patina¡până Cân m *iubit.*

Este prima dată când o aud spunând cuvântul – şi |.a 7is ^ de încrezătoare! Clar nu mi-am imaginat.

„Nu-i momentul să ai o cădere nervoasă *în sinea ta*, Hawkins." întind mâna ca să o strâng pe a lui – ciudat de formal, dar asta a făcut şi Colin, aşa că o fac şi eu.

- Mă bucur să te cunosc!

- Asemenea, zice el arătând jenat. Ce vreţi să comandaţi de mâncare?

După ce ne ia comanda, noul meu amic James dispare, iar băuturile ne sunt aduse de altă persoană.

Mâncarea este delicioasă, conversaţia e lejeră şi nu-mi vine să cred ce diferit ar fi dacă Stas l-ar cunoaşte pe tatăl meu. Mă bucur teribil că ne întoarcem în L.A. înainte ca el să vină acasă din vacanţă.

Mă şterg cu şervetul la gură şi-mi adun curajul pe care l-am căutat în ultimele cinci minute.

- Mi-ar plăcea, dacă îmi permiteţi, să *plătesc* eu cina, în semn de mulţumire pentru că m-aţi primit în casa voastră. Colin deschide gura, dar continui înainte ca *el* să poată spune ceva: Ştiu că mă veţi refuza, dar, ca să ştiţi, nu mi-e ruşine să mă prefac că mă duc la baie şi să *plătesc pe* ascuns. M-am simţit grozav cu voi şi aş vrea să vă mulţumesc achitând nota.

-Oh, tată, lasă-1! oftează Anastasia. Sincer, este aşa de încăpăţânat încât o să se certe cu tine ore întregi.

Ne uităm toţi la ea, mişcând *capetele* lent, toţi cu aceeaşi expresie de uimire.

- Stai, *eu sunt* ăla încăpăţânat?

îşi împleteşte degetele cu ale mele pe masă, iar râsul ei este e iat şi muzical Ochii îi strălucesc când încearcă să-şi ascundă zâmbetul. Este fascinantă.

- Hm, evident.

La naiba! Sunt aşa de îndrăgostit de femeia asta!

CAPITOLUL 35

r **ANASTASIA**

-Am ajuns?

-Jur că te las în aeroport, mormăie Nate, dându-mi o palmă peste fund, râzând când zgomotul determină un cuplu mai în vârstă să se întoarcă şi să se uite la noi, făcându-mă să mă înroşesc.

Acum ne grăbim să prindem zborul de legătură la Denver, şi Nate este la fel de vesel ca de obicei după zborul nostru matinal din Seattle. Nu mă aşteptam să fiu tristă că plec din Seattle, dar am fost încă sunt.

Felul în care mama şi tata au reacţionat când am vrut să ieşim la cină, nu să patinez, şi să gătesc pentru ei îmi arată cât de înverşunată am fost în vizitele precedente. Faptul că am renunţat la acele probleme, chiar şi pentru două zile cât am fost aici, m-a ajutat mai mult decât orice şedinţă de terapie. Când am plecat în dimineaţa asta, am promis că mă voi întoarce repede – şi chiar vreau asta.

Ieri mi-am petrecut toată ziua făcând pe ghidul, arătându-i lui Nate tot ce are oraşul de oferit până ce ne-au îngheţat nasuri e şi n-am mai putut înghiţi altă ciocolată fierbinte.

Locuiesc în L. A. de prea mult timp, aşa că am simţit sc erea temperaturii. Nathan a glumit că o să am parte de un când o să ajungem acasă la el şi voi afla ce înseamn cu ^ [fri]gul. Mi-a promis că minimum 90% din timpu n

fi petrecut în faţa focului, aşa că probabil o să învăţ să f$_{ac}$ f$_{ată}$ restului de 10%.

Mi-a plăcut să fac pe ghidul, iar când am ajuns acasă, chi$_{ar}$ eram obosiţi. A fost un vis să-l văd pe Nathan arătând ce bărbat fermecător şi grijuliu este şi să văd că şi părinţii mei au aflat asta Şi, ca să nu uit, a fost evenimentul anului când l-am văzut îndesat într-o salopetă cu tot corpul lui de 1,90.

în această călătorie, m-am uitat mult la Nathan – ceea ce-i foarte uşor, pentru că e atât de drăguţ!

Seara trecută a petrecut ore întregi vorbind cu tata despre hochei, povestindu-i că la vară, când va absolvi, va merge la Vancouver, iar tata a fost pe bună dreptate impresionat.

-Abia aştept să te văd jucând. Acum nu promit să schimb echipa preferată, dar tu câştigă Cupa Stanley şi s-ar putea să mă răzgândesc, a glumit el.

Pentru Nathan cred că a fost un amestec ciudat de emoţii. Tot ce şi-a dorit vreodată a fost ca tatăl lui să arate şi cel mai mic interes pentru cariera lui, dar cineva, care cu 48 de ore înainte era un străin, s-a arătat realmente entuziasmat pentru el.

Lăsând deoparte hocheiul, cred că mama s-a îndrăgostit de iubitul meu, ceea ce mă face fericită, dar tata mă sperie un pic. La cină, m-am oferit să gătesc biriyani ca să o scutesc pe mama de efort, dar şi ca să le arăt noile mele abilităţi culinare. S-a uitat la mine cu ochii în lacrimi.

-Ce s-a întâmplat? am întrebat cu o sprânceană ridicată sceptic.

-Nu s-a întâmplat nimic, scumpo, a murmurat ea, părând că-şi reţine lacrimile. Sunt mândră de tine! Eşti acasă, fericită şi sanatoasa. Ai un iubit minunat. Sunt mama ta, aşa că am voie să îmi arat emoţiile când văd că fetei mele îi merge bine.

i*”? să 5lie ‘olu*’cum nesil1‘ cunoscut, cum ne-am îm- 51 a ,rebui*

să fiu creativă cu adevărul. Din păca- Aaro° „
Să VOrbesc desPre mine şi Nate fără a vorbi

.Nemernicul âla a spumega, ea, tăind cu furie corian
Stai să vezi când îl văd!

Părţile rele n-au fost accidentarea lui şi cearta noastră- a nufni. fi şi-a dat ochii peste cap la unele chestii, ştiind exact cum este uneori Aăron. Lucrurile au devenit stânjenitoare când am aiuns
la bătaia lui cu Henry,

_A zis... M-am oprit, întrebându-mă dacă aş putea repeta cu voce tare. Am oftat şi am luat cuţitul de bucătărie de la ea A zis că nimeni nu m-ar putea iubi, pentru că părinţii mei naturali n-au putut.

Ea a făcut ochii şi a pălit rapid, apucându-se strâns de blatul din bucătărie.

- Şi parcă asta n-ar fi fost suficient de rău, a zis că voi mă vreţi doar ca să vă umplu vitrina de trofee.

N-a fost nici o emoţie în cuvintele mele când le-am rostit; mi-am folosit toate emoţiile când am plâns la pieptul lui Nate în urmă cu o săptămână. Dar mi-a venit să plâng când am văzut groaza de pe faţa mamei mele.

-Nu cred, a zis ea cu o voce abia şoptită, apoi eu am încuviinţat din cap, lăsând-o să mă strângă într-o îmbrăţişare. Şi-a îngropat faţa în părul meu şi a vorbit cu o voce sugrumată: Cum 31 putea cineva să creadă asta? Cum? De ce? Ce naiba este în
neregulă cu el?

-Când este rănit, răneşte oamenii, i-am explicat cu un oftat. desprinzându-mă cu mare greutate de ea. Mi-a luat capul htre mâini, sărutându-mă cu afecţiune pe frunte. Nu o spune. Nu trebuie!

“Ba trebuie. Eşti cel mai bun lucru care ni s-a întâmplat vre ^ Anastasia. Cel mai bun. Talentul tău este doar cevampi^ de cât eşti de specială, dar eu te-am iubit cu mult în patinele în picioare.

Nu a fost o minciună. Sub nesiguranţa şi P resi ,
taco ile dusă > Stiu că părinţii mă iubesc. N-au trecut prin obstac

sistemului public american de adopţie sperând că ar putea obţi”e un copil sportiv. Au vrut să-şi întregească familia.

-Ce o să hotărăşti în privinţa lui? m-a întrebat, întrebarea imposibilă la care îini doresc să am un răspuns. Nate vrea, evident, să mă încuie undeva şi ca Aaron să nu se mai uite **vreodată** în direcţia mea; nici Lola nu-i departe de p|a. nul ăsta. Dar realitatea este că nu prea am de ales, pentru că este
partenerul meu. ^ ,

După bătaie mă aşteptam să ma caute, dar n-a făcut-o. L0|a mi-a zis că a plecat la Chicago şi nu se va întoarce decât după Anul Nou, când ştiu că va ii într-o stare şi mai proastă după sărbătorile petrecute cu părinţii lui certaţi.

Aaron este incredibil de privilegiat şi are toate resursele la dispoziţie. îmi doresc ca el sa folosească acele resurse, să fie bărbatul care ştiu că există în adâncul lui, sub toată acea nesiguranţă şi furie, dar simt că în mod constant face paşi înapoi.

Mă doare să recunosc toate astea – să recunosc că *renunţi* a *el* Sau cel puţin aşa va vedea el lucrurile.

Cu stările lui proaste şi încercările subtile de manipulare m-am descurcat. Dar timpul petrecut râzând acasă sau zâmbind larg când ne ieşea ceva pe gheaţă nu mai este suficient pentru a şterge părţile rele. N-ar putea niciodată să fie de ajuns când eu nici măcar n-am încredere în el că nu va vorbi urât despre mine când nu voi fi prezentă.

Chiar şi cu toate acele emoţii care mă răvăşesc, vocea din cap îmi strigă *să o rup definitiv cu el* – nu pot să fiu patinatoare la perechi fara o pereche. Trebuie să mă gândesc la asta strict ca la un parteneriat profesional.

Colegi.

saudestreceVf* Na Jhan nU_i convine- nu-i vorba despre el care Nadian t ? “ “ Sımtă confortabil- înţeleg, sincer. Felul în

Mi tratua cu ^ o nvcnlcaci te modurile. Mă refpr i i ? ate mă încurajează în toa- Dumnezeu un c1 ? “ “ iubUul meu- Pentru numele care înainte mi ingrozea, dar acum **mă face să mă simt mulţumită. Suntem de nedespărţit şi amândoi intern fericiţi pentru că ne place asta.**

‘ Dar el uită că la vară va pleca şi se va muta în altă ţară, aşa că ţţtbuie să accepte ideea că pot să mă descurc singură cu Aaron.

Nu-i normal că eu şi Nate locuim împreună, chiar dacă ne place amândurora. Mereu mi-a plăcut să locuiesc cu Lo şi Aaron şi aş vrea să revin la punctul în care eu şi Aaron putem exista în acelaşi spaţiu, chiar dacă nu mai suntem cei mai buni prieteni. Nici măcar nu mai deschid acest subiect, pentru că Nathan detestă ideea ca eu să mă mut înapoi în Maple Tower.

În principiu, daca e vorba de Aaron, Nathan urăşte orice ar fi, dar imi place pentru că e aşa de constant. Nu are aceleaşi temeri amine; nu se întreabă dacă funcţionăm doar pentru că suntem împreună nonstop şi dacă vom rezista când se va muta şi va trebui să stăm despărţiţi.

Eu sper să rezistăm. Am nevoie de asta. N-am crezut că se va întâmpla sa trecem de la duşmani la iubiţi în trei luni. Dar în ciuda tuturor eforturilor mele, sunt aşa îndrăgostită de acest bărbat!

-Am ajuns?

N*te se ciupeşte de podul nasului, oftând adânc. Nu i se mai P*1* că sunt amuzantă, dar cu cât se enervează mai tare, cu atât amuzant mi se pare. devenit... J,].?

Coborând capul, nasul lui îl atinge uşor pe al meu. îi simt res- N» caldă pe piele, buzele la un

centimetru de ale mele ţi-mi P'etd toate funcţiile pentru un moment.

'Imediat ce vom fi singuri, încuviinţează din cap spre şo er, J** ¥ vede de treaba lui în faţă, o să-ţi dau o palmă la fun p

dati când m-ai întrebat asta.

cuif[1] ** °P[re]§te respiraţia în gât, undeva UUre un Sfe ia, el se apropie, ftcându-mă să mi topesc cu un sar ^pirţindu-ne, îşi lipeşte fruntea de a mea.

m* amenin ţa cu distracţie, Hawkinş >ştiu.

^dseUsăpe spate, ochii lui **cu el**

luat decizia corectă să petrec

-Uneori eşti aşa de obraznică!

- Aproape că am ajuns, nu-i aşa?

Degetele noastre se împletesc în poala mea, iar el se uit“ pe geam.

-Două minute. O s-o iau şi pe asta în calcul la numărătoare apropo.

-Aşa speram şi eu.

Sunt cele mai lungi două minute din viaţa mea, dar în sfârşit ajungem la o poartă mare. încerc să nu fiu nerăbdătoare; mai mult încerc să nu dezvălui cât de emoţionată sunt pentru că ştiu că-i o prostie. Este o casă goală, cum pot să am emoţii din cauza unei case goale?

Rectific!

Vilă. O vilă imensă, înzăpezită, cu o alee uriaşă până la uşa de la intrare. Nu-mi dau seama că am rămas cu gura căscată până când nu îmi atinge Nate bărbia, chicotind, îndemnându-mă să închid gura.

- Tu chiar eşti bogat, şoptesc, iară a vorbi neapărat cu el, doar procesând.

Ştiam că familia lui Nate are bani, dar niciodată nu mi-a trecut prin minte că ar avea *aşa* de mulţi bani. Maşina se opreşte în faţa uşii de la intrare, care e aşa de mare, încât probabil a fost făcută pentru uriaşi.

-Tatăl meu chiar este cel bogat.

Totul este în ceaţă când ne luăm valizele şi mă bagă în casă. Mă înghiontеşte spre mijlocul încăperii.

-Du-te să-ţi bagi nasul, ştii că vrei!

Are dreptate.

- Mă tem că o să mă pierd, poţi să-mi faci un tur?

Lăsând valizele lângă uşă, mă conduce pe o uşă, dezvăluind bucătăria.

-Asta-i bucătăria!

-Păi, n-am văzut cuptorul şi am crezut că-i dormitorul.

Abm mi-am dat ochii peste cap, că el încearcă să mă **prindă.**

rie **într**[a] [CV,t,];V[â*knesc] [**Pr**[e]] partea cealaltă a insulei din **bucătâ-** -

o criză de râs, dar el se încruntă şi clatină din cap.

-Eşti aşa de enervantă!

-Şi tu aşa de lent! Ar trebui să lucrezi la asta.

Restul turului nu prea durează, pentru că-i tăcut în alergare printre camere, râzând în vreme ce Nathan încearcă si mâ prindă Ştiu că mă lasă să scap, un pas de-al lui face cât dot de-ai mei, dar **mai amuzant.**

Observ vag tavanul înalt, lumina naturală şi restul – toate lucrurile pe care se presupune că ar trebui să le spui când eşti într-o casă frumoasă. Când văd arcadele acelea mari, mă gândesc că e foarte uşor să nu fii placat la podea.

Alergând în sus pe scările imense, scări care ar trebui să fie rezervate pentru intrări în rochii de bal, Nate mă conduce înşelător spre o anumită cameră.

Fără aer, surescitată şi pregătită să-mi recunosc înfrângerea, deschid uşa şi surpriză: este dormitorul lui. Mă opresc în uşă, iar braţul lui mă cuprinde de la spate, ducându-mă înăuntru şi anmcându-mă pe pat.

Se aruncă lângă mine şi mă trage deasupra lui.

- Cum ţi s-a părut turul casei?

-Cred că trebuie să fac mai multe exerciţii cardio.

li simt râsul în piept, iar el îmi dă laoparte părul de pe faţă.

"Am avut emoţii gândindu-mă câ te aduc aici.

-Dece?

~Nu seamănă deloc cu casa ta. Nu sunt poze-singure e Pe care o să le vezi sunt ale Sashei – şi totul este un pic cam... n Ştiu-Rece.

Chiar şi când am trecut repede prin camere, mi-a °*\g măcar nu observ senzaţia de spital pe care mi-a dat-o ca *

"«raţiuni de Crăciun nu sunt. pentru Dw^nezeu.

Ştiu că tatăl lui este un dobitoc, Nate a fac inici *"*t» asta. Dar să ştii că fiul tău va fi singur acasă ş 1(jna?

"n brad de Crăciun? Dar Sasha, care a fost sin-^ « aş fi râma. în Washington sau <*«*»»» Ar n casa aata imensă şi goală. . da reste ^ f pune un nod !n gât şl Încerc să-l în»

0chu i şe măresc şi corpul ti încremen Ş

Ce s-a întâmplat?

mereu o epavă emoţională. Doar că...

- Şi eu.

NATHAN

Când este momentul potrivit să-i spui că o iubeşti? Nu mă aşteptam ca în acest an să mă îndrăgostesc. N-am fost niciodată îndrăgostit şi nu ştiu cum ar trebui să-i spun fără ca ea să fugă. Abia a rostit cuvântul ***iubit*** cu voce tare acum câteva zile, şi acum brusc mă gândesc să o lovesc şi cu vorbele astea? Probabil îmi pierd minţile.

Dar nu mă pot abţine, îmi stau constant pe vârful limbii Anxietatea s-ar putea să vină din faptul că ştiu că am ajuns airi printr-o serie de evenimente nefericite – ceea ce nu se întâmplă foarte des. Mă simt norocos. Este singurul cuvânt care mi se pare potrivit, pentru că lucrurile ar fi putut merge într-o direcţie

COmolet nniieX

Ăş putea vorbi ore întregi despre frumuseţea ei. Fiecare pistrui, fiecare rid fin, fiecare centimetru Anastasia este ca soarele, caldă şi de o frumuseţe orbitoare, u , <* să fiu sincer, nu o face asta să fie genul meu. i Sunt îndrăgostit de hotărârea şi Le şi de delicată, de felul în care reuşeşte să-mi spună weput. indiferent cât de inconfortabil o face se sun

M-a învăţat că a comunica nu înseamnă c «m re- înseamnă să nu ne conţrazicem. înseamn tem de împreună peste partea imperfectă, iar acâ asta măcar ştim de ce se simte celălalt aiuc

nu ne va face să ne răzgândim. Suntem în continuare indivizi, **dar** suntem împreună. Şi n-am ştiut **niciodată că** relaţiile pot fi aşa.

Iar mai presus de orice, ţine la mine şi la fericirea mea. Ml pune să învăţ, mă încurajează să vorbesc despre mama, aş putea să stau să înşir toate lucrurile pe care le face şi care mă împing să fiu o versiune mai bună. Bstc cea mai bună prietena a mea.

Trebuie să încetez să aştept ca lucrurile să mearga prost, pentru că ştiu că nu trebuie să fie perfecte. Amândoi suntem incapăţânaţi şi suficient de hotărâţi să rezolvam ce nu funcţionează.

Mi se pare prea devreme să fac astfel de afirmaţi,. La naiba, mi se pare prea devreme să fiu îndrăgostit. Trei luni ş, un pic nu înseamnă mult, dar când petreci aşa de mult timp cu cineva, cum am petrecut noi, cred că pot fi iertat pentru siguranţa mea.

Clar ar trebui să-i spun.

Ieşind din gândurile mele, îi ating obrazul cu *degetul* mare.

- Putem să luăm globuri de Crăciun dacă te întristează. Putem să mergem chiar acum.

-Nu-i asta. Nu-mi pasă. Doar că nu-mi *place* ideea că ai fi stat singur, iar tatăl tău nici nu s-a deranjat să-ţi facă un brad de Crăciun. Sau Sashei! Biata Sashai

-Abia trec pe aici. Mereu sunt la hotel, îi *explic.* Nu-i mare lucru pentru mine, pe cuvânt. Dar putem să mergem să cumpă- răm un brad de Crăciun dacă vrei. Nu m-am gândit la asta. Ştiu că nu i casa părinţilor tăi, ar fi trebuit să te avertizez. îmi pare rău.

înveselesc,'juri *s7sc7turăT* "f"-' M" parC ^ ° Să mă când mă încrunt. Stas se dă *în* A teaza să zâmbească, râzând Oh, **Dumnezeule!** Pe mme se aruncă Pe sa,tea'

-l-am cerut lui *Belty si'd* ^ CUm „ aiba e cald?
3 aEşus mâncarea. ea rumu i ia pătura electrică când
wS"5c2!"i"bi,ia'a?
creazâ pentm r me"ajer noastră ° arUnCă peSte P<"'

Pentru familie de ani Între», i Vreo SUtă de ani * lu' S

> zic eu, privind-o pe Stassie

.”-creând să-şi scoată cealaltă gheată. Refuză să se pensioneze ţi face cel mai bun piure din toată lumea. Este grozavă, o să-ţi placă de ca. Dar nu o s-o vedem, i-am zis să-şi ia liber şi să stea cufami.-. Ai nevoie de ajutor?

Nu se mai chinuic să-şi dea jos hanoracul, care e încurcat cu părul şi blocat de ceas. Se uită la mine peste braţ.

-încercam să mă dezbrac pentru a te seduce, dar, Dumnezeule, este obositor să te dezbraci în climatul ăsta. Ar fi trebuit să-mi dau un pic pantalonii în jos şi să mă aplec.

Continuă să se agite până ce se eliberează, dar scoate la iveală alt strat. Mă descalţ şi trag de fermoar, nedorind să rămân în urmă. Principalul dezavantaj de a fi la munte este că îţi ia mult să te dezbraci. în dimineaţa asta, înainte de zborul nostru, am pus-o pe Anastasia să îmbrace mai multe straturi de haine, gân- dindu-mă că primul lucru pe care va dori să-l vadă aici avea să fie lacul, dar cred că ei nici nu i-a trecut prin cap.

-Gata! strigă ea, cu respiraţia tăiată, dar cu un zâmbet arogant. Te-am întrecut.

Numai Anastasia Allen poate transforma dezbrăcatul înainte de a face dragoste într-o competiţie, ca apoi să se declare câştigătoare. Urcând în pat, se sprijină de tăblie şi se uită la mine cu un ^robet poznaş.

Dându-mi în sfârşit jos boxerii, mă urc lângă ea, oprindu-mă ca°d piciorul ei mă apasă în mijlocul pieptului. Mă las pe căl- câie ^ îi prind piciorul, lipindu-mi gura de glezna ei în timp ce
ea chicoteşte.

-Care-i premiul? ,

Sănnd când o zgârii pe piele cu dinţii, îşi strânge buzele, Prefecându-se că se gândeşte. ..... „r,5

Poţisă fii premiul meu? murmură ea, iar ochii
Pes^nd eu încuviinţez din cap. Vreau să văd cum te atingi.

«¿ i8åndU'Şi pici0rU‘ di” StrânS°T n.TsÎud^Un^AŞ^P^p»‘“
Petr$_{t}$ ^U^~^mi^ P^riv^eliŞtea perfectă a sexului ro ş ^ $_{va}$ f$_{ace}$ A$_{n}$ ^0re^ ^în^tregi încercând să prezic ce va spui ^asia^. dar niciodată n-aş avea dreptate.

-Nu te uita aşa la mine, zic cu, aplecându-mă peste ea. Te uiţi la mine cu ochii ăia de căprioară de parcă n-ai spune că vrei să mă vezi cum mi-o frec.

Ridica bărbia, apoi gura ei o caută pe a mea. Miroase aşa de bine! Cum de miroase aşa de bine mereu? Dulce, delicios şi înnebunitor. îi trag corpul lângă al meu, mă rostogolesc cu ea ca să ajung pe spate şi o pun călare pe coapsele mele. Deja sunt tare; cum să nu fiu după ce mi-a zis? Ea întinde imediat mâna spre penis, dar o prind de încheietură.

-Mâinile la spate, Allen!

Nu ştie la ce să se concentreze, ochii îi alunecă de la faţă la abdomenul meu şi la mâna strânsă pe penis. îi gem numele, savurând expresia de surpriză de pe faţa ei, care se metamorfozează repede în ceva mai întunecat.

Şoldurile i se mişcă, tot căutând frecarea pe care nu o va găsi cu picioarele larg desfăcute peste coapsele mele şi se foieşte în timp ce cu ochii îmi urmăresc mâna care urcă şi coboară.

- Eşti aşa de sexy, zice ea cu ochii întunecaţi. Lasă-mă să te ating, te rog!

- Dar îţi ofer ce ai vrut.

întind mâna liberă şi-i răsucesc sfârcul între degete, geamătul ei fiind un amestec de satisfacţie şi frustrare. Mişcând mâna mai repede, plăcerea începe să-mi urce pe şira spinării, furnicân- du-mă şi crescând.

Se îndepărtează de mine, iar eu ridic curios din sprâncene. Pune timid mâna pe pat lângă şoldurile mele şi se apleacă uitân- du-se în ochii mei. Se apleacă în faţă, planând deasupra, dar fără să mă atingă.

Ce faci? întreb eu, reducându-mi ritmul mâinii la unul agonizant.

-Dacănu-mi folosesc mâinile? Pot să te ating?

-Deschide gura. iubito!

uit la'ea ufoiM^r'H **COn,rolul acestei situaţii,** dar **aţi** greşi. Mă aproape de **vârf** " **mă linge** ** **mă sărut**ă **de** **bază** **Pâni** > °prindu-se ca să mă privească ţinându-nii

aspiraţia, dorindu-mi cu disperare să intru în gura ei fierbinte dui«e<& . , ,

* Nu o face. Îi simt respiraţia fierbinte pe vârf, atât de aproape este, dar continuă să sărute şi să lingă în jos spre testicule, sugân- du.le delicat.

Dau drumul respiraţiei pe care o ţineam şi imi trec mâna prin pâr **când** limba ei se învârte în jurul meu.

-Dumnezeule, ce bine arăţi!

Continuă să mă tachineze, atingându-mă peste tot, mai puţin pe vârful care pulsează şi pe care sclipeşte lichidul seminal. Ştiu ci va continua până ce o să ajung la punctul în care o să fiu gata s-o implor.

Acum sunt gata s-o implor.

După o ultimă privire la expresia mea torturată, zâmbeşte, părând realmente mulţumită de ea însăşi, iar eu sunt gata să i-o trag până ce-i cade aroganţa de pe faţă.

Coboară lent – şi când zic lent chiar este lent – cu gura pe mine şi nu mă pot abţine să nu ridic şoldurile pentru a grăbi procesul Un *hm* satisfăcut vibrează pe erecţia mea, apoi îşi trage obrajii şi încearcă să-mi sugă sufletul din corp.

Ladracu'!

îi prind părul şi îl strâng în pumn într-o coadă de cal improvi- raa. ţinând-o bine şi mişcându-ml odată cu atingerea controlată a capului ei care urcă şi coboară.

Mă zgârie cu unghiile pe interiorul coapsei, făcându-mas tresar când o ating în adâncul gâtului. Pentru o rac^ secundă, îmi fac griji că s-ar putea să fie prea m P , până când se uită la mine cu ochii înlăcrimaţi Prll\r , ^ dese' negre şi, chiar şi când se Îneacă zgomotos cu pe tot arogantă pare. Aşa că Împing în cont'nua^e ^ă d ¡^fect ¡£în vreme ce ea murmură mulţumită. Întâmpinând P "«fe mişcare. . dobitoculer

*Nu-i spune că o iubeşti când îţi face T°t corpul îmi tremură.

'iubito, o să termin!

Geamătul ei de aprobare îmi transmite un fior prin corp, apoi se grăbeşte cu mişcări apăsate, înnebunitoare, până când un foc intens îmi aprinde sângele, dezintegrându-m. tot corpul.

-Lanaiba!

,

Acestea sunt singurele cuvinte din vocabularul meu când mă
văr s în gâtul ei. ... „ .

Năucit şi uşor ameţit, mă u.t cum se _nd.ca şi se şterge ¡" coltul gurii cu degetul mare, apoi sugându-l. Abdomenul îmi urcă şi îmi coboară în timp ce mă lupt să revin pe pământ. Facem des dragoste, mereu sunt disperat sa fiu m ea, dar asta... asta
a fost... „ . „j

Dumnezeule! S-ar putea să fiu nevoit sa o cer de soţie. Trăgându-i corpul lângă al meu, îmi aterizează pe piept cu un ţipăt, apoi vine lângă mine cu un picior peste abdomen. îmi lipesc buzele de fruntea ei, ţinând-o aproape, îi dau o paimă peste fund, făcând-o iar să ţipe.

-Asta pentru ce a fost?

- De câte ori ai întrebat „Am ajuns?"... Hm? Acţiunile au consecinţe, Anastasia.

-Aşa deci?

- Da, zic eu, mai dându-i o palmă.

Ea se mută pe abdomenul meu şi ridică fundul un pic în aer, urma mâinii mele văzându-se uşor. întoarce capul să se uite la mine cu aceeaşi lumină rozalie în obraji.

-Am ajuns, Nathan?

Unul dintre lucrurile drăguţe în casa pe care o avem doar pentru noi este că putem umbla dezbrăcaţi peste tot. friaifW r *Anas fasia* dorm ind liniştită în pat, în timp ce caut portocale sDu ^ ^ mâncare* Iau o *cu ^ie de* suc de
L. « al bucătăriei> privind
unde se terminriacnl[6] ^um »nos şi neatins, fiind neclar nosc locul ca pe buzunf ÎlKepe Pământul- Dar eu ştiu; cu* suficient timp pe jac> ¡în^ anilor, ampetrecut

Un corp cald mă cuprinde de la spate, lipindu-şi cu afecţiune zeci de mijlocul spatelui. Mă ocoleşte, luând cutia cu suc şi ducând-o la buze, sprijinindu-se de mine în timp ce amândoi ne uităm pe geam.

-Este frumos, şopteşte ea.

-Nu la fel de frumos ca tine.

-Eşti siropos.

-Poate. Dar nu mă înşel.

ANASTASIA

Am dorinţa copleşitoare de a-i spune că-l iubesc de fiecare dată când se uită la mine şi nu ştiu cum să mă *opresc.*

Mi-e teamă că o s-o spun din *greşeală şi* că o să stric cumva bula asta în care plutim fericiţi.

Sunt sigură că fiecare nouă relaţie începe cu tine crezând că partenerul tău este perfect, dar este al tău? £ atent şi afectuos, mă face să mă simt preţuită şi se luptă să mă facă fericită. Nu într-un mod material sau frivol, ci într-un mod în care lucrează activ alături de mine pentru a încerca să-mi facă viaţa mai bună. Nu-mi imaginez că există mulţi băieţi – băieţi la colegiu – care să se uite la cele mai urâte părţi ale tale şi să te vrea oricum. Ironia este că, dacă i-aş zice asta, el mi-ar spune că n-am părţi urâte.

Dar am şi simt că de săptămâni bune sunt expuse, că-mi ies constant în cale ca să mă doboare. Simt că în sfârşit pot să respir fiind aici cu Nathan, la kilometri distanţă de toată lumea, ştiind că nu voi fi luată prin surprindere. O parte din mine îşi doreşte să nu fi trebuit să ne întoarcem deloc în L. A., dar cumva cred că bula se va sparge imediat ce tatăl lui Nate – noul meu duşman de moarte – va ajunge acasă.

Nu-mi pot imagina să fi crescut într-un loc ca acesta; mi s-a tăiat respiraţia când m-am uitat la proprietatea imensă

prin

, de la bucătărie Este toată acoperită cu zăpadă, dar chiar

7

i aşa îţi dai seama cât este de mare. **, niar**

51 Oricât de uimitor e. totul mi se pare gol şi aş da orice pentru **0 poză CU Nathan copil.** ***Orice.*** **F niru**

Staţiunea de schi este în familia lui de generaţii, din tată în fiu Nate preferă să i se spună Nate sau Nathan, dar numele lui întree este Nathaniel, după străbunicul care a fondat staţiunea.

Pe Nate nu-l interesează să preia staţiunea; urăşte că va ajunge la d pentru că e bărbat, susţinând că nu ar vrea o staţiune de schi când sora lui este o schioare talentată. A mormăit ceva despre patriarhat şi a revenit la ce făcea.

Staţiunea este la doar 15 minute de aici – văd vârfurile clădirilor din dormitorul lui. Nathan a zis că n-am voie să schiez cât sunt aici, pentru că n-am schiat niciodată. Nu vrea să risc o accidentare pentru că – *sperăm* – voi avea o competiţie luna viitoare. A zis că putem să revenim şi că mă va duce pe pârtiile nud pentru copii.

Mi-a plăcut să-l aud făcând planuri pentru viitor şi aş putea samă prefac că nu ştiu de ce, dar negarea este inutilă în acest punct Tot ce spune mă topeşte, iar de cele mai multe ori, nu ştiu cum să reacţionez, aşa că-l sărut, apoi lucrurile escaladează şi, mainte să-mi dau seama, îi strig numele şi văd stele.

Penisul lui Nathan merită o menţiune onorabilă pe lista calităţilor lui Şi gura, şi degetele. Am menţionat deja corpul? Şi faţa* Dumnezeule, probabil ar trebui să-i zic toate lucrurile astea # apoi să spun „Te iubesc" şi să găsesc o cameră în mUionul de ca®*ro din casa asta imensă în care să mă ascund.

putea să mă ascund cel puţin două zi e nal * găsească.**

'Cât de dispusă eşti să te îmbraci? ^«istiu

Nu-i răspund imediat, pretinzând că mă g " ias punsul este „Nu sunt dispusă deloc". tneb uie

I* * Vm ha de îmbrăcat. Ci de faptul că ^dezbrac. . ci «j vii un-

j "Dacă promit să te dezbrac mai târziu, te m "u mine?

Mă agăţ cu degetul mic de degetul lui mic.

-Doar pentru că ai promis.

Este mult mai uşor să mă îmbrac decât să mă dezbrac, iar în zece minute Nathan mă trage spre curtea din spate cu patinele în mână.

-Nu-mi vine să cred că e prima dată când faci asta.

Când Nathan a zis că am putea patina pe Iacul îngheţat din curtea lui, am presupus că exagera un pic şi că voi

patina pe un mic heleşteu, dar probabil n-ar fi trebuit să-l subestimez niciodată, pentru că asta nu-i un mic heleşteu.

CAPITOLUL 37

Nu-mi dau seama unde se termină, pentru că se ramifică în ceea ce par pâraie printre copaci. Nate tastează pe telefon până ce începe să se audă *Sonata lunii* şi-mi oferă un zâmbet care mă topeşte.

- Dansezi cu mine?

Exersăm până ce mă doare corpul şi nu văd altceva decât aburii respiraţiei. Este ceva diferit şi reconfortant în faptul că suntem afară când o facem, dar lipseşte ceva. îmi storc creierii, încercând să înţeleg, apoi îmi dau seama.

Brady. Nu urlă nimeni la noi.

- Stai aici, zice el, patinând din nou spre casă. Apare un minut mai târziu cu două crose de hochei şi o mică plasă. Hai să folosim toată furia ta, Allen!

Nu-mi doream ca acum, de sărbători, să aflu că sunt praf la hochei, mai ales ţinând cont de companie.

Nu sunt obişnuită să nu mă pricep la ceva – mai ales pe gheaţă.

- Nu te mai bosumfla, mă tachinează, îngropându-şi capul în gâtul meu, gura lui caldă fiind în contrast cu vântul tăios.

Rămân bosumflată, chiar dacă el mă lasă să marchez de două ori

-Ce ofticoasă eşti, Stas!

- Tu eşti un jucător de hochei profesionist! Şi eşti imens, ocupi toata poarta! strig eu peste râsetul lui.

nile^entm* T* mme SC 3?aZă în spatele meu> întinzând mâi-**înroşit lângă al m^u!** [16] mâinile mele pe crosă, cu obrazul

_ Antrenamentul creează perfecţiunea, [illegible] trimiţi Pucul direct in Poartă- „Bine, asta a fost excitant."

1 Haide înăuntru, în curând se întunecă şi simt că mi se ***fyce foame.***

Mă sărută pe tâmplă şi-mi ia crosa din mână.

-încep să cred că mă cunoşti foarte bine, Hawkins *Oftez* întorcându-mă să-l cuprind de talie. Cred că rămân la patinajul artistic.

Are obrajii roşii de la frig, vârful nasului roşu aprins, ochii sticloşi. îmi place să-l vadă în casa în care a copilărit, zâmbind, învăţându-mă ceva ce iubeşte.

Se apleacă şi mă sărută pe creştet pe căciula de lână.

-Evident că te cunosc foarte bine, Anastasia. Eşti subiectul meu preferat

Nate a insistat să gătească cina, aşa că n-am avut nimic de făcut decât să stau în faţa focului în salopeta mea de om de zăpadă, bând un vin elegant din pivniţa de vinuri.

Când terminăm cina şi stăm pe canapea uitându-ne la ***Singur ocosd 2***, sunt un pic cherchelită. Ceea ce-i bine, amuzant, înseamnă că am umplut aparatul cu poze instantanee cu Nathan um- lând în salopeta lui cu ren şi nu mă pot opri din râs.

Când sunt beată, avem o problemă, pentru că mă simt ex- ^fpţional de sentimentală şi există un risc real ca Stassie beată [8] Şi mărturisească sentimentele. Nu-mi scapă Ironia că încuia- *)ez* [0ame]nii să comunice şi să împărtăşească, dar nu-i pot spune Propriului iubit că-I iubesc.

Nathan duce berea la buze, Înclinând uşor sticla, iar eu mă uit ° ciudată la el. Probabil Imi simte privirea, pentru că se uită oime cu sprânceana ridicată un pic, apoi se întoarce a m. ** are Părul mai lung şi la ceafă a început să i se on ^adedră...

'De ce te uiţifo mine? mormăie el, trăgându-mă %°pierea de el este mai decât vinul.

Mimare gro

opţional şi copleşitor de bine!

-Anastasia?

Oftez şi iau o gură de vin, prelungind tăcerea. Cum să ce-i în capul meu fără să par o obsedată? Sunt un pj$_{c\ 0}$b a^{PUn} dar nu pot să-i spun. Se

at*'

-Eşti realmente frumuşel, Nathan. Uneori îmi estesuper să mă concentrez, ştii asta? Tb îţi dai seama ce dificil este câteo^{U} dată să te concentrezi Ia *orice* când tu eşti prin *preajmă* arătând frumos fără efort?

Face ochii mari văzându-mi confuzia, iar obrajii i se **înroşesc** un pic. Oh, Dumnezeule, cred că l-am stânjenit! Probabil ar trebui să mă simt mai stânjenită decât mă simt, dar este prea **bine** să văd cum sângele îi inundă obrajii şi evită contactul vizual, fre- cându-şi emoţionat barba.

- Oh, mormăie el, împletindu-şi degetele cu mâna mea liberă, ducând-o Ia buze. Şi tu la fel, Allen.

Se termină filmul şi schimbă canalul pe ştirile sportive, întin- zându-se pe canapea, cu braţul pe spătar ca eu să mă cuibăresc lângă el. Simt fluturaşi în stomac când îl văd aşa de relaxat şi aşezat Pare o avanpremieră a viitorului meu, cuibăriţi în faţa unui meci de hochei, bând vin într-o casă înconjurată de zăpadă.

-Ai vrea să te muţi înapoi în Colorado?

- Dumnezeule, nu!

- De ce-l urăşti pe tatăl tău aşa de mult? „Dumnezeule, sunt de neoprit în seara asta! Ce-i în neregulă cu mine?“ îmi pare rău, nu trebuie să-mi răspunzi. Ştiu că mi-ai povestit ceva, doar că simt că-i mai mult de atât.

întinde mâna şi-mi dă o şuviţă după ureche, oprindu-se pentru a-mi *cuprinde* obrazul.

- Poţi să mă întrebi orice, Stas. Nu sunt sigur că *ură* este cuvântul corect, îmi explică *el* Mama a fost bolnavă mult timp înainte să moară, iar *el* a angajat toate asistentele astea private ca s-o îngrijească şi ca ea să se simtă cât mai confortabil, dar abia o vedea. S-a îngropat în muncă. Betty ne

pregătea cina, el apărea să mănânce, apoi dispărea iarăşi. O urmărea pe Sasha pe pârtii, dar în afară de asta era ca o fantomă

J

Îmi pun mâna peste a lui şi-l strâng. Ştiu deja că mama lui Nathan, Mila, a murit din cauza unei boli rare de sânge când el era în clasaaopta.

-Casă scurtez povestea, o înşela pe soţia lui **muribundă** cu o instructoare de schi de 25 de ani de la staţiune.

Mi se face rău când îi aud cuvintele şi inima mi se frânge instantaneu pentru adolescentul Nate.

-Bănuiesc că începuse cu mult timp înainte de a se îmbolnăvi ea. Apoi, câţiva ani mai târziu, Robbie a avut accidentul la staţiune. Facturile medicale au fost astronomice. Familia Hamlet are bani, asigurare bună, dar tata nu i-a ajutat, chiar dacă pentru asta e asigurarea companiei.

Ştiam deja că Robbie se rănise într-un accident la schi, dar niciodată nu m-am gândit că ar fi putut să fie aici. Cum treci peste asta ca adolescent?

-Era convins că îl vor da în judecată şi va da faliment; se purta aşa de ciudat! Şi-a băgat capul în nisip săptămâni întregi, până cand domnul H. n-a avut de ales şi a implicat un avocat, lucru pe care nu l-a vrut niciodată. Familia Hamlet a iubit-o pe mama, iar ei mereu m-au tratat ca pe copilul lor.

-Ceîngrozitor! şoptesc eu, strângându-l mai tare de mână. -Nu o să-l iert pentru lucrurile alea. Cred că acum se simte vinovat după toţi aceşti ani. Probabil ţi-am spus deja că tata deţine casa noastră din Maple Hills – a cumpărat-o la sfârşitul primului an. A plătit ca garajul să fie transformat în cameră pen- tni Robbie. Cu baie accesibilă pentru scaunul cu rotile şi toate chestiile de care are nevoie. A fost ciudat, ne chinuiam să găsim mi loc potrivit ca să locuim şi brusc m-a sunat să-mi spună că a cumpârat o casă pe Maple Avenue şi că va fi renovată până când ᵛom începe anul doi.

- îmi pare rău, Nathan. Asta-i... greu.

*mi oferă zâmbetul meu preferat şi mă trage spre corpul lui d> strângându-mă în braţe şi sărutându-mă pe frunte.

~ Este în regulă, sunt oameni cărora le este mai rău decât îmi e ^ Nu sunt aşa de ignorant încât să nu cred că sunt privilegiat – 'I definiţia problemelor din lumea

civilizată. Dar m-a învăţat ce să nu fac ca tată... Deci copiii noştri o sa fie bine. Stai, nu, stai, n-a ieşit cum trebuie! Oh, Dumnezeule!

Acum este rândul meu să ma înroşesc-

şi nici unul din noi nu spune nimic, l- a caresă

poarte

asta? Stassie beată din cauza vinului nu- P jncapu|

conversaţia asta, pentru că, din cine

ş ' meu nu-mi iese şi pe gură.

- Vreau să adopt.

Se agaţă de mine un pic mai tare.

- Mi se pare în regulă. .

. distruge complet va-

- Mereu am vru. să fac ast. Dar mi-aş d» ¿5^ Pmj

,ar

ginul dacă ţi-aş naşte un copi

distruge complet.

-Am înţeles.

. ozi/-»rmită când mă rostogolesc şi pun

locul lui.

Am o treabă strict secretă, dar nu stau mult.
Bagă-ţi nasul fără griji.

N.
P.S. Ţi-am făcut un smoothie, este în frigider.

Pot să fac atâtea lucruri, încât nu ştiu ce să fac mai întâi. încep cu smoothie-ul, stând în noul meu Joc preferat, privind afară, la locul din spatele casei. Pare ceva dintr-o felicitare de Crăciun, aşa de frumos este. Nu pare real.

îmi ia zece secunde să-mi dau seama ce vreau să fac. Mă grăbesc să-mi găsesc patinele şi haina şi ies pe uşă spre noul meu patinoar preferat.

Nici măcar nu dansez, doar mă bucur de privelişte. Şi zăresc o căprioară care se uită la mine de la distanţă din pădure. După ce am fost răsfăţată trăindu-mi toată viaţa în Washington, locuitul m L.A. m ultimii ani n-a fost grozav.

Cel mai apropiat lucru de viaţa sălbatică din Maple Hills este drul de fraternităţi.

Căprioara merge pe pământul Îngheţat, alergând

printre copaci, aşa că mă apropii mai mult. Am uitat să-l întreb pe Nathan unde duce această parte a lacului, dar pare dintr-un fam felul în care de crengile lăsate ale copacilor atârnă mici picaturi îngheţate.

Căprioara încă se uită la mine printre copaci în vreme ce eu mă apropii de marginea pădurii, dar apoi îmi sună telefonul şi căprioara o ia la goană. îmi dau mănuşa jos şi duc telefonul la ureche, neimpresionată.

-Alo?

-Bună, unde eşti? întreabă Nate. Tocmai m-am întors şi nu tegâsesc

-încerc să mă împrietenesc cu o căprioară, dar apelul tău a speriat-o, mormăi eu, privind copacii.

-O căprioară? Unde eşti?

-Patinez la marginea pădurii. Urma să am un moment de Albă-ca-Zăpada şi tot restul.

-Anastasia, nu-i sig...

Dar nu mai aud ce are de zis.

Pentru că gheaţa mi se sparge sub picioare şi apa îmi parah- corpul în clipa în care capul îmi intră sub apă.

CAPITOLUL 329

N-am vrut niciodată să mă lupt ca să-mi fac loc într-un magazin în Ajunul Crăciunului, dar uite-mă aici!

Sunt înconjurat de bărbaţi panicaţi, arătând frenetic oriunde te-ai uita, cumpărând, evident, lucruri pe care ar fi trebuit să le cumpere cu săptămâni înainte.

Am comandat pentru Stassie cel mai important cadou ca să fie livrat acasă, aşa că n-a trebuit să încerc să călătoresc cu el, dar curierul a ajuns când Sasha nu era acasă şi tata a respins livrarea, spunând că era o greşeală.

Aşa că de două săptămâni mă cert cu diferite companii, dar aseară mi-au trimis în sfârşit un e-mail ca să-mi spună că pot ridica pachetul de la magazin, aşa că m-am târât până aici iară tragere de inimă.

Ştiu că o s-o ia razna gândindu-se cât costă un iPad, dar m-am gândit bine. Şi nu se poate supăra dacă m-am gândit bine, nu?

Face terapie prin apeluri video pentru că doctorul ei este în Washington, dar pentru că n-are tabletă, trebuie să o împrumute pe a Lolei. Nu pot să i-o împrumut mereu pe a mea, pentru că o folosesc ca să iau notiţe la cursuri şi am tot orarul în ea.

Asta mă duce la al doilea bonus: o agendă digitală. Ştiu deja ca agen a ei a evoluat la o diagramă cu autocolante, dar simt că e momentul să evolueze din nou. Ba nu, *sunt convins* că, dacă şi-ar putea schimba planurile mai uşor – cum ar putea cu un iPad jr fi mai flexibilă cu ea însăşi.

Este o chestie psihologică, dar după ce nu se va mai stresa cu asta şi o va folosi, va fi un cadou de care poate beneficia.

îi înţeleg îngrijorarea. Veniturile noastre disponibile nu sunt la fel, nici măcar pe departe. O dată mi-a zis că nu poate să nu se ducă la muncă pentru că ***n-avem toţi fonduri fiduciare*** şi are dreptate. Nu mă aştept să-mi cumpere ceva scump. Nu mă aştept ca ea să-mi cumpere nimic, pentru că este mai mult decât suficient că se află aici.

A întristat-o ideea că puteam să fiu singur de Crăciun. Am o iubită care plânge din cauza nefericirii mele

ipotetice. Cum poate sa fie real? Cred că ţine mult la mine sau aşa cred eu. Oricum, mâine o să-i spun că sunt îndrăgostit de ea. Crăciunul mi se pare momentul potrivit pentru a-ţi exprima sentimentele, nu-i aşa? Nu-i aşa?

Drumul înapoi spre casă mi se pare prea lung. Nu este aglomerat, doar sunt nerăbdător şi abia aştept să ajung înapoi la iubita ®ea. Mă întreb cât a umblat prin casă cât am fost plecat. Mă a?tePt să o găsesc în camera de zi cu o colecţie de lucruri pentru care vrea o explicaţie când mă întorc. Ştiu că este disperată s
vadă nişte poze cu **mine** bebeluş sau măcar vreo dova ăc am
fost cândva copil, pentru că în casă nu sunt poze cu mine*

Din fericire, nu este prin preajmă când în sfârşit

C6Ci ce-mi oferă ocazia să ascund punga sub pat, ca s P^beta mai târziu. în fiecare loc

Umblu prin restul casei, aşteptând să o au . a* telefonul ^fie o caut nu e. Până la urmă îmi pierd răbdare ,
^ Pe numele ei.

care şuieră. Tocmai m-am întors ş lui u a
* J Vc să mă împrietenesc cu o căprioară.
^"0. mormăie ea încet,
căprioară? Unde eşti?

- Patinez la marginea pădurii, zice ea, iar inima îmi **cade în** stomac. Urma să am un moment de Albă-ca-Zăpada şi tot **restul**

Mi se face rău şi mă grăbesc spre spatele casei, luând-o spre lac cât de repede mă poate duce corpul.

- Anastasia, nu-i sigur! Ai grijă cum pleci de acolo!

Dar nu cred că mă aude, pentru că telefonul ei moare şi aud un ţipăt înfiorător în depărtare.

Se spune că, atunci când se întâmplă ceva traumatizant, timpul se opreşte în loc, dar nu sunt de acord.

Simt cum zboară fiecare secundă în timp ce ghetele mele strivesc zăpada. Prin cap par să-mi treacă toate gândurile în acelaşi timp şi nu mă pot concentra în acest haos.

Este puternică, este aşa de puternică şi ştie să înoate; am văzut-o înotând. Când mă apropii de lac, atenţia îmi este atrasă de lumina colacului de salvare portocaliu. Mama l-a pus pe tata să-l instaleze când a început să meargă Sasha; era îngrozită că, având atâta apă în apropiere, se va întâmpla un accident. îl trag de la locul lui şi continui să merg spre pădure.

Nici măcar nu pot să spun cât timp a trecut de când i-am auzit ţipătul.

Colacul îmi saltă pe şolduri şi alerg mai repede decât am alergat vreodată, aburii respiraţiei întunecându-mi vederea, dar apoi o văd. O gaură mare în gheaţă, cu bucăţi rupte plutind pe apă. Toate clipurile video, articolele, prezentările de siguranţă – oricine cu un pic de raţiune – îţi vor spune că nu alergi pe gheaţă subţire sau nesigură. Dar eu nu sunt nesigur, ştiu apa asta mai bine decât oricine, de asta ştiu că e în pericol.

Cad în genunchi unde ştiu că gheaţa se subţiază şi mă târăsc spre gaură. Inima îmi bate aşa de tare, că ar putea să-mi iasă din piept. Mă gândesc la un singur lucru: „Pentru Dumnezeu, te rog *să fii în viaţă!*“.

Sunt la câţiva centimetri de locul unde s-a spart gheaţa când apa mcepe să facă valuri şi îi apare capul, iar ochii ei îngroziţi se ai mei înainte să-i intre iar capul sub apă. Intră în panică.

Si eu sunt panicat când întind braţul spre apâ, căutând „. ¿în ea de care să ma pot agăţa. oncePˆte

Nimic.

încerc să nu-mi las greutatea pe faţă când arunc »1,, ,, apă. sperând că ea dva găsi cumva. Să intru după ea nu “ m,i inteligentă decrate – corpul meu ar putea suferi un i **dar** este singura idee pe care o am. aîacăsănufiuîngreuTat *
haine este cel mai bun mod sa supravieţuiesc.

Pentru amândoi este cel mai bun mod să supravieţuim

îmi dau haina jos când frânghia colacului începe să se mişte lângă mine. Mă rostogolesc, având grijă să nu se spargă gheaţa sub mine, şi exclam când îi văd mâna mică agăţată de marginea colacului, cu pielea albastră pe suprafaţa portocalie. Apare şi cealaltă mână şi-i văd creştetul, aşa că trag frânghia şi o văd cum apare pe margine.

- Stas, eşti bine? Poţi să spui ceva? Trebuie să te ţii, o să te trag afară, zic eu frenetic, cu vocea tremurând la fiecare silabă.

Nimic.

Mă dau înapoi, apropiindu-mă tot mai mult de o porţiune sigură, ignorând frigul ce pătrunde prin haine, trăgând bine de frânghie până când simt rezistenţa corpului ei pe margine. Gâfâi, înjur, aproape că îmi dau lacrimile, dar continui să trag şi în- tr-un final, *într-un final* corpul ei începe să alunece pe gheaţă. Continui până ce îi văd patinele şi ştiu ca i-a ieşit tot corpuL Când suntem suficient de departe de pericol, mă ridic şi scot colacul de pe ea, rostogolind-o pe spate.

Are buzele albastre, trăsăturile delicate sunt mortal de palide, ochii strâns închişi. , ..

-Anastasia? strig eu, lipindu-mi urechea de ea ca s aud vreun murmur, o respiraţie, orice.

Corpul începe să mi se mişte singur, ridicându-i bărbia ^ pind-o de nas, coborând gura peste a ei şi su , t şa

Pieptul. Trag de fermoarul hainei, ta-* „gheţar atag de el până ce-l rup, punându-nu mSlnlle U flu P * “Pisând ritmat, până ce vine iar momentul să suflu.

Pieptul i se ridică şi îi coboară, apoi se ridică din nou şi ¡n să scuipe apă, tuşind şi eliminând toată apa. Pe

- Oh, Dumnezeule! Am crezut că te-am pierdut, şoptesc eu luând-o în braţe.

închide din nou ochii, dar respiră singură, ceea ce-mi oferă suficient timp să o acopăr cu haina pe care am dat-o jos mai devreme şi alerg spre casă.

Urcând câte două trepte o dată, mă grăbesc spre baie, dorin- du-mi mai mult decât orice să o opresc din tremuratul violent din braţele mele. încă n-a zis nimic; n-am de ales, o pun pe marginea căzii ca să-i dau jos patinele. Mă asigur că-i stabilă, mă întorc spre duş şi dau drumul la temperatura corectă.

-Nate, şopteşte ea, cu buzele într-o nuanţă un pic mai umană în comparaţie cu albastru.

- Sunt aici.

încerc să o liniştesc, vrând cu disperare să nu-mi simtă emoţia din voce. O bag sub apa caldă, concentrându-mă asupra trupului ei, tresărind când şuieră şi începe să plângă.

- Ştiu că înţeapă. îmi pare aşa de rău, iubito!

Apa este călduţă, dar pentru ea este ca şi cum ar fi într-un cazan care fierbe.

îi dau jos haina şi hanoracul şi îmi doresc mai mult decât orice să ne putem întoarce la ziua de ieri, când era amuzant să o dezbrac şi să rădem. A Ridica le ent braţele, permiţându-mi să o scap de straturile de îmbrăcăminte.

de bine> Stas- a5a de bine! Sunt aşa de mân- Eşti bine"16 °Sa e bıne' ® sa te încălzeşti şi o să te duc la doctor.

taionii şi :zciieezrura şi mă las pe vine ca să ı*dau ' os pan.
s"b mâinile mele **** subduş, cupieleaînghe ţata

în faţa mea şi plângând5? percea pa ce s'a întâmplat, stând Wgându-i corpul „!' ezbrac «•eu <a Piele şi intru lângă ea, Jj ln«rcând să o alin în timp^ "?când un P'c temperatura, apoi

W fnalţă capu'^ >ar privirea ei **se** întâlneşte cu a mea pentru primă dată. Ochi. n sunt plin, de lacrimi, dar teama de maiT **yieroe** a dispărut, fiind înlocuită **de** confuzie.

_Am crezut că o să mor.

Nu-mi pot opri lacrimile din ochi, pentru că şi eu am crezut

$ avea să moară.

îmi lipesc delicat buzele de ale ei, sprijinindu-mi fruntea de creştetul ei când ne desprindem buzele.

- Am promis că niciodată nu o să te scap şi nu o să te las să te îneci, Anastasia. Mereu voi fi acolo ca să te salvez.

îmi strânge talia şi respiră cu greutate, în vreme ce eu mai ridic un pic temperatura apei. Culoarea îi revine în obraji şi lacrimile i se opresc. îşi muşcă buza în timp ce eu îi şterg ochii.

-Te iubesc, Nathan. îşi drege vocea de câteva ori, încercând să scape de sunetul răguşit, grav. Şi ăsta nu-i un răspuns provocat de traumă. M-am îndrăgostit de tine şi la asta mă gândeam când am căzut în gaura din gheaţă. Că te cunosc de aşa de mult timp şi nid măcar nu ţi-am spus. Că o să mor şi tu nu o să ştii, iar din cauza asta eram supărată pe mine. Te iubesc şi îmi pare rău câ nu ţi-am spus când mi-am dat seama.

A spu$-o de trei ori, dar creierul meu încă n-a procesat asta.

~ Şi eu te iubesc, reuşesc în sfârşit să o zic, bâlbâindu-mă. Sunt de îndrăgostit de tine, Anastasia!

trezesc din coşmar cu o tresărire, privind frenetic în jur. Stassie a adormit repede, fiind conectată la mai multe aparate CMe îmi spun că e bine, că nu-i moartă, cum era meu.

N» mă aşteptam să mă trezesc în spitalul Vail Healt – de Crăciun, dar nici nu mă aşteptam ca

iubita mea să **■ *ţa că o să trec peste excursia neaşteptată la Imediat ce n-am mai tremurat, am Îmbrăcat-o cu c

Putea să suporte corpul ei fragil Ş i b ă 8 a t ’ o m ***

cj® “ifcptam să se urle la mine că n-am s che”W‘ ^ ce ar fi trebuit să fac, dar Îmi imaginez că s-a 11164 ^esată şi s-au răzgândit.

Doctorul m-a felicitat că am încălzit-o în siguranţă şi a sp Us că totul era în regulă după ce a consultat-o.

Ea a auzit că totul era în regulă şi a crezut că venise momentul să ne întoarcem acasă, fără să-şi dea seama că nici personalul medical, nici eu nu urma să o lăsăm să plece *nicăieri.* De ieri n-am plecat de lângă ea; chiar am apelat la card pentru ca spitalul să accepte să se mai aducă un pat în rezerva ei ca să nu trebuiască să plec.

Patul este în continuare neatins, *pentru* că, imediat ce am rămas singuri, m-am urcat lângă Stas. Când a intrat asistenta ca să-i verifice semnele vitale, m-am prefăcut că *dormeam* ca să nu-mi zică să ies.

- Crăciun fericit! şopteşte Stassie.

-Bună dimineaţa, iubito, zic eu, sărutând-o pe *tâmpla.* Cum te simţi?

- Ca şi cum n-am nevoie să fiu ataşată la o *perfuzie* şi aş prefera să fiu acasă cu tine în salopetele noastre. îşi înfige jucăuş degetele în coastele mele. Mă simt bine, Nathan, *serios! Este* Crăciunul, putem să *plecam, te* rog?

- Nu până ce nu te vede doctorul.

- M-a văzut. Sunt imaginea sănătăţii, hai să mergem!

Ochii mei zboară spre perfuzia de la *mâna* ei.

-Oh, da! Chiar eşti. Prea repede? Um o artă* Chicoteşte când îmi vede faţa şocată.

- Mereu va fi prea repede.

CAPITOLUL 39

Săptămâna trecută a fost un fel de liniştea calmului după furtună.

După discuţia cu Nate din dimineaţa de Crăciun despre starea sănătăţii mele, şi-a petrecut degetele printre ale mele şi mi-a dus mâna la buze.

-Taci din gură, Anastasia! Lasă-mă să am grijă de tine, te rog!

Patul de spital n-a fost la fel de confortabil precum cel imens şi încălzit al lui Nathan şi nu sunt obişnuită cu împunsături şi înţepături. Toată lumea a fost foarte amabilă cu mine, fără să mă judece măcar o dată pentru decizia nesăbuită de a mă aventura pe un teren nesigur de una singură.

ţinând cont de circumstanţe, am fost epuizată fizic şi mental, dar binedispusă. El l-a obligat practic pe medic să mă mai vadă o dată, în timp ce asistenta îmi scotea perfuzia.

"Protector, nu-i aşa? a chicotit asistenta. .

- Poarte protector, *am* încuviinţat eu din cap. Dar pentru P[8]^* aşa că nu mă deranjează.

'Ah, iubire tânără! tailA <omn

Chiar şi după cea mai traumatizantă *zi* şi o noap

când s-a uitat peste biroul de unde lua hârtnk de externare, ""fcgul meu corp a fremătat fericit la zâmbetul lui George

u. rumul Înapoi spre casă a fost tăcut, la ra o0prit ¡¡J* 1« Nate bitea ritmul pe coapsa mea. Când ne am semafor, s-a uitat la mine.

-De ce zâmbeşti?

- Îţi aminteşti când ai cântat asta beat Ia duş? am zis eu, amin- tindu-mi de Nathan cântând *Last Christmas* din toţi rărunchii în urmă cu două săptămâni.

- Hei! Mă strânge de coapsă. Când vine dimineaţa, trebuie *să* uiţi de micile prostii făcute la beţie. Asta-i regula, AUen. S-a mai uitat o dată Ia mine, zâmbind larg. Te iubesc.

Pun mâna peste mâna care îmi încălzeşte coapsa.

- Şi eu te iubesc.

Ajungem acasă dimineaţa târziu, amândoi prea obosiţi ca să depunem vreun efort pentru Crăciun. Şi asta a cam devenit tema săptămânii. Uşurarea de a fi înapoi în patul lui Nate n-a durat cât am sperat şi m-a lovit realitatea seriozităţii întâmplării.

Punctul de pornire a fost să-mi sun părinţii de pe telefonul lui Nate. Mi-am dat seama că telefonul meu era pe fundul lacului, iar ei au încercat să mă sune ca să-mi ureze „Crăciun fericit". Mama şi tata s-au speriat îngrozitor şi a trebuit să-i conving să nu vină aici, spunându-le că sunt bine.

Coşmarurile sunt intense, dar când mă trezesc lac de transpiraţie, îngrozită, Nathan este mereu acolo pentru a mă adormi Ia loc. Dacă nu-i iese cu hocheiul, ar putea fi o asistentă grozavă. M-a dus în fiecare zi la spa-ul din staţiune, rezervându-mi tratament după tratament, asigurându-se că nu rămâne nici un centimetru din mine nerelaxat.

Chiar şi acum, o săptămână mai târziu, în casă e aprins fiecare şemineu pentru că el îşi face griji să nu mă îmbolnăvesc. Beneficiul este că el e deja un calorifer uman, aşa că aprinderea şemineurilor l-a obligat să se dezbrace până la boxeri ca să se răcorească.

Mă bucur de privelişte, iar obsesia de a-] urmări pe Nate plim-
bându-se ml ajută să fiu eu însămi.

Nu te mai uita la fundul meu, strigă el din uşa frigiderului.

Capul aproape că i se odihneşte pe raft, preiacându-se a căuta

Nu **s-a** o *mTu e'* dar> de cre<∗ că 'ncearcă să se răcorească.

ªn U ine când a decis să transforme casa într-un cuptor,

dar nu m-a ascultat când i-am spus ca sunt bine, p_e bune de data asta.

-Lacul este destul de rece dacă vrei să te răcoreşti' strig eu la el.

Uşa frigiderului se închide, iar el se întoarce spre mine părând enervat. Faţa lui enervată este simpatică. Ar trebui să fie înfricoşător botos şi încruntat? Dacă aşa face la meciuri, nu o să sperie pe nimeni.

-Nu-i amuzant!

Trecând pe sub arcada dintre bucătărie şi camera de zi, se aruncă lângă mine pe canapea. Mă aşez în poala lui, dându-i pârul pe spate şi sărutându-l uşor pe frunte.

-Hei, morocănosule! S-a terminat, bine? Sunt în siguranţă. M-ai salvat şi simt perfect sănătoasă. Mă prăjesc de vie în căldura asta, dar sunt bine.

- Promiţi?

-Promit! Vrei să deschidem cadourile de Crăciun? Probabil ar trebui s-o facem înainte să se termine anul.

Nici unul dintre noi nu s-a simţit în stare festivă, aşa că toate cadourile noastre sunt încă în valiză.

- Credeam că mi-ai dat deja cadoul,

fon dau ochii peste cap şi mă desprind de eL

-Că ai terminat în mine nu este un cadou de Crăciun, Nathan. 'Mă bucur când o fac..

Abia evită perna pe care o ridic şi o arunc în direcţia ui, m ***** că n-aş putea să joc raţele şi vânătorii. Pufnesc cu mâinii ™ Şolduri.

'Aduci, te rog, valiza cu cadouri? TVebuie să$_{yi}$_ tez^ 01 privirea lui ciudată şi alerg spre scări, ur ^

Până ce ajung la uşa dormitorului lui, o *es*

P după punga pe care am ascuns-o când am sy ^ $_{des}$ft-

cut *fa* ** trebuie> iau *1X11* halat *V* mă grăbCSC S *·¿A* răbdător lângă

cu^ ^a<iourile le_a fâcut grămezi» aşteptând răw»
Picioarele
încrucişate,
tytigata?

Ne mişcăm la unison, desfăcând cadouri, înecându-ne într-o grămadă de daruri de la cei dragi până când rămân doar cele pe care ni le-am cumpărat unul celuilalt.

- Eu nu ţi-am cumpărat multe, zic eu, dându-i punga. începe cu cel cu panglica albastră. Este foarte greu să-ţi cumpere cineva ceva, ţi s-a mai zis asta vreodată?

îmi dă şi el o pungă şi se apleacă peste mormanul de hârtie de cadouri ruptă, sărutându-mă uşor pe buze.

- Tu eşti cel mai mare cadou pentru mine, Anastasia.

Deschid primul pachet şi găsesc cele mai drăguţe două pijamale pe care le-am văzut vreodată.

-Ai zis că vrei ceva de purtat prin casă şi n-am putut să aleg.

-Le ador, Nathan. Mulţumesc, zic eu trecându-mi degetele peste satin. E rândul tău.

Deschide cadoul şi îi cad nişte colanţi în poală. Se uită la cei cu imprimeu leopard şi zebră şi ridică dintr-o sprânceană.

- Nici eu n-am putut să aleg...

Continuăm, desfacând şi râzând până când el îşi duce mâinile la spate.

-Am uitat de ăsta, aşa că n-am avut timp să-l împachetez, închide ochii şi întinde ambele mâini.

-Dacă-i penisul tău, Nat...

-Taci din gură şi fă-o, te rog, mormăie el, foindu-se. Fac cum îmi spune, întinzând ambele mâini, iar el pune ceva greu în palmele mele. Bine, deschide ochii!

Măresc ochii imediat când văd o cutie de iPad. El îşi roade nervos unghia degetului mare, mişcând din genunchi şi uitân- du-se nerăbdător la mine. Nu ştiu ce să zic, aşa că mă holbez la cadou.

-Eşti supărată?

_ Nu ^ d'n C3p reP e<k, mi se frânge vocea când vorbesc.

care o să ţi-0 desemn™ terapie' are ° aplicaţie grozavă pe cursuri şi... agendădigitală, poţisă-ţi ieinotiţe la

'Nate, il ador! Sunt doar şocată de cât eşti de generos. Nu ştiu «să zic, mulţumesc foarte mult. Mi-a cumpărat un iPad casă pot vorbi mereu cu terapeutul meu. Cum poate fi real acest om?

Serios, mulţumesc.

-Cu plăcere, iubito. Sunt aşa de uşurat că-ţi place, recunoaşte el, oftând. Bine, ultimul cadou. îl deschid.

Mă uit cum rupe hârtia de împachetat cadouri şi scoate capacul unei cutii de cadou. Gura îi formează o linie dreaptă şi se uită întrebător Ia mine.

-Este goală?

Mă ridic pe genunchi şi desfac lent cordonul halatului pe care îl port până ce cade de pe umeri şi se adună pe podeaua din spatele meu.

-Am cam trişat, este mai mult un cadou pentru mine, dar m-am gândit că o să-ţi placă.

Tricoul litans este cam mare pe mine şi îmi acoperă coapsele. Ochii lui sunt aproape negri în timp ce ma măsoară cu privirea.

-Nici măcar nu ţi-am arătat cea mai bună parte.

Mă întorc cu spatele la el şi-mi ridic parul peste umăr,

-Hawkins, zice el cu o moliciune în voce pe care n-am mai auzit-o. Ţi-ai pus numele meii pe tricou!

.

Mă aplec ca tricoul să mi se ridice pe fund, dezvăluind suficient ca el sâ intre în acţiune.

-Arăţi al naibii de bine, Anastasia. **Dumnezeule.**

După o săptămână în care **m-a** tratat de parc eram . este o schimbare ***foarte*** binevenită să-i simt **corP** alunecă d"-* în al meu. Gura lui urcă pe gâtul meu P mâna u alunec sub tiv, •

- Vreau si te am Îmbrăcată aşa, bine? **inundă**ex-. „ căpitane. Mâna lui Îmi **cuprinde** lesele ş j ? ***«tot*.*** Am o idee. Poţi să te întinzi pe insula din bucât

în dimineaţa asta, când Anastasia a postat o poză motivaţio- nală spunând că „ziua este atât de bună pe cât ţi-o faci tu”, pentru a fie alt exemplu al iubitei mele mărocănoase păcălind internetul cu pretinsa ei pozitivitate.

CAPITOLUL 3

Dar se pare că este *fericită* de Anul Nou, iar acum stau întins gol pe insula din bucătărie, cu mâinile legate deasupra capului cu o fiindă de cadou de Crăciun.

Ca să fiu total onest, nu sunt sigur cum am ajuns în poziţia asta. Iubita mea este o vizionară creativă – pretinde ea –, aşa că, atunci când mi-a spus să-mi dau jos boxerii şi să mă întind pe blat, am făcut-o fără vreo ezitare.

Ce pot să zic? Sunt un om slab.

Mă îndoiesc că există vreun tip care să se oprească să-şi pună mtreban cand mbiţa lui îi poartă tricoul flM chiloţi pe ea. Practic *oZ Zu J*[m] mâi”[iied foarte ta,enta]te> dar tiranice.

O aud umblând prin frigider.

- Stassie, ce faci?

- N^nLTp^'[r]:l[e os] [HaWkinS’zi]- 'ovind borcanele, gând de fundă. Din contră chiar[CUm>] ^[naStas*a’ morir]»ăi eu, tră-

[Care eu nu] Pofsă *văd^urcă* îe bT f[A?aZă] ** [3 ^într”un Joc U'mi] Gurile. Nici măcar n [3P01] [pe mine’ înc]^cân- ^[a]carn-aracutceva,şi[mădu Jaru erect]

j [se] ¡¡prijină pe căldura extremităţii coapselor ei. Se mişcă, gemând încet, iar ochii li sclipesc când se uită la mine. Ochii ei trec meu.

Stassie îmi spune mereu că sunt frumos, chiar şi când abia [m]-am trezit. La început, m-a luat un pic prin surprindere. Nu sunt sigur ce a fost la început; în mintea mea se înrădăcinase ideea că eu ar fi trebuit să o complimentez pe ea – şi credeţi-mă că o fac, dar s-a dovedit că-mi place şi mie să aud

complimente.

Nu doar frumos; îmi spune că sunt bun şi inteligent, printre multe alte lucruri. Este mult peste ce credeam eu vreodată că ar trebui să am într-o relaţie când o aud cum spune cât de mult mă place, cât de special sunt pentru ea.

Dar să o aud că-mi spune că sunt atrăgător după ce m-a legat, iar penisul tare mi se freacă între picioarele ei este alt nivel de «îmi iubesc prietena".

Se întinde spre zona unde nu văd şi aud sunetul specific al unui capac deschis. Excitarea îmi vibrează în sânge când văd în mâna ei tubul de frişca. Duce duza la gură, îşi dă ochii peste pune pe limbă.

Îmi flexez şoldurile înainte, împingându-mă în umezeala ei . coboară gura spre a mea şi pe limbă i se simte dulceaţa de

aşază, ia frişca, întinzându-mi-o imediat pe lungimea Qmenuiui, Înainte să apuc să mă plâng că-i rece, gura ei fi mă linge, zâmbindu-mi arogant când îmi simte erec-1» tresărind.

^'corpul sub ea.

nevoie să fiu în tine. plescăie şj ridică alt borcan.

u până ce nu mă implori, Hawkins. înţeles ci mă întorc, dar se aude alarma car la intrare a fost deschisă.

-Nate? strigă Sasha, vocea ei răsunând tare prin casă. Anastasia face ochii mari şi i se scurge instantaneu tot sângele de pe faţă.

-Ce naiba?

Trag de mâini până ce mă eliberez, apoi amândoi ne

dăm jos pe podea şi-mi pun boxerii pe mine.

- Stai un minut, Sash! strig eu, punând-o pe Stassie în faţa mea. Uşa de la bucătărie se deschide şi Sasha se uită frenetic de la unul la altul.

- Bleah! ţipă ea. Voi doi... ce scârbos! Nate, eu gătesc aici. Dumnezeule! îşi încreţeşte nasul şi faţa i se schimonoseşte dezgustată. întoarce capul în altă direcţie, cutremurându-se. Tu eşti Stassie. Te-aş îmbrăţişa, dar cred că ar fi ciudat pentru toată lumea.

Se foieşte nervoasă, cu capul lăsat, părul lung ***îi*** ascunde obrajii roz, dar încuviinţează din cap şi ridică mâna în semn de salut.

Nu voiam să se întâlnească aşa prima dată cele mai importante femei din viaţa mea.

- Ce naiba cauţi aici, Sasha? Trebuia să fii în St. Barts.

- Te-am sunat şi ţi-am trimis SMS-uri, idiotule. Nu ai răspuns. Pufneşte, încrucişându-şi braţele la piept, încă privind în altă parte. Vrei să te plictisesc cu detaliile celei mai recente trădări a tatălui nostru sau preferi să o las pe iubita ta să ia nişte pantaloni pe ea, ştii tu, înainte să aducă tata bagajele din maşină?

„Trădare?“

-Dă-mi cinci minute! Ne întoarcem imediat, promit eu, înghiontind-o pe Anastasia, jenată, spre scările care nu o vor duce direct în faţa tatei.

-Eşti aşa de bogat, încât ai două scări.

rând *descăr^T'!' pentru şine* voi cumpăra o casă cu un singur *ZtnZZ?* te/ică ferida? o tachinez eu, strângând-o *iTriullT f f ă în ,im P“ urcăm scările. îmi pare ultima dată la *telefon* ' ^ ^ NU amintesc când m_am uitat**

Iii fi o pereche^bJuBj³ feiri' *T* 62 sâse?te imedial chilo-blug,. legându-şi părul la spate într-o coadă.

MS gropii pe la spate, cuprinzindu-j talia si , ,
capul în gâtul ei, înspirând mirosul de miere . a P mi "«II iubesc. en"ere * *
câp,«,«,*

Oftează şi se lasă I. pieptul meu, ridicând cauul r , mă sărute. pui ca s*

-Tatăl tău o să mă urască, nu-i aşa?

Simt cum o cuprinde anxietatea – i se vede pe toată fata i" postura corpului, în disperarea sărutului.

-Anastasia, ascultă-mă! Nu trebuie să-ţi faci grijli îe,ate de părerea acelui bărbat. Eu te iubesc şi voi număra minutele până **când** te voi lua de lângă el.

-Deci ăsta-i un da, zice ea, desprinzându-se din îmbrăţişarea mea.

Aşteaptă pe pat şi mă priveşte cum mă schimb în blugi şi pulover. Urăsc că el este aici, că a reuşit să ne distrugă bula. Mâine-seară urmează să ne întoarcem în Maple Hills şi eram ***aţa*** de aproape să avem o săptămână perfecta! Fără înecuri, fără certuri şi fără părinţi.

-Te schimbi? întreb eu, uitându-mă la tricoul ei.

-Tatăl tău s-a uitat vreodată la unul dintre meciurile tale? Când eu clatin din cap, ea încuviinţează cunoscătoare. Atunci nu, nu mă schimb. Bine, hai să terminăm cu asta. Şi, Nate, şi eu te iubesc.

Când coborâm, intrând în camera de zi ţinându-ne de mână, Sasha mănâncă chipsuri, uitându-se la televizor la ***Minţi criminale.***

-S-a dus la staţiune, zice ea, fără să-şi ia ochii de la se
si ne întâlnim acolo cu el într-o oră pentru prânz.

«Grozav!" t

-Anastasia, ea este Sasha, sora mea mai mică, zic eu» să fac situaţia mai puţin stânjenitoare. Sash, ea e

. În sfârşit, îi abat atenţia de la televizor, dar regret imediat când rtdică o sprânceană perfect sculptată. . în

b "De «te porţi ca şi cum nu ne-am cunoscut? V am p ^tărie acum zece minute...

-Dumnezeule, Sasha, mă plâng eu, trecându-mi mâna pTjn păr. Nu se face asta. Poţi să fii drăguţă?

-Spune-le asta tubului de frişcă, borcanului de Nutella şi sosului de căpşune de pe blat, zice ea pufnind.

Imediat ce înşiră lucrurile de pe blat, mă enervez şi mai rău pentru că ne-a întrerupt.

-Şi sunt drăguţă. Bucură-te că am fost eu şi nu tata! întoarce capul spre Stassie. Sunt drăguţă, promit! Nu te judec decât pentru că te vezi cu îngrozitorul meu frate.

Mă arunc pe canapea vizavi de Sasha, iar Anastasia rămâne jenată pe loc. Arăt locul de lângă mine, iar ea se aşază; dar entuziasmul ei se stinge; nu se simte confortabil. *Urăsc* faptul că se simte inconfortabil după ce ne-a fost aşa de bine aici.

- De ce te-ai întors? Credeam că trebuia să vă întoarceţi poimâine. De asta zborurile noastre sunt mâine.

-Minunat, mormăie, dând televizorul mai încet şi încruci- şându-şi picioarele. Nu a fost o vacanţă, ci un loc retras pentru refacerea corpului, ca „să mă facă mai puternică“ şi, nu ştiu, nişte tâmpenii despre a fi un sportiv mai bun. Am petrecut în total o oră pe plajă. Ieri i-am zis că, dacă nu mă aduce acasă, nu mai schiez vreodată, aşa că a rezervat următoarele zboruri.

îmi doresc să mă pot preface că sunt surprins de dragul ei; dar nu sunt; de fapt, este exact genul de rahat pe care l-aş fi ghicit dacă n-aş fi fost aşa de ocupat în ultima vreme. Dar am crezut ca un prost că ar fi putut să-mi asculte sugestia.

Tatăl meu are mereu propriile obiective. După-amiaza asta este alt complot – de ce ai cunoaşte pe cineva pentru prima dată într-un loc public când persoana este deja la tine acasă?

-în ce stare este?

mare

-Ca de obicei. De parcă i-a băgat cineva un bâ(foart. m fund ş. nu poate să scape de el. Îi zâmbeşte lui Stassie af Ea r£ Vre° eXf>erien,ă cu Păr'n!" autoritari? -Scuze **Dări r**prin?a da,ă de a ajuns Sash acasă. sXÎ;Pă"n|1' *me*| s"nt foarte drăguli.

lucrurile dinviapi d ¡'ı,udlnea 510 inircaba pe Stas despre v.a|a ei. ,ar spre meritul ei. Stas este foarte sir

toate

rând *&jun8em* sta1*une' ^ete*e sun* cele mai bune prietene. £ de ajutor faptul că au un interes comun; acum, poate credeţi că interesul comun este că sunt minuni sportive, dar nu, interesul comun este să se ia de mine ca să se distreze.

Nu apuc să o vad pe Sasha suficient fără tata. Şi mi-e aşa de dor de ea! Mi-e dor de cum este ea când el nu-i prin preajmă. Aproape că îmi pare rău pentru Anastasia pentru că persoana cu care tocmai s-a împrietenit este pe cale să dispară în secunda în care tata se va aşeza la masă. Sper că înţelege şi că-şl va da seama *că* nu-i ceva personal.

- Eşti bine? o întreb încet pe Anastasia, uitându-mă la mâinile noastre unite, unde ea mă ţine foarte strâns de degete.

Şefixl de sală ne conduce la masa preferată a tatei şi ne oferă meniurile. Deloc surprinzător, a întârziat la un prânz organizat deeL

-Eu vreau un pahar de Dom Pirignon, te rog, zice Sasha, ui- tându-se nepăsătoare peste meniu.

Omul se uită panicat la mine, ştiind evident cine suntem şi adiind sigur care e răspunsul corect îl scutesc de suferinţă, luând meniul din mâinile Sashei şi dându-i una peste cap cu eL

~Are 16 ani. Dă-i o cutie cu suc sau ceva!

'Adu-i apă, se aude o voce groasă şi familiară. Bună, Na alei, zice cu răceală. Şi pe cine avem aici?

Cum mă cheamă?

De ce nu-mi pot aminti blestematul meu nume.

CAPITOLUL 1

Ian Hawkins stă lângă mine ca şi cum i-ar fi parcă ar fi Darth Vader, cu mâna întinsă, pregătit să mă cunoască, iar eu nu-mi amintesc numele meu. Nate mă strânge de genunchi – ar trebui sa fie o alinare, dar îmi aminteşte că nu vorbesc când ar trebui să o fac.

-Ea este Anastasia Allen, iubita mea. Stas, acesta este tatăl meu, Ian Hawkins, zice calm Nate, mişcându-şi mâna pentru a o cuprinde pe a mea.

Tatăl lui Nate arată cum mi-am imaginat eu că va arăta Nate peste treizeci de ani. Este înalt, cu maxilarul dur, părul brunet şi ochii mari căprui. Dacă n-ar fi noul meu duşman de moarte, chiar aş putea să recunosc că-i foarte chipeş, dar la dracu' cu asta!

-Mă bucur să vă cunosc în sfârşit, domnule Hawkins, reuşesc eu să spun cu cel mai fals zâmbet din lume, strângându-i mâna de parcă am fi politicieni sau ceva de genul ăsta.

Se aşază fix în faţa mea şi abia aştept să-mi petrec acest prânz având un contact vizual stânjenitor cu el. Deşi acum este mai deranjat de hainele Sashei.

N ai vrut să te schimbi de hainele cu care ai fost în avion?

late n* ^ i 31 Seama ca a ca^torit 15 ore; hainele lui sunt imacu- e aranjat perfect. Dar după acea singură frază şi acel

mârâit în direcţia fetei lui adolescente, ştiu tot ce trebuie si -tiu

¿espre Ian Hawkins.

Postura ei se schimbă – se retrage şi Îşi coboară bărbia. „Nu

pot să mă uit la asta.“

-Arăţi confortabil, Sasha. îmi doresc să-mi fi luat şi eu pantalonii de trening, zic eu cât pot de veselă.

Este suficient să-i atrag din nou atenţia. Ochii lui se întâlnesc cu ai mei şi nu-mi feresc privirea, oricât aş vrea. Simt că tocmai l-am invitat să-şi etaleze criticile şi judecăţile. îl văd cum mă măsoară, este dar după felul în care ochii i se desprind de ai mei pentru a-mi scana faţa, coborându-i pentru a observa cu ce sunt îmbrăcată. Privirea i se ridică.

-Spune-mi despre tine, Anastasia!

- Ce aţi vrea să ştiţi, domnule Hawkins?

-Ian este în regulă, nu-i nevoie de formalitate. Judecând după felul în care îţi strânge mâna fiul meu, aş specula că e destul de ataşat de tine, zice el cu un chicotit neamuzat. Pentru început, ce-ar fi sa-mi spui de unde eşti?

- Seattle, Washington. Locuiesc de câţiva ani în Maple Hills pentru studii

La masă apar băuturile; personalul lucrează efident şi în tăcere în prezenţa şefului lor. Nate nu-şi ia ochii de la tatăl lui – cred că-i „Je teamă să-şi ia ochii de la el, dar mormăie un „Mulţumesc“, ᵘându-şi Sprite-ul cu mâna care nu o striveşte pe a mea.

~ Cu plăcere, Nate, zice o voce greţos de dulce.

““icâm amândoi privirea în acelaşi timp, descoperind o tru- Mondâ care pune o carafă cu apă în faţa lui Ian. ,. ᵃᶜâ ar fi să ghicesc, aş zice că este de vârsta noas ^ . ;

Verzi frumoşi şi un zâmbet fermecător. Se uită a e cu ¡2*. cu *ceJdre mă irită. Simt în stomac o ««£££ ^ mi se taie respiraţia când îmi dau seama c g ^ ^ e*i«t îKam că e8(i în ora?* continuă ea, ignorân

***fi trebuit să spui. xu,,«;stecând el** lui se r^a*eazîr» iar inima mi Se «nre mine şi-mi

***dr umul la mână, dar în schimb se întinde sp**

dă părul după ureche, punându-şi mâna pe spătarul scaunului meu, gâdilandu-mi umărul cu degetul.

- T\i ai cerut fără gheaţă, nu-i aşa? întreabă el, arătând spre băutura pusă în faţa mea.

Mă concentrez asupra cuburilor de gheaţă plutitoare şi a condensului ce alunecă pe lateralul paharului în loc să mă uit la femeia cu care Nathan clar s-a culcat cândva.

Trebuie să încetez, este inutil. Nu mă simt aşa când suntem în Maple Hills. Acolo nu mă deranjează cine a fost m patul lui, dar aici, în faţa tatălui şi a surorii lui, simt junghiul fierbinte al geloziei cum mi se strecoară prin corp.

- Poftim? Da, dar nu contează.

Ridică băutura şi i-o dă fetei.

-Nu a vrut gheaţă.

Tonul lui este tăios, mult mai tăios decât l-am auzit vreodată, şi mi se pare ciudat să-l văd aşa.

Fata pare luată prin surprindere când ia paharul din mâna lui fără să se uite la mine, dar reuşind să se uite la Sasha, care încearcă să-şi ascundă râsetul *sub dosul* mâinii. Trece prea mult timp fără să spună nimeni nimic.

- Asta-i tot, *Ashley, zice Ian, plictisit de această* situaţie ciudată. Adu-i Anastasiei o băutură fără gheaţă cum a cerut şi spune-i lui Mark că suntem *pregătiţi să* comandăm de mâncare.

Tonul lui tăios o scoate din visare.

-Da, domnule.

-Şi, Ashley...

cu faţ^spre el”1116 H*wldns* rășPunde ea repede, întorcându-se *prefac*

*că aUvut^ r*km* iamilie este ° invitată. O să mă

*P^Îe eTZ ff*ătaa* *16* U ‘ < ‘ e à *« «M* SCUK
Întâmple, altfel o să înce 0ricare alt *Tde* ă nu se mai
Am nevoie de fot? mn' ,u ™
căscată. Nathan se foleştepeCsca,CaPU,UI “ Să „„ rămâ”

CU ^

,UI- îan își toarnă un pahar eu ?nnzându_mi iar mâna într-a
- Unde rămasesem? i ? 5î >a 0 Sur'1 masesem?
l.a școala. Ce studiezi?

îi spun că studiez managementul afacerilor, că sunt copil sing la părinți, că am deja 21 de ani, pentru că am început școala un an mai târziu după ce am fost adoptată la cinci ani, iar el, spre meritul lui, încuviințează din cap în momentele potrivite și pune întrebări ulterioare.

Soseşte noua mea băutură. Nate şi Sasha stau tăcuți, probabil recunoscători că atenția nu-i îndreptată asupra lor. Am parte de o mică pauză când ni se ia comanda de mâncare. Nate se apleacă, sărutându-mă pe tâmplă.

-Ce-ți iei? Vocea lui este șoptită. Sunt așa de mândru de tine, iubito! Te descurci așa de bine.

Nu apuc să-i răspund, pentru că Sasha încearcă să comande un burger de pui cu cartofi prăjiți, dar tatăl ei spune nu.

-0 să ia salata cu pui și caju. Sosul separat.

-Dar tată, vreau...

-Nu, Sasha.

Detest asta şi mă apasă toate gândurile critice la adresa părinților mei, mă strivește vinovăția pentru că ei nu m-au făcut niciodată să mă simt așa de prost cum mă simt privind doar inacțiunea dintre el și Sasha. Cuvintele îmi ies din gură înainte 82 le pot opri.

Nu o să vină sfârșitul lumii dacă mănâncă un burger. e entru prima dată de când ne-am așezat aici, văd o urmă de ,i°ție Pe feță lui permanent indiferentă. Ridică din sprâncene, ^încrețește buzele și brusc nu mai seamănă deloc cu Nathan. inșț^re 0ch“ blânzi ai lui Nathan sau zâmbetul poznaș care îi sprâncenele ridicate a surprindere. care U C* ar avea ^eSatura cu lne> dar Sasha are o competiție Se aPropie. Trebuie să respecte planul de alimentație, ei j) weu am> dar un burger nu o va deturna de la cariera aca Vrea un buroer, ar trebui să ia unul. Eu îmi iau un bur- ‘ raspund.

chiarVtiU de ce fac asta> de ce aţâţ un om care vreau să mă placă, toate dCă eu nu_1 Plac. Nu mă pot abține. Vreau să o

protejez de iHu|t ^ani*Urde care o vor afecta când va veni vorba de mâncare InP după ce el nu-i va mai alege mesele.

Nici măcar nu vreau burgerul ăla. Voiam să comand salată. Nate îmi strânge genunchiul, un semn de alianţă.

- Mark, poţi să ne aduci trei burgeri de pui. Fără salată. Mark se uită la Ian, care pune meniul la loc pe masă şi încuviinţează scurt din cap. Când Mark o ia înapoi spre bucătărie, scoţând un oftat sonor de uşurare, simt imediat greutatea a ceea ce tocmai am făcut. Sasha se uită Ia pahar, rozând pielea de pe degetul mare.

- Nu apreciez insolenţa ta în faţa angajaţilor mei, zice Ian categoric.

- Tată, intervine Nathan.

- Vorbesc cu amândoi, zice el. Poate că te-ai bucurat de momentele în care te-ai prefăcut că eşti la conducere, dar cât mâncaţi în restaurantul *meu* şi dormiţi sub acoperişul *meu,* mă veţi respecta.

Corpul lui Nate se încordează şi simt cum fierbe tensiunea, dar înainte să avanseze vorbeşte Sasha;

- Tu faci patinaj artistic, nu? Asta-i sportul tău, Stassie?

Şi e suficient ca să-i atragă atenţia lui- Ian, aşa că o luăm de la început.

Dormitorul lui Nathan pare singurul loc sigur din casă acum. Cred că prânzul ar fi putut să fie mai rău, dar dar ar fi putut fi mai bun. Nathan crede că a decurs bine, ceea ce mie mi se pare

carele cuganilează Ia staţiunVin *T™* ^^
îşi petrec sărbătorile acnln " pentrU 0aSpetl‘ ^
I" «mp ce Ce a *» A* *prezenţi.*
nu mă gândesc la Mila u" p‘\pantecul meu, nu mă pot ab(ine sa de minunată trebm> *e, c'* mama lui Nate şi a Sashei. Cât astfel de soţ? 3 °S*ca ^ făcut doi copii ca ei cu un

dau seama că n-aveam n CU mu^e săptămâni – înainte

să-mi *peste* ca P de acest bărbat ° ?3nS3 ma îndrăgostesc
până
mi a P0v estit că aşa l-a crescut mama

Sj $_{0}$ft« totul şi să se implice cu totul. Nate zice că ea m-ar j'pljcut – Şi P^{6}.^{101}® f ^{fi} P$_{,ăcut_0}$ – P^{entru} că-i plăceau femeile

¿"o creştea pe Sasha înainte să moară. Văd părţi din **lui.** asta

tatăl ei nu este prin preajmă şi-mi doresc să existe o cale să

$_{0}$h,impeSashcunoiînL.A.

_ Uneori, gândurile tale sunt foarte zgomotoase, mormăie $_{Nate}$ din poala mea, îşi înalţă capul, cu ochii somnoroşi şi obrajii ÎOZ.U ce te gândeşti?

-lapetrecere, mint eu.

-Nu mergem. Este o petrecere pretenţioasă şi nu o să-ţi placă, zice el, presărând sărutări în jurul buricului meu. Camera asta oricum are cea mai bună privelişte spre artificii.

-Prietena ta probabil că ar scuipa în băutura mea.

Oftează apăsat, sprijinindu-şi capul pe pielea mea înainte de a mâ privi cu o expresie tristă.

-îmi doresc să nu fi fost nimeni înainte de tine, dar nu pot să schimb trecutul. Pot să-ţi promit că nu va fi nimeni după tine. Dar n-a fost niciodată prietena mea. Eram copii. Am făcut liceul împreună, ne-am tras-o de câteva ori când veneam acasă de sărbători

-Glumesc, serios. îmi pare rău, nu ştiu de ce sunt geloasă. Jur că ^{111} mod normal nu mă simt aşa şi nu-mi pasă ce ai făcut înainte de ^^{ne}' finanţez. Nici măcar nu mă gândesc la sex, ci la faptul ea se potriveşte cu versiunea ta de aici. Cel care poartă ghete zâpâdă şi joacă hochei pe lac În curtea din spate. Eşti aşa de ^«sat aici, iar eu am provocat cea mai stresantă situaţie şi doar... Anastasia, zice el încet, întrerupându-mă. Sunt relaxat pen- <3 eşti aici. Este prima dată după ani întregi când mă bucur $_{y}$ $^{Sunt\ a}$*ci» Şi asta doar pentru că tu eşti cu mine. Nu există o a mea care să fie mai bună fără tine lângă mine.

^Mă gândeam la părinţii tăi, recunosc cu reticenţă.
Câtună a fost mama ta dacă tu eşti aşa cum
eşti!
P^nă ce suntem faţă În faţă şi-şi ***fre&a*** nasul de

Era cea mai bună. Nu semăn deloc cu *el,* Stas. *Fur* că mâ voi purta frumos cu tine! Nu va trebui să-ţi faci griji niciodată.

Seriozitatea de pe faţa lui îmi aiingc inima şi mi se pare absurdă idcea câ Nathan ar putea fi pus în aceeaşi *oală cu* tatăl lui.

-Ştiu, Nate. Ştiu şi nu mă îndoiesc *de tine nici măcar o sec* undă. Sunt foarte norocoasă şi nu iau asta ca şi cum mi s-ar cuveni.

Gurile noastre se întâlnesc, *delicat la început*, apoi mai intens, mai urgent în timp ce cu îmi bag *degetele în* părui *lui şi-l las* să-şi cuibărească trupul între picioarele mele. Din el curge iubirea, fiecare atingere este delicată şi grijulie, fiecare privire şi gest special sunt pentru mine, pentru noi. Şi când intră în mine, făcându-mâ să mă zvârcolesc sub el, îmi şopteşte la ureche ce mult mă iubeşte, ce perfectă sunt pentru ei, că el este *cel norocos*.

Pierd numărătoarea şi nu mai ştiu *de câte* ori se strânge corpul meu în jurul lui, de câte ori îmi îngrop faţa în *pieptul* lui, *în* gâtul lui, pe perna lui, de *câte ori* trebuie să mă opresc din a-i ţipa numele. îşi înfige *degetele adânc în pielea* şoldurilor mele, ghidându-mă în timp ce el se *îngroapă adânc în* mine, iar eu *îl simt* până în oase. Pieptul li gâfâie, stomacul i se flexează, îi simt cu buzele pulsul *puternic de la gât.*

Şi când se varsă înăuntrul meu, *se agaţă de* mine aşa puternic, Încât nu sunt sigură cum putem să mai fim doi oameni separaţi vreodată.

CAPITOLUL 42

ca să *nu-mi* ceară să o ajut.

10

®ă aşteptSăTu este

“ha ce oră plecap?
“în câteva ore.

daciÎ^^?^ voinţă. Asta-i bine. O să-i trebuiască

să reuşească. O iubeşti?

^^^vifoţează din cap şi se uită În sfârşit Ia mine, unindu-şi

fr, imi bărbia pe ele.

îndrăzneaţă,* de mama ta când am *cunoscut-o.

t$u £$ teamă de nimic. O dată, i-a zis bunicului

dată ogin încăpăţânat. Zâmbeşte şi, pentru prima

Ap*t timp, pare un zâmbet autentic. I-a zis-o în feţi &e-am înecat cu băutura, am fost jenat, iar cân ** ^ta» m-a provocat să-i dovedesc că nu este

Mă sprijin de blatul de lucru, oferindu-i toată atenţia mea, dornic să aud ce zice despre mama.

-Nu ştiam asta.

- Evident că n-ain putut. Bunicul tău a fost un nemernic – zic asta în lipsa unui apelativ mai bun pentru el. Era foarte dur, iar mamei tale nu i-a plăcut asta. Cred că a fost singura persoană care l-a înfruntat vreodată în toată viaţa lui. Cel puţin, a fost singura persoană care m-a apărat. Ridică ziarul pe care îl citea şi cred că s-a terminat conversaţia, dar îl lasă iarăşi jos, oftând. Anastasia te iubeşte, măcar asta-i clar. O femeie ca ea, una ca mama ta... va fi extrem de loială şi protectoare. Eşti norocos.

- Dacă mama era aşa de grozavă, de ce ai făcut-o?

Nu trebuie să detaliez ce a făcut. Ştie la ce mă refer, chiar dacă n-am rostit cuvintele.

- Oamenii greşesc, Nate.

- Unele greşeli sunt de neiertat.

încuviinţează din cap.

-Ştiu.

Stassie dă buzna în bucătărie, încetinind când ne vede de o parte şi de alta a insulei.

- Scuze că vă întrerup, eu doar...

- Ce s-a întâmplat, Stas?

- Am nevoie să te aşezi pe valiză. Nu se închide, iar Sasha nu-i suficient de grea.

-Te ajut imediat.

încuviinţează din cap, plecând la fel de repede cum a venit. Mă uit la tata, dar el s-a întors la ziarul pe care îl citea mai devreme.

Acum, cu umerii căzuţi şi înfrânţi şi cu expresia goală, îmi dau seama ca, cu toate defectele lui, nimeni nu-l poate detesta mai mult decât se detestă pe sine.

draKuTtu.uro ZI'i|e du .'"-an,ăruie că întorc în L.A. Sigur, de tanjă de 1600 de MomeW T ** "**■ ° ~ pe Siassie **tramfnr, ■ i ' ' '

Ştiu că ar trebui să fiu recunoscător pentru ziua pe care au petrecut-o împreună, pentru că nu fusese în plan deloc, dar sunt lacom. Sunt lacom să le-văd fericite una în compania celeilalte.

Hotărârea de Anul Nou a lui Stassle a fost să citească mai mult, aşa că tot zborul înapoi în California l-a petrecut cu nasul îngropat în cartea pe care a cumpărat-o din aeroport.

- Este repovestirea inversă a filmului *Frumuşica,* *zia* ea entuziasmată. Ea are autism şi angajează o escortă să o ajute să fie mai bună în pat. Este aşa de bună cartea, iar Stella este aşa de amuzantă şi de drăguţă!

Prind cartea dintre degetele ei, examinând coperta turcoaz, apoi dau la o pagină la întâmplare în mijlocul cărţii.

-Tu citeşti pornografie în public? Ce scandalos! îşi acoperă gura cu mâna, spunându-mi să tac, în timp ce eu îmi dau capul pe spate râzând.

-Nu mai ţipa, zice ea, privind în jur să vadă dacă ne ascultă cineva. îşi coboară vocea şi mă trage mai aproape. Nu este *pornografiî*. Este un roman de dragoste care are un pic de sex în el.

încearcă să-şi ascundă faţa, dar îi pun un deget sub bărbie şi îi întorc capul spre mine. O sărut uşor, apoi mă aplec spre urechea [ei] Şi-i şoptesc:

- Când ajungem acasă, îţi fac orice citeşti.

Când mă las pe spate, văd o mie de posibilităţi pe faţ[a] -Sincer, nu-i genul meu de carte... dar am câteva ac car

s-ar putea să te intereseze, zice ea îmbujorată. -Ador o femeie căreia îi place lectura.

-Du-te dracului, Hawldns! Al avut-o săpttoiw Întreg*. “”

Poţi să o împarţi două minute?

Nici măcar nu făceam ceva când Lola a început să arunce cu vorbe grele spre mine. Mă rog, mă aplecam să o sărut pe Stassie pe cap când treceam pe lângă ele două, dar în rest i-am lăsat în

Pace.

p ască cu ea, Lola, mor- [illegible] şi punându-şi picioarele

Henry însă...

-Nu eşti singura care are nevoie să vor e toiie el, încrucişându-şi braţele la piept ş

pe măsuţa de cafea ca un copil bosumflat. Şi eu am probleme, să ştii.

Traversez camera, ffcândti-i cu ochiţii în loc si vin lingă ea. Pentru că Lo mă înspăimântă, mă aşc* lângă Hen.

-Ce se întâmplă? Îi dau o berc În vreme ce el se uită la mine de parcă am două capete. Problemele tale? I nt să te ajut.

-N-am probleme... dar aş putea să am daca aş vrea să am. Aş putea să ani mai multe probleme decât Lola. Aş putea să
am **mai** multe probleme decât voi toţi.

-Nimeni nu are mai multe probleme decât Lola, şopteşte Robbie, privind peste umăr ca să vadă dacă ea ascultă. Metaforic şi ad litteram.

Ne-a luat 15 minute să povestim cu băieţii, dar Lo nu poate să facă nimic în 15 minute. 15 minute sunt încălzirea minimă pentru ea.

După încă o oră de vorbit în şoaptă în bucătărie, Anastasia vine şi se înghesuie între mine şi Henry.

-Cum a fost Crăciunul, Henry?

- Era să te îneci, zice el drept răspuns.

O surprinde un pic, iar ea întoarce capul să se uite la mine, revenind repede la Henry.

- Ştiu, dar acum sunt bine. Nathan m-a scos.
- Ai fi putut să mori.

Îşi priveşte mâinile în loc să se uite la ea şi nu ştiu de ce sunt surprins. Henry o iubeşte pe Stas de parcă i-ar fi soră, mi-a trimis mesaje în fiecare zi ca să afle cum se ş imtea. Am crezut că a fost de ajuns pentru el, dar clar nu e aşa.

cap'ul^m“' ^ SUn‹ 3iCi> ZiCC 63 blând› *VW*» der mai mulukcâUrebute dUCebuCă,ărie' ui,ându'se în

Mă mai uft odMăT ¹f, Culcare' s“nt obosită, îmi zice ea încet, că băiatul are nevnt. ,ncuv iinţez din cap spre ea, şti-

eV°ie de un pic de spaţiu.

pupă ce o urmez sus pe scări, facem totul împreună – „e dez biăcătu, ne spălăm, ne pieptănâm până să ne băgăm în pat. Ea **«cuibăreşte** lângă mine, plimbându-şi degetele pe pieptul meu

_Mi-a fost dor de patul tău.

_ Vrei să cumpăr aceeaşi saltea?

-Nu, rosteşte ea ca şi cum vrea să spună da. N-are rost ter mini în şase luni. O să fie un lucru în plus de mutat pentru tine

_ Da, dar tu o să fii tot aici.

Tentaţia de a nu lua examenele şi de a repeta anul ca să termin cu ea este puternică. Ciudat? Da. îmi pasă? Nu. însă celor de la Vancouver Vipers le-ar păsa, şi ăsta e singurul motiv pentru care mă duc la cursuri.

Anastasia se desprinde de corpul meu, ridicându-se cu faţa spre mine şi stând cu picioarele încrucişate.

-Nathan... Nu vreau să locuiesc aici anul viitor. Mai ales că tu vei fi în Canada.

-De ce nu? Am o senzaţie neplăcută în stomac şi-mi doresc să dau înapoi cu 30 de secunde şi să nu fi început această conversaţie. De ce simt că urmează să-mi spui ceva ce nu vreau să aud?

- Probabil nu vrei, dar asta nu înseamnă că n-ar trebui să vorbim despre asta. Chicoteşte, punându-şi mâna pe coapsa mea. îmi place că sunteţi fericiţi că locuiesc aici. Sincer, nu ştiu ce ra-aş fi făcut fără voi. Dar cum ţi-am spus de atâtea ori, vreau să mă întorc în apartamentul meu.

- Vrei să locuieşti cu tipul care vorbeşte constant urât despre tine? zic eu tăios, mult mai tăios decât am intenţionat.

-Uite, ştiu că pentru tine s-ar putea să nu aibă sens şi nici nu trebuie. Lo m-a pus la curent cu chestiile pe care le-am ratat cât n-am avut telefon şi cred că Aaron este în sfârşit pregătit s darificăm lucrurile.

-Anastasia, s-a purtat urât cu tine. Este un mincinos şt un tiran. N-ai nevoie de el. .....,

'Da, ştiu asta! Mă tot gândesc la asta, dar nu suge Prietenă cu eL Şi am nevoie de el. Este partenerul meu P J **■ dacă nu vreau să o iau de la **zero,** ceea ce nu sunt p

să o fac după doi ani de suferinţă, *trebuie să găsesc o cale ca* nQj oi să muncim din nou împreună.

- Urăsc asta.

-Ştiu, amice. Şi ador cât de protector eşti, dar locuitul meu aici trebuia să fie oricum ceva temporar. Ştii cât de greu îmi este să petrec fiecare secundă cu tine ştiind că peste şase luni o sa
mă Iaşi?

-Nici mie nu-mi place ideea că mă mut, dar ştii că n-am de ales!

- Nu am vrut să spun asta, *Nathan. Normal că* vreau să *joci* pentru echipa ta *de vis. Chiar dacă n-ai* fi *semnat deja,* te-aş fi
sprijinit să mergi oriunde.

Oftează, şi acel sunet, cel pe care îl aud aşa de des, cel care
îmi spune cât de epuizată mental este din cauza acestei situaţii,
mă face să urăsc că vacanţa *noastră de sărbători se termină* aşa.

- *Peste şase luni vreau să fiu bucuroasă pentru tine, nu să plâng că nu vreau să pleci. Cred că va fi mult mai uşor dacă voi*
locui din nou singură.

Se loveşte cu degetele peste buze şi mişcă piciorul; este nervoasă. Inima îmi bate puternic.

-Ce nu-mi spui?

Mâna de pe coapsa mea urcă şi coboară, alinându-mă înainte să-mi dea veştile proaste.

Aaron a primit acceptul să patineze. Voiam să-ţi spun de
cit$_{U}$*MiZhh^^delm ^darCndCiilaeinmi*

tesc *eu. Atunci o săhfdn^"I* Impfeuna›iar ^ *te
***mu*ţ*>^s- *si*-|*hci* „'«-PPen.ru min/toa¡3^ ^ P0(i**

îssssas.rîp-

-Eşti supărat, Nathan, dar (e^ *10neazâ cor*P^- ,*mi cer*
scuze, dar ruşina g Sa *nu mi vorbeşti* aşa!
VOr ***esc mai*** *tare decât o şoaptă* ^ ^ *o Šlmt nu mi* ***Permite să***

-Eşti prietenul meu şi te iubesc. O să ne vedem cât de des pot, dar tragi concluzii pripite. O să-l ascult. Atâta tot.

_ Ai o inimă mare, Stas, mormăi eu, trăgându-i corpul înapoi peste al meu, simţindu-mă imediat mai bine când e iar în braţele mele. Nu vreau ca el să-ţi frângă inima mai mult decât a făcut-o deja. N-am încredere în el, dar am încredere în tine şi în judecata ta. Voi fi acolo orice decizi.

Adoarme repede, şi eu ascult sunetul delicat al respiraţiilor ei, lâsându-mă alinat de el cât pot de mult. Nu funcţionează şi adorm gândindu-ma că n-am deloc încredere în Aaron Carlisle.

Mirosul florilor proaspete îmi pătrunde în toate simţurile şi abia aştept să mă întorc la maşină. Vânzătoarea nu se grăbeşte să împacheteze bujorii îngrozitor de parfumaţi pe care i-am ales şi sunt dureros de conştient de J.J., care se învârte În jurul meu, mormăind pentru sine.

-Tu ce tot mormăi?

Bagă mâinile în buzunare şi ridică din umeri.

- Vreau şi eu un tip mişto care să-mi cumpere flori.

Mă uit la el, aşteptând să-i apară zâmbetul arogant obişnuit, & Ştiu că glumeşte.

-Tu vorbeşti serios?

-Zic Şi eu. Florile ar fi drăguţe, ştii? T.piicu.care >esse»ş-

tea p'â mereu să le rumnăr eu flori. Mereu aud numai J.J.. uau, ce penis mare ai!", sau „Eşti aşa de inteligent!", sau „J.J., a fost cea mai grozavă partidă de sex din viaţa mea!". Dar niciodată „J.J., ţi-am cumpărat nişte flori". Mă rog, nu contează.

Loveşte ceva invizibil cu piciorul şi se îndepărtează ca să se uite la nişte floarea-soarelui.

Când mă întorc la vânzătoare, văd că se oprise pentru a asculta tragedia floralâ a lui J.J. Clatin din cap în timp ce bag mâna în buzunar după alţi bani.

- Puteţi să-mi faceţi două buchete, vă rog?

Pe drumul spre casă încă simt mirosul greţos de dulce al florilor în nas. J.J. are un rânjet până la urechi, strângându-şi buchetul

de bujori bleu-deschis. Buchetul cu bujori roz al Anastasiei stă între genunchii lui ca să nu fie distrus.

„Nesimţit manipulator.“

Mi-ar plăcea să spun că am vrut să-i cumpăr flori prietenei mele doar pentru că o iubesc, dar, ca sa fiu sincer, sunt flori din vinovăţie.

Flori frumoase, scumpe, din vinovăţie.

Nu-mi place cum i-am vorbit aseară şi, deşi mi-am cerut scuze şi am regretat imediat ce i-am spus, în capul meu am vrut să
spun lucruri mult mai urâte.

Am vrut să o scutur şi să-i amintesc toate lucrurile oribile pe care i le-a zis Aaron, toate modurile în care a făcut-o să se simtă groaznic. Să o fac să vadă de ce anume ar trebui să fie În vieţile noastre cât mai puţin posibil.

Nu-i corect, pentru că ştie că eu am ţinut-o în braţe cât a plâns din cauza cuvintelor lui; ştie exact de ce ar trebui să păstreze distanţa faţă de el. Nu pot să mă prefac că în mine nu există o mare parte care nu vrea să o împartă cu el.

M-a răsfăţat că am patinat cu ea în fiecare zi timp de şase săptămâni. M-a răsfăţat că m-am trezit alături de ea, că am gătit cu ea, că am fost la sală împreună şi am învăţat cu ea.

Dacă decide să se împace cu Aaron şi nu mai are nevoie de mine?

Vreau să construiesc o viaţă cu ea – una care va exista când Maple Hills va fi o amintire deci simt ca şi cum am face paşi în spate. Instinctul îmi spune să mă agăţ de ea, să intervin, să o protejez, dar ştiu că nu-i corect. Nu voi fi genul ăsta; nu voi ceda, întrucât Anastasia a muncit din greu. Merită cea mai bună ver- siune a mea, iar acea versiune are încredere şi-şi sprijină iubita.

Şi i. cumpără flori când este un dobitoc.

din fericire er» r™ dus să ne vedem cu antrenorul Faulkner şi,

»S T>us_Mereu este du p ă două să p'ă- înspăimântător, este un tăr A Cf Sma to duda fa p tului că_1 sărbătorile cu ele 1C ’ a?a ca “ p^ace să p etreacă

Nu Prea orbeşte despre fetele lui. Imogen şi

Thea sunt deia spre sfârşitul adolescenţei, dar mi-e prea frică să întreb – chiarsi din politeţe.

Faulkner ne-a confirmat ce a zis Lola, ceea ce este şi o confirmare, şi un stres. Aaron a fost declarat sănătos în timp ce a fost în Chicago de Crăciun; Brady i-a trimis un e-mail în dimineaţa asta ca să-i spună că totul va reveni la normal de mâine.

-înveseleşte-te, mi-a cerut antrenorul când nu m-am bucurat cum se aştepta. Hawkins, dacă asta-i pentru o fată, jur pe Dumnezeu...

-Este iubita mea, domnule.

Oftează adânc, prinzându-şi podul nasului între degetul mare şi arătător.

-Fix ce aveai nevoie în ultimul ari – o iubită. Pentru Dumnezeu, ai grijă să foloseşti protecţie! De dragul amândurora, pu- ne-i căciuliţă!

J.J. pufneşte lângă mine, până ce Faulkner îl ţintuieşte cu una dintre faimoasele lui priviri.

-Nu mă provoca, Johal!

CAPITOLUL 43

ANASTASIA

Pentru prima dată sunt uşurată că mă trezesc singură. Conversaţia avută cu Nate aseară mi-a rămas în minte cât m-am chinuit să adorm. Când m-a înghiontit în dimineaţa asta şi mi-a zis că se duce să se vadă cu Faulkner, nu m-am luptat să-l ţin în pat

Chiar şi fără o conversaţie reală, mi-am dat seama că era ciudat şi ursuz, chinuit parcă de vinovăţie. De când a plecat, mi-a asaltat telefonul cu scuze, justificare, scuze, trăncănit, scuze. Este epuizant. Dar îl las pe Nate cu *grijile* lui cât mă ocup de al doilea – poate chiar primul – bărbat preferat.

Introduc codul după ce-mi urlă să intru şi-l găsesc pe Henry pe podea înconjurat de vopseluri şi o pânză imensă. Am grijă să nu-i ating opera când mă aşez lângă el, dar sunt suficient de aproape ca să fie cu faţa la mine.

- Henry, vrei să vorbim despre ceva?

Clatină din cap. Un nu hotărât. Este un nu foarte hotărât, dar neconvingător, însă după o vreme se uită tot mai des spre mine, până când într-un final lasă pensula jos,

- Mă tot gândesc la asta.

-Spune-mi de ce. M-au controlat de multe ori, chiar sunt bine.

înphifVm a ^Ucat să caut statişstici cu oameni care cad în lacuri a e, apoi cu oameni care mor din cauza asta. Apoi cumva

^ ajuns la persoane care se accidentează gr„ la pa.i" • .

tic ? i m i Pn'"m opri din a vedea toate **lucrurlfc** ~r putea întâmpla. t1s'ar

-Oh, Henry!

-Mă obsedează, Anastasia. Aproape că ai murit Nu stiu cum să opresc asta.

’ um

-îmi pare rău că te-am speriat. Şi eu m-am speriat, dar sunt sănătoasă şi nu se va mai întâmpla.

-Te rog să nu mai patinezi pe chestii îngheţate afară.

-Promit că nu o mai foc, dar tu trebuie să-mi promiţi că nu te mai uiţi la

statistici. Ai nevoie de o îmbrăţişare?

Se gândeşte Ia oferta mea, muşcându-şi uşor buza, dar apoi datină din nou din cap.

-Nu. Promit că încerc să nu mă mai uit, doar că uneori nu pot Este ca şi cum, când îmi intră în cap, se îngroapă acolo şi apoi nu pot să scot ideea din cap. Urăsc asta şi nu ştiu ce trebuie să fee

'Ştii că te iubesc, da? Şi că eu nu urăsc nimic la tine.

- Ştiu şi de asta îmi fac griji pentru tine. N-am mai avut niciodată ce avem noi.

Mărturisirea lui mă lasă fără cuvinte.

"Nu vreau să pierd asta.

îl privesc cum pictează până ce nu am de ales şi trebuie pregătesc de întâlnirea cu Aaron. Chiar şi atunci, mi-e greu să-l las.

Când intru în biroul lui Brady, simt că mă duc la un în Pentru un loc de muncă.

. . . ceea ce

Aaron pare la fel de inconfortabil şi [c]? stu mic, dar ^ &ce să mă ***simt un pic mai*** bine. Biroul lu m ^ $f_{a}t_{a}$ este suficient de mare ca eu şi Aaron 8 * divorţuri.

06

cu antrenoarea într-o parte ca o avo ^ timpul* "Mulţumesc că ai venit, Stassie. Şti« [că nU]*

®[ra]dy oftează imediat. . _!

" Hai să nu dramatizăm de la început»

^cerc să rămân indiferentă şi să nu reacf

-Te ascult. Ce vrei să-mi spui?

- Am fost crud cu tine şi nu meriţi asta. Se aşază drept în scaun, flexându-şi degetele. Nu am fost partenerul sau prietenul pe care-l meritai.

-Ştii ce nu mi-ai spus încă în faţă? „Rămâi calmă! Nu ţi-ai cerut scuze. N-ai spus: „îmi pare rău, Stassie. îmi pare rău că te-am făcut în fel şi chip. îmi pare rău că am creat o situaţie aşa de toxică încât te-ai mutat. îmi pare rău că te-am vorbit de rău la toată lumea".

-Anastasia, te rog, zice Brady, dregându-şi vocea. Suntem aici ca să rezolvăm problemele. Ştiu cât de mult ţineţi unul la celălalt, haide să ne concentrăm la asta!

- A zis că nimeni nu va fi în st... Vocea mi se frânge. A zis că nimeni nu va fi în stare să mă iubească dacă nici părinţii mei naturali n-au putut. V-a spus asta, doamnă antrenoare? Când a zis că vrea să îndrepte lucrurile?

- Aaron! Brady păleşte, iar vocea îi este încordată. Te rog, spune-mi că...

El îşi îngroapă capul în mâini.

- Este adevărat, doamnă antrenoare. Am zis toate astea şi unele chiar mai rele. îmi pare aşa de rău, Anastasia!

-Aaron, te-am apărat aşa de mult. Când lumea te-a considerat toxic din cauza comportamentului tău, le-am spus că erai neînţeles. în acelaşi timp, tu spuneai că nu ştiu să patinez şi că încercam să pun mâna pe Nate cu un copil pentru că sunt săracă. Tu îţi dai seama cât de aiurea este? Ce am făcut ca să mă urăşti?

Asta e suficient ca să-i atrag atenţia şi se uită în sfârşit la mine. Faţa lui este goală; îşi calculează reacţia potrivită, pentru că nu ştia că eu aflasem asta.

Tata a avut altă aventură. Pe asta a lăsat-o gravidă, iar mama
a at în sfârşit afară. Este de vârsta noastră, Stas. Ştii cât de bol-
" e UCrul ästa? Voi avea un frate, iar mama lui este cineva ca «re
aş fi putut să ies.

dar nu îm ^13 nU Inerită sa ^le tratată aşa. Niciodată n-a meritat, înţeleg ce legătură are asta cu mine!

Avea m nevoie de tine, aveam nevoie de **** erai nicăieri.**

Erai la petreceri, umblând
***n)intt',ÎB!lid măcar nu-ţi place. M-am simţit singur şi**
* ţipi de <*fe n
r'mSUpira$_{a}^{t}$stă suferinţă, toate lacrimile şi durerea, toate senti-
„TZm <i suficient de bună, întrebându-mă dacă merit ce „„Se
astea pentru că el nu mi-a spus că era ceva în neregulă.
Am fost aşa de supărat că nu te-ai comportat ca o prietenă, *ivK m* fost un prieten şi mai groaznic. Nu mă aştept să mă jdţ, dar vreau să câştig iertarea ta. Ştiu că va fi nevoie de timp şi am o idee cum putem face să funcţioneze asta.
.Rămâi calmă!**
-Sunt cuvinte, Aaron. Nu înseamnă nimic.
- **Mei, în LA. există o terapeută, doctoriţa Robeska. Este specialistă în perechi, dar nu la modul romantic, clarifică el repede, ci pentru oameni ca noi – perechi şi coechipieri. Mama a zis că Piteşte după ce i-am spus ce am făcut! A zis că ar putea să fie un mu început pentru noi toţi.**
Brady încuviinţează entuziasmată, ceea ce mă enervează, P^Rucă la ea se plângea Aaron vorbind despre mine cine ştie

tenc^omUlliCarea ec*ent* este eşenţială când vine vorba de par- ^nat. Voi doi aţi avut câteva luni foarte dificile, iar ca acest să continue, trebuie să vă reveniţi,**
®nd rif eX4Ct w ^ace* as*a mă enervează. Ştie că mă atinge ter«,-*e Ca nu refuz. De când tt ştiu, am lăudat eficienţa
^ * e i . în mare ca să-l fac să se ducă să-şi rezolve problemele.
- **Loi^* tot W 8 aîncearcă să mă manipuleze,**
ţa * că poţi patina din nou. Este adevărat?**
«tist acci(*entat bfat 7^ază din cap înainte să termin fraza, ridicând **iarăşi.**
că. C0n> flexându-l pentru a demonstra că poate să-l *
pl*t vindecat, asa a zis doctorul. Sunt gata să încep
^MU,1 tu... Deci terapie?

- Va trebui să mă gândesc la asta, Aaron. Este un angajament imens. Şi m-ai rănit. I-ai rănit pe oamenii din jurul meu, oameni pe care-i iubesc.

-Şi pe mine m-ai iubit cândva, zice el categoric. Şi eu te iubesc – ca prieten, evident.

-Cred că mai bine ne-am petrece timpul pregătindu-ne pentru etapa naţională. Nu ştiu cum te poţi aştepta să fim iarăşi prieteni, dar putem avea un parteneriat profesional.

-Dacă aş putea retrage totul, aş face-o într-o fracţiune de secundă, Stassie. Dar nu pot şi încă-mi doresc prietenia cu tine şi parteneriatul. Trebuie să-ţi câştig iertarea într-un mod corect. Inspiră adânc şi dramatic. Dovedind că sunt mai bun decât când eram acel om. O să-ţi ofer timp să te gândeşti la terapie. Sper să iei decizia corectă. Chiar îmi pare rău şi o să spun că-mi pare rău de câte ori este nevoie.

Brady ne ţine un discurs despre fairplay, şi când plec din birou simt obosită şi iritată, blestemând ziua în care am hotărât să dau o şansă patinajului la perechi. Mă simt copleşită de problemele şi emoţiile altora, ceea ce-i greu, pentru că am şi propriile emoţii.

Nu sunt perfectă. Sunt aşa departe de perfecţiune, încât e hilar, dar încerc cât pot să fiu o bună prietenă. Dar să mi se spună că tot dezastrul ăsta a avut loc pentru că eu n-am fost o bună prietenă pentru Aaron este greu de înghiţit.

Logic că ştiu că nu-i adevărat, dar Aaron n-ar fi recunoscut niciodată că nici măcar n-a încercat să stea de vorbă cu mine despre asta. Mă întreb dacă emofional aş fi putut să fee mai mult. Şi acum sunt nervoasă pe mine pentru că asta vrea el, iar eu cad în plasa lui.

Asta e problema cu oamenii. Nimic nu-i direct; toată lumea

cu cineva care este un ^ supărată §1 conflictuală
wre este un om complet rău Asta este diferenţa înt M bine şi rău. Nu este .L» i ?i mine' Pentru că el vede doar la zonele gri, îndoielnice, obscure dintre
aCele două puncte. Şi am aflat că, atunci când Nate este supărat din cauza unui lucru, refulează prin frustrare.

Când ajung acasă, Nathan mă aşteaptă cu un superb buchet de bujori şi nici măcar nu mă pot preface că sunt fericită. îmi întinde buchetul.

-Cum a mers?

-N*am energia să fac faţă reacţiei tale când o să-ţi spun, pentru că o să mă faci să mă simt ciudat. Pot să-ţi spun

mâine după ce procesez? Am nevoie de o băutură. Cred că o să ies cu Lola,

Surprinderea trece repede peste faţa lui, dar se apleacă să mă sărute pe tâmplă.

-Merit asta. Da, oferă-ţi timpul de care ai nevoie! Te iubesc

-Şi eu te iubesc.

Cred că o să mor.

Când deschid ochii fără tragere de inimă, o coamă de păr roşu îmi acoperă faţa. Miroase a portocale proaspete şi, în ciuda faptului că ador portocalele, ideea de a mânca o portocală acum îmi provoacă greaţă.

Sunt prinsă în jurul unui corp mic cu paiete şi cu pielea palidă ţi sunt incredibil de confuză – nu ştiu unde sunt şi am o durere de cap, dar sigur nu sunt cu Nathan.

Mă rostogolesc pe spate, desfacându-mă de cine sper că-i ^ Şi mă uit la camera din jur. O parte din mine îşi face griji că suntem în apartament, dar camera asta-i prea îngrijită ca să fie [a] vreuneia din noi

^ ridic în fund când aud un sforăit puternic, apoi ml opresc p[Să'mi] acopăr gura pentru că mişcarea îmi provoacă greaţă. [Ul]*izia mea creşte când văd faţa adormită a lui Robbie, dar [rei€rui] meu plin de alcool deduce că, în mod ciudat, sunt în

m Robbie cu el şi Lola. ..

[,in][u]-i amintesc cum am ajuns acasă azi-noapte. Mă rog, îmi ^sc părţi foarte neclare care acum nu mă ajută. [A].

[ziua] de rahat, am simţit cum stresul şi tensiuneamu *1* [Cor]P[ul] după câteva pahare; câteva pahare mai > [nce]Put să devină neclar. Fiecare mişcare uui a **să tremure în cel mai rău mod şi, oricât aş vrea să mă duc sus şi să mă târăsc în pat lângă propriul iubit, nu cred că am forţa sau coordonarea ca să reuşesc.**

Mă întind după telefon şi zic o mică rugăciune ca Nate să fie treaz.

Nate

„Eşti treazV
„Bună, fată beată. Da, tocmai [u]m-am trezit.
„Credcă mor.“
„O sticlă de tequila are efectul ăsta asupra unei persoane. “ „De ce sunt în pat cu Lo şi Robbie?
„Am încercat să te duc în patul nostru, dar a zis că

încerc să intervin între tine şi Lola. Aţi vrut să staţi îmbrăţişate.

„îmi vine să vomit şi dacă mă gândesc să mă mişc. Am rău de mişcare în gând. Mi se face rău şi când mă uit la cuvintele de pe ecran. Ajută-mă!“

„Vrei să te duc sus? Dar n-ai voie să-ţi fie rău. “

„Poţi să mă cari cu grijă? Există aşa ceva? Simt gustul sunetului, sunt foarte sensibilă. “

„V7n să te car cu grijă.[u]

După ce aud uşa de la dormitorul lui închizându-se, pe scări răsună paşi grei şi, cu toate astea, tot nu-mi pot motiva corpul să se mişte. Se aude încuietoarea uşii când introduce codul de patru cifre şi intră, arătând minunat în boxeri, şi asta fără nici un efort. Vreau să-l privesc, să-l admir, dar cu cât se mişcă mai mult, cu atât mă simt mai rău, aşa că închid ochii.

- O să încerc să nu mă simt ofensat de grimasa ta.
- Eşti o operă de artă, amice, chiar eşti. Zeu al sexului de zece din *zece.* Dar îmi vine să vomit când te văd cum te mişti aşa de repede, mormăi eu printre buzele strânse.

b tă^CU ^ SCXU^ui 2ece ^în zece? Cineva este încă un pic

cu O imi cuprindcorPu1'trăgându-mă la piept

.Oh,Dumnezeule nute mai mişca! Gem prin pa|maliitid
ţ**4** Cum pot să fiu beată ji mahmură? F e
80 .0 si te Simţi mai bine după nişte Tylenol şi un duş Să inte w ci nu vrei s& mergi la sală cu mine În dimineaţa asta?

Când mă uit urât la feţa lui scandalos de frumuşică, el Incear A să nu râdă – lucru înţelept, pentru că mişcarea provocată de r&ul lui s-ar putea să mă facă să-i vomit pe piept.

Intră încet în bucătărie şi mă aşază uşor pe blat.

-Miroşi a McDonald's şi a regret.

Caută într-un sertar şi scoate un flacon de analgezice. -Azi-noapte **am mâncat McDonald's?** Sau **miros** natural a Big Mac?

îmi dă de pe faţă părul încurcat şi se uită aşa de iubitor la mine încât, pentru o secundă, uit că acum sunt un gremlin din tomberon.

-Ai mâncat 20 de nugetts de pui în patru minute. Parcă erai la un concurs de mâncat, dar erai singura concurenţi Niciodată n-am fost mai mândru de tine. îmi dă un pahar cu apă şi îmi pune două pastile în palmă. Nu-ţi aminteşti că ai ajuns acasă? V-a luat Russ pentru că el era treaz. L-ai obligat să vă ducă să luaţi mâncare.

-îmi place Russ.

Nate chicoteşte şi-mi freacă picioarele goale în timp ce eu dau pastilele pe gât

-Ştiu ci-l placi, a zis-o de câteva ori. I-ai zis „gogoşicâ" în feţa

*ubuor. Ghici cum îi spun toţi băieţii acum?

«Oh, nu. Biata gogoşică!"

"Ihl

Mă ia din nou În braţe şi porneşte spre scări, având grijă nu agite prea mult. criiii

o ' Oh, este în regulă. O să-l treacă bietului băiat, nu-ţi foc

<*ct anul vutoTvalocui aici, aşa că vei avea nenumărate ocazii

** <e revanşezi. Cred că Russ şi Henry se lmprietene _

Nate mă lasă pe pat şi mă acoperă cu pă „ iir în acel m"'

Un burrito uman. Se uită aşa de iubitor la m •

*** mi-e greu să mă gândesc la divergenţele noastre.

- Nathan?

-Da?

- Trebuie să vomit, dar nu-mi pot mişca braţele sau picioarele... Mă dezveleşte frenetic şi se uită la mine cum sprintez spre baie. Nu ştiu ce face cât timp eu vomit violent tot ce am în corp, dar îmi imaginez că este recunoscător că are o iubită aşa de graţioasă.

Nate îmi face duş, mă aşază la loc în pat, îmi face de mâncare şi se duce la sală, iar eu rămân în pat, plângându-mi de milă cu o carte în mână.

Probabil am aţipit, pentru că tresar când intră pe uşa dormitorului transpirat, plecat aparent de ceva vreme.

- Eşti bine? mă întreabă el, lăsând geanta de sală lângă pat. înainte de somnul neprevăzut, mă gândeam la ultimele 24 de ore şi am ajuns repede la concluzia că trebuie să-mi cer scuze.

- îmi pare rău că ieri m-am răstit Ia tine.

-fl-ai cerut scuze azi-noapte, nu-ţi face griji.

-Da?

- Da, de vreo 30 de ori. Apoi ai încercat să mă seduci, eu te-am refuzat politicos – *scuze!* Erai mult prea beată ca să faci altceva în afară de a dormi.

Mă scufund mai tare în pătură şi simt cum căldura îmi urcă în obraji.

- Nu pare să fi fost eu. Eşti sigur?

Zice „Da“, zâmbind pentru sine.

-Ai fost foarte explicită. Mi-ai zis că erecţia mea este cea mai drăguţă pe care ai văzut-o vreodată.

Mă uit la el peste scutul din pătură – pare aşa de fericit!

- Este, ca să fiu corectă.

Se aşază lângă picioarele mele, frecându-mi delicat tibia în sus şi în jos.

Ascu^tă'tu mer eu vrei să fiu sincer cu tine, aşa că sunt. rog să vor!? i ^ ?t,U CUm ^'a mers ieri cu Aaron- Eutem, te rog, să vorbim despre asta?

-Sigur.

Nathan nu spune nimic în timp ce vorbesc; stă în tăcere, ascultând cu atenţie. Când în sfârşit termin, tot nu zice nimic. Mă foiesc nervoasă pc pat, înghiontindu-l cu piciorul.

-Deci?

-Terapie de cuplu?

-Terapie pentru partenerii sportivi.

- Pune ceva la cale. Nate se târăşte între picioarele mele, foin- du-se până ce ajunge cu capul pe stomacul meu. Nu vreau să te superi din nou. Niciodată nu-i vorba despre tine, iubito. îmi pare rău dacă te-am făcut să simţi asta.

-Ştiu.

-Dar nu-mi place.

-Ştiu şi asta.

-încerc să nu-l transform într-o problemă. Doar că mă enervez şi este greu să-l văd altfel.

-Nate...

-Da?

- Dă-te jos de pe stomacul meu, iar îmi vine să vomit.

N A T H A N

Primele două săptămâni din semestru au fost un adevărat iureş cu crose de hochei, teme şi panică pură că Aaron o va su- păra pe Stassie.

La câteva zile de la beţia cu Lola, au început şedinţele de consiliere pentru perechile care nu sunt cupluri, iar de fiecare dată se întoarce acasă în lacrimi, obosită şi copleşită.

„Este normal“, îmi tot spune ea. „Este dificil să începi orice fel de terapie“, o spune pe un ton hotărât, disperarea ei de a părea că deţine controlul strălucind ca un far într-o noapte întunecată. Dar eu nu sunt convins – îşi face rău ca să-l ierte şi urăsc acest lucru.

încercăm să vorbim despre asta, dar mă enervez, ceea ce o forţează să intre în defensivă. Aşa că renunţăm, pentru că nu-mi petrec rarele seri libere pe care le am cu ea certându-mă din cauza lui Aaron Carlisle. încă locuieşte cu mine şi încă numeşte acest oc ***acasă, dar*** orarul îi este inundat de antrenamente în

mtoâ nWoda«' *' “ Aaro n•t6rapia SingUră „ nU Se

rară^ochei'amdetenhT*' *T'* ^ °Upă apr°aped°Uă'Uni

Stassie m-a îmbunătăţii” „demanatlc- de?' timPui petrecut cu ^d cu ochii mei c't

Patinator. Alunec mai curat, mai lin. dori ca Stas să c*k*nc* v*kne

v°rba de meci. Mi-aş

Ve * ^ar săptămâna trecută s-a redeschis

*n..d<»dup« reparaţii, aşa că ne-am strâns toate lucrurile si mutat înapoi pe patinoarul nostru.

5

Mi•e dor de momentele de dinainte sau de după antrenamente când o vedeam – o atingere de cot sau o mână nerăbdătoare ~ şoldul ei Şi o sâgetare cu privirea când ne

deplasam. Dar are coV CUB într-o săptămână, aşa că nu mă pot supăra că nu mai simte
presiunea de a împărţi patinoarul.

Spune că nu-i surprinsă că Aaron a revenit la patinaj la fel de bun cum era când a plecat; spune că-i în sângele lui şi, cu toate defectele, pe gheaţă nu o dezamăgeşte. Mormăie că poate să facă faţă dacă el continuă să patineze.

Nu mă pot preface că nu mi-e dor să fiu partenerul ei de patinaj. Nu, nu mă gândesc să renunţ la hochei ca să fiu un patinator artistic submediocru, dar a fost amuzant şi mi-e dor de timpul petrecut împreună. Am înţeles cât de mult timp petrec partenerii împreună, mai ales cei care trăiesc împreună. Mă îngrozeşte ideea că trebuie să petreacă aşa de mult timp cu Aaron sau că el va fi în vieţile noastre aşa de mult. Ştiu că nu pot să fiu eu, dar îmi doresc să fi fost.

IJ. şi Robbie mi-au zis că trebuie să-mi revin şi au dreptate, dar am o senzaţie ciudata. Henry zice că sunt obsedat de Aaron aşa cum Aaron este obsedat de Anastasia, dar măcar de data asta băiatul e de partea mea.

Aşa îmi dau seama că lucrurile stau prost, încerc să nu mă gândesc la toate prostiile legate de Aaron, pentru că astăzi este primul meci cu Titans de c n m a tors şi trebuie să marchez. Printr-un miracol, nu o au *i*

Nu ştiu dacă s-a Întâmplat datorită emotito^â ^ a lui Stassie, care mă privea pentru prun» » ’ ,kner mi•a zis
înainte cu 15 secunde de a intra pe g
ca mă trimite înapoi la Brady dacă **o** au i ^

entuziasmul lor

Băieţii au fost încântaţi că m-am n ^ ^ ^ repede trece este molipsitor. Mă rog, când nu m g j împreună, ultimul an şi că nu mai avem mute n

• 1 ,,-ai în dimineaţa asta, apoi a avut o şedinţă cu Cap

Robeska, aşa că n-am apucat să o văd inain.e Patrat şi doc o ţ ^ ^ ficu(rost de cele mai bune locuri pensa inCeap m ..diminеaţă, când şi-a strâns un rând de haine de tru ea şi Lo. • tricoul cu Hawkins.

SCWNbu-mi rine să cred că m-ai convins să mă uit la hochei, a

Mă simţeam bine de fiecare dacă cand treceam pe langa zona unde Ştiam că stătea ea. A merit să aud insultele lui Robbie cand am patinat unde era ea. Mi-am lipit mâna de plexiglas, iar ea a
făcut la fel pe partea cealaltă.

Două minute mai târziu, a tăcut când am marcat.

Şi mai pun ceva pe listă: tatăl lui Stassie mi-a trimis un SMS în dimineaţa asta pentru a-mi ura succes. A zis că a găsit un bar unde se dă meciul, aşa că se duce să se trateze cu o bere – sau cinci – după ce Julia l-a pus să decoreze dormitorul liber. A zis că se laudă în faţa oricui îl ascultă, aşa că să am grijă să joc cât pot de bine. M-am holbat zece minute la telefon înainte de a reuşi să tastez un răspuns, mulţumindu-i pentru sprijin. Din fericire, i-am dat un motiv să se laude.

. ^0arte f"8oasat c ât aştept ca Faulkner să termine raportul

proaspăHnmmtll^l^p^f"6 are *°ată luraea meciul bătorim. Arată cât de mult. , Vrem Să mer g em să sărʻ

amintesc cum stăteam aicʼ ^ S ţm^at ^ucrur de, pentru că-mi dar mă gândeam ce conrpl? CUm Cateva *uni > în aceeaşi situaţie, . ,ʻBineʻ terminat, put«! "am 2SUpra h^heiului. ncţţt. se răsteşte Faulkner. N'IKT arătati a?a de de nefe-

• Ne vedemta mUlʻ„ U*"* ^

u >tându-5e ţn telefon. Faulk"eʻ- Stassie stă rezemată de zid, . te că mă apropii, ridică ochii din telefon, îmi zâmbeşte larg Sʻe în fagă sP re mine* 0 P rind cu un bra ţ când sare, lăsân- ** gean ta să-mi alunece de pe umăr pe podea.

^Sunt aşa de mândră de tine! strigă ea, petrecându-şi picioa- . ţn jurul meu şi sărutându-mă pe toată faţa. Vreau să renunţ **Ia şcoală** şi să devin o soţie de hocheist. Mi-a bubuit inima tot timpul, iar când tipul ăla a intrat în Bobby, parcă eram ***posedată!*** Urlam aşa de tare şi în mare parte din timp nici măcar n-am înţeles ce se întâmplă... Dar aţi câştigat!

0 las pe picioarele ei şi o privesc de sus până jos. Doamne, ce bine arată în tricoul acela! Chiar a fost cel mai bun cadou a) meu.

- Eşti beată. Te rog, nu renunţa la şcoală!

-N-amzis nevasta ***ta*** dehocheist. Chicoteşte. Şi nu sunt beata! Mă rog, eram, dar tot stresul şi entuziasmul m-au

trezit. Eşti aşa de bun, Nathan! Eu nu ştiu nimic despre hochei, dar ***toată lumea*** din jurul nostru vorbea despre tine... Oh! Şi tata îmi trimitea mereu SMS-uri.

Nu ştiu ce să-izic în timp ce mergem spre maşina mea, aşa că o las să recapituleze fiecare minut al meciului care a făcut-o sa se udice de pe scaun sau să urle la arbitru, chiar dacă nu ştia exact era greşit, dar ştia că băieţii ei erau nedreptăţiţi.

-Ded ţi-a plăcut?

-Chiar mi-a plăcut, amice.

Restul băieţilor au plecat cu Lola înainte să ies din vestiar, Pbnul fiind să ieşim ca să mâncăm şi să bem. O parte din mine işi «„fte să mergem acasă, dar băieţii merită asta: nu-i vina lor că j sstea am devenit teribil de plictisitor. Drumul spre

dublu, pentru că oamenii mă bat pe spate şi mă febcifâ, * Piuă la urmă ajungem. Aştept până ce suntem tn mtmUtatea

„"«iau înainte să-i pun lui Stassle Întrebarea care mi-a P bă toată după-amiaza.

-Cum a mers terapia cu Aaronî . yorbln d E» continuă să se uite tn faţă, ridicând din umer voce spartă. ,

'Bine, vorbim mai târziu. Hai să sârbâtor m

Anxietatea pe care o emană corpul ei este aproape palpabilă. Anastasia nu poate să ascundă când o deranjează ceva, nu are o faţă inexpresivă. Ştiu că nu-mi spune ceva după postura ei rigidă, după felul cum îmi evită privirea, după modul în care îşi roade buza. îmi unesc mâna cu a ei şi încerc să am o voce egală.

- Vreau să ştiu. Băieţii pot să aştepte,.. Vreau să aud cum ţi-a fost ziua.

Se întoarce spre mine, ducând mâinile noastre unite la gură şi sărutându-mi delicat degetele. în ochii ei albaştri, cei care erau luminoşi şi aşa de fericiţi mai devreme, acum înoată *ceva* nesigur.

- Te rog, Nathan! Nu vreau să vorbesc acum despre asta. Haide să ne distrăm!

- De ce nu-mi spui?

- Pentru că nu o să-ţi placă, şopteşte ea. Faţa i se îmblânzeşte şi expiră adânc, trecându-şi mâna prin păr. Şi ştiu cum o să reacţionezi. Mă face să fiu anxioasă când trebuie să discut despre asta. Vreau să sărbătoresc victoria ta.

îmi spune că nu vrea să discute despre asta. O aud clar şi răspicat, dar instinctul îmi spune deja ce-mi va zice. Dacă nu confirm că am dreptate, nu o să pot face nimic în seara asta.

-Te muţi, nu-i aşa?

Ea oftează şi ştiu că am dreptate.

- Doctoriţa Robeska crede că-i o idee bună. În weekendul următor avem etapa naţională şi ea crede că ar fi bine pentru noi – pentru mine şi Aaron – să ne petrecem această săptămână în acelaşi loc. Când locuiam împreună, eram sincronizaţi şi am pierdut asta. A zis că, deşi e de probă, ar fi un moment potrivit să o facem.

Nu ştiu ce emoţie simt când gelozia, amărăciunea, furia, îngrijorarea şi suferinţa mă

lovesc dintr-odată.

- Decl doctoriţa aleasă de el şi pe care o

plăteşte crede că ar

dUelaşipăcălită!" apartamentıCeSUrPrizã! Nuımi vinesăcred

-Nu olr°n ‘ “ CUm 3Ş fi naivă- Nathan!
Cum poţi să-i iertfnC »„U Înıeleg cum nu P°l> să vezi ce-ţi face!
P ı ı ıer,ıpentru «* ce ţi-a făcut? Pentru tot ce a zis?
Ml simt ca un disc stricat.

-Nu înţelegi. Nici măcar nu încerci să înţelegi, tu vrei doar ¿4 exclud şi nu pot! Nu-i ca la hochei, Nate! Nu există alte persoane gata să-i ia locul. Suntem eu şi Aaron, atât. Nu iert şi nu uit; încerc să trec peste asta şi să nu renunţ la visurile mele din cauza unor sentimente rănite...

-Anas...

-Nu, trebuie să mă asculţi, mă întrerupe, oprindu-mă din încercarea de a mă apăra. *Ştiu* că Aaron a fost îngrozitor, dar este nevoie de sacrificii ca sa fii cel mai bun. Nu pot să fiu cea mai buni fără el, dar tu eşti aşa de hotărât să ridici zidul ăsta între mine şi el încât nu mă asculţi când îţi spun că ştiu ce fac Am ales sa repar lucrurile din punct de vedere *profesional.*

- Asta-i o prostie. Mereu ai de ales, Stas. Nu trebuie să te muţi, nu trebuie să mergi la terapie, nu trebuie să faci nimic din ce nu vrei pentru acel om. De ce ar trebui să faci sacrificii pentru el? Nu-i pasă de tine şi mi se pare amuzant că mă urăşte şi brusc terapeuta voastră îţi spune să nu mai stai cu mine.

-Nu-i vorba despre tine, Nathan. Tu alegi să nu înţelegi, zice ea încet. Nu încerci sa vezi lucrurile din punctul meu de vede- re* Sacrificiul tău a fost pentru echipa ta, dar al meu este pentru mine» pentru viitorul meu, pentru ce ar trebui să fie viitorul mw- jm. Trebuie să-l separi pe Aaron-prietenul de Aaron-patinatorui febuie să-ţi scoţi din cap că sunt

manipulată pentru Urăsc tot ce-mi zice. Urăsc că eu par cel nerezonabil, că Aaron ^va iese câştigător. Pur şi simplu, nu vreau caeaS*p* ^ cu el. înţeleg că trebuie să o facă pentru patinaj, chi ^ doresc si nu o facă. Dar angajamentele ei sunt şi aşa ă ** eu să trebuiască să o împart cu el.

să te lase să mănânci când o să te muţi „ap° Jcerea,

Hi lasă capul În mâini şi, cu cât mai mult se a^ foiesc

mai mult regret ce am zis. Până la urm

l?0(i* w uită la mine. ă te |Ubesc şi Şt"

•'încerc din răsputeri să am răbdare pennu-mi poţi

vJ^cul »U foci griji Pentru nu-mlvorbideloc!

°™i CU acelaşi respect cu care-ţi vorbesc eu, nu într-o săptămână, am cea mai importantă competiţie din cariera mea de patinatoare şi nu pot să fiu ocupată cu protejarea egoului tău, pentru că tu crezi că dobitocul Aaron Carlisle este în stare să-mi micşoreze dragostea pentru tine.

Când termină, mă simt ca un copil obraznic şi nu pot decât să încuviinţez din cap în tăcere. Se apleacă peste consola centrală şi-şi lipeşte buzele de ale mele, iar când ne despărţim, îşi lipeşte fruntea de a mea şi-mi mângâie delicat maxilarul. Tot ce a spus este corect şi o recunosc în mintea mea, dar când vine vorba de a exprima asta, cuvintele nu-mi ies din gură.

Reuşesc în sfârşit să spun ceva, dar nu scuzele pe care le merită.

- Nu vreau ca el să-ţi facă rău.

Mă ia iar de mână şi îşi duce mâinile noastre împreunate la piept \ftd suferinţa de pe faţa ei şi nici măcar nu pot să dau vina pe Aaron, pentru că de data asta eu sunt vinovat.

-Acum putem să mergem să sărbătorim? Te

rog, Nate! Vreau să mă bucur de seara asta cu tine, pledează ea cu vocea abia șoptită.

Pornesc mașina și fac ce-mi cere, chiar dacă acum simt că nu mai am ce să sărbătoresc.

CAPITOLUL

Idjreu am crezut că angajamentul cel mai complicai ®n viaţa
i avea să fie patinajul.
m greşit
Crezi că atitudinea vine de la ce au în pantaloni sau este ce dezvoltă mai târziu? întreabă Lola, băgând o lingură plină ereale În gură. Privind rochia pe care ar trebui să o modifi- . se încruntă şi mai bagă o lingură plină. Bărbaţii sunt cei
groaznici.

Angelica Schuyler în producţia din primavar

îsei *Hamilton*, iar astăzi tipul care îl joaca pe m«.—~ tyctte a enervat-o. N-a vrut să rămână pe platou ca să-i fie lîficată rochia, aşa că a adus-o acasă, ştiind că eu modific şi

'tezcostume pentru patinaj de când eram copil.
ă n-am modificat rochia, dar ne-am uitat la trei episode – * *Minţi criminale.* Am o agendă plină de lucruri care trebuie Ute/dar pur şi simplu nu pot să le fac şi sunt prea epuizată

toi pese de faptul că nu-mi pasă.
u'toi dau seama dacă evoluez sau involuez. ƒ~ Cred că vine cu vârsta. Nu-mi amintesc ca acum zece ani să

de iritată, mormăi mâncând **un** măr. că sunt în apartamentul nostru de trei nopti a os o «**» ^ învârtim!în cerc cu Nathan, dar mi-e dor

de el. E o situaţie dificilă, pentru că ştiu că niciodată nu mi-ar face rău cu intenţie, dar mă răneşte că nu ascultă ce am de zis.

Nathan este protector şi împăciuitor. E o parte fundamentală din cine este el ca persoană şi iubesc calitatea asta. iubesc şi mai mult faptul că se mândreşte cu asta şi că e bun cu cei din jur. Prima dată când ne-am certat, iar eu am vrut să-l evit, nu m-a lăsat. După petrecerea lui Robbie, când am fost jenată de ce mi-a făcut, m-a căutat ca să vadă dacă eram bine.

A încercat să-l protejeze pe Russ când a venit vorba de adevărul despre patinoar, asumându-şi vinovăţia pentru problema cu Aaron ca să-şi protejeze echipa, chiar dacă a fost o decizie ridicolă. M-a înfruntat în legătură cu ceva aşa de dificil precum tulburarea alimentară, pentru că sănătatea mea era mai importantă pentru el decât sentimentele mele. Nate ne-a arătat mereu mie şi tuturor din jur de ce este în stare.

De aceea ştiu că, oricât de mult mă iubeşte, problema cu Aaron trece mult peste neîncrederea lui în Aaron. Este vorba despre respectul lui de sine şi de Jocul lui în viaţa mea ca fiind persoana de care am nevoie.

Ce nu-l pot face să înţeleagă este că Aaron nu-l înlocuieşte. Nimeni n-ar putea să-l înlocuiască, dar cu cât petrec mai mult timp cu Aaron, cu atât mai multe şanse sunt ca el să fie acolo când am nevoie de cineva – şi asta e esenţa problemei lui Nathan.

Chiar el mi-a spus că există o parte egoistă şi geloasă în el care nu vrea să mă împartă cu Aaron şi, deşi în mod normal ăsta ar fi un semnal de alarmă, când am discutat şi am analizat, am înţeles că asta se întâmplă pentru că Nate mă respectă aşa de mult, încât crede că Aaron nu mă merită.

Nathan nu ştie cum să proceseze ce simte, pentru că n-a făcut cumsfasculte *T* ** CXpnme guriile în cuvinte. Dar ştie cum sa asculte, dar acum nu o face.

E băiatul rău·d^n[r]poll[t][b]e[ă, e c o][t',0^, eSte persona][ul ne]&[ativ>] totul. Când în *realitat* / [?nìarul lm]Previzibil venit să distrugă ţional şi rătăcit. Ani [CStC Un] bărbat foarte imatur emo-[S]P[US 0 e a][ş][a] de multe ori că oamenii răniţi

Să

ranesc oameni! Şi este adevărat. Minte şi manipulează oamenii, pentru că doar asta ştie.

Toată viaţa de la colegiu mi-am petrecut-o justificând comportamentul urât al lui Aaron doar din comoditate şi sperând realmente că în adâncul lui este o persoană de treabă. Asta nu mă face naivă; înseamnă că m-am uitat la părţile lui bune şi am sperat că aceea era versiunea reală. Dar am ignorat semnalele de alarma unul după celălalt, ceea ce a fost o prostie din partea mea, pentru că, drept rezultat, am fost rănită. Acum, cu ochii mari deschişi, mă uit la relaţia noastră ca la un mijloc pentru a-mi atinge scopul.

Suntem patinatori care au nevoie de un partener pentru a patina.

N-am nevoie sau nu vreau opinia sau aprobarea lui. N-am uitat în mod misterios că acţiunile lui l-au determinat pe cel mai calm şi relaxat bărbat pe care îl cunosc să-l pocnească în faţă. N-am uitat cât de rău m-au rănit cuvintele lui şi, chiar dacă acele răni s-au vindecat la suprafaţă, se vor vindeca pe interior prin terapie în cine ştie cât timp.

N-ar fi trebuit să ţip că nu sunt naivă sau manipulată pentru ^ Nathan să aibă încredere în judecata mea. N-ar fi trebuit să fiu nevoită să-l implor să înţeleagă că există o diferenţă între priete- nie Şi parteneriat.

$ dacă Aaron trebuie să fie personajul negativ din acest sce- nariu> Nathan este eroul prin excelenţă şi, da, poate să păstreze acest ^u, pentru că este eroul poveştii mele. Dar asta e una din- re acele poveşti realiste, nu-i un basm. Nu sunt prinţesă; nici- at^ n-am fost prinţesă, dar nu pot să neg că m-a construit în ni Pul petrecut împreună şi mi-a dat curajul să înfrunt ceva de *> en ul ăsta.

Cred că vreau ca Nate să fie mândru de mine. El înfruntă pro- fnele şj as ^ a jncerc şj eu> de aceea

sunt foarte surprinsă că, M_a.$^{C, and a}$"i hotărât să-l înfrunt pe Aaron, m-am tot certat cu $lu_{Cn}^{an'}$ S'^{s}l>un Înfruntat, pentru că terapia cu Aaron nu i "«or. liste epuizant şi practic mă consumă. Însă doctoriţa

Robeska este corectă. Nu-i crede prostiile sau bosumflarea falsă când încearcă să scoată nişte lacrimi.

îl pune la punct, ceea ce-mi place. Ca atunci când a repetat ce a spus în intervenţia lui Brady, că a avut nevoie de mine şi că eu n-am fost acolo, iar prima ei întrebare a fost de câte ori a încercat să ia legătura cu mine ca să-l sprijin. Şi a continuat întrebân- du-l de câte ori am făcut planuri pe care să le anulez. Evident că răspunsul a fost ***zero,*** ceea ce a determinat-o să vorbim despre folosirea emoţiilor ca arme.

De când m-am întors în apartament, simt că Aaron urmăreşte orice bucăţică de mâncare pe care o înghit. încă îl cred cand zice că nu mi-a stricat cu intenţie planul. Iar Nate practic m-a implorat să deschid subiectul la terapia cu Robeska.

Nate vrea să aibă dreptate, dar este acelaşi bărbat care îmi aminteşte că recuperarea nu e despre a câştiga. Este despre a învăţa şi a te ierta pe tine, despre a uita obiceiurile proaste şi a avea încredere în acest proces. Nu-i ceva liniar, mi-a zis-o de nenumărate ori şi nu pot să ignor ironia că acelaşi lucru s-ar putea spune despre situaţia cu Aaron.

într-o zi, i-am trimis lui Nate o grămadă de poze cu mâncare, doar pentru că, mai mult decât orice, eram în căutarea asigurării că n-am dat-o în bară. Aaron nu spune niciodată nimic despre noile mele mese, iar când mă uit Ia el, priveşte fix în farfurie. Poate e doar în mintea mea. Poate că mă trage pe sfoară. Poate, poate, poate. încă o zi în Maple Hills plină de aşa de multe întrebări.

-Anul viitor nu vreau să locuiesc aici, zic eu, surprinzând-o pe Lola.

Lasă îngheţata pe măsuţa de cafea, se întoarce spre mine, ofe- nndu-mi întreaga ei atenţie.

că-i corect fată ^ ^^ î" °aSa de hochei> Pentru că nu cred
Dar întelep H - ^{6} ^ ^USS> ^ar nu ma* vreau sa stau ^ci.
c a T o t r ^{VrC1} ^ rămâl Nu'mi P—* -va aşa de frumos

-Ne mutăm.

-Poftim?

-Nici eu nu vreau să locuiesc aici. Hai să avem un nou începui!

Aaron oftează când aterizez în braţele lui.

-Opriţi muzica! strig eu spre Brady, îndepărtându-mă de Aaron ca să nu-i dau una în cap.

-Acum ce problemă mai ai? mormăie el, urmându-mă la

-TU! TU eşti problema mea, Aaron! Cum ar trebui să mă concentrez când tu gemi şi mormăi de fiecare dată când trebuie să mă atingi?

Muzica în sfârşit se opreşte, iar Brady nu se arată deloc impresionată, dar nu-mi pasă. Pur şi simplu, nu mai vreau să fiu drăguţi Refuz să mai accept rahaturi de la acest nemernic enervant

-Acum de ce vă certaţi? pufneşte Brady, trecându-şi mâna prin păr.

Aaron ridică din umeri şi-mi aruncă cea mai neîncrezătoare privire.

-Nu ştiu, doamnă antrenoare. Anastasia pare să aibă o problem! *Din nou.*

Simt căldura pe ceafa în timp ce mă lupt să nu-mi ies din fire. Mereu mi-am asociat nerăbdarea şi temperamentul cu cine sunt 04 Patinatoare. Mereu am pus-o pe seama competitivităţii mele – 4 nevoii copleşitoare de a fi cea mai bună dar clar nu i asta. ^ “>ă antrenam cu Nate, n-am simţit nici măcar o **«■ ** d* furie. Chiar şi când căpeam sau ne loveam eapetel p a“«a oară, acceptam asta cu uşurinţă şi râdeam. . dar k cu mâinile în şolduri în încercarea să nu- p ^ să mă doară pielea degetelor, atât de tare s ’

ăuti w[Spre y]ărful urechilor, dar apoi [ex]Pf[e]*' [te] aştepţi ca C ^ [la]să-mă, Stas! Nu poţi să te îngraş» i*™

*** [401] „«voie de un pic de timp ca să mă** ob.ș**nu.esc.** ruinai:

- La sală ridici cu uşurinţă cu 45 de kilograme mai mult decât am eu. Te-am văzut cum ai ridicat în dimineaţa asta! Ai adăugat mai multe greutăţi! Am pus cinci kilograme de muşchi, atâta tot!

Cu ce trebuie să te obişnuieşti?

- Trebuie să mă obişnuiesc cu atitudinea ta.

- Eşti un dobitoc!

- Nu pot să mă antrenez cu tine când te porţi aşa. Mă duc acasă, trebuie să perfecţionăm asta, iar tu îmi iroseşti timpul.

-La revedere!

. – Copii, vă rog! se răsteşte Brady.

Nu mai aud ce are ea de zis, pentru că mă duc spre mijlocul patinoarului ca să-mi temperez furia. Dacă el preferă să fie meschin, nu pregătit, n-am de gând să-i stau în cale.

NATHAN

Stan cu faţa în jos pe canapeaua din camera de zi când nişte şoapte îmi deranjează lâncezeala.

Ridic privirea, dând de J.J., Henry şi Robbie, fiecare cu câte o cană de cafea în mână, vorbind ca nişte femei în vârstă într-o sală de bingo.

-Ce? mormăi eu.

-Ţi-a dat papucii? zice J.J., rupându-se din întâlnirea mamelor ca să se aşeze pe scaunul din faţa mea,

-Nu! mă răstesc eu, ridicându-mă ca să mâ aşez cum trebuie Pe canapea, pentru că

se pare că asta va fi o discuţie în familie.

Ştiam că ar fi trebuit să rămân în camera mea blestemată ca să nu mă vadă, dar efortul de la sală m-a făcut praf astăzi şi n putut să urc scările.

IV

„ biiJe, nu ntl*1*1 ^nasufa ae caiea şi naica *mamuc* ucjtrijur. ^ est; *' j "S°>* zice el sarcastic. Dacă nu ţi-a dat papucii,

Heiir supărat?

nuitoare^ Se arunc^ îângă mine cu o privire pe jumătate bă- secunjg *J!* î ^Umştate compătimitoare, iar Robbie apare câteva Cl$_{ar\ m}$,a .^rz*u cu o cană de cafea pentru mine. rect*no$_{Scâ(.}$ Slrnt atras într-o cursă şi bănuiesc că ar trebui să fiu Pfoastâ * *A* am Pr*eteni cărora le pasă când sunt într-o stare din cafoa V * Mă cufund în canapea, oftând adânc, şi sorb ^ să trag de *timp, pentru* că nu ştiu de unde să încep.

Zice că nu o ascult. Este supărată pe mine, dar c şi incredibil de **înţelegătoare** când sunt un dobitoc, ceea ce mă face să mă simt mai rău. **Şi mi-e** dor de ea.....

-..... Dar nu o asculţi, deci sigur nu eşti surprins ca este supărată? întreabă Robbie fără menajamente. .....

-Ba o ascult! insist eu. O aud foarte bine că-i mai dă o şansă dobitocului. Am ascultat când a zis că se mută. Am ascultat când **a zis că** merge la terapie de cuplu cu el.

- Pentru cineva aşa de inteligent, uneori chiar eşti un prost, zice J.J., clătinând din cap fără urmă de zâmbet răutăcios. Măcar o dată este complet serios – e cea mai hotărâtă persoană pe care o cunosc. N-am nici un dubiu că va obţine tot ce-şi doreşte în viaţă pentru că este dispusă să facă sacrificii. Ce s-ar fi întâmplat dacă nu erai recrutat?

-Eu...

-Nu, nu-mi spune prostii! Râde. „fl-ai fi folosit banii din fond ca să faci orice ai fi vrut – şi pe bună dreptate, ai afacerea familiei unde te poţi întoarce. Stassie n-are un fond fiduciar. Nu are o afacere de familie. Dacă nu reuşeşte cu patinajul, probabil va ajunge profesoară sau, mai rău, cu un serviciu pe care-l va urî.

-De ce-mi ţii o predică despre iubita mea, Johal?

- Pentru că tu te uiţi doar la prezent şi eşti egoist! Nu poate să patineze la perechi fără pereche. Nate, este inteligentă. Se foloseşte de Aaron ca să-şi realizeze obiectivele, pentru că nu are altă opţiune. Ar trebui să fii mândru de ea că este atât de puternică, iar tu ai fost gelos şi meschin, ai făcut-o să se simtă prost pentru ceva ce-i foarte dificil pentru ea.

Henry şi Robbie sunt dureros de tăcuţi în timp ce J.J. se ia e mine.

enry se uită la cana de cafea, învârtind lichidul

SipuTLxpres“05 ∗ PriVeaScl Robbie se uită la mine cu

-Voi doi o să ziceţi ceva?

Rob ridică din umeri.

– Păi, are dreptate. Ştii că are părat. Nate, ştii că o iubim. Crezi Normal că nu, dar amândouă sunt

dreptate, de aia eşti aşa de sucă-mi place că Lola este cu el? fete mari. Mari şi încăpăţânate.

Din ce ne-ai zis tu şi din ce mi-a zis Lo, n-ar fi putut să-ţi spună mai clar că nu vrea să fie prietena lui. Cred că trebuie să te hotă-

dacă eşti dispus să o alungi din cauza egoului. ~

-Nu-i **vorba de egoul meu! Îmi fac griji pentru femeia de care sunt îndrăgostit, pentru că petrece timp cu cineva care se poartă urât cu ea.**

-Este egoul tău, mormăie Henry lângă mine, fără să ridice privirea de la cafeaua care se învârte în continuare. Crezi că el o va manipula, ea îl va ierta, apoi nu va mai avea nevoie de tine. Îţi place ca ea să aibă nevoie de tine. Te face să te simţi important. Ştii că Aaron te urăşte şi crezi că o va ţine departe de tine. Ceea ce tocmai demonstrează că nu ştii cât este de puternică sau chiar nu înţelegi cât de mult te iubeşte.

Asta cred că este una dintre cele mai groaznice discuţii avute vreodată.

-Deci toţi credeţi că sunt un dobitoc, asta-mi spuneţi? Robbie îşi drege vocea şi râde:

-Nu te-am cunoscut când erai la grădiniţă, adaugă J.J. Dar îmi închipui că, dacă te ştiam, şi eu aş fi crezut că eşti un J*° fote, ştii că ţinem la tine, dar tu ai adus-o aici, ne-ai lăsat o**

Cum ai spus şi tu, a cunoscut-o, iar acum şi noi o iu

un. Eu nu cred că eşti un dobitoc, Nathan, zice încet Henry. Cred că trebuie să te pui în locul ei. Dacă tu şi J.J. v-aţi certa, dar am avea un meci şi ai avea nevoie de un apărător care să ne ajute să câştigăm, l-ai lăsa să joace. Ai lăsa drama deoparte şi te-ai concentra asupra victoriei. Asta face ea.

– Vă vedeţi mai târziu, nu? întreabă Robbie, zâmbind când eu încuviinţez din cap. Vorbeşte cu ea. Trebuie să ştie că eşti alături de ea în felul acesta.

*

'Voi trei n-aveţi nimic mai bun de c

cu mine?

Asta detensionează încăperea pentru că toţi trei râd.

-Eu de la grădiniță cred că ești un dobitoc, ca să se știe.

-Este o schimbare plăcută să nu-l mai urmărim pe Henry, care de la Crăciun încearcă cu disperare să dea de fata aia, Jenny
sau cum o cheamă.

- ***Încă*** n-ai găsit-o? Ce i-ai zis bietei fete? A intrat în progra- mul de protecţia martorilor sau ceva de genul ăsta? glumesc eu, zâmbind mai larg când Henry mă săgetează cu privirea de parcă încearcă să-mi dea foc cu ochii.

- Scuze, Nathan! Nu putem hărţui toţi o fată până când începe o relaţie cu noi. Unii dintre noi au nevoie de timp ca mai întâi să
descopere cine e, bine? Eu...

Nu mai aud ce spune din cauza râsetelor mele, ale lui J.J. şi ale lui Robbie.

Nu ştiu de ce am emoţii pentru că am o întâlnire cu propria iubită. O privesc cum îi spune politicos la revedere portarului de la intrarea din clădire şi cum vine spre maşina mea în zona de parcare. Arată incredibil. Atât de incredibil, încât s-ar putea să nu ajungem la rezervarea pentru cină de la Octopus.

Este un restaurant cu fructe de mare care s-a deschis recent în Malibu şi, din fericire, un tip care îl place pe J.J. lucrează acolo şi a reuşit să mă ajute. Nu ţin morţiş să-mi scot la produs colegul pentru a rezerva o masă într-un restaurant exclusivist, dar nici complet împotrivă.

în clipa în care urcă, maşina se umple de mirosul dulce al parfumului ei. Mereu miroase bine, dar acum este altceva. Aşa se întâmplă când nu o văd câteva zile? I-aş spune, dar parcă o aud deja glumind că sunt un vampir cu simţurile ascuţite.

-De ce chicoteşti? zâmbeşte ea, aplecându-se să mă sărute.

Dumnezeule, până şi la gust este bună! Ridic mâna spre faţa

casăînorm«e artea Za ,namte^ ‘Pr»nd Ch‘PUl» desPrinzându»se -Machiajul.

fntmoasâ^n seara'asul0”***2* M* “ foSt door de tine‘e?ti foarte

“Ş> tu arăţi bine, Hawkins! Cum a fost antrenamentul?

Discutăm lejer tot drumul spre Malibu, ajungând Ia mirii Întâmplări care s-au petrecut de-a lungul zilelor. întâmplări d" pre care nu mai vorbim acum, când nu ne mai **petrecem** ma' joritatea zilelor împreună. îmi povesteşte că şi-a bătut propriul „cord la genuflexiuni, iar după competiţie Brady o să-i crească iarăşi caloriile.

îi povestesc despre începutul prieteniei dintre Henry şi Russ şi că asta nu pare să le placă unora dintre coechipierii mai imaturi, aşa că am discutat cu ei ca să se maturizeze. Fraternităţile sunt ciudate şi uneori este ca într-un cult, după părerea mea. De aceea n-am fost niciodată interesat. Prefer să petrec timp cu oamenii pe care îi plac în loc să fiu obligat să-mi placă anumiţi oameni în numele frăţiei.

- 0 să bat pe oricine îmi răneşte băieţii, zice ea cu asprime. Ştiu ca nu glumeşte; s-ar lua de oricine cu toată înălţimea ei de 1,60 ca să-i protejeze pe Henry şi, acum, pe Russ.

Tipul ***chiar*** cred că îl place pe J.J., pentru că ne-a rezervat o masă pe terasa care dă spre mare. Îi trimit un SMS lui J.J., spu- nându-i ce masă bună avem pentru ca tipul să puncteze, pentru că e ***evident*** că se dă peste cap să-l impresioneze.

Ştiu că trebuie să vorbesc cu Anastasia despre comportamentul meu recent, dar nu sunt chiar sigur cum sa deschid subiectul. Las să ni se ia comanda, iar ea umple tăcerea cu poveşti amuzante jkspre Lo şi unul dintre cursurile ei unde totul a mers prost. Dar uitr-un final îmi oferă un zâmbet înduioşător – zâmbetul care îmi spune câ ştie ce-mi trece prin cap.

-Nate, eşti bine?

fimpul cât am stat separat l-am resimţit ca pe o despărţite» kt dacă nu a fost aşa şi am continuat să vorbim, dar mi-a cimentat ideea că despărţirea nu-i o realitate pe care să mi-o doresc Codată. Ştiu că rar se întâmplă să întâlneşti pe cineva care te Ce sa te simţi că întreaga ta viaţă este mai luminoasă. Ştiu că J" noroc°s că am lângă mine pe cineva care s-ar

război pentru L eni> pe care îi iubeşte – şi acum mi-am dat seama că se răz-
^ Pentru ea însăşi.
trebuie să fiu de partea ei, nu să o atac de pe alt flanc.

- îţi datorez scuze, zic eu, clar nu în maniera fină, calmă la care speram. N-am fost corect şi-mi pare rău, Anastasia. Chiar îmi pare rău.

Îşi întinde mâna peste masă şi o pune peste a mea.

- Nu-i nimic. Mulţumesc că ţi-ai cerut scuze.

-Eşti cea mai importantă din viaţa mea. Nu sunt sigur dacă ştii asta sau nu, dar eşti, şi am fost un egoist. Te-am pus într-o situaţie dificilă, te-am făcut să simţi că trebuie să alegi între noi. Nu trebuie. Şi vreau să ştii că-ţi sprijin obiectivele.

Ea încuviinţează din cap, lăsându-mă să mă încurc în propriile cuvinte şi să bat câmpii cu repeziciune, spunandu-i ce simt. Nu mă întrerupe, nu spune nimic; îmi oferă spaţiul de care am nevoie ca să exprim ce simt.

- Acum ascult. îţi promit, te aud şi înţeleg că trebuie să te las să-ţi vezi de treaba ta şi să gestionezi situaţia cu Aaron cum consideri tu.

Când simte că am terminat, duce mâinile noastre unite la gură şi-mi sărută degetele. Expresia de uşurare de pe faţa ei este copleşitoare, ceea ce, ca să fiu sincer, mă face să mă simt şi mai rău, pentru că probabil s-a chinuit mai mult decât mi-am dat eu seama.

Şi eu mă simt uşurat. Este ciudat că poate să fie cea mai iritabilă şi mai încăpăţânată persoană, dar, când vine vorba despre rezolvarea problemelor, are răbdarea unui sfânt. Şi aveam nevoie de acea răbdare pentru a repara asta.

- Nimeni nu te înlocuieşte, Nathan. în fiecare minut petrecut patinând cu el, mă gândesc cât de mult îmi doresc ca tu să te fi apucat de patinaj artistic, nu de hochei, când erai copil. Terapia m-a schimbat în bine, ar putea să facă asta

şi cu el – sau nu. Nu mă mai priveşte ce se întâmplă în afara arenei.

- îmi pare rău pentru felul în care ţi-am vorbit recent.

Nu recunoaşte asta; îmi strânge mâna.

- Vrei să-ţi zic ceva amuzant?

- Acum? Da, sigur.

Accept orice ca să schimb subiectul referitor la faptul că sunt un iubit prost.

na
niaşin - Astăzi l-am făcut pe Aaron să plece valvârtej de la
ă înment. Chicoteşte, ducând paharul cu vin la buze- s*a
antre- urcat în
mijlocul antrenamentului şi a plecat să acasă. A
iau un Uber, dar a meritat. trebuit
-Ce s-a întâmplat?

.Tot pufnea şi gemea de fiecare dată când trebuia să mă ridice sau să mă prindă, aşa că l-am întrebat dacă trebuie să tragă mai mult la sală. I-am zis că ştiu că ridică mai mult decât cât cântăresc eu, aşa că l-am întrebat care-i problema. Nu i-a plăcut deloc îşi încreţeşte nasul şi ridică din umeri, clar nepăsându-i de Aaron.

-N-am de ce să-mi fac griji, nu-i aşa? zic eu, vorbind mai mult către mine decât către ea.

-Nici măcar un pic, totul este sub control. M-ai ajutat să fiu suficient de puternică pentru a face faţă. Se uită dincolo de mine şi zâmbeşte aşa de frumos, încât cred că a apărut vreo vedetă, dar nu, începe să se foiască entuziasmată. Oh! Cred că ne vine mâncarea!

Nu vreau să o las să coboare din maşină când ajungem la Maple Tower, dar trebuie.

- Mă întorc sâmbătă seară, zice ea. Putem să ne petrecem toată duminica împreună, promit!

Stassie pleacă la San Diego de dimineaţă pentru etapa naţională şi am hotărât că lucrul cel mai responsabil ar fi să doarmă fiecare în patul lui. Nici unul din noi nu vrea, dar trebuie să se axeze pe relaxare în noaptea asta, acest lucru fiind imposibil la mine a casă. Dară as rămâne aici, si-ar petrece toată noaptea

neliniştită din cauză că eu şi Aaron am fi în acelaşi loc.

Este alegerea corectă, chiar dacă temporar amândoi suntem nefericiţi.

Trece peste consola centrală şi mi se urcă în poală, petrecându-şi braţele în jurul gâtului meu şi lipindu-şi fruntea de a mea.

– Te iubesc, şopteşte ea, lipindu-şi gura de a mea. Trebuie să cobor, altfel o să ajungem să facem dragoste în parcare.

Deschide portiera şi se dă jos de pe mine, mai sărutându-mă o dată înainte de a o lua spre lift. Aştept ca să fiu sigur că intră în siguranţă, apoi pornesc maşina, sperând că erecţia se va domoli de la sine până ce ajung acasă.

ANASTASIA

De când am ajuns acasă, simt o suferinţă ciudată în piept care nu dispare.

S-ar putea să fie emoţiile dinaintea competiţiei. Nu cred că mi-ar reproşa cineva asta, ţinând cont de faptul că mâine va fi cel mai important eveniment pe care l-am avut de gestionat vreodată. Olimpiada este peste doi ani, dar există aşa de multe alte competiţii internaţionale la care pot să concurez! Aşa arăt echipei Statelor Unite de ce sunt în stare, ce pot oferi, ce putem oferi.

Toate suferinţele prin care am trecut ca să fiu pregătită pentru acest weekend trebuie să însemne ceva.

Trebuie să merite.

Lola ştie că trebuie să mă lase în pace când sunt aşa, n-are ce să spună ori să facă pentru ca eu să mă simt mai bine şi oricum prefer să fiu singură cu gândurile mele. Am bifat tot ce aveam pe iPad, am făcut duş, m-am băgat în pat cu tricoul meu preferat de la Titans. Şi asta ar trebui să fie de ajuns, dar… nu este.

Tricoul abia a fost spălat, aşa că miroase puternic a detergent. Un miros care mereu mi-a

plăcut; mirosul de haine curate înseamnă că mi-am spălat rufele, ceea ce înseamnă că am bifat ceva «toi agendă. Dar, din cine ştie ce motiv, mirosul sporeşte suferinţa.

Nu mai miroase a Nathan.

Şi uite aşa simt că patul meu este copleşitor de gol, iar tricoul îmi provoacă mâncărimi.

înţeleg logica doctoriţei Robeska de a mă muta înapoi în apartament. A simţit că relaţia mea cu Aaron şi-ar reveni mai repede dacă noi am petrece acest timp împreună acasă, cum obişnuiam să o facem. Când am vorbit despre lucrurile pe care le faceam împreună în afara patinajului, a fost clar că amândoi ne distram.

Trebuie să fim iarăşi sincronizaţi şi, în afară de criza de nervi a lui Aaron pe gheaţă, a funcţionat. Şi eu am vrut să mă mut înapoi, lucru pe care i l-am zis lui Nate înainte să fie menţionat de Robeska. Mi-am făcut griji că eu şi Nathan putem să funcţionăm doar dacă suntem constant unul în compania celuilalt şi că, imediat ce îşi va începe cariera în NHL, eu nu îi mai pot oferi sprijinul de care are nevoie, ceea ce ne-ar îndepărta.

Dar nu sunt fericită aici şi mi-e dor de băieţii mei.

De un anumit băiat în mod deosebit.

După ce-l sun de câteva ori, îmi fac griji că nu-mi va răspunde la apel, că-i ocupat cu prietenii lui sau şi-a pus telefonul pe silenţios, dar, chiar înainte să termin apelul, pe ecranul meu apare faţa lui.

- Scuze, aveam telefonul la încărcat lângă pat. S-a întâmplat ceva? întreabă el cu precauţie.

Mica adâncitură dintre sprâncenele lui se măreşte când se uita la ecran.

- Hainele pe care le-am furat de la tine nu mai miros a tine.
- Asta-i de bine sau de rău?
- De rău. Este îngrozitor, înfiorător şi

catastrofal. Mi-e dor de tine şi asta mă nelinişteşte.

-Iubito, abia ne-am văzut, te rog să nu fii neliniştită. Ai nevoie de ceva de la mine?

- Poţi să vii la mine în seara asta? Ştiu că nu vrei să stai în preajma lui Aaron, dar el o să fie în camera lui, iar noi o să stăm m camera mea, zic eu repede. Nu o să-I vezi. Am nevoie de tine,

ate Am nevoie să faci lucrul ăla pe care-l faci când totul este din

nou bine ca prin magie.

colţul gurii lui formează zâmbetul meu preferat Este zâm bet"l de care am parte când îl surprind în modul plăcut. Nu si întâmplă prea des, pentru ca mă cunoaşte prea bine; mi-e greu să-l iau prin surprindere, dar de asta este foarte special când se întâmplă.

- Eu, hm, nu ştiu cum fac asta, dar plec chiar acum. Vrei să-ţi iau ceva pe drum?

Clatin din cap, privindu-l cum sare din pat şi-şi ia o geantă cu schimburi pentru o noapte.

-Nu, amice. Doar pe tine. Doar de tine am nevoie.

Nu mă pot concentra la cartea pe care ar trebui să o citesc. Citesc un paragraf sau două, apoi ochii mi se îndreaptă imediat la punctul care se mişcă pe harta de pe ecran. Nu-mi dau seama dacă e drăguţ sau patetic cât sunt de entuziasmată că-i văd maşina parcând în garajul clădirii.

Stau la uşa de la intrare ca un căţel excitat, ascultând sunetul liftului – timp în care Lola mă judecă de pe canapea, unde se uită la ***Hamilton*** pentru a zecea oară săptămâna asta. Nici nu apucă să bată, că deschid uşa şi-l trag înăuntru.

-Bună.

Chicoteşte când îi cuprind trunchiul cu braţele, inspirând adânc.

- Miroşi aşa de bine, murmur la pieptul lui.

Strângându-mă în braţe, îşi îngroapă capul în părul meu şi ma
sărută pe creştet. . ..

- Oricât de fierbinte arătaţi voi doi făcând ^ragost^ ^
să nu o faceţi chiar în faţa mea? Aveţi o cameră c iar aco *^
încerc să-mi duc războiul revoluţionar aici, striga o

îl trag pe Nate spre dormitor înainte " carerăsuni
mera lui pentru a investiga ţipetele şi su Nathan
în apartament când Lola îi arată degetul din m.jloc
Pentru că el i-a spus să nu mai fie pervers'

Suferinţa din piept mi se uşurează cu fiecare secundă care trece, cu fiecare secundă în care îl simt sub degetele mele. îşi pune un deget sub bărbia mea, înclinându-mi faţa spre a lui.

- Eşti sigură că este în regulă?

- Aveam o suferinţă în piept care nu se risipea. îmi pare rău că te-am târât aici, dar, în mod egoist, mă simt mai bine când te am aproape. Sunt sâcâitoare?

Clatină din cap, petrecându-şi uşor degetele prin părul meu şi sărutându-mă pe frunte.

- Aş face orice ca să te fac să te simţi mai bine, Anastasia. Nu sunt sigur cum ar trebui să-ţi aduc mirosul meu, însă...

Se descalţă şi urcă în pat, iar mă uit cum se luptă cu toate pernele până ce se aşază confortabil. Mă urc în poala lui, spriji- nindu-mi picioarele de o parte şi de alta.

-Ridică braţele, îi zic eu, jucându-mă cu marginea tricoului pe care îl poartă.

Face cum îi cer, aplecându-se un pic faţă şi ţinând braţele deasupra capului ca să-i pot da tricoul jos. Se lasă înapoi pe perne, lăsându-mă să-mi trec degetele peste abdomenul lui neted şi cald, până la pantalonii de trening.

Gri, evident, pentru că Nathan Hawkins este un

bărbat care probabil a fost definit de o femeie.

Mâinile lui îmi prind repede încheieturile, ridicându-le în aer.

- Rândul tău, Allen!

'pn mâinile în aer în timp ce el îmi prinde tricoul şi mi-l dă jos. Sfârcurile mi se întăresc sub căldura privirii lui, iar când îşi linge buzele şi îşi urcă mâinile pe coapsele mele, mi se face pielea de găină peste tot.

Anticiparea este sufocantă; mâinile îi trec peste şolduri, peste talie, oprindu-se chiar sub sâni. Nathan m-a văzut goală de nenumărate ori, dar niciodată nu m-am simţit mai expusă ca acum.

-Eşti perfectă, şopteşte el, ridicându-se ca să mă sărute între sâni.

Practic gem când limba lui trece peste sfârcul tare şi el mormăie fericit, sugându-l. îl prind de umeri şi îmi las capul pe spate când el trece la celălalt sân, oferindu-i la fel de multă atenţie.

Mă linge şi mă sărută, urcând pe gât, gemând când mă frec de el, iar când ajunge la gura mea, sunt aproape gata să explodez,

-Te doresc aşa de tare!

Râsetul lui este întunecat, ochii îi sclipesc.

-Cere-mi-o frumoşi -Nathan... oftez eu nerăbdătoare.

-Este un bun început. Altceva? Spune-mi ce vrei, iubito! Corpul mi se balansează pe al lui în căutarea disperată a frecării, a ***ceva*** care să atenueze durerea dintre picioare, aşa că-i destul de dar ce vreau. îşi petrece braţele în jurul spatelui meu, ţinându-mă aproape, rostogolindu-se ca eu să fiu pe spate. Dacă ar trebui să am o singură amintire pentru tot restul vieţii, ar fi cu Nate îngenuncheat între picioarele mele deschise. Corpul lui este puternic şi tare, dar pielea îi este moale şi netedă. Nici măcar nu clipeşte când se uită la mine beat de dorinţă.

- îţi vreau gura.

-Unde-mi vrei gura?

Trasez cu degetul în faţa chiloţilor, simţind căldura şi cât de uzi sunt deja. Ochii lui îmi urmează mâna zâmbindu-mi arogant -Trebuie să rosteşti cuvintele!

Tot sângele din corp îmi aleargă spre faţă. îmi muşc obrazul pe interior, privindu-l cum se uită la mine. Mâinile lui îmi masează gambele, deci este evident că nu se grăbeşte să-mi dea ce vreau. Pieptul mi se ridică, doritor şi nerăbdător.

~ Îţi vreau gura pe păsărică mea. .

îmi prinde chiloţii şi-i dă jos, desfâcându-mi larg picioarele şi aşezându-se între ele. Se pare că s-a terminat tachinarea, pentru nu ezită să-şi îngroape capul şi să mă devoreze, n c «mde, mă face să mă foiesc, dorindu-mi cu disperare mai mult *kr fiind copleşită de cât de bine se simte,

"îţi place? zice el, ştiind prea bine că răspunsul[es e] îmi cufund mâinile în pirul lui. "j T^dgoencori «pirtindu-l, ţlnându-l pe loc, folosindu-m» de el ca [08] să rămân pe pat.

"Nate! ţip eu, nefiind prea sigură de ce ţip.

iubito, ştiu c5-i bine. MS penetrează cu un dege,, **apoi** cu altul, indoindu-le, şi sunt aproape gata. O s& termini pen.

'„'im'uremnră picioarele şi plutesc În timp ce simt spasme în
tot corpul.

-Nathan... Oh, la dracu...

Mă lasă năucită şi fără aer pe pat, se dă jos şi îşi lasă boxerii şi pantalonii de trening să cadă pe podea. îmi cuprinde coapsele goale şi mă trage pe marginea patului, urcându-mi gleznele pe umerii lui. îşi prinde strâns penisul la bază, trecând cu vârful printre faldurile mele.

- Ce fată bună, zice el cu mândrie, împingând vârful în interior. Dumnezeule, nu mai strânge, altfel terminăm în treizeci de secunde!

îşi înfige degetele în partea din faţă a coapselor mele pentru a mă ţine pe loc şi intră complet în mine.

- Nu-mi mai spune că sunt fată bună şi nu o să mai strâng, răspund eu.

Relaţia asta funcţionează aşa de bine pentru că lui Nathan îi place să mă laude şi mie îmi place să fiu lăudată. La început, o face delicat cu mine, cu atingeri lente, profunde, fa- cându-mă să-mi strâng degetele de la picioare, dar apoi mută mâna de pe coapsa şi combină mişcările mai tari cu degetul mare pe clitoris.

-Eşti prea bun la asta!

Gem, intinzându-mă în încercarea de a-l atinge, dar este prea departe.

îmi mută picioarele de pe umeri pe şoldurile lui şi mă ridică» ducându-mă spre uşa dormitorului şi lipindu-mă de ea.

- E mai bine? Acum poţi să ajungi la mine.

Zâmbeşte, sărutându-mă şi ciugulindu-ml maxilarul.

Mă agăţ de el, folosindu-mă de ultima fărâmă de energic ^ «mp ce corpul îl acceptă. Senzaţia din p&ntec tai creşte, inten^ ficându-se pe măsuri ce

Nate geme şi şopteşte laudă după ** la urechea mea. Unghiile mi se înfig În muşchii Întinşi a P telul lui. Mişcările lui devin mai dure şl îşi Încordează m

pe spatele coapselor mele. Şi, când lucrurile nu pot fi mai încordate, spirala din pântec îmi explodează, trimiţându-mi toţi nervii din corp în haos. Mai face câteva mişcări puternice şi este chiar acolo lângă mine, mormăind în gâtul meu o serie de înjurături indescifrabile.

- Dumnezeule, te iubesc!

îmi dau laoparte pârul de pe fruntea udă şi-i cuprind faţa între mâini.

-îhî, zic eu abia respirând. Şi eu te iubesc.

NATHAN

Singurul lucru prost când dormi cel mai bine este că până la urmă trebuie să te trezeşti.

Dimineţile aici sunt liniştite, spre deosebire de tropăitul pe scări care se aude în casa mea. Ca să nu mai zic de certurile legate de cine a băut ultima cafea. Stassie se mişcă în braţele mele când alarma ei începe să sune, mormăind şi protestând când nu se opreşte spontan, apoi înjurând în şoaptă în timp ce pipăie după telefon.

Când am locuit împreună, am învăţat să mă prefac că dorm – lucru cunoscut şi ca modul invizibil. După câteva nopţi am devenit imun, pentru că, atunci când ţipă la telefon spunându-i ca-i un ***idiot,*** mă pufneşte râsul.

- Continuă să râzi, Hawkins, şi o să vezi ce se întâmplă, zice ea între un căscat şi o

palmă agresivă peste ecranul **telefonului.**

-Vino aici, morocănoaso, zâmbesc eu, trăgându-i corpu înapoi pe mine. Cum te simţi? Pot să fac ceva ca să te ajut cu pregătirile?

Ea se întoarce pe mine, sprijinindu-şi faţa pe mâinile puse pe pieptul meu.

~ Patinezi pentru mine? Mă culc la loc şi poţi să-mi spui mtr-un SMS cum a mers. .

m-ar pot să încerc să mituiesc arbitrii, dar nu sunt sigu lnc pea Costumul tău minuscul dacă vrei să patinez

Ziua de astăzi pare monumentală şi sunt realmente surprins că nu o ia razna, dar când gândul îmi intră în cap, ea se aruncă jos depe mine şi se lansează spre baie, vomitând în veceu.

Din fericire, m-a avertizat dinainte că din cauza anxietăţii în dimineaţa competiţiei vomită de nouă ori din zece dăţi şi să nu alarmez că ar fi greţuri de sarcină. Mi-a mai zis că vomitatul este semnul meu de plecare, pentru că din acel moment va fi un pachet de emoţii şi n-ar vrea ca eu să fiu martor la asta.

Când reuşesc să-mi pun toate hainele pe mine şi-i aduc un pahar cu apă din bucătărie, ea iese din baie, din fericire mirosind a mentă mai mult decât a altceva.

-Ăsta-i semnul să plec, nu? confirm eu, aplecându-mă să o sărut pe frunte.

-Mulţumesc că ai rămas azi-noapte. Mi-ar fi mult mai rău acum dacă n-ai fi rămas. Succes la meci astăzi, nu o să fiu pe telefon, dar te sun cu apel video când ajung la hotel, bine? Trimite-mi şi tu rezultatul prin SMS.

Am fost aşa de concentrat asupra competiţiei lui Stas, încât aproape că am uitat că astăzi avem meci

împotriva celor de la UCLA. Să sperăm că drama legata de distrugerea patinoarului a rămas în trecut pentru ca, în general, băieţii de la UCLA sunt de treabă. Pentru că suntem aşa de aproape, ne vedem în cluburi şi la petreceri, iar în afara de un pic de rivalitate sănătoasă, e una dintre echipele împotriva cărora este distractiv să joci.

Etapa naţionala de patinaj artistic este în San Diego şi va ţine tot weekendul. Primul lor program este astăzi şi, dacă iau o notă suficient de mare, mâine fac celălalt program. Anastasia a fost foarte înţelegătoare când i-am zis că am meci de hochei acasă, deci nu o să pot veni cu ea; a fost ridicol de dulce şi a zis că nu-i o problemă.

Ce nu i-am zis este că, În clipa în care o să mi se termine medul, o să sar În maşină şi o să zbor pe autostradă ca s-o văd. h ţin un ultim discurs de încurajare, îi spun ce mult o iubesc şi ce mândru sunt de ea, apoi o las.

h* contrast cu calmul de acasă de la Stassie, băieţii sunt, ca de °bicei, nişte clovni când ajung eu.

Când intru în camera de zi, JJ., Henry, Mattie şi R_{Us} îmbrăcaţi complet, stând pe canapea. Mattie foloseşte mas^{Um} treaptă pentru a sări pe un scaun în partea cealaltă a camerei* masa scârţâie sub greutatea lui, dar din fericire nu se prăbuşest ' Mă uit la ei patru, aşteptând să spună cineva ceva.

Robbie apare din camera de distracţii cu o cană mare de cafea într-o mână, împingându-şi scaunul cu rotile cu cealaltă mână. Este deja la costum şi simt prelegerea iminentă despre dezastru înaintea unui meci. Dar el ridică din umeri şi-mi explică ce se petrece.

- A erupt vulcanul.

-Atunci te-ai ars.

-Nu ca tine. Du-te şi îmbracă-te, nu putem să întârziem la un meci acasă!

Nu-mi ia mult să fiu gata, iar când să intru în maşină, îmi vibrează telefonul.

Uşuratica Uber „Tocmai am plecat şi Brady ne obligă să ascultăm ABBA"

„Nu-i aşa de râu. "

„Şi ea cântă."

J. J. a zis sâ-l suni, pot să facă un duet „

„O să mă iubeşti în continuare dacă o să cad în nas şt o să mă fac de ruşine în faţa elitei patinajului artistic dtn Americaf"

»© Da, probabil."

„Te urăsc"

„Nu o să cazi în nas jos. O să-i faci praf Şi cu te iu indiferent de rezultat."

„Mi-e greaţă."

„Inspiră adânc. Dacă vomiţi, ai grijă să ofact t pe Aaron"

JJ. îmi conduce maşina pentru ca eu să-mi tr^îS^ntră cu Pri*tena mea foarte emoţionată. Parcăm, iar Ro

ia starea de antrenor ticălos şi-mi cere să las telefonul ca să mă pot concentra.

.O s-o vezi în câteva ore, adună-te un pic, bine? mârâie el în stilul aproape identic cu al lui Faulkner. Şi eu am emoţii pentru ca, dar trebuie să... ştii şi tu. Trebuie să trecem prin asta.

_Da, domnule antrenor.

Imediat cum intrăm pe uşile arenei, intru în rolul de căpitan.

Asta dă roade pentru că, după probabil cel mai bun *meci* din sezon, îi batem pe cei de la UCLA cu un lejer 9-3, Cu o zi în urmă, Faulkner mi-a zis că, dacă aveam să câştigăm, urma să facă analiza meciului mai târziu, ca eu să pot pleca direct spre San Diego ca să ajung la timp pentru programul scurt al perechilor. Tocmai vreau să ies pe uşă când mă prinde Cory O'NeilJ, căpitanul UCLA.

-Mă bucur să te văd, omule, zice el, dându-mi una peste biceps. Mă bucur să te văd iarăşi pe gheaţă. Am auzit un zvon că te-ai apucat de patinaj artistic.

-Da, am făcut şase săptămâni. Altă dramă. Nu se opresc niciodată în Maple Hills, nu? Mă scarpin stânjenit la ceafa. Directorul sportiv m-a trimis pe bancă pentru că un băiat din echipa de patinaj s-a rănit şi a dat vina pe mine. Voiau sa oprească toată echipa să mai joace până ce-l descopereau pe cel

responsabil, aşa ca am luat vina asupra mea. N-am avut voie să joc până ce el n-a putut să patineze din nou.

-Oh, ce aiurea!

- N-a fost greşeala mea, să ştii. Iubita mea este partenera ti Pului, aşa că am patinat şi m-am antrenat şase săptămâni cu ea. Mi-a plăcut, în afară de faptul că m-a durut ca dracu tot corpul. ^*tăzi au competiţie; de fapt, acolo mă duc.

Sprâncenele lui Cory se unesc,

" Stai un pic, vorbeşti de Aaron şi Stas?

„Nu-i un semn bun.*

„Ua, îi ştii?

focuviinţează din cap, aparent confuz.

-Am fost la şcoală cu Aaron în Chicago. îl ştiu de când eram copii. Tu ai fost învinovăţit de accidentul lui Aaron? Stassie este iubita ta?

-S-a întâmplat de Halloween. A venit la The Honeypot cu încheietura accidentată, a zis că i-am făcut o glumă, iar el s-a accidentat. Ne ştii reput...

- De Halloween? Frate! mă întrerupe întinzând mâna. Aaron s-a accidentat jucând fotbal cu noi. Eram beţi şi ne prosteam pe plajă, facuserăm foc de tabără. Davey l-a placat şi a aterizat pe mâna lui... N-am ştiut că a dat vina pe tine pentru asta. Ce prostie! Nouă nu ne-a zis nim...

îi văd gura cum se mişcă în faţa mea, dar nu mai aud nimic pentru că-mi ţiuie urechile.

Totul pare să încetinească în timp ce toate piesele se aliniază. M-am împăcat cu ideea de a fi prima persoană pe care Aaron ar da vina pentru un accident nefericit. De aproape patru ani mă lupt cu reputaţia acestei echipe şi nu mai eram furios din cauza asta.

Dar ştia. Ştia cum s-a accidentat şi oricum a încercat să-mi facă probleme.

Pentru ce? Pentru Anastasia? Este singură de mulţi ani, iar el nu s-a dat niciodată la ea. Să fiu dat afară din şcoală? Nimic nu are sens – ce a făcut el nu are sens.

- Hawkins? întreabă cu precauţie Cory.

-Trebuie să plec.

La jumătatea drumului spre San Diego, îmi dau seama că de fapt

conduc în tăcere. Dau drumul la radio, accept orice ca să-mi înec gândurile, care acum sunt foarte zgomotoase. Principalul gând este ce o să fac atunci când o să ajung acolo. Vreau să dau buzna, să le spun tuturor ce a făcut, cum i-a păcălit pe cei mai apropiaţi oameni. Dar ***ea*** nu merită asta. Este cea mai importantă competiţie din viaţa ei de până acum. „Chiar detonez o bombă când ea trebuie să se concentreze?"

Mi-am răspuns la întrebare înainte să o formulez – trebuie să aştept.

Nu-mi P[ot ima]8'[na un v+'tor] firă Stassie şi, din nv,.

Numele lor vor ii înregistrate unul lângă celălalt.

El ştie că ea are nevoie de el mai mult decât îl detestă. Despre asta e vorba în toată prostia cu terapia; i-a amintit că are nevoie [de] el ca partener.

De parcă noi nu ştiam deja asta.

Restul drumului zboară şi fură să-mi dau seama opresc în parcarea plină de la Spirit Center. Stas a zis că este pentru prima dată după mulţi ani când campionatele naţionale sunt pe coasta de vest, iar acum mă simt norocos că nu-i în partea cealaltă a ţării. După tot ce se întâmplă, mă bucur că sunt aici să o sprijin şi mă concentrez la asta.

Când intru în clădire, oamenii sunt pe holuri. Antrenori cu protejaţi, părinţi cu copiii foarte emoţionaţi şi familii imense purtând emblemele diferitelor echipe de patinaj pe jachete.

Este destul de impresionant că acum cei mai buni patinatori artistici din ţară sunt în această clădire, iar Stassie este una dintre ei. Ştiu cât de dificil este patinajul artistic după ce l-am practicat şase săptămâni.

încă s-ar putea să am fundul şi genunchii vineţi de la căzături.

Mai sunt vreo zece minute până să înceapă programul scurt al perechilor, ceea ce-mi oferă suficient timp să cumpăr ceva de băut şi să merg la baie. Nu ştiu de ce sunt aşa de emoţionat, când ea este cea care trebuie să patineze.

Am noroc şi apuc un loc la capătul rândului, lângă o familie imensă care poartă tricouri la fel. Stassie şi Aaron sunt în grupa a doua, dar am pierdut încălzirea, aşa că nici măcar n-am văzut-o. Nu reuşesc să fiu atent la prima pereche care patinează, mintea uni este prea preocupată. Locul meu este chiar deasupra tunelului de acces pe gheaţă şi văd cu coada ochiului capul lui Brady, deci [ştiu] ^ Stas este aproape.

Practic, fiecare zonă din exteriorul patinoarului este plină [e] camere de filmat, pentru că toată competiţia este transmisă [n] *ne. Băieţii s-au adunat toţi acasă la noi ca s-o urmărească

si au explodat pe chatul de grup în semn de sprijin – şi [cu] ^ ză – când cineva din ultima grupă a căzut urât.

- Urmează pe gheaţă Aaron Carlisle ţi Anastasia Alien din echipa de patinaj artistic din Mapte Hills!

Îmi aud bătăile inimii în urechi când mă uit la ea cum patinează. E foarte frumoasă cu părul ei lung, şaten-deschis ondulat şi prins la spate, etalând plasa presărată cu strasuri de pe piept, de pe braţe şi pe partea din faţă a costumului bleumarin. Se duc în centrul patinoarului, mână în mână, aşteptând să înceapă muzica.

începe să cânte o versiune acustică lentă a melodiei Kiss Me de Sixpence None the Richer, iar ei fac prima mişcare pe gheaţă. Am ascultat melodia asta şi *Sonata lunii* de mai multe ori decât pot să număr de când suntem împreună.

La antrenamente, eram cu ea când aluneca pe gheaţă, părând aşa de aproape de perfecţiune, încât mi-era greu să cred că n-a fost lăsată pe acest pământ ca să facă fix asta- Şi acasă, când aluneca pe gresia din bucătărie, târându-mă după ea, râzând şi pretinzând că ne antrenam.

Aceasta melodie îmi va aminti mereu de acele momente.

Nu-mi pot lua ochii de la pereche în timp ce ei îşi fac fiecare mişcare cu uşurinţă şi perfect. în buzunar, telefonul îmi vibrează necontenit, dar îl ignor, nedorind să pierd nici măcar o fracţiune de secundă. Se apropie de finalul programului – două minute şi aproape 40 de secunde s-au dus într-o clipită. Aarou o ridică pentru elementul final, iar Anastasia se roteşte fără gt®* şeală prin aer, aterizând aţa de delicat, încât n-ai crede d »•» învârtit prin aer cu o secundă mai devreme.

Perechea înaintează spre centrul patinoarului, face uit [e] elemente de dans şi

termină îmbrăţişaţi în vreme ce î“ulW L
«hnge. Fiecare secundă a fost perfectă.
Nici măcar un nr« P nelalocul lui,
k* când încep aplauzele, Aaron li ia faţa în mâini şi osirut

CAPITOLUL 36

În jurul nostru se declanşează bliţurile, iar pieptul îmi este aşa ***de*** încordat, încât nu pot să respir.

Mă împing în ***el, dar*** mă strânge prea puternic de faţă şi nu vreau să fac o scenă pe gheaţă, pentru că sunt vreo treizeci de camere, toate în ***diferite*** unghiuri, surprinzând asta.

Surprinzând.

Momentul va fi disponibil şi va ***fi*** văzut de toată lumea. Oamenii au văzut ***dej*** a; se uită acum. Nathan este acasă privind asta acum. Privindu-ne cum ne sărutăm.

Mi se face rău.

Aaron se desprinde ***în sfârşit de mine,*** dându-se pe spate şi arătând triumfător. ***Ridică un*** braţ să-l ***fluture*** către mulţime, iar eu am nevoie de toată puterea ca să nu izbucnesc în lacrimi chiar acolo, în ***faţa*** tuturor acestor oameni. ***Corpul începe*** să funcţioneze singur – ies de pe gheaţă şi mă îndrept spre faţa zâmbitoare a lui Brady.

Normal că zâmbeşte; am fost perfecţi. Am simţit-o în fiecare mişcare, fiecare întoarcere şi răsucire, fiecare moment pe gheaţă [au] fost într-o ***sincronizare*** totală. Chiar până la final, când Aaron ?i-a pus gura ***peste*** a mea fără permisiune şi a stricat ***totul.***

iau ***protecţiile de patine din*** mâna întinsă a antrenoarei, oco- Jmd îmbrăţişarea în care încearcă să mă prindă şi mă îndrept [irect] [s]pre tunel, îndepărtându-mă ***de*** camere şi de Aaron.

Abia văd intrarea care e la câţiva metri în faţa mea din cauza lacrimilor care îmi înceţoşează privirea.

- Stas! strigă Aaron după mine şi o aud în vocea lui – este confuz.

Nu înţelege de ce plec valvârtej când ar trebui să ne sărbătorim performanţa incredibilă.

O performanţă extraordinară.

Genul care te aduce în vizorul oamenilor – genul de oameni în al căror vizor vrei să te afli.

Mă apucă de braţ, oprindu-mă din mers şi n-am de ales, aşa că mă întorc spre el. Vreau să par puternică, să las impresia că nu mă afectează, dar nu pot, pentru că lacrimile îmi alunecă pe obraji.

-Am terminat, Aaron! De data asta ai mers prea departe.

Sprâncenele îi ajung la păr.

- Cum adică am terminat? Ne-a ieşit!

Brady apare în spatele lui, uitându-se cu precauţie de la unul la celălalt.

-Trebuie să aşteptăm nota. Anastasia, ştiu că eşti supărată, ne putem ocupa de asta, dar trebuie să-ţi ştergi lacrimile şi să afişezi o faţă curajoasă pentru camere.

Pieptul mi se umflă în timp ce mă sufocă amândoi cu privirile îngrijorate.

- Ştiu, scumpo, zice ea. îmi pare aşa de rău! Dar trebuie să te gândeşti la cariera ta. Hai să ne ocupăm mai târziu de asta! îţi promit că o vom face!

-Nu înţeleg ce am făcut, zice Aaron categoric. Nu înţeleg. Nu mai plânge, trebuie să aflăm pe ce loc suntem!

- Nu! Am terminat, plâng eu. Nu puteam să-l dau **laoparte.** Nu se oprea. N-am vrut. ***Tu*** nu mi-ai dat drumul. Nu mai fac asta, doamnă antrenoare. Nu vreau, nu vreau, ***nu vreau!***

Uşa dinspre ieşire se deschide în spatele nostru şi am parte e şocul vieţii când Nathan zboară printre ei. îl văd cum se aprop[ie] e noi peste umăr şi e de ajuns să arunce doar o privire la ***oc*** u „>ei plânşi ca să ştie că

n-a fost o şmecherie. Nu fleea parte di $r_n r^{mUl} r^{Stru}$- Nu vindeam camerelor şi arbitrilor fapt“[1]
mntem îndrăgostiţi.

Oh, hai că începem, mormăie Aaron.

:Eştl bine? mă întreabă Nate, îmbrăţişându-mă strâns şi

dispe rare.

tU Când ridic privirea la el, clătinând din cap, el îmi şterge delicat lacrimile cu degetele mari.

-Vreau să merg acasă, zic eu printre lacrimi.

-Asta-i ridicol! Anastasia, îmi pare rău dacă te-am supărat! Eram prins de moment. A fost ce voiau oamenii, iar eu am vrut doar să le ofer ce vor. Nu o mai fac dacă te superi pe un truc prostesc.

-Tu nu pricepi, nu-i aşa? spumegă Nathan, dându-mi drumul şi luând-o spre Aaron.

înainte să apuc să-i spun să lase lucrurile aşa, îi dă un pumn în faţă lui Aaron, făcându-I să cadă la podea. Brady îl prinde de braţ pe Nate înainte să continue, ţipându-i numele.

-Ai forţat-o, dobitocule! urlă el la Aaron, care îşi ţine obrazul umflat

-Oh, Dumnezeule! Calmaţi-vă toţi! ţipă Brady. Hawkins, ieşi afară! Aaron, ridică-te! Îşi bagă mâinile în păr, pierzându-şi în sfârşit calmul. Anastasia, rezistă următoarele 15 minute, *te rog!* Apoi vorbim, îţi promit!

Probabil Aaron şi eu arătăm dezastruos pe banchete în faţa camerelor, aşteptând nota.

Am ochii umflaţi, iar faţa lui Aaron este umflată într-o parte, deşi parţial este acoperită de un pachet de gheaţă adus de cel care acordă primul ajutor. Brady stă între noi, ţinându-ne pe fiecare de mâna liberă. Nu-mi pot imagina trei oameni care să-şi dorească mai puţin să fie în faţa camerelor decât noi trei acum.

^îne nota, plasându-ne pe primul loc printre patinatorii care au patinat deja, dar nici nu reuşesc să mă bucur, pentru că s-a terminat. Rămân nemişcată, ignorând uralele lui Brady şi Aaron. braţul lui ţfni cuprinde umărul în semn de alinare, dar când se stinge camera, indicând

că nu mai înregistrează, mă ridic şi mă să-l caut pe Nathan.

"Anastasia, stai! strigă antrenoarea, în urma mea răsunând sunetul pantofilor ei. încetinesc, întorcându-mă cu faţa spre ea, privind-0 cum aleargă spre mine cu braţele deschise. îmi pare rău că ţi-a făcut asta!

-Am terminat!

- Tot zici asta, dar ce înseamnă? întreabă ea cu precauţie, îl văd pe Aaron cum se apropie de noi, venind din sala rezultatelor, păşind calm, ca un om care n-are de ce să-şi facă griji.

-Nu poţi să renunţi la patinaj pentru un sărut, Anastasia! Nu te las!

-Nu renunţ, zic eu, uitându-mă la Aaron peste umărul ei când el ajunge la noi. Doar că nu mai patinez niciodată cu Aaron.

El râde, iar impulsul de a-i da un pumn în partea cealaltă a feţei este copleşitor.

-Niciodată nu vei găsi alt partener şi, chiar dacă-l găseşti, niciodată nu vei fi gata în doi ani. Tu chiar ai de gând să debutezi la olimpiadă la 27 de ani? Fii realista, pentru Dumnezeu! Acceptă-mi scuzele, Stas! O să discutăm despre asta cu doctoriţa Robeska săptămâna viitoare. Trebuie sa ne concentrăm pentru mâine. Uită-te ce bine am patinat! Noi...

ÎI las să bată câmpii, expunându-şi calităţile ca un adevărat om de vânzări. Şi când în sfârşit termină, zâmbind arogant pentru sine, crezând ca prostiile lui au funcţionat din nou asupra mea, măuitiarlaBrady.

-Trec la patinaj individual. Dacă am trecut mai departe cu nota pe care am luat-o,

spuneţi-le că m-am retras.

Aaron se prinde de păr când începe să-şi dea seama.

- Nu poţi să treci la patinaj individual. Nu-mi face asta. Anastasia! După fot ce am făcut pentru tine, pentru Dumnezeu. Nu mai fi o nesimţită încăpăţânatăl Nici măcar nu eşti suficient de bună ca să treci la individual. Oh, Dumnezeule! Oh. Dumnezeule! Îmi distrugi viaţa.

-Destul! se răsteşte Brady la el. ,

Mă **duc** să-mi găsesc iubitul şi apoi plec acasă. La **rev ***

-Stas, te rog, imploră eL Otoa•

- Aaron, n-am făcut decât să am încredere în tine. De »P P doi ani şi jumătate, am dat tot ce am avut acestui ptf

prieteniei noastre. Tu n-ai făcut decât să mă fnlnc .■ ■ manipulezi, să vorbeşti urât despre mine, să-mi «JSSă mă suficient de bună ca să fiu partenera ta. Ei bine, în sfârşit teTud clar şi bţne. Nu mă vrei, şi asta-i în regulă, pentru că nici eu nu te vreau. Prefer să patinez smgură şi să risc să greşesc decât să am succes cu tine. Victoria nu valorează nimic dacă în schimb aiurnr să mă urăsc când sunt cu tine.**

Nu-i dau şansa să-mi răspundă şi o iau spre zona principală de aşteptare pentru a-I găsi pe Nate. O parte din mine se simte eliberată, uşoară, dar o parte şi mai mare se simte jenată şi dezamăgită, fiindcă am crezut vreodată că putem avea un parteneriat.

Ridicându-se repede, Nate se grăbeşte spre mine imediat ce mă vede venind. Nu-i dau ocazia să mă întrebe dacă sunt bine pentru că-mi fac griji că iar o să plâng, aşa că-i cer să mă ducă la hotel ca să-mi

iau lucrurile.

între arenă şi hotel nu reuşesc să mă uit la telefon, dar ştiu că o să fie invadat de mesaje şi apeluri. Din fericire, încă n-am despachetat, aşa că-mi iau repede valiza şi las cheia la recepţie, apoi o luăm direct pe autostradă înapoi spre Maple Hills.

MU! numele mamei pe ecran, afişat pentru a milioana oară, şi-l ignor până ce intră mesageria vocală. Nathan n-a zis nimic, dar de când am urcat în maşină îşi mişcă mâna între piciorul şi ceafa mea, mângâindu-mă delicat, strângându-mă din când în când pentru a mă linişti şi a-mi spune că este acolo pentru mine.

Radioul se întrerupe când pe ecran apare numele tatălui meu, anunţându-ne că urmează un apel.

-O să fie aşa de supăraţi pe mine! Au cheltuit aşa de mult pe costumul ăsta...

-Nu o să fie supăraţi, iubito. Este evident că sunt îngrijoraţi pentru tine. Pot să răspund?

încuviinţez din cap, iar el răspunde la apel.

-Bună.

- Nate, îmi pare rău că te deranjez. Ai vorbit cumva cu Annie? Julia a tot sunat-o, dar nu i-a răspuns. Ne uitam la transmisiune, Pârea distrusă. Între noi doi fie vorba, Julia este foarte supăraţi

mine. Mă priveşte repede, apoi se uită înapoi 1,
„ E nnarme Este foarte supărată şi epuizată. Ne întoarcem în drU? Hffls n-a fost prea fericită că Aaron a sârutat-o. Nu făcea partedin program, iar eu... nu sunt sigur că mai vrea să patine»

CU Nu-miptace ideea de a-l pune pe Nate să-mi **mimă** părinţii,
dar nu sunt pregătită să vorbesc cu ei

-Nu sunt surprins» zice el. Pachetul de gheaţă...

Nate îşi drege vocea.

- L-am lovit. Dar vreau **să ştii...**

înainte să apuce să explice că nu-i o persoană violentă, tatafl întrerupe:

-Nu-i nevoie de explicaţii. Aş zice că-i justificat. Suntem aşa de mândri de ea, a fost fenomenală până când el a distrus momentul. Spune-i să ne sune când se trezeşte, te rog! Vrem să fim siguri că-i bine. Putem să venim în L.A. daca vrea, dar fără presiune.

Părinţii mei urăsc să zboare, aşa că faptul că se oferă să facă asta mă face iar să plâng. Singurul lucru care mă opreşte este faptul că se presupune că dorm şi deci nu pot plânge pe fundalul apelului

Nate mă strânge de coapsă.

- Aşa o să fac. Mulţumesc că ai sunat.

-Nu par supăraţi, zic eu, vorbind cu mine însămi.

-Nu sunt supăraţi, confirmă Nate.

Chiar adorm-i [illegible] Nu 'tatarul

, * ouurm şi ma trezesc când maşina trece peste nmua^

de viteză de pe drumul spre garajul clădirii.

Săptămâna trecută, mi-am adus, ca proasta, toate lucrurile e k Nathan, dar am nevoie de câteva lucruri înainte să ne în- t0arcem "»Io. Aud bătăi în uşă şi foşnete Înainte să deschid. iar di"

mine îşi face griji că o să dau peste Lola şi R°J>bie în ca.«,0*'„lciudat Pe canapea, dar când deschid uşa, da» d* cutie ne"* * Z'' ar^tani^ c* 0 căprioară În faţa farurilor ţin Care Scr*e OBSCENITĂŢI CU litere imense.

-Ce naiba? mormăi eu, privindu-i pe jucătorii de hochei din apartament.

Mâna lui Nathan mă apucă de talie şi mă împinge în cameră, închizând uşa în urma noastră.

-Treceţi la treabă! strigă Lola către nimeni în mod special când apare.

în două secunde ajunge lângă noi, îmbrăţişându-mă strâns de tot.

-Ce se întâmplă? reuşesc eu să zic cu aerul pe care îl mai am în plămâni.

-Ne mutăm, zice ea cu nonşalanţă.

-Noi? Tu şi eu? Unde mergem?

Parcă sunt o proastă care se încurcă în propriile cuvinte în vreme ce toţi băieţii strâng în jurul nostru, îndeplinind ceea ce-mi imaginez că erau nişte instrucţiuni foarte stricte de la Lola.

Nathan îmi cuprinde umerii cu braţele şi-şi îngroapă capul în gâtul meu, sărutându-mă uşor sub ureche.

-Unde crezi că mergeţi?

-Bine, om al cavernelor, pufneşte ea spre el. Mergem la băieţi Până ce găsim un loc unde să locuim. Nu putem să locuim aici cu ***el*** *

Din dormitorul ei se aude un pocnet şi cred că văd efectiv cum îi urcă tensiunea.

- J.J.! strigă ea, plecând în grabă spre sursa zgomotului.

Ar trebui să mă simt copleşită, dar sincer, nu simt decât uşurare. Astăzi am luat o decizie uriaşă; nu eram pregătită să iau şi alte decizii. Mă întorc în braţele lui Nathan pentru a mă cuibări la pieptul lui, lăsând să se estompeze haosul din urma mea. îşi lipeşte buzele de părul meu şi chicoteşte.

- Eşti pregătită să te joci de-a casa în fiecare zi?
- Atât timp cât o fac cu tine.

NATHAN

Trei luni mai târziu

CAPITOLUL

-încetează să mă mai seduci! Am o întâlnire cu Skinner în 30 de minute şi trebuie să fee duş.

Anastasia se opreşte din a mă săruta În jos pe corp, ridicând privirea la mine chiar de deasupra buricului şi privindu-mă cu ochii ăia mari şi albaştri pe care îi iubesc. Cum poate cineva să pară aşa de inocent, dar să provoace aşa de multe probleme în acelaşi timp? Se ridică un pic, cu cel mai poznaş zâmbet pe buze, urcând pe corpul meu şi sărutându-mă cast pe buze, apoi dându-se jos şi întinzându-se lângă mine.

- Ce crezi că vrea? mă întreabă ea, trăgând pătura peste ea pentru ca eu să pot formula un răspuns şi să nu fiu distras de feptul că sânii ei sunt direct în ochii mei.

-Nu ştiu, mormăi eu, apropilndu-mă de ea şi trecându-mi mâna peste pielea ei fină. Probabil vrea să mă folosească drtP[1] sacrificiu uman sau ceva de genul ăsta.

Ea încuviinţează din cap, cuibărindu-se la pieptul meu.

- Parcă văd asta. Crezi că tatăl tău o să mă lase să stau ai [ce] P^[eci] – Nu ne putem muta în noua locuinţă până a

?«ul anului şcolar şi nu cred că mă Încântă să stau pe strS*"[e]

MapleHills.

,crcd C5 ar prefera să te arunce chiar el în strada, dar – posibil să nu Observe ca am munt încă vreo şase luni

6 bS«uaţia cu tata este la fel de roz ca de obicei. Singurul lucru pe „rătate decent pe care l-a făcut recent este că i-a dat timp liber Lhei să mearga cu familia Hamlet în Denver la începutul lunii k să ne vadă jucând în campionatul NCAA.

Cîl Am câştigat turneul – nu că el ar fi observat chiar dacă ar fi fost acolo. Mă bucur că Sasha ne-a văzut câştigând împreună cu Anastasia şi părinţii ei. încă îl aud pe Colin spunându-ne mie si oricui îl asculta cât de mândru era. A fost o zi plină de emoţii; chiar şi Faulkner şi Robbie au avut un mic moment.

A fost modul ideal de a-mi termina cariera de hochei la colegiu, dar perfect datorită persoanelor cu care împărtăşeam momentul.

-Dacă te sacrifică, primesc fondul tău fiduciar sau tatăl tău îl ia înapoi? întreabă ea, chicotind când eu îmi înfig degetele în şoldul ei. Şi îmi dai binecuvântarea ta să mă mărit cu Henry?

-Nu şi nu, zic eu cât pot de aspru. Vreau să porţi doliu tot restul vieţii şi să nu treci niciodată peste asta.

-Of, mormăie şi râde în acelaşi timp, întorcându-se. Asta-mi afectează planurile din vacanţa de primăvară de la anul.

Ţipă, râzând când o trag din pat, o arunc peste umăr şi intru cu ea la duş.

Drumul spre biroul directorului Skinner pare să-mi ia dublu faţă de cât fac obicei.

Ieri i-am trimis un SMS lui Faulkner ca să aflu dacă ştia despre ce este vorba, dar nu mi-a fost de ajutor.

Antrenorul

»Bună ziua, domnule antrenor. Skinner mi-o cerut *vedem mâine. Ştiţi despre ce-i vorba?"*

»V se pare ca sunt secretara lui?" *secretaro*

Mi nu v-am văzut niciodată în acelaşi oc

lui. Deci,...

„Vino la mitic în birou după ce termini cu Skinnerl Să nu vii cu veşti proaste! Viaţa mea o să fie mult mai uşoară după ce termini peşte două luni.'

„Şi mie o să-mi fie dor de dumneavoastră, domnule antrenor.“

Biroul lui Skinner nu e în clădirea sportivă, cu restul antrenorilor şi echipamentele sportive. Din cine ştie ce motiv, biroul lui este în clădirea principală, chiar lângă biroul decanului. îmi imaginez că-i este mai uşor să-l pupe în fund pe decan dacă e în aceeaşi clădire. Când sunt introdus în biroul lui chiar de secretară, el vorbeşte la telefon. Asta îmi oferă ocazia să mă uit în jur şi să mi se întărească părerea că este la fel de trist cum mă aşteptam.

- îmi cer scuze! Bună, Nathan, mulţumesc că ai venit să ne vedem. Sunt sigur că te întrebi despre ce-i vorba.

>Am făcut ceva?

-Nu chiar, zice el calm, lăsându-se pe spate în scaun. Acum două luni, am fost abordat de o studentă cu privire la incidentul dintre tine şi Aaron Carlisle.

-Bine...

-Mi-a explicat că domnul Carlisle voia să se răzbune pe tine şi că s-a accidentat când era împreună cu prietenii lui în afara perimetrului campusului, fiind beat. S-a folosit de accidentare ca să-ţi păteze reputaţia.

-Asta mi-au spus oamenii care erau cu el, da.

- Desigur, tu ai recunoscut că ai fost de vină, lucru pe care n-ar fi trebuit să-l faci, dar am fost informat că ai făcut asta doar după ce antrenorul Faulkner a pus toată echipa pe bancă. Adică ai făcut

tot ce ai putut ca să-ţi protejezi echipa.

N-a fost una dintre cele mai inteligente decizii ale mele. -Aşa este, domnule. .

– S-a făcut o investigaţie independentă şi am descoperit ca ost adevărată informaţia primită de la studentă. A fost oa cooperantă şi doritoare ca numele tău să fie absolvit de orice •

"Acea studentă a fost din întâmplare Anastasia A

Ridică din umeri, dar pe buzele lui se vede un uşor zâmbet. -Studenta în chestiune a cerut să rămână anonimă, dar voiam sâ te văd faţă în faţă ca să te asigur că incidentul va fi şters din înregistrările din colegiu. înţeleg că vei absolvi în curând, dar, ca să ştiţi **şi tu, şi** oricare alte părţi interesate, domnul **Carlisle a** fost transferat imediat la **UCLA.**

„Oh!"

-Sunt sigur că Aaron va fi foarte fericit acolo. Asta-i tot? întreb precaut, dornic să scap într-o notă bună.

-Da, asta-i tot. Ah, şi felicitări pentru câştigarea campionatului! încuviinţez din cap în semn de apreciere şi ies de acolo cât pot de repede. Ar fi trebuit să ştiu că Stassie nu avea să-l lase pe Aaron să scape nepedepsit.

Uşuratica Uber

„Ai încurcat-o."

»Voi fi sacrificată? Nu se poate. Sunt foarte ocupată şi importantă. "

»Te-ai dus ia Skinner. "

„Nu pare ceva ce aş face eu. "

.Te-ai dus la Skinner şi l-ai turnat pe Aaron. Toate astea pentru că ai vrut să-mi aperi onoarea. " .Tu n-ai onoare. © Ce mi-ai făcut azi-noapte este bine

cunoscut că nu-i deloc onorabil "

«71-fl *plăcut.* "

.Normalcă da. Nici eu n-am onoare."

»Aaron s-a transferat ia UCLA. "

Mt cred!!! Serios?"

Tocmai mi-a tis Skinner."

^^m *"devainAlaska '* *nu mai*

Mi-a **fogt**

£ **CănUVOifi** **anul viitor, dar mâ**

rmatoarea oprire pe listă este clădirea sportivă ca să mă văd cu antrenorul. Când intru, el mănâncă ceea ce pare a fi o chiflă cu e toate. Mijeşte imediat ochii şi-l văd cum urlă la mine în mintea ui. ntr-un final, înghite şi mormăie către mine.

-Nici măcar micul-dejun nu mai apuc să mi-l mănânc în linişte şi singur. Prins între voi şi fetele mele, încărunţesc prematur.

Mă uit la capul lui ras, încuviinţând.

- Voiaţi să mă vedeţi?

îşi şterge mâinile cu un şerveţel şi dă deoparte chifla pe jumătate mâncată.

- Trebuie să discutăm despre înlocuirea ta din postul de căpitan. Este momentul să începem să căutăm cui predăm titlul, aşa cum a făcut Lewinski cu tine. Te-ai gândit la asta?

M-am gândit la cine mă va înlocui de anul trecut, de când am fost pus pe bancă. Am avut timp să mă uit la echipă, pentru că n-am fost pe gheaţă. I-am urmărit aşa cum o fac Faulkner şi Robbie şi am văzut multe.

-O să râdeţi...

-Nu o să râd, dar continuă!

- Cred că Henry ar fi un căpitan grozav, zic cu sinceritate. Este calm; după ce plec eu, el va fi cel mai bun jucător din echipă; mereu este sincer şi nu face prostii. O să fie junior, ceea ce înseamnă că echipa va avea acelaşi căpitan timp de doi ani.

Se gândeşte un minut, murmurând pentru sine.

- Bine. O să discut cu Robbie, să văd ce părere are.

- Am vorbit deja şi este de acord că Turner este cea mai bună alegere.

Robbie va rămâne la UCMH să urmeze un maşter, aşa că va continua să antreneze echipa. Cum poziţia de antrenor secund este una plătită în mod normal, sperăm cu toţii că, atunci când va termina şcoala, i se va da postul.

în urmă cu vreo două săptămâni, după mai multe beri, am stat şi am discutat despre cel care mă va succeda. Henry a devenit mai încrezător de când locuieşte cu noi, deci cred că va gestiona presiunea care vine cu poziţia de lider. în afară de asta, nimeni nu ne poate contrazice că-i

cel mai bun jucător.

-Lasă-mă să mă gândesc, zice Faulkner, întinzându-se după chiflă, ceea ce înseamnă că-i momentul să ies şi să-l las singur. Ne vedem mai târziu la antrenament.

Cum sunt deja în campus, mă duc la bibliotecă, iau câteva cărţi pe care trebuie să le citesc pentru examenele finale şi mă duc acasă.

Când ajung, casa e plină, mult prea mulţi jucători de hochei îmi ocupă spaţiul.

-Voi nu aveţi propriile case? în loc să fiţi aici şi să-mi mâncaţi toată mâncarea şi să-mi împuţiţi camera de zi?

Vad câteva degete mijlocii, aud un mârâit ciudat şi în sfârşit un răspuns de la Kris.

-Prietena ta ne-a promis ***pad thai.***

Acum câteva săptămâni, J.J. şi Anastasia au făcut un curs de bucătărie vietnameză, iar de atunci, locul ăsta-i ca un restaurant. Sunt hotărâţi să încerce cât mai multe feluri de mâncare şi bucătării. Gătesc unul lângă celălalt, concurând în secret ca să vadă cine face cel mai bun fel principal sau aperitiv sau cine face cele mai bune garnituri. Apoi ne aşezăm să mâncăm, iar ei stau acolo încrezuţi, savurând toate complimentele pe care le aruncă băieţii.

Nu-i spun lui Stas că sunt destul de sigur că Bobby şi Mattie trăiesc exclusiv din pizza la cuptor, aşa că o să tot apară pentru a mânca mult timp după ce eu şi J.J. vom termina şcoala.

Trec printre toate corpurile şi dezastrul din camera de zi şi mă îndrept spre bucătărie. Stassie amestecă nişte germeni de fasole, privind foarte atentă în wok.

- Salut, amice. Zâmbeşte. Mâncarea e aproape gata.

îi înclin capul pe spate, sărutând-o, savurând modul în care corpul ei se scufundă imediat în mine.

- Ştii că nu trebuie să hrăneşti pe toată lumea, da? Nu mă aştept să faci asta.

Ea chicoteşte şi se întoarce la wok.

- Ştii că-mi place. Este ca şi cum ai avea o grămadă de copii, dar în loc să fie mici şi drăgălaşi, toţi sunt foarte mari, beau şi înjură. Este drăguţ că petreceţi

timp împreună, pentru că unii **dinţie voi nu vor mai fi aici în curând. Mâncarea thai pare să fie preferata tuturor – au apărut imediat.**

- Anastasia Allen, deja ticăie ceasul biologic?

Rămâne cu gura căscată şi obrajii i se înroşesc, clipind rapid de parcă nu-i vine să creadă că o acuz de asta.

-Nu! Sunt o iubită şi o colegă de apartament de treabă.

Nu mă pot abţine şi râd. Este aşa de drăguţă uneori, încât nu ştiu ce să fac cu ea.

- Eşti cea mai bună iubită şi clar cea mai bună colegă de apartament. Te iub...

- Ce ai zis despre cea mai bună colegă de apartament? ne întrerupe J.J., dându-mă laoparte de lângă aragaz. Ieşi din bucătăria noastră, Hawkins! Aici are loc un moment de excelenţă culinară, iar tu cu vibraţiile tale fără condimente ne stai în cale.

Stas se uită la mine cu sprâncenele ridicate în timp ce ies din bucătărie. îmi zice pe muteşte „vibraţii fără condimente", încercând să nu râdă în timp ce J.J. începe să-i dea instrucţiuni pentru plating. Privesc – de la o distanţă sigură – cum pun totul în castroane şi le aşază pe masa mare pe care mai jucăm ping-pong cu bere.

- Mâncare! urlă J.J. cât îl ţin plămânii, iar restul băieţilor vin spre camera de distracţii.

Lola şi Robbie s-au aşezat deja la masă pe cele mai bune locuri, iar băieţii vin făcând ochii mari când văd ce e în faţa lor. Camera se umple de clinchetul tacâmurilor şi de sunete de apreciere – *hm, ah* şi *oh.* Stassie aduce ultima farfurie cu rulouri de ou şi nu-mi pot lua ochii de la ea în timp ce stă în picioare, privind pe toată lumea şi zâmbind pentru sine.

Nici urmă de fata care mânca doar salată, nu voia o relaţie şi nu putea să suporte jucătorii de hochei.

Se aşază lângă mine şi-şi umple farfuria cu mâncare, gemând fericită cu gura plină de tăiţei. îi

dă una peste mână lui Bobby când el încearcă să-i fure un rulou de ou din farfurie, încruntân- du-se la el şi făcându-l să tresară. Faţa ei se îmblânzeşte când se întoarce şi mă vede râzând de interacţiunea dintre ei. Ea ridică

din umeri, fără vreun regret că l-a făcut pe Bobby să-

i fie teamă de ea.

-Rulourile de ou sunt preferatele mele.

-Tu eşti preferata mea, şoptesc eu, aplecându-mă

să o sărut pe obrazul îmbujorat.

-Chiar dacă aş avea mâini de crab?

-Chiar dacă ai avea mâini de crab, Anastasia.

EPILOG

ANASTASIA

Doi ani (şi ceva) mai târziu

Linia orizontului din Seattle străluceşte sub lumina caldă a soarelui ce apune. Doctorul Andrews întârzie, dar nu mă deranjează, pentru că îmi oferă un pic mai mult timp să admir priveliştea.

Uneori mi-e dor de vremea din L. A. când eram prinsă în ploaie, dar acum mă simt perfect mulţumită.

- Intră, Anastasia! Doctorul Andrews îmi ţine uşa deschisă, îmi cer scuze pentru întârziere.

- Nu vă faceţi griji, îl asigur eu, ridicându-mă de pe scaun. Am gleznele aşa de umflate, încât e plăcut să stau jos.

- Sigur străluceşti dacă asta te face să te simţi mai bine. Sarcina îţi prinde bine.

- Este transpiraţie, nu vă lăsaţi păcălit! Mă aşez vizavi de biroul lui şi îmi trec mâna peste burtă, şuierând când simt un picioruş în coaste. Noi credem că va fi o fotbalistă. îi place să lovească.

-Sunt sigură că, cu o mamă medaliată cu aur şi un tată care a câştigat Cupa Stanley, orice va decide să fie, va fi cea mai bună.

- Acum cel mai bine se pricepe să mă facă aproape să fac pe mine.

După ce am absolvit şi m-am mutat înapoi în Washington ca să fiu mai aproape de Nathan, am hotărât să merg la şedinţe

de terapie semiregulate. Nu mi se mai pare grea terapia, mă face a mi simt recunoscătoare. îmi trec în revistă sentimentele Iu crurile pe care le-am făcut, lucruri pe care abia le aştept şi chiar lucruri din cauza cărora sunt nervoasă. Totul îmi aminteşte pentru cât de multe lucruri mă simt norocoasă.

Ond conduc spre casă, bebeluşa H se învârte, clar la fel de entuziasmată ca mine că îşi va vedea tatăl. Mă rog, asta o să-i spun lui Nate, fără a-i spune că, atunci când am deschis a doua pungă de Cheetos picanţi, ea a început să danseze pe organele mele.

Când mi-a cumpărat Range Roverul, de altfel cunoscut sub numele „Scuze că te-am lăsat gravidă din greşeală“, a umplut cu gustări toate compartimentele disponibile.

O alegere înţeleaptă din moment ce copilul lui este constant înfometat.

Da, dau vina pe copilul meu nenăscut pentru câte prostii mănânc în timp ce stau în trafic.

Parchez pe alee lângă maşina părinţilor, nici măcar nu apuc să cobor bine şi aud lătratul bine cunoscut al lui Bunny din curtea din spate.

-Nu-mi mai agita copilul! strig eu peste lătrat, îndreptân- du-mă spre locul unde Nathan şi tata trag cu pistolul cu apă în Bunny.

-A venit mama acasă! strigă Nate, făcând un ghemotoc ud de 20 de kilograme, auriu şi pufos să sară spre mine, dând bucuros din coadă.

Ştiind că la sfârşitul sezonului urma să se transfere în Seattle, Nathan mi-a promis că, după Olimpiada din februarie, aveam să ne luăm un golden retriever. Ceea ce nici unul din noi nu planificase când am decis să devenim părinţi de câine a fost că debutul anxietăţii mele dinainte de Olimpiadă m-a făcut să-mi vomit pastila anticoncepţională.

Am câştigat aurul la individual feminin.

Am sărbătorit.

Mult,

Pe fiecare suprafaţă unde am putut să ne punem mâinile excitate.

Şase luni mai târziu, am un pepene uriaş ataşat de stomac şi cel mai haotic căţel din lume.

Nate vine ţinând pistolul cu apă spre mine, cu o sclipire poznaşă în ochii căprui. Pantalonii scurţi îi sunt jos pe şolduri, iar ultimele raze de soare ale zilei se reflectă pe pielea lui bronzată. „Dumnezeule, ce sexy este!"

-Să nu îndrăzneşti, Hawkins!

- Bine ai venit acasă!

Lasă arma pe jos, abia ratându-l pe Bunny, care se învârte printre picioarele noastre. îmi cuprinde faţa în mâini şi coboară gura spre a mea, făcându-mi toate celulele din corp să-mi vibreze fericite.

Sarcina a intensificat totul, aşa că, atunci când credeam că înainte eram atrasă de el, mă înşelam ***foarte tare.*** Singurul motiv pentru care nu mă caţăr pe el ca pe un copac este că părinţii mei sunt acum aici.

- Ce fac fetele mele preferate?

Mâinile lui Nate îmi coboară cu blândeţe pe braţe până ce ajung la abdomen.

Ea se agită teribil, aşa cum face mereu când el este aproape de noi.

- Vrei să fac chestia aia?

- Dumnezeule, da! Suntem bine. Ne este foame.

Păşeşte în spatele meu, cuprinzându-mă cu braţele până când îmi atinge burta, ridicând-o ca să nu mai simt greutatea şi imediat mă topesc în el.

-Oh, Dumnezeule, da!

Mereu am bănuit că bebe Hawkins va fi mare, dar practic s-a văzut sarcina încă de la concepţie.

Vai de vaginul meu în câteva luni!

Sunt toată burtă şi sâni. Nişte sâni imenşi la care toată lumea se holbează. Am vizitat-o pe Lola la New York împreună cu mama, iar tot timpul ea m-a verificat şi m-a cântărit în caz că voia să-şi pună silicoane.

Apare mama cu un pahar de limonadă. Cu ei doi având grijă de mine, mă întreb de ce m-am deranjat să

ies azi din casă.

-Ai împachetat totul,

scumpo? încuviinţez din cap.

-Nimic nu mi se mai potriveşte, aşa că o săptămână o să port topuri scurte.

Nate mă sărută pe obraz de Ia spate.

-Se potrivesc pentru ursuleţul Winnie.

Când Alex, partenerul lui J.J., s-a oferit să ne ajute cu planificarea lunii dinainte de naşterea bebeluşului, credeam că glumea. Dar, de fapt, sunt o grămadă de lucruri despre bebeluşi pe care încă nu le-am învăţat. Cele în care primesc cadouri şi călătorii sunt preferatele mele.

- Ai împachetat lucrurile bebeluşului? întreb eu, aplecân- du-mă ca să-l scarpin pe Bunny după urechi.

Mama oftează.

-Ştii că va trebui să încetezi să-i mai spui aşa când va veni bebeluşul?

Mă strâmb instinctiv.

-Nu, nu voi înceta. Primul născut. Arăt spre faţa pufoasă care mă linge intens pe gleznă. Arăt spre burta mea umflată. Al doilea născut

Ea îşi dă ochii peste cap, lăsându-se pe vine pentru a-I cocoloşi şi evită la limită limba imensă şi plină de bale care se îndreaptă spre faţa ei

-Haide, micuţule, şi tu mergi în vacanţă!

Entuziasmul intens pe care-l trăiam înainte când călătoream acum este mai puţin intens, pentru că sunt cât o minge, dar îmi place să fac pe şefa cu Nathan din poziţia confortabilă cu picioa- rele ridicate.

Suntem împreună de mai bine de doi ani şi jumătate, iar el tot nu ştie să folosească husele pentru organizarea bagajelor cum trebuie.

Drumul de la Seattle la Cabo este nesfârşit, fiind opriţi pentru P°ze de aproximativ un milion de ori. Fanii mei preferaţi sunt cei J*re nu se uită la

hochei, aşa că ei îi dau telefonul sau camera lui ate când cer o poză. Spune că nu-l deranjează că oamenii îl cred [08] Pentru că e iubitul meu.

Nu mă pot abţine şi râd când o spune el, pentru că pare serios. Ne-am zis că putem lucra la imaginea lui publică înainte să câştig următoarea medalie; poate că nu va mai trebui să facă pe fotograful aşa de des.

Vila noastră este mai puţin vilă şi mai mult conac, dar Nate spune că extravaganţa este necesară, pentru că vrea să stăm în- tr-un loc privat, în care să mă simt confortabil.

Goală. Goală mă vrea.

Petrecem ziua la plajă, citind şi aţipind, răcorindu-ne în mare. Nate a făcut o gaură în nisip de mărimea lui bebe Hawkins, mărimea perfectă ca să-mi încapă burta, şi pentru prima dată după luni întregi, pot să dorm pe burtă. „Extaz.“

.- Stas, eşti aproape gata?

-Nu mă mai grăbi!

îl aud chicotind în camera de zi.

-Ai putea măcar să te grăbeşti un pic? Avem rezervare.

N-am avut de ales şi a trebuit să mă spăl pe cap pentru a scoate apa sărată, apoi am făcut eroarea de a mă aşeza pe pat în prosop, cu o pungă de Lays barbecue şi cu telefonul. Acum sunt la zi cu ce a făcut toată lumea pe care o urmăresc, dar din păcate nu sunt îmbrăcată şi am părul umed şi creţ.

îmi strâng părul într-o coadă la spate, iau o rochie de vară pe mine, îmi dau cu un pic de iluminator pe anumite puncte de pe faţă şi aplic nişte rimei. Frumuseţea de a fi în vacanţă este că mă pot preface că aşa voiam să arăt şi nimeni nu poate să zică altceva.

Când ies în sfârşit din dormitor, Nate se uită la Grand Prix cu o bere.

- Haide, o să întârziem!

Deschide gura şi întoarce capul spre mine, privindu-mă cu neîncredere.

- ***Eu*** te aştept pe tine! Te aştept de mult timp!

- Mi se pare o exagerare, mormăi eu, punându-mi telefonul în poşetă. Mergem?

Se ridică, dă pe gât restul de bere, clătinând din cap şi înjurând în şoaptă.

-Trebuie să verific ceva, ne vedem afară.

-Grăbeşte-te, Nathan! Mă lupt să nu-mi apară zâmbetul ue faţă. Avem rezervare.

Face ochii mari, apoi îi închide şi inspiră adânc.

-Ştiu. Ţi-am tot zis.

Drumul până la restaurant este scurt. Acolo ne conduc în zona principală şi ieşim prin spate spre o zonă de plajă privată. A fost făcută o cărare din petale de trandafir spre o singură masă aflată pe plajă.

Nathan mă ajută să mă aşez, apoi se aşază vizavi de mine.

-O să mănânc tot ce este în meniu, îl avertizez eu. Nu o să fie atrăgător.

- Tot ce faci este atrăgător.

-O să mai vedem...

Nu reuşesc să mănânc chiar tot din meniu, dar fac pagube semnificative în mâncarea mea, a lui Nate şi în coşul cu pâine. Mă uit la el în timp ce bea vin. Este ciudat de tăcut în seara asta, dar aşa e uneori în timpul lui liber. îl oboseşte faptul că la muncă este înconjurat tot timpul de zgomot şi haos, iar unele din cele mai speciale momente dintre noi sunt când stăm tăcuţi unul în compania celuilalt.

îmi simte privirea aţintită asupra lui, întoarce capul spre mine, ochii ni se întâlnesc şi mi *se* taie respiraţia. Are vârful nasului roz de la soarele de astăzi şi barba lui de obicei scurtă a crescut mai mult De fiecare dată când mă uit la el, îmi creşte pulsul şi inima îmi bubuie în piept, iar când cred că iubirea mea pentru el a ajuns Ia maximum, ceva îmi dovedeşte că mă înşel.

N-aş fi putut să planific să mă îndrăgostesc de Nathan Hawkins.

Nici o agendă, nici un iPad şi nici o diagramă cu autocolante nu m-ar fi putut pregăti pentru viitorul meu.

Imaginaţia mea nu este în stare să viseze fericirea la acest niveL

-Te uiţi la mine cu expresia aia caraghioasă pe care o ai când [te] gândeşti prea mult.

Lni dau ochii peste cap şi chicotesc că mi-a întrerupt brusc monologul interior.

- Mă gândesc cât de mult te iubesc.

-Ce ciudaţi Şi eu mă gândeam la tine.

împinge scaunul în spate, se ridică de la masă, iar eu mă uit cu curiozitate la el.

-Ce fa...

Se lasă într-un genunchi în nisip lângă mine.

- Oh, Dumnezeule!

Inima îmi bate mai încet şi mi se formează un mare nod în gât când el bagă mâna în buzunar şi scoate un diamant mai mare decât nodul meu din gât. Bebe H. dă petrecere în burta mea, iar ochii mi se umplu de lacrimi.

-Anastasia, eşti cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată şi a spune că eşti iubirea vieţii mele nu onorează cât de mult te iubesc. Existenţa mea nu are sens fără tine. Pentru restul vieţilor noastre, în viaţa următoare, într-o realitate alternativă, voi fi al tău dacă mă vrei. Eşti cea mai bună prietenă a mea, cel mai mare cadou al meu. Iar Mila şi Bunny sunt şi ei binecuvântaţi să te aibă drept mamă.

„Oh, iată şi lacrimile!“

-Vrei să fii soţia mea?

încuviinţez frenetic din cap şi mă lansez spre el, aproape dărâmându-l în nisip.

-Da, da, da!

îmi tremură mâinile când îmi pune inelul pe deget, cuprin- zându-mi imediat faţa în mâini şi sărutându-mă pasional.

-Anastasia Hawkins. Uau! Şi eu care credeam că este doar o relaţie normală, fără angajamente, fără gelozie.

El pufneşte, lipindu-şi din nou buzele de ale mele.

-Taci din gură, Anastasia!

MULŢUMIRI

Soţului meu, pentru că a crezut în mine, pentru că m-a lăsat să cheltuiesc economiile noastre pentru a-mi finanţa visul (foarte scump) şi, în ciuda faptului că are cea mai mare gură, mi-a păstrat secret hobby-ul, aşa cum a promis că o va face.

Lui Marcy» pentru că m-a convins că-mi pot *scrie* propria carte. Mulţumesc că m-ai ajutat să-mi descopăr pasiunea!

Lui Ha-Le, persoana care clar cunoaşte Icebreaker mai bine decât mine. Mulţumesc pentru sprijinul tău continuu!

Lui Paisley *şi Leni,* pentru că m-au ţinut virtual de *mână cât* mi-am publicat prima carte. Munca şi creativitatea voastră au făcut ca această carte să fie ceea ce este şi abia aştept să lucrăm şi la alte proiecte cu voi.

într-un final, echipei mele de criză, pe care o iubesc la nesfârşit*

Erin, pentru că ai fost autoarea de sprijin emoţional pentru mine. îţi mulţumesc pentru prietenia ta, pentru că ai fost acolo să-mi asculţi toate ideile ciudate, pe jumătate gândite, şi pentru ca le-ai încurajat activ pe toate. T\i eşti motivul pentru care „lista mea *de* scris“ are 45 de cărţi. Asta *sunt* eu, cea care returnează energia cărţilor în univers.

Kiley, pentru că a fost prima persoană care a citit schiţa acţiunii din Icebreaker. Mulţumesc că ai fost mereu lângă mine, pentru că mi-ai cerut capitole când eu aveam blocajul scriitorului (ceea ce în mod ciudat funcţionează) şi, mai important, pentru că mi-ai răspuns la toate mesajele când îţi scriam „Ki, în

America...“ Calmul tău echilibrează haosul meu; eşti o prietenă minunată.

Rebecca, pentru că ai fost versiunea mea canadiană. îţi mulţumesc că m-ai făcut să simt că se poate să mă autopublic, că m-ai ascultat când băteam câmpii la 4.00 dimineaţa şi pentru că m-ai liniştit când sindromul impostorului încerca să câştige. Mă simt aşa de norocoasă să spun că eşti prietena mea!

P L A Y L I S T

***Cruel Summer* | Taylor Swift 02:58**
***Kiss Me More* (Feat. Sza) | Doja Cat 03:29**
***Talking Body* | Tove Lo 03:58**
***Shut Up* | Ariana Grande 02:38**
***Idgaf*\ Dua Lipa 03:38**
***Energy* | Tyla Jane 03:20**
***Motivation* | Normani 03:14**
One Kiss (With Dua Lipa) / Calvin Harris 03:35
***Dance For You* | Beyonce 06:17**
***Needy* | Ariana Grande 02:52**
***Who's* | Jacquees 03:06**
***Lose You To Love Me* | Selena Gomez 03:26**
Kiss *Me* | Sixpence None The Richer 03:29
Boyfriend (With Social House) / Ariana Grande 03:06
***Rumors (Feat. Zayn)* | Sabrina Claudio 03:46**
***More Than Enough* | Alina Baraz 02:31**
You Should See Me În A Crown / Billie Eilish 03:01
***I'm Faking* | Sabrina Carpenter 02:55**
***Make Me Feel* | Janelle Monae 03:14**
***Can 1*1 Kehlani 02:48**

¿f«/

WAHXs **CAi^jtt&ty** f^\^cCzi^

Anastasia Allen muncește de când se știe pentru șansa de a intra în echipa SUA de patinaj artistic la perechi. Și se pare că totul merge conform planului când primește o bursă completă la Universitatea din California și obține un loc în echipă.

Acum nimic nu îi va sta în cale... nici măcar căpitanul echipei de hochei, Nate Hawkins.

Pentru Nathan Hawkins nu există problemă pe care să nu o poată rezolva. în calitate de căpitan, știe că responsabilitatea de a menține echipa unită stă pe umerii lui. Dar când o neînțelegere face ca echipa de patinaj artistic și cea de hochei să împartă același patinoar pentru antrenamente, iar partenerul Anastasiei este accidentat, Nate se trezește schimbând crosa de hochei cu colanți de patinaj și trecând de la un antrenor înfricoșător la unul și mai înfricoșător.

Anastasia și Nate ajung astfel să se antreneze împreună, iar scânteile pasiunii nu întârzie să apară. însă Anastasia nu își face probleme, fiindcă nu ar putea niciodată să se îndrăgostească de un jucător de hochei... nu?

„Hannah Grace a creat personaje tinere și amuzante, dar care își înfruntă problemele cu maturitate – lucru mai rar întâlnit în genul romantic."
The Nerd Daily

„Odată ce tensiunea dintre el și ea explodează, puteți fi siguri că nu veți dori să fiți prinși citind această carte în public."
The Nerd Daily

www.litera.ro

voxa
audlobooks

9 „7)3»Y
86303”!
90600'

978630
319060
0